ANUL 1898

1986

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚEI „PROGRESUL SILVIC“

Publicată sub îngrijirea Comitetului de Redacțiune al Societățeĭ

TOMUL XII

1977

Prețul abonamentului este de 12 leĭ pe an.

Pentru membriĭ societățiĭ și pentru școlarĭ, prețul se reduce la 10 leĭ pe an.

BUCUREȘCI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)
1898

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“
FONDATA IN 1886

Nr
31137
1970

REVISTA PĂDURILOR

Publicată sub îngrijirea unui comitet de redacție

TOMUL XII.—ANUL 1898.
SERIA II.—ANUL II.

BUCUREȘCI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL.
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)
1898

REVISTA
PĂDURILOR

SERIA II. — ANUL II

UN NOU AN

Începutul unui an este un bun prilej de reculegere. La aceste bariere convenţionale ale timpului, mintea omenească rechiamă amintirile vieţei trecute şi a străduinţelor ei şi pe temeiul acestora durează planuri pentru viitor, întovărăşile în tot de'a-una de acea vecinică rază de speranţă, pe care o nutreşte sufletul omenesc pentru tot ce e 'n viitor. Această examinare a vieţei trecute şi reculegere de forţe pentru pregătirea isbînzei viitoare, se poate petrece în sufletul ori-cărui om, cu privire la propria lui viaţă, cu privire la ori-ce întreprindere a lui. Să ne examinăm dar şi să ne reculegem puterile şi noi aceştia de la «*Revista pădurilor*.

* * *

Sau împlinit unspre zece ani, de cînd mulţumită iniţiativei unui grup de tineri şi ageri silvicultori, cu încurajarea cîtor-va oameni doritori de prosperarea ştiinţei silvice şi în

această țară, s'au pus temeliile societății «Progresul Silvic» și în același timp a «Revistei pădurilor». A trecut vreme de atunci; cu multe greutăți a avut să lupte plăpînda noastră societate și începătoarea ei publicațiune: în întiiul loc cu apatia acelora cărora mai ales ea se adresa și pe a cărora dezinteresat concurs trebuia să se sprijine. Avînd însă a satisface o necesitate adînc simțită, de care erau conștienți mai ales acei carî de la început i-aŭ dat tot sprijinul dezinteresat, publicațiunea «*Revista Pădurilor*» a durat și durează. Soarta a fost poate uneori crudă, nu de mult ea ni a răpit pe doi din susținătorii cei mai devotați ai Revistei noastre. Dar înboldul încurajator și luminata conducere a D-lui Ion Kalinderu, Prezidentul societății, bine-voitoarei interesări a căruia se datorește existența ei, nu ne lipsesc; nu desperez că și acei carî s'aŭ luat sarcina de a umplea, pe cît e cu putință, golul lăsat prin moartea lui G. Stătescu și N. R. Dumitrescu, își vor da osteneala ca publicațiunea «Revista pădurilor» să continue, orî cît de multe greutăți morale și neajunsurî materiale vor trebui de învins, și orî cît de mare va fi nepăsarea acelor carî sînt desemnați ca sprijinitorî ai acestei publicațiuni.

* * *

«Revista pădurilor» *va trebui* să continue, răspunzînd unei necesități adînc simțite și *ar trebui* să aibă sprijinul tuturor silvicultorilor, pe cît aceasta e cu putință. E ușor de înțeles pentru ce..... Nicî un corp de profesioniști din această țară nu-i așa de redus ca număr și în urmare ca putere și adese orî — de ce n'am spune adevărul mai ales că vorbim mai mult în familie? — atît de nebăgat în seamă. Puțini dintre oamenii noștrii luminați 'și-aŭ dat socoteală de rolul mare pe care ar trebui să aibă silvicultura în producția noastră economică și ni-aŭ întins mîna de ajutor.

Răspîndiţi în cele patru colţuri ale ţărei, cei mai mulţi izolaţi de centrele sociale şi culturale, foarte puţini având putinţa unei comune înţelegeri, silvicultorul trăieşte în pădure, se îngrijeşte de ea, unul din cele mai însemnate izvoare de bogăţie, şi nici cu muncă uşoară, nici cu răspundere puţină. Adese-ori Poezia pădurei şi a naturei devine pentru el groază ! Dar cine ştie asta, cine ştie apoi sbuciumul vieţei lui, căruia i cade adese-ori victimă ; şi victime, din nenorocire, n'am avut puţine în ultimul timp. Apoi lucrarea silvicultorului e una din acele lucrări care 'şi au planul lor mai puţin determinat. Pe mîna fie-căruia e o mică comoară, de care trebue să aibă grijă a nu o pierde şi în acelaşi timp să producă. Cît e de mare această avere şi cît ar trebui să producă, nimeni nu poate şti în starea actuală de lucruri.

Observările şi experienţele specialiştilor se înmulţesc pe fie ce zi căutînd a fixa mai bine calea de urmat ; dar şi spiritul fie-căruia în parte poate spori, — ca efect al propriei observări — cunoştinţele în această materie. Ce folos însă, că pe de o parte lucrurile nouă e atît de greu să ajungă la cunoştinţa unui silvicultor, din cauza situaţiunei lui particulare şi une ori şi a lipsei de mijlóce ; iar pe de altă parte propriile observări, fie ele cît de neînsemnate, să le pue în contact cu ale altora!

«Revista pădurilor» e menită a răspunde acestei necesităţi. Nimic nu împedică pe cine-va de a 'şi arăta în ea toate păsurile şi tot rezultatul cunoştinţelor şi a observaţiunilor lui. «*Revista pădurilor*» este a pădurarilor. Ea să fie mijlocul de afirmare onestă a silviculturei ţărei, care merită un loc mai onorabil ; ea să fie mijlocul de a strînge măcar prin scris şi citit legătura între aceşti oameni, răspîndiţi în cele patru colţuri ale ţărei şi «rătăciţi prin păduri».

* * *

Iată pentru ce o dată cu intrarea «*Revistei pădurilor*» în al doi spre-zecelea an al existenţei sale, am crezut po-

trivit momentul, ca examinînd trecutul, îndemnînd la recu-legerea forţelor pentru viitor, să aducem mulţumirile noastre sincere acelora, carî n'aŭ încetat, de a da sprijinul lor de-sinteresat acestei publicaţiuni şi să facem tot-o-dată un apel călduros la toţi tovarăşii de meserie pentru a 'i da, pe cît e cu putinţă, sprijinul lor moral şi material.

Interesul «Revistei pădurilor» este, în acelaş timp, interesul *Silviculturei acestei mănoase ţări!*

N. C. Nădejde.

GREUTAŢILE ÎNTOCMIREI AMENAJAMENTELOR

ÎN PĂDURILE NOASTRE

Este cunoscut fie-cărui specialist că amenajamentul cuprinde toate constatările şi dispoziţiunile utile unei păduri date, în scopul unei exploatări susţinute şi aplicarea tratamentelor potrivite fie-cărei părţi de pădure, — dispoziţiuni, carî depind de o parte de starea actuală a pădurilor, iar de altă parte de scopul urmărit de proprietarul pădurei, şi carî în acelaş timp indică pentru un timp mai lung sau mai scurt prescripţiuni necesarii şi obligatorii în mersul regulat al unei bune gospodăriî, constituind prin urmare, pentru organele de execuţiune, o normă de la care nu se pot abate după bunul plac.

Tot aşa de bine este cunoscut că gospodăria la o suprafaţă mare de pădure, cere însemnate capitaluri de exploatare şi cheltuelile curente sînt însemnate. — Sacrificiile temporarii şi perderile, în cazul cînd un tratament o dată introdus s'a părăsit, sau s'a înlocuit cu alt tratament, sînt foarte simţitoare, aducînd perturbaţiuni de lungă durată în mersul exploatărilor; — în consecinţă, *amenajarea cu drept cuvînt apare ca principiŭ indispensabil al industriei forestiere*, şi prin urmare proprietarul pădurei are motive fundate pentru a 'şi amenaja pădurea, dobîndind profundă convingere ca interesele lui actuale şi viitoare vor fi asigurate şi că în urmă vor fi înlăturate orî-ce ciocniri cu dreptele pretenţiuni streine (cum servituţi, indiviziune, contracte anterioare etc.) precum

vor fi impiedicate orĭ-ce împiet̆ări păgubitoare saŭ înrăutăţirea stăreĭ pădureĭ.

Asemenea se ştie că Amenajamentul trebue a se redijă pe cît de exact, în un mod mai simplu, lesne de înţeles şi fără cheltueli prea mari, evitîndu-se a intra în teorii minuţioase, ci mai mult cu vedere la starea actuală şi viitoare a pădurilor, decît la o idee teoretică, de oare-ce elementele naturei sînt foarte capricioase, şi cu aşa puternică influenţă la pădurile noastre, în cît se poate ca prevederile prea minuţioase şi propuse pentru un timp mai lung se devie iluzorii la un moment al acestuĭ interval, în care caz nenorocit, sacrificiile făcute prin o muncă şi cheltueli prea mari rămîn zadarnice.

La un amenajament mai puţin complicat, revizuirile şi bilanţele sînt mai uşor de făcut; în tot cazul chiar dacă s'ar face o amenajare în un mod simplu şi eftin, tot trebue a se dispune de lucrători şi mijloace suficiente.

C'a în toate ţările, şi în Rominia, pădurile aŭ trebuit să 'şĭ termine epoca lor de desconsiderare, a nu mai fi privite ca o bogăţie naturală ce creşte fără intervenirea muncei omuluĭ, căci în succesiunea secolelor, ce aŭ adus civilizaţiunea, s'a influenţat mult asupra distrugerei pădurilor şi a micşorărei întinderei lor.

Ast-fel vedem că Corpurile legiuitoare în anul 1881 în vederea intereselor generale ale ţărei, pentru a asigura o pază eficace pădurilor statuluĭ şi pentru a stabili o regulă în exploatarea pădurilor atît ale Statuluĭ cît şi ale Comunelor, ale stabilimentelor publice, comunităţilor, bisericelor de mir şi ale particularilor de pe vîrfurile şi coastele munţilor, etc. aŭ votat Legea Silvică, în care *Art. 6.* prevedea: *Administraţia domeniilor Statuluĭ va procede la amenajiarea pădurilor supuse regimuluĭ Silvic, pentru ca cel mult pînă în termen de 15 anĭ de la promulgarea acestei legĭ, să fie amenajate toate pădurile de această categoric.*

Pădurile supuse regimuluĭ silvic nu se vor mai putea da în exploatare de cît dacă vor fi amenajate.

Prin Regulamentul aprobat în şedinţa Consiliuluĭ de Miniştri dela 30 Martie 1885, la art. 14 se prevede că amenajarea tutulor pădurilor supuse regimuluĭ silvic se va face de Comisiuni întocmite în conformitatea articoluluĭ 4 din

Legea silvică adică compusă din cel puțin 3 agenți silvici direcți ai Statului, și că numărul acestor comisiuni se va spori în fie care an potrivit *trebuințelor* și *resurselor* ce se vor prevedea pentru serviciul amenajerilor.

Vom examina acum în treacăt în ce măsură s'a îndeplinit prescripțiunile Legei, de la 1881. La 1883 s'au întocmit trei comisiuni speciale carî aŭ durat pînă la 1884 cînd ele s'au desființat. Pe acele timpuri, personalul silvic era compus din vre-o 50 de agenți, din carî 16 agenți șefi de subinspecții și cu cîte unul saŭ 2 guarzi g-li șefi de ocoale, (cîți-va fiind detașați la Serviciul Central din Minister), cărora agenți pe lîngă cele l'alte lucrări de administrațiune și de punere în valoare a pădurilor, li s'a pus obligațiune ca pe fie ce an să se constitue în comisiune de amenajament și se amenajeze cel puțin cîte o pădure a Statului. Înțelege ori-cine ca în asemenea condițiuni nu se putea face nici o lucrare serioasă, de oare-ce pentru executarea amenajamentului trebuia mai întîi să se procedeze la ridicarea în plan general și de detaliu a pădurei ce se alegea, lucrare ce trebuia să dureze mai multe luni și în unele casuri mai mulți ani; și o lipsă de atîta timp de la biroul subinspecții ar fi adus mari pagube atît Statului cît și celor interesați în afacerile silvice și domeniale, căci toți știm cum lucrările domeniale (controlul arendașilor, măsurarea terenelor lăsate spre odihnă, estimarea ecaretelor, căutarea în regie a moșiilor, a bălților, reparațiuni de ecarete, verificarea loturilor vîndute locuitorilor, arendarea celor rămase ne-vîndute, primirea declarațiunilor, verificarea și aplicarea hotărniciilor, exploatarea carierilor de piatră, nisip, reclamațiuni de tot soiul ivite între particulari și Stat etc.) s'aŭ executat și se execută încă încontinu de agenții silvici, și aceasta din cauză că multiplele servicii ale Ministerului Domeniilor, n'aŭ agenți speciali pentru executarea lucrărilor ce le aparțin și carî în nici un cas nu pot fi socotite ca aparținînd serviciului silvic propriu zis. Cu toate îndemnurile bine motivate ce noi silvicultorii indicăm pentru a obține separațiunea proprietății forestiere de cea domenială, totuși nu putem reuși, ci din contra ne impovărăm din ce în ce mai mult cu lucrările domeniale, și cînd credeam că prin vînzarea moșiilor în loturi și prin perimetrarea pădurilor vom fi re-

zervați numai culturei forestiere, tocmai atunci vedem serviciul Domenial, amestecat chiar în însăși proprietatea forestieră, cerînd arendarea poenilor pînă la ½ hectar chiar, cari ar fi coprinse în perimetrul pădurilor. Apoi pentru ca formalitățile de licitațiune se fie pe cît posibil de echitabile se cer tablouri și schițe de plan pentru cele mai mici poeni, și alte diverse detalii, pentru cari adesea silviculturul este pus în o așa de mare dificultate că n'ar ști ce tablou se prezinte, căci timpul nu'i permite a face planurile pădurilor din regiunea sa, iar pe de altă parte teama de care ziluic este coprins din cauza lipsei unui Regulament de atribuțiuni, sau de Drepturi și Datorii, 'l vedem în un impas, din care adesea nu știe cum se iasă, căci ocupat cu asemenea lucrări la mai multe păduri, este forțat a-le indica în mod aproximativ. Ca consecința de multe ori cînd aproximația este superioară realității, acel agent va fi bine privit, ca credincios apostol al intereselor Statului!(dar nici atunci recompensat), iar cînd aproximația este inferioară realității și s'ar întîmpla vre-un denunț, 'l vedem pe silviculturul acuzat prin scripte Ministeriale, de rea credință către Stat, și ca consecință dacă nu destituit dar cel puțin amendat.

Ast-fel, în asemenea condițiuni, Comisiunile de amenajament, așa zise locale, (pe sub-înspecții), nu puteau să satisfacă măsurilor ordonate, de cît alegînd cîte o pădure neînsemnată, pentru amenajare, la care să nu poată pierde decît un timp de maximum cîte-va săptămîni și acelea întrerupte, așa ca să aibă timpul a satisface atît lucrările serviciului silvic cît și cele l'alte lucrări administrative mai sus menționate.

In anul 1885, în urma decretării Regulamentului pentru aplicarea art. 3, 11 și 17 etc. din Codul silvic, un mare număr de cereri din partea stabilimentelor publice, comunelor, bisericilor de mir și particularilor fură adresate Ministeriului de Domenii, pentru ca să se instituiască Comisiunile de amenjamente, în conformitatea art. 4 din Lege și a art. 30 din Regulament. In fața unor cereri atît de drepte din partea proprietarilor particulari, cari nu puteau fi întîrziați dela incasarea veniturilor lor anuale ce le producea pădurea, Ministerul fu nevoit se renunțe pentru cît-va timp la amenajarea Pădurilor statului, și deleagă comisiunile dela

Sub-inspecţii ca se procedeze de urgenţă la întocmirea amenajamentelor pădurilor stabilimentelor publice, particularilor etc., aflate în teritoriul circumscripţiunei respective.

In anul 1887, în vederea sporirei personalului silvic, cu tineri absolvenţi a diferite şcoli din ţară şi străinătate, vedem figurînd o comisiune de amenajament compusă de 3 membri cu misiunea specială de a se ocupa numai cu amenajeri de pădurî ale Statului, — în anul 1889 se constitue 2 comisiuni iar în anul 1890 se constitue 3 comisiuneî speciale de amenajament, carî aŭ durat pînă la 1892. In acest interval s'aŭ amenajat cîte-va pădurî ale Statului de mare întindere cum : Tarcaul, Comana, Lucăceşti, Pasarea, Căscionele, Cotmeana etc.

De la 1892 şi pînă azi nu s'a maî văzut figurînd niciodată comisiune specială de amenajamente, care să nu se maî ocupe şi cu cele-l'alte lucrărî, multiple ale serviciului.

In anul 1896 prin noua diviziune teritorială silvică pe inspecţiuni, din nou s'a dispozat măsurile de la 1884, ca fiecare Inspecţiune (7) să facă anual cîte un amenajament.

Acesta fiind mersul procedărilor la întocmirea amenajamentelor, să vedem resultatul lor.

Este adevărat că corpul silvic la noi, se compune din elemente tinere, cu şcoli speciale şi cu rîvna de a produce cît se poate maî mult şi maî bine pe vastul teren al Silviculturei ; şi că acel ce aŭ avut ocaziunea de a face parte din Comisiunele de Amenajamente, nu aŭ cruţat niciî timp, niciî oboseală, niciî inteligenţa lor, stăruind ca lucrările lor se fie pe cît de exacte ca topografie, pe atît de complecte ca observaţiuni relative la vegetaţiune, coordonate şi reunite în un sistem de aplicaţiune la tratamentul pădurilor ; dar nu maî puţin adevărat este că sarcina silvicultorului nu e tocmaî aşa de uşoară, şi că 'î trebue o lungă practică şi o lungă cunoştinţa a exploatăreî pădurilor, fiind însărcinat a da fe-cărui arbore cultura cea maî bună, a regulamenta această societate de arborî, pentru a avea profit în viitor.

Ast-fel fiind, nu putem crede că vom ajunge a ave a vre-o dată Amenajamente complecte, cît timp în comisiuni vor figura pe rînd cîte un an saŭ doui, tinerii absolvenţi aî Şcoalelor Silvice, carî abia eşiţi de pe băncile şcoaleî, fără spiritul de observaţiune dezvoltat, vor avea însărcinarea să

se ocupe cu asemenea lucrări, mai ales cînd în serviciul nostru pînă mai acum cîți-va ani, nu exista vre-un model de exploatarea unei păduri, bazată pe un bun amenajament, căci trebue să recunoaștem că silvicultura țărei noastre s'a desvoltat chiar în însăși pădurile noastre, din cauză că serviciul încă tînăr, nu a avut destul timp și destule mijloace să facă o practică îndelungată în alte țări, din care cauză s'a simțit lipsa de agenți instructori, în studii așa de grele și importante și la cari s'a mai adăogat și lipsa de cărți silvice în limba Romînă.

Din această cauză amenajamentele cari s'au făcut pînă acum, cu multă muncă și cu cheltueli mari, din cauză că s'a întrebuințat mult timp pentru ridicările în plan, nu aŭ putut se dea resultatele dorite, de oare-ce nu a existat niciun principiu, nici o unitate de vedere, ci fie-care a lucrat după propria'i inspirațiune; iar de altă parte lipsa de aplicațiune a acestor lucrări a făcut ca să nu se recunoască, și ca consecință să se îndrepteze erorile ce s'ar fi comis sau putut comite.

Bine înțeles că în fața acestor greutăți de cari s'a izbit agenții Silvici, termenul de 15 ani acordat prin legea Silvică de la 1881, nu putea fi suficient pentru amenajarea pădurilor, — chiar admițînd că împrejurările ar fi fost suficiente pentru amenajarea pădurilor de așa mare întindere cum sînt în țara noastră, — cu un cuvînt această mare chestiune, a fost de la început prea puțin apreciată. Un alt inconvenient a mai fost și acela că Legea Silvică oprea a se exploata pădurile fără a avea un amenajament și din această cauză s'a procedat cu multă iuțeală la amenajările efectuate, căutîndu-se a se amenunja cît de multe păduri, de oare-ce proprietarii de sigur că nu puteau sta fără venitul pădurilor lor, așa că multe cereri s'au prezentat de-o dată și au trebuit să fie satisfăcute, mai ales cînd ei erau obligați să plătească taxa prevăzută de regulament, din care cauză nici o dată nu s'a putut face amenajamentele cu așa mare exactitate.

Astă-zi chestiunea, amnajamentelor în țara noastră, putem afirma că a intrat în o stare mai bună, avem convingerea că pentru efectuarea amenajamentelor ne trebue un timp de mai multe zecimi de ani, și dificultatea

mai sus menţionată, cum că exploatările să nu se facă de cît în baza unui amenajament, s'a înlăturat modificîndu-se art. 6 din Codul Silvic în sensul că pădurile cari nu se vor putea amenaja la timp şi cari trebuesc puse în exploatare în vederea etăţii masivelor şi a circumstanţelor economice locale, se vor exploata după studii sumare pentru anume porţiuni de pădure.

Prin crearea unei scoale speciale Silvice, unde pe lînga teorie se face şi practica de 1 an şi jumătate, se poate că elevii să capete practica de amenajamente, luînd parte la efectuarea unor asemenea lucrări, iar pe de altăparte personalul actual şi cu oare-care vechime în serviciu a cîştigat deja practica unor asemenea lucrări cu ocaziunea multiplelor servicii ce au avut de efectuat în păduri, ast-fel că de acum înainte putem spune că daca s'ar aloca sumele necesare pentru cheltueli de amenajamente şi dacă mai mulţi din actualii agenţi s'ar ataşa în special la asemenea lucrări, de sigur că amenajamentele de aci înainte vor fi superioare şi nu vor avea asemănare cu cele din trecut şi se vor efectua mai repede şi mai bine şi cu atît mai repede, cu cît dacă un viitor mai apropiat ne-ar asigura şi planul cadastral al întregei ţări, căci atunci nu s'ar mai pierde de către agenţii Silvici, un timp aşa de preţios cu ridicările în plan a perimetrului pădurilor.

In vederea celor mai sus expuse, rezultă că următoarele măsuri sînt absolut necesarii a se avea în vedere la amenajarea pădurilor :

1. La Minister ar trebui să existe o secţie specială pentru amenajarea pădurilor, sub conducerea unui şef special în asemenea lucrări, şi care sub a sa răspundere şi control, va trebui să facă repartiţiunea personalului ataşat la aceste lucrări speciale, cari vor lucra în timpul verei pe teren, iar iarna vor trece la lucrări de cabinet în Minister chiar ;

2. Şeful secţii amenajărilor, va stabili principiile generale cari trebuesc să decidă la întocmirea unui amenajament şi va elabora instrucţiunile, ce vor trebui să serve de normă în amenajarea pădurilor dupe regiuni (cîmp, podgorie şi munte) în scopul de a avea o unitate în lucrări.

3. Pînă la sporirea personalului special de amenajări, pentru a nu se pierde un timp preţios cu ridicările de pla-

nuri, să se poată efectua lucrările topografice (fixarea perimetrelor) şi de către Inginerii contractanţi, sub controlulul şefului Comisiunei de Amenajament.

4. Pentru pădurile de mai mică importanţa, amenajarea să se poată face de Sub-inspectori seu de Şeful ocolului respectiv, sub controlul Comisiunei de amenajamente, iar pentru padurile particulare, proprietarul să fie obligat a presinta planul perimetral, spre a nu se mai pierde timp cu această lucrare, de către Silvicultorii Statului.

Credem că numai ast-fel se va ajunge a se da acestor studii dezvoltarea cea mai completă şi a pune temelia amenajărei pădurilor noastre.

Dacă dela 1885, data promulgării Regulamentului, s'ar fi instituit comisiunile în conformitatea art. 14, şi s'ar fi sporit în fie-care an, numărul lor, de sigur că astă-zi după 12 ani, am fi avut multe amenajamente decretate şi un mare număr de agenţi silvici cu totul speciali în asemenea lucrări. Dacă aceasta nu s'a făcut, nu putem face pe nimeni responsabili decât pe însă'şi alineatul 2 art. 14 din Regulament în care se spune că numărul Comisiunilor se va spori în fie-care an potrivit *trebuinţelor* şi *resurselor* ce se vor prevedea pentru serviciul amenajărilor. Or trebuinţele în tot-d'a-una au existat, insă al doilea cuvînt *resurse*, intercalat în articol, a avut menirea, din nenorocire, se serve ca dilemă în realizarea progresului amenajerei pădurilor căci ori de câte ori, anual se apropia luna Martie, la întocmireu budgetului, se cer economii budgetare, iar bărbaţii de cifre, fără a cere vre-o dată avizul oamenilor competinţi în materia silvică, nu numai că nu sporeau numărul comisiunilor, dar aŭ redus chiar cele ce existau, sub motivul perpetuului cuvînt că nu sunt fonduri ; căci ne aducem bine aminte, lucrul fiind recent, cum în 1896 s'a propus chiar reducerea personalului silvic de la 151 la 115 agenţi.

Motivul, *lipsă de fonduri*, în chestiunea de amenajarea pădurilor, nu poate fi recunoscut ca just, de oare-ce Statul a făcut foarte puţine amenajamente la pădurile sale, efectuînd însă în schimb prin agenţii săi, foarte multe lucrări de amenajamente particulare, cari s'aŭ plătit de către Proprietari.

Ast-fel în scurt am voit să arătăm greutăţile ce s'aŭ

întîmpinat la amenajarea pădurilor şi sperăm că viitorul va înlătura aceste dificultăţi în interesul pădurilor şi al progresului Silviculturei din ţara noastră.

Amicul pădurilor

PLOAIA ÎN PADURE

Norî groşi s'au lăsat pe vîrful dealurilor, iar în pădure plouă cu vrăjmăşie. Priveştî din ceardacul caseî tale, cu ce înbelşugare curge apa din văzduh, şi cîte pîrîiaşe să prăvălesc de pe coasta muntelui la vale..... iar gîndurile ţi se pornesc la drum căutînd ce legătură este între arbori şi ploaie, cercetînd care ar fi însemnătatea climatologică a pădurilor.

In adevăr, după zecî de anî de cercetărî conştiincioase şi migăloase, datorite în mare parte lui *Ebermayer*, însemnătatea pădurilor asupra menţinereî uneî clime constante, astă-zî este bine stabilită.

Se ştie bună-oară că pădurile au darul de a face clima mai umedă, prin faptul că măresc apa din atmosferă apropiind'o de punctul de saturaţiune; aşa că temperatura pogorîndu-se în pădure şi apa va fi eliminată mai cu înlesnire si într'o mai mare cantitate de cît într'un loc şes, despădurit. Mai ales în lunele de vară, această influenţă e aproape îndoit mai mare de cît în cele-l'alte anotimpurî... şi de aceea vara, pădurea contribueşte mai mult asupra căderilor de apă atmosferică de cît primăvara, toamna şi iarna.

Se ştie de asemenea că în pădure nu numaî aerul absolut luat, e mai umed de cît la cîmpie, dar că şi oscilările zilnice ale acesteî umidităţî, sunt mult mai micî într'un loc înpădurit de cît pe un şes. Şi ce se petrece cu umiditatea să întîmplă şi cu temperatura.

Dar relaţiunea dintre pădurile şi starea climaterică a uneî regiunî, e mai mult orî mai puţin cunoscută. Mai puţin cercetată a fost însă legătura ce există între diferitele esenţe şi umiditatea pămîntului. Şi e atît de natural de a şti dacă ploaia străbate de o potrivă d repede într'un

arboret de fag ori de brad, dacă coroana arborilor n'are o influenţă asupra cantităţei de apă căzută în terenul unei păduri.

In această direcţiune datorim mult, foarte mult lui *Ebermayer* care vreme de peste 30 de ani, s'a ocupat cu cercetarea fenomenelor de meteorologie forestieră.

După atîţea ani de observări, astă-zi ştim că în adevăr coroana unei arbore, are o influenţă asupra căderilor de apă atmosferică. Aşa în Bavaria s'au făcut observaţiunea, că pădurile de molid (Abies excelsa) opresc iarna în coroana lor 35,5% din apa meteorică căzută, iar Vara 45,7%. După 30 de ani de observări Ebermayer, a socotit că cel puţin în pădurile bavareze, molidul opreşte în coroana sa mijlociu pe fieşte-care an 40,5% din apa căzută (ploaie, zăpada).

Tocmai la molid însă, forma şi gradul de dezvoltare a coroanei are o mare influenţă asupra apei căzute, pe cîtă vreme la esenţele foioase, cum e în întîia linie fagul numai dezvoltarea coroanei, adecă ramificaţiea, iar nu şi desimea sa, are darul de a împedeca într'u cît va căderele de apă.

Tot-d'a-una conifere le reţin în coroana lor mai multă apă de cît foioasele. De aceia într'un complex de molizi, bine încheiat, pămîntul capătă mai puţină apă de cât într'o pădure de arbori foioşi, ceia ce explică faptul că un pămînt umed şi mlaştinos printr'o împădurire cu molizi, 'şi perde cu vremea plusul său de apă.

Atît în staţiunile bavareze cît şi în cele prusiene pinul din cauza acelor sale în formă de buchet, reţine în coroana sa mai multă apă de cît molidul. Acelaş fapt s'a observat şi în alte staţiuni, unde s'au mai făcut şi observaţiunea că complexele bine încheiate şi exclusive numai de molizi şi de pini, influenţează nefavorabil asupra pămîntului, condiţionînd o mai mare perdere de apă de cît arborii foioşi.

Laricele constitue un fel de tranziţie între răşinoase şi arborii foioşi. Amestecuri de larice cu molizi şi cu pini influenţează deci mai bine asupra umezelei pămîntului.

Cu totul alt-fel de observaţiuni s'au făcut asupra arborilor foioşi şi în special asupra fagului, care contribueşte mai mult asupra umezelei pămîntului de cît conifere le şi

aceasta nu numai fiind-că iarna este desfrunzit, ce fiind-că coroana sa şi vara, permite să treacă mai multă apă.

In Elveţia, *Bühler* a observat că într'o pădure tînără de fagi (de 20 de ani) 98% din apa căzută, a străbătut frunzişul căzînd în pămînt. Dar chiar într'o pădure bătrînă, deasă şi bine închegată, coroana tot nu reţine de cît 20—25% din ploaia căzută.

Acelaş lucru s'a observat şi în Bavarica, unde la Rohrbrunn din 1039,7 mm. din apa căzută, numai 15% a fost reţinută în coroană, iar prof. *Mathieu* socoteşte după observările făcute între 1867—1877 în staţiunea Belle Fontaine lîngă Nancy că vreme de 11 ani, n'a rămas mijlociu anual în coroana fagilor de cît numai 16,4% din apa căzută.

Dar la arborii foioşi, afară că ploaia trece mai mult prin coroană de cît la conifere, dar şi pe trunchiu se scurge mai multă apă în pămînt de cît la răşinoase.

Odată dovedit că arborii foioşi contribuesc mult la mărirea umezelei din pămînt, iar pe timpul vegetaţiunei aducînd mai multă ploaie pămîntului de cît răşinoasele e de sfătuit ca în plantaţiunile care le facem, să amestecăm conifere cu fagi şi alţi arbori foioşi. Afară de aceasta e ştiut că frunzişul foioaselor din cauza bogăţiei în azot, potasă şi acid fosforic are o mai mare valoare ca îngrăşăminte, iar din pricina uşoarei descompoziţiuni influenţează mai bine asupra activităţei pămîntului de cît acele de conifere.

Din altă serie de observaţiuni făcute în diferite ţări, reese că pe cît e mai mare cantitatea de ploaie căzută în cîmp liber, cu atîta mai puţină apă va reţinea şi coroana. Dar şi în acest caz, molidul tot reţine de două ori mai multă apă de cît fagul.

In această privinţă *Hoppe* a făcut în Austriea mai multe observaţiuni din care reese că într'o pădure de molid de 61 de ani, la o cădere de ploaie de mai puţin de 5 mm. coroana reţine 70,8 din apa căzută, iar la o cădere de peste 20 mm. reţine numai 24,0. Într'o pădure de fag de 88 de ani, proporţiea e însă numai de 38,0 pentru căderi de mai puţin de 5 mm. şi 10,4, pentru căderea de 20 mm.

Din toate observaţiunile făcute pînă acuma, putem trage

conclusiunea, că în climatele unde plouă dese ori dar cîte puţin, populamentele dese, mai ales cele de molizi, trebuesc mai mult rărite de cît acolo unde dominează ploile mari.

Cum am mai spus însă, apa se scurge în pămînt şi pe trunchiul lemnului. Arborii, ca: fagul, paltinul, frasinul, permit a se scurge mai multă apă pe trunchiul lor, din cauză că crengele lor tind mai mult în sus. La alte esenţe unde crengele stau mai mult orizontal, ori se apleacă în jos, ca la molid, nu se poate scurge atîta apă pe trunchiu.

Riegler a făcut asupra acestei chestiuni multe observaţiuni în staţiunea austriacă de la Mariabrunn, observaţiuni destul de interesante pentru a nu fi trecute cu vederea.

Aşa bunăoară pe trunchiul unui fag a cărui coroană are o suprafaţă de 64,75 m². se scurge 12,8 din apa căzută, iar prin frunze 65,4. La un stejar a cărui coroană e de 60,26 m². scurgerea e de 5,7 pe trunchiu, şi de 73,6 prin frunziş, la un paltin cu o coroană de 91,61 m². scurgerea pe trunchiu e de 5,9, iar prin frunze de 71,6, iar la un molid cu coroană de 29,90 m². scurgerea era de 1,3 pe trunchiu, şi de 39,8 prin frunziş.

Din toate cercetările făcute pînă acuma reese limpede adevărul, că apa care se scurge la suprafaţa povărnişurilor unui munte, e mai mică într'un arboret de molizi, unde pămîntul ar fi acoperit cu muşchiu, de cît într'o pădure de fagi, a cărei pămînt ar fi acoperit de frunziş; ceia ce e important de ştiut cînd ne gîndim la dezastrele pricinuite de către inundaţiuni, şi ne dă indiciele că nu trebue să împădurim o regiune, numai cu fag ori numai cu molid, brad, ori pin, cum se obicinueşte, ci trebueşte să amestecăm tot-d'a-una două esenţe — una răsinoasă şi alta foioasă.

De abia aî schiţat cu mintea, conturul unor cercetări atît de îndelungate ca acelea asupra relaţiunelor dintre umezeala terenului şi natura esenţelor, şi iar revenim la ideia cea mare, care conduce toate cercetările de meteorologie forestieră, la importanţa climatologică a pădurilor în viaţa economică a unei ţări.

Picături mari bat în acoperişul casei,.., umezeala de afară, vremea rece, şi vîntul subţire, te dispune la gînduri nu prea vesele.... Icoane grandioase din trecutul Asiei mici

ţi trec pe dinaintea ochilor tăi,... ţi aduc aminte că cu mii de ani în urmă, erau nişte ţări înbelşugate, acolo unde astă-zi să întinde trist şi nesfîrşit, marele pustiu. Vechea Mesopotamie, Babylonie şi Asirie, rodnice şi bogate într'o vreme, au ajuns locaşul uitării şi sărăciei. Mii şi mii de kilometri de pădure au fost doborîte la pămînt, din nepricepere, întocmai cum să petrece astă-zi în orientul nostru european. In Rusia mai ales pădurile au fost exterminate pe întinderi de sute de kilometre, iar efectul acestei gospodării asiatice, s'a simţit cînd cu foametea cea mare, şi să simte în fieşte care an.

Şi la noi s'au ridicat glasuri contră nimicirei pădurilor, si pentru facerea de plantaţiuni nouă, şi ar fi de dorit ca aceste glasuri să nu resune în pustiu.

D. G. Ionescu

CULTURA RICHITEI [1]

1. Folosele culturii richitei.

Cultura richitei merită, în gradul cel mai înalt, să ne atragă luarea aminte prin folosele de prima ordine ce ne oferă. Ori-ce proprietar iubitor al comunei rurale, poate face această cultură care nu cere nici material nici îngrijiri prea minuţioase, nici nu te obligă să stai continuu la ţară. Mai mult, exploataţiunea unei richitări făcîndu-se tocmai în iarnă sau de cu primă-vară, cînd lucrările agricole nu se îmbulzesc, putem stabili o combinaţiune excelentă între cultura richitelor şi exploataţiunea rurală.

Deosebit de aceasta, richita se obicinueşte cu situaţiunile cele mai rele şi reuşeşte în pămînturile cele mai sărace şi unele pe cari le însănătoşeşte şi contribue a le îmbunătăţi. Nu numai proprietarii, dar în unele cazuri, unele comune în pămînturile ce au, unele administraţiuni, cum este aceea a Domeniilor Statului sau a Domeniilor Coroanei, ar putea

1) Acest studiu extras din Revista «Albina» se publică cu învoirea autorilor.

N. R.

cu folos să îndrepteze solicitudinea lor către acest mod de cultură a pămînturilor sterpe şi de valoare mică. Instalaţiuni de felul acesta făcute de comunele rurale, care multe posedă în delimitări terenuri ponorîte, smîrcuri, etc., ar aduce acestor comune venituri, ar contribui foarte mult şi la înaintarea industriei rurale, prin întrebuinţarea richitei ca materie primă la fabricarea coşurilor, precum şi din punct de vedere igienic, richităriile ar aduce foloase mari. De asemenea administraţia căilor noastre ferate, imitînd unele companii de drumuri de fer din Europa occidentală şi centrală, ar face o lucrare şi lucrativă şi protectoare, dacă ar plantă cu richită marginile liniilor ferate în locurile cu umpluturi sau de preferinţă unde se fac săpături.

Alături cu aceste foloase de ordine economică, pe cari le arătarăm, cultura richitei ne aduce şi altele nu mai puţin importante. Pentru că creşte în terenurile de pe marginea rîurilor, gîrlelor, pîraelor, eleşteelor, etc., richita ne ofera un mijloc de a preveni stricarea adusă de ape, moderează pagubele ce pot aduce apele revărsate şi întăreşte pămînturile mişcătoare.

Rădăcinile richitei, cari sînt mai mult fibroase şi tîrîtoare de cît pivotante, raspund acestui scop protector. Richita ne prezintă un fasciculu (un mănunchiu) de rădăcini viguroase, foarte ramificate şi terminate cu rădăcioare subţiri ca firul de păr. S'a observat, scrie un autor, că în condiţiuni favorabile, rădăcinile richitelor într'un an, pot ajunge pînă la 2 metri lungime.

Forestierul Hartig vorbeşte de o richită din specia *Salix Caprea*, care posedă o rădăcină de 60 picioare lungime.

Cum vedem, richita ocupă în domeniul agricol, un loc mulţumitor, care se măreşte din zi în zi cu trebuinţele noastre.

2. Importanţa culturii richitei.

Richita este materia primă a industriei coşurilor şi coşuleţelor, cari în fiecare an procură economiei domestice, industriei şi comerciului mii şi zeci de mii de obiecte necesare. Din richită se fac coşuri de căruţe, lucrări hidraulice, precum şi lucrări pentru armata: în unele ţări se fac din richită barace de soldaţi în lipsă de corturi.

Richita se întrebuinţează şi în fabricarea butoaielor, în a face îmbrăcăminte de damigene, iar unele varietăţi sînt de o întrebuinţare zilnică în cultura arborilor fructiferi, şi cu deosebire în cultura viei richita este indispensabilă. Coaja unor specii de richită se întrebuinţează în văpsitorie, iar scoarţa altora cuprinde multă salicilină căutată în medicină [1]).

În fine, foile richitelor îmbunătăţesc pămîntul. Prin lucrările ce reclamă o richitărie, prin produsele ce ne dă, prin epoca cînd aceste produse se cer de industrie, populaţiunea de la ţară găseşte ocupaţiuni numeroase, bănoase şi lesnicioase, cari reclamă numai puţină grijă şi gust în zilele cînd cele-l-alte lucrări agricole se găsesc suspendate.

3. Cultura richiteĭ în alte ţări.

În *Francia*, după statistica oficială, cultura richitelor se întinde pe suprafaţă de 70.000 hectare. Această ţară exportă anual în Statele-Unite cantităţi mari de richită fină, de şi pe de altă parte industria naţională franceză importă o parte din această materie primă. În Francia richita se lucrează în locurile de producţiune în mai multe departamente, unde fabricanţii de coşuleţe parisieni, au aci ateliere de fabricaţiune (departamentele Seine et Marne, Aisne, Seine et Oise, Herault, Meuse, Charente inférieure et Meurthe, etc). Catalogul expoziţiunii universale din Paris pe 1878, tomul II, ne spune că din secolul XVII coşuleţele fine fabricate la Paris, mai cu seamă *coşuleţe de voiaj şi de toaletă* şi de desert, aveau reputaţie mare şi făceau obiectul unui comerciu de exportaţiune destul de întins. Astăzi încă industria coşuleţelor fine de Paris este foarte preţuită, de şi în dreptul vorbind, obiectele se fabrică în prea mică cantitate în capitala Franciei.

1) În general, richitele sînt astringente, coaja lor este tonică şi febrifugă, de aceea richitile şi sălciile cresc mai ales în locurile amircoase, pentru că natura unde se naşte boala a pus şi leacul. S'a propus ca coaja de richită şi de sălcii să înlocuiască chinchina. Coaja richitei cuprinde tanin şi un principiŭ neutru numit *salicilină* care, în stare curată este cristalin, foarte amar, solubil în apă şi în alcool Fiertura de coaje de salcie se întrebuinţează la tămăduirea bubelor şi alte boale de piele cronice. Se ştie asemenea că *acidul salicilic* şi salicilatele combat reumatismul (Dr. Baillon). După unii veterinari, salicilina preîntîmpină boala oilor numită gălbeaza, şi chiar o vindecă.

Industria coşuleţelor ziso de lux saŭ din fantezie, care coprinde panerăşele, coşuleţele, măsuţele de pus flori (jardiniere) văpsite şi lustruite, bronzate saŭ aurite, buteliĭ şi damigene îmbrăcate, etc., este singura industrie cu totul pariziană; ea consumă în fie-care an 3—4.000.000 chilograme de richită. După A. Moitrier, industria panerăşelor fine, ocupă în departamentul Aisne, mai mult ca 5.000 persoane de toate vîrstele; la Origny, Vernvins, Guise, La Capelle, etc., se fabrică anual lucrări diverse de richită mai mult ca pentru 3 milioane leĭ.

Dacă trecem în *Belgia* găsim şi în această ţară că cultura richitelor a luat în anii din urmă o dezvoltare însemnată. Plantaţiuni de richită găsim mai pretutindenea în Belgia, dar mai ales în Flandra orientală şi în provincia Anvers. Mulţi proprietarĭ marĭ în Belgia recoltează anual 30—40.000 snopi de richită. Culturile sistematice de richită ale Ministrului de agricultură belgian, d-l de Bruyn, pe domenul Calmpthout, se consideră ca modele. Intinderea consacrată culturiĭ richiteĭ în fie-care an în Belgia se evalueză la minimum 4.500 hectare. Singură provincia Anvers cultivă pînă la 1.560 hectare cu richite.

In *Englitera* cultura richitelor a făcut progrese. Sir Laling preţueşte întinderea terenurilor plantate cu richite la 6.000 hectare şi valoarea importaţiunilor ca materie prima provenind din Francia, Belgia şi Olanda, la 1.125.000 leĭ.

In *Germania* cultura richiteĭ este în mare onoare. După jurnalele germane unele districte întreţin anual 25—30.000 lucrători pentru cultura richiteĭ şi fabricarea coşurilor. Sînt persoane carĭ aŭ văzut în Germania plantaţiunĭ de richită d'alungul drumurilor de fier în umpluturĭ şi în rîpeturĭ, avînd 3—10 metri înălţime, cu deosebire pe lîngă oraşele Aix-la-Chapelle şi Düsseldorff.

In *Olanda* plantaţiunile de richită sînt foarte importante; exploataţiunile sînt numeroase şi trec, după spusa jurnalelor, peste 500.000 leĭ anual cu destinaţiune pentru Englitera. N'avem cifre precise asupra întindriĭ culturiĭ richitelor în această ţară.

In *Austro-Ungaria* cultura richiteĭ este de asemenea foarte importantă. Vecinii noştri de peste Carpaţi exportă România cantităţi însemnate de fabricate de richitărie.

Recomandăm cultura richiteĭ tuturor cultivatorilor din România, cum am recomandat atîtea alte culturĭ în studiile noastre. Să nu uităm însă că în agricultură, clima, tîrgurile de desfacere, natura pămîntului, mijloacele băneşti de carĭ dispunem, ţin în loc cele maĭ frumoase proiecte. Credem însă că în această micĭ lucrare, învăţătoriĭ ruralĭ şi agricultoriĭ la carĭ ea se adresează, vor găsi învăţăminte folositoare tocmaĭ pe aceste timpurĭ de criză.

4. — Caracterele botanice alt richiteĭ.

Sălciile cu richitele (Salix) fac parte din familia *Salicinelor* şi coprind un număr aproape nemărginit de specĭi şi varietăţi, adesea foarte greu de recunoscut, multe din ele avînd de sigur o origine hibridă. In adevăr sălciile fiind toate *dioice* (adică cu florile femele şi masculе aşezate deosebit) şi prin urmare fecundîndu-se numaĭ la distanţă se găsesc prin aceasta în celе maĭ bune condiţiuni pentru a se încrucişa unele cu altele. Deosebit de aceasta, fecondarea lor se face prin intermediul albinelor şi altor insecte carĭ şed pe florĭ.

Fig. 1. — Moţ de salcie cu florĭ masculе.

Fig. 2. — Moţ de salcie cu florĭ femele

Sălciile prezintă un număr mare de specĭi a căror talie variază de la aceea a unеĭ plante ierboase pînă la aceea

a unuĭ arbore mare. Cea mai mare parte cresc pe marginea apelor formînd *Richite saŭ Richitări* carĭ se întrebuinţează după scurt timp. Richitele sînt arbuştĭ, au foile caduce, izolate, şi de conformaţiune diversă, florile dioice sînt goale şi dispuse în spice cilindrice la subţioara bracteelor mume, foarte strînse.

Figurile 1 şi 2 reprezintă moţurile (cotoceĭ), pe carĭ sînt aşezate florile masculе şi femele ale richiteĭ; figurile 3 şi 4 no arată florile izolate.

Seminţele sînt foarte micĭ şi poartă perişoarĭ lungĭ mătăsoşĭ, carĭ plecînd din funicul (1) le învăleşte în întregime; ele conţin un embrion drept fără albumină.

Richitele cultivate bine produc lăstarĭ lungĭ, drepţĭ, flexibilĭ saŭ mlădioşĭ. Cînd tulpinele sînt tăiete din faţa pă-

Fig. 3. — Florĭ masculе.

Fig. 4. — Florĭ femele.

mîntuluĭ, richitele vegetează repede; însă cînd tulpinele se lasă în voia lor, vegetaţiunea se încetineşte din an în an. Mlada tăiată în fie-care an serveşte ca materie primă în viticultură, la fabricarea butoaielor şi a coşurilor, la facerea de îmbrăcăminte de butelĭ şi damigene, etc.

5. — Deosebite sciurĭ de richită

Există un număr mare de specĭ şi varietăţĭ de richita. Cum am zis, hibridaţiunile fiind lesne şi frecuente, ceea ce determină forme numeroase şi intermediare, nehotărîte şi trecătoare, tind a confunda prin transiţiuni speciile legitime.

1) Fie-care leagă sămînţa de placentă.

Descrierea lor ar fi de prisos, puțin utilă pentru cultivatori, avîndu-și locul numai în monografii speciale.

Afară de cîte-va specii întrebuințate în mod excepțional, speciile următoare sînt cele mai apreciate și cele mai în general cultivate.

1) Salix alba, 2) Salix amygdalina, 3) Salix cinerea, 4) Salix fragilis, 5) Salix purpurea, 6) Salix viminalis, 7) Salix vitellina.

Salcia albă (Salix alba) este un arbore cu dimensiuni destul de mari, foarte comun în toate părțile Europei. Vulgar se chiamă *salcie* sau *salcă*, crește în toată România pe malurile rîurilor și în locuri umede. Răposatul Dr. Brînză a observat-o în insula din fața Măcinului, numită Balta-Romînească (Prodromul florei romîne, pag. 164). Foile alterne, lungi și ovale, de 7—10 cm. lungime, dințate foarte fin și mătăsoase pe dedesubt, crește mai în toate terenurile, cele ușoare, răcoroase și umede; în particular îi convin mai bine aluvionele de pe marginea rîurilor. Terenurile tari și reci nu-i priese. In general, salcia albă se exploatează în scaun, în zăvoaele de pe marginea rîurilor sau a lacurilor precum și în ostroavele Dunării; în casul acesta ne dă numai lemn de foc. Lemnul său alb, ușor și fraged se preferă celui de plop și are aceleași întrebuințări. Ca mladă, această salcie nu se întrebuințează dar a dat naștere la o varietate excelentă, richita galbenă, ale căria merite le vom descrie mai departe.

Fig. 6. — Salcia albă, mlădiă de un an.

Salcia amigdalină (Salix amygdalina discolor sau triandra) are foile lanceolate, de 3—5 ori mai lungi ca largi, de 8—10 cm. lungime, dințate ca ferestrău în mod foarte fin, verzi și puțin lustruite, dedesupt puțin tari. Această richită se acomodează în solurile cele mai variate, fie tari sau lesne de mărunțit, turboase ori mocirloase. O întîlnim pe malurile apelor și în locurile mlăștinoase din

toată România. Tulpinele dau lăstari mulți, viguroși, foarte mlădioși; lemnul lor este rezistent și durabil. Salcia amigdalină se distinge de toate cele-alte prin puțină coaje ce are, jupuite, smicelele sale sînt de o albeață strălucitoare, calitate foarte apreciată. Prin urmare, agronomul Hauzé face greșeală cînd consideră această specie de richită că nu se poate descoji cu înlesnire din cauză că lemnul său este prea moale.

Mlada cojită sau nu servește cu mult folos la fabricarea coșurilor fine sau comune, circumstanță favorabilă pentru că cultivatorul poate să-și desfacă produsul într'un mod sau altul. Notăm, în fine, lucru foarte interesant pentru clima noastră, că salcia amigdalină prin foile sale abondente luptă cu mult succes în contra secetei.

Richita cenușie (Salix cinerea) are ramurile cenușii și catifelate, robuste, păroase și destul de mlădioase; foile sale de 1—3 ori mai lungi ca largi sînt aproape lustruite d'asupra și acoperite cu fulgi alburiĭ pe fața de desubt; ele sînt ovale, lanceolate și de coloare verde cenușie. Această richită este peste măsură rustică și viguroasă și se întrebuințează numai pentru a face coșuri comune. Dintre toate felurile de richiți și sălcii lemnul acestei specii în stare uscată este cel care se rupe mai cu înlesnire. Crește pe lîngă ape prin toate locurile umede. S'a găsit de D-rul Brînză la Titu, Ghergani, Periș, Bufteu, Predeal și alte localități.

Salcia fragedă (Salix fragilis) vulgar *richită*, are foile alterne, foarte ascuțite, dințate, verzi dedesupt, verzi strălucitoare pe partea d'asupra, lungi de 8—12 cm.; stipule dințate; coaja de coloare verde limpede, roșie ori roșcată după varietăți; dă lăstari anuali de 1m,50—2m. marime. Crește în toată România în locurile umede, pe marginea riurilor și a lacurilor, chiar în smîrcuri, suportînd cît se poate de bine teremurile tari și reci. Mlada de un an este flexibilă și se pot face din ea coșuri de căruțe și altele comune, pe cînd mai tîrziu ramurile se fac fragede așa că se rup chiar cînd păsările se așează pe ele. Această richită este de mina a doua. Adesea cultura acestei richite se face în semn, folosindu-se în fie-care an mlada tînără.

Richita roşie saŭ purpurie (Salix purpurea, helix ori monandra). Această specie posedă diferite varietăţi, însemnate prin fineţa mlădei lor. Foile sînt netede şi lucioase, mai lungi ca largi, închise d'asupra, verzi albăstrii dedesupt, lungi de 8 — 15 cm., înegrindu-se cînd se usucă; coaja verde, roşie purpurie, albăstrie saŭ negricioasă după varietăţi; ramurile anuale mlădioase, ajungînd la o lungime de 1m.—1m,50. Această richită se caută mult la fabricarea coşurilor şi în fabricarea butoaielor, pentru că se crapă lesne şi drept, de aci şi numele de *richită spartă* ce i se dă în unele ţări din Europa occidentală, (Francezul dice: osier fendu).

Fig. 7. — Salcia roşie saŭ purpurie (Salix purpurea)

Richita purpurie prosperă tot-d'a-una în pămînturile nisipoase, cu humus, bogate şi răcoroase; unele varietăţi reuşesc în pămînturile turboase şi toate varietăţile de această specie sufer în pămînturile tari. Clima caldă este în particular favorabilă acestor richite. Numai după 3 — 4 ani plantaţiunile de richită purpurie dau o recoltă mulţumitoare, dar care din punctul de vedere al greutăţii este tot-d'a-una inferioară în produs faţă de salix viminalis.

Richitele roşii saŭ purpurii cu lăstari (mlada) subţiri, netezi, cu spărtura lesne, se întrebuinţează pentru legat şi în fabricarea coşurilor fine; ele se cultivă foarte mult în Francia şi în Belgia; am putea zice şi în România, cu deosebire în regiunea viilor şi a dealurilor, pentru legatul viei şi cercurile de buţi. D-rul Brînză a observat în ţară această specie pe malul Prutului, la Neamţ, la Beceni în Buzeu, la Predeal, la Cerneţi pe malul Topoliţei etc. Dintre toate speciile indigene, richita roşie conţine în coaja ei mai multă saleilină. Francezii au introdus-o în Algeria, unde s'a desvoltat cultura mult, contribuind mai mult ca ori-care arbore

să dea valoare unor pămînturi pînă atunci improductive şi foarte nesănătoase.

Fig. 8. — Salix purpurea helix.

Fig. 9. — Salix viminalis (richita vînjoasă).

Salix purpurea helix se consideră o varietate ale cărîa ramuri tinere au coaja de un galben frumos şi este una din cele mai bune richite pentru fabricarea coşurilor fine. In timpul cel mai scurt creşte foarte mult. Se cultivă în Franeia, Belgia şi chiar în Romănia pentru legatul viilor. In Prodromul florei romîne se vede citată la Berevoeseii-Pămînteni din Muscel şi la Otesciî de sus din Olt.

Salix viminalis, richită vînjoasă sau de mlajă există în Moldova pe malurile rîurilor. Dr. Brînză o citează pe luncile dintre T.-Neamţului şi M-rea Neamţului, între Ploeşti şi Vălenî, etc. Germanii numesc această richită Hanfweide sau Korbweide; ea are ramurile drepte, lungi şi mlădioase: coaja ei este cenuşie; cînd ramurile sînt tinere, se fac însă mai închise cînd lemnul se coace: foile alterne, liniare, cu codiţa scurtă, mai strîmte de cum sînt în toate cele-alte speciî, lungi de 10 16 cm., cu marginele întoarse, verzi d'asupra, alburiî şi mătăsoase dedesupt. Lăstarii cresc pînă la 4 metri înălţime după fertilitatea solului, toată planta creşte cu multă putere dîndu-ne o mare cantitate de lăstari lungi şi robuşti, neramificaţi, întrebuinţaţi la facerea coşuri-

lor ordinare, gratiu etc. Pentru că mlada acestei specii este prea viguroasă, cu măduva grosă, o face spărgătoare şi nu se poate întrebuinţa la fabricare de lucruri fine. Este aproape singura richită care se întrebuinţează în stare necojită, iar articolele ce se prepară din ea au mai puţină durată.

Richita vînjoasă trăeşte mult în terenurile bune fie argiloase, nisipoase, sau chiar uscate; nu reuşeşte însă în pămînturile prea umede sau cu subsolul impermeabil. Richita vînjonsă se chiamă de francezi *osier des Vanniers* şi are mare valoare la dinşii pentru cultură, cînd pot desface produsele ei necojite. Specia socoteşte multe varietăţi cari au merite inegale: cele cu coaja galbenă portocalie se preferă; cele cu coaja cenuşie sau închisă, în general se refuză fiind de calitate mai slabă.

Fig. 16. — Salix viridina (Losia).

Losia, salix viridina sau richita galbenă (în limba germană Dotterweide) se găseşte mult în Moldova, ne prezintă într'o tulpină 15 — 20 smicele înalte de 1 — 2 metri, are coaja netedă şi lucitoare, de coloare galbenă frumoasă, vie sau portocalie şi sînt foarte mlădioase.

Foile lucitoare şi de un verde puţin galben d'asupra, sînt d'un verde slab dedesupt, dinţate foarte fin.

Lozia sau richita galbenă prin finefea şi prin mlădierea lăstarului său este foarte căutată de vierî şi de dogarî în fabricarea butoiclor, creşte în pămînturile răcoroase şi lesne de mărunţit, ne dă producte bune în locurile mlăştinoase care fără această richită ar rămînea improductive.

Deosebit de aceste specii şi varietăţi, descrise mai sus, se cultivă încă şi alte specii de richită, cari cresc spontaneu în ţara noastră şi cari se găsesc citate de neuitatul Dr. Brînză în opera sa Prodromul florei romîne (pag. 164 — 177).

Acestea sînt:

Salix russeliana, în munţii mănăstirilor Cozia, Bistriţa şi Tasmania.

Salix Pentandra, observată la Solonț (Bacău) pe malurile rîurilor.

Salix ahnoides, observată prin văile sub-alpine, în munții Vîlcei, ai Turnului Roșu, etc., are lăstarii fini, coaja violetă și foile foarte ascuțite.

Salix incana riparia (sau salcia albicioasă) răspîndită prin văi umede și în munți.

Salix caprea ori salcia căprească, vulgar *richita păturoasă*, richită moale, crește prin pădurile umede din regiunea muntoasă, în partea inferioară a regiunii fagului, cuprinzînd ast-fel o zonă pînă la 800 m. înălțime. S'a observat de Dr. Brîuză la Iași, pe lîngă Repedea, la Vasluiu, la M-rea Chea și la Cîmpina.

Salix aurita crește în păduri umede pe lîngă pîraie.

Salix silesiaca crește pe stîncile umede și pe lîngă torenții din pădurî în toată țara. S'a văzut în munții Bacăului, la Slănic, în Prahova, la Bușteni pe Valea Epei, etc.

Salix myrsinites, salcie cu foi de mirt, crește prin locuri stîncoase și umede din regiunea alpină. S'a observat la Bușteni pe Valea Cerbului, în Valea Ialomiței și în munții Moldovei.

Salix babilonica, salcie pletoasă, se găsește cultivată prin grădini și cimitire. Se mai citează *salix retusa* sau Kitaibeliana observată pe Ceahlău, în Bucegi, pe Om etc., *salix rosmarinifolia* (argintea) etc.

Printre atîtea specii și varietăți de sălcii și richiți, cînd voim să le cultivăm în scop de a întemeia industria la care dau naștere, alegerea se raportează în prima linie la natura pămîntului.

L. Magniet și **P. S. Radianu**

(Va urma)

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Austria la Expoziția de la 1900. — Austria pregătește pentru 1900, o frumoasă expoziție forestieră. In acest scop s'a format la Viena un Comitet central special, care împreună cu alte 3 comitete din Austria de jos, Boemia și Galiția, să lucreze în vederea unei expoziții forestiere colective a tuturor provinciilor Imperiului

Austriac. Comitetul face apel la toți proprietarii de păduri, d'asemene la negustorii și industriașii de lemne, și este subvenționat de ministerul Agriculturei. Președintele Comitetului central este d. Friedrich Horny, consilier silvic superior al prințului Liechtenstein, delegatul societății forestiere din Moravia și Silezia. Acest comitet se prepară ca expoziția produselor forestiere, a industriei și comerciului lemnelor din Imperiul Austriac să fie strălucită.

Revue des Eaux et forêts, de unde luăm această știre, urează expoziținei Austriace un desăvîrșit succes.

N.

Direcția Pădurilor și Piscicultura în Franța. — În *Revue des Eaux et forêts* de la 15 Ianuarie, a apărut decretul de promulgare a *regulamentului asupra pescuitului fluvial*. După Art. 20 din acest regulament, pe lîngă Ministerul Agriculturei funcționează o comisiune — *Comission de la pêche fluviale* — compusă din 9 membrii și anume: un consilier de Stat din serviciul ordinar ca președinte, patru reprezentanți ai Ministerului de Agricultură și patru reprezentanți ai Ministerului de lucrări publice, cari sînt numiți cu decret pentru un period de 3 ani.

Pentru prima perioadă de 3 ani. reprezentanții Ministerului de Agricultură sînt: d-nii Sédillot, Bert, Mersey, Vaney; cei doi d'intîiu *Administratori silvici*, iar cei alți doi *Conservatori silvici*.

Prin un alt decret de la 30 Decembrie 1897 se crează pe lîngă Ministerul Agriculturei (direcția pădurilor) un serviciu special care se va ocupa de îmbunătățirile păşunatului, de pescuit și de piscicultura.

Iată conținutul acestui decret:

Art. 1. Se crează pe lîngă Ministerul Agriculturei (direcția pădurilor) un serviciu de îmbunătățire a păşunatului, de pescuit și piscicultură, care se va ocupa cu studiile și lucrările următoare:

Punerea în valoare, amenajarea și îmbunătățirea păşunelor comunale din regiunile pastorale și forestiere;

Aplicarea legei de la 1882 în cea-ce privește reglementarea păşunatului comunal și oprirea păsunatului (*la mise en defens*).

Amenajarea și îmbunătățirea agricolă a apelor în regiunea pastorală și forestieră:

Pescuitul și piscicultura pentru cursurile de apă ce țin de administrația pădurilor.

Art. 2. Serviciul este atașat la direcția pădurilor și condus de

un conservator de pădurĭ asistat de 2 agenţi silvicĭ, de 2 inginerĭ hidraulicĭ şi de 2 amploiaţĭ ce pot fi luaţĭ din afară de serviciul pădurilor.

Aceştĭ funcţionarĭ şi agenţĭ sant numiţĭ prin decizie de Ministrul Agriculturei.

Art. 3. Conservatorul de pădurĭ însărcinat a conduce acest serviciu face parte din Consiliu de administraţie al pădurilor cu vot deliberativ, pentru afacerile din serviciul său.

Art. 4. Leafa inginerilor hidraulicĭ este fixată de la 2100—2600 pe an.

Ca şef al acestui serviciŭ a fost numit D-le Mersey L. care tot de odată a fost avansat conservator de pădurĭ.

N.

INFORMAŢIUNI

† In ultimul moment ni-a sosit trista veste că distinsul nostru camarad Th. G. Petraru, Inspectorul Regiunei a 7-a şi prefesor la şcoala specială de silvicultură a sucombat în z.ua de 7 Februarie ora 4 p m la Brăneştĭ, în urma unei scurte suferinţe.

* * *

Comitetul de administraţie al societăţeĭ Progresul silvic în şedinţa de la 29 Decembre 1897 a hotărît ca şi în anul curent, să se ţină o serie de trei conferinţe, în zilele de 21, 28 Februarie şi 7 Martie.

Subiectele ce se vor trata sînt:

1. In ziua de 21 Februarie a. c. d. *S. P. Radianu*, inspector general viticol, va vorbi despre: *Intrebuinţarea chimică a lemnului în arte şi în industrii*;

2. In ziua de 28 Februarie a. c. d. . . . . , inspector silvic, va trata despre *Păşunarea în pădurile Statului*;

3. In ziua de 8 Martie a. c. d. *Florian Davidescu* silvicultor la Domeniul Coroneĭ, şeful Regieĭ Domeniului Dobrovăţ va expune chestiunea *Pădurilor răşinoase din ţară*.

Conferinţele se vor ţine în zilele indicate, la orele 8 ½ seara, la sediul societăţeĭ de la Administraţia Domeniului Coroneĭ, str. Ştirbeĭ-Vodă No. 3.

* * *

In cursul luneĭ Ianuarie s'au depus în corpurile legiuitoare 3 proiecte de legĭ de mare însemnătate şi anume: Un proiect de lege asupra sindicatelor agricole depus de d-l Ministru al Domeniilor; un proiect de lege pentru modificarea legeĭ pentru construirea şi exploatarea căilor ferate de interes local (promulgată cu decretul No. 1771 de la 10 Aprilie 1895) şi un proiect de lege asupra regimului apelor, ambele aceste din urmă au fost depuse de d-l Ministru al lucrărilor publice.

* * *

Consiliul technic al pădurilor este convocat pentru ziua de 3 Februarie a. c. spre a se pronunţa asupra măsurilor ce urmează a se lua de ministerul domeniilor în ce priveşte representarea pădurilor la Expoziţia universală de la 1900 din Paris.

* * *

In zilele de 9 şi 17 Februarie a. c. se vor ţine licitaţiĭ la Iaşi, Focşanĭ, Bucureşti şi Craiova pentru vînzarea parchetelor din 253 pădurĭ ale statuluĭ.

* * *

Din pădurile ce s'au licitat în zilele de 4 Decembrie 1897 şi 9 Ianuarie 1898 s'au adjudecat în total una sută, pe diferite perioade, considerate ca începînd de la 1 Septembrie 1897.

* * *

Venitul pădurilor statuluĭ. — După situaţia financiară de la 30 Noembrie 1897, pînă la acestă dată s'au încasat leĭ 2.226.551 banĭ 92, adecă cu leĭ 780.201 banĭ 02 mai puţin ca încasările corespunzătoare din anul trecut.

Prevederile budgetare pentru exerciţiul 1897/98 sînt de leĭ 4.390.000.

Dacă ţinem seamă că pînă la 30 Noembrie nu erau plătite toate pădurile vîndute anterior, asemenea şi de cele 100 pădurĭ vîndute la licitaţiile de la 4 Decembrie şi 9 Ianuarie, precum şi de însemnatele vînzărĭ de produse accesorĭ efectuate după 20 Noembrie, probabil că prevederile budgetare se vor realiza.

* * *

Pînă la sfîrşitul luneĭ Ianuarie au achitat complect cotizaţiile şi abonamentele următorĭ membrĭ şi abonaţi:

Membrĭ: Radianu S. P., Vlădescu Gh., în total 45 din 192.

Abonaţi : Corbu Dim., General G. Manu, Ilie Nicolescu Dorobanţu, Iliescu N., Monteoru Gh., Mieşunescu Gr., Mack Frantz, Otto Ernest, Sturdza A. D., Şcoala de Agricultură de la Herastrău, Tzenov V. A. et C-nie, în total 33 din 86.

Pe anul 1898 a plătit abonamentul societatea Goetz et C-nie.

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul lunei Ianuarie

Economia Naţională. — **No 1.** — Către cititori, de *P. S. Aurelian*; — Programul nostru, de *C. I. Băicoianu*. — Ce este Economia naţională ? de *Lujo Brentano*; — Studii asupra Legei minelor, de *C. Alimănrăşteanu*; — Congresul viticol de la Huşi, de *D. G. Ionescu*; — Importanţa economică a Abatoriului din Iaşi, de .*.; — Critică şi Referate: Dr. *N. Manolescu* Igiena ţăranului, de *I. Levan*; — *H. O. Schlauc*, Înfiinţarea magaziilor cu silosuri, de *L. C. G. V. Cordea*, Sindicatele agricole; — *Brezeanu*, Creşterea vitelor; — *Goilav*, Principii de îngrăşarea pământului şi nutriţiunea plantelor, de *Byron*; — Cronica parlamentară, de *L. C*; — Revista agricolă şi comercială, de *V. S. Moga*; — Bibliografie.

Jurnalul Societăţei centrale agricole. **No. 1.** — Un act filantropic al Societăţei centrale agricole; — Extract după şedinţa comitetului de la 11 Decembre 1897, de *Ilie Enc*; — Societatea centrală agricolă, de *M. Popovici*; — Ghiaţa, de *G. V. Cordea*; — A treia cauză a degenerării calului românesc, de *N. Filip*; — Despre modul de vînzarea cerealelor, de *St. Hepites*.

No. 2. — Comerţul nostru de produse agricole în 1896, de *Chr. D. Scaicovici*; — Orfelinatul agricol «**Ferdinand**»; — Grădina de pomi, de *I. Hăşcpanu*; — Starea agricolă şi trebuinţele ei, de Dr. *G. Maior*; — Planul unei ferme de apicultură şi modul cum ar trebui organizată de *R. Begnescu*.

No. 3. — Invitaţia pentru adunarea generală a Societăţei; — Darea de seamă asupra mersului Sscietăţei centrale agricole în anul 1897; — Un premiu de 500 lei pentru cea mai bună scriere asupra culturei grîului; — Bilanţul, situaţie şi proiectul de budget.

Gazeta Săteanului. — **No. 22 şi 23.** — Datinele Romîne, de *Teodorescu G. Dem.*; — Mutare silită (poesie, de *A. Vlahuţă*; — Sătenilor (poesie), «*Gazeta Săteanului*»; — Scrisoare către C. C. Datculescu, de *Caragiale*; — Cănuţă, om sucit, de *Caragiale*; — Timp şi depărtare (poesie), de *I. N. Roman*; — Robia durerei, de *A. Vlahuţă*; — Ajunul Crăciunului. Să vă spunem «Naşterea» ? de Dr. *Dra-*

gomir Demetrescu şi *N. Rădulescu-Niger*; — Cronica ştiinţifică. Probleme psihice, de Dr. *R. Dona*; — Crăciunul, de *S.*; — Tervueren (poesie), de *I. N. Roman*; — Cerul, corpurile cereşti, nemărginirea, de *N.*; — Ţiganul cu Naşul (anecdotă), de *Th. D. Speranţia*; — Din educaţia poporului, de *S. N.*; — Căldura şi lumina în contra microbilor, de Dr. *N. Manolescu*; — Administrarea turmelor de oi, de *I. St. Furtună*; — Credinţi populare asupra gospodăriei, de *S. Teodorescu Kirileanu*; — Unghiile, de *C.*; — Din istoria unui arbore, de *Marcel Brandza*; — Cămilele la expoşiţia din Constanţa, de *I. St. Furtună*; — La pîndă, de *Arthur Gorovei*; — Către femei, Poezii populare: Cucul şi Turturica. Toate trec..., de *S. Teodorescu Kirileanu*; — Poznaşii ţerăneşti, de *I. Adam*; — Meteorologia poporală, de *S. Teodorescu Kirileanu*; — Din viaţa sufletească a săteanului, de *George C. Dragu*; — China în pradă, de .*.; — Ţăranul în literatură, de *C. Dobrogeanu-Gherea*; — Cele mai bune plante de nutreţ pentru România: Moha de California, tot-d'a-una verde, de *C. C. Dulculescu*; — Cele mai bune Ovăsuri din România, de *C. Roman*; — Întrebări, de *Red.*; — Răspunsuri la seria I şi II; — Modul alimentaţiunei copiilor noştri ca cauză a mortalităţei, de Dr. *Tomescu N. C.*; — Epurile, Copoiul şi Ogarul (legendă), de *St. Ţuţescu*; — Recreaţiuni ştiinţifice: Frigarea automatică, de *Corolincanu*. — Cronica agricolă, de *C. C. Dulcalescu*; — Legenda anului nou, de *P. C. C.*; — Zicători, Miscellanea, de *C.*; — Din toată lumea, de *Sătuceanul*; — Fericire conjugală (Note pentru voce şi piano), cuvinte de *St. M. Soimescu*, muzica de *Leopold Stern*.

No. 24. — Orfelinatul agricol «Ferdinand». O nouă fondaţiune Regală; — Dar Regesc, *Gazeta Sătenilor*; — Fără ritm (poesie), de *A. Vaiuţă*; — Cronica ştiinţifică, de Dr. *R. Dona*; — Ţăranul în literatură, de *C. Dobr.-Gherea*; — Ţiganii (poesie), de *Pompi*; — Nemărginirea în timp, cum se fac şi nimicesc lumile, de *N.*; — Ţiganii la Bobotează (poesie), de *Th. D. Speranţia*; — Schimbarea climei în România, de *St. C. Hepites*; — Muncitorul (poesie), de *A. Vlahuţă*; — Arta, de *L. G.*; — Noua gară Râmnicu-Sărat, de *Const. Ruileanu*; — Cele mai bune plante de nutreţ pentru România, de *C. C. Dulculescu*; — Sindicatele agricole şi guvernul, de .*.; — Cronica agricolă, de *D.*; — Prunul cu foile roşii-negre (Prunus Pissardi), de *Un grădinar*; — Buletin comercial; — Bibliografie; — Miscellanea, de *C.*

Amicul Agricultorului — No. 1. — Opt anî; — Cronica din ţară; — Cronica din afară; — Principii raţionale de agricultură; — Ştirî; — Credinţi d'ale poporului.

No. 2. — Cronica; — Principii raţionale de agricultură; — Sindicatele agricole; — Din observaţiunî zilnice; — în contra băuturilor suspecte; — Maşini americane; — Marina noastră comercială; — Ştiri.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Doamnei, 20. — Bucuresci

TH. G. PETRARU

O dureroasă datorie de amic şi camarad mĕ obligă astăzi a scrie cîte-ve rînduri biografice asupra mult regretatului inspector şi profesor Th. G. Petraru, pe care nemiloasa moarte l'a răpit dintre noĭ în floarea vieţeĭ, acum cînd era maĭ folositor decît or cînd serviciului silvic şi camarazilor săĭ, acum cînd ajunsese ca cuvîntul şi argumentele lui să fie astcultate de toţi.

După o suferinţă scurtă 'şi-a stins la Brăneşti în vîrstă de 36 anĭ, departe de familie, dar pe braţele scumpilor luĭ elevĭ, pentru carĭ 'şi-a sacrificat toată viaţa luĭ de forestier.

Teodor Petraru s'a născut la Roşiori de-Vede în anul 1862 Ianuarie 5, unde 'şi-a terminat şi şcoala primară. Venit în Bucureşti pentru a urma cursurile gimnaziale, ca maĭ toţĭ elevĭĭ de pe vremurile acelea a fost înrolat în pensionatul Apostolatu, unde numaĭ de cît prin blîndeţa caracterului său 'şi-a atras iubirea tuturor colegilor luĭ.

Luîndu-şĭ bacalaureatul cu mult succes în anul 1880 s'a înscris la facultatea de ştiinţe matematice, unde a rămas pînă în 1884 trecîndu-şĭ în mod brilant 6 examene, şi cînd era dar aproape de a'şĭ

da licenţă, îl vedem de o dată părăsind facultatea şi prezentîndu-se la concursul pentru bursele ce Ministerul Domeniilor deschisese celor ce voiau a se devota carierei forestiere, — burse desemnate pentru şcoalele din Franţa şi Germania. — Petraru reuşeşte cel întîiu şi pleacă imediat la şcoala forestieră din Nancy, unde făcu parte din promoţiunea 60. Şi aci Petraru se distinge cu mult succes printre colegii săi, căci în tot timpul fu şeful promoţiunei străine.

Terminînd şcoala în 1886 urmat de elogiile profesorilor săi, şi acum îmi aduc aminte cînd ne-am prezentat pentru intrare Directorului şcoalei pe atunci *A. Puton*, cum în îndemnul ce ne dedea ca să fim serioşi şi silitori ne aducea ca exemplu pe Th. Petraru.

De acum începe adevărata viaţă de silvicultor a lui Petraru; întors în ţară îl vedem de la început devotîndu se pentru şcoală, pentru care avea o menire deosebită, şi este chiar numit la 4 Noembre 1886 cu titlu suplinitor la catedra de amenajament de la Herestrău: după trei luni, adică în Ianuarie 87 este numit în corpul silvic cu gradul onorific de subinspector, cl. III; iar pe ziua de 1 Octombrie 1887 în baza unui concurs ce a trecut *magna cum laude* se numeşte ca profesor cu titlu provizoriu la catedra ce suplinise pînă acum.

Ca profesor Petraru făcea onoare corpului didactic al şcoalei de la Herestrău, lecţiunile lui erau o adevărată recreaţiune ştiinţifică, dotat de o cuvîntare clară, plină de logică, cu o argumentaţiune aleasă, făcea ca să fie ascultat şi urmărit continuŭ de toţi elevii săi chiar în chestiunile de tecnologie cele mai grele şi cele mai monotone.

Petraru 'şi dedea toate silinţele şi reuşise ca cursul său de amenajament, care în definitiv constitue cam baza silviculturei, să fie combinat şi cu o aplicaţiune suficientă pentru carî după scurtă vreme cu colaboratorii şi amicii

săi profesori de la şcoală a înfiinţat în 1888 anul de aplicaţiune silvică, a cărui diriginte el a fost numit.

Practica, ce elevii cari se destinau carierei silvice şi cari după ce terminau şcoala de la Herăstrău şi treceau un anumit concurs pentru a intra în anul de aplicaţie, era dintre cele mai alese şi mai corespunzătoare cerinţelor serviciului, de unde rezultate reale pentru serviciul pădurilor Statului, căci tinerii agenţi ce se formau, graţie educaţiunei forestiere inteligente ce primeau, au dat o pleiadă de silvicultori, dintre cei mai harnici şi mai experimentaţi.

In 12 Februarie, 1892 Petraru este numit cu titlu definitiv la catedra de amenajament.

In 10 Maiu 1893 graţie numai meritelor lui este numit membru al ordinului Coroana Romîniei cu gradul de Cavaler.

In Decembrie 1893 este numit în gradul onorific de Inspector cl. III în corpul silvicultorilor Statului, iar în Septembrie 1894 este numit ca membru în comisiunea permanentă după lîngă Ministerul Domeniilor.

De acum îl vedem pe Petraru mereu tinzînd a se apropia de serviciul activ al Statului, unde avea o menire din cele mai înalte şi unde graţie unor împrejurări fericite şi superioritatea ce încet încet căpătase printre silvicultori îl vedem primit în cadre pe ziua de 1 Octombre 1894, cînd i s'a dat conducerea Inspecţiei VII silvice, ataşată tot-d'o-dată şcoalei speciale de silvicultură de curînd creată — sub d. ministru Carp, la Brăneşti, — la care în acciaşi zi Petraru este confirmat în baza drepturilor anterioare ca profesor la cursul de silvicultură şi amenajament.

Printr'un decret din 28 Decembrie 1894 Petraru este numit membru în Consiliul tehnic al pădurilor, şi aci îl vedem luînd o parte din cele mai active pentru prosperarea serviciului.

Om, de natură blîndă, calm, inteligent, energic, Petraru a luat o parte din cele mai active alături cu cei-l'alţi co-

legĭ aĭ sĕĭ la înlăturarea greutăţilor ce de la o vreme în continuŭ încearcă serviciul nostru. In toate chestiunile dificile Petraru cu calmul său şi activitatea-ĭ fără margini (căruia în parte i se datoreşte chiar perderea, fiind pînă la atît devotat serviciului în cît 'şĭ neglija chiar căutarea sănătăţii) găsea soluţiunea problemeĭ ce frămînta mintea tuturor. In toate chestiunile, de proiecte de organizare, de regulamente, de instrucţiunĭ de serviciŭ, Petraru era neobositul, care veşnic se însărcina cu prima concepere.

In timpul din urmă toţĭ colegiĭ sĕĭ, ca pe unul carĭ era maĭ tînăr, maĭ plin de vigoare, îl desemnară d-luĭ Ministru de Domeniĭ ca membru în comisiunea pentru Expoziţia internaţională din Paris, în ceea-ce priveşte ramura silvică, şi aspiraţiunile luĭ eraŭ dintre cele maĭ înalte şi maĭ demne de laudă. In prima linie a programului era harta pădurilor ţăreĭ, în speciŭ ale Statuluĭ, lucrare dintre cele maĭ grele şi maĭ necesare, căcĭ sîntem serviciŭ constituit de peste 35 anĭ şi încă nu am putut'o alcătui, deşi aceste chestiunĭ se agită de maĭ bine de 10 anĭ în mod continuŭ: monografia esenţelor forestiere ale ţăreĭ, lucrare nu de maĭ puţină importanţă. In fine se alcătuise un program pe cît de inteligent pe atît de important, căruia nu rămînea să i se adauge de cît o lege organică pe baza de descentralizare a serviciuluĭ pentru ca şi branşa forestieră din ţara românească să se prezinte cu demnitate la acel mare *rendez-vous* al naţiunilor, pe cale economică de dezvoltare.

In serviciul exterior Petraru căuta tot-d'a-una ca să nu se facă numaĭ administraţie în inspecţia ce conducea, dar să se facă şi culturĭ, — el căuta tot-d'a-una sisteme nouĭ, inovaţiunĭ pot să zic, în materie de exploatare şi de felul conducereĭ el, nicĭ odată Petraru nu s'a mărginit la rutina serviciuluĭ, — el căuta ca chiar cu foarte restrînse resurse băneştĭ carĭ se pun la dispoziţia serviciuluĭ nostru, să gă-

sească mijlocul, de a se ameliora exploatările, de a se crea drumuri.

Cu agenții de sub ordinele sale Petraru era blînd, dar nu îngăduitor, cerea fie-căruia să'și facă datoria, pentru care era foarte iubit de subalternii săi, ce îl secundau în lucrări cu dragoste și devotament. El pînă la atît dorea ca să se facă lucrări culturale, în cît în diferite împrejurări l'am văzut chiar scoțînd bani din punga sa proprie, pentru efectuarea lor, cari cereau urgență, rămînînd ca să și'i primească de la Minister mai tîrziu.

Petraru era o natură foarte harnică, el avea o menire înaltă în acest serviciu pentru cari și-a sacrificat toată viața și pierderea lui așa de timpurie, atunci cînd toate speranțele începeau a se concentra în el, desvălue un gol, a cărui împlinire cu greu se va putea face.

Cîmpu-Lung **M. Tănăsescu**

Th. G. Petraru, Inspector silvic și profesor la școala specială de silvicultură a încetat din viață Sîmbătă 7 Februarie a. c. ora 4 p. m. la Brănești după o suferință numai de 20 ore.

Ultimele rămășițe ale acestui fruntaș și stimat silvicultor au fost înmormîntate la mănăstirea Cernica în ziua de 10 Februarie ora 3 p. m. In această zi la ora 12 s'a oficiat un mic serviciu la Reședința Inspecțiunei VII unde domicilia defunctul, la care în afară de familie și toți agenții Inspecțiunei VII au asistat : d-nii Al. Moroiu și Gh. Hazu ca delegați ai Ministerului domeniilor, I. P. Chihaia, N. G. Popovici, Inspectori silvici cu mai mulți agenți din Inspecțiunea III, IV și V precum și din administrația centrală, V. C. Munteanu Directorul școalei centrale de Agricultură împreună cu o delegațiune din elevii acestei școli, corpul profesoral al școalei speciale de silvicultură precum și alte persoane prieteni și cunoscuți ai lui Petraru. Inainte de scoaterea cosciugului din casă Domnu M. Tănăsescu subinspector silvic, din partea agenților Inspecțiunei VII a ținut următorul discurs :

Intristată adunare ! Inconsolabilă familie !

O datorie din cele mai grele, 'mi impune astă-zi de a 'mi lua rămas bun pentru vecie, şi cu mine toţi agenţii silvici ai Inspecţiunei VII în numele cărora am onoarea de a vorbi, de la cel mai iubit Şef, de la Teodor Petraru cel mai scump al nostru amic.

Cuvintele 'mi sînt slabe, inima 'mi e cernită şi plină de durere, simt că nu me poate ajuta în deajuns de a ve arăta cît de mult îl stimam şi îl iubeam.

Teodor Petraru s'a născut la 5 Ianuarie 1862 la Rogiori de Vede, cursul primar îl terminase deja la vîrsta de 10 ani. Liceul l'a făcut la St. Sava, de unde în 1880 fu promovat Bacalaureat ; s'a înscris la facultatea de ştiinţe matematice din Bucureşti, unde cu mult succes a trecut cele mai multe din examene şi cînd era aproape să dea pe cele din urmă după cari venea licenţa, o schimbare bruscă se produce în el, părăseşte facultatea de ştiinţe şi se prezintă în 1884 la concurs pentru a obţine o bursă la scoala forestieră din Nancy de la Ministerul Domeniilor, concurs la care a fost clasificat cel 1-iu ; alegîndu-şi astfel cariera de silvicultor socotită ca de mult viitor, în acele vremuri.

La Nancy a făcut parte din promoţiunea 60 trecîndu-şi examenele şi terminînd şcoala după 2 ani cu mari elogii din partea Directorului şi a profesorilor. Graţie acestor studii strălucite Petraru înapoindu-se în ţară în 1886 este primit în cadre cu gradul de subinspector cl. III, fără însă a intra în serviciul activ, el prefera a lua prin concurs catedra de amenajament de la şcoala centrală de agricultură şi silvicultură de la Herestrău, catedră care prin înfiinţarea şcoalei speciale de silvicultură de la Brăneşti în 1894 s'a transferat aci şi a continuat a o ocupa pînă în ultimele momente.

Prelegerile lui erau de o claritate şi un coprins substanţial care 'i făcea admiraţiunea elevilor şi chiar a colegilor sei.

In anul 1894 a fost promovat Inspector silvic şi puţin după aceea numit în serviciul activ şi membru în consiliul tehnic al pădurilor unde se remarca prin avizele'i logice şi pline de ştiinţă.

In anul 1894 a fost numit membru în Comisiunea permanentă după lîngă Ministerul Domeniilor şi în fine în ultimele zile a fost ales ca membru în comisiunea pentru organizarea expoziţiei universale de la Paris din 1900, în cea ce priveşte branşa silvică. Insărcinarea aceasta era una dintre cele mai grele, şi Petraru cînd 'mi vorbea acum 5 zile despre această chestiune, îl vedeam că i se umplea inima de bucurie, în siguranta ce avea că totul va reuşi de minune.

Ca agent era dotat de calităţi superioare, 'şi cunoştea şi 'şi alegea foarte bine personalul, pe care îl iubea mai presus de toate. Toţi agenţii Reginei a 7-a silvice constituiau o strînsă familie, al cărui părinte era el.

Inima lui blîndă, cuvîntul lui clar şi convingător, inteligenţa lui fină făcea ca toate să se petreacă în cea mai perfectă ordine în strînsa noastră familie. Nu era agent, nu era om, care să 'i fi expus vre-un pas

lui, să nu găsească drept răspuns, un cuvînt dulce din parte'i, o mîngăere a nevoilor sale.

Inteligent, muncitor la extrem, cu tact în administrație, cu delicatețe făcea ca toate chestiunile ce 'i cădeau în mână să fie examinate cu cea mai mare atențiune, și se fie rezolvate într'un mod fără repreș.

Prezența lui de spirit, agilitatea lui în argumentație, îl făcea ca să fie ascultat de oamenii cei mai recalcitranți. Se vede însă că natura nemiloasă a trebuit, ca tot ceea ce este prea distins, tot ceea ce este prea nobil, tot ceea ce este prea generos să nu poată fi și de lungă durată.

Perderea ce încercăm în prea iubitul nostru Teodor Petraru este ireparabilă și nu numai pentru familie, pentru agenții Regiunei a 7-a, dar pentru întreg serviciul silvic al cărui stîlp puternic era.

O boală crudă, după puține suferințe 'l-a răpit pentru tot-d'auna de lîngă noi.

Oh! Doamne! Doamne, de ce făcești tu așa de nemilos cu noi, de ce răpișî tu din mijlocul nostru și al familiei prea iubite, bobocul abia înflorind cînd, drept poate ar fi fost, să nu 'l ei de cît cînd era de tot deschis și cînd, frunzele 'l-ar fi căzut, — dar el, iubitul nostru șef abia avea 36 de ani, acum era în plină putere, și de acum încolo calea vieței mai mult ar fi trebuit să 'i fie deschisă.

Oh! plîngeți întristată adunere și neconsolată familie, plîngeți iubiți camarazi pe cel mai scump al vostru amic, de care cu ochii plini de lacrămi trebue să ne despărțim astă-zi, zicîndu-i pentru tot-d'auna Adio! Adio!

In urmă d. N. G. Popovici, ca prieten și tot odată în numele tuturor agenților din Inspecția V, ține o călduroasă cuvîntare după care mai vorbi d. C. P. Georgescu, elev stagiar în următorii termini:

Întristată Adunare!

S'a dus, s'a stins; ca o stea a licărit în infinitatea lumei, o clipă numai, și a dispărut în neant, în veșnicie.

Teodor Petraru a fost un luceafăr.

Noi, care l'am cunoscut, care l'am ascultat vorbindu-ne din înălțimea catedrei ca un părinte al științei, trecem prin o grea încercare.

Și nu ne vine a crede că n'o să 'l mai vedem figura'l plină de demnitate, că n'o să'l mai ascultăm glasu'l profetic!

Suflet mare, suflet generos, te știam pus în fruntea noastră, și încălzit de flacăra iubirei de neam și a științii, ne conduceai pe noi generația tînără — spre idealul tău, ce singur ai putut concepe.

Idealul tău, sfîntă lumină! Ea nu mai încălzește astă-zi cînd tu nu mai ești.

Pădurea, singura ta iubită, la care ai ținut atît de mult, al cărei eșeu făcea să 'ți vibreze inima de o dragoste nesfîrșită, te perde și ea.

Singură, fără tine, plînge împreună cu noi, perderea celui mai bun prieten.

Despletită, 'şi întinde ramurile'i goale către cer, şi 'l roagă în disperarea ei, să facă o minune, să i le dea înapoi, să le vadă iar sub umbra ei, să 'ţi mai şoptească în taina cuvinte fermecate.

Dar zadarnica rugă! Tu nu'i vii şi sufletu'i se îneacă de durere. Crivetul —tovarăşul celor nenorociţi—o coprinde în braţele'i îngheţate şi mugind cearcă să'i intre în inima.

Pădurea se clatină tare, mai încet, şi plînge; iar plînsetu'i resuna ca o sinfonie nesfîrşit de dureroasa.

Tu nu'i mai vii, şi va plînge tot-d'auna. Viu în numele absolvenţilor scoalei speciale de Silvicultură—prima promoţiune—a depune ultimelor rămăşiţe ale tale, omagiile şi dragostea ce aî ştiut să sădeşti în inimile noastre şi admiraţiunea şi recunoştinţa ce'ţi vom păstra în tot-d'auna.

Tu n'ai murit maestre! Oamenî de talia ta nu mor o dată cu corpul!

Dacă inima ta a încetat de a bate vor bate ale noastre pentru tine! Vei trăi pentru noî, pentru ţară.

Dacă te va uita cine-va vre-o dată, vor spune operile tale, va spune pădurea, vom spune noî, care ne-am adăpat la vasta'ţi ştiinţă, cine aî fost, cine eştî, şi cine vei fi în tot-d'auna.

Iar voî, întristaţi membri ai familiei, sfîşiaţi de durere, mîngăiaţi-ve; căci nu sînteţî singurii care'l iubiţî şi care plîngeţî după el. Şi că noî elevii lui, care ne-am încălzit la lumina'i binefăcătoare, îl iubim ca şi voî, şi că lacrimele noastre nu sînt de ajuns pentru a'i resplăti dragostea şi generozitatea lui.

Adio, iubite profesor, nu te vom uita nic odată, nicî odată....

Apoî cortegiul se formează în ordinea următoare: după prapurî urmează coroanele duse de oamenî şi anume o coroană de laurî din partea «Ministerului domeniilor» cu inscripţia «*Profesorului* şi *Inspectorului silvic Th. G. Petraru*»; o coroană de foî de stejar brunate din partea societăţî «Progresul silvic» cu inscripţia «*Regretatului coleg Th. G. Petraru*»; o coroane de foî de stejar verzî şi aurite din partea «Silvicultorilor statului» cu inscripţia «*Inspectorului Th. G. Petraru*»; apoî mai multe alte coroane din partea agenţilor Inspecţiunei a V şi VII; a profesorilor şcoalei speciale de silvicultură, a profesorilor şcoalei centrale de Agricultură, a elevilor stagiarî, a elevilor şcoalei speciale de silvicultură, a familiilor Saegiu, Iliescu-Măcicică, Tănăsescu, Eustaţiu, Grunau, Sculy, Solacol şi o coroană de laurî cu inscripţia «*Mult regretatului coleg Th. G. Petraru*» N. C. Năndejde.

După coroane urmaŭ preoţiî în trăsurî, apoî 3 pădurarî purtînd decoraţia defunctului.

In urmă venea carul funebru în alb frumos împodobit cu flori naturale şi frunze şi condus de 4 cai îmbrăcaţi în alb. Carul era acoperit de următoarele prea frumoase coroane ale familiei: o coroana de trandafiri şi liliac cu inscripţia «*Regrete eterne*» din partea părinţilor; o coroană de crin alb şi trandafiri cu inscripţia «*Recunoştinţă şi dragoste*» din partea surorilor, fraţilor şi nepoţilor; o coroană de foi de stejar cu inscripţia «*Scumpului nostru cumnat, amintiri neşterse*»; o coroană de trandafiri albi şi roşi cu inscripţia «*Iubitului nostru văr*», din partea d-nei şi d-lui Căpitan Gh. Dumitrescu; o coroană de trandafiri şi camelii cu inscripţia «*Regretatului nostru văr*», din partea d-nei şi d-lui G. Burcă, iar pe sicriu se afla o prea frumoasă cruce de flori naturale.

In urma carului mergea familia, prietenii şi multă lume ce venise din satele vecine să aziste la înmormîntare.

După o oră şi jumătate de drum, cortegiul ajunge la poarta monastirei Cernica unde aşteptau o delegaţiune a elevilor şcoalei centrale de agricultură, Elevii stagiari, mai mulţi pădurari în ţinută şi ţerani de prin împrejurimi. De o dată o fanfară anunţă că distinsul camarad, care ne părăseşte, a ajuns în preajma lăcaşului de veciu.

Multă lume din Bucureşti, membri ai familiei, prieteni şi cunoscuţi cari venise direct la biserică, aşteptau în curtea monastirei sosirea cortegiului, aşa că imediat ce carul funebru a trecut poarta a doua a monastirei, este urmat de d-nii Ion Kalinderu, veneratul preşedinte al societăţei «Progresul silvic», Ar. Eustaţiu, Major Marian, profesor Th. Pomescu, Iliescu Măcinca şi alţii. La uşa bisericei aşteptau mai mulţi preoţi şi diaconi, care după ce fac o mică rugăciune, în care timp jalnica familie intră în biserică, cosciugul este luat de pe car şi dus în biserică de camarazii lui Petraru, precedat de preoţi şi urmat de prieteni şi lumea ce însoţise cortegiul.

La ora două şi jumătate începe serviciul divin, oficiat de P. S. S. Arhimandritul Visarion, superiorul monastirei Cernica, azistat de mai mulţi preoţi şi diaconi, iar după terminarea serviciului au urmat cuvîntările.

Cuvîntarea d lui G. Hazu

Intristată Adunare,

Insărcinat să reprezint pe d. Ministru al domeniilor, la această ceremonie, care ne-a întrunit aci, într'un sentiment unanim de profundă durere, pe noi toți rude, prieteni, colegi și elevi ai defunctului și să aduc, în numele Ministerului, un ultim omagiu calităților distinse de muncă, de inteligență și de inimă, ce caracterizau pe iubitul nostru Petraru, nu voiu căuta să schițez biografia camaradului și prietenului dispărut dintre noi în floarea vrstei, în chip atît de neașteptat, și să descriu întreaga activitate desfășurată de dînsul, în toate serviciile și însărcinările ce a îndeplinit cu o deosebită distincțiune. Alții mai în măsură ca mine vor face aceasta.

Natură de elită în toată puterea cuvîntului, Petraru, prin amenitatea și sinceritatea caracterului său, prin afabilitatea și distincțiunea manierelor sale, cucerea repede simpatia tuturora. El nu avea de cît prieteni. Era iubit de toți acei carî îl cunoșteau.

Inzestrat cu o vie inteligență și cu o cultură serioasă, conștiincios și muncitor, — moartea nemiloasă l'a surprins la lucru, pe cînd pregătea proiectul pentru concursul de diploma a stagiarilor, — el a ajuns în scurt timp, prin meritele sale recunoscute de toți, la cele mai însemnate situațiuni, în specialitatea sa de inginer forestier. Lucrările sale ca inspector silvic și membru al consiliului technic al pădurilor, sînt prea cunoscute de d-voastre toți, pentru ca să mai am trebuință a le semnala. Săptămîna trecută, chiar, fusese delegat de colegii săi din consiliul technic, pentru a îndeplini însărcinarea delicată de organizator al secțiunei forestiere romîne, de la exposițiunea din Paris.

Petraru făcea, fără îndoială, fala corpului nostru forestier, după cum înșuși, sunt în măsură de a o afirma, era podoaba corpului profesoral al școalei speciale de silvicultura.

Colaborațiunea sa în comisiunea permanentă școlara de la ministerul domeniilor, a cărui membru era, ne-a lăsat cele mai bune amintiri noua carî am lucrat alături cu dînsul.

El lasă în toate aceste locuri, pe carî le-a ocupat cu atîta distincțiune un gol, greu, foarte greŭ de împlinit. — In fața mormîntului deschis atît de timpuriu, dăm curs liber durerei noastre. Ne înclinam cu respect înaintea rămășițelor tale pămîntești. Amintirea ta va rămîne pururea sădită în inimele noastre. — Fie ca nobilele tale însușiri și faptele tale vrednice de laudă, să servească tinerilor chemați să continue opera ta, și ca partea vie ce luăm cu toții la dolinl familiei, să aline durerea părinților și fraților, atît de crud loviți. — Adio iubite prieten. Odihnească-se sufletul tău cel drept și bun, în locașul de vecinică fericire !

Cuvîntarea d-luĭ N. Saegiu

Domnilor,

Este penibilă pentru mine misiunea ce 'mĭ este încredinţată de corpul Profesoral al şcoalei speciale de Sylvicultură de a exprima aci regretele provocate prin pierderea pe cît de repede şi de ne-aşteptată, pe atît de prematură a eminentului şi iubitului nostru coleg Theodor Petraru.

Onorat cu ne-preţioasa lui amicie şi bucurîndu-mĕ de intimitatea lui, cu inima sdrobită de durere, voĭ încerca să 'mĭ îndeplinesc această pioasă datorie, arătîndu-ve cît 'l stimam noĭ toţi pentru calităţile lui excelente şi nobilul său caracter.

Emoţiunea ce resimţ, în faţa resturilor sale pămînteşti, me împedică să pot face cum merită elogiul scurtei lui existenţe, consacrată pînă la sfîrşit întru îndeplinirea datoriilor. Mi-ar trebui momente mai calme ca să pot aprecia într'un mod demn de dînsul, toate calităţile superioare ce poseda.

Vineri, încă vesel şi plin de viaţă, lucram împreună la enunţiul proiectului de propus elevilor-stagiari pentru examenul lor de diploma, şi după ce redactasem partea mea, rămăsese ca el să 'şĭ formuleze partea relativă la amenagiamentul pădurei ce făcea obiectul proiectului. Mai înainte d'a termina, apucat pe scară de o indispoziţie abdominal subită, părăseşte biuroul, aşezîndu-se pe pat, fără a prezinta nici un fenomen inchietant. Eu, citind partea ce redactase, întîlnesc cuvintele: *parcelar de studiŭ* şi *parcelar de gestiune*.

Aproape profan în ale silvicalturei, şi cît ştiu am învăţat de la el, rog pe unul din silvicultorii ce erau de faţa, să'mĭ explice ce deosebire există între aceste două parcelare. Petraru, care auzise explicaţiunea ce mi se dăduse, mĭ chiamă lîngă el şi cu afabilitatea lui caracteristică, pe patul durerei, cu o vervă şi o claritate admirabilă, 'mĭ refăce explicaţiunea.

Chiar în ziua decesului, văzîndu-l la plecarea mea, era mai ales preocupat că boala lui va aduce care-care întîrziere în examenul stagiarilor.

Am reprodus aceste detalii mişcătoare pentru ca să arăt că sentimentul îndeplinirei conştiincioase a datoriĭ, care se face din ce în ce mai rar în zilele noastre, era aşa de mult încarnat în Petraru, în cît l'a manifestat pînă la ultimul său moment.

Printre multiplele sale ocupaţiuni şcoala şi datoriile catedrei ţineau primul loc şi vĕ arătaĭ că ultima sa lucrare, rămasă din nenorocire neterminată, era o îndeplinire a însărcinărei sale de profesor. Căci la Petraru şcoala era mai presus de cît toate şi putem afirma, fără exageraţie, că tot ce s'a făcut pentru această instituţie este opera lui.

Înzestrat cu o inteligenţă de elită şi cu o aplicaţie la lucru neobosită, 'şĭ-a făcut studiile encyclopedice, fundamentale ori-cărei specialităţi, în vechiul Liceŭ al S-tului Sava, căruia se datoresc mai multe generaţiuni de bărbaţi distinşi.

După ce a luat bacalaureatul s'a destinat ştiinţelor matematice, pentru cari avea o deosebită aptitudine, şi a urmat cursurile Facultăţei noastre de ştiinţe, unde a trecut cu succes mai multe examene.

In 1881, a obţinut, prin concurs, bursa Statului pentru studiul silviculturei la şcoala forestiera din Nancy, unde a făcut studii strălucite cari l'au pus imediat în evidenţă.

Intors în ţară, în baza notelor sale de examene, a fost numit profesor suplinitor la catedra vacantă de silvicultură de la şcoala centrală de Agricultură şi Silvicultură de la Herestrău.

După un scurt interval, luînd prin concurs această catedră, a început să lupte pentru înfiinţarea anului de aplicaţie sylvică, unde elevii să se poată specialisa.

Activitatea ce a desvoltat în acest sens a fost încoronată de succes şi mulţi dintre tinerii sylvicultori datoresc o bună parte din cunoştinţele lor acestui an de aplicaţie.

Cu ocazionea aleătuirei legei învăţământului profesional, Petraru a luptat pentru crearea şcoalei speciale de Silvicultura, şi dacă n'a avut deplină satisfacţie d'a o vedea întemeiată după idealul seu, a fost totuşi mulţamit c'a reuşit în parte, avînd speranţa fermă c'o va putea ameliora într'un viitor apropiat.

Dar acolo unde Petraru 'şi manifesta mai ales dragostea pentru şcoală, era pe catedră. Cultura lui distinsă, cunoaşterea desăvîrşită a specialităţei, talentul de a'şi putea exprima ideile în mod clar şi concis, spiritul său iubitor de metodă, interesul ce purta ca elevii să profite cît mai mult din lecţiunile sale, aprecierea justă a valorii fie-căruia, făceau din Petraru un Profesor stimat şi iubit.

El primea tot d'auna pe foştii săi elevi, intraţi în meserie, cu multă bună-voinţa ajutîndu-i în mod foarte delicat cu observaţiunile, şi consiliile lui preţioase, încurajîndu-i în toate lucrările lor în cari distingea oare-care merit. Prin exemplul său învăţa pe toţi a căuta în viaţă alt-ceva de cît averea şi satisfacţiunea năbiţiunilor vulgare. Exprim, de sigur, sentimentul de gratitudine al multora dintre tinerii silvicultori, cari m'ascultă, aducînd omagii de admiraţiune acestor eminente calităţii ale lui Petraru.

De o afabilitate şi modestie rară, reuşind totd'auna a fi de cea mai perfecta corectitudine în toate raporturile sale, Petraru aducea în ori-ce discuţie o logică strînsă, întemeiată pe o convingere sinceră.

Intreg corpul profesoral al şcoalei de silvicultura nutrea pentru dînsul cele mai frumoase şi distinse sentimente, iar perderea lui ne consterna.

Alţii mai autorisaţi de cît mine, v'au arătat şi ve vor mai arăta de sigur importantele servicii aduse de el ca silvicultor şi ca înalt funcţionar al Statului.

Eu termin, cu intima convingere că astfel de oameni sunt rari şi pierderea lor lasă totd'auna un vid simţitor. Dar Providenţa care 'i-a trimis ca să servească drept modele de imitat, 'i resplăteşte fără îndoiala, într'o lume mai bună, de modul cum au representat'o pe pămînt.

In această speranţă, împărtăşită chiar de Petraru în ultimul seu moment, adresez iubitului şi regretatului nostru coleg un suprem *adio*

Cuvîntarea d-luĭ Ion Kalinderu

Fraților,

In calitate de președinte al Societății «Progresul silvic» am trista datorie de a da ultimul rămas bun unuĭ tînăr, sceeral prea de timpuriŭ și demn de durerea ce a deșteptat la noĭ toți moartea sa. Acel care 'l plîngem era în vîrstă de 36 de anĭ, de abia, și cată că o boală neașteptată îl răpește în chip fulgerători, țăreĭ, familieĭ îndurerate, nouă, lucrărilor sale, așa de meritorii. El moare cînd viitorul se deschidea dinaintea sa, și totuși își plătise deja datoria față de știință și de societatea noastră, în care era unul din cei mai activi și zeloși membrii, și cărcia promitea încă mult, dacă moartea nemilosă, vecinic nesătulă de dolii, nu l'ar fi smuls, fără cruțare, dintre noi.

Tocmaĭ acum colegii săĭ îl omorase, desemnîndu-l pentru a prepara partea silvică a secțiuneĭ române la expoziția universală de la Paris, din 1900.

Și ca silvicultor și ca profesor, îndeplinea cu distincțiune funcțiunile sale și ca lăsa vii amintiri.

Colegii meĭ din Comitetul Societății care 'mĭ-au dat trista însărcinare ce îndeplinesc acĭ, vor da cu dreptate, un prinos de regrete celuĭ care pe lîngă talent, avea și altele însușiri frumoase, și care din toți colaboratorii săĭ, își făcuse amicĭ. Aceștia 'l vor pomeni cu drag, și sentimentele lor vor îndulci durerea părinților care cel stinși-se pe un fiŭ care era mîndria bătrînețelor lor.

Dacă a fost soarta să 'l perdem, în chip așa de nefericit, să dea Domnul, fraților, cu pilda sa și devotamentul său să găsească demni imitatorĭ, ca astfel să se micșoreze în cît-va durerea noastră. Amintirea sa însă va rămîne în veci neștearsă în inimile noastre. Fie-i țărîna ușoară.

Cuvîntarea d-luĭ Ion St. Stamatescu

Intristată adunare,

Luînd cuvîntul în această tristă și măreață solemnitate ca delegat al elevilor școalei de silvicultură, sînt convins a fi interpretul colegilor meĭ ale căror voci vin, odată cu slaba mea voce, să se amestece în concer-

tul imens de durere şi admiraţiune ce se înalţă în jurul acestui sicriu.

Cu sufletul plin de jale şi cu inima întristată de durere, sîntem chemaţi a plăti tributul nostru de lacrămi pe mormîntul neuitatului ce fu Theodor G. Petraru.

Cruda ne este soarta! Ne aşteptată ne a fost lovitura! Mare ne este perderea!

Adîncă ne este întristarea! Moartea crudă şi nemiloasă a secerat în puterea vîrstei pe omul iubit de toată lumea, pe profesorul iubit şi respectat de elevii săi. Care poate fi testimoniul mai necontestabil al iubirei de care s'a bucurat cine-va de cît respectul cu care este înconjurata memoria sa şi regretele unanime care 'l însoţesc dincolo de mormînt.

Din calea strîmtă şi trecătoare a vieţei pămîntesci, el s'a dus acolo unde nu mai este durere nici întristare, ci viaţa veşnică.

Dar nu! Nu veĭ muri pentru noĭ imagină mărenţă şi iubită căci, dacă rămăşiţele tale pamîntesci se întorc astă-zi din ţerîna din care aŭ fost plasmadite, duhul tău curat şi neprihănit rămîne viu între noĭ. Faptele şi exemplele tale vor rămînea ca un far luminos care arata calea pe care trebue s'o străbatem noĭ elevii tăi.

Nu veĭ dormi somnul veşniciei, mult iubite şi regretate profesor, fără ca vr'unul din acei care au avut fericirea de a fi elevul tău şi a lucra sub ordinele tale, fără ca vr'unul din acei care ţi-au dat inima cu munca lor, să nu-ţi arate cît de adîncă şi nemărginita este a noastră durere.

Dacă aparţii familiei care te plînge, şi corpului silvic care te jeleşte, ne aparţii şi nouă iubite profesor, care eram ca o a doua a ta familie şi care te iubeam ca pe un părinte.

A învăţa din exemplu tău iubirea de cinste, iubirea de muncă, a ne lumina la luminele tale, toate acestea creaseră nişte legături puternice pe care nu le va putea rupe nici chiar moartea nemiloasă.

Daca te-ai dus din lumea aceasta, nu te-ai dus şi nu te veĭ duce din inima noastră.

Aĭ intrat adînc într'insa prin bunătatea şi solicitudinea ce ne-ai arătat, prin iubirea, devotamentul, respectul şi admiraţiunea cu care te înconjuram.

Pe pragul veşniciei, primeşte mult iubite şi regretate profesor, expresiunea întristata a nemărginitei noastre dureri. Jalea noastră e adîncă şi singura noastră mîngăiere este, — dacă mîngăiere poate fi — ca, dacă noĭ te perdem, nemurirea te cîştigă.

Şi în faţa perderilor de felul acesta, în faţa ordrelor din care neînduplecata moarte smulse o viaţă fără vreme, me închin cu sfinţenie şi zic: fie'i ţerîna uşoară.

După această cuvîntare cosciugul este luat pe braţe de către elevi şi dus pînă la mormînt, unde aştepta şi o companie de genii care a făcut cuvenitele onoruri militare, căci defunctul era ofiţer în rezervă şi cavaler al ord. Coroana

Românieĭ. D-l N. C. Nădejde, ca colog al defunctului, pronunță următoarea cuvîntare:

Fruntașul corpului nostru silvic azi nu mai este al nostru! Iată cuvîntul dureros care ni 'l spunem din nenorocire atît de timpuriu și atît de pe neașteptate. A fost într'adevăr o lovitură de trăsnet moartea lui, cînd cu 2 zile mai 'nainte îl revăzusem, om în toată firea.... Așt-fel sînt aceste lovituri ale soarteĭ, că nici cuvinte de mîngîere nu găsim pentru ele. Ca un omagiu totuși pentru amintirea lui Th. Petraru, să 'mĭ fie permis și mie, colegul lui și atîta vreme mai 'nainte conlucrătorul lui de aproape, să 'mĭ fie permis, zic, a spune profundul sentiment de durere ce mi-a produs neașteptata lui stingere.

Întristată adunare,

Printre puținii tineri trimiși în anul 1881 să se specializeze în silvicultură la școala superioară din Nancy, printre ei și 'n fruntea lor se numără Teodor Petraru. Am făcut împreună studiile pregătitoare meseriei căreia ne devotasem; am trăit împreună; am avut ocazie să ne cunoaștem mai bine și să ne apreciem, de și împrejurările une-ori au viciat pentru aparențe și fără voia noastră poate, bunele sentimente și bunele intenții reciproce, cîștigate dintr'un îndelung și intim contact căci împrejurările sînt capricioase. Mie însă Petraru mi-a făcut în totd'a-una aceĭași frumoasă și profundă impresie, pentru mine el a fost acelaș de cînd l'am cunoscut. Excelînd prin inteligența lui, cu dragoste de lucru, exact în îndeplinirea datoriilor lui, impunîndu-se prin seriozitatea și talentul său așt-fel l'am cunoscut pe Petraru ca student.

Ne-am reîntors în țară și am intrat în serviciul silvic; Petraru s'a distins ca profesor și silvicultor, fiind curînd înaintat la gradul de Inspector, unde meritele lui deosebite îl impuneau. Am lucrat aproape tot timpul împreună o muncă grea și costisitoare, o muncă pe care cei cărora li era destinată pentru a trage foloase nu știu dacă au recunoscut-o și o recunosc. Petraru a rămas în tot timpul acelaș. Fire mîndră și impunătoare, inteligență distinsă și agerime la lucru, perfectă corectitudine în afaceri, neîntrecuta rîvnă în îndeplinirea conștiincioasă a numeroaselor lui sarcini, dînsul a fost fala și facla corpului nostru silvic, el a înțeles și a știut să țină prestigiul acestui neconsiderat corp, el și-a pus ambiția, poate exagerată, pentru ridicarea lui, căruia 'și-a sacrificat, — pot zice — chiar viața.

O boală crudă îl pîndea, îl mîna; o supraexcitabilitate, cauza marii lui nenorociri, îl făcea une-ori să persiste prea mult în ceea ce apuca și să alunece așt-fel de la obicinuita'i judecată clară și dreaptă. Dar, lovitura neașteptată a morții a fost prea puternică, pentru ca să nu întunece cu desăvîrșire micile slăbiciuni, inerente naturii omenești și meritele lui sînt prea mari și calitățile lui au fost prea frumoase. Paloarea ce ne prezintă astăzi fața lui înghețată face și mai izbitor contrastul cu strălucirea imagineĭ care ne rămîne 'n amintire, pe urma trecerei lui din această lume.

A rare ori mi-a fost dat să simt mai multă groaza pentru nestatornicia vieţei omeneşti ca acum cînd moartea a doborît pe acest om în floarea vieţii. Poate neaşteptarea loviturei e cauza, poate relaţiunile de aproape, pe care le-am întreţinut cu el şi pe care ani de traiu comun le întăriseră. Nu ştiu ce să spun. Ştiu însă că e penibilă situaţia mea să'mi iau dureroşul adio de la Petraru, cînd nimănui nu i-ar fi putut trece măcar prin închipuire că aceasta se va întîmpla aşa de curînd.

Pe colegul de şcoală, pe tovarăşul de meserie, cu care-am dus împreună aproape toţi anii carierii noastre profesionale şi anii cei mai frumoşi ai vîrstei noastre, ajutîndu-ne şi ajutîndu-l, pe prietenul stimat vin astăzi să'l plîng cu inima sfîşiată de durere. Niciu cuvinte destule n'am să'mi spun durerea mea şi nici lacrămi, căci izvorul lor secă, cînd inima e prea brusc lovită. Iar pentru asemine loviturĭ ale soartei cuvinte de mîngîere nu sînt nici pentru o familie zdrobită, nici pentru mulţimea consternată a acelor carĭ l'au cunoscut, l'aŭ iubit şi l'au stimat.

Vouă mă adresez acum, carĭ aţi fost şi carĭ eraţi şi'n ultimul moment alevii lui Th. Petraru, vouă tinerilor căci nouă, deşi nu ni s'a albit încă părul de greutatea anilor, dar văd că rînd pe rînd ni se taie drumul vieţei; se vede că spinii carierii căreia ne-am devotat şi căreia unii poate spre nenorocirea lor se sacrifică cu tot dinadinsul, sînt prea numeroşi — vouă mă adresez şi vă zic: să ve fie scumpă amintirea lui: Theodor Petraru şi sfîntă icoana lui; el să ve fie modelul vostru în tot decursul carierei ce-aţi îmbrăţoşat, căci el în viaţă a fost un model, el să ve fie idealul către care se tindeţi căci cu-un al doilea Petraru nu ştiu dacă ve veţi mai întîlni de aice înainte.

Iar ţie scumpe coleg, ţie a cărui stingere prea matură, ne-a dat încă o dovadă puternică şi dureroasă în acelaş timp, cît de mare e disproporţia între sbuciumul şi truda vieţei pentru a învinge şi a te ridica şi'ntre trecătoarele şi deşertele satisfaceri pe nedrept cuvenite pe urma lor, ţie îţi zic *dormĭ în pace măcar de aci înainte*

Ultima cuvîntare s'a ţinut la mormînt de către d-l Dem. Ionescu Zane:

Întristată familie,

Iubiţi camarazĭ,

Sînt convins că nimenĭ nu are nimic de protestat în contra destinului fatal, în contra neînduratei legĭ a schimbărei, înoirei şi preînoirei combinaţiunei materiei, pentru ca să realizeze capricioasa poftă a unei Providenţe care ne a creat ca din noi, să-şi facă poate, un obiect de distracţiune.

Nu! Nu putem să ne revoltăm în contra Dumnezeirei prin faptul că noi trebue să murim; căci ast-fel ne este scrisul. Ast-fel a hotărît acel Paradox, pe care noi îl numim Dumnezeu.

Trebue însă să fim cu inimele cernite, trebue însă se ne plîngem

cu toţi în faţa Dumnezeirii, de nedreptatea care a săvîrşit'o prin smulgerea din mijlocul nostru, în floarea vîrstei, a prea iubitului, stimatului şi inimosului nostru coleg şi şef.

Nu numai că el era aşa de bun, aşa de iubitor al aproapelui său, aşa de dulce în raporturile dintre el şi cei cari 'l înconjurau, dar mai pre sus de acestea, era un om folositor Patriei lui, un om de la care ţara aştepta mari serviciuri, de la care noi ne adăpam de frumoase pilde, şi de la care familia sa aştepta mîngâeri.

Da! Groapa stă acum deschisă, ca să-şi înghiţă prada.

Intr'însa se înmormîntează azi, o lume de aspiraţiuni nobile, un tezaur nepreţuit de bogăţii ştiinţifice şi o inimă debordînda de sentimente umanitare şi patriotice.

Privesc în fundul acestei gropi, şi mă îngrozesc de tenebrele cari le zărese într'însa!

Pentru ce Dumnezeirea a făcut pe om cu atîta sensibilitate şi cu atîtea elemente de a putea să intre în unele din tainele creaţiunei, dacă i-a rezervat o predestinaţiune aşa de tristă?

Pentru ce dînsul, Dumnezeu, a mai dat inteligenţă, dacă i-a rezervat aceeaşi soartă ca şi celor mai neînţelegătoare fiinţe?

Care este atunci deosebirea pe care creatorul a făcut'o între om şi restul fiinţelor?

Şi dacă nu este nici o deosebire, atunci pentru ce din toate fiinţele existente, numai omul a fost înzestrat de creaţiune cu sublima calitate a Dumnezeirei, Inteligenţa?

Iată taina care apasă greu omenirea; taina care face neînţeles rolul omului în existenţă şi din pricina căreia, el se crede cu drept cuvînt, lovit de providenţă, în cazul în care, fiinţele scumpe îi sînt în mod neîndurător smulse iubirei lui.

Căci, dacă nu ştii raţiunea pentru care asemenea fiinţe trebue să dispară dintre noi înainte de vreme, de sigur că lovitura de azi nu ni s'ar părea aşa de sdrobitoare şi revolta sufletului, nostru ar fi îndulcită cunoscînd acea raţiune providenţială, care a dat un asemenea verdict.

Pe cît este de tenebroasă deschizătura mormîntului, pe atîta este de misterioasă raţiunea existenţei omeneşti. Şi fiind că sîntem aşa de mici pentru a putea să rezolvăm această problemă, trebue în mod fatal, să ne ridicăm sufletul şi să ne îndreptăm mintea, tot către a tot puternicia lui Dumnezeu. Căci, împăcîndu-ne cu dînsul, ne împăcăm cu conştiinţa noastră şi putem astfel ca în pace să ne urmăm calea spinoasă a existenţei.

Da, prea scumpul meu şef, ne sînt sdrobite inimele prin dispariţia ta prematură din mijlocul nostru, din mijlocul falnicilor tăi panduri în inimele cărora prezenţa ta în totd'auna a desceptat entuziasmul, admiraţiunea şi dragostea cea mai desăvîrşită.

Plîng codrii tăi de jale că-i părăseşti tocmai acuma, cînd, gata de a se împodobi în verdea lor mantie de gală, neîmbătători aşteptau să te vadă în mijlocul lor, să te desmerde cu orchestra privighetorilor şi cucilor lor sburdalnici, să te delecteze cu parfumul suav al mieşunelelor şi mărgăritărelului candid, să te răcorească cu apa limpede a svăpă-

intelor lor isvoare şi să te culce ca pe copilul lor iubit şi răsfăţat, pe pat moale urzit cu multă măestrie din frunzele lor, şi adăpostit de arşiţa soarelui sub umbroasele lor braţe înverzite.

Vin din mijlocul codrilor, din plaiurile judeţului Dâmboviţa, ca să-ţi aduc prin graiul meu, suspinele lor de jale!

Vin din mijlocul ştejarilor, îmbătrîniţi de ani şi depun la mormîntul tău prinosul lor de dragoste şi admiraţiune!

Ce pot să-ţi mai spun iubite maestru, de cît că sufletele noastre sînt sdrobite prin dureroasa ta perdere.

Te duci în lumea veşniceî, nemulţumit, căci moartea nemiloasă, te a rupit dintre noi prea tînăr şi cu dragoste multă de viaţă. Ai dreptate să fi trist! Trebue însă să te consolezi, căci prin rîvna ta de muncă, prin caracterul tău superior şi nobil, prin faptele tale îndrumate în totd'auna de o cunoştiinţă de elită, ne ai subjugat la carul admiraţiunei pentru tine, şi memoria 'ţi va fi neştearsă din inimele noastre, cît vom fi pe lume.

Şi Istoria Silviculturei naţionale, 'ţi va scrie numele cu litere de aur în paginele ei, pentru serviciile luminate şi patriotice ce 'l-ai adus.

Iar Dv. ne-mîngăiaţi părinţi surori şi fraţi ai scumpului nostru camarad şi şef, consolaţi-ve de ireparabila perdere, prin glorioasa aureola ce dînsul a lăsat în jurul numelui său. Şi, gîndindu-ve, că mai curînd sau mai tîrziu toţi sîmem aşteptaţi de aceaşi soartă, resemnaţi-ve cu curaj bărbătesc, pentru ca să urmaţi calea acestei vieţi, plină de taină şi decepţiune.

Şi acum, ilustre camarad şi şef, la pragul mormîntului tău, primeşte lacrimile noastre de durere şi salutări de admiraţiune şi respect veşnic.

Dea Dumnezeu ca exemplele tale de muncă, caracter blînd şi abnegaţiune, să ne fie nouă, urmaşilor tăi, spre învăţătură, în conducerea carului forestier naţional.

Dupe ce elevul Stagiar G. Crăciunescu citeşte poezia ce urmează, clerul intonează ultima cîntare, trîmbiţele anunţă despărţirea de veci, dupe care urmează o salvă de focuri trase de compania care a făcut onorurile militare; iar familia, prietenii, camarazii şi lumea ce asistase îşi ia *rămas bun* de la acest *tînăr, valoros şi distins camarad.*

LA MORMINTUL LUI TH. G. PETRARU

Cînd soarele se stinge şi stelele pic
Inul vine şi cred că tot -l nimic ..

M. Eminescu.

Năluceire e a fi...! — Un vis...!
De cum te naşti lîngă un pas,
Mormîntu-ţi stă mereu deschis,
Spre el te chiamă — un străniu glas...!

Nu-l auzim pîn n'a sunat
Ceasul din urmă, ceas amar!
Şi-atuncea totul s'a curmat,
Păşim al vieţii mic hotar.

Curmaşi şi tu al vieţeĭ drum,
Te-aĭ stins, te-aĭ stins sfîntă făclie...!
In alte lumĭ te 'nalţĭ acum,
Te duc de-aicĭ pentru veşnic,
Poate acolo — o fi mai bine,
In lumĭ eterice, albastre...
Nevoe chiar o fi de tine
Să ieĭ un loc, sus, printre astre.

De acolo tu veĭ priveghea
In lumea noastră strîmtă, rece!
De şi, mai bine — ar fi ca 'n ea
Să nu mai ştiĭ ce se petrece....
In lumea noastră unde este
Tot o minciună şi-o părere,
Şi unde nu se mai sfîrşeşte,
Lanţul greu numit: durere...

Ce jale adîncă...! Cît de grea...
Pe cîţi durerea 'i-a cuprins...
... O luminoasă, sfîntă stea,
Ce fără de vreme te-aĭ mai stins...!
Te-aĭ stins cu corpul, dar trăeşti,
Şi mult trăi-veĭ înainte,
Şi mult mai mult o să luceşti,
De-apururĭ în a noastră minte...!

G. Crăciunescu
Stagiar silvic

CULTURA RICHITEI [1]

(URMARE)

6. — Situaţiuni proprii culturii richitei

Putem zice că richita reuşeşte pretutindinea, însă ca şi ori-care plantă cultivată, produsele culturii sale se măresc după îngrijirile ce i se dau. Richitei nu-i place în locurile cu apă stătătoare şi acide, trebue s'o depărtăm de smîrcuri, neîngrijite, nu-i plac nici expoziţiunile uscate, umezeala multă face vlăstarii să crească cu putere, să dobîndească prea multă măduvă, să se facă buboşi, spărgători şi plantaţiunea să nu aibă de loc durată.

In regulă generală richitele se plantează în locurile josuroase, argiloase, cu humus, nu însă smîrcoase. Aluvioanele nu prea tari, dar fertile şi răcoroase, aşezate pe văile cursurilor de apă, sînt pămînturi în cari richitele cresc mai bine.

Eleştaiele vechi scurse şi însănătoşite, livezile de fin mediocre şi păşunile rele de pe marginea rîurilor potmolite de ape, avînd cursul repede şi ale căror ape se revarsă din timp în timp, sînt situaţiuni avantagioase culturii richitelor.

Nu putem zice că am înfiinţat o plantaţie bună de richite într'un teren umed pînă ce nu l-am însănătoşit prin rigole sau şanţuri, sau dispuind terenul în parcele (tarlale) înguste despărţite prin şanţuri adînci.

Ori-ce s'ar zice, este lucru dovedit că richitele dobîndite în terenuri avute cresc mai înalte şi au mai multă măduvă, fiind mai mlădioase şi mai puţin trainice de cît cele crescute în pămînturile mai uscate şi mai sărace, în care richita din potrivă creşte mai scurtă, dar mai subţire, mai tare, resistă mai mult la torsiune (sucire) şi prin urmare este mai bună. Pămînturile cari rămîn iarna acoperite cu un strat de ghiaţă nu sînt bune pentru cultura richitei.

Natura sub-solului, stareă sa mai mult sau mai puţin tare, exercită asupra vegetaţiunii richitii şi asupra alegerii speciilor, sau varietăţilor ce voim să cultivăm influenţe diverse şi apreciate diferit după localităţi.

1) Vezi N-ru 1, Anul 1898.

Din momentul ce richitele se găsesc pe văi şi pe cursul apelor în solurile lesnoase de mărunţiş şi racoroase, cari într-un cît-va sînt staţiunea lor naturală, s'a conchis cu înlesnire că numai în aceste situaţiuni ar prospera richitele.

Lucrul este departe de a fi aşa. In general *richita fragedă* este acea care vegetează mai bine în terenurile tari şi reci. Richita *roşie purpurie* şi richita galbenă (viminalis) cer neapărat aluvioane uşoare. Richita *albă* şi cea *amigdalină* suferă în particular de secetă primăvara pe cînd richita *purpurie* resistă mai bine. Richita *galbenă* este singura care poate reuşi în terenuri permeabile şi puţin uscate.

7. Pregătirea terenului.

Dacă terenul pe care voim să-l convertim în richitărie este sănătos, trebue de cu toamnă să-l desfundăm la o adîncime de 40-50 c. m. ca toată iarba solului să se îngroape adînc. Dacă, din potrivă, apa este stătătoare, ori umezeala în sol este peste măsură, însănătoşirea mai dinainte a locului, adică punerea în circulaţie a apelor ce conţine, ni se impune riguros. Ajungem la aceasta, nivelînd terenul şi trăgînd un canal de scurgere sau de preferinţă o reţea mai mult sau mai puţin întinsă de rigole de scurgere; operaţiunea se numeşte *drenare* prin canale deschise.

Pămîntul scos din săpatul canalelor se aruncă în parcelele vecine şi, prin urmare, adîncim nivelul apei. In regulă

Richită sădită în pămînt umed.

generală drenarea cu tuburi sau cu olane suterane nu se consilicază, căci mai curînd sau mai tîrziu tuburile ori olanele se astupă de rădăcini.

Desfundatul terenului se face după sistemul cunoscut prin şanţuri paralele. Primul strat de pămînt pe care-l ridi-

cam din săpatul şanţului al doilea îl aruncă în fundul celui d'intîiu, rupînd cu casmaua brasde pînă ce se umple; apoi nivelăm săpătura. Deschidem, în fine, al treilea şanţ, aruncînd în al doilea pămîntul ce ridicăm, şi aşa mai încolo. Dacă pămîntul este prea umed, în cît apele să se arate la al doilea fier de casma, începem lucrarea desfundării prin punctele cele mai de jos spre a da scurgere apelor.

Figura aci alăturată, reprezintă vederea unui cîmp pregătit prin drenare cu şanţuri deschise pentru plantaţiunea unei richitării. Terenul este împărţit în parcele sau bilioane, de 1m. 20—1m. 50 lărgime, separate prin rigole de însănătoşire, adînci de 40 c. m. şi largi de 330 c. m.

In pămînturile carî nu sînt prea umede, n'avem nevoe să mai săpăm rigole de însănătoşire. De asemenea, dacă avem un strat agricol mai gros, nu este nevoe nici să desfundăm pamîntul. Lucrarea cu mina o putem înlocui printr'o arătură făcută cu plugul de desfundare. Primăvara, în momentul plantaţiunei, este de ajuns să grăpăm pentru a nivela pămîntul.

8. — Alegerea unei specii bune de richită

Printre atîta specii şi varietăţi, alegerea se referă mai intîiu la natura pămîntului. In terenurile cele bogate vom preferi *lozia*, richita purpurie şi galbenă. Aceste două specii aŭ o valoare particulară pentru-că lăstarii pot să ajungă la lungimea voită pentru a putea fi întrebuinţate în dogărie.

Orî-ce teren, în care nu sîntem siguri că richita dogarilor va ajunge cel puţin mărimea de un metru, trebue plantat cu altă specie. Adăogăm că una şi aceiaşi varietate de richită produce lăstari de calitate diferită după natura solului în care o cultivăm.

Mădură puţină, fibre strînse, lăstarii înalţi fără ramificaţiuni, resistenţă mare la sucire; acestea sînt caracterile unei richite bune.

In fine, după ce am găsit soiul de richită ce voim să cultivăm trebue să ţinem socoteală de trebuinţele tîrgului de desfacere, căci, dacă specia aleasă nu este bună, chiar în teren bun şi cu cele mai bune pregătiri, întreprinderea nu poate reuşi şi nu poate plăti cheltuelile. Afară de aceasta

richita are valoare, dacă este proprie pentru impletituri. Alegerea unei bune varietăți de richită trebue să fixeze foarte mult atenţiunea plantatorului fiind că, cu tot numărul cel mare al varietăților, în realitate sînt puține de recomandat. Cu toate acestea nu trebue să ne grăbim a osîndi o varietate, pentru că ea nu ne dă din primul an, resultatele la care ne aşteptăm. Unele richite dau lăstari tocmai în al doilea, al treilea şi chiar al patrulea an după plantaţiune. Aşa *richita purpurie* face în primul an lăstari slabi în raport cu aceia ai *richitei amigdaline* şi cei ai richitei dogarilor; lăstarii îşi iau toată desvoltarea în anul al doilea. Asemenea sînt varietăți cari dau lăstari din ce în ce mai numeroşi cu cît îmbătrînesc mai mult.

9. Plantarea richitei.

Richitele se plantează toamna sau primăvara. Plantaţiunile operate în cursul lunilor Noembrie şi Decembrie oferă foloase însemnate, pentru că richitele sufăr mai puţin de secetă în anul următor. Cu toate acestea plantaţiunile de primăvară sunt cele mai obicinuite. Pe cît se poate operaţiunea plantării trebue să se termine de la 15 pînă la 20 Aprilie.

Inmulţirea prin butaşi este singură întrebuinţată în cultură. Butaşii de richită pentru plantaţiune se fac din cei mai frumoşi lăstari, cu coaja netedă, nepătată, nici sbârcită, pe care-i tăiem d'asupra unui mugure, lungi de 25 35 cm. E mai bine să întrebuinţăm la facerea butaşilor richite avînd un an de vîrstă, cînd sînt destul de rezistente pentru a putea fi înfipte în pămînt fără a se încovoia. S'a observat că butaşii făcuţi astfel lăstăresc cu mai multă vigoare de cît cei de 2 saŭ 3 ani. Butaşii se taie puţin înainte de plantare, nici odată însă în timpul cînd lemnul este îngheţat. Se poate, cu toate acestea, să-i preparăm cu una sau 2 luni înainte de plantare; în timpul acesta este de ajuns să-i conservăm în pămînt puşi în şanţuri, avînd grijă să punem între fie-care grămadă de butaşi un strat de pămînt. Plantaţiunile de richită la distanţe mari nu se recomandă pentru că resultatele obţinute nu sînt mulţumitoare.

(Va urma)

L. Magniet şi P. S. Radianu

PROIECT DE BUDGET[1]

Exercițiul 1898 — 1899

EXPUNERE DE MOTIVE

Venituri. Veniturile pădurilor au dat următoarele rezultate în ultimii 5 ani:

			Evaluări	Incasări
1892	1893	Lei	3.850.000	4.195.000
1893	1894	»	4567.000	4.540.000
1894	1895	»	4584.630	3.434.000
1895	1896	»	4.265.500	3.353.000
1896	1897	»	3.700.000	4.377.000
1897	1898	»	4.090.000	(evaluări)

Din examinarea acestui tablou se vede că media anuală a evaluărilor pe această perioadă a fost de 4.200.000 lei, iar a incasărilor de lei 4.000.000. Pe de altă parte, doui din cinci ani aŭ dat deficite colosale, pe cînd în alți doui ani aŭ fost excedente, iar în anul 1893 — 1894 incasările aŭ fost aproape egale cu evaluările.

Cauzele deficitilor din anii 1894 — 1895 și 1895 — 1896 sînt numeroase și am eși din cadrele unei simple expuneri de motive menționîndu-le pe toate. Vom aminti numai că *criza agricolă*, ce a bîntuit țara în ultimii ani, a influențat și asupra venitului pădurilor Statului, căci pe de o parte, la un moment dat, proprietarii fiind constrînși, aŭ vîndut pădurile lor pe prețuri reduse, din care cauză pădurile Statului nu s'aŭ putut vinde; iar pe de altă parte, afacerile mergînd rău, mulți aŭ preferat a se retrage din orî-ce afacere, așteptînd un timp mai bun. Mai cu seamă în Moldova, în acest timp pădurile statului nu se vîndeau aproape de loc. In acelaș timp, din cauza numeroaselor lucrări puse în sarcina silvicultorilor, mai cu seamă de la aplicarea legei asupra vînzărilor de moșii în loturi, aceștia nici nu aŭ avut timpul material a se ocupa de lucrările de punere în exploatare

1) Această expunere de motive însoțită de un Proiect de Budget s'a prezentat d-lui Ministru de Domenii, cu ocazia formării budgetului pe exercițiul 1898 — 1899.

așa că unele din păduri, de-și bine situate, sînt și azi nepuse în exploatare sau nu produc atît cît trebuie.

Prin noua organizație, care datează de la Aprilie 1896, agenții silvici sînt puși în măsură de a face față tuturor cerințelor, căci șefii de ocoale se ocupă cu poliția și administrația; iar sub-inspectorii se ocupă exclusiv cu lucrări de punere în exploatare și alte lucrări pe teren. Mai înainte, atît șefii de ocoale, cît și șefii de circumscripțiuni, se ocupaŭ mai mult de cancelarie, căci trebuiaŭ să dea la timp diferitele informațiuni. Apoĭ astă-zĭ inspectoriĭ regionalĭ pot mai cu înlesnire să-și dea seamă despre activitatea subalternilor și în acelaș timp să îngrijească ca să producă din inspecția sa maximum de venit, fără să se atace întru nimic fondul păduros.

In baza celor arătate, carĭ nu sînt de cît o parte din considerațiunile carĭ ne îndeamnă de a propune sporirea venitului pădurilor și considerînd că din pădurile vîndute avem deja asigurat un venit de lei 2.300.000 și că rămîn ne vîndute aproape 250 păduri și de sigur în campania anului 1898 se vor mai face lucrări pentru cel puțin 100 păduri, propunem ca pentru Exercițiul 1898—1899, venitul pădurilor să se ridice la suma de *cel puțin* 4 300 000 lei, adecă cu 100.000 lei mai mult de cît s'a propus și cu 210.000 mai mult ca în exercițiul trecut.

Sîntem siguri că întreg personalul silvic își va da toată silința ca aceste evaluări să fie realizate spre a corespunde și afirmațiunei D-lui Ministru de Finanțe, care în expunerea de motive a budgetului general pe Ex. 1898—1899 la pag. 10 spune că *exploatarea pădurilor în o importanță mai mare.*

Nu credem de prisos a aminti că o bună parte din venitul carierilor, a bălților și a multor altor domenii de ale Statului, se încasează prin concursul agenților silvici.

Cheltuelĭ. Proiectul de budget, ce propunem pentru exercițiul 1898—1899 se prezintă la personal cu un plus de cheltuelĭ de lei 43,920, iar la material cu un minus de lei 12.500, adecă în total cu un plus de lei 31.420, față de budgetul cheltuelilor pe Exercițiul 1897—1898.

Credem că reducerea de lei 12.500 de la material este justificată prin faptul că mare parte din lucrările culturale urmează a se face din fondul aproximativ de 250.000 lei;

fiind determinat prin lege pentru punerea în valoare a pădurilor.

Este incontestabil că pentru ameliorarea şi cultura pădurilor trebuesc din contră fonduri mult mai mari chiar ca cele ce s'au prevăzut pînă acum în budget, însă personalul silvic nu este suficient pentru a întreprinde aceste lucrări ceea ce trebue să ne dea de gîndit pentru viitor căci numai *mărind personalul* şi *acordindu-se sume mult mai însemnate pentru lucrările culturale*, vom putea ajunge *a mări venitul pădurilor*. Sîntem convinşi că sporindu-se cheltuelile anual în baza unui *plan bine alcătuit* în o perioadă u mai mare de cît 10 ani, venitul pădurilor s'ar îndoi. In Franţa din venitul pădurilor Statului se cheltueşte pentru păduri mai mult ca jumătate; iar la noi cheltuelile nu sînt nici a treia parte din venituri. Apoi trebuie să mai ţinem seamă că pădurile au şi altă menire de cît a produce venituri!

Sporul de 43,920 lei se va întrebuinţa ast-fel: un spor de lei 12,600 pentru 7 garzi ajutori, cari locuri se vor completa cu absolvenţii şcoalei speciale de silvicultură, căci la 1 Martie a. c. iese din această şcoală prima promoţie şi este foarte trist ca cel puţin o parte din aceşti absolvenţi, să nu fie primiţi în cadrele corpului silvic, pentru complectarea cărora s'a înfiinţat această şcoală. Aceşti agenţi vor fi întrebuinţaţi ca ataşaţi la cele 7 inspecţiuni.

Mai propunem un spor de lei 31.320 la spese de transport pentru 2 inspectori, subinspectori, şefi de ocoale şi adaus 2 brigadieri cl. III. De la înfiinţarea corpului silvic şi pînă la Aprilie 1896 spesele de transport aŭ fost acele cari le propunem noi acum şi numai din o eroare s'aŭ redus la Aprilie 1896. Credem că este foarte necesar a se restabili vechile sume ca spese căci din cauza lucrărilor de punere în exploatare şi în vederea Expoziţiei agenţii vor trebui să facă mai multe deplasări.

După organizaţia actuală a serviciului silvic între Administraţia centrală şi serviciul exterior nu există nici o legătură, aşa că de multe ori s'a recurs la agenţi superiori, străini serviciului şi chiar Domnul Director general al Ministerului a trebuit să anchetezе în cazuri mai grave. Acest neajuns propunem a'l completa fără nici un adaus la personal şi fără a produce vr'o preturbaţie, însărcinându-se

doui din Inspectorii cei mai superiori în grad cu asemenea funcțiuni și care tot odată se vor însărcina în special cu preparativele pentru Expoziție [1]). Tot în acest scop se mai adauge și spesele a doui Sub-inspectori. In acest mod va dispărea și anomalia ce există azi ca Inspectorii să fie Șefi de biurouri, iar sub-inspectorii Șefi de ocoale, carî sînt controlați de egalii lor în grad. Pentru prosperarea ori cărei ramuri de administrațiune este foarte necesar ca gradul să corespundă unei anumite funcțiuni, afară de cine știe ce împrejurări extraordinare.

Din cele arătate pînă aci și prin admiterea propuneri ce avem onoare a face, se poate prevedea cu siguranță, că veniturile pădurilor pe exercițiul viitor vor fi superioare prevederilor budgetare.

Nu trebue a se scăpa din vedere că un număr oare-care de agenți va fi detașat în baza avizului Consiliului technic din ședința de la 5 Februarie a. c., spre a putea aduce la îndeplinire întreg programul fixat pentru Expoziția silvică de la 1900 din Paris și ori-ce reducere în personal pe lîngă perturbația ce va produce în întreaga organizație, apoi va fi și o descurajare pentru agenții cu bună-voință pentru lucru. Toți agenții vor trebui să desfășure multă activitate pentru ca serviciul pădurilor statului să fie cu demnitate reprezentat la această expoziție și pe de altă parte să lucreze ca și venitul pădurilor să crească.

Sîntem convinși, Domnule Ministru, că D-voastră ca unul din Economiștii de frunte ai acestei țări, sînteți mai bine în măsură de a ști că serviciul silvic nu poate aduce îmbunătățiri reale Economiei noastre silvice fără liniște și că nu poate spori treptat veniturile pădurilor, fără a i se spori mijloacele de care are necesitate ca personal în prima linie și apoi ca material, abstracție făcînd de o organizație solidă și apropiata cerințelor actuale, menită a nu'și risipi în zadar o parte din forțele sale de producțiune și a îmbunătăți soarta acestui corp, spre a'l putea face să pășească cu încredere și cu dragoste la realizarea idealului D-voastră *de a produce mult și bun.*

1) Din zece inspectori, unul va fi șeful secției, doui vor fi atașați în permanență la Consiliul technic și însărcinați cu controlul serviciului exterior, iar șapte vor conduce cele șapte regiuni silvice.

COMUNICARI ŞI FAPTE DIVERSE

Arborii întrebuinţaţi la Paris pentru plantarea stradelor. — Pentru aceste plantaţiuni se întrebuinţează 4 specii : *castanul, teiul, platanul* şi *ailantul*. Era un timp cînd această din urmă specie nu se mai întrebuinţa, însă s'a revenit. In adevăr ailantul la o epocă a anului produce un miros puternic şi răspîndeşte în aer nişte fulgi albi în cantitate foarte mare, cari se prind de hainele trecătorilor. Apoi în unele localităţi rădăcina este atacată de o boală, necunoscută pînă azi şi care n'are remediu. Dar, cum este unul din cei mai frumoşi arbori de ornament, de oare ce frunzişul său des rămîne verde mai mult ca al castanului, cu toate neconvenientele ce prezintă, ailantul tot se plantează pe strade.

Cedrii giganticî — La Saint Aubin des Châteaux, lîngă Châteaubriant, în parcul *Plessis* se află un cedru, a cărui trunchiu are la bază 5 m. împrejur şi mai mult ca 4 m. la înălţimea omului.

Ramurile care încep la 5 m. de la pămînt aŭ o dezvoltare în lături de 22 m. egală cu înălţimea arboreluî, care ocupă o suprafaţă de 5 arî. Se crede a fi cam de pe la 1734, cînd B. de Jussieu aduse la Paris, după cum spune o legendă nu tocmaî exact, în fundul pălăriei un cedru care azi se află la grădina Plantelor şi care se crede a fi cel întăiŭ naturalizat în Europa. Dar s'ar putea să fie cu 50 anî mai bătrîn adică contemporan cu acel introdus în Anglia la 1684. Diametrul său superior acelui din grădina Plantelor ar justifica această presupunere.

La Roissy (Seine-et-Oise) se află de asemine 2 cedri colosalî, cari ar putea de asemenea fi clasaţi printre arborii giganticî. Unul din eî are $5^{m}05$ la un metru de la pămînt. Cea întiiă craeă are $1^{m}75$ împrejur la un metru de la trunchiu şi unele crăcî au lungime mai mare ca 28 m.

Cel mai bătrîn stejar din Franţa. — In Ardeche se află cel mai bătrîn şi cel mai gros stejar din Franţa. Are la bază 11 m. 50 de circonferinţă, iar la 3 m. de la pămînt unde încep crăcile primitive are 13 m. Inălţimea cu crăcî este 12 metri. Singura craeă din cele primitive a fost tăiată şi are 3 m. de circonferinţă.

N.

INFORMAŢIUNI

Conferinţele silvice, ţinute anul acesta la societate, au fost frecuentate de un numeros şi inteligent public, între care citãm pe d. Dimitrie Sturdza, preşedintele Consiliului de Miniştrii, d. Gr. Ştefănescu rectorul Universităţei, d. baron Barbu Belu, d. Al. Stăncescu, d. C. Cârlova mare proprietar, d-nii inginerii C. Alimănişteanu şi N. Saegiu, d. profesor Ilie Păunescu, d. Bălăceanu P., inspector domenial, d. Ştefan Ion, inspector al învăţămîntului secundar, d. Eduard Grant, întreg Comitetul central de administraţie al societăţei, o parte din agenţii Statului aflaţi in Capitală, mai mulţi elevi de la Brăneşti şi Herăstrău, precum şi mai multe alte persoane din Bucureşti.

Conferinţele s'au ţinut în ţilele de 21 şi 28 Februarie şi au fost prezidate de d. Ioan Kalinderu, prezidentul Societăţei, care a ţinut un discurs de deschidere, ce se va publica în numărul viitor.

* * *

D-nii sub-inspectori Crăiniceanu A. de la Craiova şi Bancheru C. P. de la Piteşti, au fost mutaţi unul în locul altuia.

Asemenea şi d-nii guarzi generali Fortunatu Luca de Rîmnicu-Sărat şi Dancov Panait de la Vălenii-de-Munte (Prahova).

* * *

Pînă la sfîrşitul lunei Februarie au achitat complect pentru trecut atît cotizaţiile cît şi abonamentul următorii membrii şi abonaţi:

Membrii: Antonescu Romus P., Antonescu Petre, Busuioc Vasile, Chivulescu Th., Cosmescu A., Galeriu Th., Gheorghiu Ernest, Luchian Al., Manolescu Corneliu R., Măreulescu Al., Niculescu Ştefan, Pop Alexandru, Popescu Vasile, Popovici Lupa, Şoarec Al., Virnav V. C., în total 61 din 192.

Abonaţi: Direcţia moşiei Larga, Eforia spitalelor civile, Lacinschy Vlad, Paladi G. D., Poenaru Bordea, Pencu Ion, Stefanide G., Răşcan Th., Tătărescu Iordan, în total 42 din 86.

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul luneĭ Februarie

Jurnalul Societăţiĭ Centrale Agricole. — **No 4** — Înştiinţare; Sindicatele agricole, de *G. D S;* — Creşterea raţională a viţeilor, de *N. Filip;* — Controlarea alimentelor şi băuturilor, de *P Rădulescu*;

No 5. — Cauzele degenerărei rasei de boĭ din Moldova, de *I Th. Popovici;* — Un cuvînt înaintea întrebuinţărei îngrăşămintelor chimice de *N O Popovici-Lupa;* — Înălbitul pînzeturilor, de *Maximilian Popovici;* — Noua lege asupra zahărului, de *N O Popovici-Lupa;* — Tot în chestia stupăritului, de *I. Enescu;*

No 6. — Înfiinţarea magaziilor cu silozurĭ în staţiunile C. F. R. şi introducţiunea clasificărei cerealelor, de *Maximilian Popovici;* — Sumarul şedinţeĭ adunărei generale de la 1 Februarie 1898; — Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiuneĭ financiare a anului 1897; — Budgetul societăţeĭ centrale agricole pe anul 1898;

Gazeta Săteanului No 1 — Desceptare, de *Teodorescu G. Dem.* Nimfele (poesie), de *St O Iosef;* — O scrisoare, de *A Vlahuţă;* — Originea arteĭ, de *S N;* — Transformările uneĭ bucăţĭ de pîine pînă este în stare ca să intre în sînge, de *Dr. N Manolescu;* — Ştiinţa şi meniren ei, de *M Brandză;* — Din ale agrarilor germani „*„; — Frumoasa, de *Th D Speranţă;* — Isus gonind vînzetorii din Templu; — Cronica Agricolă, de *C;* — Care-i cea mai bună băutură?, de *S Teod Kiriteanu;* — Răspunsurĭ la seria III; — Întrebărĭ, *Red.;* — La hanul lui Minjoală, de *Caragiale;* — .... Cei din urmă vor fi cei dintâĭ (poesie), de *A Vlahuţă;* — Cantinele şcolare, de *S.;* — La şcoala, de *Artur Gorovei;* — O datorie, de *C. G.;* — Clima luneĭ Octombrie 1897 st. n., de *St C. Hepites;* — Despre mijlocirea guvernului şi a societăţilor în scopul îmbunătăţireĭ animalelor, de *I. St. Furtună;* — Proiectul de lege asupra sindicatelor agricole. Expunere de motive la Proiectul de lege asupra sindicatelor agricole; — De toate: Un mijloc de reclamă. — Valoarea banilor în Francia. — Formele de cultură în Japonia, de *M. B;* — Cele mai bune plante de nutreţ pentru România, de *D.*

No 2. — Anglia şi Rusia „*„. — Evoluţia sentimentului artistic, de *S. N.;* — Înlesnirea cantinelor, de *S;* — O scrisoare (sfîrşit), de *A. Vlahuţă;* — Instinct şi inteligenţă, de *George C. Dragu;* — Fabrica de conserve de carne la Iaşi, „*„; — Cronica invenţiunilor: Trimiterea imaginilor prin telegraf, de *Compilator;* — Despre mijlocirea guvernului şi a societăţilor în scopul îmbunătăţireĭ animalelor, de *I. St. Furtună;* — Cele mai bune plante de nutreţ pentru România: Luţerna de Provence de *C. C. Dateulescu;* — Feluriml: Uşurinţa de a face socoteli şi idioţia. A opta minune a lumeĭ. — Băile de aburĭ. — Leac contra divorţului. — Inventatorul cărţilor poştale, de *Vox;* — Poesii populare: In-ţi puiule ziua bună. — Seii puicuţă.... de *S. Teod. Kirileanu;* — Cronica agricolă, de *D;* — De toate: Păstrarea ouelor prin cauciuc. — Minunl pe cale de a

se realiza, de *M. B.*; — Superstiții, de *M. Lupescu*; — Țiganu și nași-so, de *G. Ciocânel.*

Amicul Agricultorului No. 3. — Cronica din țară; — Cronica din afară; — Principii raționale de agricultură; — Vitele cornute; — Schimbarea unui cuvînt; — Sporirea termenului de arendare la moșii; — De unde vine numele de Dobrogea; — Esențe de oțet; — Carnetul bunului cultivator; — Știri.

No 4 — Cronica; — Principii raționale de agricultură; — Rolul bacteriilor în agricultură; — Schimbarea climei în România; — Carnetul bunului cultivator; — Știri.

CLIMA LUNEI DECEMBRIE 1897 st. n.

Luna Decembre a fost caracterizată în toată țara printr'o mică cantitate de precipitațiuni atmosferice, printr'un timp relativ călduros în primele sale 2 decade și foarte friguros în a treia.

Frigul din această ultimă decadă a făcut ca mijlocia lunară a temperaturei să fie mai coborîtă ca valoarea ei normală.

Cea mai ridicată temperatură observată în întreaga țară a fost 12°4 la Cimpu-lung; iar cea mai coborîtă—21°6 la Gura Tarcăului. Zile cu îngheț au fost foarte multe în toată țara. Zile de iarnă au fost în mijlociu cîte 8.

Presiunea atmosferică a fost mai ridicată de cît valorile normale cu 5 mm. în mijlociu în toată țara.

Soarele a strălucit puțin, și aproape numai în decada a treia, cînd a fost cel mai frumos timp.

De remarcat a fost zilele multe cu ceață foarte deasă și abondentă în aproape toată țara.

Chiciură foarte multă a fost în ultima zi a lunei în toată Muntenia; ea s'a menținut 5 zile.

Cantitatea de apă căzută în mijlociu în toată țara a fost 35 mm.; de obiceiu cade cam 47 milimetri în aceasta lună. Apa a provenit în general din zăpadă. La cîmp au fost și zile cu ploae.

Grosimea zăpezei a variat după localități între 5 și 15 centimetri, pe une-locuri chiar 21 cm. În decada a treia zăpada s'a menținut pe sol în tot cursul ei.

Dunărea a fost limpede de ghețuri în primele 2 decade. În decada a treia sloii groși au început în ziua de 23, oprindu-se în ziua de 25 și 26 în multe punte.

La sfîrșitul lunei, Dunărea era înghețată pe toată întinderea ei de la Hîrșova pînă la Kilia Veche, în cele alte părți curgeau sloii.

CLIMA LUNEI IANUARIE 1898 st. n.

Luna Ianuarie a fost caracterizată printr'o calitate excesiv de mică de precipitaţiuni atmosferice şi printr'un timp prea puţin friguros. Temperatura a fost în mijlociu cu 3°7 mai ridicată ca valorile normale.

In Moldova ea a 'ntrecut chiar peste 5 grade aceste valori. Cu toate acestea în prima şi mai ales în ultima decadă au fost cîte-va zile friguroase. Decada a doua a fost cea mai călduroasă, cea mai rece a fost a treia. In această din urmă decadă s'a produs o schimbare foarte repede în temperatură din care cauză la interval de 4 zile, termometrul de la cea mai coborită temperatură înregistrată în cursul acestei luni — 19°6 la Pănceşti Dragomireşti lîngă Roman în ziua de 27, s'a ridicat la cea mai înaltă a sa valoare + 15°5 la Hereşti în Ilfov în ziua de 31.

Afară de prea puţine zile în care termometrul nu s'a coborît pînă la zero grade, în toate cele alte a fost îngheţ.

Zile de iarnă n'au fost însă în mijlociu de cît 5.

Cerul în primele două decade a fost în cea mai mare parte închis în aproape toată ţara. Ceaţa deasă a fost în multe zile; uneori ea a fost însoţită de chiciură groasă mai cu seamă în primele zile ale lunei.

In decada a treia timpul a fost frumos, mult mai uscat şi luminos.

Vînt tare a suflat în multe rînduri, mai ales în ultima decadă, cînd a avut loc un viscol general cu puţină zăpadă. Vaporul Meteor s'a luptat 50 de ore pe Marea Neagră, în contra acestei vijelii.

Barometrul a variat foarte mult în cîte-va rînduri; el s'a menţinut ridicat în tot cursul lunei cu mai bine de 5 mm.

Cantitatea de apă ce s'a adunat în cursul acestei luni a fost în mijlociu d'abia de 9 milimetri în 2 zile; de obiceiu cad 50 mm. Grosimea stratului de zăpadă a variat de la 15—40 cm. la munte şi în Moldova; la cîmp d'abia 5 cm.

In mijlociu solul a fost acoperit cu zăpadă în timp de 3 zile. Dunărea de la Hirşova la mare, a fost puţin îngheţată în 2 rînduri.

In ziua de 13, la 5 ore dimineaţa s'a simţit la Caracal un slab cutremur de pămînt.

Eclipsa parţială de soare de la 22 Ianuarie a fost observată la Bucureşti în bune condiţiuni atmosferice.

Institutul Meteorologic.

CONFERINȚELE SILVICE[1])

Domnule Președinte al Consiliului,
Domnilor, Scumpi colegi,

Nu pot deschide aceste conferințe silvice, fără a exprima adînca noastră părere de rău că nu mai avem în acest an printre noi pe scumpii noștri colegi, Danielescu, G. Stălescu și Petraru. Cîteși trei au fost seceraţi de cruda moarte, care pare că ar voi să ne descurajeze prin lovituri repetite. Mai e nevoe să înfățișez aci chipurile acestor trei regretați membrii ai societății noastre? Mai mulți dintre colegii noștrii și eu, am avut trista datorie de a înfățișa cariera acelor scumpi reposați. Amintirea lor va rămîne săpată în inimele noastre și activitatea, ce au desfășurat pentru prosperitatea societății, trebue să ne servească de exemplu, și să ne îndemne la munca, la iubirea binelui, fără care nu se poate face nimic folositor, frumos și mare, fără care nimic nu înflorește, nimic nu dă roade îmbelșugate. Munca e sprijinul virtuței, primul izvor al bogăției, baza familiei, a proprietății, agentul de capetenie al civilizațiunei, ea a scos universul din barbarie și ea singură îl poate opri de a recădea în ea, munca asigură — după Dumnezeu — mîntuirea lumei.

Domnilor, dacă omul e neapărat supus morței, trebue să ne mîngăiem prin certitudinea unei vieți viitoare, care începe după moarte. Nu trebue să intre descurajare în sufletele noastre, nici indiferența să se încuibe la noi, pentru că e o datorie obștească a noastră de a ne da silințe pentru a face muma noastră comună,

1) Această cuvîntare a fost rostită la societatea noastră, în ziua de 21 Februarie, de d. I. Kalinderu, Prezidentul societății, cu ocaziunea deschiderei conferințelor din acest an.

patria, cît mai frumoasă, tare și prospera, capabilă de a înfrunta cu izbîndă luptele pentru traiu și de a o apăra în contra celor care ar încerca de a lovi în existența ei

Conferințele din acest an, prin subiectele tratate înfățișează mai mult interes de cît cele din anii trecuți, ele au un caracter mai practic, și vor face așa-fel să se simtă mai bine îndatorirea ce ni se impune de a cultiva, de a îngriji, de a amenaja pădurile noastre, care ne încîntă vederea, ne ocrotesc de asprimele vremei, care regulează clima, care ne dau sănătate și asigură viața noastră, pădurile a căror frumusețe a celebrat-o Virgiliu prin versurile acestea:

O quis me gellidis in vallibus Haemis
Sistat, et ingenti ramorum protegat umbra.

(Cine mă va duce în răcoroasele văi ale Haemusului și mă va acoperi cu umbra deasă a ramurelor).

Exprimînd viua mea gratitudine Domnului Prim-Ministru, Domnielor voastre care ați bine-voit a onora aceste conferințe cu prezența lor, precum și scumpilor colegi care au bine voit a primi sarcina de a ni le face, dau cuvîntul Domnului Inspector viticol, P. S. Radianu, care ne va vorbi despre întrebuințarea chimică a lemnului în arte și în industrie.

ÎNBUNĂTĂȚIREA MIJLOACELOR DE PRODUCȚIUNE

Este incontestabil că din pricina relelor influințe climatologice, ce aŭ avut loc în ultimiĭ anĭ, avuția publică a încercat perderĭ considerabile, iar veniturile Statuluĭ s'aŭ soldat, în consecință, prin deficite destul de însemnate.

De notorietate publică asemenea este că comerțul țăreĭ a trecut și trece încă printr'o criză, printr'o strîmtoare încă necunoscută la noĭ, iar încetările de plăți, falimentele și încheĭările de concordate, sînt la ordinea zileĭ.

Ceia ce însă, este şi mai întristător şi mai rău, este că o atare situaţiune de lucruri ameninţă, din nefericire, a se perpetua, orĭ cel puţin a se repeta şi în viitor la intervale neprevăzute.

Faţă cu aceste fapte de natură a inspira cele mai serioase îngrijirĭ, era firesc lucru ca obiectul discuţiunilor şi al preocupaţiunei generale să'l formeze căutarea remediilor, a mijloacelor celor mai nemerite, carĭ prin eficacitatea lor să ne pună în plăcuta poziţiune de a scăpa cu o oră mai curînd de perspectiva unui adevărat dezastru financiar, şi în tot cazul de a se evita ca creditul ţărei, pînă acum prea bine consolidat, să nu sufere nici cea mai mică ştirbire.

Ast-fel fiind, unii propun stabilirea de noui impozite, căci numai cu chipul acesta Statul va putea să 'şi procure resursele trebuitoare pentru întîmpinarea tutulor nevoilor sale; alţii susţin, din contră, că mult mai potrivit ar fi de a se face apel la capitalurile străine, de a recurge, cu alte vorbe, la cunoscutul mijloc, de care atît de mult am uzat, contractînd, prin emisiune de rentă, un nou împrumut pe marile pieţe financiare ale Europei.

Netăgăduit că ambele aceste propuneri au părţile lor şi bune şi rele în acelaş timp.

Bune, pentru că nu necesită prea multă cheltuială de inteligenţă pentru a le găsi.

Rele, pentru că cu aducerea lor la îndeplinire sînt legate multe dificultăţi: sînt destinate a provoca sau nemulţumirĭ formidabile din partea locuitorilor contribuabilĭ, văzîndu-se impuşi la nouĭ sarcine covîrşitoare poate, peste puterile lor ordinare, orĭ a da naştere la obiecţiuni justificate din partea celor dispuşi a realiza împrumuturile proiectate.

Obiecţiuni justificate, în adevăr, pentru că creditul unei ţări nu este, în definitiv, resultanta unor împrejurărĭ fortuite în afară de previziunile omeneşti, ci el urmează unor legi nestrămutate, el se ridică sau se scoboară, după cum bogăţia publică, forţele de producţiune ale unui Stat sporesc sau se micşorează.

Totul în această privinţă sta în cea mai desăvîrşită şi mai dreaptă cumpănă.

Aşa fiind, se înţelege de la sine că spre a putea contracta în condiţiuni avantajoase un împrumut oare-care, tre-

buie pe de o parte să dovedim celor în drept că în tot-d'auna, cînd a sosit ziua de scadenţă, am fost în stare să facem onoare angajamentelor noastre şi fără nici o jenă, iar pe de altă parte că puterea de producţiune a ţărei nu numaĭ că nu a încercat nici cea maĭ mică atingere, dar din potrivă ea a urmat şi continuă a păstra, în mod constant, o progresiune crescîndă.

In alt-fel de condiţiunĭ Statul, orĭ care ar fi el, 'şĭ micşorează creditul pe zi ce trece, ceea ce se manifestă prin depreciarea diferitelor efecte şi acţiunĭ publice, iar dacă măsurĭ de îndreptare nu se iau la timp, el 'şĭ perde în scurtă vreme, şi în mod fatal, independenţa economică.

Spre a nu fi expuşĭ de a ne găsi şi noĭ într'o ast-fel de tristă situaţiune, nu ne rămîne de cît un singur expedient, mijlocul cel maĭ sigur dealtmenterĭ, care trebuia adoptat, fie-zis între noĭ încă de multă vreme, acela de a creia noui resurse de avuţie, de a înbunătăţi puterile noastre fundamentale de producţiune.

A căuta, cu alte cuvinte, să sporim rentabilitatea solului naţional printr'o cultură maĭ corespunzătoare noilor cerinţe moderne, călăuzindu-ne în acest scop de procedările practicate în ţările civilizate unde exploataţiunea pămîntului se face în mod cît se poate de intenziv.

In aceste ţărĭ preocupaţiunea necontenită a bărbaţilor puşĭ la cîrma statului, consistă în a favoriza descoperirea de nouĭ măsurĭ, de nouĭ metode, pentru a se ameliora isvoarele de bogăţie publică, de a aduce la maximum de productivitate întinsele suprafeţe aflătoare de alt-fel în fiecare ţară, acoperite cu nisipurĭ sburătoare, cu bălţĭ, smîrcurĭ, terenurĭ prea puţin fertile din cauza relei compoziţiunĭ mineralogice, orĭ a unei culturĭ istovitoare.

In aceste ţărĭ sînt puşĭ agenţĭ, inginerĭ orĭ profesorĭ ambulanţĭ, plătiţĭ de Stat, a căror menire nu este alta de cît de a contribui, cu cuvîntul şi cu fapta, la vulgarizarea ultimelor cuceriri ştiinţifice, la difuziunea lor pînă şi în cele din urmă straturĭ sociale, pînă în cele maĭ îndepărtate centre de populaţiune.

In Austria, de pildă, exista fondul permanent cunoscut sub numirea de *Amelioratious-Fond* care serveşte exclusiv pentru întîmpinarea cheltuelilor necesare la desecarea mlăş-

tinilor, la irigaţiuni, la drenajuri importante, la regularea cursurilor riurilor, la corecţiuni şi stingeri de torenţi etc.

La noi, din nenorocire, sînt aproape necunoscute asemenea lucrări, al căror scop imediat este mărirea forţelor de producţiune ale ţărei.

Şi cu toate acestea cît ne-ar fi ele de trebuitoare!

Cum s'ar ridica şi mai mult Creditul Statului cînd Capitaliştii streini ar şti cu siguranţă că împrumuturile efectuate sînt întrebuinţate exclusiv în lucrări destinate ca, într'un timp mai mult sau mai puţin depărtat, să producă sporirea veniturilor Statului, să înbunătăţească bunul traiu al populaţiunei, să amelioreze starea economică a ţărei!

Este adevărat că o parte însemnată din datoria noastră publică a fost utilizată în rescumpărări de căi ferate, în construcţiuni de noui artere de comunicaţiune, care au avut o înrîurire directă asupra creşterei valorei fonciare a proprietăţilor rurale, — pentru menţinerea fertilităţei pămînturilor agricole, pentru a da spre folosinţă agriculturei terenurile improductive a căror întindere este de sigur foarte importantă în ţara noastră, pentru perfecţionarea metoadelor de exploataţiune trebuie să mărturisim, în toată sinceritatea, că am făcut şi facem prea puţin lucru.

Este adevărat asemenea că şi la noi se găsesc oameni cu bune intenţiuni, doritori de a înzestra ţara cu aşezăminte al căror rol principal este ridicarea nivelului cultural, precum şi sporirea forţelor de rezistenţă ale naţiunei în lupta cea mare de preponderenţă economică între popoarele de diverse rase şi aspiraţiuni.

Faptul însă că toate forţările noastre în atari direcţiuni sînt infructuose, saŭ daŭ, comparativ, atît de puţine roade, se datoreşte împrejurărei, că nu ne călăuzim, de un program de lucru bine definit, că continuitatea în vederi ne lipseşte aproape cu desăvîrşire, că nu sîntem în stare încă să ne dăm seama că în materie de economie naţională condiţiunea esenţială pentru desvoltarea diverselor ramuri de producţiune este, că toate măsurile ce le luăm să nu fie resultatul unei inspiraţiuni momentane, ci al unuĭ studiu aprofundat, al unei chibzuiri streine de orĭ-ce preocupaţiune politică, de interes personal, orĭ în favorul unei anumite clase de priviligiaţi.

Instabilitatea noastră guvernamentală să nu poată, mai departe, să schimbe în mod radical, cum se întîmplă de obiceiu, cele mai bune instituţiuni sub diferite pretexte, din care cauză ne găsim vecinic în studiul încercărilor şi al încertitudinei.

Dacă iubiţii noştrii compatrioţi întorcîndu-se, în tot anul din lungi voiagiuri în streinătate, sînt plini de laude despre progresele realizate în toate felurile de activitate socială, iar unii dintre ei care condamna cu uşurinţă starea lucrurilor din această ţară, trebue să ştie că acolo se lucrează cu stăruinţă, se fac şi încă din epoci foarte îndepărtate, sacrificii mari, acolo există un spirit de urmare, o unitate în acţiuni, iar nu domneşte ca la noi o perpetuă intermitenţă în procedările întrebuinţate.

Nu e destul, afară de aceasta, să votăm legi peste legi avînd, chipurile, de ţintă ameliorarea forţelor de producţiune, de multe ori numai să scăpăm aparenţele, trebuie ca, în acelaş timp, să luăm toate măsurile necesare ca ele să se aplice cu dinadinsul, căci numai astfel putem şti dacă sînt bune ori merită a li se aduce cuvenitele modificări.

Ar fi multe de zis în această ordine de idei. Faptul pozitiv este că agricultura ţărei pînă acum, s'a folosit prea puţin din diversele dispoziţiuni luate în profitul său cu tot marele interes ce 'l avem de a i se aduce fundamentale îmbunătăţiri.

Este ştiut asemenea că în această direcţiune este foarte mult de făcut şi cu toate acestea budgetul departamentului respectiv este unul din cele mai reduse, şi care, zice-se, va fi micşorat anul acesta într'o proporţiune şi mai mare ca în trecut.

Este aceasta în interesul adevărat al Statului, al interesului general care reclamă în mod imperios tocmai din contră de a nu se precupeţi cheltuielile de făcut, cînd este vorba de a se mări bogăţia publică ?

Evident că nu.

Din nefericire însă nu numai de prosperitatea agriculturei ne interesăm aşa de puţin, ci şi despre ramura sorură, despre silvicultură.

Şi cu toate acestea cît de mare, cît de roditor ar fi terenul de acţiune al unui prevăzător bărbat de Stat şi în această direcţiune.

Cît de mult s'ar spori într'un viitor apropiat, rentabilitatea solurilor forestiere şi prin urmare veniturile statului, dacă nu ne-am mulţumi numai după cum se urmează încă de la înfiinţarea serviciului silvic în România de a procura Ministerului de Domenii, saŭ mai bine zis celui de Finance, sume pe fie-care an din ce în ce mai mari; ci am fi căutat, printr'o cultură raţională, să ameliorăm starea masivelor, să dăm consumaţiunei un material din ce în ce mai preţios, să îndreptăm exploataţiunea în spre producţiunea lemnului de lucru de mari dimensiuni şi în consecinţă de cea mai mare valoare, să fi intrat cu alte vorbe, pe calea amelioraţiunei întinsului şi importantului nostru domeniŭ forestier, **mina cea mai bogată a ţăreĭ, care nu stă, ce-i drept, ascunsă în profunzimele pămîntuluĭ şi tocmaĭ pentru aceasta, poate, este mai nesocotită, mai supusă indiferinţeĭ generale ca şi soarta personaluluĭ silvic, care, cu toate serviciile imense, ce le aduce, este cel mai expus fluctuaţiunilor, mai neglijat şi mai puţin recompensat.**

Dar despre acesta cu altă ocaziune.

Petre Antonescu

CULTURA RICHITEI [1]

(URMARE)

D-l Krabe care, are o experinţă de peste 30 anĭ în cultura comercială a richitelor, este tot de această părere. D-sa condamnă în mod absolut plantaţiunile prea rari. Un număr de 75.000—100.000 tulpinĭ de richită pe aceiaşi întindere dau lăstarĭ de 2—3 orĭ mai micĭ pe carĭ nu i-ar fi dat, dacă numărul richitelor plantate pe aceiaşi suprafaţă ar fi fost indoit saŭ întreit. Cu toate acestea, masa lemnuluĭ produsă este aproape aceiaşi, numaĭ că o plantaţiune rară ne dă lăstarĭ robuştĭ, dar maĭ rarĭ, pe cînd o plantaţie deasă ne dă smicele multe, subţirĭ şi mlădioase. Acest resultat este cu atît mai raţional cu cît valoarea comercială a lăstarului astfel obţinut este mai mare.

1) Vezĭ *Revista Pădurilor* pe Ianuarie şi Februarie 1898.

Ca toate vegetalele, richita în masiv rar se ridică puțin, se îngroașă și produce lăstari laterali, ceea ce-i scade valoarea comercială pentru-că la *împletituri* richita se rupe din punctul ramificațiunilor. *Salix amigdalina*, specie excelentă, tot-d'a-una ne oferă această particularitate nefavorabilă, cînd tulpinele plantate sînt prea mult rari. Să nu uităm că în tot-d'a-una lăstarii lungi, mlădioși și neramificați au valoare comercială mai mare.

Se citează richitării cu renume, în cari plantele sînt puse în linii depărtate de 45 cm. și pe linii numai de 15 cm., cea ce reprezintă 148.000 tulpini pe hectar ; avem cu modul acesta *richită fină pentru împletituri de lux*. Multe richitării pentru împletituri fine create acum în urmă în Francia (Aisne) au pînă la 250.000 tulpini pe hectar.

D-l de Bruyn, Ministrul agriculturii belgiene, este foarte mulțumit de noile sale plantațiuni de salix viminalis făcute la 25 c. m. distanță în toate senzurile. Este lucru netăgăduit că plantațiunile dese luptă cu mai mult succes în contra parasitismului. Din potrivă, profesorul Damseaux recomandă plantațiunile cu 45.000 butași pe hectar și adaogă că varietățile cultivate în general în Belgia și în Olanda nu permit de cît o depărtare de 60 cm. între linii și 40 cm. între tulpini pe linii, ceea ce dă 41.500 plante pe hectar.

Butașii de richită se vînd de obiceiu 2—3 lei mia. Plantați la loc definitiv, costul lor se ureă la 5—8 lei mia.

Plantațiunile se ezecută întinzînd o sfoară cu noduri la distanțele unde trebue se înfigem butașii, cu mîna orî mai bine cu plantatorul, representat prin figura 12, avînd 80 cm. pînă la 1 metru lungime și o pedală la 35 cm. de la vîrf, care ne permite să înfigem unealtа la adîncimea la care voim să facem plantațiunea. Putem înfige butașii în sol pe lungimea de la 3—5 cm.

Fig. 12

Cînd pămîntul este pe coastă și ne temem să nu fie rupt de ape, vîrful plantelor se îndreptează în sensul opus înclinării.

Pentru a planta un hectar trebuesc 25—30 zile de lucrători.

S'a recomandat şi plantaţiunea butaşilor cu plugul, procedeu care nu este de loc practic.

După cum sfătueşte Koltz, şi după cum în Olanda, urmînd procedeul acesta, s'au obţinut rezultate extraordinare, cînd este vorba să plantăm în apă şi să construim ţărmuri artificiale, ţesem richitele tăete proaspăt în gratii sau coşuri pe cari le umplem cu pămînt şi ast-fel le menţinem sub apă prin pietre sau prin ţăruşi. Aceste coşuri se pun unul d'asupra altuia pînă ce ajungem la nivelul apei. Richita amigdalină se întrebuinţează tot-d'a-una în scopul acesta.

10. — Ingrijirea şi întreţinerea richiteĭ.

După plantaţie, richităriile nu se dau uitării; ele trebue întreţinute bine, pentru-că buruienile le năpădesc şi le vatămă. Cu deosebire în primiĭ doĭ anĭ, după plantaţiune, să avem grijă a distruge pirul care le vatămă în particular. In acest scop, în fie-care an după ce tăiem richita, este bine să răsuflăm pămîntul printr'o rariţă sau scarificator. Canalele de scurgere, după ce recoltăm richita, trebue să le curăţim. Noroiul scos din şanţurĭ, după ce se svînteză, prin influenţele atmosferice, îl punem pe lîngă tulpinĭ pentru a le înălţa solul.

Dacă apele, prin depuneri sau prin potmolire, acoperă tulpinele, neapărat trebue să le curăţim în primăvară de acest potmol.

In toţĭ anĭ pĭere un număr oare-care de tulpinĭ. Prin urmare, ca se conservăm plantaţiunea în stare bună, trebue să înlocuim în fie-care an după recoltă tulpinele uscate sau în depericiune. Completarea golurilor nu este tocmaĭ o operaţiune lesnicioasă. Ne putem servi cu fire de richită viguroase şi întregĭ de $0^m,70$—1^m lungime, pe care le înfigem adînc în pămînt în locurile goale. Se înţelege pentru ce întrebuinţăm acest mod, căcĭ dacă ne-am servi de butaşĭ pentru completarea golurilor, eĭ s'ar usca, neputînd trăĭ sub umbra şi acoperişul richitelor din juru-le; aceste fire sădite

dau repede rădăcini şi pot lupta în mod viguros cu tulpinele vechi.

Cînd mai multe tulpini de richită pe aceiaşi linie s'aŭ uscat, putem umplea golurile şi prin *marcotagiu* aplicat în serpentin, cum se vede în figura 13.

Fig. 13.

Lucrarea o facem în practică în modul următor :

De la o tulpină vecină luăm o smicea viguroasă de richită, fără a o tăia; luăm din cele eşite cît se poate apropape de pămînt, pe carî le îngropăm în cîte-va puncte în direcţiunea golurilor. Partea îngropată se menţine prin nişte cîrlige şi în anul al doilea, după prindere, separăm tulpina mamă.

Terenurile destinate la plantaţiunea uneî richităriî, ce trebue să se ude, se dispun cu totul alt-fel de cum se obicinueşte în plantaţiunele ordinare. După ce se desfundă pămîntul toamna cu plugul, pe urmă dispunem terenul în momentul plantaţiunii cu o rariţă, ca cum am voi să sădim varză. Butaşii de richită îi punem în şanţul tras de rariţă în modul cum se pun şi firele de varză, observînd numaî distanţele. Acum le udăm ca cum ar fi varză. Udările făcute din timp în timp asigură vigoarea şi durata plantaţiunii. Trebue însă ca operaţiunea să se aplice bine. Acest procedeŭ de irigaţiune s'a pus în lucrare de d-l Magniet la Slobozia-Galbenu, pentru cultura richitelor întreprinsă pe acest domeniŭ.

Nu maî esto nevoe să adaug că reuşita uneî irigaţiunî stă mult în legătură cu dibăcia omuluî de practică, chemat să combine lucrurile în fie-care cas spre a trage cele maî multe foloase.

Richitele sînt adesea năpădite de convulvulus sepium (o specie de poala rîndunicel), plantă vivace, greu de distrus şi avînd inconvenientul că înfăşură mlaja tinără de richită şi vatămă dezvoltarea eî.

Printre insecte richita are inimicî mulţi ; de aceea pasările mîncătoare de insecte, carî îşi fac cuiburi în richităriî, merită a fi protejate de cultivatorî.

Printre insecte însemnăm inimicĭ aĭ richitelĭ: chripomela vitellina şi chripomela populi, ce trăiesc pe foĭ şi le consumă. Prima insectă este albastră şi a doua de un roşu frumos.

Între lepidoptere, fluturele unei omizĭ cenuşiĭ (Halias chlorana) se înfăşură în foile de la vîrf ale richitelĭ salix viminalis şi roade extremităţile ramurilor, carĭ, fiind oprite în creşterea lor în lungime, daŭ atunci ramurĭ laterale.

Liparis Salicis distruge foile în plantaţiunile tinere.

Cicidomia salicina printre diptere înţeapă foile şi produce pe ele gogoşĭ carĭ seamănă cu mueile verzĭ.

Inghieţurile tîrzii, prea tarĭ, distrug în parte saŭ în total ramurile crude ale richitelor. Ramurile dezvoltate izbite de grindină se fac fragede şi se rup; ele se pot întrebuinţă cu greutate.

Nu este permis a introduce vite în richităriĭ, cu deosebire oile şi caprele. Sub acest raport o priveghere activă este necesară.

Însemnăm, terminînd, că richităriile oferă un adăpost excelent vînatului, apoĭ vizita vînătorului este foarte dăunătoare recoltelĭ. Plumbul vînătorilor pentru plantaţiunĭ este mai dăunător ca grindina cerului.

11. — Recolta Richiteĭ.

In primul an dacă tulpinele nu sînt viguroase, unĭĭ cultivatorĭ nu recoltează mlajă. Insă, după experienţele d-lui Heuzé, întreprinse de maĭ mulţĭ anĭ în vedere de a rezolva cu certitudine acest punct, dacă recoltăm din primul an cu toate precauţiunile posibile, richităria ne dă rezultate maĭ bune ca cum dacă am începe să recoltăm în al doilea an. Tăiatul richitelĭ se face toamna, iarna saŭ la începutul primăverii. In primul cas tăiem richita cînd seva nu circulă şi în al doilea, înainte de a se pune în mişcare.

Nu convine să tăiem richita, cînd seva circulă, spre exemplu în Maĭ saŭ în August, ceea-ce fac unĭĭ în scopul, se zice, de a avea richita maĭ mlădioasă. Prin acest regim richita intră în depericiune repede şi mlaja obţinută avînd prea multă sevă este de calitate rea.

Sînt autorĭ cu totul în contra părereĭ d-lui Heuzé, care

amintește în tractatul său de *plante industriale* că putem tăia richita când seva este în mișcare. Din potrivă trebue să o tăiem după căderea foilor, când vegetațiunea adoarme, adică de la finele lui Octombre până la 15 Martie cel mai tîrziu. Tăiatul de cu toamnă se impune, când ne temem de ape mari în primăvară. In primul an tăierea se face cu un secator, mai tîrziu ne servim de o serpetă anume pentru tăiatul richitei. Smicelele se tae la o înălțime de 2 centimetri de la tulpină. Tăind prea de jos, ramurile ce vor da din nou vor fi mai puțin numeroase și mai puțin viguroase.

După părerea tuturor oamenilor practici, tăiatul mlajei trebue făcut cu multă îngrijire. De la tăiat depinde durata richitărieĭ; dacă tăietura nu este netedă tulpina se putrezește repede.

Cu modul acesta menținem tulpinele aproape de pămînt lucru pe care îl avem în vedere mai ales în plantațiunile dese. Putem în fie-care an înălța pămîntul lîngă tulpină, puind pămînt din curățitul șanțurilor de scurgere sau alt-fel.

In timpul tăierii este neapărat să tăiem tot lăstarul și pe cel groși ca și pe cei subțirĭ; dacă nu, anul următor lăstarii carĭ rămîn absorb prea multă sevă și lăstarii care vor da vor rămîne piperniciți sau vor peri.

12. — Intrebuințările Richiteĭ.

Richita se întrebuințează în treĭ stărĭ diferite:

1) Nejupuită de coajă și nespartă, pentru lucrărĭ ordinare;

2) Descojită pentru lucrărĭ ordinare și de lux;

3) Nejupuită de coajă și despicată în treĭ în lucrările de dogărie și pentru a face legăturĭ de cercurĭ de butoaie.

Richita pe care nică n'o jupuim de coajă, nicĭ n'o despicăm se tae de la 15 Novembre până la finele lui Februarie lăsîndu-se pe teren în grămezĭ 5—6 zile. După acest timp, o facem snopi marĭ, pe carĭ îĭ scoatem din richitărie și-ĭ facem glugĭ într'un loc sănătos. Snopiĭ pot avea 0m,80—1 împrejur.

Tăiată în timp bun, richita poate să se conserve timp de 20 anĭ; dar dacă recolta a fost tîrzie, după circulația sevei, lemnul richiteĭ se atacă de insecte și se conservă cel mult abia un an sau doĭ.

Înainte de a pune în magazie definitiv snopii de richită uscați, îi curățim de pămînt de ierburi, foi, cari ar fi lipite de dînșii. Pe urmă împărțim richitele pe categorii după lungime: cele mari de la 2—3 metri; cele mijlocii, măsurînd 1m,25—1m,75 și cele mici de 0m,60—0m,90. Pentru fabricațiunile ordinare se preferă richitele cele mari. Tăiatul, făcutul snopilor și transportul costă 70—90 lei pe hectar. Alegerea și facerea mănunchilor a doua oară se plătesce 7—10 lei pe suta de snopi. Este bine înțeles că aceste prețuri pot varia dintr'un loc în altul. Richita destinată a fi jupuită de coajă, se taie în general către finele lui Februarie pînă la 15 Martie, pînă în momentul cînd începe vegetația. In vedere ca să putem lesne jupui richita de coajă punem snopii în picioare, răzimîndu-i unii pe alții, în cap, la o adîncime de 40—45 cm. Alegem o apă curgătoare, pe cît se poate, și dacă sînt înghețuri tari o acoperim richita cu puține pae. Indată ce mugurii încep a se dezvolta, începem jupuirea. De obiceiu operațiunea se execută cu aparatul din figura 14, format din 2 șine de fier de 1 centimetru grosime și de 0m,45 lungime, avînd la unu din capete un inel resort, care poartă un vîrf ascuțit sau un șurup și se înfige într'un bloc de lemn așa cum este representat în figură. Fie-care nuia de richită se pune între fearele aparatului și o tragem repede jupuită de coajă.

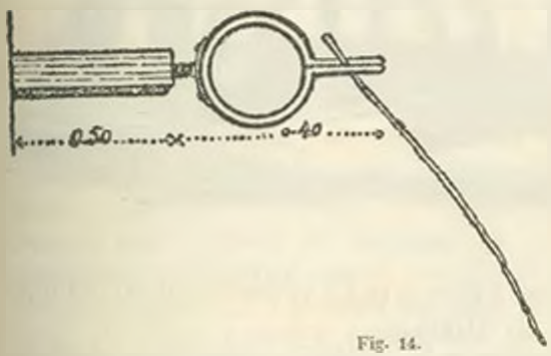

Fig. 14.

Un lucrător vrednic jupoaie pe zi 2 snopi de richită groși de cîte 1m,10 împrejur, după cum smicelele sînt mai mult sau mai puțin fine. Această lucrare se plătește după timp și după regiuni, 50—80 bani de fie-care snop de richită. Cînd este vorba de smicele groase de richită, un lucrător poate jupui 7—8 snopi pe zi.

Aceste cifre ne arată că descojirea richiteĭ este o lucrare lungă și costisitoare; ea a stimulat spiritul inventorilor. In

adevăr, s'au imaginat maşinĭ carĭ înlocuesc lucrarea braţelor în descojire. Aceste aparate funcţionează în mod satisfăcător, dar se pot adopta numaĭ cînd avem cantităţĭ marĭ de richită a le jupui de coajă.

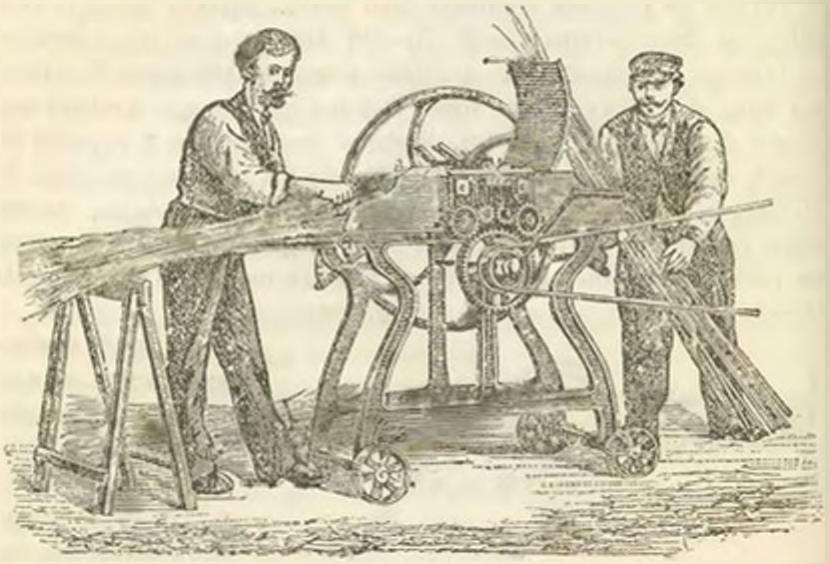

Fig. 15.

Aceste maşinĭ, (fig. 15) se pun în mişcare sau cu manejul sau printr'o maşină cu aburĭ.

Maşina de jupuit coaja la richite, construită de Meixmoron de Dombasle lîngă Nancy, după sistemul Page, este privită ca cea maĭ perfectă. Ea niciu despică niciu sdrobeşte richita. Doĭ lucrătorĭ sînt de ajuns pentru a o pune în lucru şi pot jupui pe zi 50—60 snopĭ de richită.

Cum vedem, jupuirea de coajă a richiteĭ cu această maşină este foarte expeditivă, nu cere niciu o învăţătură, putîndu-se executa de lucrătorĭ şi lucrătoare în vîrstă numaĭ de 14—15 anĭ.

Richita descojită se espune cîte-va zile la soare pentru a se usca ; albeaţa sa depinde de grăbirea uscăriĭ. Depusă într'un loc întunecos, uscarea se termină în 15 zile după care o punem în snopĭ groşĭ de un metru, potrivită după lungime şi după trebuinţele comerciului. După aceia o depunem în loc uscat şi fără lumină ; aci se poate conserva

mai mulți ani pînă cînd o putem desface în comerciu cu folos.

Richita destinată la dogărie mai tot-d'a-una se despică în trei. Lucrarea se face în timpul ernei de femei, copii sau alți lucrători. Despicarea se face cu ajutorul unei pene de lemn tare, avînd trei scobituri, care se numesce despicător.

Coaja richitei se poate folosi și ea. Se zice că în Rusia se întrebuințează la tăbăcitul peilor și în alte părți de pescării, spre a face funii.

D-l Crispo, directorul stațiunei agronomice din Anvers (Belgia) scrie că cojile de richită verde recoltată pe țarmul rîului Escaut, uscate la aer, coprind enorma cantitate de 4—5% salicilină; nici o plantă nu coprinde mai mult. Extragerea salicilinei se face prin metoda următoare:

Mai întîiu cojile se tratează cu apă fiartă tare. Se adaogă la aceasta sub-acetat de plumb, pe urmă o filtrăm și o tratăm cu idrogen sulfurat pentru a înlătura escesul de plumb. lichidul filtrat se evaporează pînă ce se face sirupos, și în fine, îl tratăm cu alcool; soluțiunea alcoolică se distilă și rămasului i se adaogă apă, apoi se filtrează prin negru animal (cărbune de oase). Dobîndim ast-fel o soluțiune limpede și fără coloare de salicilină pe care o concentrăm și o cristalisăm. Salicilina ast-fel dobîndită este încă puțin colorată în galben. O a doua curățire prin alcool și prin cărbune de oase termină purificarea ei și de *populina* care în general se găsește cu salicilina. Cheltuelile de extragerea salicilinei se urcă pînă la 20 lei de chilogram.

300 snopi de richită, avînd un metru împrejur, dau 1600—1700 chilogr. de coajă uscată.

13. Cheltuielile și veniturile unei richitării.

Cheltuelile de creațiune pentru o richitărie ajung la o cifră destul de ridicată cu costul butașilor, cari reprezintă un sfert sau chiar jumătate din cheltuiala totală. In adevăr, dacă plantăm pe hectar 200.000 richite a 2 lei $^{1}/_{100}$ de butași, avem o cheltuială de 400 lei. Avem pe urmă cheltuelile de instalare, îngrijirile, etc. In Belgia se socotește 800 lei pe hectar pentru a crea o richitărie.

Cu cît mlaja de un an este mai lungă, fără noduri, subțire, cu atît are valoarea comercială mai mare. Calitățile richitei depind și de rezistența sa la torsiune (sucire), de țesătura sa fină și strînsă, de puțina sa măduvă și de înlesnirea de a primi lustru, dacă este destinată bronzăriĭ.

In Olanda producerea mijlocie a unuĭ hectar de richită este de 280 snopi de un metru împrejur, avînd o valoare de 650 pînă la 700 leĭ.

Este greu să determinăm cu preciziune produsul uneĭ richitării exprimat in snopi, pentru că grosimea lor variază după regiuni. In adevăr, pe cînd în Franța legătura snopilor de richită se face cu mîna, în Belgia și în Olanda legătura snopilor se strînge printr'o bucată de lemn, după cum se uzitează in păduri; prin urmare înțelegem că sub acelaș volum, acest mod de a face snopii de richită fiind mai energic avem mai multă mlajă într'un snop de aceeași grosime.

Dăm cîte-va cifre din comptabilitatea d-luĭ Romerée, proprietarul Romenului, Teroz-Beuzet. Este vorba de o plantațiune de richită galbenă, stabilită în 1881, într'un teren de 1 hectar 2.000 m. p., care mai nainte se arenda ca pășune cu preț de 150 leĭ pe an.

a) *Cheltuieli.*

	1881	1882	1883	1884	1885	1886	1887	1888
Pregătirea pămîntului lei	480	—	—	—	—	—	—	—
Costul butașilor 200.000 a 2 leĭ	400	—	—	—	—	—	—	—
Plantațiunea	125	—	—	—	—	—	—	—
Prașilele	120	—	—	—	—	—	—	—
Grapă ușoară	100	—	—	—	—	—	—	—
Curățitul șanțurilor de scurgere, etc. . . .	—	200	20	20	—	25	—	30
Total . . .	1.225	200	20	20	—	25	—	30

b) *Produsul realizat din vînzarea richitei.*

Venituri realizate din vînzarea richitelor, tăiatul privind pe cumpărător leĭ	69	201,25	575	925,75	1,725	1,035	920	977,50

Examinînd cifrele, rămînem convinși că producerea uneĭ richitării este foarte variabilă dintr'un an în altul. Contele

Romerée în 8 ani a cheltuit cu richităria sa 1520 lei şi a încasat în acest interval de timp, lei 6.428 bani 50. Beneficiul este destul de mare. Dacă locul în cestiune il utiliza ca în trecut pentru paşune, ar fi avut un venit numai de 1.200 lei în 8 ani, a 150 lei pe an.

După Heuzé, richita cenuşie produce pe hectar pînă la 900 snopi de 1 m. 15 împrejur, cari se vînd după lungimea şi fineţa richitei, de la 75 bani pînă la 1 leu şi 25 bani snopul. Costul richitei descojite variază de la 2 la 4 lei snopul, după calitatea şi albeaţa sa.

Richita se vinde şi cu greutatea: calitatea 1-a 60 lei suta de chilograme, a 2-a 50 lei şi a 3-a 35 lei %.

L. Magniet şi P. S. Radianu

PĂDURILE RĂŞINOASE DIN ŢARĂ [1])

Domnule Preşedinte, Domnilor, Scumpi colegi,

Pădurile din munţii noştri au făcut obiectul unor lungi şi numeroase discuţiuni silvicultorilor romîni. Incă din anul 1889, chestiunea exploatării lor a fost pusă la ordinea zilei în adunarea generală a societăţei «Progresul silvic». A luat parte la discuţiune cei mai cu vază silvicultori din ţară. Mai mult încă, şi-a dat părerea şi distinşii forestieri străini ca domnii Bouquet de la Grye, Broillard şi Hüffel, profesori la şcoala forestieră din Nancy, precum şi domnul Iohan Pitschak consilier silvic din Austria. Cu toate discuţiunile foarte animate, la care a dat naştere metodele exploatăreĭ pădurilor răşinose, din punct de vedere practic nu s'a rezolvat încă această cestiune. Silvicultorii, atît cei din ţară cît şi cei străini, sînt împărţiţi după opiniunile lor.

Vedeţi domnilor, că mi-am luat o sarcină foarte grea, de a trata o chestiune, de care s'a ocupat atîţia forestieri din cei mai distinşi. Pe de o parte însă interesul cu care am urmărit'o de la ivirea ei, pe de altă parte, practica îndelungată şi continua de peste 12 ani şi observaţiunile aten-

1) Conferinţă ţinută la societatea «Progresul silvic» în seara de 27 Februarie. a. c.

tive, ce am făcut la pădurile rășinoase în special din Moldova, 'mi-au dat curagiul a interveni și eŭ pentru lămurirea acestei chestiuni învitat, fiind de domnia-voastră, domnule Președinte, și fără a avea pretențiunea de a fi zis ultimul cuvînt.

I.

Starea actuală a pădurilor de munte.

Cunoaștem importanța ce au pădurile în general din diferite punete de vedere. Din punet de vedere economic însă, stejarul și bradul cu molidul ocupă locul întâiu, pentru că ne dau lemnul de industrie, care nu se poate înlocui prin nici o altă materie. Aceste esențe cresc spontaneu în țara noastră și fiind cele mai de valoare, trebue a ne preocupa în primul rînd.

Stejarul crește la cîmpie și pe coline, se ridică chiar la munte pînă la altitudinea de 600 metri. Bradul și molidul, pe care într'un cuvînt le numim rășinoase, cresc pe munți. Bradul începe în Muntenia de la altitudinea de 700 metri, iar în Moldova de la 450 metri și se ridică în Muntenia pînă la altitudinea de 1300 metri, iar în Moldova pînă la 1200 metri. Molidul succedă bradului și se ridică pînă la 1800 și chiar 2000 metri în Muntenia și 1600 în Moldova. Această esență ese adesea din stațiunea sa, se coboară pentru a crește în amestec cu bradul și chiar mai jos pînă la altitudinea de 400 metri. Pădurile de molid, cari s'aŭ coborît mai jos din stațiunea lor, sînt de calitate inferioară.

Fagul, esență foarte răspandită în pădurile nostre, atît la coline, unde ia locul stejarului, cît și la munte unde crește în amestec cu bradul și chiar cu molidul, luîndu-le adesea locul în urma exploatărilor rău combinate, se găsește în Muntenia între 300 și 1.300 metri altitudine, iar în Moldova începe de la 150 metri și se ridică pînă la 1.500.

Pe lîngă aceste trei esențe se mai găsesc în munți ca diseminate Carpinul (Carpinus betulus). Frasinul (Fraxinus excelsior și oxyphiylla), Ulmul (Ulmus montana), Paltinul (Acer pseudo-platanus), Mesteacanul (Betula alba), Aninul (Alnus incana). Plopul (Populus tremula), Teiul (Tilia sylvestris), Salcia (Salix) precum și alte esențe mai puțin importante. În unele părți se găsește chiar Pinul silvestru și Laricele

ca curiozitate botanică. Suprafaţa ce ocupă pădurile de munte, cu mult mai mare de cîta celor de cîmp, este suficientă de a produce cherestéaua de brad şi molid, pentru indestularea trebuinţelor ţărei şi chiar un surplus de export pentru moment. Dar pentru viitor cînd populaţiunea va creşte, pînă se va îndoi, căci atît poate suporta pămîntul ţărei româneşti, atunci va trebui o cultură mai întenzivă a pădurilor de munte ca să poată satisface cerinţelor ţărei.

Am zis că trei sînt exenţele principale, care populează munţii României şi anume: Bradul şi molidul care au valoare comercială şi fagul care în cele mai multe locuri, n'are nici o valoare nerentîndu-se exploatarea sa. Starea masivelor formate din aceste exenţe, variază de la un domeniu la altul şi chiar pe acelaş domeniu. In general putem spune că este foarte neregulată. — Dacă nici o cauză nu ar fi intervenit, ca să modifice starea naturală a masivelor, într'un mod general ar fi trebuit să găsim în partea de jos a munţilor masive de fag, amestecîndu-se la partea inferioră cu stejarul şi în părţile de sus cu bradul. D'asupra masivelor de fag ar urma să găsim masive de brad, amestecîndu-se în partea de jos cu fagul, iar în partea de sus cu molidul, apoi d'asupra masivelor de brad ar trebui să găsim masivele de molid aproape pure. In stare naturală aşa ar trebui să se prezinte masivele, în realitate însă, nu este tocmai aşa. Omul avînd trebuinţă zilnică de lemn, era natural să ia de care avea nevoe din pădure, şi fiind-că pădurile mai înainte nu aveau valoare mare, nu se ţinea nici un control în exploatare; tăia fie-care ce voia. Se înţelege că stejarul şi bradul avînd mai multe întrebuinţări se esträgeau în cantităţi mai mari. In ast-fel de condiţiuni fagul, care era mai puţin căutat sau de loc în cele mai multe părţi, era natural să se înmulţească în dauna stejarului şi a braduluï. Treptat cu deschiderea drumurilor întinzîndu-se exploatările şi mai mult asupra esenţelor răşinose, fagul cîştigă mai mult teren. In apropierea satelor sau a oraşelor, unde fagul se cerea pentru foc, se defrişa cu totul pădurea, pe de o parte cu toporul, pe de altă cu păşunatul escesiv. Şi din cauza păşunatului escesiv s'a format surpăturï şi chiar torenţi. In alte părţi ale munţilor, pentru a se lărgi locurile de păşune, în

timpurile de secetă se da foc pădurei de către ciobani şi alţi locuitori interesaţi.

Ast-fel se petreceaă lucrurile pînă la înfiinţarea serviciului silvic şi chiar după înfiinţarea lui, căci de şi datează de la 1860, dar era foarte restrins pînă la 1883, cînd s'a creat Ministerul Domeniilor. Dar şi după organizarea acestui serviciu esplotarea pădurilor de munte, nu s'a făcut într'un mod mai raţional. Se fac şi astăzi exploatări mari, cari nu diferă mult de cele din trecut, de şi pe hîrtie se zice, că acestor păduri li se aplică regimul codrului cu tratamentul grădinărit. Nu voesc a învinovăţi pe agenţii silvici ai statului, căci dacă s'ar fi adus în ţară, în împrejurările, în care ne găseam pînă acum, ori-ce forestieri din lumea mai civilizată, n'ar fi putut face mai bine.

Inainte de a descrie starea actuală a masivelor din munţi, se vedem ce tratamente li s'a aplicat de la înfiinţarea serviciului silvic, căci, cunoscînd tratamentele din trecut şi rezultatele obţinute, ne putem da seama mai bine de ceea ce trebue se facem în viitor.

Pînă pe la anul 1885 se esploatau pădurile răşinoase, dînd în tăere anumite parchete, pe care se opreau semnicerii. Dacă bradul şi molidul ar lăstări, am putea zice, că li se aplică cringul compus. Antreprenorii nu erau obligaţi se taie, ceea ce nu le convenea. Rezultatele au fost nemulţumitoare în cele mai multe părţi, căci după esploatare a rămas fagul şi brazii cei răi, formînd o pădure fără valoare. La altitudini mai mari, unde fagul era puţin sau de loc, molidul s'a regenerat în mod natural prin semînţa adusă de vînt, formînd masive tinere destul de frumoase. Acest tratament fără nume a fost repede lăsat de o parte, pentru a se înlocui cu tratamentul porecliţ grădinărit concentrat. Dar, după cum voiu demonstra noul tratament adoptat cu nume sciinţific, s'a aplicat, ca şi tratamentul de care am vorbit, obţinînd chiar acelaşi rezultate. Auzind silvicultorii că vorbesc ast-fel de un tratament, care acum este la modă pentru pădurile noastre răşinoase, ar trebui, cu drept cuvînt, să ne privească cu curiozitate. Cred însă, că cei ce nu sînt convinşi, se vor convinge că nu exagerez cîtuşi de puţin. In adevăr, dacă vom întreba, pe ori-care silvicultor român, ce tratament s'a aplicat pădurilor noastre răşinoase de vre-o

15 ani, va răspunde: Grădinăritul. Eu zic că nu este așa, s'a numit fără cuvînt grădinărit, dar în realitate s'a esploatat după vechiul metod francez abandonat de mult, numit «*tire et aire*». Și cum am putea numi un tratament aplicat pădurilor răşinoase seculare, prin care esploatăm toți arborii răşinoşi, avînd diametrul de la $0^m,50$ în sus, adică cu aproximație 60—80 la hectar, fără ca antreprenorul să fie obligat a tăia fagii sau arborii răşinoşi rei, a căror esploatare nu se rentează. Sciți ce a rămas după o asemenea tăere? Acela ce a rămas și pe parchetul în care s'a oprit 20 sau 40 rezerve cu diametrul de la $0^m,15$ pînă la $0^m,30$ adică nimic de valoare. Și cum am putea spera rezultate mai bune de la un asemenea tratament? E greu a spune și a recunoaște adevărul, dar trebue să revenim la realitate și să lăsăm jocul cuvintelor.

Tratamentele din trecut orĭ-cum le-am numi, nu ne-au produs masive, cu care să ne lăudăm și pe care să le arătăm lumeĭ fără jenă, din contră a brăcuit multe din cele ce existau, (vorbesc domnilor, în general, căcĭ prin escepție sînt și păduri mai bine tratate).

In rezumat masivele din munți se prezintă cam ast-fel după esploatările din trecut. La fundul văilor, unde omul nu a putut străbate pînă acum cu căile de comunicație, mai sînt masive seculare de molid și brad. Cu aproximație aceste păduri seculare pot să mai ocupe $^1/_6$ parte din suprafața pădurilor de munte și sînt întrerupte de goluri mari, care ocupă vîrful munților și alte părți formînd pășunile alpine. Alături de aceste păduri mai jos, unde omul a putut ajunge cu esploatarea, fiind mai aproape de căile de comunicație, găsim pădurile cele mai neregulate. Pe suprafețele esploatate mai de curînd, vedem rari brazi seculari, pe cari antreprenorii i-au lăsat în picioare, lemnul lor ne mai fiind bun, iel colea cîte un molid canceros și printre ei fagi ce fusese dominați; iar solul acoperit cu smeuriș și trunchiuri de brazi rămași după exploatare. In locurile exploatate mai de mult se văd masive tinere de fag, mestecăn sau molid, de cele mai multe ori amestecate și cari variază, după expoziție, altitudine și escesul de pășunare. Mai jos vedem păduri constituite de fag mai rar de molid, întrerupte cu goluri mai

cu seamă în apropierea satelor. Sînt atît de variate în compoziţia lor că e greu a le descri.

In tot cazul masivele rezultate au o valoare mică, fagul ocupînd un loc însemnat în ele, iar cele compuse numaĭ din fag situate departe şi de centre de consumaţie, n'au nici o valoare; le putem considera ca neproductive.

Două lucrurĭ trebue să ne atragă atenţiunea şi anume:

1) Golurile din jurul satelor carĭ se păşunează escesiv şi din care cauză se formează surpăturĭ şi torenţĭ pe ele şi

2) Fagul care se substitue esenţelor răşinoase.

Faptul că pădurea se regenerează încet sau că a răsărit mesteacănul şi alte esenţe moĭ în locul răşinoaselor, nu trebue să ne îngrijească, căcĭ tocmaĭ aceste esenţe cu acoperimînt uşor, servesc pentru însămînţarea maĭ repede a solului cu răşinoase, a căror seminţe uşoare sunt aduse de vînt. Se ştie că esenţele cu acoperimînt uşor, favorizează însămînţarea bradului şi molidului, servindu-le la început de adăpost. Maĭ tîrziu răşinoasele crescînd repede şi maĭ multe, esenţele moĭ dispar neputînd suferi umbra lor. Esemple de asemenea natură se văd foarte adesea în munţĭ.

I. Relativ la raportul ce avem între părţile acoperite cu pădure şi golurile ce servesc de păşunĭ sau fîneţe, noĭ avînd date nu putem preciza nimic. In general însă pot afirma că în unele părţĭ şi maĭ cu seamă în Muntenia sînt multe păşunĭ prea întinse în raport cu suprafaţa pădurilor, pe cînd în alte părţĭ maĭ cu seamă în Moldova, sînt pădurĭ foarte întinse lipsite de golurĭ, care une-orĭ sînt trebuincioase chiar pentru cultura şi esploatarea pădurĭĭ. De golurĭ prea întinse nu dăm esemple, căcĭ cu toţĭ le-am văzut adesea la multe pădurĭ. In ce priveşte lipsa golurilor şi trebuinţa lor, în unele pădurĭ cred că sînteţĭ maĭ curioşĭ. Nu vorbesc numaĭ din punct de vedere al interesuluĭ material, ştiindu-se de toţĭ că locurile de păşune sau fîneţe produc maĭ mult de cît pădurea, ci din punct de vedere al economieĭ forestiere.

Ştim că omuluĭ îĭ place să trăiască în apropierea pădurilor, dar nu chiar în pădure ca ursul şi lupul. Pentru întreţinerea sa şi a familieĭ, are trebuinţă de locurĭ goale, pentru a ţine vite, pasărĭ, şi a semăna ce-va legume. Nu vorbesc de cîmpurĭ unde se semene cereale nicĭ chiar car-

toți în cantități mari, căci acestea și le poate procura de la cîmp. Laptele și legumele însă nu le poate aduce de la distanțe mari, trebue să le producă acasă. Mai mult încă pentru esploatarea pădurei este trebuință de vite. Cu ce să le întrețină dacă nu va avea fănețe și pășune și pe care nu le poate găsi nici la distanță de zecimi de chilometri. Lucrătorii, dacă nu găsesc oare-care înlesniri, nu se stabilesc în mijlocul pădurilor. Asemenea păduri întinse fără pășuni și fănețe suficiente sînt multe în Moldova și pot cita Tarcăul, Vadurile, Bicazul și altele. Voesc să stabilesc un lucru și anume: că după cum este necesitate foarte mare a se împăduri multe goluri în munți, de asemenea este necesitate de a se deschide pășuni sau fănețe în alte locuri în interesul economiei pădurei. Și necesitatea de a împăduri pe de o parte, de a defrișa pe de alta se poate prezenta deodata pe acelaș domeniu. In această chestiune nu fac teorii, vorbesc din practică: am întîmpinat mari greutăți în esploatarea pădurei Bicaz, Domen al Coroanei din cauza lipsei de fănețe și pășune și în seriile Ața Bour după acest domeniu, unde nu este nici o poiană, s'a adus fîn în baloturi din orașul Piatra (35 kilometrii). Pe cînd dacă ar fi fost o poiană în acele serii acoperite cu o mare de pădure seculară, situată în locuri așezate, de care nu lipsesc, cîtă înlesnire nu ar fi pentru antreprenori. Dacă am întreba pe esploatatorii pădurei Tarcău ne-am asigura că și dînșii sufer de lipsa golurilor ca și alții.

2. Relativ la îngrijirea ce trebue să ne inspire substituirea fagului în locul rășinoaselor din cauza esploatărilor neraționale, cred că nu trebue să insist mult, pentru a ve convinge. Avem asemenea păduri chiar aproape de centrele mari, cum este în munții județului Prahova și anume pe Doftana și a căror esploatare nu se rentează. Cîte de aceste păduri nu sînt în munții Moldovei și care nu știu dacă vor avea vre-o dată valoare. Și transformarea masivelor de fag, (a căror esploatare nu se rentează), în masive de rășinoase e mult mai grea de cît împădurirea golurilor prin plantațiuni, din cauză că fagul este o esență foarte umbroasă, sub care nu resistă rășinoasele. Mai îngrijitor este, că nu se ia măsuri, pentru a se evita acest rău de acum

înainte şi că silvicultorii cari se ridică în contra tăerilor rase, nu se ridică mai întâiu în contra grădinăritului numit concentrat, care după cum se aplică transformă pădurile răşinoase în păduri de fag.

(Va urma) **Florian Davidescu.**

PROSPER DEMONTZEY

«Je ne sais pas de plus noble mission que celle d'aider la nature à reconstituer dans nos montagnes l'ordre qu'elle avait si bien établi et que *seuls* l'imprévoyance et l'égoisme de l'homme ont changé en véritable chaos».

P. Demontzey *L'extinction des torrents en France par le reboisement.*

In ziua de $^{8}/_{20}$ Februarie 1898 a încetat din viaţă la Aix (Provence) ilustrul silvicultor francez *Prosper Demontzey*, după o suferinţă de 12 ore. fiind atins de o congestie cerebrală. Excepţionala însemnătate, ce are opera lui Demontzey pentru ştiinţa silvică, me îndeamnă a scrie aceste cîte-va rînduri în amintirea lui, după credinţa mea, cea mai înpunătoare figură între atîţi distinşi silvicultori.

Prosper Demontzey s'a născut la 21 Septemvrie 1831 în St. Dié (Vosges). A intrat în serviciul silvic la 30 Octombrie 1852; a trecut treptat prin toate gradele ierarhice, fiind numit conservator la 1877, Inspector general la 1882, iar la 17 Ianuarie 1888 Administrator şi Şef de serviciu în Direcţia pădurilor. Printr'un decret de la 12 Octombrie 1893 a fost trecut la pensie, regretat de toţi, cu un renume universal, admirat în Franţa şi 'n străinătate, şi s'a stabilit la Aix, unde a fost şi înmormîntat.

Două idei voiu urmări în caracterizarea personalităţei lui Demontzey: pe de o parte inteligenţa de elită dovedită în rezolvarea celor mai grele probleme de silvicultură *reîmpădurirea munţilor şi stingerea torenţilor*, lucrare capitală, căreia şi a consacrat întreaga-i carieră, dobîndind cu drept «autoritatea de *Maestru* în Franţa şi un strălucit renume în străinătate;» iar pe de altă parte tenacitatea lui

în această atît de anevoioasă întreprindere, căldura patriotică şi nobilele sentimente, carî le-a dovedit în întreaga-i viaţă.

In 1878 apare prima lui operă de o netăgăduită valoare «*L'Etude sur les travaux du reboisement et du gazonnement des montagnes*» publicat de Ministerul Agriculturei «după dorinţa Direcţiunei pădurilor». Ediţia fiind oficială, nu or cine şi-a putut'o procura; era mai mult făcută pentru serviciul francez, sub formă de instrucţiuni. Aceasta 'i prima operă complectă cu privire la asemine lucrări; în ea autorul urmărise, după cum modest se exprimă «a deprinde seria învăţămintilor carî decurgeau dintr'o primă experienţă şi a extrage din ea metodele cele mai practice, cele mai economice, cele mai repezi şi cele mai sigure...» Demontzey înţelege că o asemine operă trebuie răspîndită şi în 1882, sub titlul «*Traité pratique du Reboisement et du Gazonnement des montagnes*» apare o nouă ediţie mai complectă, în care însă lipsesc multe din detaliile primei ediţii, carî priveau numai serviciul francez.

Lucrarea lui Demontzey e menita a face sgomot; opinia publică se trezeşte, interesată mai ales de fotografiile şi documentele de tot felul expuse la Expoziţia din 1878, dar mai ales la acea din 1889; iar nenorocitele catastrofe produse de inundaţii şi repetate în 1886, 1890, 1892 au scos din inerţia obicinuită şi autorităţile publice, carî s'au pus pe votat legi, credite... ... pentru întîmpinarea primejdiilor în viitor. In timp de numeroşi ani lucrările conduse cu multă destoinicie de către Demontzey au dat rezultate din cele mai satisfăcătoare «s'au dobîndit mari şi serioase rezultate, interesînd siguranţa locuinţilor, a oraşelor, a satelor, protecţia căilor de comunicaţie, dezvoltarea agriculturei, apărarea naţională.....»

In curînd lucrarea lui Demontzey răsbate dincolo de hotarele Franţei. Căci în 1878 Profesorul *Dr. Baron A. de Seckendorff-Gudent*, Director-ul staţiunilor de experienţe din Austria, trimis la Paris pentru a studia partea forestieră a Expoziţiei din acel an, rămîne încîntat de strălucitele rezultate obţinute în Franţa cu reînpădurirea munţilor şi stîngerea torenţilor. In 1880 el traduce în nemţeşte lucrarea lui Demontzey — Ediţia oficială — ajunsă în curînd

clasică. O mare mişcare se produce în Austria, mai ales în urma groasnicilor inundaţii din 1882, care devastară Tirolul; în mijlocul dezastrului, studiul lui Demontzey şi rezultatele minunate ale lucrărilor întreprinse sub conducerea lui în regiunea Alpilor francezi, servirá specialiştilor ca un far luminător. Rînd pe rînd Germania, Italia, Elveţia..... trimit anchete de specialişti în Franţa. Baronul de *Roesfeld* Conservator de păduri în Bavaria face o dare de seamă a escursiei sale în Franţa: *Une excursion forestière dans le Sud-Est de la France 1884*; de asemine fac un raport şi silvicultorii trimişi în misiune de Italia în 1887, sub conducerea lui *Piccioli*, Directorul şcoalei forestiere din Vallombrosa; iar *L. Gonin*, Inginer şef al Cantonului de Vaud (Elveţia) scrie: *Visite d'un Ingénieur Suisse aux travaux de reboisement des Alpes français 1890* [1]). Toţi recunosc unanim meritele lui Demontzey şi a excelentei sale lucrări: *L'Etude sur les travaux*..... şi recunosc de asemine că prin sacrificiile făcute de stat şi de silvicultori, Franţa cu grandioasele sale lucrări, ocupă primul rînd în materie de reînpădurirea munţilor şi corecţiunea torenţilor.

Aproape de sfîrşitul carierei, Demontzey, îşi încoronează activitarea cu o operă tot atît de capitală: *L'extinction des torrents en France par le reboisement*, apărută în 1894. Iată cum îndreptăţeşte Demontzey şi această publicaţiune: «*Decan al agenţilor însărcinaţi cu reînpădurirele, în ajunul de a părăsi aceste lucrări, la cari am colaborat cu pasiune de la începutul lor şi 'n toată cariera mea, consider ca o datorie de a expune rezultatele căpătate pînă azi în marea luptă* essentiellement française *întreprinsă în potriva torenţilor de o pleiadă de curajoşi şi entusiaşti pădurari*».

L'extinction des torrents en France par le reboisement «e corolarul obligator al reînpăduririi munţilor, care rămîne scopul final de atins». Se compune din 2 părţi cu un apendice şi cu 32 planşe, oferind planurile şi profilele torenţilor; aice găsim icoana fidelă a unei activităţi neobosite

1) In asemeni misiuni au fost trimişi şi agenţi silvici Romîni. O dare de seamă amănunţită asupra a o parte din aceste lucrări a fost făcută de autorul acestor rînduri A se vedea memoriul prezentat onor. Minister al Domeniilor şi publicat în 1897, în Buletinul Ministerului.

de 30 ani. Descrierile torenților celor mai caracteristici sînt sprijinite de o serie de vederi fotografice reproduse în fototipie de d-l Ch. Kuss, Inspector silvic.

Iată în cîte-va cuvinte activitatea cu deosebire inteligentă dovedită de ilustrul Demontzey în greaua lucrare de reîmpădurirea munților și stingerea torenților. «Cartea sa a devenit un cod a reîmpăduririlor» iar eficacitatea metodei barajelor în corecțiunea torenților poate servi de exemplu pentru toate cazurile asămănătoare. Demontzey a creat modelul, după care e ușurată continuarea operei de *«restaurare și conservare a terenurilor de la munte»*.

Dar atîta nu ajunge. Pentru cine a citit diferitele lui lucrări și în special pentru cine l'a cunoscut Demontzey apare mai ales ca un om de inimă. Și ce mult lucru e aceasta. In misiunea i ingrată, piedica mare de care se lovește un silvicultor e mai ales inerția puterilor publice și nepăsarea spiritelor, carî nu sînt pătrunse de serviciul ce el 'l poate aduce. Trebue adese ori ca natura să ne strîmtoreze cu toate dezastrele care e în stare să le facă pentru ca să se ia măsuri de îndreptare. Probe despre această nepăsare ne dau toate statele marî ale Europei civilizate, cu deosebire în întîrzierea lucrărilor de reîmpăduriri și corecțiuni de torenți, a căror maestru e însuși Demontzey, întîrziere ce pricinuește atîtea nenorociri. Pentru a învinge aceste piedici, aceasta-i este de trebuință silvicultorului, nu numai cunoștința meseriei lui, dar și tenacitate în întreprinderi și mai ales inimă. Demontzey le-a avut cu prisosință. «*Nu știu, zice el, o mai nobila misiune de cît acea de a ajuta natura, pentru a reconstitui în munții noștrii ordinea, pe care ea o rînduise așa de bine și pe care* **numai** *neprevederea și egoismul omului aŭ schimbat'o într'un adevărat haos*».

Sarcina e grea și ingrată, silvicultorul singur răzbate munții desgoliți, văgăunile înfundate căutînd a le îmblînzi. Vara, cînd turiștii străbat munții pentru ambițiunea deșartă de a'și pune numele pe cine știe ce stîncă, și trec cu nepăsare pe acolo, pe unde silvicultorul trece cu durere, căci singur silvicultorul simte că natura cu legile ei fatale nu mai samănă păduri unde mîna noastră imprudentă le-a tăiat și nu mai restatornicește pajiștea de unde neprevederea

a contribuit să facă să dispară humusul. Primejdiile ameninţă! Silvicultorul trebue să fie gata în ori-ce moment, el trebue să fie om de inimă, patriot sincer. Silvicultorul trebue să dea alarma şi să ia în asemine împrejurări nenorocite, măsuri pentru siguranţa oamenilor, a oraşelor şi a satelor, a căilor de comunicaţie, a hotarelor ţărei, măsuri deci pentru siguranţa naţională.

Demontzey este acela care în toată îndelunga lui carieră ne dă dovada cea mai frumoasă de sacrificii dezinteresate; la rîvna omului de ştiinţă, el adaogă căldura sentimentului patriotic. Şi termină senin strălucita'i carieră cu următoarele cuvinte puse în gura tuturor silvicultorilor francezi: «*Fericiţi de a ajuta, în sfera lor de acţiune, la ridicarea Patriei, ei (silvicultorii) mulţumesc lui Dumnezeŭ pentru nobila misiune, care le-a fost dată şi oamenilor de elită pentru înaltele şi preţioasele încurajări cu cari ei voesc foarte adese ori a'i onora*».

Să fie această distinsă viaţă de om şi aceste frumoase cuvinte pildă, mai ales silvicultorilor noştri, cari cufundaţi, cum sînt de obiceiu în biurocraţie, se îngrozesc şi une ori devin blazaţi în faţa lucrărilor de nimic pe cari au a le executa în natură, dar mite cînd ar fi vorba de o luptă ca aceia pe care a dus'o Demontzey toată viaţa cu atîta curaj şi inteligenţă.

Vroind a face mai cunoscută cu aceste cîte-va trăsături figura distinsă a ilustrului silvicultor francez, *Prosper Demontzey*, îmi îndeplinesc în acelaşi timp, o sfîntă datorie, faţă de memoria acestui bărbat a cărui rară inteligenţă şi nobil caracter, am admirat şi de la care personal am primit multe lumini în cercetarea grandioaselor lucrări de *restaurare şi conservare a terenurilor din munţi* cu prilejul misiunei mele în Franţa din 1895 — 1896.

N. C. Nădejde.

COMUNICARI ŞI FAPTE DIVERSE

Către d-nii membrii ai societăţei «Progresul silvic»

In urma deciziunei comitetului central de administraţie din şedinţa de la 13 Martie a. c. şi conform statutelor societăţei, d-nii

membrii ai societăței sînt convocați în adunarea generală, în zilele de 7, 8 și 9 Maiŭ a. c. orele 8 seara, în localul Administrației Domeniului Coróneĭ, unde este sediul societăței.

Ordinea zilei va fi următoarea:

1) Raportul de expunerea activităței și situațiunei financiare a societăței;

2) Prezentarea budgetului pe anul viitor 1898—1899;

3) Alegerea Comisiunei de verificarea acestor situațiuni;

4) Desbaterea următoarelor cestiuni, din cari parte rămase din anul trecut:

a) Defrișarea pădurilor particulare (continuare);

b) Curățirile în păduri, sub toate raporturile;

c) Discuțiunea asupra proiectului de lege al Regimului apelor și observațiuni, ce se vor prezenta de d-l Ar. Enstațiu.

d) Complectarea Art. 13 din statute prin adăugirea următorului aliniat:

«Membrii activi, cari nu ați achitat cotizația lor la Societate în timp de 6 luni, Comitetul are facultatea după o înștiințare în scris, ce le va adresa Președintele, de a'i declara ca încetînd de a face parte din Societate.

5) A se autoriza Comitetul central de administrație să desemneze o persoană ce se va plăti, care să coordoneze cele trei dicționare deja premiate alegînd materile de preferință a se imprima, a complecta chiar acele din cuvinte, cari nu ar fi destul de clare, adnotînd tot-dea-una provenienței cuvintelor.

6) Aprobarea raportului Comisiunei de verificarea situației financiare.

7) Alegerea noului Comitet central de administrație.

Se face cunoscut cu această ocazie că la timp se va interveni atît pe lîngă Onor. Minister al Domeniilor cît și pe lîngă Onor. Direcțiune C. F. R. spre a se obține ca și în anii precedenți congedii pentru domnii membrii, agenți în serviciul statului precum și reducerea taxelor de voiaj.

Prețul semințelor forestiere — Casa *Joseph Jenewein* din Innsbruck (Tirol) ne comunică următoarea listă definitivă de prețuri curente pentru anul 1898.

Semințe de conifere.

	Germin. %	100 K. Fr.		Germin. %	p. 100 k. Fr.
Pinus larix . .	40—50	430.—	Pin. cembra . .	—	60.—
» picea . .	70—80	500.—	» montana .	80	480.—
» silvestris	70—80	560.—	» » m. uncin.	70—80	700.—
» austriaca	60—90	380.—	» maritima	70	80.—
» abies	40—50%	200.—	» laricio . .	75—80	600.—
» strobus p. Kil.	70	12.—			

Seminţe de arbori şi arbuşi.

	p. 100 k. Fr.		p. 100 k. Fr.
Acer campestris. . . .	60.—	Juglans nigra	60.—
» negundo	80.—	Juniperus communis . .	40.—
» platanoides . . .	80.—	Ligustrum vulgare . . .	70.—
» pseudo-platanus . .	120.—	Morus alba	7.—
Ailanthus glandulosa .	80.—	» nigra	7.50
Alnus glutinosa	110.—	Pirus communis	5.—
» incana	180.—	» malus	2.50
» viridis	110.—	Prunus mahaleb	70.—
Berberis vulgaris . . .	65.—	Quercus pedunculata . .	15.—
Betula alba	80.—	» rubra . . .	
Carpinus betulus . . .	80.—	Robinia pseudo-acacia .	80.—
Celtis australis	110.—	Sorbus aucuparia . . .	30.—
Cartaegus oxyacantha .	50.—	Spartium scoparium . .	80.—
Fagus sylvatica	80.—	Tilia europ. grandifolia	130.—
Fraxinus excelior . . .	30.—	» » parvifolia .	—
» ornus	70.—	Ulex europaeus	3.70
Gleditschia triacanthos .	60.—	Ulmus montana	60.—
Hippophae rhamnoides .	4.40		

P.

INFORMAŢIUNI

A treia conferinţă a societăţei «Progresul silvic» fixată pentru Sîmbătă seară, 7 Martie a. c., nu s'a mai ţinut din cauză de boală a d-lui Mihail Tănăsescu, sub-inspector silvic, care se însărcinase a vorbi despre *păşunarea în pădurile Statului*, subiect ce fusese ales de regretatul Petraru.

* * *

Comitetul central de administraţie al Societăţeĭ, întrunindu-se în ziua de 13 Martie a. c. a ales, conform Statutelor, pe M. Tănăsescu, membru în comitet în locul vacant.

In acelaş timp s'a decis ca d. M. Tănăsescu să facă parte şi din comitetul de redacţie al Revisteĭ.

* * *

Conform art. 9 din statute s'au admis de comitetul central, ca membrii activi ai Societăţeĭ, domnii: P. Bălăceanu-

Inspector domenial, N. Saegiu, C. Miclescu şi Ilie Păunescu profesorĭ la şcoala specială de silvicultură şi St. Cămărăşescu, gard general silvic.

* * *

Comitetul central de administraţie a mai hotărît a se trimite *Revista Pădurilor* în mod gratuit la 4 Societăţi de citire din Bucovina şi anume: Societatea *Lumina* din suburbia Cernăuţului Clocucica; Societatea *Sentinela poporului* din Solca; Societatea *Viitorul* din Patrauţ şi Societatea *Trezvia* din Mahala.

* * *

Din 253 păduri, pentru a căror vînzare s'au ţinut licitaţiĭ în zilele de 9 şi 17 Februarie a. c. s'au adjudecat 19; iar pentru vînzarea celor alte s'a publicat o nouă licitaţie pentru ziua de 18 Maiu a. c.

* * *

D. *G. Huffel* anunţă prin *Revue des Eaux et forêts*, moartea regretatului Th. G. Petraru, prin următorii termenĭ: «Aflăm cu regret moartea luĭ Th. Petraru, profesor la şcoala de sivicultură de lîngă Bucureştĭ. Petraru a fost unul din cei maĭ distinşĭ printre eleviĭ străinĭ la şcoala din Nancy, unde a lăsat cele maĭ frumoase amintirĭ. Rămăsese credincios principiilor învăţate în Franţa şi cu o rară inteligenţă şi mult bun simţ ştiuse să le aplice condiţiunilor cu totul speciale a pădurilor patrieĭ sale. Moartea sa este o pierdere pentru silvicultura Romînă».

* * *

Tot în *Revue des Eaux et forêts* D. Huffel, într'o notiţă asupra venitului pădurilor statului Romîn pe Exerciţiul 1896—97, la sfîrşit adaugo: «Guvernul Romîn n'a înţeles încă, că pentru a recolta trebue să semeni. Pădurile Statului nu vor deveni în adevăr productive de cît după ce se vor construi drumurĭ şi se vor executa lucrările necesare pentru *punerea lor în valoare*».

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul luneĭ Martie.

Jurnalul Societăţeĭ Centrale Agricole — **No. 7.** — Viticultura (cum stăm şi ce ar mai fi de făcut). Aşezămintele de credit pentru micii cultivatorĭ, de *N O Popovici-Lupa;* — Necrolog, de *N O Popovici-Lupa;* — Cutia cu scrisorĭ. — Informaţiunĭ. — Buletin agricol. — Buletin climatologic. — Anunciurĭ.

No 8 — Conservarea lemnuluĭ, de *Maximilian Popovici;* — Industria viermilor de mătase. — Indreptarea calendarului din punctul de vedere economic. — In chestia stupului Berlepsch-Grand. faţă de stupul Hermes, de *Gh N. Juncu;* — Cutia cu scrisorĭ. — Informaţiunĭ. — Bibliografiĭ. — Buletin agricol.

No. 9 — Semănatul orzuluĭ, de *N O Popovici-Lupa;* — Ceapa, de *I Haşeganu;* — Tratarea grîuluĭ, orzuluĭ şi ovăzuluĭ cu peatră vînătă (sulfat de cupru) şi sulfură de potasiu, de *Maximilian Popovici;* — Cultura pomilor şi cultura albinelor. — Cutia cu scrisorĭ. — Informaţiunĭ. — Diverse. — Bibliografiĭ. — Buletin agricol. — Buletin climatologic. — Anunciurĭ.

Gazeta Săteanului No 3 — Sărmana, de *S N;* — Către învăţătorĭ, de *A. Vlahuţă;* — Două bilete pierdute, de *Caragiale;* — Soarele, de *N;* — Nu te mai întoarce (poesie), de *A. Vlahuţă;* — Moartea, de *S N;* — Despre educaţia copiilor, de *G M S;* — Să ne mişcăm, de *C G;* — Cine dă un ban, Dumnezeu îi dă doi, de *S. Teodorescu-Kirileanu;* — Un jubileu, de *C G.;* — Aur din arămă, (anecdotă) de *Th D. Speranţia;* — Cronica Agricolă, de *C;* — Ingrijirea păsărilor şi măsurile pentru a le apăra de paraziţi, de *I St Furtună;* — Creşterea bivolilor, de *Ad-ţia fermei Studina;* — Conferenţa lui Caragiale de la Ateneu, de *Reporter;* — Clima luneĭ Noembrie, 1897 st. n. *St. C Hepites;* — De bubă (deseîntece populare), *St Ţuţescu;* — Buletin Comercial. — Cele mai bune plante de nutreţ pentru Romînia.

Amicul Agricultorului No 5. — Cronica din ţară; — Cronica din afară; — Pentru agricultorĭ; — Exportul cerealelor Ruseştĭ; — Mălura; — Cultura viermilor de mătase în 1897; — Cele mai bune plante de nutreţ.

No 6 — Cronica; — Orzoaica de Moravia; — Cauza deprecierilor cerealelor; — Industria spirtului; — Streinii despre portul Constanţa. — Lămuriri asupra aplicărei îngrăşemintelor chimice; — Asphidiotus, o filoxeră a pomilor; — Scirĭ.

ERATA

In No. pe Februarie s'au strecurat următoarele erorĭ:

La pag.	33,	rîndul	22	în loc de	*înrolat*	să se citească	*internat.*
»	34,	»	10	»	*terminînd*	»	*terminat*
»	35,	»	26	»	*la care în aceeaşi zi*	»	*la care pe aceeaşi zi.*
»	36,	»	33	»	*vestirnse resurse*	»	*vestirnsele resurse.*

OCOLUL MODEL

De cită-va vreme se agită ideia infiinţarei unui *ocol* denumit *model*, ataşat pe lingă şcoala specială de silvicultură de la Brăneşti. Ne aducem aminte că mai inainte de ridicarea acestei propuneri, se vorbea despre impărţirea actualului ocol Cernica, in două ocoale, *ambele cu reşidinţa la Brăneşti* sau mai bine zis la şcoală. Intru cit această impărţire era sau nu necesară din punctul de vedere a unei mai bune gestiuni a pădurilor şi chiar a intregei administraţii domeniale a judeţului Ilfov, vom arăta altă dată. Că in judeţul Ilfov trebuie să se mai creeze un ocol, aceasta trebuie s'o recunoască oii-cine cunoaşte acest bogat judeţ; dar de la o nouă impărţire in ocoale, avind in vedere interesul general, pină la creaţiunea unui aşa zis *model*, credem că este o oare-care distanţă.

Incontestabil că şi noi am fi impărtăşit cu totul această idee, dacă am fi avut cel puţin probabilitatea, că creaţiunea unui model ne-ar fi putut da nişte rezultate reale, nişte rezultate cari să ne dovedească că alcătuirea unui asemine ocol pe lingă şcoala de silvicultură este necesară. Credem că scopul nostru, al silvicultorilor statului, nu ar trebui să fie ca să creem numai un ocol model. — cu toate că un aseminea lucru se poate face foarte uşor pe hirtie, fără ca starea lucrurilor, gospodăria silvică, adică : amenajarea-exploatarea şi gestiunea pădurilor să fie şi ea model, — credem dar că mai bine de cit să botezăm noi un ocol cu numele de model, ceia ce este foarte lesne, să facem aşa, să 'l conducem aşa fel, că lucrările efectuate intr'insul să 'l atragă mai mult saŭ mai puţin această denumire, şi credem că noi ar trebui atunci să tindem ca toate ocoalele din ţară să fie model, să fie un fel de stimulante intre modele'! De ce adică să fie numai unul ?

Adevărata valoare a unui serviciu, starea lui de progres nu rezidă, nu se dovedeşte prin cazuri izolate, chiar d'ar fi modele (natural judecate relativ), ea depinde de înflorirea întregei stări a lucrurilor, de ameliorarea generală. Proverbul zice: *«cu o floare nu se face primăvară»*.

Se presupunem că am avea creat un ocol model din toate punctele de vedere şi că toate cele alte din ţară, căci vorbim de pădurile statului numai, ar fi într'o stare de plâns sau foarte mediocră. Adică unde ar fi progresul? căci în cazul nostru nu credem că putem să aplicăm paralelul fermelor model.

Şi apoi ce am înţelege printr'un ocol model? precum şi cari ar fi condiţiunile, pe cari trebuie să le împlinească un ocol pentru a se denumi ast-fel? Oare faptul că *un ocol* ar fi ataşat pe lângă o şcoală specială de silvicultură, este suficient pentru ca să fie şi model?

Noi credem că faptul alăturei este cea mai secundară dintre condiţiuni. *Un ocol* model este aşa greu de realizat, că nici într'o ţară din cele avansate în silvicultură nu s'a gândit nimeni până astăzi, după cât ştim, la o asemine invenţiune. Starea de model a unui ocol o găsim aşa de greu, în cât ne aflăm în nedumerire chiar de a'l găsi o definiţiune; necum de a'l avea realizat.

Un ocol model trebuie să îndeplinească atâtea condiţiuni, ce nu se pot realiza de cât foarte greu, dar dacă am mai lăsa ceva... poate că ar fi posibil... adică ca ocolul să fie mai mult or mai puţin model, chiar model deplin greu de realizat, nu în pădurile de cer şi şleau în mare majoritate cu desăvîrşire ruinate cum sînt acele ce formează ocolul Cernica, dar nu ştim în cari alte păduri frumoase de stejar şi răşinoase din ţară.

Un asemenea ocol pe lângă o administraţiune cu totul superioară şi abundentă, trebuie să mai îndeplinească nişte condiţiuni de transport cari să nu lase nimic de dorit, ca

şosele în păduri etc. apoi pădurile să fie cu planuri bine determinate şi aplicate pe faţa pământului, cu amenajamente model rămase definitive, a căror strictă aplicare să nu fie împedicată saŭ întârziată din cauze independente de prescripţiunile lui; pădurile se fie de o importanţă ca masiv şi esenţe astfel ca tratamentele aplicate se fie din cele mai ştiinţifice şi raţionale, iar sacrificiile ce s'ar face cu asemenea exploatări să fie din cele mai rodnice. Cam aceasta am înţelege noi printr un ocol model. Oare din câte-va păduri cu o suprafaţă cam de 2000 H. a. cer şi cam 1000 H. a. şleaŭ s'ar putea constitui un astfel de ocol? Lăsăm dar aprecierei şi judecăţei colegilor. întru cît o asemenea creaţiune se poate realiza la noi; nu în starea actuală a lucrurilor... dar în o stare de progres cu mult mai înaintată.

Dacă există intenţiunea să se creeze ceva... trebue să se urmărească un scop. Atunci care ar fi scopul modelului? Ca să instruiască pe silvicultorii din ţară. după cum fermele model pot să instruiască pe agricultorii doritori de progres? Credem că nu, căci după cum am zis, nu în păduri de felul celor ce compun ocolul Cernica se pot face lucrări mari de silvicultură, lucrări de mare importanţă technică, nepermiţînd aceasta nici starea. nici felul masivelor; deci nu rămîne să profite de cît elevii şcoalei, dar aceştia aŭ nevoie, pentru educaţiunea şi instrucţiunea lor silvică, să vadă nu numai pădurile ce ar cădea în ocolul ataşat şcoalei şi cari nu sînt de însemnată importanţă silvicultorească, ci trebue ca prin escursiuni variate în diferitele părţi ale ţărei. să cunoască atît regiunile de cîmp, cît şi pe cele de podgorie şi munte.

Afară de aceasta sistemul de a avea ocol saŭ ocoale ataşate la şcoală nu există nici într'o ţară unde silvicultura a făcut progrese reale mari, şi de unde putem lua modeluri şi aceasta de sigur pentru că nu este nici o nevoie.

La Nancy, şcoală destul de veche. care a dat generaţii

de silvicultorĭ eminenţĭ ca Demontzey, Broillard, Bouquet de la Grye, Boppe etc., ştim cu toţiĭ, că escursiunile se fac după necesităţile cursurilor în diferite păduri. Elevii împreună cu profesorii respectivĭ visitează toate regiunile ce par mai necesare pentru concretizarea studiilor ce se fac în şcoală şi în toate părţile sînt primiţi în modul cel mai călduros de agenţii respectivĭ, escursiunile sînt adevărate zile de serbătoare. Atît elevii de la Nancy cît şi acei de la Barres, în fiecare septămînă merg la o pădure din apropiere pentru a lua parte la diferite operaţiuni ce se efectuează de agentul respectiv.

In Austria, Academia de silvicultură din Viena, face escursiunile acolo unde cred de cuviinţă profesorii respectivĭ şi nu are nici un ocol ataşat.

In Romînia de şi scoala nu există de cît de 4 anĭ, deja regulamuntul pentru aplicarea legeĭ de organizare a învĕţămîntului profesional făcut la 1894 s'a schimbat în 1896. fără să se fi modificat vr'un articol din lege şi în special în ceea ce priveşte scoala de silvicultură nu se aduce vr o modificare de interes grneral, ci nişte modificărĭ de interes cu totul privat, fără importanţă şi unele nici chiar în spiritul legeĭ. Aşa art. 40 din lege zice: «*Scoala va fi instalată la una din pădurile principale ale statului*»; iar art. 47 alin. ultim zice: «**patru ocoale** *silvice vor servi la practica stagiarilor pentru lucrări technice şi administrative*».

Art. 138 din vechiul regulament devenit art. 143 în cel nou zice: «*In timpul celor 2 anĭ de studiĭ elevii vor face aplicaţiuni la toate cursurile, sub conducerea şi privegherea directorului şi a personalului învăţătorĭ, atît în pădurea scoalei şi în pepinierile ei, cît şi în* **grădina botanică** etc.» In ceea ce priveşte dar practica elevilor, nici chiar în noul regulament nu este vorba de ocol model.

Apoi adevărata practică nu se face ca elev, ci ca stagiar pentru care avem alin. citat din art. 47 al legeĭ. Pentru complectarea acestui aliniat, art. 139 din vechiul regulament sună astfel: «...*absolvenţii vor face practică sil-*

vică la pădurile statului din ocolul Sinaia, Cimpina. Cernica, Snagov **afectate scoalei»** ; iar art 144 din noul regulament zice: «*după terminarea cu succes a cursurilor, elevii vor face practică silvică în pădurile statului* **din inspecţie** (regiunea) *în raza căreia cade scoala...*» Cum vedem, nicî această modificare a regulamentului nu este de vr'un interes general, afară doar că pe cînd *legea* fixează numĕrul de ocoale unde stagiarii vor face practică, noul articol din *Regulament*, vorbeşte de pădurile din inspecţie. In alte aliniate noul regulament este mai complect şi mai categoric; aşa alin. ultim. art. 144 zice: «*Aceste lucrări se vor executa de stagiarî ataşaţi pe lîngă şefii de ocoale*». Apoi: «*conducerea lucrărilor practice ale stagiarilor cade în sarcina şefilor de ocoale... sub controlul şi rĕspunderea* **Inspectorului respectiv**» şi în fine art. 148: «*Pentru fie-care elev stagiar se va ţine de către şeful de ocol: o foaie personală, un dosar de lucrări*». Din aceste citaţii se vede că se vorbeşte în lege şi regulament despre toate, dar absolut nicăerî nu e vorba de un anume ocol ataşat la şcoală, ba din contra se spune clar, că practica se va face, după cum este şi necesar, în diferite ocoale din inspecţie.

La noî însă, fiind-că atunci cînd nu ne vine tocmai bine—nu prea voim să ţinem în seamă ceea ce se face în alte părţi,—cînd poate am fi jenaţi de alte împrejurări, —sau am avea alte planuri în vedere, — natural căutăm soluţiunea care ne convine mai bine, neconsiderînd legea şi regulamentul, căutăm să creem ocol model, şi chiar cu administraţie deosebită, poate şi în consideraţiunea ca mai tîrziu un ocol nefiind suficient pentru practica tuturor elevilor, cercul fiind prea restrîns, să se creeze o circumscripţie model, saŭ chiar inspecţie. In acest caz însă, denumirea de *ocol model*, credem că ar fi mai bine dacă s'ar înlocui cu acea de *ocol cu tendinţe*.

PĂDURILE RĂȘINOASE DIN ȚARĂ[1])

II.

Discuțiunile urmate relativ la tratamentele ce convin pădurilor rășinoase și opiniile esprimate.

Domnule Președinte, Domnilor!

Am arătat cum s'a esploatat pădurile rășinoase în trecut și ce rezultate am obținut. Înainte de a trage conclusiuni pentru viitor, voi arăta în scurt ce discuțiuni s'au urmat asupra tratamentelor de adoptat și ce păreri s'au emis.

Pentru prima oară cestiunea pădurilor rășinoase a fost pusă în discuție la adunarea societății «Progresul silvic» în anul 1889 sub forma următoare: «Care sînt pentru regiunile de munte amenajamentele cele mai simple și ușor de aplicat potrivit cu circumstanțele noastre economice».

După oare-cari discuții, de și se formulase propuneri, se amînă această cestiune pentru anul următor, spre a se studia mai bine. Dar și în anul următor societatea amînă de a'și da părerea. La adunarea din 1891, luna Maĭ, din nou se discută această cestiune, și se formulează următoarele propuneri:

1) Propunerea D-lui V. C. Munteanu.

Pentru motivele dezvoltate în adunările generale ale societății «Progresul silvic» din anii 1889, 1890 și 1891 și în special pentru a înlesni esploatațiunea pădurilor din regiunile de munte, adunarea generală a societății «Progresul silvic» consideră că tăerea de odată a tuturor arborilor cu valoare comercială din pădurile de brad și molift prin bande alterne sau și prin bande succesive, nu este nici antiștiințifică, nici nu compromite regenerarea pădurii cu specii rășinoase, cu condițiune de a respecta pe coama munților o zonă de protecțiune.

2) D-l N. G. Popovici 'și menține propunerea ce a formulat și la adunarea precedentă și care este următoarea:

a) Pentru zonele înalte de munte, unde regenerarea este dificilă, să se admită codrul grădinărit cu cupoane de întindere cît se poate mai mici față cu abundența actuală a

1) A se vedea «Revista pădurilor» pe luna Martie.

materialului lemnos matur, ce se găsește astă-zi în pădurile de munte ale țărei noastre.

b) Pentru zonele de mijloc unde rășinoasele sînt în amestec cu foioase, să se admită codrul regulat cu trecerea directă de la tăerea de însămînțare la tăerea definitivă.

c) Pentru zonele inferioare, unde rășinoasele au dispărut aproape cu desăvîrșire, să se admită codrul regulat, care să aibă scopul cultural de a înmulți rășinoasele dispărute.

3) A treia propunere a fost făcută de mine astfel: În regiunile de munte, unde grădinăritul sau tratamentul lămuririlor nu se ponte aplica pădurilor rășinoase din cauza circumstanțelor economice și în special al lipsei căilor de comunicație să se taie pădurile ras în parchete regulate, însămînțîndu-se în urma artificial cu molift. Se vor escepta părțile de teren abrupte sau stîncoase, unde nu se va crede sigură însămînțarea artificială, esploatîndu-se acestea prin grădinărit, care se rentează, nefiind făcut pe suprafețe prea întinse.

4) A patra propunere făcută de D-l Antonescu Petre conchide după espunerea motivelor astfel:

Fără a esclude în mod absolut esperimentarea pe o mică scară a diferitelor metode de esploatare isvorite din trebuințe locale, sub-semnatul este de părere, a se recomanda grădinăritul ca tratament, căruia urmează a i se da cea mai mare estensiune pretutindeni acolo unde molidul și bradul formează masive pure orî amestecate fie între dînsele, fie asociate cu fagul esență de umbră asemenea primitoare de un asemenea tratament.

Opinez afară de aceasta a se recomanda aplicațiunea grădinăritului din cauza simplificărei mecanismului seu în acele masive chiar, unde esența esclusivă este fagul și aceasta pînă la o mai mare creștere a lemnului acestei specii, cînd proporțional cu înmulțirea numărului agenților silvicî, se va da precădere codrului regulat cu lămuriri și însămînțărî naturale.

Adunarea admite toate aceste patru propuneri remanînd a se aplica una sau alta conform împrejurărilor locale.

Foarte bine s'a pronunțat adunarea, după cum a fost pusă chestiunea. Nu însă chestiunea tratamentelor ce convin pădurilor de munte trebuia discutată ci cu totul alta. Chestiunea ce ne interesează este următoarea:

In țara noastră nu putem esploata toate pădurile răşinoase după tratamentul grădinărit sau al lămuririlor, fiindcă ne găsim în ast-fel de circumstanțe economice, în cît nu ne rentează esploatarea după aceste tratamente. Cum am putea dar proceda mai bine la esploatarea acestor păduri seculare, fără a le compromite regenerarea cu esențe de aceeaşi valoare?

Ast-fel dar această chestiune a rămas nerezolvată şi discutabilă.

In 1892 M. Vasilescu într'un articol intitulat «Aplicațiunea modalităților codrului», pubicat în «Revista pădurilor», descrie tratamentele ce se aplică pădurilor de munte din Austria. Arată cît este de răspîndită în Stiria, Tirol, Salskamergut, Boemia, etc. metoda tăerilor rase, descrie pericolele de care sînt amenințate pădurile plantate numai cu molid şi pin şi care pot fi distruse de Liparis monacha şi Gastropacha pini arată cum la congresul forestier convocat la Viena în zilele de 21 şi 23 Februarie 1892 sub presedinția Principilor Coloredo Maunsfeld şi Schwarzenberg, în care s'a discutat cu oarte mare interes cauzele apariținnii insectului Liparis monacha şi măsurile ce trebuesc luate pentru prevenirea calamităților, la care ar putea să dea naştere acest inimic înverşunat al massivelor de molid şi pin şi că s'a admis între altele cu mare majoritate, că această modalitate de tratament (tăerile rase) nu trebue nici de cum părăsită, de oare-ce ea este impusă de timpul modern în care noi trăim şi că cu sau fără Liparis ea trebue menținută, căutîndu-se a se lua dispozițiunile necesare pentru reducerea sau înlăturarea cu totul a flagelului, la care dă naştere acest insect.

La 1893 din nou se agită cestiunea tăerilor rase, care acum e susținută şi de D. Iohan Pitschak consilier silvic în Austria şi adus în țară de D. P. Carp fost ministru al domeniilor statului. Domnul Pitschak obține chiar încuviințarea ministerului de a merge cu mai mulți silvicultori romîni în Bucovina spre a le arăta resultatele tăerilor rase ce se aplică acolo. La această escursiune am luat şi eu parte şi am făcut către Domnul Administrator al Domeniului Coroanei o dare de seamă, prin care arăt, că tăerile rase cu însămînțări artificiale au dat rezultate destul de mulțumitoare.

In fine în anul 1894 Aprilie 22, cestiunea se aduce din

nou în desbaterea adunărei societăţii «Progresul silvic», sub următoarea formă: Introducerea şi aplicarea tăerilor rase la munte poate fi avantagioasă în Romînia?

După ce iau parte la desbatere D-nii N. R. Danilescu, N. G. Popovici, sub semnatul, G. Stătescu, Er. Gheorghiu, P. Antonescu, se formulează în şedinţa următoare patru propuneri din care două ale D-lor N. G. Popovici şi G. Stătescu sînt contra introducerei tăerilor rase, iar alte două propuneri ale D-lui V. C. Munteanu la care s'a asociat şi N. R. Danilescu şi una a mea erau pentru introducerea tăerilor rase.

S'a primit de adunare propunerea D-lui N. G. Popovici

De astă dată, de şi cestiunea a fost mai bine pusă, totuşi adunarea s'a pronunţat contra tăerilor rase. Cestiunea însă nu s'a rezolvat, pentru că multe păduri de raşinoase din munte stau virgine şi aşteaptă esploatarea, care nu se poate întreprinde de nimeni în circumstanţele actuale economice şi cu tratamentele grădinărit sau lămuriri. Ast-fel se discută din nou în «Revista pădurilor» şi în acelaş an D. Mihăescu Sirius recunoscînd resultatele bune ce aŭ dat tăerile rase în Bucovina, e contra acestui tratament la noi şi susţine grădinăritul.

Regretatul N. R. Danilescu, care s'a distins ca profesor, prin scrierile sale şi munca din toată inima ce a depus, pentru progresul silviculturei în ţară, publică un articol intitulat: «Contribuţiuni la introducerea tratamentului prin tăeri rase la munte», în care tratează cestiunea foarte bine, din punct de vedere ştiinţific cît şi practic, arătînd toate avantagiile tăerilor rase cu însemînţări artificiale şi relele resultate ce am obţinut cu metoda preclită pînă acum grădinărit.

La acest articol răspunde tot prin revistă decedatul inspector silvic M. Rădulescu combătînd tăerile rase fără a sdrumeina cătuşi de puţin argumentele lui Danilescu şi evita de a'şi da părerea precis asupra tratamentului ce s'ar putea aplica pădurilor de munte, cestiunea fiind grea.

Domnul Hüffel sub-inspector forestier şi profesor la şcoala forestieră din Nancy sub titlu «Brădeturile din Carpaţii Romîniei», publică un articol în «Revue des eaux et forêts», din 1894, foarte interesant, prin care se pronunţă

absolut în contra tăerilor rase. Preciseazâ ast-fel cauzele pentru care nu se rentează esploatarea pădurilor rășinoase după tratamentul grădinărit sau lămuriri: nu sînt necesități, nu sînt industrii indigene, nu este comerciu, nu sînt căi de transport. Apoi zice: Această situațiune se va prelungi atît cît nu vor fi drumuri bune, care se lege văile munților cu rețeaua drumurilor de fer, sau cu porturile marilor riuri, atît cît nu vor fi pentru produse debușeuri ușoare, care nu se vor naște de cît cu pregresul general al civilizațiunei țarei. Și conchide ast-fel: Or-care ar fi dar neràbdarea romînilor» trebue ca ei să se resignezo a aștepta încă, pentru a vinde brazii lor, fără a'i risipi.

Cam cu zece ani mai înainte a fost de aceeași opinie D-l Broillard profesor la școala forestieră din Nancy, care a fost adus în țară de Ministerul domeniilor statului tot pentru a-și da opinia asupra exlopatărei pădurilor noastre.

Apoi D-l Tănăsescu Mihail sub-inspector silvic comentînd articolul D-lui Hüffel, se declară partisan al tratamentului grădinărit, propunînd în acelaș timp experiența tăerilor rase.

Resumind discuțiunile urmate pînă acum, vedem de o parte pe D-nii N. Popovici, reposatul G. Stătescu, P. Antonescu, M. Rădulescu și alții cu D-nii Broillard și Hüffel pronunțîndu-se cu totul contra introducerei tăerilor rase în munții României, iar pe de altă parte po D-nii V. C. Munteanu, regretatul N. R. Danilescu, E. Gheorghiu, sub-semnatul și alții cu D-l Pitschek consilier silvic, susținînd introducerea tăerilor rase cu însămințări artificiale.

Trebue să lămuresc bine însă, că cei cari susțin tăerile rase nu escind tratamentul lămuririlor și grădinăritul, unde se pot aplica, și nu văd în introducerea tăerilor rase generalizarea lor în munții noștrii.

Ne găsim dar în următoarele dileme:

După cei d'întîi se nu exploatăm pădurile rașinoase, pînă ce li se va mări valoarea, ca să se renteze exploatarea după tratamentele grădinărit sau lămuriri.

După cei d'al doilea din contră se exploatăm padurile de munte după cum fac vecinii noștri din Austro-Ungaria, tăind și ras, dacă împrejurările ne permit.

III.

Tratamentele ce se aplică pădurilor răşinoase din ţările apusene.

In Francia de unde vine curentul contra tăerilor rase, nu se admite regenerarea pădurilor, de cît pe calea naturală. Francezii au făcut experienţa cu metoda numită „tire et aire“ de la care au obţinut rezultate rele. Nu trebue însă confundată această metodă cu tăerile rase, căci pe cînd în metoda „tire et aire“ se scoate tot ce are valoare comercială din parchetul în vînd de exploatare, lăsînd naturei grija de a regenera suprafaţa tăiată prin aducerea seminţelor de vînt, cu totul contrariu e la tăerile rase, unde se prescriu toate îngrijirile culturale începînd de la semănare sau plantaţie.

Tăerea rasă nu este cunoscută în Francia ca o modalitate a aplicaţiunii codrului, pe cînd în Germania şi Austria este bine definită şi mult explicată. Cred că acum se înţelege, pentru ce şcoala franceză nu admite nici într'un chip tăeri rase şi aplică pădurilor răşinoase numai tratamentul lămuririlor sau grădinărit.

In Germania şi Austro-Ungaria se practică foarte mult tăerile rase la răşinoasse cu însămînţări artificiale sau plantaţiuni şi în multe părţi din Transilvania pe care le cunosc, la pădurile de molid se lasă însămînţarea la voia naturei, ca pe valea Bicazului, Bistricioarei, Mureşului şi altele. Însămînţarea reuşeşte sigur tot-d'auna fără a întîrzia prea mult.

D-l Petre Antonescu sub-inspector silvic anul trecut în conferinţa sa „Studii asupra situaţiunei economiei forestiere în Austria“ la capitolul IV în care tratează despre starea de desvoltare a silviculturei în diferite ţări ale Austriei, ne arată precis că în Boemia încă din secolul trecut metoda adoptată pentru exploatarea pădurilor răşinoase a fost tăerea rasă cu însămînţări artificiale şi acum în urmă se întrebuinţează pentru repopulare mai mult plantaţiunile.

In Moravia şi Silesia de asemenea principalul tratament este tăerea rasă cu însămînţări artificiale, cărora acum se substitue plantaţiunile.

In Austria de sus în majoritate se aplică tot tăerile rase. Grădinăritul se aplică numai în zonele vecine cu limita vegetaţiunei forestiere, orî acolo unde pantele fiind foarte repezi şi terenul în cas de desgolire, ar fi supus surpăturilor, orî ar da naştere la rotogolirî de pîatră, care se ameninţă viaţa trecătorilor pe drumurile din vale. Codrul regulat la molid se aplică foarte rar şi în acest cas se face numai o tăere de însămînţare rară, urmată după asigurarea regeneraţiunei de o tăere definitivă.

In Austria de jos, se aplica de regulă tăerea rasă cu însămînţarea naturală provenită de la arboretele vecine neexploatate. Actualmente repopularea locurilor desgolite astfel, se face prin plantaţiuni.

In ţările alpine: Stiria, Salzburgul, Carintia, Tirolul şi Carniolia s'au practicat de asemenea tăerile rase pe cea mai întinsă scară. Din cauza marilor servituţi la care sînt supuse aceste păduri faţă de locuitorî, pe de altă parte păşunatul făcîndu-se în mod abusiv, însămînţările nu numai că nu au dat rezultate satisfăcătoare, dar s'au format şi mulţi torenţi. Măsurî pentru însămînţare artificială nu s'au putut lua la timp din cauza servituţilor.

Ministerul domeniilor în faţa acestor dezastre pe la 1873 a separat masivele zise de protecţiune aproape de limita vegetaţiunii forestiere, spre a le trata în grădinărit, şi a luat măsurî a repopula locurile desgolite mai întîi prin însămînţărî artificiale şi apoi numai prin plantaţiuni.

In Galiţia şi Bucovina de asemenea la munte se aplică tăerea rasă neregulată, urmată de însămînţărî artificiale făcute pe zăpadă, dîndu-se preferinţă molidului.

Vedem dar din acest studiu al D-lui Antonescu din care am extras acestea, că în toată Austria se aplică tăerile rase cu însămînţărî artificiale sau plantaţiuni.

Ştiinţa forestieră e oare mai înapoiată în Austria şi Germania de cît în Francia? Eu cred că nu, fiind-că toate aceste ţărî sînt din cele mai civilizate şi s'au interesat cu aceeaşi ardoare de progresul silviculturei.

După care din aceste ţărî dar să ne orientăm în exploatarea pădurilor noastre? Eu cred că mai multă asemănare putem găsi între munţii noştri şi cei din Austro-Ungaria, care este limitrofă cu noi de cît cu munţii Franciei. De

sigur însă că sînt părți foarte însemnate care nu se potrivesc, dar tot așa de sigur putem spune că sînt părți cari se potrivesc. Pentru ce nu am încerca în aceste părți tăerile rase? Să ne fie teamă că vor rămîne munții goi și se vor surpa, sau regenerarea nu se va face cu esențe de aceeași valoare? Esploatările din trecut, care au fost aproape numai rase în pădurile de rășinoase pure ne dovedesc contrariul. Toate suprafețele esploatate s'au reîmpădurit natural, afară de părțile din apropierea satelor. Probă ne sînt pădurile de fag care au înlocuit rășinoasele, proba ne sînt masivele tinere din munți foarte variate în compoziția lor, la altitudini mari numai de molid, și pe cari le întîlnim ori unde s'au făcut esploatări vechi. Dacă observăm valea Bistriței începînd de la Piatra-Neamț, Vadurî, Tarcău, Bicaz, Buhalnița, Hangu, Borca, Broșteni etc., vedem din șosea pe partea dreaptă toți munții împăduriți. Locurî goale și torenți nu vom vedea de cît lîngă sate și ori-cine va cercetа cazul de aproape se va convinge că sînt produse nu din cauza esploatăreî pădurilor ci din cauza pășunatului excesiv și continuarea tăerei arboretului în fie-care an.

Acestea sînt probe că pădurea crește în stațiunea sa ca și iarba, e greu chiar a o defrișa, afară dacă nu o vom lipsi de ori-ce semință care se încolțească sau rădăcină care se lăstărească, sau dacă nu o vom distruge cu pășunatul. Cu atît mai repede se va regenera cînd natura va fi ajutată pe cale artificială cu semință și plantațiî.

IV.

Opinia forestierilor germanî și austriacî asupra tăerilor rase.

Autorii francezî nu admit la rășinoasele de munte de cît tratamentul lămuririlor sau grădinărit, chiar și în literatura germană cei mai celebri autorî 'și ridică glasul in contra tăerilor rase, fără însă a le esclude în anumite cazuri. Ast-fel Dr. Karl Gayer profesor la Universitatea din München autor celebru a mai multor tratate forestiere, după ce arată că, cheltuelile de esploatare în tratamentul lămuririlor, întrec pe cele făcute în tăerî rase cu 20 % se esprima c'am în modul următor:

Tăerea rasă urmată de reimpădurire artificială e metodul cel mai simplu și nemăestrit a utilisărei pădurei. Ea este espeditivă și comodă, oferind prin mari tăeturi la un loc, concentrarea espeditivă a muncei; dar esercitată pe întinderi mari, conduce la o adevărata măcelărire a pădurilor. E un principiu cu totul condamnabil din punct de vedere a conscințeĭ silvicultorului, ca din motive de espeditivitate și comoditate să se aplice acest mod de esploatare, *și numai în acel caz se poate scuza, cînd terenul ofera impedimente, ce nu se pot înlătura cum adesea* dar nu tot-d'a-una e cazul în munți..... Silvicultorul care aplică tăeri rase nu e așa zicînd, de cît un grădinar mai mult sau mai puțin brutal; el se îndeletnicește cu o gestiune mecanică, care tratează totul după un calapod. Și unde lucrările se fac dupa calapod, silvicultorul este aproape dispensat de a conduce direct operațiunile gospodăriei silvice, căci de regula aceste operațiuni se pot face și de agenți subalterni, fără temere saŭ pericol că ele se vor esecuta greșit. Ocoale afară din cale mari saŭ alte circumstanțe, care sustrag pe silvicultor de la propria sa menire și 'l reclama a'și consuma forțele cu rezolvarea altor multe lucrari, pot fi motive pentru tăerea rasă. Tratamentul lămuririlor are cu foarte mult mai mari pretențiuni relativ la cunoștințele, chibzuiala și activitatea silvicultorului in comparație cu tăerile rase. La tratamentul lămuririlor se pretinde ca silvicultorul să fie în stare a aprecia cu temeinicie toate împrejurările, cari influențează renașterea naturală a pădurei, se pretinde ca se fie în stare a domina independent situația gospodăriei și sînt inevitabile aceste pretențiuni dacă voim a avea succes... .

Ast-fel se exprimă Gayer, ca și alți autori însemnați.

Condamnă tăerile rase, dar totuși le admite în anumite imprejurări, care la noi în țară sînt întocmai.

Avem ocoale mari, amenajamente mai de loc, silvicultorul e tot-deauna ocupat și cu alte lucrări de cît cele privitoare la păduri și cîte odată foarte multe.

Voi mai arăta în rezumat opiniunile exprimate de cîți-va forestieri austriaci la adunarea ținută în anul trecut la Cernăuți, în urma unei escursiuni ce a avut loc prin pădurile Bucovinei.

Consilierul silvic și profesor Adolf cavaler de Gutenberg

vorbind despre pădurile răşinoase şi tăerile rase zice: Silvicultura prezentă nu poate fi un ideal şi pentru viitor, dar corespunde împrejurărilor actuale.

Şeful de ocol Nitzsche din Mittelhöhe (Saxonia) mărturiseşte a fi un radical partizan al pădurei curate de molid, vrea să distrugă cu totul fagul şi să concedeze bradului numai un prea modest loc, fiind mai puţin valoros de cît molidul, pentru aceea el e aderent al tăerilor rase. Laudă pădurile Saxoniei, care produc pe an la hectar 26—30 florini stînd astfel în fruntea tuturor statelor.

Directorul silvic Bretschneider din Viena şi consilierul silvic Reuss sînt contra masivelor pure de molid.

Consilierul silvic August Böhm şeful armenajerilor din Bucovina, arată că în pădurea seculară nestrăbătută de topor există numai două categorii de copaci, una coprinzînd copaci de la 1—20 ani, iar cea l'altă pe cei deja prea bătrîni. Pentru aceasta este necesar a trece repede cu tăerile, prin care însă să mieşorează revoluţiunea primului period de gestiune. Ezenţele care formează masive sînt molidul şi bradul, fagul se află mai mult accesoriu. Molidul nu e apt pentru tratamentul grădinărit; din incidentul tăerei şi a transportului copacii rezervaţi se vulnerează, astfel în cît molidul fiind delicat piere.

Consilierul silvic Reuss mai zice: Esploatărei în prima linie îi incumbă a face pădurea seculară accesibilă principiilor mai înalte ale sivicultureî raţionale. In ce priveşte tratamentul ulterior al acestor păduri sînt de formă conjingere că a observa un calapod cu stricteţă nu este la loc şi nici de dorit. Relaţiile teluro-climatice admit aci în această privinţă o largeţă mare şi cu recunosc pentru aceea pe lîngă grădinărit şi îndreptăţirea tratamentului lămuririlor, ba şi tăerea rasă va reuşi, cînd principiul fie-cărei silviculturi, a nu lăsa pămîntul să se slăiască, va fi observat.

Am ţinut să citez opiniile a cît mai mulţi forestieri dintr'o ţară mult mai înaintată ca a noastră şi cred că nu e fără interes a arăta şi informaţiunile demne de toată încrederea, despre tratamentele încercate în Alpii austriaci şi pe care le am de la D-l Olimpiu Boiu actualmente silvicultor la Domeniul Coroanei. Acest tînăr inteligent şi cu viitor a fost ca silvicultor opt ani în serviciul Contelui Henkel Do-

nersmark în Carintia, a avut deci tot timpul ca să facă observaţiuni. 'Mi spunea că silvicultorii practici din Alpii austrici influentaţi de autori francezi şi germani aŭ început să aplice tratamentul lămuririlor. Rezultatele au fost că esploatările au devenit mai costisitoare şi cînd cel din urmă copac din parchetul tratat prin lămuriri se scotea din pădure însămînţarea parchetelor era nesatisfăcătoare, nu pentru că nu reuşea, din contră reuşea foarte bine chiar şi la molid curat, dar pentru că prin transportul lemnului de pe panta pe care se afla masivul pînă la căile de comunicaţiune, tinerii puieţi se distrugeaŭ şi nu remîneaŭ de cît puţini, prea puţini pentru a forma generaţiunea viitoare.

Şi în serviciul Contelui Donersmark de şi erau la 10,000 hectare trei şefi de ocoale, lămuririle le dădea multă muncă şi rezultatele nefiind satisfăcătoare, s'a decis ca şi în alte multe ocoale din Alpi a reveni la tăerile rase orī şi unde din punctе de vedere mai largi se pot justifica, lăsînd parte lămuririlor şi grădinăritului numai acolo, unde tăerile rase nu se mai pot admite.

Din toate aceste citaţiunī reese că în Germania ca şi în Austria tăerile rasse nu sînt un ideal, dar sînt admise peste tot în anumite împrejurărī, care în multe părţi din munţii noştri sînt întocmai.

V.

Observaţiunī şi experienţe făcute pe domeniul Coroanei Bicaz.

Voi expune acum experienţele mele propriī. Am fost silviculturul domeniului Coroanei Bicaz peste 12 anī. Am aplicat grădinăritul concentrat, grădinăritul aşa precum îl învăţăm în silvicultură, am aplicat şi tratamentul lămuririlor, precum şi tăerī rase ca experienţă pe o scară mică şi pe 240 hectare siliţi de nona (Liparis monacha) care atacase şi distrusese arborii pe această suprafaţă.

Domeniul Bicaz este situat în judeţul Neamţ în cea mai mare parte pe dreapta rîului Bistriţa la o altitutine începînd de la 400 metri pînă la 1600 metri.

Am obţinut următoarele rezultate:

La grădinăritul concentrat aplicat în seria Ticos, în care s'au scos arborii cu diametrudo la 0m 50m. în sus, arborii rezervaţi de molid s'au uscat din cauza loviriel celor esploataţi sau din cauza vînturilor şi insolaţiunel. Fiind favorizată de expoziţia Nord-Vost regenerarea s'a făcut bine, dar fagul a cîştigat mult loc. Pe cînd înainte de exploatare era sub etagiu acum a rămas d'asupra şi vegeteaza cu vigoare. S'au luat măsuri pentru reducerea lui la o proporţie convenabilă, uscindu-se prin tăerea unul inel în coaje şi lemn. S'a alergat la acest mijloc fiind-că fagul nu are nicl o valoare din care cauză nu se poate exploata. Remarc că s'a aplicat acest poreclit grădinărit concentrat, pentru că dîndu-se o cantitate mai mică de arbori în tăere, exploatarea nu se renta. Acest tratament care se aplică în general la toate pădurile statului, sub diferite denumiri este tot una cu vechea metodă franceză «tire et aire», se scoate aproape tot ce are valoare comercială şi ce mai rămîne din răşinoase se usucă prin lovire, vînt şi insolaţie. Observ că nu s'a surpat nicl o pietricică din munte şi regenerarea este mulţumitoare. Tăerea rasă ar fi fost de preferat pentru că s'ar fi utilizat şi arborii rămaşi carl s'au uscat.

In o altă serie Smida-Măgura am aplicat grădinăritul mai moderat, totuşi mulţi molizl s'au uscat. De ciţi-va am însă construindu-se în regie de Administraţia Domeniului Coroanel prin pădure drumuri pietruite pentru exploatare, se aplică grădinăritul raţional cu o rotaţiune maximă de 15 am şi pădurea se exloateză în regie. Fagul şi aicl neavînd valoare se usucă pe picioare.

Neapărat că grădinăritul ast-fel aplicat nu dă rezultate rele, dar pădurea grădinărită pare că nu mulţumeşte pe silvicultor ca tratamentul lămuririlor, în care domneşte mai multă ordine. Am observat acelaş lucru ca şi D-l Böhm consilier silvic în Bucovina că molidul fiind prea delicat, nu este absolut apt pentru tratamentul grădinărit, căcl prin exploatare şi transport mulţi din arborii ce rămîn vulneraţi se usucă.

In seriile Aţa şi Bour am aplicat tratamentul lămuririlor, scoţînd la tăerea de însămînţare 30 arbori la hectar cu diametru de la 0m 50 în sus. Fiind că printre răşinoase se află şi fag în proporţie de 2 — 3 zecimi, peste patru ani

de la prima tăere se usucă fagii scoţîndu-se cu toporul un inel de coajă cu lemn în jurul trunchiului. Această operaţie ţine loc de tăere secundară şi după doui-spre-zece ani se face tăerea definitivă. Acest tratament se aplică de zece ani Ca însămînţare rezultatele sînt bune, dar în locurile înalte spre obîrşiu, unde molidul e în mare majoritate sau chiar pur, s'a uscat unii arborî după tăerea de însămînţare. Totuşi din punct de vedere general rezultatele pînă acum se par mulţumitoare. Tăerea definitivă nu va avea loc în primul parchet de cît peste un an. Prin urmare rezultatele definitive nu le vom putea vedea de cît peste patru sau cinci anî.

Tăerea rasă am aplicat-o pe o suprafaţă de 240 hectar de o-dată, după cum am spus, constrinşi de Liparis, care distruseso arborii, însămînţînd artificial prin aruncare de sămînţă pe zăpadă. Această tăere a avut loc în 1893. Ce rezultate vedem? De şi ploi am avut destul de torenţiale ca în anul trecut, de şi terenul desgolit are o pantă destul de mare, nu s'a dărămat nici o bucată de pămînt Din an în an se văd îndesîndu-se puieţii de molid şi brad. Nu putem zice, că pînă acum avem o însămînţare perfectă, dar şi timpul e scurt. Sînt sigur că în cîţi-va ani însămînţarea va fi completă, fără a se mai interveni cu plantaţii sau sămînţă.

Cu toate acestea pe domeniul Bicaz, spre a se asigura mai bine regenerarea pădurei, s'a construit o seminţerie de conifere şi s'a infiinţat trei popiniere din care două stabile.

Fără să facem experienţă cu toate tratamentele cum am putea să apreciem pe cel mai bun şi să ştim care e mai rău pentru anumite localităţi. Am a mulţumi D-lui Administrator al Domeniului Coroanei, că am putut face aceste experienţe, care pe lîngă că 'mi-au înavuţit cunoştinţele, vor putea servi pentru o regiune întreagă.

VI.

Consideraţiuni economice.

Din punt de vedere al economiei naţionale şi forestiere, exploatarea pădurilor seculare se impune fără întîrziere. Se admitem că avem 100 -200.000 hectare păduri seculare. Neexploţînd-o această pădure nu se va spori nici cu un metru

cub în viitor, mai mult de cît în prezent. Dacă o vom exploata însă în 50 sau maximum 100 ani, tăind cîte 2000 hectare anual vom da în comerciu 440.000 metri cubi pe an cherestea de brad socotind a 220 metri cubi pe hectar. Pădurea seculară nu dă mai mult, căci 60% rămîne ca brac sau lemn rău intrat în descompunere. Ce se va întîmpla prin aceasta? Suprafaţa acoperită cu pădure va deveni productivă, căci pe de o parte, realizăm materialul lemnos esistent, iar pe de alta dăm posibilitate de a se produce altul mai bun şi în mai mare cantitate pe aceeaşi suprafaţa. In pădurea îngrijită şi netrecută peste termenul exploatabilităţei se găseşte pe hectar o cantitate mai mare de material lemnos sănătos şi exploatabil de cît în pădurea virgină.

Pe de altă parte se întemeiază industrii şi se desvoltă comerciul în care va rula anual mai multe milioane de lei. Cîte colonii nu se vor stabili în jurul acestor păduri şi cîte venituri indirecte nu va resulta pentru stat.

Se poate objecta însă, că dînd în exploatare atîta pădure, se va produce aşa de multă cherestea în cît va cădea preţul. Cine cunoaşte desvoltarea industriei forestiere la noi se poate asigura, că aceasta nu se va întîmpla. Acum zece ani erau în ţară 4 sau 5 fabrici de cherestea la Galaţi, Bacău, Sinaia etc. De atuncia s'au mărit acelea şi s'au înfiinţat încă altele, două la Piatra N., una la Bicaz, una aproape de Tîrgul Neamţ, una la Rosnov, la Mărăşeşti, două la Malini şi altele în Muntenia, si cu toate acestea preţul lemnului nu a scăzut, ba din contră valoarea pădurilor a crescut. Resultă de aci că treptat cu progresul ce face ţara se înmulţesc şi trebuinţele de lemn şi are să vină un timp, cînd pădurile noastre cu greu vor satisface toate trebuinţele ţărei. De altă parte nu toate acestea păduri se vor pune într'o zi în exploatare, ci treptat, iar jumătate din ele şi chiar mai multe, deja sînt puse în exploatare.

Am spus însă că exploatarea lor după o metodă culturală raţională nu se rentează şi iată pentru ce. Pădurile seculare fiind cele mai depărtate de reţeaua căilor ferate, şosele sau rîuri plutitoare, pentru a întreprinde exploatarea lor trebue făcute instalaţiuni (drumuri de fer, fabrici, locuinţe etc.) care costă în general după situaţia şi mărimea lor cam de la una sută mii pînă chiar la un milion lei. In

general pădurile vînzîndu-se pe zece anĭ, pentru amortizarea instalaţiunilor în acest termen va trebui să se exploateze cantităţi de lemnărie foarte marĭ, mai marĭ de cît posibilitatea pădurei şi pe minimum de suprafaţă spre a se limita întinderea drumurilor de construit. Instalaţiunile costisitoare de drumurĭ de fer cu locomotive şi fabricĭ cu locomobile conduc dar la ruina pădurilor. La aceste instalaţiunĭ aproape numaĭ tăerile rase se rentează căcĭ dau maximum de material lemnos pe unitatea de suprafaţă.

Acest fel de instalaţiunĭ deşi sînt admirate de mulţĭ prin mărimea şi funcţionarea lor regulată, nu corespund însă cu principiile mai înalte ale silviculturei raţionale. După ce se va trece odată cu exploatarea peste întreaga pădure seculară, scoţînd surpusul de material lemnos acumulat de secolĭ, aceste instalaţiunĭ vor dispare fără a mai lăsa nicĭ urme, căcĭ nu se va mai renta nicĭ întreţinerea lor.

Altele sînt instalaţiunile potrivite cu principiile silviculturiĭ şi care vor face pădurile de munte accessibile culturiĭ raţionale şi iatăle:

Pe văile principale drumurĭ de fer saŭ rîurĭ plutibile pe văile secundare însă şosele, iar pe pîrae şi chiar pe coastele munţilor drumurĭ din care cele mai principale pietruite. Numaĭ cînd vor exista acest fel de căĭ de transport în pădurĭ, se va putea întreprinde exploatarea lor după principiile mai înalte ale silviculturei raţionale. Şi aceste căĭ vor servi pentru tot-d'auna. Iar pentru debitul arborilor exploataţĭ numaĭ gaterele cu turbine mişcate prin căderea apeĭ vor fi definitive şi mai rentabile ca cele mai economice instalaţiunĭ.

Odată cu aceste instalaţiunĭ va creşte şi valoarea pădurilor, căcĭ antreprenorilor nu le va mai trebui, de cît un capital cu mult mai mic, iar concurenţa prin acest fapt va fi mai mare.

Aceste căĭ saŭ drumurĭ nu se pot face de exploatatorĭ pentru că pe ele neputîndu-se scoate cantităţi enorme de lemnărie (transportul făcîndu-se cu vitele) amortizarea nu se poate face în scurt timp, dînd şi beneficiĭ.

Proprietarilor deci le incumbă datoria de a construi aceste drumurĭ de exploatare, carĭ măresc valoarea fondului şi sînt necesarĭ şi pentru cultura pădurei.

Domnul Huffel face următoarea reflexiune în «Revue des eaux et forets» din luna Martie a. c. la cronica forestieră, unde indică veniturile şi cheltuelile pădurilor statului nostru pe anul 1896—97:

«Guvernul romîn n'a înţeles încă, că înainte de a recolta trebue să semene. Pădurile sale nu vor deveni productive, de cît după ce se va crea drumuri şi esecuta lucrările necesare, pentru punerea lor în valoare».

Tot prin îndemnul acestui distins forestier s'a făcut o lege propusă de Al. Lahovari şi votată în 1892 fiind Ministru de Domenii D-l P. P. Carp, prin care s'a înfiinţat un fond cu reţineri de 2% din venitul pădurilor statului, destinat la esecutarea lucrărilor pentru punerea pădurilor în valoare. Din nenorocire pe simplul motiv, că această lege atît de folositoare este contra contabilităţii generale a statului, s'a desfiinţat, ceea-ce a întristat mult pe silvicultorii de inimă, cari se interesează de îmbunătăţirea stărei pădurilor.

VII.

Concluziuni

Am căutat să lămurese chestiunea, pe cît am putut, fără a fi predominat de vre-o înclinare pentru cutare sau cutare tratament. Nu sînt partizan al calapodului de şi 'mi place ordinea în exploatări. Dacă s'ar fi făcut încercări pe o scară mai întinsă cu tăerile rase, ne-am putea pronunţa bazaţi pe resultatele obţinute. Şi cu cît vom întîrzia de a aplica aceste tăeri, cu atît discuţiunile teoretice se vor prelung E timpul să ne reculegem, să ne punem pe muncă şi dacă sîntem convinşi de opiniunile noastre, să avem curajul a le aplica.

Ministerul domeniilor statului să lase mînă liberă, ba chiar să dea impulziune silvicultorilor săi, a aplica pădurilor răşinoase tratamentul lămuririlor şi grădinăritul în natură, nu numai în teorie, căci această este menirea lor şi după ce va obţine resultate, se ne cheme pe toţi, se le vedem şi se apreciem. Şi unde exploatarea după aceste tratamente nu se rentează, susţinătorii lor, între cari pot număra pe toţ

silvicultorii din țară fără vre-o notă discordantă, să se afirme cu energie și cu principii sănătoase, să convingă pe cei în drept, despre mijloacele ce trebue a le acorda, pentru punerea pădurilor în valoare.

Fără inițiativă și fără mijloace de a lucra, serviciul forestier l'am putea compara cu un corp de inginerĭ de poduri și șosele, care face bune proecte, pentru care însă nu se găsește nici o-dată mijloace de esecutare și drumurile rămîn în aceeași stare, ca și cînd nu era nici un inginer.

In cît privește tăerile rase ar fi interesul celor carĭ le combat, să se aplice mai curînd la cîte-va păduri. Pentru aceasta să se trimită acelor carĭ le susțin, ca să le aplice și puteți fi siguri, că nu se va surpa nici o pietricica din munții noștri, iar regenerarea va fi asigurată, căci acești silvicultorĭ pentru susținerea onoarei lor, vor ști cum să procedeze, pentru a obține rezultate satisfăcătoare.

Aplicînd toate aceste tratamente, vom putea după cîțiva ani, să ne pronunțăm căruia tratament să 'i dăm preferință pentru anumite localități, căci în mod general toate treĭ 'și găsesc aplicațiunea lor în țară.

Iar cu grădinăritul numit în deriziune concentrat am făcut destulă experiență. Sub cuvîntul modelat *Grădinăritul concentrat* spre a părea științific, se maschiază cea mai vițioasă metodă de exploatare, care ne prefăce masivele de rășinoase în masive de fag. De zece orĭ e mai bine să preferăm tăerile rase grădinăritului concentrat, pentru că cel puțin în cazul întîiu ne îngrijim de viitorul pădurei, pe cînd în douilea se lasă în voia naturei, după ce s'a estras din parchet aproape tot ce are o valoare comercială.

Domnule Președinte, Domnilor, Scumpi Colegi!

Termin mulțumindu-ve de onoarea ce 'mi-aț făcut ascultîndu-me și fac urărĭ cu societatea «Progresul silvic», se contribue la desvoltarea practicei și științei forestiere în țara noastră.

Florian Davidescu.

O PRIVIRE ASUPRA UNEI ESCURSIUNI IN BUCOVINA

A ASOCIAȚIUNEI SILVICE DIN AUSTRIA

Am avut ocazia de a da oare-carĭ amănunte asupra uneĭ «escursiunĭ in Bucovina a Associațiuneĭ silvice din Austria» [1].

Am arătat acolo diferitele ideĭ emise de membrii escursiuneĭ in chestia administrăreĭ și tratamentului pădurilor rășinoase seculare ce aparțin fondului religionar gr. or. Bucovinean.

Starea lucrurilor din punct de vedere pădurăresc din Bucovina se apropie foarte mult de a noastră; iar cum că chestia pădurilor rășinoase pentru noĭ e una din cele maĭ importante, dovedește și imprejurarea că d-l Florian Davidescu, care anĭ indelungațĭ a administrat Domeniul Coroaneĭ Bicaz, domeniŭ de munte populat de rășinoase, chemat a ținea o conferință la societatea «Progresul silvic», a tratat tocmaĭ această temă.

E o coincidență foarte fericită, că tocmaĭ pe acest timp cel maĭ chemat dintre silvicultorii Austrieĭ, renumitul profesor din Viena, d-l Cavaler de Guttenberg, in revista silvică «Oesterreichische Forst- und Jagdzeitung» sub titlul care l'am pus în fruntea acestuĭ articol publică o dare de seamă, pe care am ținut a o traduce, și a o face ast-felmaĭ accesibilă colegilor meĭ din țară.

Această dare de seamă formează tot-odată o polemică în contra deputatului Stefanovicz, care in parlamentul Austriac interpelase in anul trecut pe ministrul Domeniilor, asupra releĭ administrațiunĭ a pădurilor fondului religionar gr. or. din Bucovina Fondul acesteĭ interpelări se poate vedea în darea de seamă insăși; omit decĭ a o arăta aicĭ.

D-l profesor de Guttenberg făcînd maĭ intiiŭ pe scurt istoricu acelei escursiunĭ, continuă după cum urmează aci:

Un mare avantaj al țăreĭ, cu deosebire pentru ulterioara sa desvoltare culturală, sînt facultățile solului, carĭ aproape in general sînt foarte favorabile, atît agriculturei cît și silviculturei. *Impresia* generală despre cultura și cultivabilitatea țăreĭ, astă-zĭ e deja mulțumitoare. Locuințele țăranilor sînt maĭ bune de cît cele din Galiția Estică învecinată; adesea aflăm sate drăgălașe cu case și biserici curățele în mijlocul plantațiunilor de pomi roditorĭ, și cimpurĭ bine cultivate. Fără indoială în regiunea colinelor, astă-zĭ încă

1) Vezĭ «Revista Pădurilor», 1887, No. pe Iulie-August.

populată de păduri, pentru agricultură se află mult teren cultivabil, a cărui menire va fi a se exploata în mod intensiv prin agricultori, în deosebi e sigur că cultivarea finaţurilor va avea un frumos viitor, căci finaţele aproape lacome, pe cari le-am văzut întinzîndu-se pînă în regiunile cele mai înalte, dovedesc facultatea eminentă a solului pentru această cultivare.

Pe de altă parte însă, trebue să recunoaştem că unele terenuri, au fost defrişate, ceea-ce n'ar fi trebuit, şi transformate în păşune şi arătură; deci reîmpădurirea acestor terenuri, va trebui să se aibă în vedere. In general însă starea păduroasă a Bucovinei întru cît se poate judeca după o călătorie atît de scurtă şi numai prin unele părţi ale ţărei, e bine conservată, atît cu privire la pădurile administrate de stat, cît şi la cele comunale şi particulare In pădure împrejurările favorabile telluro-climatice se pot observa cu înlesnire după creşterea repede şi viguroasă a masivelor, şi mai cu seamă după regenerarea naturală, care aici se execută cu uşurinţă şi o perfecţiune demnă de invidiat. Atenţiunea noastră se îndreaptă în special asupra mareluî Domeniu păduros a fondului religionar gr. or. Acest Domeniu păduros, fără îndoială, cel mai mare din ţară, este format din cele mai vaste şi frumoase pădur, seculare, şi pe el se află cele mai grandioase instalaţiuni pentru transportul şi fasonarea lemnului.

Se poate că şi cunoscutele atacuri şi învinuiri îndreptate în parlament de deputatul Stefanovicz contra Administraţiunei şi gospodăriei acestui Domeniu, aŭ fost o cauză, că escursiunea «Asociaţiunei silvice din Austria» a hotărît a vizita acest Domeniu; căci dorinţa membrilor întruniţi aî asociaţiunei era de a constata prin ei înşişi dacă învinuirile îndreptate contra administraţiei erau întemeiate. In această adunare de oameni speciali, cu totul independenţi cari s'aŭ întrunit în mare număr din toate provinciile Austriei, — voiu să o constat numai de cît aici, — s'a înfierat acele atacuri ale deputatului Stefanovicz, nu numai ca exagerate, ci în cea mai mare parte ca lipsite de or şi ce adevărată motivare.

Utilizarea marilor comori de material lemnos, pe cari prezentul le-a moştenit de la trecut, utilisarea lor grabnică, cu atît mai mult trebue recunoscută ca îndreptăţită, ba necesară, cu cît acestea sînt comori de natură trecătoare, cari astă-zi deja aŭ ajuns la liniştea, în cari se mai pot utiliza. Valoarea lor, dacă nu o ridicăm îndată s'ar perde pentru prezent şi viitor, şi este în interesul viitorului a înlocui aceste masive deperisante, fără creştere anuală, prin ma-

sive viguroase, cu creştere satisfăcătoare. Utilizarea acestor masive seculare, admisă pe o scară întinsă de Administraţia fondurilor, astă-zi e baza industriei cele mai însemnate ale ţărei, şi motorul desvoltărei reţelei de drumuri de fer şi şosele, cari servesc esclusiv, sau în cea mai mare parte, numai transportului de lemn.

Chiar şi celui ne-iniţiat în cauză, şi observatorului superficial, nu poate să i scape din vedere marea însemnătate ce industria lemnoasă bucovineană exercită asupra ridicărei populaţiunei şi a ciştigului ei, asupra creaţiunei de noi colonii, asupra accesibilităţei ţărei prin drumuri şi şosele, cari au deschis terenurile comunicaţiei şi comerciului. Cu drept cuvînt zicea deci referentul, în şedinţa, care asociaţiunea silvică o ţinu la Cernăuţi imediat după escursiune: «Prima bază a întregei industrii bucovinene, principalul obiect al comerciului, şi al transportului pe toate drumurile de fer locale, este lemnul!»

Producţiunea silvică prin aceasta a păşit în locul regimului minelor şi al uzinelor, cari ca şi în alte părţi şi aici au trebuit să cedeze concurenţei stabilimentelor mari.

Cu drept cuvînt ni se va pune acum întrebarea, că putea-se-vor uni incriminările grele ale deputatului Stefanovicz, incriminări ridicate pe baza unor informaţiuni,—ne place a crede de bună credinţă—cu judecata oamenilor speciali notată mai sus? Din cele ce urmează se poate vedea explicarea acestei contra-ziceri.

Mai întîiu de toate ştim bine, că la instalări noui şi mari, cari se fac fără continuitate şi experienţă din trecut, nu se poate ca să nu plăteşti o oare-care «taxă de învăţămînt»; şi aici era necesar să se adune experienţe relative la utilizare şi reîmpădurire, la convenţiuni şi condiţiuni speciale pentru contractele cu antreprenorii, la alegerea şi efectuarea instalaţiilor de transport, la executarea amenajamentelor etc.; se vor fi făcut ici, colea s. ex. la concepţiunea contractelor, la alegerea celor mai potrivite instalaţii de transport etc. unele erori, cari însă numai pe baza experienţelor făcute, se puteaŭ îndrepta. Atari erori oler aceluia, cari le caută, puncte de acuzare, în deosebi însă atunci, cînd acuzatorul se înarmează şi cu o bună lunetă, care măreşte lucrurile.

Nu mai puţin este cunoscut, că celui necunoscător de cauză—şi îmi permit a număra relativ la chestiile silvice pe deputatul Stefanovicz între aceştia,—fie-care utilizare de pădure care bate la ochi, i se pare a fi devastare, cu atît mai mult devastare în pădurile seculare, de cari bine ştim, că nu le vom mai putea clădi, pe

lîngă toate mijloacele artei silviculturei, nici cînd în această formă. Întinderea mare a parchetelor, corespunzătoare imensului Domeniŭ, în deosebi, cînd după cum s'a întîmplat aici, unul succedea imediat celuĭ-l'alt, va provoca chiar, şi cînd exploatarea ar fi normală, impresia unei exploatări exagerate; să adăogăm, că puetiĭ, desvoltîndu-se încet, în curs de mulţi ani aceste parchete pare a fi defrişate, saŭ populate numaĭ cu burueni. Cel puţin aşa ne spunea deputatul Stefanovicz, că pădurile seculare de odinioară sînt populate azi de tufe de mure, dar sub adăpostul acestor lacome burueni cresc şi se desvoltă răşinoasele.

Întinderea imensă a Domeniului fondului religionar este de 270.211 hect., din carĭ 227.408 hect. aparţin regimului silvic, e deci maĭ mare de cît jumătatea întregului teren păduros al Bucovineĭ. Dacă luăm în considerare că veniturile Domeniului sînt destinate a se întrebuinţa în scopurĭ religioase, ba şi naţionale, se esplică uşor că administraţia lui devine obiectul atenţiunei generale, şi în parte a tinderei după cîştig; căci ocazia e dată, şi în atarĭ cazurĭ unii ştiu a cîştiga. În asemenea caz nu este de mirare dacă acea Administraţie devine şi obiectul unor incriminărĭ, cacĭ şi aicĭ ca orĭ şi unde, se vor afla şi de cei nemulţumiţi.

Nu vom greşi, dacă de aceştia vom căuta în cercul antreprenorilor actualĭ, şi a acelor, carĭ ar dori să devină antreprenorĭ. Cît de marĭ sunt greutăţile carĭ se întîmpină la facerea unui contract de exploatare cînd vin la rînd condiţiunile, carĭ decid asupra întregului contract! Care este bună oară limita între «arborĭ bunĭ» şi «răĭ» saŭ între dulăpăria bună şi «brac»? Cît de greu e a se stipula starea în care antreprenorul va reda la expirarea contractului de exploatare, clădirile şi stabilimentele înfiinţate de dînsul?! Cum să se facă, ca nicĭ antreprenorul nicĭ administraţia să nu sufere vre-o daună nemotivată? Ba, dacă toate acestea le consideri, trebue să te mirĭ că aşa de rarĭ au fost antreprizele, carĭ s'au finit prin diferinţe şi procese, între administraţie şi antreprenorĭ. În tot cazul însă ast-fel de circumstanţe dau însă naştere la plîngerĭ şi învinovăţirĭ, cu a căror validitate cu predilecţiă se însărcinează deputatul dietal din localitate.

(Va urma) **Olimpiu Boiul.**

COMUNICARI ŞI FAPTE DIVERSE

Către d-nii membrii ai societăţei „Progresul silvic“.

In urma deciziunei comitetului central de administraţie din şedinţa de la 13 Martie a. c. şi conform statutelor societăţei, d-nii membrii ai societăţei sînt convocaţi în adunare generală, în zilele de 7, 8 şi 9 Maiu a. c., orele 8 seara, în localul Administraţiei Domeniului Coronei, unde este sediul societăţei.

Ordinea zilei va fi următoarea:

1) Raportul de expunerea activităţei şi situaţiunei financiare a societăţei;

2) Prezentarea budgetului pe anul viitor 1898—1899;

3) Alegerea Comisiunei de verificarea acestor situaţiuni;

4) Desbaterea următoarelor cestiuni, din cari parte rămase din anul trecut:

a) Defrişarea pădurilor particulare (continuare);

b) Curăţirile în păduri, sub toate raporturile;

c) Discuţiunea asupra proiectului de lege al Regimului apelor şi observaţiuni, ce se vor prezenta de d-l Ar. Eustaţiu.

d) Completarea Art. 13 din statute prin adăugirea următorului aliniat:

«Membrii activi, cari nu aŭ achitat cotizaţia lor la Societate în timp de 6 luni Comitetul are facultatea, după o înştiinţare în scris, ce le va adresa Preşedintele, de a'i declara ca încetînd de a face parte din Societate.

5) A se autoriza Comitetul central de administraţie să desemneze o persoană ce se va plăti, care să coordoneze cele trei dicţionare deja premiate alegînd materiile de preferinţă a se imprima, a completa chiar acele din cuvinte, cari nu ar fi destul de clare, adnotînd tot-deo-una provenienţele cuvintelor.

6) Aprobarea raportului Comisiunei de verificarea situaţiei financiare.

7) Alegea noului comitet central de administraţie.

Se face cunoscut cu astă ocazie că pentru d-nii membrii din districte, Onor Direcţiune a C. F. R. a acordat o reducere de 50% din preţurile drumurilor de fer; iar pentru d-nii membrii silvicultori ai Statului Onor Minister al domeniilor a acordat prin decisia No. 43859/98 un congediu de 5 zile, de la 6 până la 10 Maiu inclusiv spre a veni la adunare.

Rosellina quercina. — Acest criptogam se iveşte adesea ori în straturile din pepinierile silvice, însemînţate cu ghindă. Rosellina quercina înfăşoară cu fibrele ei radicelele puieţilor de stejar ce aŭ virsta de 2—3 aní şi pătrunzînd în cele mai tinere şi fragede radicele cauzează în scurt timp uscarea lor. In urma acestei

acțiuni a cryptogamului sus amintit asupra rădăcinei puișorilor, aceștia încep a se veșteji și usca în scurt timp. Mai ales în verile ploioase, acest cryptogam se dezvoltă în proporții mari ocazionînd pagube considerabile semințișurilor de stejar. Răspîndirea cryptogamului făcîndu-se sub sol, este necesar a izola prin șențulețe potrivit de adînci porțiunile de puișori rămase încă intacte de cele infectate deja de acest morb.

INFORMAȚIUNI

Domnul *D. Patrulius*, membru în consiliul technic al pădurilor, a fost numit Inspector silvic diriginte; iar domnii inspectori silvici *C. Al. Orescu* și *Th. Galeriu* vor lucra în permanență la minister, însărcinați fiind ca împreună cu D-l D. Patrulius se aducă la îndeplinire organizarea definitivă a serviciului, a controlului serviciului exterior și a executarei lucrărilor pentru Expoziție.

Dorim ca aceste numiri se aibă de rezultat o îndrumare fericită spre organizarea definitivă a mult încercatului corp silvic al Statului.

* * *

Membrii consiliului technic al pădurilor au întocmit programul detaliat al lucrărilor ce urmează a se executa de către serviciul silvic al statului, în vederea expoziției de la Paris.

Punctele principale stabilite prin acest program sînt:

1° Istoricul proprietății forestiere a statului;

2° Istoricul constituirei serviciului silvic al statului;

3° Istoricul și rezultatele exploatărei pădurilor statului;

4° Istoricul și rezultatele amenajamentelor;

5° Descrierea mijloacelor de transport;

6° Comerțul lemnelor și Industria lemnoasă; Exportul și importul;

7° Plantațiuni;

8° Pepiniere;

9° Monografia principalelor esențe forestiere. Diagrame;

10° Statistica generală silvică. Diferite reprezentări grafice;

11° Harta silvică;

12° Diferite eșantilioane, planuri, fotografii și reliefuri.

Cu executarea acestuĭ frumos şi util program, s'a însarcinat o comisiune compusă din D-niĭ M. Tănăsescu şi N. C. Nadejde subinspectorĭ silvic, O. Marentzeler şi E. Furnarachy gărzĭ generalĭ silvicĭ, sub conducerea consiliuluĭ technic al pădurilor.

* * *

Venitul pădurilor statului. — După situaţia financiară de la 28 Februarie a. c., pînă la această dată s'au încasat leĭ 3.300.840 banĭ 27.

* * *

Budgetul Ministeruluĭ Agriculturĕĭ, Industrieĭ, Comerciuluĭ şi Domeniilor pe Exerciţiul 1898-1899 a fost votat în şedinţa Camereĭ de la 26 Martie a. c.

Budgetul pădurilor la *venitură* este de leĭ 4.200.000 ; iar la *cheltuelĭ* leĭ 1.338.180.

Vom reveni.

* * *

D-l C. Rădulescu şeful ocoluluĭ silvic Măcin a fost mutat la ocolul Topolog, iar A. Dumbrăveanu, şeful cancelarieĭ Inspecţieĭ V, a fost numit şef de ocol la Măcin.

D-l P. Antonescu subinspector silvic a fost detaşat din serviciul exterior şi însărcinat cu suplinirea Catedreĭ de silvicultură de la şcoala de la Brănesti, iar în locul D-sale s'a numit ca ataşat la Inspecţia VI D-l subinspector Golgoteanu, actual şef al ocoluluĭ Bucovăţ. D-l I. D. Ivanescu şeful ocoluluĭ Horezu a fost mutat la Bucovăţ, în locul D-sale s'a numit D-l I. C. Ionescu, iar ca şef de cancelarie la Inspecţia VI s'a numit D-l C. P. Georgescu absolvent cu diplomă al şcoaleĭ speciale de silvicultură, care a fost primit în corpul silvic cu gradul de gard g-l cl. II, în locul vacant.

* * *

D-l Inspector silvic V. Popescu a fost numit şef al Regiuneĭ VII, în locul vacant, iar D-l subinspector Matheiu Şerbăneseu a fost numit şef al biuroului exploatărilor.

D-l inspector silvic D. Papinian a fost mutat la Regiunea IV, iar D-niĭ subinspectorĭ C. I. Ionescu şi C. Theodorescu au fost însărcinaţi cu gerarea Inspecţiunilor II şi I.

D-l subinspector Cesar Georgescu a fost mutat la In-

specția IV, D-nii Al. Angelin și Ap. Demetrescu au fost numiți atașați pe lîngă Inspecția VII.

D nii garzi generali Dedu D., din administrația centrală, Ap. Christu și I. G. Protopopescu au fost numiți șefi de ocoale la Urlați, Rîmnicu-Sărat și Murta, iar D-l P. Dancov a fost mutat de la Rîmnicu-Sărat la Ploești.

D-nii C. Opran, I. G. Popescu și H. T. Grumăzescu absolvenți cu diplomă ai școalei de silvicultură au fost numiți cu diurnă ca șefi de cancelarie la Inspecțiile IV, VII și II în locurile vacante.

* * *

Eloviĭ primeĭ promoțiuni a. școaleĭ speciale de silvicultură au trecut în luna Martie esamenele de absolvire. Din 11 absolvenți, 8 au obținut diploma și 3 certificate. Ordinea de clasificare este următoarea :

1. Dionisie Bucur,
2. C. P. Georgescu,
3. C. Opran,
4. I. G. Popescu,
5. Gh. Crăciunescu,
6. Th. Codreanu,
7. M. Petrescu,
8. H. T. Grumăzescu,
9. C. Gheorghe,
10. D. Georgescu,
11. Aurel S. Negoescu.

Din aceștia D-nii Dionisie Bucur, Th. Codreanu și C. Gheorghe au fost numiți pe ziua de 1 Aprilie ca silvicultori adjutori la Domeniul Coroneĭ.

D-l C. P. Georgescu a fost primit în corpul silvic cu gradul de gard g-l cl. II, iar D-nii C. Opran, I. G. Popescu și H. T. Grumăzescu au fost numiți cu diurnă în serviciul silvic al statului.

* * *

Pînă la sfîrșitul luneĭ Aprilie au mai achitat complect pentru trecut, atît cotizațiile, cît și abonamentele, următorii membrii și abonați :

Membrii : Eleuterescu Ion C., Macovei N. C., în total 63 din 192
Abonați : Albu N., Comănescu C. P., Dingă Al., în total 45 din 86.

Pe anul întreg 1898 au plătit următoarele persoane :

Cotizația. — Ionescu Kivu, Protopopescu I. G., Cămărășescu S.
Abonamente. — Ionescu Kivu, Cămărășescu S., Mack Frantz.

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul luneĭ Aprilie

Economia Naţională. — **No. 2.** *Lujo Brentano.* Ce este Economia politică? — *Levan.* Staţiunea noastră agronomică. — *Th. Stefănescu.* Învăţământul comercial. — *Himănăştcanu* Studiu asupra minelor. *Hazu.* Burse pentru practica comercială în străinătate. — Critici şi referate. — *L. C.* Cronica parlamentară. — Bibliografie.

No. 3. *George Blondel.* Avîntul economic în Germania. — *Levan* Staţiunea noastră agronomică — *C. Neamţu.* Învăţământul comercial. — *Rod.* Herghelia noastră. — Critici şi Referate. — *V. S. Moga.* Revista agricolă şi comercială. — Orfelinatele agricole: proiectul de lege din 1877 — 1878.

Buletinul Societăţeĭ de ştiinţe. — **No. 1.** Proces-Verbal al şedinţelor de la [illegible] Decembrie 1897 şi [illegible] Ianuarie 1898. — Calculele calendarului evreiesc de *C. Miclescu.* — O aplicaţiune asupra transformaţiunei conforme de Prof. *D Emmanuel.* — Virtej cu abur de d-l St. C. Michăilescu (urmare). — Ein neues titrimetriches Verfahren zur Bestimmung des Traubenzuckers, des Milchzuckers, sowie auch anderer durch Fehling'scheLösung reducirbarer Körper, von Professor Dr *E. Biegler.* — Epithelium digestif des Nymphes d'Aeschna, par *D. A. Voinov.* — Faune de la Roumanie, par Mr. le *Dr. Jaquet.* — Hémiptères-Hétéroptères, par *A. L. Montandon.* — Asupra prezenţeĭ Calovianului în Carpaţii Românеşti de *I. Simionescu.* — Studiĭ geologice în districtul Suceava de *Sava Athanasiu.* — Calcare şi fenomene de eroziune din Carpaţii meridionali de *G. Munteanu-Murgoci.*

Jurnalul societăţeĭ centrale agricole — **No. 10.** Înfiinţarea de magazii cu silozuri în staţiunile C. F. R. şi introducţiunea clasificăreĭ cerealelor de *M. Poporici.* — O înţeleaptă măsură de *N. Filip.* — Răspuns părintelui Enescu asupra stupului Berlepsch-Grand de *R. N. Begnescu.* — Grădina de pomi (continuare) de *I. Haşeganu.* — Bamele de *I. Haşeganu.* — Informaţii.

No. 11. — Case de economie şi Banci populare. Însoţirile economice de *I. Costin.* — Tot în chestia degenerăreĭ rasei de boi din Moldova de *I. Th. Poporici*; Părerea D-lui Bordianu învăţător în com. Strunga, jud. Roman, asupra celui mai bun sistem de stup. — Informaţiuni

No 12. — In cestiunea degenerăreĭ raselor de boi din România de *N. Filip* — Ingrăşămintele chimice, de *M. Poporici.* — Ingrăşămîntul flamand, de *I. H.* — Conţinutul în zahăr şi neidităţea strugurilor viţelor americane direct producătoare. — Epoca cea mai potrivită pentru punerea stupilor la iernat şi scoaterea lor de la iernat, de *N. Brocea.* — Experienţe culturale cu cartofi Reorganizarea consulatelor. — Informaţii.

Gazeta Sătenuluĭ — **No. 4 şi 5.** Păcat de *S N* — Paştile de**. — Din viaţa sufletească a ţăranului, de *G. C. Dragu.* — Oftica de *. — Luceafărul, de *Th. D. Speranţă*; — Mărgăritarul Antilelor de***. — Podul peste Dunăre, de *C. C. R.* — Lună de miere, de *A. Vlahuţa.* — Locu-

inte şi ceartele bunului gospodar de *G. M. S.* — Turberculoza în armată şi profilaxia ei, de colonel *Dr. Corvin.* — Stupăritul raţional, de Remus N. Begnescu. — Puţina pedagogie de *S. N.* — Rasele de găini, de *Polina C. Conciuta.* — Plecarea, de *A. Gorovei.* — Poznaşii ţărăneşti, de *I. Adam.* — Recreaţiuni ştiinţifice: O nouă iluziune optică de *A. T.* — Răspunsuri la seria III şi IV de întrebări. Ptolomeu şi Kopernic, de *N.* — Cele mai bune plante de nutreţ pentru România: sfecle de nutreţ, de *C. C. D.* O idee a Domnului Ministru Haret, de *D.* — In chestia Cubei de ***.—Inimă de mamă (poezie)de *I. N Roman.* — Cronica agricolă de *D.* — Invinsă, de *Zoe.* — Felurimi, sciri agricole.

Amicul Agricultorului — No 7. — Cronica din ţară. — Cronica din afară. — Principii raţionale de Agricultură. — Pentru agricultori. — Carnetul bunului cultivator. — Ştiri.

No. 8. — Industrializarea Germaniei. — Agricultura noastră şi leguminoasele. — Indreptarea Calendarului. — Cum se pot hrani naufragiaţii pe mare. — Ştiri

CLIMA LUNEI FEBRUARIE 1898 st. n.

Luna Februarie a fost cu mai mult de 2 grade şi jumătate mai călduroasă ca de obiceiu. Decada a doua a fost cea mai friguroasă. Cea mai călduroasă a fost decada întâia şi mai ales primele ei zile. Cea mai coborită temperatură din întreaga ţară a fost 18^0 la Mamorniţa în ziua de 15, iar cea mai ridicată + 15^0 la Constanţa în ziua de 6. Zile cu îngheţ aŭ fost multe, din care aŭ fost în mijlociŭ numai 5 de iarnă; în Moldova de sus aŭ fost cîte 8. In ziua de 23, din cauza ceţei foarte groase după mare, vaporul «Meteor», împins şi de un vînt tare, s'a isbit de stînci aproape de ţărmul Bulgariei şi a făcut naufragiŭ.

Presiunea atmosferică s'a menţinut cu aproape 3 milimetri mai coborită ca normală.

Vînt tare a bătut în mijlociŭ în 5 zile. La sfîrşitul decadei întâia a fost viscol în Moldova şi Dobrogea.

Apa căzută în mijlociŭ în toată ţara a fost de 28 milimetri, cantitate ce se apropie de valoarea normală. In Moldova a fost mai puţină apă. Zăpada în genere puţină. Grosimea stratului de zăpadă a fost coprinsă între 1 şi 10 centimetri. In Dobrogea în zilele de 13 şi 14 ea a ajuns de la 20 — 42 centimetri.

Solul a fost acoperit de zăpadă în mijlociŭ în 7 zile.

Dunărea n'a fost înghetată de cît în prima zi, în părţile de jos ale sale. Nivelul Dunărei a fost cu mai bine de un metru mai scăzut, de cît de obiceiu în cursul acestei luni.

Institutul Meteorologic.

RESUMATUL

Şedinţelor adunărei generale a societăţei „Progresul Silvic", din zilele de 7, 8 şi 9 Maiŭ 1898

Sedinţa de la 7 Maiŭ

Şedinţa se deschide la ora 9 seara sub preşedinţa d-lui *I. Kalinderu.*

In urma facerei apelului nominal, la care răspund 55 din d-niĭ membri, D. *Preşedinte* pronunţă următoarea cuvîntare:

Ve salut, Domnilor şi scumpi colegi, sînt fericit că ne întrunim din noŭ pentru a 12-a oară. Mulţumirea mea e cu atît mai mare, cu cît această adunare generală este prima a noastră de la modificarea Statutelor, care a schimbat data de mai 'nainte, pentru a fixa acest important act social la zilele care preced marea şi însemnata dată de 10 Maiŭ.

Cît de măreţe amintiri se leagă pentru orî-ce Romîn de acea zi fericită, ştiţi cu toţii. La 10 Maiŭ 1866, a depus jurămînt Suveranul nostru, şi a zis atunci:

„In destinurile omeneşti nu este o datorie mai nobilă de cît aceea de a fi chemat a menţine drepturile unei naţiuni şi a consolida drepturile ei. Primirea plebiscitului, care a pus pe capul meŭ coroana lui Ştefan cel Mare şi a lui Mihaĭ Viteazul, îmĭ impune o mare răspundere. Sper însă că 'mĭ va fi dat, cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu un întreg de-

votament, de a asigura noucĭ mele patriĭ, o existenţă fericită şi demnă de trecutul eĭ. Romînĭ! Sînt al vostru din toată inima şi din tot sufletul. Puteţi să vĕ întemeiaţi pe mine în orĭ-ce timp, precum eu mĕ întemeez pe voĭ".

Regele nostru a ţinut maĭ mult de cît promisese, căcĭ la 10 Maiu 1877 a proclamat independenţa patrieĭ noastre şi la 10 Maiu 1881 văzurăm încoronarea primuluĭ Rege romîn. Eată cum privea El acea zi mare:

„Mîndru am fost ca Domn, scump 'mĭ-a «fost acest nume pe care s'a revărsat în trecut raze de glorie şi de mărire; pentru viitor «însă, România a crezut că este necesar faţă «cu întinderea, cu însemnătatea şi cu puterea «dobîndită şi manifestată prin acte neîndoel«nice şi care au înălţat numele eĭ, de a se «proclama în Regat. Nu dar pentru Mine «personal, ci pentru mărirea ţăreĭ Mele pri«mesc titlul care exprimă dorinţa cea maĭ vie, «care arde de atîta timp în pieptul fie-căruĭ «Romîn».

În ajunul luĭ 10 Maiu 1889 şi-a luat locul la Senat A. S. R. Principele Ferdinand, Moştenitorul Coroanеĭ, pe care rugile unuĭ întreg popor şi ocrotirea cerească îl mîntuiră în anul trecut din cea maĭ grea primejdie.

Apropierea aceleĭ zile mariĭ va înălţa de sigur spiritele în aceste zile în care avem să

îngrijim de interesele ei, avem să luăm holăriri care se 'i afirme vitalitatea.

Cu mare mîhnire trebue să adaug aci că puţin după adunarea noastră din anul trecut, un bun Romîn, vechiu şi constant amic al meu, a încetat din viaţă. Grigore Păucescu a fost tot-d'auna bine-voitor Societaţei noastre, al căreĭ membru onorific era de la 1889. Ea 'i va păstra o duioasă şi neştearsă amintire. Cariera sa ne este cunoscută. Ştiţi cum a murit prematur, la vîrsta de 55 de anĭ. Intrase în cariera magistraturei la 1866, după ce ajunsese procuror general la Curtea de Casaţie la 1868, adică în timpul cel mai scurt, intră în viaţa politică la 1871. In acelaş an, am întemeiat împreună excelentul ziar juridic **Dreptul** *pe care, cu o întrerupere de cîţi-va anĭ l'a dirijat pînă la moartea sa. La 1889 ajunse ministru, ştiţi cum cestiunile în legătură cu starea ţăranuluĭ, aşa de numeroase la Ministerul Domeniilor, îl atrăgeau.*

Pierderea luĭ a fost dureros simţită, nu numaĭ în cercurile noastre, ci de toţi oamenii culţi, şi adversarii, ce avea, au adus ca şi pirtaşii săĭ, omagiul stimeĭ şi durereĭ lor.

Nu maĭ vorbesc de cele-l'alte perderĭ ce am făcut prin încetarea din viaţă a colegilor Daniilescu, Stătescu şi Pietraru. Am dat o schiţă de activitatea lor şi am exprimat re-

gretele ce ne inspiră în alocuțiuni care le cunoașteți din **Revista Padurilor,** *unde au fost publicate împreună cu elogii funebre rostite de alții.*

Trec acum la un obiect material. Societatea noastră are datorii de 8000 de lei. Domnilor Colegi, baronul Louis, un ministru de finance al Franciei de la începutul veacului, a spus că nu se poate face politică bună fără finanțe bune. O societate asupra căreia rămîn datorii așa de însemnate nu poate nici ea prospera precum dorim toți. Nu e bine de asemenea cu să fiu nevoit de a face mai mulți ani de a rîndul aceeași constatare neplăcută. De aceia rog foarte mult pe acei colegi cari au de achitat colisații și abonamente, să se grăbească a plăti, dînd astfel o mai bună dovadă de viu interes pentru propășirea Societății.

Domnilor și scumpi Colegi, declar deschisă Adunarea generală a Societății silvice, cu urarea ca trecutul ei destul de lung să fie garanția unui viitor tot mai prosper.

Se dă citire telegramelor primite de la d-nii membrii ce nu pot lua parte la congres, după care d. președinte declarînd deschise ședințele adunărei generale, dă cuvîntul d-lui *N. C. Nădejde* delegatul comitetului de administrație, care dă citire raportului de expunerea activității și situațiunei financiare a societății pe anul expirat 1897—98 și a budgetului pe anul viitor 1898—99 în următorul cuprins:

Domnilor Membrii,

In această a XII adunare generală, autorizat fiind de comitetul central de ad-ție. am onoare a vă expune situația financiară și activitatea societății noastre pe anul expirat 1897-1898

Țin în întâiul loc a reaminti cu adîncă mîhnire că în cursul anului trecut societatea noastră a pierdut dintre membrii de onoare pe Gr. Păucescu fost ministru și unul din bărbații noștri politici de frunte; iar dintre membrii activi pe N. R. Danilescu, Gh. Stătescu și Th. G. Petraru, 3 dintre cei mai valoroși susținători ai ei, — precum și pe D. A. Fileru. Din dările de seamă făcute la timp în Revista noastră, fie care din D-voastră a putut lua cunoștință cum Societatea, prin Comitetul său, a luat parte la fie care din aceste triste ocaziuni, căutînd a se achita cît mai bine de o sfîntă datorie față de memoria acestor mult regretați colegi.

Domnilor Membrii,

Voiu începe această expunere, prin a vă arăta care este *situația financiară* a societății noastre:

Venituri. — La începutul anului 1897-98, societatea avea un fond de 7000 lei în efecte publice și 2255 lei 15 bani în numerar, adecă în total un Capital de 9255 lei 15 bani, *fără suma datorită de ex-d* M. Secărceanu fostul Secretar-Casier. In cursul anului s'au încasat următoarele sume:

1)	Din taxe de inscrieri	Lei	40.00
2)	» Cotizații		1737.00
3)	» Abonamente		2280.60
4)	» Cupoanele efectelor		385.00
5)	» Donațiuni		300.00
	Total		4742.60

Adecă s'au încasat suma totală de Lei **4742.60**

La sfîrșitul lui Octomvrie 1897, cînd Comitetul central mi-a făcut cinstea de a mă alege ca Secretar-Casier, prima mea grijă a fost de a limpezi socotelile fie-căruia din D-nii membrii și după 2 luni am isbutit să am o situație clară, cînd am constatat că pînă la 1 Ianuarie 1898 societatea avea de încasat de la D-nii membrii și abonați suma de Lei *12657 bani 90* Mi-am dat toate silințele în scurtul timp ce mai rămînea pînă la adunarea generală de a încasa cît se poate mai mult, căci nu erau bani în casă, cu cari să se întîmpine nici cheltuelile curente. După repetate apeluri de abia am putut încasa suma de Lei 4320.

Din ultima situație făcută în ziua de 30 Aprilie a. c. se constată că mai este de încasat din sumele datorite pînă la 31 Ianuarie 1898 suma de Lei 8337, din cari Lei 6686 de la D-nii membrii, cei mai mulți agenți în serv. statului și Lei 1651 numai de la abonați, din cari majoritatea au primit Revista 4 și 5 ani fără se plătească ceva. In asemenî condițiuni, înțelegeți foarte bine, cît de greu este ca societatea să facă progresele ce cu toții le dorim.

Cheltuelĭ. In cursul anului expirat s'a făcut următoarele cheltuelĭ:

1)	Imprimarea Revistei pe 13 luni, alte imprimate etc.	Lei 1619.00
2)	Expedierea Revistei	» 67.—
3)	Abonamente la diferite jurnale ştiinţifice	» 55.50
4)	Remiza încasatorului	» 124.95
5)	Întemnizarea Secretarului	» 1040.00
6)	Diferite cheltuelĭ	» 155.20
	Adecă în total s'au cheltuit Lei	3061.65

La această sumă trebue a se mai adăugi încă 600 Lei, cheltuelĭ extra-ordinare (cumpărare de coroane şi trimitere de delegaţiĭ la înmormîntarea membrilor decedaţi), carĭ prin un viriment autorizat de Comitetul central s'au luat din fondu de 700 Lei destinat prin budget a servi la imprimarea anuarului. Deci totalul general al cheltuelilor este de Lei 3661.65.

Aceste cheltuelĭ dar sînt făcute în limitele prevederilor budgetare şi încă sub aceste prevederĭ, realizîndu-se o economie de Lei 913.15

Din veniturile încasate în sumă de	4742.60
Scăzîndu-se cheltuelile de	3661.65
Rămîne un escedent de	1080.95
Care adăugit la escedentul din anul trecut de	2255.15
face un escedent total de	3336.10
Din acest escedent total s'a luat suma de cu care s'au cumpărat bonuri, 5% în valoare nominală de Lei 2500.	2279.75
Ast-fel că acum escedentul definitiv în numerar este de	1056.35

iar capitalul în efecte publice este de 9500, cu alte vorbe fondul disponsibil al societăţeĭ în acest moment este de Lei 10556.35 în numerar şi efecte publice.

Aceste cheltuelĭ, pe carĭ comitetul central de ad-ţie le-a găsit în regulă şi sub prevederile bugetare, le-a aprobat, şi m'a delegat a le expune D-voastră, împreună cu proiectul de budget întocmit pentru anul viitor 1898-1899, cu rugăminte pe de o parte a le aproba şi D-voastră, iar pe de altă parte a'mi da cuvenita descărcare de gestiunea financiară a expiratului an 1897-1898.

Domnilor Membriĭ,

Venind la a doua parte a expunerei de faţă, adică la relevarea în trăsături generale a activităţeĭ societăţeĭ noastre, ţin a constata că progresele realizate de ea în timp, nu sînt de tot înbucurătoare, cu toate silinţele depuse de Comitetul central. Ast-fel numărul membrilor e aproape acelaşi: 195 se înregistra în anul trecut, 200 avem de înregistrat acum. Dar tăria unei lucrări nu stă tot-deă-una în numărul susţinătorilor; cît ne priveşte pe noĭ am fi de ajuns, dacă toţi ne-am devota de o potrivă şi precum e dorinţa intimă a unora. Îmĭ pare rău că trebuie

să constat că stînjenirea societăţei noastre în mare parte e provenită din lipsa concursului trebuitor a unora dintre D-nii colegi şi membrii ai societăţei. Cifrele v'au vorbit în de ajuns. Nu stăm de tot bine, mai ales avînd în vedere drumul celor 12 ani, pe cari i-a parcurs societatea noastră—pentru a nu fi pesimist şi a spune că stăm prost ; ne lipseşte concursul material. Aceasta încă n'ar fi mult. De obiceiu însă răul acesta se ascunde sub un altul mai mare : *indiferenţa morală*. Faţă de o întreprindere pe care eşti dator a o susţine. Acesta e răul mare ce ne stă în cale, căci ar fi de netălmăcit fără acesta, tărăgănirea în a contribui cu nişte minime sume la o aşa de frumoasă întreprindere.

Aceste piedeci, cari se resfrîng asupra întregei societăţi privesc mai direct organul ei de publicitate *Revista Pădurilor* singurul nostru mijloc mai pipăit de afirmare, a cărui continuare şi îmbunătăţire un singur moment nu trebue a le uita. Multe greutăţi avea de învins revista noastră şi 'n anii trecuţi, precum dările de seamă anuale ale regretatului şi harnicului secretrar Stătescu le semnala. In vederea acestor greutăţi Comitetul central de Ad-ţie a societăţei în şedinţa de la 4 Maiu 1897 Găsind de cuviinţă, conform statutelor, ca la organul acestei societăţi *Revista pădurilor* se colucreze mai mulţi D-ni membrii, ca astfel să se poată îndeplini în parte dispoziţiile art. 15 din statute, a ales dintre dînşii 6 colaboratori, a căror nume sînt înscrise pe coverta, cari să fie anume însărcinaţi să trimeată fie-care, articole silvice practice, cel puţin un articol la 2 luni. Noii colaboratori au căutat pe cît le-a fost prin putinţă să se achite conştiincios de această sarcină Cu toate aceste nu s'a putut aduce la îndeplinire cele 2 însărcinări ce D-v. le dăduseţi unora din membrii societăţei şi anume : *Vocabularul silvic*, însemnata lucrare cu care fusese însărcinată comisiunea din 3 membrii D-l C. Al. Orescu şi decedaţii Danilescu şi Stătescu ; precum şi *Anuarul silvic*, pentru alcătuirea căruia Comitetul însărcinase o comisiune compusă din decedatul Stătescu, D-l Rusescu şi subsemnatul.

Pe lîngă diferitele cestiuni, cari privesc pădurile de la noi şi din străinătate, care au făcut materie Revistei noastre pe expiratul an, pe lîngă datina întemeiată de a se comunica aceste încercări ale noastre prin trimiterea gratuită cîtor-va personalităţi marcante din ţară şi străinătate, cari se ocupă de silvicultură, unor autorităţi publice şi organe de publicitate, precum şi elevilor de la şcólele silvice din ţară şi străinătate, mai avem de remarcat în espunerea activităţei desfăşurate de societatea noastră concluziile D-lui D. Davidescu asupra *cinatului în pădurile noastre*, comunicate sub forma de deziderat al adunărei generale din anul trecut, Onor. Minister al Domeniilor, şi la care s'a răspuns cu mulţumiri, că se, vor avea în vedere la ocaziunea bine venită. De asemine vom remarca cele 2 conferinţe ţinute cu succes în iarna aceasta, de către 2 membrii ai societăţei, D-nii P. S. Radianu şi Fl. Davidescu, din cari una s'a publicat deja în coloanele Revistei.

La ambele aceste conferinţe au asistat mai multe persoane marcante

Convocaţi în această adunare generală, potrivit statutelor, nu me îndoesc de utilitatea discuţiilor ce veţi provoca şi a hotărîrilor ce veţi

lun şi tot o dată vĕ rog a ne da concursul pentru ca suma ce rămîne de încasat de 8337 lei se dispară, căci după cum ştiţi societatea a mai perdut o sumă aproape egală cu aceasta şi ori-ce pierderi sînt în detrimentul nostru al tuturor. Societatea există de 12 ani şi din cauza lipsei de mijloace nu are încă fiinţă reală, căci nu s'a putut constitui în «*persoană morală*» după cum este dorinţa mult respectatului nostru Preşedinte. Să nu uităm de asemine că M. S. Regele se interesează mult de mersul societăţei, ca probă e că de atit timp ea îşi are sediul chiar în Localul Domeniului Coroanei, care ni se mai pune la dispoziţie atît pentru Conferinţe, cît şi pentru adunarea generală. Toate acestea trebuie să fie mari încurajări pentru noi, iar la rîndul nostru să căutăm a ne îndeplini datoriile morale şi materiale.

Domnilor membrii,

Inainte de a sfirşi în numele Comitetului central de Ad-ţie am mulţumirea de a constata că şi în anul acesta ca şi 'n trecut societatea noastră a atras atenţiunea şi a avut sprijinul bine-voitor a multora dîn bărbaţii cari stau în fruntea mişcărei noastre politice şi culturale. Constatăm că dintre Preşedinţii de onoare singurul care în adevăr se interesează despre soarta acestei societăţi este D-l Dim. Sturza, preşedintele Consiliului, care în ori ce ocazie ne-a încurajat prin prezenţa sa. Ast-fel şi anul acesta la deschiderea conferinţelor am avut onoare de a fi vizitate de D-sa.

Cu acciaşi plăcere vĕ aduc la cunoştinţă că nobila donatoare D-na Elena Dr. Turnescu a dăruit, ca şi în trecut, Societăţei suma de Lei 300; iar D-l Th. Stătescu a dăruit societăţei toată biblioteca regretatului său frate (dimpreună cu un dulap de stejar masiv).

Ultimul meu cuvînt va fi exprimarea adincei mulţumirĭ şi recunoştinţe datorite tuturor acelor, cu a căror binevoitor concurs societatea noastră a putut avea fiinţă.

Exprim sentimentul întregului Comitet central, dorind societăţei noastre viitorul cel mai frumos şi sperînd că fie-care în parte se va convinge cît bine va reeşi devotîndu-se cu tot dinadinsul scopului urmat de ea.

Secretar, Casier
N. C. Nădejde

PROIECT DE BUDGET

PENTRU

ANUL 1898—1899

VENITURI

1. Venitul de la 9500 lei în efecte publice 4 şi 5%	456
2. Din taxe de înscrieri	100
3. Cotizaţiuni	1968
4. Abonamente	2300
5. Donaţiunea D-neĭ Elena Dr. Turnescu	200
Total	5078

CHELTUELI

1. Pentru imprimarea Revistei (eventual cu supliment) pe 12 luni	1500
2. Pentru diferite imprimate	200
3. Pentru expediarea Revistei (serviciu, mărci etc.) şi diferite furnituri (cărţi, legator, hîrtie, mărci etc.)	300
4. Pentru abonamente la ziare ştiinţifice străine	100
5. Remiza încasatorului	200
6. Indemnizarea secretarului şi un ajutor (bibliotecar)	900
7. Cheltueli extraordinare şi diferite	500
8. Imprimarea Anuarului Societăţeĭ	700
9. Cumpărarea unei case de fer	300
Total	4760

RECAPITULAŢIE

Incasări . . . . . Lei	5078.
Cheltueli	4760.
Excedent	318.
Capital existent	10556.35
Total . . .	10874.36

Adecă la sfîrşitul anului vom avea un capital disponibil de Lei 10874 bani 35, fără suma de Lei 8337, datorii ce sunt a se încasa, şi din care probabil vom încasa o parte.

Preşedinte,
I. Kalinderu

Secretar-Casier,
N. C. Nădejde

Admis de Comisia de verificare

G. Nicolau, Cesar Georgescu, Dum. Ionescu-Zanc

D. Președinte roagă adunarea a alege comisiunea de verificarea gestiunei financiare a societății.

Se aleg în această comisiune d-nii G. Nicolau, Cesar Georgescu și D. Ionescu-Zane.

D. *Ionescu-Zane* cerînd cuvîntul este de părere ca cestiunile ce sînt a se discuta în adunarea generală de la anul viitor să se propună de adunarea generală din anul curent, iar nu cum s'a procedat pîn'acum, cînd comitetul de administrație propunea cestiunile fără aprobarea tutulor membrilor societății. Adaogă încă că propunerile odată discutate să se formuleze în desiderate și să se supună Onor. Minister al domeniilor. Numai așa crede d-sa că se va ajunge la un rezultat practic.

D. *Președinte* respunde d-lui Ionescu-Zane că propunerea d-sale este contrară dispozițiunilor statutelor, care prevede că comitetul de administrație fixează și comunică fie-cărui membru cestiunile ce vor urma a se desbate de adunarea generală cu 15 zile mai înainte de întrunire, de asemenea ori-ce membru al societății poate propune cestiuni la ordinea zilei a adunărei generale pentru aceasta însă va trebui să comunice acele cestiuni comitetului cu cel puțin 20 de zile mai înainte de întrunirea adunărei.

Comitetul în tot-d'a-una a propus spre a se discuta cestiuni în spiritul art. 2 din statute, la unele cestiuni s'au formulat chiar și desiderate cum cestiunea vînatului care s'a supus Ministerului.

D. *Ionescu-Zane* spune că scopul d-sale n'a fost să acuze comitetul și că la anul viitor va căuta să facă propuneri în termenul prevăzut de Statute.

La ordinea zilei desbaterea cestiunei «*defrișarea pădurilor particulare*».

D. *P. Antonescu* luînd cuvîntul arată că defrișările au luat o mare extensiune atît la munte cît și la cîmpie. Că această cestiune a fost discutată și în alte țări. La 1873 cu ocaziunea expoziținei din Viena, s'a făcut o propunere a se alege o comisiune internațională pentru ca să întocmească un regulament pentru oprirea defrișărilor.

Cauzele defrișărilor la munte sînt după părerea d-sale următoarele:

1) Lipsa de valoare a lemnelor peste tot
2) Păşunatul abuziv
3) Excesiva deviziune a proprietăţeĭ moşteneşti
4) Lipsa de definiţiune a cuvîntului «defrişare» în codul silvic
5) Imposibilitatea aplicăreĭ legeĭ din lipsă de personal
6) Vînzarea pădurilor moşteneşti speculanţilor streini, cu rezerva aplicareĭ penalităţeĭ către proprietari.

Cauzele defrişărilor la cîmpie ar fi :

1) Fertilitatea proverbială a soluluĭ ;
2) Dezvoltarea agriculturei în ultimiĭ decenii
3) Dezvoltarea mijloacelor de transport
4) Rentabilitatea culturei agricole
5) Ultima criză agricolă
6) Lipsa uneĭ legĭ care să îngrădească libertatea defrişărilor.

Luînd în cercetare mijlócele de îndreptare propune :

1) Să se pună limită diviziuneĭ proprietăţeĭ moşteneşti, ba chiar să se comaseze proprietatea ca în Austria
2) Să se oblige moştenii de a forma sindicate forestiere sub controlul agenţilor silvicĭ
3) Cumpărare de păduri de către stat
4) Formarea de comisiuni care să stabilească pădurile de protecţiune ;
5) Încurajarea plantaţiunilor la munte prin premiĭ de către Stat
6) Înfiinţarea de şcolĭ pentru învăţarea industriilor de lemnărie
7) Instituirea de comisiuni pentru clasificarea riurilor care aŭ caracterul de torenţi.

D. *P. Antonescu* dezvoltă fie-care punct atit în ce priveşte cauzele cît şi în ce priveşte mijloacele de oprire a defrişărilor, citînd multe exemple practice.

Şedinţa se suspendă pentru 5 minute.

La redeschidere luînd cuvîntul d. *M. Tănăsescu* găseşte că în cuvîntarea preopinentului s'aŭ strecurat cîte-va erori, aşa după părerea d-sale o defrişare nu constitue numaĭ de cît o devastare.

Asupra cauzelor defrişărilor nu lipsa valoareĭ lemnelor

şi din contră valoarea lor a putut contribui la întinderea defrişărilor, căci este lesne de înţeles ca dacă lemnul ar fi fost fără valoare, n'ar fi riscat nimeni să-l taie şi să-l transporte cu cheltueli la vale spre a-l vinde pe preţuri derisorii.

In ce priveşte influenţa păşunatului, d-sa o găseşte distrugătoare numai acolo unde se face în mod abuziv şi unde pădurea se exploatează.

Nu vede intru cît un personal mai numeros ar putea să împedice defrişările pînă cînd nu va fi o lege mai aspră în această privinţă.

D. *B. Neagoe* luînd cuvîntul spune că avem lege în această privinţă destul de precisă, căci prin art. 46 cod. silv. se zice că în cazurile neprevăzute de acest cod se vor aplica dispoziţiunile codului comun şi ast-fel fiind, urmărind constituţia care este baza fundamentală a codului comun găsim în art. 19 că proprietatea de orî-ce natură este un drept sacru şi inviolabil. Nimeni nu poate fi expropiat de cît pentru cauză de utilitate publică legalmente constatată şi după o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Prin utilitate publică se înţelege numai comunicaţiunea şi salubritatea publică, precum şi lucrările de apărare ale ţărei. Apoi în art. 480 c. civ. găsim că proprietatea este dreptul ce are cine-va de a se bucura şi a dispune de un lucru în mod esclusiv şi absolut însă în limitele determinate de lege, orî art. 11, 12 şi 13 din cod. silv. prescrie cazurile cînd pădurile nu pot fi defrişate, iar art. 14 prevede pedepsele la contravenirile aduse art. 11, 12 şi 13, deci legea este clară şi nu avem de cît a indica aceste texte de legî în actele de delicte pentru ca instanţele judecătoreştî să condamne pe contravenienţi.

D. Preşedinte roagă adunarea să aleagă o comisiune care să facă o propunere în sensul de a arăta mijloacele ce trebuesc întrebuinţate de a pune stavilă defrişărilor.

Se alege în acest scop o comisiune compusă din d-niî P. Antonescu, Ionescu-Zano şi M. Tănăsescu.

Şedinţa de la 8 Maiu

A doua şedinţă a avut loc în ziua de 8 Maiu şi s'a deschis la ora 9½ sub preşedinţia d-lui Preşedinte I. Kalinderu, răspunzînd la apel 88 din d-niî membriî.

D. *P. Antonescu*, citeşte următoarea propunere: [1])

D. *Antonescu-Remuşi* este de părere ca această propunere să se formuleze în regulament spre a înlesni lucrarea Ministerului.

D. *Preşedinte*, nu este de această părere, d-sa adaogă că este mai bine să se lase sub formă de desiderat.

D. *Th. Culerin* este de părere a se supune mai întîiu propunerea în cestiunea comitetului de administraţiune.

Se pune la vot această propunere şi se adoptă.

D. Preşedinte dă citire mai multor telegrame primite din partea membrilor absenţi.

La ordinea zilei cestiunea: «*Curăţirile în păduri sub toate raporturile*».

D. *Antonescu-Remuşi* luînd cuvîntul, zice că d-sa se mărgineşte numai a enunţa cestiunea şi după ce va fi discutată să se supue sub forma de desiderat Ministerului. Intră în detalii asupra tăerilor de ameliorare, în special asupra modului cum trebuesc aplicate din punct de vedere cultural. Spune că modul aplicărei acestor tăeri depinde după regiuni, esenţe, după constituţia masivului, după expoziţie etc., deci, nu putem precisa în mod cert cum trebuesc făcute.

Arată cam cum trebuesc făcute aceste tăeri în cele trei regiuni de cîmpie, de podgorie şi de munte, şi recomandă să nu se prea exagereze mult, căci rărindu-se masivul se întîmplă adesea să avem consecinţe funeste. La podgorie şi la munte nu trebue să ne gîndim la desvoltarea lemnului, cît la menţinerea stabilităţei terenului de sub pădure. Atinge în treacăt şi cestiunea omorîrei crăcilor lacome şi este de părere că, pentru că n'avem încă un personal inferior special, să lăsăm mai bine această lucrare în grija naturii, de cît să obţinem lemne defectuoase.

D. *Corodeanu* spune că această cestiune este cunoscută de noi toţi, că curăţiri a văzut făcîndu-se în pădurile de pe domeniul Coroanei şi se miră mult de ce Statul nu face şi el în pădurile sale, constată că cîte-va tăeri de asemenea

1) Conform votului adunărei, comitetul a însărcinat pe d. inspector I. P. Chilaia a studia această propunere şi a face un raport. Neprimindu-se încă acest raport, propunerea se va publica în No. viitor.

natură ce s'au făcut pe ici pe colea la Stat au dat bune rezultate, deci nu necunoştinţa personalului ci lipsa de personal face cu neputinţă practicarea acestor lucrări.

Este de părere să se facă un desiderat prin care să se ceară un personal silvic mai numeros.

D. *Ionescu-Zane* zice că cele spuse de d. Antonescu-Remuş sunt teorii cunoscute de toţi, adaogă că personalul silvic este destul de cunoscător şi va şti să facă tăeri de curăţiri, numai să-i dea prilejul de a le face. Este de părere să se facă un desiderat în care să se exprime cererea de mijloace iar nu de personal numeros.

D. *Preşedinte* constată din discuţiunea urmată că în cestiune de principiu sîntem de acord, rămîne numai a se găsi mijloacele pentru aplicarea acestor curăţiri.

D. *M. Petrescu* zice că cestiunea curăţirilor din punct de vedere cultural, este prea elementară ca să o discutăm din acest punct de vedere. E vorba să găsim mijlocul de a le aplica şi d-sa care a propus în comitet să se discute această cestiune, a înţeles că ea trebue discutată sub acest raport, adică să se indice, ba chiar să se stabilească dacă locuitorii cari vor face aceste tăeri să fie plătiţi cu bani ori în natură, adică să li se dea în schimbul muncei o cantitate oare-care după învoială din materialul ce va rezulta din curăţiri.

D. *M. Tănăsescu* crede că cestiunea curăţirilor nu este aşa de importantă cum ar părea. In privinţa mijloacelor de aplicat găseşte că două ar fi aceste mijloace, ori prin bani, ori prin plată în natură; prin bani ar fi mai uşor, de aceea Ministerul ar trebui să prevadă în budget fonduri pentru asemenea lucrări. Este de părere ca asemenea tăeri de ameliorare nu trebuesc făcute de cît acolo unde materialul ce va rezulta să fie în valoare cel puţin egal cu cheltuelile ce ar necesita, la munte de exemplu unde în multe părţi lemnul n'are valoare nu trebuesc făcute curăţiri.

D. Preşedinte spune că pe timpul Administraţiunei domeniilor Statului s'au încercat a se face nişte lucrări de curăţiri prin dare de material în dijmă, dar văzîndu-se că acest mod de a dispune de materialul rezultat din curăţiri nu era în conformitate cu legea comptabilităţii, s'a aban-

donat. Acum ar fi timpul să indicăm Ministerului mijlocul legal prin care ar putea să ajungă a aplica aceste tăeri în pădurile Statului.

D-l *N. C. Nădejde*, mai întâiu arată că această chestiune trebuia să se discute cu ocazia congresului din anul trecut, când se pusese sub următoarea formă: *Elagagiul în păduri, sub toate raporturile*; dar s'a amânat pentru anul acesta şi de astă dată la stabilirea ordinei de zi de către Comitet, d-sa a propus ca în loc de *elagagiu*, prin care se înţelege numai curăţirea arborilor de crăci, să se zică *curăţiri*, înţelegîndu-se lucrările culturale cele mai indispensabile de făcut în pădurile noastre. Bine înţeles că s'a avut în vedere a nu se discuta această chestiune teoreticeşte, ci fie-care din noi, mai cu seamă acei, ce au avut ocazie de a face asemine operaţiuni, să arate mijlocul practic cum ele s'ar putea face cu folos în pădurile statului, faţă de lipsa de mijloace băneşti suficiente şi faţă de revocarea circulărei ministeriale de a se mai face aceste operariţiuni plătindu-se în natură. Apoi d-sa crede că nu se poate adopta un singur sistem pentru toată ţara, ci din sistemele cunoscute şi aplicate aşa de bine în alte ţări şi la noi, chiar în unele păduri ale statului, să se caute a se aplica la fie-care pădure acela ce convine. Nu trebuie să se facă caz mare că agenţii nu'şi vor face conştiincios datoria, şi aceasta pe baza unor închipuite neregularităţi, precum de asemine nu lipsa de fonduri a fost piedica; căci până în prezent nu există nişte instrucţiuni cum trebuiesc făcute asemine lucrări şi e de mirare că ici, colea se mai observă rezultate bune, de asemine, mici fonduri s'au pus în budget, de sigur nu cu un scop bine hotărît, iar la sfîrşitul anului se treceau la economii, sau serveau la deschideri de credite extra-ordinare. D-sa dovedeşte cu cifre că acolo, unde asemine lucrări s'au făcut după toate regulele, rezultatele sînt foarte satisfăcătoare, precum în pădurile Cernica şi Căscioarele. După d-sa sistemul de a face aceste lucrări prin antreprenori ca pentru produsele principale este absolut inaplicabil. Pentru unele lucrări, când se poate marca arborii ce trebuiesc tăiaţi, se poate face operaţiunea prin antreprenori, întrebuinţând sistemul cunoscut sub numele de *vînzarea, prin licitaţie, a*

arborilor în picioare şi pe unitate de material fasonat.» Acest sistem a fost întrebuinţat din 1894, dar nu ştiu dacă se mai continuă, la pădurile Cernica şi Pisc-Cinelu. Rezultatele obţinute, chiar în primul an, au fost cît se poate de bune. De asemine sistemul cu dijmă dă rezultate foarte bune, dacă există supraveghere şi dacă se stabilesc condiţiunile mai de 'nainte. Cunoaşte pădurea Cascioarele, unde acest sistem s'a întrebuinţat pe o scară întinsă şi a dat cele mai bune resultate. S'au făcut lucrări culturale remarcabile şi fac omagii agentului care le-a executat, vînzîndu-se şi un material ce se pierde, iar materialul dat în schimbul muncei, este de o mică valoare, şi numai vîrfuri. In medie un stînjen lemne de foc, — tăiat din picioare, fasonatu şi cărat la linie — a costat pînă la 2 lei. D-sa arată că mai cunoaşte pădurea Cocioc de pe Domeniul Coroanei cu acelaş nume, unde se fac de vr'o 6—7 ani asemeni lucrări, plătindu-se în natură. Nu cunoaşte condiţiunile, dar rezultatele culturale obţinute sînt de invidiat de or-ce pădurar iubitor de meseric. Aşa dar experienţa este făcută, dragoste de meserie o avem cu toţii, nu ne trebuie de cît bună voinţă la toţi, iar şefii noştri se chibzuiască şi se hotărască ce este de făcut.

D. *Papinian* ţine să elucideze cestiunea, adică că nu trebue să discutăm acum de cît pur şi simplu despre tăerile de ameliorare, numite în silvicultură curăţiri. Aceste tăeri sînt cele mai importante lucrări ce trebuesc făcute pădurilor în tinereţe şi acolo unde masivul este populat cu mai multe specii.

Dă cîte-va esemple de unele păduri din Prahova, unde teiul a copleşit cu desăvîrşire stejarul şi unde, dacă se aplicau curăţiri, stejarul, cea mai preţioasă specie a pădurilor noastre ar fi fost salvat.

Nu trebue, zice d-sa, să ne gîndim, ca să obţinem la început venit material din aceste tăeri, viitorul va arăta ce efect folositor au avut.

D. Papinian zice că trebue format un personal inferior bine dresat şi bine plătit, alt-fel nu vom putea aplica aceste tăeri.

D. *Cesar Georgescu* este de părere ca să se facă un desiderat din partea adunării generale, ca să se introducă

în legea silvică un articol care să autorize pe Ministrul domeniilor să dispună de materialul ce va resulta din curăţiri, dînd parte din el ca plată în schimbul muncei, căci cum cheltuelile ce necesită aceste lucrări, poate să fie de multe-ori cam mari, îi este greu Ministerului a prevede asemenea fonduri în budget.

D. *Th. Galeriu* zice că în budgete a fost alocate în totd'a-una fonduri pentru facere de tăeri de ameliorare.

D. *Guguianu* este de părere ca tăerile de ameliorare să se facă cu plata în bani în regie, că ficcare ocol la întocmirea budgetului să-şi prevadă sume trebuincioase pentru asemenea lucrări.

D. *Preşedinte* nu este de părere a se face vre-un desiderat în această privinţă, dar crede că este bine să se stăruiască de cei în drept ca să se prevadă în budget fonduri necesare pentru asemenea lucrări.

D. *C. Alimăneştianu* spune că, deşi nu este silvicultor ca coleg din Minister şi interesat ca acest departament să facă un pas înainte, respunderea fiind a tuturor, ia cuvîntul: întîiu, pentru că, din excursiunile ce le-a făcut cutreerînd ţara, s'a convins că pădurile în România sînt de un mare viitor pentru propăşirea noastră economică şi că este foarte dăunător, o crimă chiar, să le mai lăsăm în starea de azi; trebue să le fi străbătut cine-va în lung şi în lat, ca să poată împărtăşi mîhnirea ce cuprinde pe unii, cînd văd puţina atenţiune ce se dă acestei ramure de înavuţire naţională;

al doilea pentru că atît din cunoştinţele ce le are printre silvicultorî, cît şi din discuţiunile asupra curăţitului şi curăţiturilor din astă-seară, are convingerea că în corpul silvic sînt elemente, carî ar putea duce la cel mai fericit rezultat exploatarea pădurilor, dacă mijloace li s'ar da;

al treilea pentru că a avut ocaziune să asiste la întocmirea cîtor-va bugete şi din cele ce a văzut, crede că este absolut necesar ca silvicultorii să facă cova pentru a se afirma şi pentru a pune în evidenţă importanţa şi urgenţa causei care este legată de activitatea lor; aceasta în interesul desvoltării noastre economice şi al punerii în valoare al unor bogăţii carî se distrug — nu atît al ocrotirii corpului silvic.

După D-sa azi silvicultura se svîrcoleşte într'un cerc viţios. Şi dacă acei cari au oare-cum în mîna lor soarta acestui corp, de care depinde exploatarea bogăţiilor noastre forestiere, vor face numai cît s'a făcut pînă azi, starea daunătoare de acum va dura multă vreme încă.

Au dreptate şi cei cari n'au încredere în corpul nostru silvic şi Ministerul, cînd se arată cam trăgănitor şi timid în punerea la dispoziţiune a mijloacelor necesare, fiind-că pentru cea mai mare parte din oameni trebuesc ceva probe, sau expusă chestiunea aşa ca să recasă importanţa ei şi s'o poată pricepe cei mai mulţi. Numai atunci vor căpăta cei în drept curagiul necesar or-cărei întreprinderi de importanţa exploatării padurilor şi vor face chiar sacrificii de va fi nevoie. Azi se judecă omul după aparenţe. El vede că cu toate masivele extraordinare care le posedă ţara, lemnul' bun trebueşte să'l aducă tot din străinătate, că lemnăria curentă este proastă şi scumpă, că din aproape 200 de silvicultori nu se văd 10—20 cari, chiar prin mijloace extraordinare să atragă atenţiunea lumii asupra cercului viţios în care se învîrtesc şi cari să dea o soluţiune practică pentru a eşi dintr'o aşa dăunătoare situaţiune.

Silvicultorii au şi ei dreptate, cînd văd neînsemnatele sume ce li se pun la dispoziţiune şi puţinul indemn ce li se dă. Sînt împovoraţi de formalităţi inutile, un fel de descurajare 'l cuprind cînd văd ceea-ce se distrugo sub ochii lor; trebueşte să iasă din o aşa stare şi cei în drept ar trebui serios să se gîndească la aşa ceva.

Fiind-că este absolut imposibil ca să 'şi închipuiască cine-va, că ţara are să dea de o dată mijloace pentru ca, de la Mehedinţi la Dorohoi, fie-care şef de Ocol să facă lucrări extraordinare în pădurile din ocolul său. Aşa ceva ar fi şi peste puterile noastre financiare şi n'ar corespunde nici unei exploatări prevăzătoare.

Se pot începe însă cîte 5—6 lucrări de mare importanţă pe fie-care inspecţiune, atît pentru ca să dea lumii o ideie de ce se poate face, cît şi mai ales pentru a se afirma corpul silvicultorilor punînd în valoare bogăţiile din domeniul lor

Pentru un aşa număr de lucrări sînt elemente de o

reală valoare şi carî pe lîngă avantagiile de mai sus pot forma şcoală pentru masa cea mare a tineretului silvic.

Cred, D-lor că o pornire mai matură şi mai bărbătească în această direcţiune este o cestiune de viaţă nu numai pentru bogăţiile din domeniul silvic, dar pentru tot ce este de resortul urgisitului Minister al Domeniilor.

Cu toţii sîntem convinşi de importanţa instrucţiunei şi din toată inima am aplaudat, cînd am văzut că s'a obţinut la Ministerul Instrucţiunei peste 30 milioane pentru ridicarea instrucţiunei poporului nostru. Este una din cele mai puternice pîrghii pentru a ne înălţa la importanţa ce trebue s'o avem.

Dar tot cu toţii, mai ales cei carî 'şi daŭ seama de echilibrul forţelor într'un Stat şi cei carî ştiŭ ce se poate face din Ministerul Domeniilor, am văzut cu oare-care mîhnire o asemenea repartizare a forţelor noastre de propăşire; căci ar fi fost mult mai patriotic, mult mai prevăzător, se impunea chiar, ca să se dea 25 milioane pentru instrucţie şi 5 milioane pentru Domenii. Ar fi fost o concepţiune, ar fi fost o normă în mersul nostru spre desvoltare. A da într'un loc tot şi într'o parte nimic va să zică a nu fi înţeles mult din metoda de a merge înainte.

Poate să fim de vină tot noi ăştia de la Domenii, fiindcă n'am pus în evidenţă importanţa departamentului în care ne desfăşurăm activitatea.

De aceea eu vĕ rog, în interesul ţării, ca să desfăşuraţi o mai mare activitate şi să daţi o implusiune mai puternică mişcării D-voastră.

Trebueşte să vĕ afirmaţi şi să ştie lumea că se pierd milioane în direcţiunea ce sînteţi chemaţi s'o puneţi în valoare.

Sedinţa de la 9 Maiu.

In ziua de 9 Maiu a avut loc a treia şedinţă sub preşedinţia D-lui I. Kalenderu, respunzînd la apel 48 din D-nii membrii.

La ordinea zilei complectarea art. 13 din Statute, prin adăugirea următorului aliniat:

Membrii activi, carî nu aŭ achitat cotizaţia lor la So-

cietate în timp de 6 luni, Comitetul are facultatea, după o înştiinţare în scris, ce le va adresa Preşedintele, de a'i declara ca încetînd de a face parte din Societate.

D. *Preşedinte* constată şi în anul acesta, ca în toţi anii, că unii din D-nii membri pun multă întîrziere la achitarea cotizaţiilor. Cum în statute nu exista nici o dispoziţiune care să prevadă oare-care măsură contra membrilor carî nu 'şi plăteşte o datorie aşa de legitimă la timp, Comitetul a hotărît să supue adunării generale cazul ca să se voteze o asemenea dispoziţiune. Pînă acum Comitetul de administraţie a avut multă paciență, crezînd că cu timpul D-nii membrii treptat 'şi vor plăti datoriile către Societate.

Nu e mai puţin adevărat, adăoga D-l Preşedinte, că dacă d-v. veţi vota o asemenea dispoziţiune, Comitetul va şti cum să useze de dînsa apreciind în tot-d'a-una imprejurările.

D. *Ionescu-Zane*, găseşte că măsura va fi bună şi ar fi fost de dorit să se introducă de mult în Statute, ceea-ce nu este practic însă este că se lasă la facultatea comitetului aplicarea acestei măsurî, care cîte o dată poate să nu fie echitabilă.

D-sa este de ideie să se fixeze termenul de întîrziere la un an.

Se pune la vot propunerea şi se admite acea făcută de Comitet.

D-l *Preşedinte* nu omite a spune că unele persoane au cerut înscrierea ca membru în Societate fără însă să plătească taxa de înscriere deci aceştia conform statutelor nu pot fi consideraţi ca membri.

D-l *Preşedinte* propune a se discuta cestiunea ca «să se autorize comitetul central de Administraţie să desemneze o persoană ce se va plăti, care se coordoneze cele trei dicţionare deja premiate, alegînd materiile de preferinţă a se inprima, a complecta chiar acele din cuvinte, carî nu ar fi destul de clare, adnotînd tot-dea-una provenienţa cuvintelor.»

Acum doi anî, zice D-sa, comitetul a acordat treî premii celor mai bune lucrări, prezentate pentru dicţionarul silvic şi tot atunci s'a ales un comitet, compus din treî persoane, şi anume: d-l C. Al. Orescu, N. Danilescu şi G. Stătescu.

care să coordoneze datele din aceste trei dicţionare, de atunci din o mulţime de împrejurări, pe care le cunoaştem, cu toţi, nu s'a făcut nimic în aceasta privinţă, de acea comitetul a hotărît să supue adunărei generale cazul şi în ce priveşte pentru fondul ce va necesita onorariul persoanei desemnate cu coordonarea acelor date, dacă societatea nu va dispune, va stărui D-sa să se dea o sumă oare-care din partea administraţiei Domeniului coroanei *(aplause)*.

D. *Ionescu-Zane* mulţumeşte în numele membrilor d-lui Preşedinte pentru solicitudinea şi multa bună-voinţa ce pune pentru prosperarea silviculturei în general şi a societăţei în special. Este de ideia că lucrarea în cestiune să nu se dea la persoane streine ci la unul din cei trei premiaţi şi anume d-lui Er. Gheorghiu care a obţinut premiul I.

D. *C. Nicolau* spune că o dată ce opera a fost premiată de societate ea a devenit proprietatea societăţei, deci comitetul de administraţie este în drept a dispune de acea lucrare cum va crede de cuviinţă.

D. *Preşedinte* asigură adunarea că numele celor care au lucrat la acest dicţionar va figura în fruntea operei căci meritul este al d-lor.

Se pune la vot şi se admite propunerea ast-fel cum a fost formulată de comitet.

D-l *Ionescu-Zane*, dă citire raportului de descărcarea gestiunea financiare a Societăţei pe 1897—98.

Domnilor Membrii,

Conform votului Domniilor-Voastre, dat în şedinţa de la 7 Maiu 1898, sub-scrişii ne-am întrunit în comisiune în ziua de 8 Maiu, şi am procedat la verificarea gestiunei financiare a Societăţei pe esercitiul 1897—98.

Din condicile de incasări şi alte acte justificative presentate nouă de D-l Casier-Secretar, am constatat următoarele:

1). **La Venituri**

a) Din taxele de inscrieri cu recipisele coprinse între No. 236—244 inclusiv, din cari s'a anulat chitanţa No. 243, s'a încasat suma de . . . . . lei 40.—

b) Din cotisaţii, cu recipisele coprinse între No. 275—413 inclusiv, fiind anulate chitanţele No. 297 şi 307, s'a încasat suma de . . . . . 1737.—

Report . . . lei 1777.—

Transport. . . . lei 1777.—

c) Din abonamente la „Revista pădurilor" cu recipisele coprinse intre No. 379 — 567 inclusiv, din cari s'au anulat chitanţele No. 462,464,517 şi 530, s'a incasat suma de 2280,60

d) Din donaţiunea de la D-na D-r Turnescu cu recipisa No. [illegible] s'a incasat suma de . . . . . 300.—

e) Din cuponele efectelor societăţei în valoare nominală de lei 9500, s'a incasat . . . . . 385.—

Adică în total, suma incasată în anul 1897/98 . . . . lei 4712,60

2). La cheltueli.

a) Pentru imprimarea revistei pe 13 luni şi pentru diferite, imprimate, s'a cheltuit suma de . . . . . 1619.—

b) Pentru espedierea revistei, furnituri de cărţi, legături de cărţi, mărci, timbre cărţi poştale . . . . . lei 67.

c) Pentru abonamente la reviste sciinţifice streine. . . . 55.50

d) Remisa incasatorului 124.95

e) Indemnisarea Secretarului Casier pentru 13 luni . . 1040.—

f) Diferite cheltueli pe 13 luni . . . . . lei 155.20

g) Cheltueli extra-ordinare (cumpărare de corone funerale, şi trimitere de delegaţiuni la înmormîntarea membrilor decedaţi 600.—

Adică în total s'a cheltuit suma de lei 3661,65

Toate aceste cheltueli s'au facut în limitele prevederilor budgetare şi a resultat o economie budgetară de lei 913, bani [illegible]/₀₀.

Daca acum din veniturile încasate de lei 4742, [illegible] se scot cheltuelele de lei 3661. bani [illegible]/₀₀, remâne un excedent de venit pe esercitiul 1897—98 de lei 1080, [illegible]/₀₀ care adăogat la excedentul din esercitiul anului trecut de lei 2255 bani [illegible] ne dă un excedent total de lei 3336 bani [illegible]/₀₀.

Din acest excedent total s'a luat suma de lei 2279 bani [illegible] cu care s'a cumpărat efecte ale Creditului funciar Urban sub No. . . . . în valoare nominală de 2500 lei, şi a remas în numerar excedent suma de lei 1056, bani [illegible]— Ast-fel în casa Societaţei avem capitalul în efecte publice de lei 9500, şi lei 1056 bani [illegible] în numerar cari constitue în acest moment fondul disponibil al societăţei, totalul de lei 10556, bani [illegible] în numerar şi efecte publice.

Aceasta fiind situaţiunea financiară în raport cu budgetul anului [illegible] sîntem de părere a se aproba de D-voastră şi a se da cuvenita descărcare D-lui Casier-Secretar N. C. Nădejde.

In ceea ce priveşte budgetul presentat de Comitet pe esercitiul anului 1898—99, se prevede la venituri suma de lei 5078 şi la cheltueli lei 4760, budgetul care 'l am găsit bine întocmit, şi sîntem de părere ca şi D-voastra să 'l daţi cuvenita aprobare. Se specifică, că în suma de la venituri, nu se cuprinde, lei 339 bani 85 ce se datoresc societăţei de d. Mihail Secăreanu.

Cu această ocasiune, cu destulă părere de rău supunem cunoscinţei

D-vostre, că de şi D-l Casier-Secretar al Societăţei a stăruit cu insistenţa pe lîngă o parte a D-lor membrii întârziaţi cu plata sumelor ce da torese societăţei, totu-şi D-lor nu aŭ achitat încă acele datorii, şi azi aŭ găsit scriptele societăţei încărcate de însemnata datorie de lei 8337.—

Facem dar apel la D-lor şi 'I rugăm să grăbească în interesul prosperităţei operei noastre comune, în interesul Societăţei Progresul Silvic să grăbească, zicem, cu achitarea datoriilor ce aŭ.

Este locul se amintim D-lor Colegi în întârziere cu plata, că daca, Domniile-lor, ar fi dat destulă atenţie consecuenţei ce trebuea să o conserve faţă de destinele societăţei noastre, astă-zi dupe 12 ani de esistenţă a ei, am fi putut avea un capital suficient, şi cu drept cuvînt am fi fost puşi în măsură se solicităm azi Onor. Corpurilor Legiuitoare recunoaşterea societăţei noastre de persoană morală ideal care 'l dorim şi urmărim cu toţii în cap cu mult iubitul şi respectatul nostru Preşedinte, care arde de rîvna d'a se vedea în măsură să facă şi acest serviciu societăţei noastre.

Domnilor Membri!

Faţă cu situaţiunea mulţumitoare din punctul de vedere financiar şi foarte prosperă din punctul de vedere administrativ a societăţei noastre, şi de care cu mult cuvînt avem dreptul de a ne mîndri, permiteţi-ne, ca crezînd ca sîntem interpreţii fideli ai sentimentelor Domniilor-Voastre a tutulor, se aducem în această adunare generală a noastră, omagiul nostru de recunoştinţă şi de devotament neţărmurit mintagerului, iubitului şi harnicului nostru Preşedinte D-l Ion Kalinderu. Facă cerul ca sub obladuitoarea lui providenţă să ni'l ţie încă mulţi ani de aci înainte, sănătos şi mereu bun voitor, pentru fericirea şi prosperitatea societăţei noastre.

Comisiunea de verificare, aduce în acelaş timp viile sale mulţumiri întregului comitet, pentru modul cum a condus afacerile societăţei noastre, în cursul celor 2 ani de cînd 'l am ales.

Nu putem termina D-lor Membri, raportul acesta fără a aduce mulţumiri D-lui N. C. Nădejde Secretar-Casier, care a depus tot devotamentul şi sîrguinţa pentru îndeplinirea grelei sarcine ce 'i s'a impus de comitetul nostru.

Comisiunea de Verificare
G Nicolau
Cesar Georgescu
Dem. Ionescu-Zane

D. Preşedinte propune ca adunarea generală să încuviinţeze a şterge creanţa aflată în sarcina d-lui Secăreanu fost Secretar-Casier al Societăţei, ceia ce se admite.

Propune ca pentru anul viitor să se studieze înfiinţarea unei case de ajutor mutual între membrii Societăţei.

Se pune la vot alegerea comitetului.

Au întrunit majoritatea următoarele persoane:

D-nii I. Kalinderu, C. F. Robescu, A. Eustatiu, C. A. Orescu, Th. Galeriu, P. S. Antonescu-Remuși, Marin Petrescu, Al. Moroiu, I. P. Chihaia, M. Tănăsescu și N. C. Nădejde, cari vor forma Comitetul de Administrație al Societății pentru un period de 2 ani adică de la 1898—1900.

După care d-l *Președinte* urînd bună călătorie d-lor membrii prezenți, declară închisă a 12-a adunare generală.

O PRIVIRE ASUPRA UNEI ESCURSIUNI IN BUCOVINA

A ASOCIAȚIUNEI SILVICE DIN AUSTRIA

(Urmare și sfîrșit) [1])

Dacă mai adăugăm că în parlamentul nostru, în timpul din urmă trebuia să dai vorbirilor un colorit bălțat, si să innegrești bine umbrele peisagiului pre care îl deșășurai, dacă voiai să fi ascultat, și să provoci o impresie mai durabilă, — iată că diferendul stabilit mai sus, între incriminările deputatului Stefanovicz și judecata oamenilor speciali de la «Asociațiunea silvică din Austria», — s'a esplicat el, de sine.

A intra mai de aproape în toate detaliile gospodăriei și administrației acestui Domeniu, nu'mi permite spațiul acestui articol. Dar nici nu e nevoie, căci avem două monografii cari ne explică toate circumstanțele, precum și resultatele escursiunei și a desbaterilor «asociațiunei silvice», privitoare la acest Domeniu! Numai două puncte le voiu aprecia mai de aproape, și adecă: mărimea cantității de material și modul utilizărei pe de o parte, și asigurarea impăduririi pe de altă parte, cari ambele stau în legătură imediată unul cu altul.

Am atins deja mai sus necesitatea unei utilizări grabnice a lemnului bătrîn din masivele secundare. Putem zice: *Prezentul are dreptul a utiliza aceste masive deperitoare în mod cît se poate mai favorabil, în schimb însă are obligațiunea a da viitorului masive bine închieiate și utilizabile.*

1) A se vedea No. pe Aprilie.

Esercitarea dreptului de care vorbim e însă limitată, respectiv timpul acestei utilizări depinde pe de o parte de considerarea, că parchetele deschise să se repopuleze cu siguranță, pe de altă parte de menținerea strictă a continuității regimului, care iarăși își are cauza în mărimea și menirea Domeniului. O esploatare intermitentă, care *aiurea* (unde starea masivelor coincide cu cea de aicĭ), se poate admite, (prin care intermisiune după esploatare, gestiunea întreagă se întrerupe pentru cîte-va decenii, saŭ cel puțin se mărginește la utilizări forte micĭ), *aicĭ* în niciŭ un caz nu se poate admite.

S'a afirmat: *prin esploatarea repede a masivelor bătrîne, prevenim unuĭ drept al viitorului;* și pe nedrept s'aŭ susținut aceasta, căcĭ în *prezent nu esplotăm masive menite viitorului*, ci masive pe carĭ *generațiile trecute au omis a le esploata*, și carĭ celor viitoare *nu le ar mai aduce niciŭ un folos*. Cînd judecăm asupra demersului care va fi să se observe la această utilizare, vom fi nevoiți a considera, că cu fie-care hectar de pădure esploatată, care acum e aproape fără creștere, am realizat un spor la creștere și la valórea lemnului (saŭ mai bine o prevenire a perderei acestei valorĭ). Se înțelege de sine, că, afirmînd aceasta presupunem tot-d'a-una, că reîmpădurirea e asigurată.

Mai departe vom considera, că fondul mediŭ de lemn utilizabil care în pădurea seculară pe baza experienților făcute nu e mai mai mare de cît 200—240 m.c. pe hectar, va fi cu mult întrecut în viitor prin fondul unuĭ massiv de 60—80 anĭ, vom considera în fine că esploatările ulterioare, chiar cînd luăm parchete mai micĭ, ne vom furnisa mai mult lemn de cît cele actuale; numaĭ dimensiunile aceluĭ lemn vor fi mai micĭ, de cît cele care rezultă din esploatările de astăzi.

Voiŭ analiza acum mărimea esploatărilor actuale din aceste păduri, carĭ prin întinderea parchetelor și prin cantitățile de lemn, provoacă impresia uneĭ *impetuozități strașnice.*

Să constatăm mai întîiu unele fapte. Prin amenajament e stabilit că după esploatarea tuturor masivelor, carĭ actualmente sînt mai bătrîne de 100 anĭ, totuși mai rămîn 44 % a întregului teritor al Domeniului populate cu arborĭ, carĭ aparțin uneĭ clase mai tinere; mai departe, considerînd creșterea eminentă a masivelor regenerate, se vor putea utiliza deja la etatea de la 80 anĭ în sus. Se poate zice decĭ, că pentru esploatarea masivelor actualmente

bătrîne, ar fi a se stabili timpul de cel mult două perioade, adică 40 ani. In seria pădurilor de munte, a căreĭ mărime e de 207,628 hectare, 116,600 hect. sunt populate cu masive mai bătrîne de cît 100 ani.

Luînd deci perioadele de esploatare, după cum am admis mai sus cu 40 ani, parchetele anuale ar putea avea o intindere de 2915 hectare.

Cu toate acestea conform amenajamentului pentru deceniul curent, esploatarea coprinzînd multe masive, in carĭ s'au făcut deja tăieri anticipate, şi ast-fel s'aŭ rărit in mod sensibil, parchetele anuale s'aŭ fixat numaĭ de 2590 hectare. Chiar păstrînd această mărime a parchetelor anuale pentru viitor, după 40 ani va mai exista 13.000 hectare de pădure seculară nestrăbătută.

Privitor la cantitatea lemnuluĭ, in proiectul de esploatare pentru anul viitor 1897 aflăm totalul esplotăreĭ fixat la 792,080m³ lemn de lucru şi combustibil, ceea-ce ar fi 3.48m³ pe un hectar al intregului Domeniu. Să infierăm această cifră ca prea mare? Dar luaţi in considerare abundenţa masivelor bătrîne şi creşterea viguroasă! După ce se vor fi inlocuit masivele seculare cu pădure tînără bine cultivată, creşterea mediă anuală, chiar abstracţie făcînd de lămuriri, (carĭ pentru procsimul timp nu vor putea avea decit intindere mică) va fi de cel puţin 5 m³ pe hectar, deci pentru intreaga pădure (226,408 hect.) creşterea normală anuală va fi 1,137,000 m³. Dar această ţifră e cu jumătate mai mare decit esploatarea actuală.

E natural că in deceniile carĭ urmează celor d'intiiu 2 perioade mărimea esploatăreĭ va avea să fie scăzută, cel puţin pină cind massivele regenerate iar vor fi exploatabile. Aşa s. e. pentru periodul al treilea vom avea aproximativ numaĭ 30.000 hect. exploatabile saŭ 1500 hect. pe an; deci o suprafaţă cu mult maĭ mică, dar cu maĭ mult lemn pe hectar, şi metrul cub de lemn va realisa un beneficiu net mult mai mare de cît acum, chiar şi din simpla causă, că pină atunci cheltuelile de instalare se vor fi făcut toate. Beneficiul net deci, nici chiar in acel period de transiţie, nu va fi mai mic, decit cel actual. Să rezumăm:

Mărimea esploatărilor de pin'acum, şi a celor proiectate pentru viitor, in nici un cas nu e exagerată; după părerea mea ar putea chiar să se mai ridice ceva!

E deci neintemeiată imputarea ce s'a făcut Administraţieĭ că

esploatează prea mult! Dar s'a esprimat și din alte părți o altă îngrijire, adică, cum că metoda actuală, după care se execută aceste esploatări, ar putea deveni funestă, dacă s'ar urma și în viitor. Și eŭ cred că aceste îngrijiri aŭ mai multă îndreptățire! E cunoscut că esploatarea, adică tăierea, transportul și fasonarea lemnului în ocoalele mari a pădurei seculare se face esclusiv numai prin antreprenori, căror prin contract li se dau părți anumite de pădure spre esploatare. Contractele aceste în cele mai multe casuri cuprind terenuri foarte mari, cu atît mai mult, cu cît antreprizele mici nu sînt espeditive. Așa s. e. actualmente 15 antreprenori esploatează anual 2541 hect. Antreprenorului, pe lîngă întreaga gestiune de utilizare, îi incumbă și construirea instalărilor de transport și a stabilimentelor industriale, cari la espirarea contractelor cu durată aproape constantă de 10 ani, în schimbul unei mici despăgubiri, devin proprietatea fondului religionar. (Instalațiile de transport aici sînt mai cu seamă drumuri de fer; mișcarease face în parte prin locomotive mici, parte prin cai la deal, și urmînd greutății, deci în mod automatic, la vale).

Marile cheltueli cauzate prin instalații, capitalele însemnate ce se închid în instalațiuni, durata scurtă a contractelor, fasonarea dulăpăriei, care se concentrează la puține dar mari stabilimente de cherestea, acestea toate silesc pe antreprenor ca să tindă a primi mari parchete unite la un loc, Se înțelege aproape de sine, că Administrația Domeniului trebuia să fie cu multă considerare și prevenire în această privință, căci alt-cum nici nu ar fi putut atrage antreprenori, spre a realiza aceste grandioase esploatări.

Aceste sînt cauzele, că actualmente mari terenuri păduroase, ba văi întregi, și mai cu seamă cele mai apropriate comunicației și fabricelor de cherestea, apar ca parchete epuizate, și fac impresia unei funeste devastări de pădure; dar în fundul văilor unde nici ochiul nu pătrunde așa ușor, se află masive de întindere mult mai mare, pînă acum cu totul neaccesibile, deci cu totul neutilizate.

Nu putem face Administrațiunei nici un fel de imputare, că urmînd necesității, pînă acum a făcut antreprenorilor cele mai mari concesiuni în concentrarea parchetelor. Acum însă primele greutăți sînt învinse, bazele pentru a face pădurile mai accesibile sînt puse, urmează deci să stabilim pe viitor, pentru fie-care Ocol silvic mai multe, însă mai mici, parchete anuale, și aceasta chiar și cu privire la perfecta asigurare a reîmpăduririi.

In tăierile mari la început nu se fasonau butuci de cît din cel

mai bun lemn, iar fagii și rășinoasele de calitate mai inferioară precum și arborii mai mici rămîneaŭ neutilizați pe loc. Acest lemn însă, de multe ori representa un mai mare volum de cît acela care se utiliza. A fost deci tendința administrației în timpul din urmă a da o intensitate mai mare, și așa se vînd acum și «arbori brac» precum și arbori cu diametrul mai mic. Prin această măsură parchetele au înfățișarea unei tăieri rase, în contra căreia unii escursioniști eraŭ destul de preocupați.

Luînd în considerare, că lemn utilisabil în pădurea seculară se află relativ foarte puțin, ar fi bine oare a le esploata după regulile grădinăritului în mai multe rînduri? Și așa, prețul lemnului în picioare care după calitate variază de la 40 cr. v. a. (= 85 bani) pînă la 1 fl. 60 cr. v. a. (= 3.36 lei) pe m³, e destul de scăzut; dar esploatîndu-se prin grădinărit regulat, el ar trebui să scadă mai mult! Și apoi ce folos am putea avea, dacă am rezerva unii arbori deperitori, sau fagii? Sînt oare aceștia în stare a regenera pădurea în care noi voim a vedea mai cu seamă molid și brad? Nu reese din acestea îndreptățirea unei esploatări cît mai intensive a masivelor bătrîne? Reese însă tot odată că sămînțișul mai tînăr, care aproape în general se află prin parchete, să se protegieze cu multă îngrijire; asemenea și copăceii mai mari se vor proteja, căci după cum știm, în urma isolărei parte mare din ei va peri prin vînturi, zăpadă, și arșița soarelui. Antreprenorul nu e amator pentru acești copăcei, fiind-că nu'i poate desface; Utilisarea lor deci e numai fictivă.

Înfățișarea pădurei seculare în privința amesteculuĭ esențelor și a etățeĭ indivizilor e foarte variată: aici aproape numaĭ lemn bătrîn de multe ori foarte bine încheiat, sub care pe unele locuri se află și un semințiș abundent, iar pe alte locuri acesta lipsește cu totul. În alte locuri se găsesc sub arborete a căror desime și etate variază, presărați ici colea de arbori bătrînĭ, apoi pădure tînără, în alte părți formînd adesea masive micĭ uniforme. Sînt deci deosebirĭ carĭ pentru metodul utilizărei și a regenerărei nu permit nici un calapod; utilizarea și regenerarea ar trebui să se facă tot-d'a-una potrivit circumstanțelor speciale. Nu putem deci ignora, că nu se prea pot uni interesele antreprenoruluĭ, cu considerațiunile, carĭ ar trebui luate în favorul regenerărei. În fine contractele în această privință nu pot prevedea de cît condițiunĭ generale, carĭ necesar se apropie de calapod.

E ştiut că utilizarea pădurei seculare nu se poate face la moment, ci se repartizează pe un şir mai lung de ani; o parte deci va fi ajunsă de esploatare numai după cite-va decenii. Foarte recomandabil însă ar fi, ca în aceste părţi, chiar de pe acum să se prevadă în planul general de esploatare, o tăiere anticipată, a cărui sens şi ţintă ar fi pe de o parte a utiliza precit se poate numai acei copaci, cari pînă la esploatarea întregului parchet, ameninţă a se strica cu totul, iar pe de altă parte a introduce regenerarea naturală a respectivelor masive.

Cînd e vorba de regenerarea masivelor respective, de repopularea tăieturilor, trebue a şti, că chestia aceasta, nediscutabil, e una din cele mai importante şi mai grele pentru Administraţia Domeniului. Reese aceasta deja din mărimea de 2600 hect., cari reprezintă tăierile anuale, făcînd abstracţie cu totul de alte terenuri cari reclamă împădurirea. Acele 2600 hect. în alte locuri formează deja un frumos Domeniu forestier. Nu poate fi vorba aici deci de o repopulare prin plantaţiune, care e obicinuită în regie mai mici şi bine desvoltate; repopularea trebue lăsată aici mai mult în grija naturei, care în cel mai abundent mod ia asupraşi această sarcină. În puţine părţi regenerarea naturală şi desvoltarea semînţişului se face atita de bine ca aici.

Programul repopulărei se va stabili deci cam astfel: cît se poate mai mult să prevedem şi să întrebuinţăm repopularea naturală, şi unde împădurirea artificială devine neevitabilă, să preferim semnătura plantaţiunei. Acestei îi rămîne un teren destul de vast reservat, adică: micile goluri cari rămîn în sămînţişuri, păşunile degenerate, tăieturile mai vechi, cari sînt nepăzite de buruieni, şi în cari repopularea naturală nu s'a făcut de loc, saŭ numai parţial.

Grija Administraţiei a fost să facă faţă acestui problem: a instituit 5 sămînţării sistematice şi 109 pepiniere a căror întindere totală e de 12.77 h. a.

Executarea acestui program de esploatare şi repopulare, schiţat aici numai în liniamente generale, este tot-odată, şi în trăsuri mari şi intenţia Administraţiunei Domeniului; dar el reclamă ca condiţie, sine qua non, a face accesibile cît mai iute şi cît mai perfect toate părţile pădurei. Reclamă deci construcţia de urgenţă a drumuri cît mai simple, fie ferate, fie pentru care, pre lîngă şoselele costisitoare cari acum deja străbat principalele regiuni, şi cari aŭ adus mult folos.

Dacă trecem la lucrările de amenagiare, avem a stabili, că în-

viitor nu va mai fi permis să ne mărginim pre lîngă lucrări taxatorice şi geodezice, cari să restring numai asupra parchetelor cari sînt luate în vedere pentru viitorul cel mai apropiat, după cum s'a făcut pînă acum în esecutarea aşa numitei «instrucţiuni pentru dădurile din Carpaţi». Va trebui ca amenajistul să'şi dea seama de pe acum de diferitele masive, stabilind un plan general de esploatare pentru timpul de tranziţie, de care amintim mai sus, constatînd cu siguranţă cantitatea lemnului care ni'l vor da parchetele regulate şi tăierile anticipate pe întregul teren a fie-cărui Ocol. Va fi de observat că acest amenajament să fie cît mai simplu, şi în privinţa împărţirei pe teren a masivelor, să nu intre în detalii; s'ar putea evita cu totul fixarea pe teren a liniilor somiere, întru cît ele nu ar fi necesare pentru isolarea tăieturilor actuale. Fixarea pe teren a liniilor somiere, cu atît mai mult să poate lăsa în grija viitorului, cu cît secolul al 20-lea va abandona, după toate semnele, aproape cu totul această împărţire regulată a pădurilor. Nu vom fixa pe teren, nici chiar prin petriî numerotate aceste linii, ci ne vom mărgini în a fixa numai principalele puncte de încrucişare saŭ de frîngere a liniilor împărţirei.

La prima executare a acestui amenajament a dominat tendinţa de a'l face cît se poate mai modern, prea mult a prevalat voinţa de a'l înzestra cu toate minuosităţile, cari se observă pentru domeniile statului în ţările din apus. Dar prin aceasta, spesele amenajamentului aŭ devenit prea mari, şi terminarea lui pentru toate Ocoalele, în urma enormei întinderi teritoriale, s'a amînat pe un îndelungat viitor. A fost deci foarte la loc «instrucţiunea de amenajament», care s'a dat în timpul din urmă, în locul învechitei instrucţiuni pentru pădurile din Carpaţi, care şi aşa era a se privi numai ca ceva cu totul provisoriŭ. Această nouă «instrucţiune», considerînd circumstanţele cu totul extraordinare a pădurilor fondului religionar, nu este alt-ceva, decît numai o simplificare potrivită a «instrucţiunei» în vigoare pentru amenajamentul celor-l'alte păduri ale statului Austriac.

Una din cele mai principale condiţii pentru o esploatare, care va avea a considera cît se poate mai mult deplina şi satisfăcătoarea regenerare a pădurei în tot casul este căutarea succesivă în regie, care numai de cît trebue aplicată, îndată după espirarea fiecărui contract. Această măsură s'a recomandat prin mai mulţi escursionişti cu ocasia discuţiunei asupra acestei teme. În strînsă le-

gătură cu măsura aceasta, ar trebui să stea împuținarea Ocoalelor cari astăzi în parte sînt prea mari, precum și sporirea destul de simțitoare a speselor de administrare.

Dacă am făcut aici unele (indicări) arătări în sincera dorință de a fi util cauzei, pe de altă parte nu pot omite a aminti și recunoștința unanimă a escursioniștilor pentru marile și preste tot locul evidentele rezultate obținute a administrației Domeniului, cari își află viua espresie în instituirea unei mari gospodării, în utilizarea materialului lemnos, în asigurarea și amenagiarea proprietății, în creațiunea de mijloace de comunicație și transport, (șosele, căi ferate, căi de plutărie, etc.), în construcția de locuințe pentru agenții silvici.

Să'mi fie permis a caracterisa aceste prestațiuni prin unele puține țîfre.

Spre stabilirea și asigurarea proprietății, a cărei limite înainte de aceasta erau foarte nesigure, s'au delimitat de nou 1031 klm. limite, cu spesele de 52.385 fl. v. a. (= 110,008.15 lei) în cursul celor din urmă 20 ani, iar în acest timp 715 klm. limite s'au înnoit; asemenea s'au măsurat de nou și s'au amenajat complect 186,579 hect. pădure. În ultimul deceniu (1887—1896) s'au construit cu spesele de 469.425 fl. (= 985.792.50 lei) 73.65 klm. șosele și căi ferate, precum și 79 case forestiere, parte teședințe de Ocoale, parte locuințe pentru brigadieri și pădurari. Mai înainte acestea lipseau tot așa, ca și căile de comunicațiune.

Din bilanțul țîfrelor budgetare pentru anii 1874 și 1897 se poate constata avîntul pre care, prin activitatea Administrației Domeniului, l'au luat esploatarea pădurei și utilisarea lemnului. La 1874 erau trecuți în budget 304.145 m³ lemn esploatabil cu beneficiul net de 288.285 fl. v. a., (deci în calcul mediu 80 cr. v. a. [= 1.68 lei] pe m³), iar în 1897, 792.080 m³ cu beneficiul de 910.073 fl. v. a. (deci cu media de 1.15 fl. [= 2.41 lei] pe m³).

Dacă prețul mediu de la 1897 față cu cel de la 1874 se pare destul de modest, trebue să considerăm încă și acea împrejurare, că la 1874 antreprenorii nu cumpărau decît lemn de calitate primă, iar în acest interval li s'a impus să ia atît lemnul de calitate inferioară cît și fagul.

Beneficiul net realizat din gospodăria silvică a acestui Domeniu, înmediu pentru cinci ani 1874—1878 fusese 268,525 fl. v. a. (563,902.50 lei), iar de atunci în coace incontinuu s'a sporit și în media anilor 1894 și 1895 au ajuns suma de 797,000 fl. v. (1,673,700 lei).

Am avut ocazia, a arăta în ce măsură a influenţat această urcare, fără discuţie cu totul admisibilă, a utilizărei comorilor păduroase, asupra industriei şi comunicaţiunei din ţară. Voiŭ accentua numai, pentru a semnifica şi acest avînt prin cifre, că înainte cu cîte-va decenii în Bucovina nu se aflau de cît puţine mici ferestrae primitive, spre satisfacerea consumaţiunei locale, iar statistica oficioasă din 1895 ne presintă următorul stat: 122 ferestrae primitive minate cu apă, şi 27 fabrici de cherestea cu vapor, cari prin o forţă totală de aproape 2000 cai pun în mişcare 146 gattere complecte şi o mulţime de alte maşinării pentru fasonarea lemnului.

Toate acestea aŭ fost tăcute în interpelarea D-lui deputat Stelanovicz; dînsul a luat informaţii numai de la partidul în opoziţie; şi totuşi ar trebui să crează cine-va, că aceste cifre şi fapte nu pot rămînea neobservate, cînd întreprinde cine-va a judeca în faţa unui corp atît de înalt în mod decisiv activitatea şi rezultatele obţinute ale Administraţiei statului, căreia aparţine acest Domeniu.

Nu voiu a încheia aceste repriviri asupra escursiunei în pădurile Bucovinei, fără a da cuvîntul încă o dată unei dorinţe, căreï acolo i-am fost dat deja expresia La ultimul dejun, pe care D-l preşedinte al ţărei, contele Goess, sub verdele frunziş a pădurei Bucovinei la Franzthal, ni-l oferise, d-l şef de circumscripţie Eugen Guzman prin entusiaste cuvinte prea mărî impunătoarea frumuseţe a pădurei seculare.

Acesteï păduri, cu inima grea, i-am făcut judecata de moarte; am îndulcit în cît-va această sentinţă prin executarea eï în timp de 10 anî. Sentinţa noastră se baza pe împrejurarea că menţinerea pădurei seculare în forma şi mărimea eï actuală, nu se poate uni cu scopurile, căror e dedicat Domeniul, nicî cu interesele ţărei în general. Dar consimţim cu toate acestea, cu dorinţa exprimată de numitul dn. orator, ca cel puţin o mică parte a acestor codrii seculari, să se rezerve pentru generaţiile viitoare. Ar fi bine ca un teren potrivit să se izoleze chiar de pe acum, şi să fie pentru toate timpurile esclus de la ori-ce utilizare, ca şi moştenitorii noştrii să se poată bucura de peisagiul aceluï codru secular, care odinioară acoperea partea cea mai mare a ţărei, şi să'l admire în măreaţa şi neatinsa sa frumuseţă naturală.

Cu aceasta savantul profesor cavalerul de Guttenberg, îşi termină articolul, care în modul cel mai favorabil se distinge prin vederi largi şi obiectivitate, demne ambele de recunoştinţă şi imitare.

Olimpiu Boiul.

LUNURA STEJARULUI [1])

Se dă numele de *lunura* unor inele de o culoare mai deschisă ce se observă cîte odată în duramen, pe secţiunile transversale a trunchiurilor de gorun şi pedonculat. Acest termin derivat din cuvîntul german Mondring (inel lunar) a fost importat în Franţa către anul 1830. El se datoreşte vagei aparenţe de aureolă, ce iau aceste bande inelare. Lunura poate avea un contur mai mult sau mai puţin regulat, or să fie redusă la o fracţiune de inel; poate chiar să nu aibă această formă, de ex. cînd ea ocupă centrul secţiunei, în care cas să fie centrală.

Buffon şi Duhamel se pare a fi fost primii autori cari au semnalat lunura. Ceea-ce au zis ei în mai multe pasage din scrierile lor, era oare echoul cunoştinţelor din acele timpuri sau rezultau din observaţiunile lor personale? Ei nu spun nimic în această privinţă, trebue dar pînă la proba contrarie, să socotim ca ale lor tot ceea-ce au emis asupra acestei chestiuni. De şi nu se pare că cele scrise de dînşii asupra lunurei, să se reazeme pe cercetări metodice, lucru care nici se putea alt-fel, faţă cu mijloacele de cari dispuneau în acele vremuri, şi că prin urmare concluziunile lor nu se pot da ca sigure, totuşi nu ne putem opri, cînd cine-va a studiat această chestiune, cum am făcut'o eu, de a fi izbit de perspicacitatea vederilor lor şi de a admira facultăţile intuitive de cari au dat probe în acest studiu.

In ceea-ce priveşte experienţele arătate de ei asupra proprietăţilor fizice şi mecanice ale lemnului lunat, au fost rău concepute şi n'au nici o valoare.

Pentru Buffon şi Duhamel, lunura constitue un viciu foarte grav, de care trebue să ne ferim cu atit mai mult cînd întrebuinţăm lemnul de stejar, cu cît ea este adesea ascunsă sau foarte puţin aparentă. El întrebuinţau pentru ţesătura lunată numele de *dublu alburn* sau *falş alburn* pentru că credeau că are proprietăţi cari nu numai că nu erau superioare alburnului, dar chiar inferioare. El remarcaseră că

[1]) Trades din «*Revue des Eaux et forêts* No. 14 din 1897 de M. T.

acest lemn putrezește lesne cînd este întrebuințat afară, și că adesea chiar este stricat în arbore.

De la 1737, data acelor scrieri, a trecut aproape un secol pînă se găsim alte studii asupra acestei chestiuni. In 1833 s'au publicat în Danemarca de către Funk niște experiențe asupra calităților tehnice ale lemnului lunat. La această dată se pare că s'a stabilit distincțiunea între lunura albă și lunura roșietică. Din lucrările lui Funk nu rezultă vre-un fapt nou nici asupra constituțiunei nici asupra originei acestei maladii.

După Funk iarăși tăcere asupra lunurei, cel puțin eu nu am găsit nici o lucrare originală care să fi fost publicată asupra acestei chestiuni, între 1833 și astă-zi. Diverse observațiuni au fost culese de persoane cari se ocupau de lemnul de stejar, dar izolate, superficiale și fără nici un caracter științific.

Toate cunoștințele ce se posedau asupra acestei chestiuni pe la 1860, se găsesc rezumate în pasagiul consacrat lunurei de către D-l Nanquette în tratatul său *Exploatarea lemnelor*. In 1887, D-l Boppe în cursul său de *Technologie forestieră*, consideră lemnul lunat ca alburn, care în urma unor desordine organice încă necunoscute nu putuse să se transforme în duramen, dar a emis ideea că lunura roșietică este o lunură albă alterată.

Se va vedea mai la vale că această părere a fost confirmată și de cercetările mele.

In anul 1896 numai, studiul lunurei începe a fi atins în mod științific. In luna Februarie a acelui an d. Henry a făcut Societății de Științe din Nancy o comunicațiune relativă la lunurile produse de iarna 1879/80 și din cari rezultau următoarele:

1) Lunura se datorește gerurilor din iernele grele. Alburnul moare și nu poate să se mai transforme în duramen rămînînd în stare de alburn. Vasele lui sînt lipsite de thylles. Buffon și Duhamel aveau dreptul dar să'l numească dublu alburn.

2) Dacă cu toate că alburnul moare, arborele nu piere, este pentru că straturile cele mai tinere ale acestui țesut sunt preservate și că ridicarea apei se face prin ele. Stra-

tul cambial rămîne neatins. Cauza acestei neatingeri nu este cunoscută.

3) Alterarea lemnului lunat se datoreşte bogăţiei lui în amidon şi în materii proteice.

4) Creşterea anuală formată în 1880 este mai îngustă de cît cele cari au precedat'o.

In aceeaşi şedinţă şi îndată după comunicarea d-lui Henry depuneam şi eu pe biuroul Societăţei un memoriu raportîndu-se la aceeaşi chestiune [1]). In şedinţa următoare (15 Aprilie 96) am expus lucrarea mea asupra căreia s'a publicat un rezumat, puţin după aceea în *Buletinul şedinţelor Societăţei*.

Din această notă reese, că lemnul lunat este departe de a avea tot-d'auna constituţiunea alburnului, că el a fost de cele mai multe ori sediul unei duraminizări, însă incomplecte. Adăogam că origina lunurei, atribuită gerului! iernelor grele, nu era probat, pentru că numărînd straturile formate posterior zonei lunate, nu ajungeam la anul în timpul căruia s'ar fi format lunura. Intre stratul acestui an şi ultimul strat lunat, se găseau aproape în tot-d'auna altele, cari păreau că nu au fost atinse, ceea ce era suficient pentru a se ţinea în rezervă asupra acestei chestiuni.

După cum se vede, multe puncte rămîneau încă necunoscute. Am căutat să le luminez prin noi cercetări.— Am studiat cu mai multă atenţiune primele probe de lemne şi mi-am procurat altele. Fapte demonstrative nu întîrziară a se arăta, şi chestiunea se prezinta sub o altă faţă. Am cules diferitele rezultate ale acestui studiu într'un memoriu actualmente sub presă [2]). Il voiu rezuma aici.

I.

Prezenţa lunurei se observă pe o secţiune transversală de lemn de stejar mai întîiu prin diferenţa de colorare.

1) In acest memoriu în care concluziunile difereau de ale d-lui Henry, ziceam că am recunoscut faptele următoare asupra eşantionului prezentat de d. Cordier, fapte pe cari şi d Henry le constatase de asemenea: prezenţa amidonului în lemnul lunat, puţina cantitate de tanin, duraminizarea stratului din 1879, reducţiunea creşterei stratului din 1880

2) Buletinul Societăţei de Ştiinţe din Nancy, anul 1896.

Ea se constată de asemenea, însă nu tocmaĭ aşa de bine şi pe o secţiune longitudinală. Acest caracter a isbit maĭ mult pe primiĭ observatoriĭ, sugerîndu-le ideea că aveaŭ a face cu o boală saŭ cel maĭ puţin cu o anomalie. Se vedem dacă această coloraţiune este de natură a justifica termenul de *dublu alburn* întrebuinţat în Franţa înaintea celuĭ de lunură.

Printre numeroasele probe de lemne lunate ce am examinat, am găsit numaĭ unul în care inelul avea o culoare uniformă. Însă de culoare negru roşiatic; ceea ce la un examen superficial, făcea ca să se confunde maĭ repede cu duramenul de cît cu alburnul [1]). Maĭ adaog că această culoare n'a putut să fie în tot-d'auna aceeaşi şi că trebue să o atribuim, cu toată origina recentă a lunureĭ (15 anĭ) alterăreĭ uşoare a acesteĭ din urmă. In alte specimene ce proveneaŭ din lemne ce aŭ stat mult timp la aer, şi al cărui alburn atacat de ciuperci, a perdut amidonul şi taninul şi s'a decolorat complect inelul lunat prezintă pete de lemn descompus în alb ca alburnul, dar aceste pete nu ocupă de cît o porţiune foarte minimă a inelului care, în mare parte este format din un lemn brun, de nuanţă puţin maĭ palidă de cît aceea a duramenului [2]).

Pe toate cele-alte probe de lemne ce am studiat, lemnul lunat avea culoarea maĭ închisă de cît aceea a alburnului, maĭ deschisă ca aceea a duramenului şi aproape în tot-d'auna omogenă. Pe aceeaşi lunură din acest punct de vedere sînt maĭ diferenţe, după locuri. Adesea ea se descompune într'o serie de inele de culoare unele deschise, altele închise. Maĭ mult, pe un acelaşi strat lemnul de primă-vară seamănă cu alburnul, lemnul de vară cu duramenul [3]).

Ca culoare, lemnul lunat oferă deci în general, toate

1) Acest eşantion a fost luat dintr'o bilă de stejar lunat, dăruit în luna Ianuarie 1876 Scoaleĭ Forestiere de către d. Cordier, fost deputat de Meurthe-Meselle, ai provenind din pădurile sale de la Festigny (Yonne). Această bilă este care a servit d-luĭ Henry în studiul său precitat.

2) Aceste probe de lemne provenind din Domevre-sur Durbion (Vosges) aŭ fost de asemenea descrise de d. Henry în memoriul său. Ele 'mĭ-aŭ fost comunicate cu multă bună-voinţă de dînsul.

3) Această particularitate se remarcă maĭ ales în lunura din anul 1794, din o rondelă ce face parte din colecţiunea Scoaleĭ forestiere.

nuanţele între duramen şi alburn, apropiindu-se mai mult de aceea a duramenului.—Este oare la fel şi în ceea ce priveşte constituţiunea lui? Aici oare-carî detalii sînt necesare.

Alburnul de Gorun şi pedonculat conţine în celulele sale lemnoase şi radiale mult amidon, dar foarte puţin tanin. Această substanţă este localizată numai pe raze şi principalmente în cele groase. Mai mult, vasele sînt lipsite de thyles. Pe măsură ce un strat de alburn se transformă în duramen, amidonul dispare din celulele amylifere, carî se încarcă cu tanin, iar vasele groase ale lemnului de primă-vară se umplă cu thyles. Acestea sînt principalele caractere ale duramenului la aceste esenţe. Sub raportul bogăţiei şi repartiţiunei taninului, sînt diferenţe însemnate între duramenul tînăr şi duramenul mai bătrîn. In urma unor analise comparative d. Henry a stabilit ca prima din aceste regiuni (duramenul periferic) conţine mai mult tanin de cît cel de al doilea (duramenul central).

Eu din parte-mî am arătat care este cauza acestei diferenţe. Pentru duramenul de formaţiune nouă, m'am asigurat, prin examenul microchimic, că taninul se găseşte în soluţiune în celulele lemnoase şi radiale, că el se fixează puţin cîte puţin pe membranele celulelor, în special ale fibrelor lemnoase, în acelaşi timp oxidîndu-se în mod parţial, ceea ce dă un ţesut de culoare brună caracteristică. Porţiunea de tanin oxidat nu mai poate după aceea să fie separată prin reactivi. Iacă pentru ce duramenul ajuns la oare-care vîrstă conţine mai puţin tanin. El devine mai sărac în această substanţă cu toate că se formează fără încetare alburnul. O porţiune mai mare de cît cea ce se adaogă, se oxidează şi prin urmare partea rămasă liberă, se micşorează.

Cată să distingem diferite stări în duramen, dupe cantitatea şi distribuţiunea taninului ce conţine, calităţile tehnice precum şi coloraţiunea, se accentuează pe măsura ce se măreşte împregnarea cu tanin a pereţilor fibroşi. Cu toate acestea razele lemnoase, continuă a conţine acest corp, chiar în regiunile foarte vechi ale duramenului, dar

în mai puţină cantitate[1]). Aceasta este o particularitate a stejarului carî probează ca translaţiunea taninului din alburn la duramen, precum şi impregnarea acestui din urmă, se continua pînă la o vîrstă foarte avansată.

Caracterele alburnului şi ale duramenului fiind stabilite să le comparăm cu lemnul atins de lunură. Principalul caracter al acestui din urmă, acela care este suficient pentru a 'l recunoaşte, este prezenţa constantă a amidonului. Amidonul însă aci este foarte rar aşa de abondent ca în alburn. Mai adesea aproape nu 'l întîlnim în razele micî. Cîte odată chiar se găseşte puţin în celulele lemnoase şi razele groase. în celulele de pe marginea cărora el este limitat. In general are thyl în vasele cele mai largi. In cea cea priveşte taninul, el este cîte odată destul de rar, altă dată din contra abondent. In această privinţă se observă încă marî variaţiunî (intensitatea coloraţiunei fiind tot-d'auna în raport cu cantitatea de tanin ce conţine). Numai acest corp este aproape singur concentrat în celule. Afară de oare-carî pete izolate, fibrele nu sînt impregnate. Ele se apropie deci de un duramen normal la începutul formaţiunei sale.

Din cele ce preced rezultă că, prin constituţiunea ca şi prin coloraţiunea sa, lemnul lunat este intermediar între alburn şi duramen. El a fost leagănul unui început de duraminizare. El nu trebue considerat, cel puţin în cea mai mare parte de cazurî, ca izbit de moarte, atunci cînd se găsea încă în stare de alburn. Termenul de *dublu-alburn* este dar impropriu. Acela de *alburn fals* ar conveni mai bine, dar cu condiţiunea de a înţelege prin aceasta că acest ţesut este superior alburnului prin proprietăţile sale, în loc de a 'l fi inferior, dupe cum credea Buffon şi Duhamel.

El este superior, pentru-că a trecut cîte-va etape pe calea duraminizăreî. Dar a fost oprit prin moarte la un stadiu mai mult sau mai puţin apropiat de transformarea completă şi atunci, înconjurată de ţesăturî vii începe pen-

[1] In părţile subţirî ale preparaţiunilor, razele nu se mai colorează cu sărurile de fer, cum sînt cînd se tratează prin reactiv porţiunile ţinere de duramen. Dar în părţile groase se vede încă un oare-care număr de celule radiale carî se colorează, cînd ele aparţin mai cu seamă razelor groase. Deci acolo se găseşte încă tanin, numai în soluţiune mai slabă de cît în duramenul de nouă formaţiune.

tru el seria de degenerescență al cărora leagăn sînt de ordinar porțiunile de țesuturi închise ce se formează în diverse circumstanțe. (înaintări în vîrstă, rănî etc.). Taninul dizolvat în paransim se solidifică în parte sub forma de globule sau granulațiuni brune, se fixează de asemenea în parte pe membranele celulelor unde se oxidează aproape în întregime, cea ce dă lemnului acea coloraţiune galben-roşu, particulară *lemnului roşu*, cea ce a făcut ca să se distingă lunurile ajunse la această stare sub numele de *lunura roşatică* (lounure rousse [1]).

O lunura roşatică nu este deci o varietate a lunurei, dar o lunură necrozată, care a suferit deja o succesiune mai mult sau mai puțin mare de alterațiuni dupe moarte.

II.

Lunura este un viciu al lemnului, rezultatul unei duraminizări incomplecte, urmată de o mortalitate prematură.

Rămîne dar a i căuta cauzele.

Duhamel şi Buffon, din cele cuprinse în scrierile lor, atribue lunurile unor cauze diverse,—calităţii solului, uscăciunei trecătoare a alburnului, dar mai cu seamă frigurilor riguroase din ernele grele. Îşi bazau părerile lor pe faptul că inelele lunate examinate de ei se găseau în stare de alburn în timpul ernei de la 1709. Îşi recunoşteau cu toate acestea că, din cauza dificultăţilor ce avea de a număra straturile, adesea foarte înguste, nu puteau afirma că cel mai tînăr inel lunat a fost în adevăr acela al anului 1708.

Opiniunea lui Duhamel şi Buffon a predominat după ei, în Franța cel puțin, căci în Germania, judecînd cel puțin dupe Nordlinger origina lunurei nu se cunoştea [2]). D-l Henry a fost condus ca să confirme credința franceză prin studiul

1) Acest țesut mort, ca toate sequestrurile, devine sediul uscăciunei şi umezelei alternative, dupe cantitatea variabilă în apă a lemnului vecin rămas viu. Uscarea favorisează pătrunderea aerului şi prin urmare oxidarea taninului care impregnează acest țesut. De altă parte, umeziciunea facilitează disolvarea acestui tanin oxidat care este atunci luat membranelor şi vine a se depune sub formă de grămadă brună în lumenul fibrelor şi vaselor.

2) Chiar în Franța, nu era fixat încă asupra acestui punct, căci D-l Boppe scrie în 1887 «*or cari ar fi cauzele acelei maladii*.. etc».

lunurilor recente ce a examinat. Toate 'i-aŭ părut că datează de la greaua iarnă 1879—80. Cu toate acestea din însăşĭ mărturisirea sa, o obiecţiune serioasă se prezintă. Straturile lunate cele maĭ tinere erau generalmente anterioare luĭ 1879—80. Astfel, în eşantionul dat de D-l Cordier, care, prin lărgimea straturilor sale, şi claritatea cu care se prezintă inelul lunat, ridică orĭ-ce îndoială în această privinţă, stratul din 1879, cel din urmă format, acela care, prin vîrsta şi situaţiunea sa, părea că trebuea să fie cel întîiŭ atins, se prezinta că nu a fost atins. Culoarea sa seamănă cu acea a duramenuluĭ. Taninul este abondent, în fine vasele sale aŭ thyl. In cea ce priveşte fixarea vîrsteĭ, nu încape eroare posibilă, straturile carĭ le acoperă fiind foarte bine delimitate şi D-l Cordier asigurînd că arborele a fost exploatat în Noembre 1895.

Acelaş fapt se prezintă şi cu cele-alte eşantioane ale D-luĭ Henry şi chiar în acesta nu este numaĭ stratul din 1879 care pare duraminizat, acelea din 1878, 77 şi 76 şi cîte odată şi maĭ vechĭ nu par a aparţine zoneĭ lunate. Era deci imposibil, se înţelege, de a afirma ca lunurile se datoreau erneĭ din 1879—80. Fără îndoială, pentru a încerca să explice aceste aparenţe anomaliĭ, era permis de a presupune, cum a făcut'o de alt-fel D-l Henry, ca tinerile straturĭ de alburn rezistă maĭ mult la frig; era chiar permis de a pune la un loc în această immunitate şi stratul cambial, cea ce ar permite ca se înţelegem pentru ce, acesta continuă a trăi şi întreţine vegetaţiunea arborilor [1]). Dar o explicaţiune care nu este bazată pe nicĭ o probă nu poate avea mare valoare.

Acolo era miezul chestiuneĭ, şi cercetările mele aŭ fost conduse în special asupra acestuĭ punct. Am examinat cu multă atenţiune aceste straturĭ, în aparenţă neatinse, ale anilor 1879 şi maĭ dinainte şi am constatat că, dacă prin aspectul lor exterior, ele seamănă mult cu duramenul, nu pot cu toate acestea să fie considerate de cît ca un duramen incomplect. In adevăr, cu toate că cuprinzînd puţin

1) Buffon a fost deja izbit de acest fapt; cea ce il a condus a presupune, cu poate ţesutul lunat nu este mort, dar numaĭ bolnav. Se va vedea că această ipoteză era justă.

amidon, căutînd cu atenţiune găsim o oare-care cantitate, mai cu seamă la periferia razelor groase. Acesta este un criteriu important, căci nu este de cît în duramenul stejarilor cu creşteri mici, cu vegetaţie încetată, unde întîlnim urmele de substanţe amilacee. Dar nu este totul: taninul aci este mai puţin abondent de cît în duramenul normal, coloraţiunea razelor medulare prin sărurile de fer în loc de a fi azur, este adesea gris ca fierul. Caracterele duramenului normal se regăsesc din contra în acele straturi formate posterior lui 1879, cari sînt deja duraminizate, de ex.: acelea din 1880, 81, 82.

Cea ce am spus probează că stratul din 1879 şi cîte-va din cele cari l'au precedat imediat, cu toate că nu par lunate, au fost cu toate acestea atinse, mai slab, este adevărat, de cît straturile mai vechi. Acesta era un prim punct cîştigat şi care permitea a conchide că piedici aduse în duraminizare, erau din iarna 1879—80.

Rămînea a se căuta pentru ce ţesăturile tinere, sînt mai cu puţină putere atinse de frig. O serie de observaţiuni, ce am avut ocaziunea să fac de curînd par foarte concluante în această privinţă.

In luna Februarie 1895 a fost foarte frig în Vosgii de sus, ast-fel că: în oare cari situaţiuni ca marginele locului Longemer, unde tinerii brazi erau în particular expuşi, au suferit, unii mai mult, alţii mai puţin, nu numai după individe dar încă după organe şi după poziţiunea acestora din urmă. Fără a vorbi de ramurile joase cari aŭ fost generalmente preservate pentru că erau acoperite în zăpadă, nici de crăcile; din mijloc cari din contră aŭ perit mai mult saŭ mai puţin, pentru că se găseau imediat de asupra acestei zăpezi, voi atrage în special atenţiunea asupra acestui fapt că mugurii cari formaŭ cele 2—3 verticele superioare, aŭ rămas inactivi timp de 1 an şi că mugurii cari terminaŭ fleşa din 1894 în cea mai mare parte nu aŭ produs vlăstarul în 1895 şi la unii nici în 1898, pe cîtă vreme mugurul terminal dedea naştere în cursul verei următoare la o fleşă în general mai mică de cît cele precedente. De unde avem exemplele; 1) Că organele pot să fie atinse de frig în vitalitatea lor, fără cu toate astea ca moartea se urmeze

2) Că organele cele mai viguroase oferă o mai mare rezistenţă; cea ce s'a întîmplat cu mugurul terminal. Ast-fel se explică, în cazul de lunuri, imunizarea relativă a straturilor celor mai tinere de alburn precum şi a stratului cambial.

Fantul că straturile de alburn cari existau înainte de 1879, împreună cu aceste, trebuesc să fie socotite în zona lunată, şi ca acelea cari 'i sînt posterioare trebuesc din contră să fie excluse, din cauza caracterelor lor redevenite normale, constitue, se înţelege, o importantă presumpţie în favoarea opiniunei că lunurile observate pe eşantionele de studiu sînt în adevăr datorite frigului din iarna 1879—80.—Dar este o altă probă nu mai puţin importantă.

Straturile posterioare lui 1879 sînt în mod sensibil mai înguste de cît acele cari le-au precedat. — Acesta este un fapt, pe care îl am constatat la toţi stejarii unde se observau lunuri. — Cîte odată această micşorare de creştere este limitată la straturile din 1881, 82, 83, ca în eşantionele d-lui Cordier, cîte odată însă se observă la un mai mare număr de straturi. Generalmente cel din 1880 este cel mai îngust dar altă dată cel din 1881. Cele următoare merg treptat mărindu-se şi după cîţi va ani n'au valoarea lor din nainte de 1879. — Cea ce se întîmplă la arborii viguroşi. — Din contra pe aceia cari înainte aveau creşteri mici, reducţiunea s'a menţinut în timp de mulţi ani, şi în unii se menţine încă. După măsurile luate pe mai bine de 20 indivizi, media celor 10 creşteri posterioare anului 1879 este în mod simţitor inferioară mediei creşterilor anterioare acestui an.

Acest fapt probează că constituţiunea acestor arbori a suferit o perturbaţiune foarte manifestă între anii de vegetaţie 1879—1880. Generalitatea ne permite a conchide că el se datorează, nu unor cauze individuale, nici chiar locale, ci la un accident climateric excepţional. Şi cum printre accidentele de acest gen, cari s'au produs în cursul acestei perioade de 6 luni (Octombre 1879 Aprilie 1880) nu se cunoaşte de cît scăderea considerabilă de temperatură în luna Decembre 1879, sîntem autorizaţi a'l socoti

ca fiind cauza alterațiunei alburnului, și a reducțiunei creșterei în straturile posterioare [1]).

III.

Daca, din cele ce am zis mai sus, ar părea stabilit că lunurile cele mai recente trebuesc să fie atribuite ernei din 1879—80, cum se face că se găsesc puțini stejari atinși? Se citează oare-cari cantoane de păduri, unde arborii lunați se întîlnesc destul de des; dar cu toate acestea arborii lunați păreau pînă în prezent a fi destul de rari, Această părere nu este cu totul exactă [2]). Fără îndoeală stejarii în cari inelele lunate, prin coloraținea lor pală și omogenă, tranșază pe duramen, nu sînt comuni. Dar sînt mulți alții în cari lunurile se disting deabia, pentru că coloraținea lor se deosebește puțin de acea a duramenului. Cîte odată se distinge numai o bandă inelară ceva mai deschisă. Dar examenul microscopic permite de a recunoaște, micșorate cu toate acestea, caracterele lunurilor semnalate mai sus și prin urmare de a distinge exact limitele lemnului bolnav. In acest caz boala fiind foarte ușoară, duraminizațiunea a putut să fie impusă destul de departe. In fine sînt arbori la cari lunura nu este de loc aparentă. Se recunoaște cu toate acestea existența după 2 caractere : 1) dupe prezența

1) Am recunoscut că la stejarii din împrejurimele Nancyului, lărgimea straturilor variază cu influențele climaterice. Astfel în anii umezi 1879, 83, 88 ele sînt în mod particular largi, iar în anii secetoși 1870, 76, 93 ele sînt foarte înguste Aceste variațiuni depind chiar de anii în timpul cărora ele se produc. Nu am avut încă un exemplu că, creșterile ați fost influențate în același sens în timpul unei serii de ani, pentru că se întîmpla fórte rar ca să fie o succesiune de ani sau foarte umezi, saŭ foarte secetoși. Aceasta este o probă ca îngustimea straturilor cari succedă lunurilor, nu se datorește influenței anilor în cursul cărora ele s'au format. Cineva se poate asigura despre aceasta prin examenul individzilor ne atinși de lunură, la cari straturile de la 1880—82 sînt din contră largi, anii fiind mai mult umezi — Sînt dar cazuri excepționale lunate îl probează) unde influența climatérică a unui an, poate să se resfrîngă asupra creșterilor anilor următori. Iată se combină atunci cu influența acestor ani

2) Buffon a scris cu toate acestea... „Acest defect este foarte frecvent, și este foarte greŭ a se găsi cîți-va arbori cari să nu fie de loc atinși » Această părere este exagerată în sens contrar. Cu toate acestea multe lunuri trec neobservate. Așa-fel printre numeroasele rondele de stejar din Galeria școalei fostiere, patru numai sînt desemnate ca fiind lunate. Am găsit însă și altele cari aveau lunuri dar mai puțin aparente.

urmelor de amidon în cele 10—15 straturi anterioare lui 1879 şi deja duraminizate, 2) după reducerea grosimei straturilor formate posterior acestei date. Cea mai mare parte a stejarilor din împrejurimile oraşului Nancy pe cari 'i am examinat prezinta acest dublu caracter. La ei duraminizarea a fost aproape completă şi nu cred ca din punctul de vedere al calităţi lemnelor, rezultă din aceasta mari pagube [1]).

Pentru a me convinge că prezenţa chiar de urme de amidon în duramen constitue o anomalie, am examinat un număr oare-cari de rondele depuse în galeria şcoalei forestiere înaintea anului 1880 : în nici una din ele, straturile cele mai tinere nu conţineau Amidon, nici chiar în celulele dupe marginea razelor groase.

Aproape tot-d'a-una s'au semnalat lunurile în stejarii de mari dimensiuni, fără îndoială pentru că ele isbesc mai mult ochiul cînd secţiunea este de mare diametru. M'am întrebat dacă nu s'ar găsi de asemenea şi pe arbori mai tineri, etatori de exemplu, precum şi pe lăstari din tulpina. Era de supozat că frigul trebuia să aibă mai mult efect încă asupra unor arbori puţin protejaţi în contra lui, prin faptul ca coaja este mai subţire.

Deja, procedînd la cercetări de un 'alt ordin, am fost isbit de singulara constituţiune a duramenului la mai mulţi etatori din pădurea Champenoux. Am găsit Amidon, puţin tanin, vasele destul de des fără thyle. 'Mi-am adus aminte de aceste fapte în cursul studielor mele asupra lunurei. Am examinat mai de aproape aceşti etatori, aceşti lăstari în vîrsta de 25—30 ani, şi am constatat că pentru un mare număr dintre ei, duramenul prezintă fie în totalitatea sa, fie în partea sa centrală numai, dupe vîrsta arborelui, caracterele lunurei.

Coloraţiunea este deja cîte odată gălbue, indiciul unui început de alteraţie, dar aceste mici lunuri atrag mai puţin atenţiunea, mai întăi pentru că ele sînt centrale, apoi pentru că, pe arborii de această vîrstă, duramenul are o culoare mai puţin închisă. Straturile din 1880, 81, 82

1) Cu toate acestea prezenţa Amidonului în duramenul acestor arbori 'i expune la cari, dacă este întrebuinţat înaintea resorbărei complecte a acestui Amidon.

sînt mai înguste de cît precedentele şi următoarele. Nici unul din caracterele lunurei nu lipseşte. În regiunea superioară a trunchiului, în vîrstă de mai puţin de 15 ani precum şi în arborii născuţi după 1880, duramenul are din contra caracterele sale ordinare.

Cu toate că nu am putut pînă acum să 'mi dau seamă de proporţia arborilor astfel atinşi în pădurea Champenoux, sînt condus a crede că ea este destul de mare, căci aceia pe cari 'i am examinat eraŭ în cea mai mare parte bolnavi. Ar fi prudent a nu prea compta pe ei pentru rezervele viitoare, căci ei vor fi în curînd, sediul degenerescenţelor ce am descris, cari se vor termina prin cavarea centrală. Pe cea mai mare parte din eşantioanele unde se remarcau lunurile ernelor din 1829, 1794 lemnul era în adevăr deja profund alterat. Imi pare incontestabil că putrezirea roşie a stejarului are adesea orgina sa în lunurile vechi.

Duhamel a remarcat că stejarii sînt mai adesea atinşi de lunură în terenurile sărace, fapt pe care 'l atribuia vegetaţiunei lor puţin active. D-l Boppe 'mi a spus că a constatat, în terenurile silicioase ale pădurei Darney (Vosges), că stejarii sînt adesea lunaţi. Aceste observaţiuni se explică prin faptele următoare:

Am constatat că stejarii ci creşteri mici, cu lemn unsuros (à bois gras), cuprind normalmente o mică cantitate de amidon în duramenul lor şi aceasta pînă la o vîrstă destul de înaintată. La aceşti arbori, activitatea protoplasmică a elementelor amilifere este foarte slabă, se pare, pentru că să se facă resorberea totalităţii amidonului, cu toate că aceste elemente sînt conţinute mai puţin de cît în arborii viguroşi [1]).

Se înţelege că dacă la această dificultate de resorbere, se adaugă acea produsă prin o temperatură joasă, transformarea în duramen să fie în mod simţitor împedicată, chiar printr'un frig mai puţin riguros. La astfel de arbori predis-

1) Această resorbţiune sfîrşeşte prin a se efectua în duramen, dar foarte încet, căci în straturile de 50 60 ani nu se mai găseşte Acest fapt arată că celulele duramenului cari au conservat oare-cari resturi de amidon continuă a trăi încă cît-va timp. Resorberea nu ar avea loc, dacă ele ernu moarte. Dar în acelaş timp se vede, din încetineala respiraţiunei, cît de slăbită este această vitalitate.

puşĭ se poate să se producă lunuri, chiar în ernuri carĭ nu au rămas istorice.

Am remarcat în adevăr, pe mai multe rondele de stejar cu lemn unsuros ale scoaleĭ forestiere, inele adesea foarte înguste mai palide de cît ţesăturile învecinate, distingîndu-se totuşĭ puţin, pentru că în aceştĭ stejarĭ, duramenul este naturalmente puţin colorat. Aceste inele representau lunurĭ carĭ, prin numoratarea straturilor nu se raportează la nicĭ una din grelele ernurĭ de mai bine de un secol.

Pentru că stejariĭ cu lemn unsuros, pot să fie atinşĭ de lunură chiar pe gerurile carĭ nu sînt tocmaĭ excesive, trebue cu atît mai mult să nu poată scăpa nicĭ odată în cele cîte-va ernurĭ grele, ce au traversat în cursul existenţeĭ lor.

Ast-fel am constatat pe rondele de stejar cu lemn unsuros prezenţa unor largĭ lunurĭ corespunzînd ernelor din 1879, 1829, 1794, 1789, fără a socoti lunurile mai înguste şi mai puţin aparente produse în acel interval. Lunurile din 1879 nu sînt încă moarte, cele din 1829 au devenit roşiatice, în-fine cele carĭ se ridică la 1794 şi 1786, sînt brune şi în plină decompoziţie.

IV.

In rezumat:

Cînd efectul frigulŭĭ asupra uneĭ părţĭ a trunchiuluĭ, este destul de intensă pentru a aduce moartea ţesutuluĭ cambial, alburnul, dacă nu este omorît în acelaş timp, nu întîrzĭază de a peri, din lipsa de alimentare. Regiunea atinsă rămînînd expusă la acţiunea agenţilor din afară, se strică îndată, în acelaş timp că plecînd despre păreţiĭ săĭ, se acopere puţin cîte puţin cu tanin nou. Acest accident se numeşte astăzĭ degerare (gelure). Buffon şi Duhamel desemnau rezultatul sub denumirea de *Gélivure entrelardée*, pentru că alburnul şi scoarţa moartă, se găsesc intercalate între ţesuturĭ viĭ—Cînd efectul produs de frig este mai puţin intens. cambiul este mai mult sau mai puţin atins, dar fără a fi omorît. Tot ast-fel şi pentru alburnul, care nu este isbit de moarte în marea majoritate a cazurilor. Numaĭ în urma

acestui accident, care diferă în mod esențial de cel întâiu prin menținerea vitalității în țesătura generatrice libero-lemnoasă, s'a dat numele de *lunura* care nu este de cît o degerătură micșorată. Regiunea atinsă continuă a'și îndeplini funcțiunile sale, încă în mod incomplect. Lunura poate deci să fie definită: o maladie cauzată de gerurile ernelor grele, care are de efect impedicarea transformărei alburnului în duramen și de a provoca moartea la un stadiu mai mult sau mai puțin înaintat a acestei transformări. De asemenea țesuturile lunate oferă aspectele cele mai variate, constituțiunea lor rămînînd cîte odată foarte aproape de acea a alburnului, cîte odată apropiindu-se de asemenea mult de acea a duramenului. Între aceste stări externe se observă toate variațiunile și adesea în acelaș inel. Pînă în prezent s'a rezervat denumirea de lunura cazurilor unde lemnul, atins puternic de frig și devenind sediul unei duraminizări rudimentare 'și-a conservat o mare asemănare cu alburnul. Această denumire va trebui să primească în viitor o mai mare extensiune.

Lunura este tot-d'a-una acompaniată de o reducere a grosimei straturilor lemnoase formate în timpul primilor ani, carî au urmat ernei grele: consecința atingerei primite de stratul cambial. Lemnul lunat moare prematur și trece apoi în stare de lemn roșu (lunura roșatecă a autorilor) în urma oxidațiunei taninului său. Apoi sufere o serie de degenerări, ale cărui leagăn de ordinar sînt sechestrările de lemn de stejar.

Nu se poate trage nici o consecință din experiențele făcute la diferitele epoce pentru a determina proprietățile fisice și mecanice ale lemnelor lunate, pentru că, înainte de moarte, ele constituesc țesături patologice de un grad mai mult sau mai puțin avansat, și pentru că în urmă ele se alterează.

Lunura poate să esiste fără ca să fie indicată printr'o variațiune de culoare. Dar sînt suficiente 2 caractere pentru a o stabili: prezența amidonului, în cantitate cît de mititică, și reducțiunea grosimei straturilor lemnoase ce urmează ierneî grele. In acest caz alterațiunile consecutive sînt mai puțin grave și cîte o dată chiar nule.

Stejarii cu straturi înguste (stejarii cu lemn gros) sînt predispuşi a fi lunaţi, pentru că la ei duraminizarea este deja slăbită. Ei pot atunci contracta această boală şi în urma iernelor relativ moderate.

Lemnul lunat, întrebuinţat chiar înainte de a fi roşu, este expus la cariĭ şi la putreziciune. Primul efect se datoreşte prezenţei amidonului, substanţa care singură, ast-fel după cum îl am arătat sînt cîţi-va ani, atrage cariĭ, cel de al doilea provine din acea că lemnul conţine foarte puţin tanin, şi mai cu seamă lipsa de impregnare a fibrelor de acest corp.

Lunurile sînt cu mult mai respîndite de cît am crede. O iarnă grea produce dezastre cu manifestaţiuni depărtate, nu numai micşorînd producţiunea lunurei pe timp de mai mulţi ani, dar încă predispunînd lemnul la alteraţiuni ulterioare.

Iarna din 1879-80, cea mai riguroasă din cîte au fost în timp de 2 secole, a adus consecinţe pe carĭ nu le bănuiam pînă aci.

Lunurile fiind datorite gerurilor excesive, ne găsim desarmaţi pentru a le împedica apariţiunea. Cu toate acestea, pentru că stejarii cu vegetaţiune slabă sînt mai adesea atinşi, am putea restrînge întinderea acestei boale, plasînd aceşti arbori în condiţiuni ast-fel ca creşterea lor să fie în tot-d'a-una activă. Pentru aceasta convine a nu 'i cultiva de cît în terenuri de calitate bună: singurul mijloc de altminterĭ de a obţine cantitate şi calitate de material lemnos.

Emile Mer

CERCETARI ASUPRA TANINULUI DIN SCUMPIE

Scumpie se numeşte la noi arbustul *Rhus Cotinus L.* Acest arbust face parte din acelaş gen cu *Rhus typhina L.*, cunoscut sub numele de Oţetar, de oare-ce din fructele sale unii ţărani făceau orĭ mai fac oţet. După *Prodromul Florei romîne* a răposatului Dr. Brandza aceste ar fi singurele speciĭ de Rhus, cunoscute la noi în ţară.

Intregul gen prezintă un interes economic deosebit. Aşa *Rh. Toxicodendron* are valoare farmaceutică, pe *Rh. Iemialata*, purecele Aphis chinensis, formează renumitele gale chinezeşti, din *Rh. Succedanea* să extrage ceara japoneză, *Rh. Metopium* este substituit lemnului de quasie, — şi ca să sfirşesc *Rh. Cotinus* şi *Rh. Coriaria*, se intrebuinţa intr'o vreme în spiţerie, astăzi însă cu mult succes în tăbăcărie şi boiangerie.

Pe noi ne interesează în special Rh. Cotinus pentru că după cit reese din indicaţiunile lui Brandza, Guébhard şi Czihak, pare a fi destul de răspindit în toată ţara.

De obiceiŭ frunzele acestui arbust, servesc în argăseala comună, iar lemnul de un luciŭ mătăsos se intrebuinţează la facerea mobilelor şi în aşa zisa tăbăcărie turcească.

Prof. *Holl* din Serajewo (Bosnia) a publicat nu de mult în Revista germană *„de ştiinţe naturale-forestiere“*, un studiŭ asupra taninului din scumpie, un studiŭ interesant prin conclusiunile sale practice.

Holl recunoscînd valoarea industrială a scumpiei a făcut plantaţiuni artificiale în cîmpul de experienţe de sub direcţia sa, cercetînd între altele şi conţinutul taninos a acestei esenţe.

Pe cînd la stejar cantitatea cea mare de tanin se găseşte în coaja lemnului şi în galele formate de vespe, la scumpie taninul se înmagazinează în mare cantitate în frunze. Interesant de ştiut este însă care sînt condiţiunile fizicale care determină înmagazinarea unei cantităţi mai mari sau mai mici de tanin în frunze şi pentru a dovedi acest lucru, naturalistul austriac a cercetat frunzele scumpiei regulat, vreme de cinci luni (Iunie-Octombre). Frunzele cercetate proveneaŭ din trei localităţi diferite ca condiţiune fizicală de vegetaţie; arbuştii din pepinieră, arbuştii cu expoziţiea nordică, şi arbuşti cu expoziţiea sudică.

Cea mai mare cantitate de tanin conţin arbuştii cu expoziţie sudică, după aceia vin cei cu expoziţia nordică, şi în sfirşit cei plantaţi artificial în grădină. Mijlocia conţinutului tanic este pentru arbuşti sudici de 23%, cei nordici 18% iar pentru cei din grădină numai 16%. Cauza acestei deosebiri este lumina şi căldura soarelui, care influinţează într'un chip determinînd formaţiunea taninului. Pe cît lumina şi căldura solară este mai intensivă, pe atît şi cantitatea taninului produs va fi mai mare.

O altă cauză a formării cantitative a taninului este şi creşterea

mai mare sau mai mică a arbustului. La începutul vegetațiunei, arbuștii din toate regiunile sînt săraci în acid tanic, pe cînd în lunile Iulie și August — după cum e și expoziția locului — frunzele conțin maximul de tanin. Acolo unde creșterea este mai viguroasă, mai repede, ca în terenurile umede, în terenurile cu expoziția nordică, acolo și frunzele vor fi mai sărace în tanin, ceia ce e și natural, de oare-ce creșterea anuală în expoziția sudică-caldă, și luminoasă era de 35^{cm}, pe cînd în partea nordică umedă 50^{cm}, iar în grădina și mai umedă 1 metru. Nu e de mirare dacă taninul arbuștilor cu creșterea anuală de 35 ^{cm} e cu 7 % mai mare de cît a celor cu creșterea de un metru, de oare ce suprafața de distribuire, de repartizare a taninului format, este de 3—4 ori mai mare la exemplarele de grădină de cît la cele sudice.

Putem rezuma resultatele practice a cercetărilor lui Holl în trei puncte. 1) Vigoarea creșterei arbustului constitue un criteriu de apreciare a conținutului tanic — pe cît sînt mai mici frunzele și mai scurte cîngile, cu atîta conțin mai mult tanin. 2) Frunzele trebuesc adunate pe timpul cînd creșterea a atins minimul și în sfîrșit 3) în locurile mai calde și mai uscate, frunzele trebuesc adunate cu 2—3 săptămîni mai înainte, de cît frunzele scumpiclor cu expoziția nordică.

D. G. Ionescu.

CULTURA SĂLCIILOR IN SCAUN

Sînt situațiuni cari nu ne permit să cultivăm richita în cring simplu sau richitărie propriu zisă, și, în cazul acesta, o cultivăm în scaun.

Operațiunea consistă în a tăia capul plantei la 2 metri înălțime. In starea aceasta arborele nu se mai înalță, formează un corp din care dă o cantitate mare de lăstari, pe cari îi tăiem regulat. Arborele, cu deosebire salcia, supusă la acest tratament, ne dă o producere destul de avantagioasă prin ramurile sale, iar trunchiul nu are nici o valoare. Exploatarea sălciilor *în scaun* se face cu profit, cînd ele sînt plantate pe marginea șoselelor, a gîrlelor și a canalelor, în mijlocul livezilor de fîn și ale pășunelor, în locurile

joase şi mocirloase, etc. In Flandrele Belgiei toate locurile închise cu garduri vii, aŭ din distanţă în distanţă sălcii plantate şi exploatate în scaun.

Sălciile exploatate în scaun, plantate în mijlocul livezilor, sînt de o utilitate netăgăduită prin faptul că umbra lor face iarba mai fragedă, adăpostesc şi animalele carî pasc.

Iată metoda cea mai bună pentru a stabili plantaţiuni de sălcii exploatate în scaun.

La sfîrşitul toamnei saŭ în zilele cele frumoase de iarnă, tăiem

bucăţi de salcie (parî) lungi de 2—3 metri în vîrstă de 5 anî, îi curăţim de ramurî şi-i punem într'un loc închis, spre a nu fi în contact cu mult aer. Experienţa dovedesce că parii de salcie tăiaţi în epoca aceasta şi astfel păstraţi îşi conservă toată seva şi virtutea lor fără a se usca. Puşi în pămînt în Martie saŭ la începutul lui Aprilie, în adîncime de 30—40 centimetre, le dă rădăcinî şi se prind. După prindere, în toamnă saŭ în primăvara viitoare, tăiem toate ramurile carî ar fi dat d'alungul trunchiului, oprind numai pe cele mai apropiate de vîrf, care trebue să formeze capul arbo-

relul; acestea se taie tocmai după al cincilea an, după care tundem arborele regulat la fie-care 4 ori 5 ani.

Cu ramurile sălciilor tăiete in scaun facem cercuri, mânere la instrumente agricole și industriale, etc.; din smicelele subțiri, țăranii in timpul ierneii pot fabrica panerașe pentru trebuințele lor ori pentru a le vinde.

In Belgia și in Olande multe familii sărace din sate, ar fi expuse se moară de foame, dacă nu ar avea câte-va sălcii modeste exploatate in scaun.

Magniet și Radianu.

JURISPRUDENTA SILVICA [1]

INALTA CURTE DE CASATIUNE ȘI JUSTITIE

SECȚIUNEA II.

Ședința din 17 Februarie 1898

Președința d-lui N. Mandrea, președinte.

/ Statul cu David Mușat

DELICT SILVIC. — DESPĂGUBIRI CIVILE. — MINISTER PUBLIC. — AVOCAT PUBLIC.— DACĂ STATUL POATE ATACA CU OPOZIȚIUNE HOTĂRÎREA DATĂ ÎN LIPSA AVOCATULUI. — ART. 2 LEGEA SILVICĂ DIN 4 IUNIE 1892. — RESPINGERE.

In materie de delicte silvice, Statul nu poate ataca cu opoziținne, in ceea-ce privește despăgubirile sale civile, hotărirea dată in lipsa avocatului public de oare-ce ministerul public în virtutea delegațiunei ce i este dată, reprezintă in procesele silvice și interesele Statului și poate pune conclusiuni și pentru despăgubirile civile.

Nr. 142.—Respins, ca neintemeiat, recursul făcut de Stat contra deciziunei Curței de Apel din Iași, secțiunea II, Nr. 1060 din 1897, dată în procesul cu David Mușat

S'au ascultat: D. Al. Degré, consilier al Curței, in citirea raportului făcut in causă; D. I. Boambă, avocatul Statului, in desvoltarea motivelor de casare; D. C. Sărățeanu, procuror de secțiune, in conclusiuni.

1) *Dreptul* No 41 din 24 Maiu 1898.

Curtea, deliberînd,

Asupra mijlocului de casare:

«Eronată interpretare a Art. 19 din Codul silvic, căci prin luarea concluziunilor de către ministerul public în procese de delicte silvice, în lipsa avocaților Statului, nu se interzice dreptul acestora de a face opoziţiune la decisiunile date în lipsa lor, întru cît prin citatul Articol nu se ridică avocaților Statului un asemenea drept, şi cu atît mai mult încă că, din corpul decisiunei Nr. 750, dată în lipsă, nu rezultă că ministerul public a luat conclusiuni şi în privinţa despăgubirilor civile cuvenite Statului».

Avînd în vedere deciziunea supusă recursului;

Considerînd că după dispoziţiunile Art. 2 din legea din 1 Iunie 1892, care modifică oare-cari dispoziţiuni din Codul silvic, ministerul public este autorizat a lua conclusiuni în numele Ministerului domeniilor în procesele silvice şi pentru despăgubirile civile cuvenite Statului;

Considerînd că se constată din dosarul Curţei de apel că la 7 Octombre 1897, cînd Curtea a pronunţat deciziunea achitătoare pentru delicuenţi, în lipsa unui advocat al Statului, ministerul public a cerut ca delicuenţii să fie condamnaţi conform legei;

Că prin urmare, şi întru cît ministerul public a pus concluziuni, nu se poate zice că aceste concluziuni ar fi fost puse numai pentru pedeapsă, iar nu şi pentru despăgubirile civile, astfel că Statul nu mai putea face opoziţiune, cel puţin în cît priveşte despăgubirile, fiind-că Ministerul public, în virtutea delegaţiunei ce i este dată, reprezintă în totul pe Stat;

Că prin urmare, motivul de casare are a fi respins ca neîntemeiat;

Pentru aceste motive, respinge.

Adnotaţiune. O lămurire înainte de toate. Amendele codului silvic, fiind egale cu valoarea îndoită sau întreită a arborilor, după deosebirile prevăzute în Art. 19 Codul silvic, legea noastră din 1 Iunie 1892 pare a le considera ca simple *despăgubiri civile* şi hotărăşte greşit:

«Ministerul public este autorizat a lua concluziuni în numele Ministerului domeniilor în procesele silvice şi pentru *despăgubirile civile* cuvenite Statului».

Nimic însă nu poate să fie mai falş de cît chipul acesta de a vedea. Amendele orînduite de codul silvic nu aŭ nimic de civil, ci din contra au un caracter *esclusiv penal* [1]). De aceea se şi recu-

1) V. *Haus*, Principes généraux du droit penal belge, II, Nr. 769, text şi nota 27.

noaşte de toată lumea că *Ministerul public* le poate urmări. Nu poate să existe nici o îndoială în această privinţă.

Administraţiunea silvică are totuşi, o ştim, de asemenea exerciţiul acţiunei publice în această materie (Art. 178 Procedura penală). Cuvintul e simplu. «Ce droit, zice *Haus*, lui est conféré parce que, seule, elle est à même d'apprécier la gravité de l'infraction, l'utilité et l'opportunité des poursuites [1])».

Ori cum, nu trebue să presupunem pe legiuitor neînţelept şi caută dar să zicem că legea din 4 Iunie 1892, vorbind de *despăgubiri civile*, are în vedere, nu *amendele* prevăzute de codul silvic, pe cari şi baba-chioara le poate deosibi de cele d'intîiŭ, ci restituţiunile şi daunele-interese [2]), la cari avea drept Statul.

Prea bine. Practica de toate zilele însă dovedeşte că administraţiunea silvică nu reclamă în cele mai multe casuri de cît *amenda* după tarifal anexat pe lîngă codul silvic. Nu înţelegem prin urmare de loc noima legei de mai sus, care pune în sarcina *Ministerului public* să reclame *despăgubirile civile* cuvenite Statuluĭ.

In cas de *achitare a prevenitului*, firește, Statul după natura lucrurilor chiar n'ar putea reclama de cît *despăgubiri civile*, dar reese pînă la evidenţă din Articolul 187 procedura penală că în asemenea cas se pot încuviinţa daune-interese numaĭ *prevenitului*, iar nici cum *reclamantului*. Iată dar iarăşi dovedit că legea de mai sus nu are nici un cuvînt de a fi.

Ministerul public, presupunem, reclamă totuşi, de bine de rău, într'un cas dat despăgubirile civile presupuse cuvenite Statuluĭ, iar Tribunalul îi respinge cererea. Are saŭ nu în asemenea ipoteză advocatul Statuluĭ, în lipsa căruia s'a pronunţat sentinţa, dreptul de opoziţiune ?

Un lucru e înainte de toate sigur şi netăgăduit, anume că legea din 1892 însărcinează pe Ministerul public a lua concluziuni pentru despăgubirile civile cuvenite Statuluĭ, dar a menţine încolo dreptul ce'l are şi advocatul Statuluĭ de a reclama astfel de despăgubiri civile.

1) *Haus*, op. cit., II. Nr. 773, nota 40, în fine.

2) V. Code forestier belge, din 19 Decembre 1854, Art. 120: L'administration forestière est chargée des poursuites en réparation de tous délits et contraventions commis dans les bois et fonds soumis au régime forestier, tant pour l'application des peines que pour *les restitutions et dommages intérêts* qui en resultent.

Iată dar aceeași acțiune, acțiunea pentru despăgubiri civile, încredințată și Ministerului public și advocatului Statului, fără ca funcțiunile lor să fie țărmurite și anume hotărite. Fie-care acțiune merge deci drumul ei deosebit. Una nu depinde de cea-l'altă.

De aci întrebarea: Administrațiunea silvică poate sau nu să facă opozițiune la sentința dată față numai cu Ministerul public? Negreșit că nu. Dacă Ministerul public esercită acțiunea pentru despăgubiri civile, care îi aparține întreagă, el reprezintă și pe regia silvică, care nu mai are dreptul de opozițiune [1]).

Deciziunea Curței de casație, pe care am reprodus-o mai sus, hotărește prin urmare:

«Considerînd că, întru cît Ministerul public a pus concluziuni, nu se poate zice că aceste concluziuni, ar fi fost puse numai pentru pedeapsă, iar nu și pentru despăgubirile civile [2]), ast-fel că *Statul nu mai putea face opozițiune nici în ceea ce privește despăgubirile civile, fiind-că Ministerul public în virtutea delegației ce'i este dată representă în totul pe Stat*».

Trecem la o altă întrebare. După art. 178 Procedura penală, «Tribunalul intră în cercetarea delictelor silvice prin deadreptul cerere din partea *administrațiunei silvice*, și în toate cazurile din partea *ministerului public*». De rîndul acesta, însăși *acțiunea publică* e încredințată la două organe.

Administrațiunea silvică adică, întocmai ca ministerul public, e îmbrăcată în această materie cu acțiunea publică întreagă, adică

1) Arg. art. 1515 Codul civil. Si plures sint magistri non divisis officiis, quodcumque cum uno gestum erit, obligabit exercitorem (V. *Paul Pont*, Sociétés civiles et commerciales, asupra art. 1857 Codul Napoleon, Nr. 536). Acțiunea populară, în materie electorală, care aparține de o potrivă tuturor alegătorilor din colegiul respectiv, e supusă aceloraș regule (V. articolul meu din Dreptul Nr. 60 din 1890).

2) Ministerul public ceruse, înainte de achitarea prevenitului, ca prevenitul *să fie condamnat conform legei*; va să zică, așa rațiunează înalta Curte, procurorul ceruse ca prevenitul să fie condamnat și la *despăgubirile civile* cuvenite Statului, cu toate că Statul, ca reclamant, nu mai putea cere despăgubiri civile (art. 187 Procedura penală). Ergo giu capiuntur aves! V. și Cas. secț II, Nr. 308 din 22 Mai 1896 (Bulet. pag. 863 urm.), care hotărăște că, dacă ministerul public a concluzionat la neculpabilitatea prevenitului și la neresponsabilitatea sa în ce privește despăgubirile civile, advocatul Statului nu mai este în drept a face opoziție la sentința achitătoare.

şi in cit priveşte inchisoarea, şi in cit se atinge de amendă [1]). Dacă dar ministerul public a conchis la achitare, administraţiunea silvică mai poate să apeleze?

Fără indoeală că da. In acevăr, administraţiunea silvică e parte civilă şi acţiunea ei accesorie e deci neatirnată de acţiunea publică, in acest inţeles că ea poate apela (art. 197 Proced. pen), cu toate că ministerul public a cerut achitarea prevenitului saŭ a renunţat la apel.

Ministerul public lasă insă obicinuit toată urmărirea pe seama administraţiunei silvice şi se mărgineşte a lua concluziuni. Naşte aşa dar intrebarea: Dacă administraţiunea silvică renunţă la apel, volnic mai este ministerul public să apeleze? De sigur că da. Acţiunea sa e neatirnată de aceea a regiei silvice (art. 197 Proc. pen.).

Codul silvic belgian din 19 Dec. 1854 (art. 144) orinduesţe prin urmare:

«Les agent peuvent, au nom de l'administration des forets, interjeter appel et se pourvoir en cassation; ils ne peuvent se désister, sans autorisation spéciale.

Le ministere public peut user du droit d'appel et de pourvoi, meme lorsque l'administration ou ses agents auraient acquiescé aux jugements et arêts».

Principiele de mai sus se aplică şi in materia de delicte *vamale*. «La cour de casation, lămureşte *F. Hélie*, a décidé que *la régie peut, nonobstant l'acquiescement du ministere public au premier jugement, interjeter appel, et que son appel saisit le tribunal supérieur de toute l'affaire, lors meme que le ministere public ne se serait pourvu que contre un des chefs du jugement*» [2]).

ALEXANDER

1) *F. Helie*, «Traite de l'instruction criminelle», ediţiunea intiiŭ, tom II, pag. 252–253. Administraţiunea *vamală*, din contra, in deosebire de administraţiunea *silvică*, are o acţiune parţială şi limitată, in acest inţeles că exercită acţiunea publică numai in ceea ce priveşte amenda şi confiscaţiunea.

2) *F. Hélie*, op. cit., II. pag. 243–244.

APEL

PENTRU

PARTICIPAREA LA EXPOZIȚIUNEA UNIVERSALĂ DE LA PARIS DIN 1900

Franeia organizează la Paris pentru anul 1900 o expoziţiune universală, la care sînt invitate să ia parte toate Statele. Acea expoziţie va fi un inventar documentat de tot ce au produs mai însemnat artele, ştiinţa şi activitatea economică în întreaga lume, în acest secol. După pregătirile ce se fac, ea va întrece în splendoare pe toate cele-l'alte expoziţiuni, pe cari le-am admirat pînă acum.

Guvernul ţărei, cu înaltă aprobare, a primit invitaţiunea Republicei franceze. Pe lîngă că era o cestiune de cuviinţă internaţională de a răspunde la chemarea unei ţări amice, interese politice şi economice de primul ordin ne impuneaŭ datoria de a participa la această expoziţiune. În adevăr, puterea unui Stat nu stă numai în virtutea militară a cetăţenilor săi, ci şi în puterea lor de muncă, în forţele lor economice. Este vorba să dovedim că, şi pe acest teren am făcut progrese însemnate, de cînd am rămas stăpînii pe politica noastră comercială şi economică. Este deci de datoria tutulor Românilor să ne dea concursul lor patriotic pentru ca, şi cu această ocaziune, să mărim vaza României şi să întindem bunul ei renume.

Pe lîngă aceste consideraţiuni, de ordine morală, sînt şi alte puncte de vedere, de cari trebue să ne conducem în organizarea expoziţiunei noastre.

Vom expune după o metodă clară toate produsele pe cari le exportăm, şi acelea ce am putea exporta, pentru ca să putem, nu numai păstra debuşeurile noastre de astăzi, ci să ne deschidem şi altele noui.

Vom trimite materiile noastre prime cu toate explicaţiunile necesare spre a atrage capitaluri străine în ţară spre mare folos, şi al lor şi al nostru.

Fără să avem pretenţiunea de a concura cu ţările cu industrie înaintată, vom expune şi produsele fabricelor noastre, însoţite de datele necesare, spre a arăta progresul repede ce am făcut şi în această privinţă, de la promulgarea legei pentru încurăgiarea industriei.

În înţelegere cu ministerul instrucţiunei publice, se va organiza partea aceea a expoziţiunei noastre care va avea de scop să arate simţul artistic al poporului român, să facă cunoscute artele noastre

şi mai cu seamă să dovedească că, cu organizarea ce ne-am dat, am intrat pe calea unei mari desvoltări culturale.

Acesta este, în trăsuri generale, programul nostru, acestea sînt scopurile folositoare şi din punctul de vedere material, pe cari le urmărim. În vederea lor facem apel la toţi producătorii, mari şi mici, ca să se pregătească fără întîrziere să ia parte la expoziţie şi să'şi pună toate silinţele spre a trimite obiecte cari să întrunească, în privinţa calităţei, toate însuşirile pentru a face cinste şi lor şi ţărei.

Prin lege, şi prin regulament înadins întocmit, s'aŭ creat organe ca să conducă lucrarea şi s'o organiseze. Comisarul general cu comitetul executiv vor sta la dispoziţiunea tutulor pentru a da ori-ce deslușire dorită, şi să ajute chiar pe cît se va putea pe producătorii cu mijloace restrînse.

Fac apel la toţi ca să înconjoare cu simpatiele lor lucrarea începută, căci este o operă naţională. Fie-care bun romîn, în cercul cunoştinţelor sale, să îndemne la muncă pe producător; isbînda expoziţiunei noastre va fi cinstea ţărei.

Ministrul agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor

A. STOLOJAN.

CLASIFICAREA GENERALĂ A OBIECTELOR DE EXPUS

GRUPA A NOUA

PĂDURI, VÎNAT, PESCUIT, RECOLTA

Clasa 49

Material şi procedeuri întrebuinţate în exploatările şi industriile forestiere.

Colecţiuni de seminţe. Puieţi şi mostre de esenţe forestiere indigene saŭ exotice.

Unelte speciale pentru culesul, prepararea, încercarea şi păstrarea seminţelor; uscătorii. Unelte pentru pepiniere. Material pentru exploatări, industrii şi lucrări silvice.

Procedeuri de cultură pentru pepiniere; procedeuri pentru cultura şi amenajarea pădurilor.

Topografia forestieră.

Lucrări forestiere: case de paznici, herăstrae, drumuri de scos produsele, asănări, replantări.

Restaurarea terenurilor muntoase; reimpăduriri, etc. Întărirea terenurilor mișcătoare.

Clasa 50

Productele exploatărilor și industriilor forestiere.

Mostre de esențe forestiere.

Lemne de lucru, de construcție, de foc; lemne lucrate, lemne de scinduri și de doage. Lemne colorate.

Plută; scoarțe textile. Materii de tăbăcărie, materii odorante, răsinoase, etc.

Produse ale industriilor forestiere: lingurărie, împletituri, rogojini, încălțăminte de lemn, lină de lemn, dopuri, lemn pilit (torréfié), potasă brută, etc.

Clasa 51

Arme de vînătoare.

Clasa 52

Produse de vînat.

Colecțiuni și desene de animale terestre sau amfibii, de pesări și ouă.

Piei și blănuri neconfecționate. Piei preparate pentru blănărie sau pentru confecțiuni.

Păr de tot felul. Pene brute, etc.

Coarne, fildeș, oase, lagn.

Mosc, castoreum, civetă etc.

Clasa 53

Pescărie.

(Aparate, instrumente și producte de pescărie).

I. Material plutitor pentru pescărie. Plăși și unelte sau instrumente diverse pentru pescăria maritimă. Plăși, năvoade și instrumente diverse pentru pescăria fluvială.

II. Pescăria maritimă: pești, crustacee, moluști, etc. Pescăria fluvială: stabilimente, material și procedeuri de piscicultură.

III. Aquarium.

IV. Colecțiuni și desene de pești, de crustacee, de moluști, etc.

Mărgăritare, scoici, sidef. Mărgean. Bureți. Solzi de broască țestoasă. Oase de balenă. Chihlibar cenușiu. Uleiuri și grăsimi de pește.

Clasa 54

Unelte, instrumente și produse pentru cules.

I. Aparate și instrumente pentru culesul productelor pămîntului obținute fără cultură.

II. Ciuperci. Trufe. Fructe sălbatice alimentare.

III. Plante, rădăcini, scoarțe, frunze, fructe necultivate întrebuințate în droguerie, în farmacie, în văpsitorie, în fabricațiunea hîrtiei, etc.

Caucuc, guta-percha, gume și rășină.

INFORMATIUNI

Comitetul central de Administraţie al Societăţeĭ, întrunindu-se în ziua de 6 Iunie a. c. conform Art. 16 ş'a constituit biuroul ast-fel: d. I. Kalinderu, preşedinte, d. C. F. Robescu, vice-preşedinte, d. N. C. Nădejde, secretar casier, domnii P. S. Antonescu Remuş, Ar. Eustatiu, I. P. Chihaia şi M. Tănăsoscu vor forma Comitetul de Redacţie al Revisteĭ iar conform Art. 37 din statute, d-l I. P. Chihaia s'a însărcinat cu Administraţia Revisteĭ.

* * *

Comitetul a mai luat următoarele hotăriri:

1) A delegat pe d-l P. S. Antonescu Remuş a reprezinta Societatea în Comisia consultativă de pe lîngă Ministerul de Domenii, constituită conform Regulamentuluĭ pentru participarea Românieĭ la Expoziţia din 1900;

2) A însărcinat pe d-l I. P. Chihaia, ca conform votului Adunăreĭ generale se studieze propunerea făcută de mai mulţi membrii privitoare la defrişarea pădurilor particulare şi se depună un Raport;

3) A hotărît ca d-l Petre Antonescu să fie rugat a se însărcina cu redactarea definitivă a Dicţionaruluĭ silvic, pentru care lucrare i se va plăti suma de Lei 500 (cinci sute);

4) Comitetul a admis ca membrii activi pe domnii Th. Cartianu, Ovidiu Crotero şi C. Haritonoviciu.

* * *

Domnul sub-inspector T. *Bunuş* a fost delegat a face parte din Comisia însărcinată cu pregătirea lucrărilor pentru Expoziţia de la 1900.

* * *

Venitul pădurilor Statului. După situaţia financiară de la 31 Martie a. c., pînă la această dată s'au încasat Lei 3.635.181 bani 29.

* * *

Dintre pădurile scoase în vînzare pe ziua de 18 Maiu a. c., s'a adjudecat 44, şi s'a aprobat vînzarea numaĭ a 18 păduri.

* * *

D-l Gard general Cl. I. *O. Marinzeller* a fost avansat la Subinspector Cl. III. în locul vacant; iar d-nii Garzi generali Cl. II. *V. Stătescu* şi *Th. Demetrescu* au fost avansaţi la Cl. I. în locul d-lor *O. Marinzeller* avansat şi *A. Dumitrescu* demisionat.

* * *

D-l Gard general *V. Theodorescu*, Şeful ocolului Căscioarele (Vlaşca) a fost mutat la ocolul Comana.

* * *

Domnii Garzi generali *Th. Cioroianu*, Şeful ocolului Petroşiţa şi *I. G. Protopopescu*, Şeful ocolului Murta au fost permutaţi unul în locul altuia.

* * *

D-l Gard general *Ap. Christu* Şeful ocolului Băbeni a fost mutat la ocolul Grăbicina în locul d-lui Gard general *Dumitrescu C. G.*, care s'a mutat la ocolul *Mlajet*; iar d-l Gard general *V. Mihail* Şeful ocolului Mlajet a fost mutat la ocolul Băbeni.

* * *

Pînă la sfîrşitul lunei Iunie au mai achitat complect pentru trecut, atît cotizaţiile, cît şi abonamentele, următorii membri şi abonaţi:

Membrii. Antonescu Aureliu, Bulgăreanu Al., Cambureanu Pavel Corodeanu Ion, Crainiceanu Aureliu, Dumitrescu Ap., Georgescu N. (*Roman*), Georgescu N. (*Sinaia*), Gheneraru Ion D., Ionescu P. I., Iosof D., Marinzeller O., Moţune Gh., Orgaidan Al., Plapcianu R., Statescu V., Tănăsescu Gh., Theodorescu Al., Ţăpirdea N., Velescu N., Voroneanu I., N. G Popovici şi V. Pretorianu, în total 85 din 192.

Pe anul întreg 1898, au plătit următoarele persoane:

Cotizaţia. Busuioc V., Kalinderu I., Giuvelca R., Marinzeller O., Nadejde N. C., Niculescu Ştefan, Patrulius D., Oncanu A., Panaitescu C. şi Valsamachi A.

Abonamente. Busuioc V., Georgescu C., Giuvelca R., Kalinderu I., Marinzeller O., Nădejde N. C., Niculescu St., Patrulius D., Petrescu P. Casa Regală, Ad-ţia Domeniului Coroanei, Brigada silvică Buşteni, Ariseanu S., Oncanu A., Panaitescu C. şi Valsamachi A

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul lunelor Maiu și Iunie

Economia Națională — **No. 4** — *I G. Munteanu.* Învățământul comercial. — *G. Nicolaeanu.* Cum stăm cu viticultura. — *I. V. Radu.* Inspecțiunea și Inspectorii muncei. — *A. D Damianoff.* Mișcarea agrară în Ungaria. — Critici și referate. — *L C* Cronica parlamentară. — *V. S Moga* Revista agricolă și comercială. — Bibliografie.

No 5. — *Georges Blondel.* Studiu comparativ asupra rolului asociațiunei în viața rurală din Germania și Franța. *C. R Gebleseu.* Constanța Port-franc — Critice și referate: Lujo Brentano, *Agrarpolitik* de L. C; — Jahresberichte der K. u K. oest-ung. Consulats-Behörden, Anul 1897 fascicola I-a de *Biron.* — *V. S Moga* Revista agricolă și comercială. Bibliografie.

Buletinul Societății de Științe — **No. 2** — Proces-verbal al ședinței de la 2 Februarie 1898 și de la 2 Martie 1898 Premiul Dr. Istrati in valoare de 500 lei. — Ședința generală de la 5 Aprile, darea de seamă anuală a d-lui d-r Istrati, secretarul Societății. — Conference faite le 5 Avril 1898 à la Société des sciences de Bucarest, par M. le Dr. *C Istrati* sécretaire général, à l'occasion du 8-e anniversaire de la fondation de cette Société. — Sur les fonctions d'un point analytique à multiplicateurs variables par le D-r *P. Sachar* — Sur quelques reactions permettant de desceller les aldehydes dans les alcools, par M. le Dr *C. Istrati.* — O metodă nouă pentru a determina acidulfosforic pe calea refract ometrică, de d. Profesor *E. Riegler* (Iași). — Nouvelle méthode pour la détermination de l'acide phosphorique par voie de réfraction, par M. le Prof. *Riegler.* — Câte-va date relative la berea indigena, de d-l *Maderscu.* — Câte-va încercări cu îngrășăminte, de dr. *N O Popovici-Lupa.* — Faune de la Roumaine, par le dr. *M. Jaquet.* — Note sur une Jadeitite du Piémont, par *L Mrazec.* — Note sur une marne à efflorescences salines dr. Scapeu (distr. Mehedinți), par *L. Mrazec.* — Note sur un tuf andesitique des environs de Bacău, par *L Mrazec.* — Nouvelle espèce du genre Coptosoma de la faune paléartique, par *A. L. Montandon.* — Subscriere pentru statuia lui Lavoiser. — Buletinul meteorologic pe luna Decembrie și anul întreg 1897 de D-l *St. Hepites.*

Jurnalul Societății Centrale Agricole. — **No. 13.** — Exportul de vite, de *Chr. D Staicovici.* — Ingrășămintele chimice. — Alergările de la Constanța, de *N Filip.* — Alegerea seminților, de *N. O. Popovici-Lupa.* — Stupul Hermes. — Cutia cu scrisori. — Informațiuni.

No. 14. — Inființare de magazii cu silosuri in stațiunile C. F. R. și introducțiunea clasificărei cerealelor, de *M Popovici.* — Ingrășămintele chimice. — Valoarea hrănitoare a lucernei comparata cu acea a finului, de *N Filip* — Desvoltarea industrială și comerciala a Germaniei. — Scoale agricole pentru femei în Rusia. — Consingenitatea. — Situația economică a Japoniei. — Informațiuni.

No. 15. — Infiinţarea de magazii cu silosuri în staţiunile C. F. R. şi introducţiunea clasificărei cerealelor, de *M. Poporici*. — Grîul şi războiul, de *M. B.* — Asigurările bavareze contra incendiului, grindinei şi mortalităţei vitelor, de *C. D. S.* — Informaţiuni.

No. 16 — Infiinţarea de magazii cu silosuri în staţiunile C. F. R. şi introducţiunea clasificărei cerealelor, de *Max. Poporici*. — Orfelinatul agricol Ferdinand . — Noui cercetări în cea-ce priveşte valoarea hrănitoare a alimentelor, de *N. Filip.* — Cutia cu scrisori. — Recolta grîului în lume. Informaţiuni.

Amicul Agricultorului. No. 9. — Cronica din ţară. — Cronica din afară. — Pentru agricultori. — Despre prun şi Industriile derivate din prune. — Poliţia şi exploatarea căilor ferate în România. — Ştiri. — Diverse.

No. 10 — Cronica. — Pentru agricultori. — Desvoltarea economică a Rusiei. — Chestiunea zahărului şi războiul dintre America şi Spania. — Meteorizaţiunea. — Ştiri. — Diverse.

No. 11. — Cronica din ţară. Cronica din afară. — Agricultori, luaţi seama! — Orfelinatul «Ferdinand». — Cum stăm cu Viticultura. — Noua lege franceză pentru varante agricole. — Ştiri. — Publicaţiuni.

No 12 — Cronica. — Agricultori, luaţi seama! Reconstituirea viilor noastre. — Invăţămîntul agricol în America. — Ştiri. — Diverse.

CLIMA LUNEI MARTIE 1898 st. n.

Luna Martie a fost în general mai rece ca de obiceiu. La Mare şi în Moldova ea a fost mult mai rece ca pe terasa Dunărei şi în Oltenia. Timpul cel mai friguros şi cu vînt tare a fost de la 8—13, cînd mai pretutindeni a fost îngheţ. La Armăşescî termometrul s'a coborît până la—16°.5 în acest timp. La finele decadei a doua timpul foarte frumos şi călduros. La 20 s'aŭ înregistrat cele mai ridicate temparaturi carî aŭ ajuns până la 24°.0 la T. Severin. Decada a treia a fost ploioasă şi cu timp închis, însă mai călduroasă ca cele l'alte 2. Zapadă a fost puţină în zilele de 1 şi 10 în Muntenia şi Dobrogea, iar în Moldova la 18. Solul a fost acoperit cu zăpadă în 2 zile; la munte aŭ fost 3—6 zile. Zile de îngheţ aŭ fost în mijlociŭ 16 din care 3 de iarnă. Cele mai multe zile cu îngheţ aŭ fost în Moldova.

Precipitaţiunile atmosferice aŭ dat în mijlociŭ 47 mm. în 7 zile, cantitate ceva mai mare ca normala. Ploaia cea mai abondentă a fost la Floreşti (Tutova), unde s'aŭ adunat 148 mm. Aŭ fost 5 zile cu ceaţă abondentă, iar în ultima zi a lunei s'aŭ observat primele manifestaţiunî electrice în atmosferă.

In cursul ultimilor 2 decade au sosit în țară păserile călătoare ca berzele, cocorii, rîndunelile, sitarii, becații, etc. Vegetațiunea mult mai activă în Muntenia ca în Moldova. În Muntenia a apărut foile micĭ la corcoduș, soc, liliac, cornul înflorit, iar mulți arbori aveau mugurii bine dezvoltați. În Moldova însă nicĭ o specie nu era înflorită afară de corn; la toate mugurii erau mult dezvoltați.

Nivelul Dunărei a fost mai scăzut ca în alți ani. Numai la Severin apele au fost mai mari ca de obiceiŭ; în tot restul Dunărei ele erau mai scăzute. Nivelul cel mai jos a fost la Brăila cu 54 cm. sub valoarea normală.

CLIMA LUNEI APRILIE 1898 st. n.

Luna Aprilie a fost mai puțin călduroasă ca de obiceiŭ, cu timp variabil, închis, vîntos și ploios. Mijlocia lunară a temperaturei a fost cu un grad mai ridicată ca valoarea normală. La mare însă ea a fost mai ridicată de cît această valoare. Temperatura cea mai ridicată a fost pe terasa Dunărei, și a mers descrescînd cu cît înainta spre Nordul Moldovei. Timpul cel mai friguros a fost de la 5—8 și de la 14—18, cînd s'au înregistrat cele mai scăzute temperaturi care a ajus pînă la —6°.0 la Gura-Tarcăului. Decada a treia a avut timpul cel mai călduros. În acest timp au fost mai multe zile de vară în Muntenia. Cea mai ridicată temperatură a fost în ziua de 21 de 29°.0 la Corabia. Decada a doua a fost pretutindeni în țară cea mai mare.

Precipitațiunile atmosferice au dat în mijlocĭu 58 mm. în 7 zile, cantitate ceva mai mare ca normala. În Moldova au fost ploĭ aboudente, iar în partea de cîmpie a Munteniei și în Dobrogea foarte puține. Ploaia cea mai abondentă a fost la Tîrgu-Frumos (Iași) 191 mm. La 6 și 14 a fost zăpadă prin Moldova de sus și localitățile muntoase. În județul Dorohoĭ zăpada a persistat 2—3 zile. Ceață în 2 zile, brumă în una, rouă în 4 și vînt tare în 6. La 4, 29 și 30 aŭ fost manifestațiuni electrice generale.

La finele lunei toți arborii erau înfrunziți, iar la unii din ei ca, caisul, coacăzul, vișinul, cireșul și corcodușul, fructul format. Mărul, părul, liliacul și castanul sălbatic era înflorit. Vița de vie avea foile mărunte. Păserile călătoare ca rondunelele, privighetorile, cucul, etc., aŭ sosit.

Nivelul Dunărei a fost mai ridicat la Turnu-Severin și Tulcea, iar în cele-l-alte părți ceva mai scăzut de cît valorile normale.

Institutul Meteorologic.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Doamnei, 20. — Bucuresci

UN FRAGMENT DE PROGRAM

CORP SILVIC

Ori cit am căuta să vedem în Societatea «Progresul silvic» un grup de bărbaţi cari se ocup de cestiunile forestiere, din diferite puncte de vedere, adică ca specialişti, Inginerĭ, proprietarĭ. industriaşĭ, etc., etc., totuşĭ cu greŭ vom putea întoarce privirea membrilor acestei societăţi de la acea mare şi valoroasă grupare care se numesce «corp silvic».

De acolo a pornit viaţa acestei societăţi şi de acolo vor lua nascere de sigur şi necontenit ideile şi propunerile salutarĭ. cari vor avea de scop binele ţerei prin conservarea şi ameliorarea pădurilor.

Este atîta de adevărat, accea ce spun, în cît mulţi din noi în focul discuţiunilor la diferitele adunărĭ generale ale acestei societăţi uităm compunerea ei şi tratăm adesea cestiunile cu privire la corpul suscitat.

Să 'mĭ fie şi mie permis — cu intenţiune — a negligea un minut gruparea în întregul ei şi a me ocupa de partea principală şi în special — de o cam dată — de serviciul silvic al statului, fiind că situaţiunea lui e mai puţin frumoasă de cît a silvicultorilor din cele-lalte administraţiunĭ.

Nu sunt nicĭ cel d'întîiu nicĭ cel din urmă, care să se ocupe de această cestiune.

Sunt sigur că şi alţii au îmbrăţişat cestiunea cu acelaşĭ foc şi cu aceaşĭ sinceritate.

Desbrăcat de ori-ce dorinţe personale, promit ca în tot timpul cît me voiŭ ocupa de soarta acestuĭ corp silvic şi de alte cestiunĭ privitoare la pădurĭ în general să nu fac nicĭ o cestiune personală şi să nu se vadă nicĭ în scrierile mele nicĭ printre rîndurile ei, acel «scoală-te tu să şez eŭ»

saŭ acel «faceţi loc filosofului să treacă la înalte demnităţi».

Nu cestiuni de acestea mici, vor face subiectul preocupaţiunilor mele ci critica, susţinută cu probe palpabile, a sistemelor defectuoase, cari practicate de atâta timp, ţin în loc un corp valoros şi prin aceasta se aduce o întîrdiere în realisarea acelor mari dorinţe de a se vedea codrii ţărei ameliorați, rîpele fixate, torenţii îmblânditi, lucrările de artă ale căilor de comunicaţie protegiate, clima îndulcită, agricultura prosperîndă şi sănătatea bătînd la uşa romînului, prin sate şi oraşe,

S'au spus toate acestea de repetate ori, 'mi veţi zice. — Aveţi dreptate, rèspund. — Dar pentru aceasta urmează să încetăm lupta pentru bine? Cum? fiindcă scrierile noastre n'aŭ atins încă ţinta dorită, trebue descuragiaţi să aruncăm condeiul şi să ne astupăm graiul, lăsînd răul a merge înainte?!

A face ast-fel, ar fi a ne purta ca acel soldat care după cîte-va focuri, aruncă arma lăsând inimicul să calce pământul ţărei.

Inimicul nostru este acel geniŭ răŭ, acea fatalitate ca să zic aşa, care opresce ajungerea la vederea şi audul celor puternici a propunerilor utile ţărei din punctul de vedere forestier.

E dureros a vedea în cualitatea unui corp, cum este acela de care mă ocup în acest moment şi în special în estrema şi plăcuta modestie a specialiştilor ce o compun (să mi să ierte această credinţă şi afirmaţiune) rĕul care a contribuit alăturî cu acea fatalitate la întîrdierea realisărei viilor dorinţe ale unui serviciŭ, care ar trebui să ocupe un loc de frunte printre cele-lalte.

Şi cu cît fatalitatea se pune mai mult în calea luî cu atîta mă conving mai mult, de valoarea acestuî corp în Ministerul Domeniilor şi de rolul ce trebue să 'l joace peste

ci(i-va ani, făcind sau nu menagiu cu cele-lalte servicii, dacă pot a mĕ exprima ast-fel sau separindu-se cum de sigur are să se întimple, dacă nu i se va recunoasce valoarea și dacă nu i se va da rangul ce merită.

In primul număr al acestei Reviste acum 12 ani, într'un articol intitulat «Un pas spre bine» vorbind de societatea «Progresul silvic» și arătind causele înființărei ei, nu 'mi aduc aminte sub ce domn Ministru și sub ce domn Director de păduri, am indicat între altele și utilitatea organului acestei societăți zicind :

«. . . . . .

«Ținerea acestui consiliu (era vorba de un consiliu general silvic) a fost amînată de două ori.

«Amînarea de pe urmă fără o dată certă, a grăbit înființarea societății «Progresul silvic». Curentul bine-voitor era deja format și astă(i sînt fericit că în primul No. al Revistei acestei societăți pot scrie «Un pas spre bine».

«Da, este un pas mare spre bine, cînd un corp se constitue într'o societate și cînd are un organ serios, prin care poate să vorbească cu țara pădurară și cu cei ce o dirig.

. . . . . .

«Pe paginele acestei Reviste 'și vor da întîlnire toate observațiunile științifice ale silvicultorilor și proprietarilor de păduri inteligenți, tote vederile salutarii pentru binele pădurilor țărei, cu un cuvînt, va fi o școală mare, sub o formă mică, avînd scopul de a înlocui întunericul prin știință și adevăr . . . . . .

. . . . . .

«N'avem noi oare destule de zis pentru binele pădurilor noastre, eșind puțin din front și desbrăcînd în mod cuviincios haina funcționarului spre a lăsa să vorbească specialistul sau cetățeanul?

«Oare sistemele de exploatare adoptate în general sau în parțial n'ar trebui ele cercetate, basați pe știință și

pe resultatul aplicațiunii lor. — Fără a căuta să discutăm cu cei ce aŭ propus un sistem saŭ cu cei ce l'aŭ aprobat etc., etc . . . . . .

. . . . . .

«Drept ar fi oare ca pentru considerațiuni puțin serioase, să lăsăm răul să crească, cînd nimeni în această bine-cuvîntată țară, nu ne oprește de a spune adevărul scos din știință . . . . . .

. . . . . »

Astă-zi și în viitor, făcînd acceea cĕ recomandam și recomand încă altora a face, adică vorbind ca cetățean, ca specialist, ca membru al acestei Societăți, voiŭ căuta a arăta treptat relele ce bîntue acest serviciŭ, de la care societatea noastră mai cu seamă, așteaptă realisarea ideilor prevăzute în statutele ei, voiŭ lovi cum am promis în sisteme, fără a atinge persoane, căci personal nu ved pe nimeni vinovat de răul ce îndurăm.

Dacă întîmplări neprevĕzute, m'ar pune în imposibilitate de a mĕ ține de cuvînt, rog pe confrații mei cari știŭ sigur că sunt animați de aceleași dorințe, de a lupta fie alăturĭ de mine, fie fără mine chiar, atît prin scris cît și prin graiŭ și fără nicĭ o teamă, căci scopul este sfînt. Și ce scop poate fi mai nobil de cît acela de a pune pe niște fiĭ ai țărei în posițiunea demnă de a lucra, de a'și sacrifica o viață întreagă pentru binele țărei, prin ameliorarea codrilor ei.

Împrăștiați în toate unghiurile țărei, cu locuințele și familiile departe de orașe și adesea de sate chiar, majoritatea membrilor ce compun corpul silvic sunt într'o continuă activitate.

Toate serviciile din Ministerul Domeniilor le cer necontenit lucrărĭ de tot soiul și cînd se alcătuesc budgetele, nimeni nu se gîndește la ameliorarea materială a pozițiunii lor, nu pentru a face lux ci pentru a putea alerga, munci și trăi.

Iată pentru ce promitem a ne ocupa la timp de tot ce se atinge de acest serviciu, începînd de la temelia, adică de la pădurar. Vom căuta a ne interesa de tot ce se va propune și discuta în budgetele viitoare, de cifrele ce urmează a se trece pentru binele pădurilor cît și pentru binele acelora ce se ocupă cu îngrijirea lor.

Vom arăta la timp sumele ce trebuesc imperios pentru lucrări de ameliorațiune, de împăduriri, etc, etc., și fără a cere nici un fel de adaos de salariu pentru funcționarii silvici superiori, nu ne vom sfii de a cere ameliorarea poziției pădurarilor și brigadierilor, demonstrînd tot de o dată că 90 lei pe lună nu sunt suficienți pentru cheltuelile de transport ce se acordă unui șef de ocol, care este chemat să parcurgă în diferite direcțiuni și în fie-care lună cîte o jumătate de județ.

Ași fi fericit să fiu redus la tăcere prin satisfacerea tuturor necesităților serviciului silvic.

De și optimist, totuși nu cred că se poate întîmpla așa ceva, așa de iute.

Ion P. Chihaia

REPLICĂ LA „OCOLUL MODEL"

«Revista Pădurilor» în numĕrul seu pe luna Aprilie, publică un articol, care se ocupă cu înființarea unui ocol model, pe lîngă Școala specială de Sivicultură.

Modul cum s'a discutat cestiunea, departe de a fi obiectiv, mĕ obligă, ca autor al propunerii criticate, la un răspuns.

Înainte de toate să vedem, care ar fi scopul unui asemenea ocol?

Putea oare să fie acela, cum are aerul a crede autorul articolului în cestiune, a oglindi valoarea serviciului, starea lui de progres?

Ideea aceasta este așa de străină în cât e de mirare cum a putut să o conceapă cine-va. Scopul ocolului — și aceasta cred că a înțeles orĭ-cine a luat cunoștință de proiectul în cestiune — e pur didactic, înființarea lui s'a propus în interesul învețĕmîntului și în-

direct numai în interesul serviciului; era cestiunea a crea un cimp de demonstraţie şi de experimentaţie, era intenţia mea a desvolta într'un mod sistematic partea practică a învăţământului silvic. Iată scopul ocolului model, iată *tendinţa*, cu care s'a propus crearea lui.

Dacă autorul articolului ar fi dat mai multă atenţiune, cestiunei putea să 'şi dea singur seama de scopul ocolului şi atunci nu mai ajungea la concluziunea cum că nu numai *un* ocol ci *toate* să fie model.

Evident că aceasta ar fi starea ideală, la care ar trebui să tindem cu toţii; însă, ca să ajungem acolo, să ni se dea voie a face un inceput.

Ei bine, cred că ar fi mai natural ca inceputul să se facă la şcoala de unde urmează a se recruta toţi aceia, cari vor constitui mai târziu serviciul silvic.

După ce am esplicat scopul propunerii, să vedem dacă în adevăr se opun realizărei ei atâtea obstacole câte crede adversarul meu.

Dar mai întâiu să stabilim un lucru. Ni se spune că nu e destul a boteda un ocol cu numele de model, ci trebue să facem aşa, să l conducem aşa fel ca în urma lucrărilor efectuate să devie model. Constat tendinţa autorului a dovedi, lucruri, adevăruri ce nu le contestă nimenea.

Negreşit nu prin faptul decretării mele ocolul ataşat şcolii era să devie de odată model din ordinar ce era până atuncea, ci din munca ulterioară decretărei, munca combinată a elevilor şi a corpului didactic. N'a putut să'mi treacă prin minte ca masivele în parte ruinate ale pădurilor Cernica şi Paserea în starea lor actuală să constitue un model, ci era tendinţa mea ca sub ochii elevilor ce se succed la şcoală să devie şi să le servească ca model în urma tratamentelor aplicate. Aceasta, cum am vĕdut, recunoaşte chiar protivnicul meu şi de aceea se contrazice singur, dacă mai la vale susţine că pădurile Cernica şi Pasărea nu sunt apte pentru formarea unui ocol model, pe motivul că n'ar avea amenajamente definitive şi nu ar fi străbătute de căi de comunicaţiune. Amenajamente se pot face şi drumuri asemenea; aceasta va fi sarcina aceluia căruia se încredinţează conducerea ocolului model şi implicit transformarea arboretelor deteriorate în altele cultivate, viguroase. Las la o parte că afirmaţiunea de mai sus este neexactă şi menţionez numai în treacăt că atât pădurea Paserea cât şi Cernica au amenajamente definitive, şi că mai cu seamă pădurea Cernica e străbătută de mai multe şosele şi linii, cari servesc pentru scoaterea şi transportul materia-

lului. Dacă amenajamentul nu se aplică, saŭ se aplică numaĭ cu privire la tăerile principale, aceasta este o dovadă maĭ mult că in starea actuală de lucruri o adevărată cultură forestieră nu se poate face de agenţiĭ serviciului ordinar nicĭ măcar in pădurea afectată şcoliĭ şi că prin urmare trebueşte stabilită o legătură maĭ strânsă intre şcoală şi pădurea eĭ.

Dar mi se face incă o obiecţiune: cum, să se formeze un ocol model din pădurile Cernica şi Pasărea ale căror arborete sunt constituite în mare parte de cer? La aceasta răspund: nu ştiu dacă există definiţiunea cuvintului «Ocol model», insă cred că orĭ-cine, când pronunţă cuvintul, se va gândi intâiŭ la amenajarea, exploatarea şi gestiunea pădurilor — cum prea bine zice adversarul meu — şi numaĭ intru cât depinde de modul cum se face exploatarea la compositiunea masivelor. Dacă criteriul ocolului model il căutăm in specia lemnoasă, atunci firește nu poate exista nicăerĭ un ocol model, căci pădurile de munte, populate cu reşinoase, nu vor putea servi de model pădurilor de câmp, constituite de cer, gărniţă, etc., nicĭ acestea din urmă pădurilor de podgorie unde predomină goronul şi fagul.

Da, ar fi preferabil ca să existe o maĭ mare varietate de specii în pădurea Cernica şi Pasărea, dar — faute de mieux — trebue să ne mulţumim cu ceea-ce avem şi nu trebue să sacrificăm o causă bună pentru cuvintul că elementele, de care dispunem, nu răspund întocmaĭ idealului nostru. De alt-fel se alarmează în zadar autorul articoluluĭ. Dinsul scie prea bine că varietatea şi prin urmare posibilitatea de a servi în diferite direcţiunĭ ca model există in mod suficient in pădurea Cernica. Nu e străin faptului că există o secţiune de codru şi alta de cring şi că, prin urmare, şi modalităţile de tratament sint variate şi se pot varia incă maĭ mult in vederea diverselor stărĭ de masive.

In fine, dacă reaua stare a unor masive s'ar putea invoca în sprijinul ideiĭ că pădurile în cestiune nu sunt apte pentru formarea unuĭ ocol model, invers se poate susţine că constitue un obiect admirabil de experimentaţie în ce priveşte stabilirea modului celuĭ maĭ potrivit pentru reconstituirea şi transformarea unor masive ruinate cum le găsim in maĭ toate pădurile de câmpie.

Dar parcă 'l aud pe protivnicul meŭ, răspunzându-mĭ că toate astea sunt utopii, că din toate astea nimic nu se va face pentru-că nu's mijloace şi pentru-că nu e personal. Dreptate ar avea dacă ar fi vorbă de asemenea mesurĭ pe toată suprafaţa păduroasă, aparţi-

nînd Statuluĭ, dacă aşĭ preconiza un sistem general de exploatare intensivă, fără a ţine compt de condiţiunile economice ale ţereĭ.

In cazul de faţă însă se înşală. Ocolul model nu este destinat a avea de cât o întindere aproximativă de 3000 h. a. Un şef de ocol, ajutat de 10 elevĭ brigadierĭ, de carĭ ar dispune necontenit — şĭ carĭ astă-dĭ nu se pot ocupa în mod sistematic din cauză că nu se fac lucrărĭ destule, — asistat de elevĭĭ stagiarĭ, carĭ o mare parte a stagiuluĭ îl petrec chiar la şcoală, ar putea să facă faţă tutulor exigenţilor posibile. Dar mijloacele? E adevărat că serviciul silvic nu dispune de mijloace pentru a face lucrărĭ culturale. Consideraţiunĭ budgetare, explică aceasta pînă la un punct oare-care; chiar dacă ne-am mărgini la lucrările neapărat necesare, totuşĭ sumele ce trebuesc alocate anual în budgetele noastre ar fi destul de considerabile. In cazul nostru concret, lucrările efectuîndu-se pe o suprafaţă restrînsă, nu vor necesita cheltuelĭ marĭ şĭ prin urmare nu vor constitui o sarcină prea grea, pentru budgetul Statuluĭ. Prin urmare, nicĭ cestiunea de mijloace nu se poate opune înfiinţărĭĭ ocoluluĭ model. Dar dacă o propunere desinteresată, făcută în interesul causeĭ, în loc să fie îmbrăţişată cu căldură şĭ să fie discutată în mod obiectiv, se denatureadă în mod intenţional şĭ anume în scopul de a se forma un curent ostil cestiuneĭ ce displace cuĭ-va pentru motive cu totul străine de cauză — în asemenea împrejurărĭ cei de la cîrmă vor esita, vor deveni sceptiĉĭ şĭ . . . . mijloacele nu se vor acorda.

Dar, să revenim la cestiunea noastră. Autorul articoluluĭ crede că «modelul» n'ar putea să servească nicĭ silvicultorilor din ţară, nicĭ elevilor şcoaleĭ. «Silvicultorilor nu va profita pentru-că, în păduri de felul celor ce compun ocolul Cernica nu se poate face lucrărĭ marĭ de silvicultură, lucrărĭ de mare importanţă tecnică, nepermiţînd aceasta nicĭ starea, nicĭ felul masivelor».

Va să zică numaĭ în masivele bine constituite şĭ încă de anumite specĭĭ se poate face silvicultura? In masivele rĕu constituite — cum se găseşte în pădurea Cernica — suntem desarmaţĭ şĭ trebue să acceptăm situaţiunea aşa cum se prezintă? Să 'mĭ dea voe D-nul X... a avea o concepţiune maĭ înaltă de rolul nostru. Cum am dat a înţelege maĭ sus, cred că tocmaĭ faptul că ne găsim în faţa unor masive deteriorate, carĭ de alt-fel reprezintă starea medie a uneĭ regiunĭ din această ţară, va fi prilegiul pentru lucrărĭ marĭ, lucrărĭ carĭ vor avea de obiect reconstituirea pădureĭ şĭ car

în caz de reușită, vor putea servi de model atît silvicultorilor, cît și elevilor cari sunt chemați a complecta mai tîrdiu rîndurile noastre.

Dar susține D-sa că acest ocol nu va servi nici elevilor și aceasta pentru-că ei au nevoiă a vedea păduri de tot felul și nu numai de cîmpie. La această obiecțiune răspund : prin înființarea ocoluluĭ model, nu se suprimă excursiunile ; ca și mai 'nainte ele se vor face în diferitele regiuni ale țĕrii, și elevii vor avea ocasiune a cunoasce atît pădurile de munte cît și cele de podgorii și de cîmpie. Aceasta însă nu e destul. La urma urmii, la ce servește unui elev să cunoască pădurile diferitelor regiuni ale țerei, dacă le vede saŭ în starea virgină în urma unor explótări rău conduse. Esențialul este să concretiseze noțiunile abstracte ce înmagasinéză în timpul studiilor, să'și dea seama cum ar trebui conduse pădurile noastre. Și se vorbește de tăeri de regenerare, de curățiri și lămuriri, de diferite sisteme de plantațiuni și însemințări, de construcțiunea drumurilor etc. etc., fără să aibă ocasiune de a vedea aplicațiunea unor asemenea lucrări, fără ca să poată aprecia de visu efectul lor. Ei bine, tote acestea remîn literă moartă, diferitele cunoștințe nu vor intra în patrimoniul intelectual al elevilor dacă expunerile teoretice nu vor fi secundate de demonstrațiuni practice. Am cunoscut un șef de ocol silivic, recunoscut ca agent excelent, care a avut francheța lăudabilă a'și declina competința unor lucrări de exploatare în codru, fiind-că n'avut nicĭ-odată ocazia a vedea o pădure exploatată dupe această metodă. Și nu se găsesc alții în aceiași poziție ? De ce să nu fim sinceri ? Puțini sînt acei ce aŭ vĕdut diferite operațiuni culturale, mai puțini — dacă sînt — acei cari aŭ executat lucrări de asemenea natură, ca tăeri de regenerare de tot felul, tăeri de ameliorare, operațiuni culturale, drumuri forestiere etc. Ar trebui să încetede odată această stare de lucruri Deci să le dăm ocazie elevilor să vadă toate acestea ce citesc prin cărți cu ochii, să'și facă o idee reală de acele lucrări, să'și dea seama de efectul lor. Iată în ce ar folosi elevilor un ocol atașat școliĭ.

Însă, continuă protivnicul meĭ, de ce să atașăm un ocol școliĭ, pe cînd în nicĭ o țară, unde silvicultura a făcut progrese reale mari, nu s'a găsit utilă asemenea măsură ! Și ca exemplu ne dă Nancy, Barres și Vienna. Exemplele însă ce ĭi pot aduce în susținerea ideiĭ mele sunt mult mai numeroase. In adevăr există ocoale saŭ păduri afectate scolilor în mod efectiv la Eberswalde și Minden în Prusia, la Tharand în Saxonia, la Weiswasser în Bohemia, la

Aschaffenburg în Bawaria, la Eisenach în Thuringia, la Schemnitz şi Kreuz în Ungaria, la Vallombrosa în Italia şi la Escurial în Spania.

Dar să admitem că n'ar fi aşa, ca să facem pe placul D-sale, să luăm ca bună afirmaţiunea sa. Vom vedea că nici n'avem nevoiă pentru a susţine propunerea noastră de precedentele create în alte ţeri. In adevĕr, acolo unde silvicultura a făcut progrese reale mari, ori-unde ar privi, ori unde s'ar duce tînărul silvicultor, va găsi modele instructive, va vedea aplicată ştiinţa ce a învăţat în şcoală.

Ast-fel fiind, cu ocaziunea excursiunilor numeroase ce se fac cu mare înlesnire, este în poziţiă a 'şi completa cunoştinţele teoretice prin studiul pe teren al aplicaţiunilor practice. La noi, unde să ducem eleviĭ noştrĭ, pentru a le explica tratamentul codrului regulat la un exemplu concret ; unde vom găsi masive susţinute în desvoltarea lor prin curăţirĭ şi lămuriri sistematice, unde sînt masivele reconstituite saŭ în curs de reconstituire, după ce aŭ fost deteriorate de păşunat, de incendiĭ etc ? In zadar vom căuta asemenea lucrărĭ saŭ dacă s'ar fi efectuat ici colo, atunci sunt cazurĭ izolate şi nu se rentează a deplasa pe elevĭ pentru demonstrarea unuĭ singur fapt.

Pentru cuvintele arătate necesitatea Ocoluluĭ model — să zicem mai bine ocol ataşat scoliĭ, pentru a nu deştepta susceptibilităţi — mi se pare că e incontestabilă. Dar mai e încă ceva care vorbeşte în favoarea ataşării unuĭ ocol pe lîngă şcolile de Silvicultură.

E de dorit ca profesoriĭ să experimenteze necontenit cunoştinţele ce profesează, ca să fie în poziţiune de a inaugura doctrine care să se potrivească mai bine cu condiţiunile în care trăim.

Aceasta trebue să fie rolul adevĕrat al corpuluĭ didactic, căci în general un profesor — să nu se supere colegul meŭ — prin natura lucrărilor, e pus mai bine în poziţiă, a experimenta o cestiune, a o aprofunda, de cât un agent hărţuit prin afacerile serviciului.

Pentru aceste din urmă cuvinte sînt de părere că faptul ataşării unuĭ ocol pe lîngă o şcolă nu e de loc de interes secundar ci din contra esenţial şi aşa fiind, este absolut necesar a se creea un ocol model în adevăratul sens al cuvîntului. Iată motivul pentru care se găsesc ocoale ataşate şcolilor chiar în ţeri, unde silvicultura e mult mai înaintată de cât la noi.

Dacă ne am lua dupe autorul articolului, care declară în mod indirect cel puţin că în ţara luĭ Cotta şi luĭ Judeich, în Prusia, în Bohemia etc, ţeri clasice forestiere nu s'ar fi realizat progrese mari

în silvicultură, atunci n'ar trebui să urmăm exemplele date de administraţiile forestiere ale acelor ţeri; cred însă că e bine a nu se lua în serios aceste afirmaţiuni.

Dar propunerea mea e antilegală, antireglementară; c'est le clou, cum s'ar zice, execuţia mea în toată regula. In zadar 'şi-a rezervat păzitorul legilor şi regulamentelor această lovitură până la sfîrşit, în zadar căci nu se potriveşte

D-luĭ vorbeşte de *stagiarĭ*, de practica lor şi de dispoziţiunile egale, de vechiul şi noul regulament. Dar nu pentru dînşii se cere ataşarea unuĭ ocol pe lîngă şcoala de silvicultură. Ei vor continua a 'şi face lucrări de aplicaţiune în ocólele prevăzute de regulament, dupe cum va rîndui comisiunea însărcinată cu programul lucrărilor ce trebue să efectueḑe. Aceasta negreşit nu exclude a-i ocupa de preferinţă în ocolul şcoaleĭ, cât timp vor sta la Brăneşti.

In timpul stagiuluĭ, elevul să'şi însuşească cu deosebire practica lucrărilor, să înveţe a mânui, a aplica preceptele ştiinţeĭ, care e presupus că le posedă deja complect; în timpul stagiuluĭ să capete facultate în lucrări. Presupunerea, de care vorbesc, va fi justă numaĭ atunci, când învĕţămîntul n'a fost numaĭ teoretic ci şi practic, când eleviĭ aŭ avut ocazie a vedea cu ochiĭ, cea ce citesc prin cărţi şi cursuri litografiate. — Ei bine, pentru demonstrarea cursurilor cer înfiinţarea ocoluluĭ şcoliĭ dar nu pentru stagiarĭ esclusiv.

Un singur articol din cele enumerate de adversarul meŭ se referă la aplicaţiunea cursurilor în timpul celor douĭ anĭ de studiu şi acest articol vorbeşte în favórea mea. In adevăr ce însemnéză pădurea şcoliĭ? (art. 143). Pur şi simplu o pădure situată lîngă şcólă? Cred că nu. Cînd vorbim de pădurea şcoliĭ, atunci presupunem că există o legătură între scoală şi pădure, presupunem că pădurea se administrează în vederea interesuluĭ învăţămîntuluĭ silvic.

Există astă-dĭ o asemenea legătură între pădurea Cernica şi şcoală? Nu! iată de ce cerem ataşarea eĭ sub forma unuĭ ocol separat pe lîngă şcoală.

Dar maĭ e încă un articol, articolul 150, pe care l'a lăsat la o parte, cel care are grija aplicăriĭ legilor şi care vorbeşte de ocolul silvic Cernica, alăturat la şcoala de silvicultură. Şi aci încă întreb ce însemnează cuvintele «alăturat la Scoala de Silvicultură?

Înţelegem printr'acesta numaĭ faptul întîmplător că reşedinţa ocoluluĭ se află lă 2 paşi de la şcoală saŭ o legătură intimă, ce trebue să existe între scólă şi ocol, legătură stabilită în scop ca ocolul să servească intereselor scoaleĭ? Există astă-dĭ o asemenea legătură? Nu!

Nu poate exista, fiind că la formaţiunea ocolului nu s'a avut de loc în vedere interesul scolii. — In adevăr, ocolul avînd aceiaşi întindere ca orî-ce alt ocol, fiind împovărat ca orî-ce alt ocol şi — nu exagerez—mai mult ca alte ocoale cu lucrări streine serviciului silvic, şeful lui, chiar cu cea mai mare bună voinţă, nu poate să se ocupe de interesele şcolii, nu poate să facă lucrări culturale. Pentru a schimba această stare de lucruri, am cerut ca actualul profesor de silvicultură şi directorul, însărcinat în special cu instrucţia practică a brigadierilor, să aibă la dispoziţia lor un cimp de demonstraţiă şi de experimentaţiă sub forma unui ocol, de *întindere mică*, ataşat şcolii; aducîndu-se prin aceasta la îndeplinire şi dispoziţiunile articolelor 134 şi 150. **P. A. Grunau.**

PLUTĂRIA PE BISTRIŢA [1]

După o lucrare din 1881, ţinutul Sucevei ar fi avut 64.581 hc. de pădure, iar Neamţul 138.780 hc. (cel mai păduros din toată ţara). Pe de o parte această localnică bogăţie de lemnărie, precum şi întinsele păduri din Transilvania şi Bucovina, iar pe de altă parte riul Bistriţa, au mijlocit crearea unei bresle cu un caracter social şi economic deosebit — breasla cherestegiilor şi plutaşilor.

Riul Bistriţa mijloceşte transportul lemnelor, mai ales de pe la 1828. Pe atunci însă plutăria se făcea cu multă anevoinţă. Arbori uriaşi, rupţi de şivoi, înzătoneau cursul apei, iar din *nahlapi* spumegînzi cătau spre cer o prăpădenie de stînci înegrite de vreme. Cîte sute de vieţi omeneşti nu şi-au dat sufletul din urmă, în acele locuri! Pe vremurile acelea şi plutele se făceau mai mici, tocmai din cauza primejdiei plutăritului, iar numărul plutaşilor cari le conduceau erau mai mare de cît astă-zi cînd matca apei este mai regulată.

La început comerţul de plute se făcea numai de către turci, ceea ce era şi natural, de oare-ce turcii avînd nevoie de lemnărie pentru construcţiile lor, le luau din ţările noastre sub formă de tribut. Pe la 1803 pe timpul domniei lui V. Ipsilanti, Sultanul Selim IV scria în hati-huiumanul întăritor, dat în privinţa lemnăriilor: «Cînd vor trebui kerestele pentru cetăţile din Rumelia, să se taie din munţii Romîneşti şi ai Moldovei, şi să transporteze acolo unde se va cere,

1) Acest articol este reprodus din «Economia Naţională» No. 6, din luna Iunie 1898.

luîndu-se adeverinţă sigilată... şi plătindu-se tăcrea şi transportul lor din suma tributului anual». (*Fotino, V, II, p. 228*). Adeverinţă sigilată şi plată turcească!... Amestecul turcilor în exploatarea samovolnicească a pădurilor noastre, a fost mai ales simţită până la 1861 în pădurile locuitorilor din satele Şarul-Dorna, Panace, Sărişorul, Gura-Negrei, Zugreni, Gioseni... din judeţul Suceava, dar în care aceî turcî au fost goniţi din pădurile usurpate.

A trebuit însă să treacă zecî de anî întregî petrecuţî în procese şi sfade cu vorba şi din condeiu, până ce s'a stabilit dreptul de liber transport al lemnăriilor pe Bistriţa.

Regulamentul organic a recunoscut, ce'l dreptul, nu numaî trebuinţa de a lăsa comerţul liber, dar lua dispoziţia de a strica iazurile şi gârlele, întru cât ar împedica înlesnirea plutăriei. Dar dispoziţiele Regulamentului organic, orî-cât de bune ar fi fost ele, nu puteau fi respectate într'o vreme, când legiştii şi legiuitorii 'şî regulaù daraverile prin punere de deget şi afurisenie, aşa că de unde mai înainte malurile apelor eraù drept comun, cu vremea începe să se formeze proprietate riverană, cu tóte orânduelele, anaforalele şi resoluţiile puse de către ocârmuire. In *Manualul administrativ a principatului Moldovei, T. II. 1856*, găsim decisiuni interesante relative la această interesantă chestiune. Aşa, la p. 112 şi următ. prin Anaforaua Sfatului şi resoluţia domnéscă din 30 Aprilie 1836, se face cunoscut că: Prutul şi Siretul să fie fără împedecare plutitor de caice pentru pogorârea produselor, fără vre-o dare de plată la plutirea lor..... iar pentru a incuraja aceasta.... pe viitorime pe aceste riurî nu vor mai fi nicî morî, nicî poduri stătătoare, iar cele ce se află acuma în fiinţă se vor desfiinţa. Anaforaua Sfatului din 26 Februarie 1843, decidea încă odată libertatea comerţului de plute, de oare-ce «apele Prutului şi Bistriţei, sunt socotite drept obştească comunicaţie, şi n'aù nicî un cuvent de a cere plată pentru popasul plutelor, de cât doară dacă prin asemenea popasurî s'ar face păgubirî proprietăţeî...». In 1850, Vodă Ghica, în urma unei plângerî iscălită de 48 comercianţi otomanî şi romînî, decide ca nelegiuită plata aceea care o cereaù posesoriî moşielor de pe malul Bistriţei, pentru poposirea plutelor.

Dar proprietatea riverană trebuia să se nască, îndată ce comerţul de plute a început să ia o întindere mai mare, şi decî se simţea nevoia de a se întemeia deposite de lemnărie (actualele scheie). La început s'a recunoscut prin Regulamentul organic, numaî Epitropieî Sf. Spiridon un drept de indemnizaţie, mai târdiu însă Epitropia pretinzând nouî despăgubirî din partea plutaşilor pe temeiul unor hri-

soave din vechime, Sfatul domnesc din 1843 Nov. 3, refuză cererea ca neleguită și împilătoare pentru negoț.

Mai mult încă, Ghica Voevod nu numai că scapă pe negustorii de cherestea de taxa de 5 lei, pe care o plăteau la Bădeni (Gura Siretului), după un vechiŭ obiceiŭ turcesc, dar 'I scutește și de ori ce dare în bani saŭ în natură, pentru facerea cheiului și înfrumusețarea orașului Galați (of. domnesc din 1835, Nr. 22).

Toate rezoluțiele și decisiunile nu mai ajuta însă la nimica. În special, în târgul Piatra, centrul comerțului de lemnărie de pe Bistrița, proprietatea riverană se formează repede. Privighetorul ocolului Piatra, într'un raport către ispravnicul ținutului Neamțu, scria: «că de vre-o șapte ani încoace (1843) a început a le lua neguțătorilor— cîte puțin — nebăgat în seamă, iar acuma a ajuns nu numai de a li se lua o plată însemnată, ci și de a se vinde în posesie toate acele locuri prundoase ale Bistriței, în cît speculanții, carî nu vor a se supune unei asemenea plăți, cu silnicie sunt alungați și neîngăduiți, pricinuindu-li-se astfel mare pagubă, prin risipirea și perderea cherestelelor pe apă».

Libertatea plutăriei pe Bistrița astă-zi este asigurată, dar s'a perdut probabil pentru tot-d'a-una, dreptul de liberă întrebuințare a malurilor. Locurile de poposire a plutelor au fost transformate în adevărate schele de depositе, dintre carî opt mai principale din Piatra și împrejurime aŭ fost arendate, în anul trecut, pentru suma de 27.000 franci.

Dacă plutăria pe Bistrița are o vechime de cel puțin trei sferturi de veac, scoaterea de lemnărie din județele Neamțu și Suceava nu se face în proporții mai mari de cît în urma războiului vamal cu Austro-Ungaria (1886). Înainte de acest an, cea mai mare parte din lemnăria care trecea pe Bistrița, era marfă de Ungaria și mai ales din Bucovina. În 1881 găsim de ex. în județul Neamțu numai 13 păduri în lucrare, și acestea chiar, dădeau mai mult lemn de foc. În 1889 se găseau însă numai pe văile Bicazului și Aței, 126.607 de arbori rășinoși în exploatare. (G. Stătescu în *Revista Pădurilor*). Astă-zi putem să ne facem o ideie, de desvoltarea exploatărei pădurilor, știind numărul cel mare de fabrici și ferăstraie aflate în ființă. După o statistică oficială se aflaŭ în 1895 în județul Neamț: 18 mari ferestrae ocupînd peste 1500 de lucrători. Acestea eraŭ însă numai marile întreprinderi, numărul local tăților unde se prelucra lemnul în fabrici și ferestrae comune fiind de cel puțin 25 (1896), și anume la Hangu, Grințieș, Gura-Grințieșului, Duricitor, Schitul Durău, Gura Hangului, Bahalnița, Bicaz, Tarcău, Ața-Bour, Gura Tarcăului, Tarcău

(Statul), Oanţu, Gura Oanţului, Moara Bocance, Gura Doamnei, Negulești, Piatra-N., Podoleni, Mesteacăn, Bălțăteşti, Vinătorii-Neamţului, Cracoani-Cuejd şi Crăcăul-Negru.

Pentru construcţii şi plutărie se taie numaĭ brad şi molid. Esenţele de stejar şi fag nu se întrebuinţează de cât ca lemn de foc, iar paltinul şi frasinul se exploatează prea puţin. Calitatea lemnuluĭ din judeţele nóstre, pare a fi însă inferioară celuĭ din Austria şi din Ungaria [1]). fapt pe care 'l constată de altmintrelea şi Camera de comerţ din Botoşanĭ într'unul din raportele sale anuale.

Folosindu-mĕ de notiţele puse mie la dispoziţie de către unele persóne în breasla cherestelei şi vrednice de toată încrederea, am căutat a socoti valoarea mărfurilor de lemne sosite pe Bistriţa la Piatra, şi unde saŭ se vênd saŭ se găsesc numaĭ în entrepozit. Socoteala e făcută pe anul 1895 şi reprezintă preţul mărfeĭ la locul de destinaţie.

Marfă de transit din Bucovina 3000 de plute fereströetură à 200 fr. pluta	600.000 fr.
Marfă de transit din Bucovina 700 de plute brut à 150 fr. pluta	1.050.000 »
Marfă de transit de Tulgheş, 5000 de plute à 200 fr. pluta, fac	1.000.000 »
Marfă din Dorna-Românească, 3000 plute à 50 fr. pluta	150.000 »
Marfă din Broşteni 80.000 m³ à cel puţin 10 fr. m³	800.000 »
Marfă din Sabasa-Borca 30.000 m³ » » 10 » m³	300.000 »
» » Farcaşa mijlocĭu 30 fr. pe m³	900.000 »
» » Aţa-Bour . . . 60.000 m³	600.000 »
» » Tarcău . . . . a 10 fr. m³	400.000 »
» » Oanţu . . . . a 10 » »	200 000 »
» » căzăturile, adică copacĭĭ rupţĭ de furtună (Galu, Farcaşa, Borca etc.)	200.000 »
Marfă din Buhalniţa	200.000 »
Împreună . . .	6 450.000 »

Cifrele de faţă n'aŭ pretenţiunea de a fi absolut esacte, iar cât priveşte anul 1895, pe care s'aŭ făcut aceste socotelĭ, el n'a fost un an bun pentru chirestegiĭ. Ciud comerţul merge bine, valoarea mărfeĭ de lemne transportate până la Piatra, atinge suma de 10.000.000 fr.!

1) Dupe raportul consulului francez, la Galaţi, calitatea lemnelor de stejar românesc este superior celor din Stiria şi Slavonia (Austria). Vd. art. «Comerciul de lemne la Galaţi», publicat în acest număr al revistei. Nota Redacţiei.

Apoĭ nu în fieşte care an se lucrează cu aceeaşĭ intensitate în toate părţile. Bună-oară în anul 1897 a trecut puţină marfă transit din Bucovina, pe cînd din Tulgheş aŭ trecut 8000 de plute reprezentînd o valoare de 2.400.000 franci. Din Dorna-Romînească a trecut în 1897 puţine plute, dar s'aŭ lucrat multe pentru anul 1898. In schimb însă în Tărcăŭ şi Oanţul s'a lucrat maĭ multă marfă de cît în anul 1895. In Oanţu, bună-oară, s'a confecţionat peste 40.000 m³ dintre cari numaĭ lemn fasonat de construcţie peste 10.000 m³. Maĭ trebue să menţionez că lemnul fasonat aproape tot-d'a-una e trimes la locul de destinaţie nu pe apă, ci pe uscat, şi că represintă cantităţĭ şi valorĭ foarte marĭ, care nu intră în cifrele înşirate maĭ sus.

Lemnele, din care se fac plutele, sînt de două feluri: lemn rotund şi lemn cioplit, de ferestrăetură. Felul confecţionăreĭ acestor lemne este iarăşĭ de mare influenţă asupra transportuluĭ, de oare-ce lemnele rotunde marĭ, nu pot fi transportate, de cît dacă apa nu e mică. In rîndurile următoare înşir numele şi felul lemnelor zise de «cherestea».

Lemne rotunde	Lungime	Grosime	Form. o plută
Catarg	40 m.	150 cm. la mijloc	4 bucăţĭ
Cătărgel	»	130 cm. »	5 »
Butuc	3— 8 m.	90—200 cm. »	20 m³
Ghilă (Taftaluc) . .	14—24 m.	60 cm. »	22 bucăţĭ
Grindă	12—20 m.	45 cm. »	32 »
Ghiounder	6—14 m.	suptire	300 »
Şurin	6—18 m.	?	100 »
Răeluţă	?	12—15 cm.	52 »
Lemn cioplit ori crestruit			
Dulap	4—6 m.	25—30 cm.	100 »
Scîndură	3—4 m.	20 cm.	300 »
Taban	4—6 m.	25—30 cm.	200 »
Lanţurĭ			72 »
Mucher, (grindă în două muchĭ).			
Leţ	18 m.	suptire	350 »
Lătunoaie	3—6 m.	20—38 cm.	100 »

Toate lemnele sînt însemnate cu «ferul» paoprietaruluĭ lui constînd din iniţiala numeluĭ orĭ alt semn convenţional. O parte din aceste semne sînt reproduse de d-l *T. T. Burada*. (*Despre crestăturile plutaşilor pe cherestele*).

Afară de lemne şi acuma încă se maĭ transportă pe plute şi

alt-fel de mărfuri. Așa bună-oară pe timpul de iarmaroc ori de cărăușie se aduc multe vite la Piatra, mai ales oi și boi. Une-ori se aduce și pîntră, mai adeseori însă fîn, lînă și brînzeturi (brînză de bîrbință și lapte acru). In vremurile mai vechi, plutașii munteni 'și cumpărau obiectele de cari aveau nevoie și nu le găseau în satele lor, tot-d'a-una la Piatra. Transportul 'l făceau cu cai pe cari 'i aduceau pe plute, pînă la Piatra. La întoarcere, caravana compusă din câte cinci-zeci de cai legați—căpăstru unuia de coada celui-l'alt—aducea cu sine mai ales popușoiu.

Plutăria pe Bistrița se împarte în două — pînă la Piatra și de la Piatra la vale. Bistrița pînă la Piatra de și este foarte repede, albia ei este însă mai regulată, așa că și plutașului 'i vine mai ușor de a conduce pluta, decît de la Piatra la vale, de unde riul începe să se ramifice în o mulțime de «cracuri» care de care mai sucit și mai cotit. De aceia și breasla plutașilor e împărțită în două tabere: «munteni» și «pietreni».

Țăranii «munteni» se deosebesc de cei «pietreni», atât prin obiceiuri, port și dialect, cât și prin felul lor de viață. Plutașii de la «munte» sunt mai modești, mai economicoși decît cei de la «țară»; la dînșii nu numai bărbații dar și femeile se îndeletnicesc cu plutăria. Intreaga familie, tatăl, feciorii, mama și fetele se țin de breasla plutăritului. In aceste părți ale județelor Neamț și Suceava, femeile muncesc, mai mult decât bărbații, de oare-ce pe lângă plutărie, trebue să mai caute și de gospodăria casei și să confecționeze singure hainele trebuincioase familiei. Plutașii de la munte aŭ și arături mai multe decît cei de la Piatra. Așa în județul Suceava, pe la Dorna, se ocupă cu cultura păpușoiului. Cânepa se sémănă încă de multă vreme. O ocupație principală este însă creșterea vitelor și mai ales a oilor și boilor. De la Piatra la Galați, plutăriea se face numai de către bărbați.

Imbrăcămintea plutașilor, dovedește mult gust. Plutașul petreau bagă o avere întreagă în garderoba sa, — cămășile sunt de borangic ori de bumbac — țesătorie de casă — iară creți de lână galbenă, ciubotele lungi, împodobite cu piele roșie și verde, în spate poartă cojocele, boande ori anterce, în cap o căciulă în formă de potcap, dar de două ori mai înaltă. Plutașii de la munte poartă în cap un fel de comanac de lînă, la fel cu acelea pe cari le poartă țăranii italieni, la șold traista cu ploșca. Cămășele sunt brodate cu un fel de altițe. Unii poartă niște pălării cu bordurele foarte largi și fundul foarte mic, la care atârnă dinapoi franjuri cu ciucuri. Pe când «pietreanul» umblă și cu ciobote, și cu «iminei» (un fel de jumătăți de ghete) și cu opinci

dar mai ales cu picioarele goale, cel de la munte nu mai iese din opinci. Hrana e în bună parte peştele, pe care îl prind cu năvodul, virja lejnicul, coşul, leasa, undiţa, dar mai ales cu cârlige, iarbă de peşte şi dinamită.

Fieşte-care plutaş trebue să aibă un topor şi un sfredel; cei cari lucrează la pădure mai au şi câte o bardă. Merindea şi-o poartă în desagi. Cei de la munte poartă şi nişte curele late (30—35 cm.) în care 'şi ţin actul de botez (dacă 'l are), chitanţele de bir — mai ales,—precum şi ţidulele şi răbojurile de răfuială. Mai poartă încă şi cremenea cu amnarul şi iasca, precum şi luleaua, în care arde din când în când, câte o frunză de tutun, mai adese-ori însă de nuc.

Moravurile sunt cam uşóre şi e lesne de priceput că atât bĕutura cât şi petrecerile sunt ţinute în deosebită cinste.

In general breasla plutăritului are nevoie de oameni voinici şi deprinşi cu tot felul de nevoi. Aproape în fie-care an 'i surprinde pe apă îngheţurile de primăvară şi cele de toamnă. De-i frig, de-i ger saŭ zăpadă, plutaşul dacă se găseşte pe apă trebue să lucreze ca şi cum ar fi în toiul verei. Când vine Bistriţa mare (aşa numitul «puhoi») şi plutele sunt rupte de la mal şi «înzătonite», D-zeŭ ştie unde, atunci nu numai că-i trunceşte cât zece, dar e pe fie-care minut cu viaţa în primejdie, şi nu trece an ca Bistriţa să nu-şi ieà tributul de vieţe plutăreşti. In aceste părţi este şi credinţa că tot-d'a-una când e vînt mare, trebue să se fi înecat cine-va.

Pînă ce lemnul ajunge să fie propriŭ de înjghebat în plute, trece prin multe mîni. Copacul însemnat este doborît la pămînt şi confecţionat în butuci. Un tăetor tae pe zi cinci butuci, iar dintr'un butuc se scot patru dulapi. Butucii sînt transportaţi pe uluce ori cu boii la locul unde se află ferestrăul. La ferestrăŭ intră pe mînile diferiţilor lucrători — retezători, ferestoari, stivitori — şi de acolo e tras de către cărăuşi pînă în apa unde se «leagă marfa, în racle ori căule» de către alţi lucrători. Dacă plutele vin din Bucovina ori din Transilvania, atunci de la graniţă sînt luate în primire de către plutaşi de aî noştri.

Pluta este condusă aproape tot-d'auna de către doi plutaşi. In plutăria de la Piatra de Galaţi, aceşti plutaşi aŭ nume deosebite; cel din capul plutei se numeşte «cirmaciu», este mai bine plătit, dar are şi mai mare răspundere de cât cel din coada plutei care poartă numele de «dălcăuşi». In plutăria pînă la Piatra nu există nici o deosebire de plată între cei doi oameni cari conduc pluta.

Plutăria de la Piatra spre Galaţi este mai bine organizată. Această

organizație nu datează însă de cât de vre-o 20—30 de ani. La început negustătorul făcea tocmeala cu fie-care plutaș în parte, iar grupul de plutași 'și alegeau în fie-care drum de conducător pe cel mai bătrîn dintre dînșii, fără însă ca acest conducător să aibă vre-o leafă, fie din partea plutașilor ori a comerciantului.

Astă-zi plutașii «pietreni» sînt împărțiți în «cete», o «ceată» fiind condusă de către un «dragoman». Mai mulți dragomani (5—20) sînt sub ascultarea unui «comision». Acest comision vine în contact direct cu negustătorii de plute, el face angajamentele, tocmește prețul, 'și ia răspunderea, de altmintrelea cam platonică, în caz de nefndeplinire a contractului, dar tot el este acela care are venitul cel mai sigur. Comisionul la rîndul său împărțește plutele de transport dragomanilor de cete, dînd fie-cărui dragoman câte 10—20 de plute, dragomanul dă cîte o plută de fie-care cîrmaciu, iar cîrmaciul urmează să'și caute un dălcăuș. Cîrmaciul este obligat să ducă pluta pînă la Galați, dălcăușul însă numai pînă la Călenî. De acolo se leagă cîte două plute la un loc.

Plutașii de la munte fac drumul pînă la Piatra în 1—3 zile, după cum este și depărtarea, și capătă pentru plută 16—20 de franci. Pentru transportul unei plute de la Piatra la Galați, s'a plătit în 1895—96, cîte 60 de franci, în 1897 cîte 80—90 franci, iar în anul acesta prețul variază între 90—130 fr.!.. Repeziciunea, cu care negustătorul 'și desface lemnele, și cantitatea mai mare sau mai mică de marfă confecționată în ferestrae, condiționează în mare parte variațiunea prețului transportului de lemnăric. Cu dece de ani în urmă, cînd matca riului era mai primejdioasă, plutăritului de cît astă-zi, drumul pînă la Galați se plătea cu 150 fr., ba chiar mai mult.

Drumul pînă la Galați se face după cum e apa de mare și după cum sunt și oamenii de pricepuți, în 7—14 zile; une-ori ține însă și cîte 4—5 săptămîni.

Din suma de 70—80 fr. pe care 'l ia cîrmaciul, dă dălcăușului 15—20 fr., dragomanului 8—4 fr., vre-o 3 franci pentru facerea zapisului și înbunarea «dragomanului de mal», adecă aceluia care e însărcinat cu supravegherea schelei, plus un franc misitului evreu, care mijlocește tocmeala între comerciant și între comisionar. Sînt însă și alte cheltueli pe care plutașul trebue să le facă de voe, de nevoe, sub formă de cinste, dragomanilor de schele din Galați, ori dragomanilor de mal din Piatra. Dacă un cîrmaciu face pe «vară» numai dece drumuri, plătite a 70 fr. drumul, nu poate avea nici un cîștig, căci din acei 700 de franci trebue să dea 200 la dălcăuși, 70 pentru co-

misionar, dragomanŭ şi misit, iar 130 'l ţine drumul de fer. Dacă însă plutaşul, dragomanul, apa şi preţul se nimeresc potrivite, atunci un cîrmaciŭ poate face în mijlociu 16 drumurĭ pe vară plătite a cîte 80 de fr. în cît tot poate intra în iarnă cu o economie de 300—500 fr. Sînt însă atîtea pricinĭ care îngreuiază transportul plutelor, şi micşorează plata muncitorului, şi asupra acestor pricinĭ voiŭ reveni cu o altă ocaziune.

Pe la 1870 tagma comercianţilor de cherestea era în flore; pe atunci trăiaŭ numaĭ în Piatra aproape 200 de negustorĭ cherestegiĭ, cea maĭ mare parte românĭ, şi prea puţinĭ turcĭ, armenĭ şi grecĭ. Astă-ḑi micul comerciŭ a dispărut aproape cu totul, toată negustoriea de plute concentrîndu-se în mînile a vre-o ḑece neguţătorĭ marĭ — evreĭ.

Decăderea micului comerciŭ de cherestele, datează maĭ ales din 1886, cînd în urma războiului vamal, lemnăria din Austria şi Ungaria nu maĭ póte trece pe la noĭ, de cît ca marfă de tranzit. Cea maĭ mare parte de comercianţĭ exploatiaŭ pădurile din Bucovina şi Transilvania, ar fi trebuit să'şĭ treacă marfa, tranzit, faptă pentru care se cerea o garanţie de 10.000 francĭ. Cum însă prea puţinĭ dispuneaŭ de un capital maĭ mare, aŭ fost nevoiţĭ să'şĭ vîndă marfa pe nimica, acolo în păduri unde se găsea, orĭ s'o părăsească în voia întîmplăreĭ în speranţa că peste un an, cel mult doĭ, se va schimba duşmănia vamală, în prietenie, ca maĭ înainte vremurĭ.

Dacă numărul comercianţilor a scăḑut, numărul plutaşilor a crescut foarte mult. Numaĭ în oraşul Piatra sînt 2000, iar în satele de la cîmp, Cut, Săvineştĭ, Roznov, Mestecăn, Gura-Văiei, orăşelul Buhuşĭ, încă vre-o 3000. Aceştia ar fi plutaşiĭ de ţară. În judeţul Suceava sînt iarăşi vre-o 2000 de plutaşĭ în comunele Gura-Negreĭ, Ortoine, Cojocĭ, Crucea, Broşteniĭ, Borca şi Farcaşa, iar în judeţul Neamţu satele Galu, Largu, Haugu, Răpciuni, Grinţieş, Bubalniţa, Bicaz, Tarcău, Vadurele, Pingăraţi şi Doamna, împreună cu anexele ar maĭ da împreună vre-o 3000 de plutaşĭ şi plutăşiţe. Într'o vreme compania Goetz a încercat da a înlocui plutaşiĭ românĭ, prin muncitorĭ slovacĭ, ruteni şi evreĭ polonezĭ... încercarea însă a dat rezultate negative sub toate raporturile, de oare-ce streiniĭ nu erau deprinşĭ nicĭ cu plutăria propriŭ-zisă, şi nicĭ cu cursul Bistriţeĭ. (*Memoriul plutaşilor către Primul-Ministru*, 1887).

Salariele luate de către plutaşĭ se ridică la sume însemnate. Dacă am socoti numărul plutelor trecute într'o vară spre Galaţĭ numaĭ la 24.000, al plutaşilor de la munte şi de la Piatra la 4.000, iar a

drumurilor făcute de un plutaș pietrean de 10 (a 70 fr. drumul), și a unuĭ muntean de 40 (a 20 fr. drumul) atunci aceștĭ plutași au luat împreună 3.000.000 fr.

Breasla plutașilor numaĭ este însă în floare și aceasta nu numaĭ din pricina numărului lor mare, ci mai mult din cauză că lemnul a început a fi transportat și pe uscat. Atît drumul de fier Piatra-Bacău, ca și fabricele de cherestea pricinuesc pierderĭ marĭ plutărieĭ propriu-zise. Fabricele prelucrează materialul brut în lemne de construcțiĭ, — care nu sînt nicĭ odată trimise la locul de destinație pe apă, ci orĭ cu trenul, orĭ cu cotiugele. Așa bună-oară numaĭ două fabricĭ din Piatra «Moldova» și «Bistrița» precum și fabricele din Mesteacăn și Negulești, confecționează împreună vr'o 160.000 m³ de lemn de construcție. Drumul de fer concurează de asemenea transportul pe apă; pe cînd în 1885, se transporta cu trenul din Piatra numaĭ 198 de tone lemne de construcție și de lucru, în 1895 se transporta deja 22.674 de tone.

Față cu această evoluție a comerciului de lemnărie, nu ne maĭ rămîne de admis de cît că o parte din plutașiĭ de astăzĭ vor trebui de voe de nevoe să ajungă lucrătoriĭ fabricelor de mîine. Deja acest proces de transformare a început să aibă loc de cîțĭ-va anĭ. Ar trebui însă cu atunci cînd e vorba de a aduce muncitorĭ de fabrică orĭ tăetorĭ de pădurĭ, — comercianțiĭ orĭ fabricanțiĭ să se gîndească maĭ întîiŭ la plutașiĭ romînĭ, deprinșĭ din străbunicĭ cu lucrul lemnuluĭ, și care de altmintrelea ar rămînea fără nicĭ un mijloc de traiŭ. Numaĭ în orașul Piatra aproape 50 la sută din numărul locuitorilor 'șĭ-au ca resursă de viață, plutăria.

Dar cu toată importanța economică a plutăritului bistrician, nu s'a făcut pînă acuma nimica, nicĭ pentru plutași, nicĭ pentru orașul Piatra, ca schele de întîia însemnătate, și cu atît maĭ puțin pentru regularea orĭ îndreptarea rîuluĭ Bistrița.

S'a vorbit și s'a scris despre regularea altor rîurĭ, care tocmaĭ prin această faptă ar căpăta o importanță economică care acuma le lipsește. Dar rîul Bistrița are de multe ₫ecĭ de anĭ această importanță economică și totuș nu s'a făcut nimica pentru regularea cursuluĭ seŭ. Proprietariĭ vecinĭ cu malurile, aŭ întemeiat morĭ și pîne sucmane, aducînd astfel apa la moara lor, schimbînd cursul regulat al apeĭ într'un complex de pîrae, stricîndu'ĭ cu chipul acesta albia și malurile. Un arendaș oare-care trage un crac din Bistrița pe moșia lui.... cu ce drept nu se întreabă, plutașul însă se înțelege că n'ĭ legat cu zapis pe unde anume să'șĭ ducă pluta. El o duce pe

acolo pe unde este mai multă apă. Arendaşul consideră însă cracul de apă drept proprietatea lui,— de aicea urmează ceartă, bătae şi sechestrarea plutelor în semn de despăgubire. Puhoiurile sînt de asemenea o mare nenorocire pentru plutaşi. Plutele stricate aruncate la maluri şi oprite prin iazuri, sînt luate de către sătenii şi proprietarii megieşti ca drept «a lor», iar plutaşii, cari îşi caută marfa de care sînt răspunzători, se aleg cu mîna goală şi cu spetele învineţite.

Care e dezvoltarea comerţului de lemne în întregul judeţ, cum exploatarea pădurilor a început să se industrialiseze, care sunt perspectivele economice în cel mai apropiat viitor, voiu căuta a arăta într'un viitor articol.

D. G Ionescu.

PROPUNERE

Relativă la oprirea defrişărilor de păduri. Adresată în a. c. D-lui Ministru al Domeniilor de D-l preşedinte al Societăţei «Progresul Silvic» ca resultat al discuţiunilor adunărei generale ale acestei societăţi de la 7 Maiu a. c.

Domnule Ministru,

In zilele de 7, 8 şi 9 Maiu a avut loc după cum cunoaşteţi adunarea Generală a societăţei «Progresul Silvic».

In şedinţa de la 8 Maiu a. c., între alte cestiuni importante s'a discutat şi aceea a defrişărilor de păduri din ţeră.

Cu ocasiunea acestor discuţiuni — şi avîndu-se în vedere importanţa ce aŭ pădurile în ţară sub toate punctele de vedere;

Considerînd că efectele distrugerei lor îngreuneadă şi mai mult relele influenţe ale unei clime continentale cum este a noastră;

Avîndu-se în vedere că aşa fiind, agricultura cea mai însemnată ramură de producţiune a ţării este cea d'întîiŭ care suferă;

Considerînd că resultatul imediat al defrişărilor la munte este provocarea de viiuri cu caracter de torenţialitate, prin a cărora creştere repedi de ape, la un moment dat, se provoacă eroziuni în basinul de recepţiune şi depuneri de materiale în matca lor, ridicîndu-le nivelul când ajung în cîmpie, de unde se şi esplică enormele pagubi ocasionate în ultimii ani prin inundaţiunile cari aŭ avut loc;

Avîndu-se în vedere, că dacă nu se vor lua măsuri pentru conservarea masivelor forestiere în părţile acelea mai cu seamă, unde

şi-au obtrsia cele mai multe din cursurile noastre de apă, multe din lucrările de artă ca poduri, podeţe, întăriri de maluri, etc., întreprinse cu atita cheltuială de către Direcţia Căilor ferate şi de Ministerul lucrărilor publice, ele vor fi periclitate;

Considerînd că pădurile particulare la cîmpie s'au defrişat, într'o mare proporţiune, aşa-fel că judeţe aproape întregi sînt astăzi lipsite de ori-ce vegetaţiune forestieră, din care causă populaţiunea rurală nu dispune în unele puncte ale ţărei nici măcar de combustibilul necesar pentru încălzitul caselor de locuinţă;

Avînd în vedere că în aceasta din urmă regiune a ţărei unde relele efecte ale climei noastre atît de variabile, de arzătoare şi de uscate în timpul verei, sunt şi mai mult simţite şi aşa fiind este absolută nevoe de o bună repartiţiune a pădurilor, cari singurele prin marile cantităţi de vapori de apă ce varsă în atmosferă prin faptul transpiraţiunei foilor aŭ o înrîurire favorabilă asupra culturilor agricole în special şi asupra salubrităţei publice în general

Pentru toate aceste motive şi avînd cunoştinţă de măsurile întinse luate de acel Onor. Minister pentru a înfiinţa păduri, pe domeniile Statului şi în părţile unde lipsesc, după cum şi noi înşine am luat asemenea măsuri pentru Domeniul Coroanei, totuşi adunarea generală a suscitatei societăţi a decis ca să se intervină pe lîngă Domnia-Voastră cunoscîndu-se deosebita atenţiune ce în tot-d'auna aţi dat propunerilor utile pornite de la acesta societate ce am onoare de a presida şi a vă ruga ca să bine-voiţi a lua măsuri ca: cu ocasiunea revisuirei actualului Codice Silvic să se prevadă în mod clar pedepse de aplicat cînd se urmeadă defrişări în pădurile supuse regimului silvic, căci neprecisîndu-se bine nici chiar ce se înţelege prin cuvîntul de defrişare, se dă naştere mai în tot-d'auna la interpretări generalmente în favorul contravenitorilor.

«De a se prevedea în noua lege forestieră obligaţiunea pentru locuitorii moşteni proprietari de păduri la munte şi la podgorii, de a forma sindicate forestiere, în scopul ca din mai multe din aceste proprietăţi să se formeze una saŭ mai multe serii de esploatare după cum întinderea lor va fi mai mare saŭ mai mică susceptibile de o exploatare regulată, ţămîntud ca la recoltarea produselor, veniturile fie în bani saŭ în natură să se împartă proprietarilor în cestiune, proporţional cu drepturile lor.

De a se institui Comisiuni, din cari pe lîngă representanţii Ministerului de Domenii să facă parte un membru al Consiliului judeţian respectiv, precum şi unul din proprietarii de păduri parti-

culare mai greŭ impus, carĭ să aibă de ţintă, de a determina pădurile saŭ porţiunea de păduri zise de protecţiune, carĭ fie din cauza situaţiuneĭ lor în apropiere de limita vegetaţiuneĭ forestiere, din cauza declivităţeĭ excesiv de marĭ a coastelor orĭ din cauza natureĭ solului supus surpăturilor este absolut necesar în schimbul cuvenitei despăgubirĭ de a se interdice în interesul general orĭ ce exploatare până ce arboriĭ vor atinge individual exploatabilitatea fisică.

De a se întinde prohibiţiunea defrişărilor de păduri nu numaĭ la munte şi la podgoriĭ dar şi la cîmpie.

Vom fi foarte fericiţi, Domnule Ministru, dacă prin introducerea în noua lege Silvică a acestor utile propuneriĭ, societatea «Progresul Silvic» va putea aduce serviciĭ ţereĭ prin împuţinarea defrişărilor şi prin urmare prin conservarea pădurilor din toate părţile în general şi maĭ cu seamă din părţile muntoase de unde pornesc torenţiĭ.

Bine-voiţĭ vă rog Domnule Ministru a primi şi cu această ocaziune asigurarea prea înalteĭ mele stime.

Preşedinte ION KALINDERU.

ESPERIENŢE

făcute în Germania şi Austria, privitoare la introducerea unor specii lemnoase exotice.

Dăm aci pe scurt constatările făcute în privinţa resultatuluĭ încercărilor de a se introduce în pădurile statuluĭ german şi în Austria specii lemnoase exotice, constatăriĭ carĭ se găsesc espuse în «Memoriul D-ruluĭ A. Schwappach. (Cercetări făcute în Prusia în cursul anilor 1881—1890), apoĭ în «comunicările» în această privinţă în Bawaria făcute de D-r R. Hartig, cum şi în alte rapoarte făcute de specialiştĭ :

A) Stejarul roşu. (Quercus rubra)

Acesteĭ specie de stejar îĭ priesc solurile recoroase cu humus profund şi cele carĭ conţin argilă; nu îĭ priesc solurile sărace şi apătoase.

Creşterea repede este caracteristica acesteĭ esenţe.

Suportă corectarea rădăcineĭ şi trsnsplantarea. În vedere că această specie înverdeşte primăvara de timpuriu, cum şi toamna pe

vremuri călduțe și umede își menține frundele până tirdiu ca este expusă inghețurilor timpurii și celor tirdii mai mult ca speciile de stejar indigene. Resistă însă mai bine de cât acestea, gerului de peste iarnă. Vinatul și vitele îi produc multe vătămări. Îi prieste adăpostul saŭ umbrirea mărginașe, nu suportă însă acoperișul.

Cea mai potrivită vîrstă pentru executarea de plantațiuni definitive cu plăntuțe de această specie, este la două ani, dupe ce plăntuțele au fost repicate la vîrsta de un an; cu această ocaziune se recomandă înființarea de populamente din această specie, in amestec abundent cu mesteacăn, pentru asigurarea adăpostului necesar cum și utilizînd mesteacănul ca esență auxiliară. Dintre toate speciile exotice introduse în Europa centrală despre stejarul roșu, avem cele mai multe dovedi de reușită, în vedere că, în multe locuri se găsesc deja populamente în vîrstă de preste 100 ani. În privința calității lemnului acestei specii, aprecierile sînt că, lemnul 'i este foarte tare și dens.

Cultura stejarului roșu, pe suprafețe mari, este din punct de vedere silvic totdeauna justificată.

B) **Nucul negru saŭ american.** (Juglans nigra).

Această esență este foarte pretențioasă cu privire la calitățile minerale și fizice ale solului. Solurile, cari îi priesc necondiționat, să fie recoroase, fertile și dulci, fără privire însă la compoziția lor, adică dacă ele sunt mai mult argiloase, humoase, nisipoase saŭ numai argilă pură. Solurile riguros apătoase și lutoase, îi priesc tot atât de puțin ca și cele nisipoase sărace și uscate. În consecință solurile cele mai potrivite pentru creșterea acestei specii lemnoase sunt cele proprii creșterii stejarului, de calitate superioară și mai ales lunci e temperate. Desvoltarea favorabilă a acestei specii lemnoasă necesită o cantitate considerabilă de căldură cum și un sezon mai lung de vegetațiune. Creșterea ei în tinerețe este foarte repede.

Începînd de la vîrsta de două ani, pivotul plăntuțelor este foarte desvoltat în lungime și prevăzut cu un număr restrîns de radicele trasante (tiritoare). Acestea se găsesc mai ales la partea de jos a pivotului.

De aci rezultă că această specie nu suportă retezarea pivotului cum și că transplantarea ei mai tirdiu de cît la vîrsta de 3 ani este foarte greŭ de efectuat.

Temperamentul acestei esențe este pronunciat robust, în tine-

reţe însă are totuşi necesitate de adăpost mărginaş şi suportă în primii ani o umbrire potrivită de la populamentele rărite.

Plantaţiunile efectuate la distanţe mari, între plăntuţe, servesc arborii piperniciţi, crăcănoşi; în populamente consistente însă fusul este svelt şi curăţit de crăci.

Forţa de lăstărire este viguroasă, deja la plăntuţele în vîrstă de un an.

Gerul şi seceta fac adese-ori că plantaţiunile cu această specie nu reuşesc. Efectul desastros al ingheţurilor timpurii se poate preîntîmpina prin favorizarea germinaţiunei nucilor în cursul erneĭ, astfel că plăntuţele provenite din sămînţa încolţită de timpuriŭ, răsărind din vreme, sunt destul de viguroase pentru a resista ingheţurilor timpurii.

Semănatul nucilor este bine a se face toamna, la caz când nucile se pot procura la timp şi nu trebue să ne temem de stricăcinni din partea şoarecilor. În general mai potrivite şi mai sigure de reuşită sunt plantaţiunile cu puieţi în vîrstă de un an. Pentru asigurarea adăpostului mărginaş cum şi pentru a evita piperniciréa plăntuţelor este bine ca plantaţiunile să se facă la distanţe mici, sau să se înfiinţeze populamente de această esenţă în amestec cu alte specii de umbră.

În vederea rezultatelor favorabile obţinute în Austria de Sud în cultura acesteĭ specii de nuc, cum şi a escelenteĭ calităţi a lemnului eĭ se recomandă călduros cultivarea eĭ pe scară cât de mare.

C) Carya albă şi C. amara

Toate speciile Carya au necesitate de soluri viguroase, răcoroase şi nu prea consistente, apoi de o cantitate considerabilă de căldură şi în fine de un sezon îndelungat de vegetaţiune.

În consecinţă raportul eĭ faţă de staţiune este acelaşi ca la nucul negru.

Ambele specii de carya se pot cultiva chiar în soluri consistente, iar speciei amara îi priesc chiar solurile apătoase, dar nu expuse ingheţurilor.

Caracteristica tuturor speciilor carya este desvoltarea abundentă a rădăcineĭ în primii ani, în care timp trunchiul şi coronamentul plăntuţelor se desvoltă foarte încet.

Pivotul în formă de morcov, nu însă atît de cărnos ca la nu-

cul negru, este acoperit pe toată ungimea de numeroase radicele şi fibre saŭ aţişoare.

Desvoltarea plantuţelor in inălţime devine mai pronunciată abia după cinci ani. Nucile incoţesc incet şi neregulat, ast-fel că o parte din plăntuţe resar numai toamna, iar altă parte abia in primăvara următoare, din care cauză se recomandă semănarea de nuci incoltite deja.

Toate speciile de carya sint esenţe de lumină, aŭ insă in tinereţe trebuinţă de adăpostire. Specia C. alba suportă chiar adăpostul acoperişuluĭ, pe când specia C. amara nu.

Esenţele albe şi vegetaţiunea forestieră nefolositoare, aflindu-se in măsură potrivită, servesc in mod avantagios adăpostul mărginaş necesar.

Gerul preste iarnă nu ocazioneaţă vătămări plăntuţelor de Carya pe terenurĭ propriĭ culturei lor.

Inghetţurile timpurii vatăma mai mult plăntuţelor, cari n'au apucat a se invirtoşa, cum şi celor mai proaspete vlăstare ale arborilor mai in virstă.

Inghetţurile tirdii trec, in cele mai multe casurĭ, fără a produce vătămări plăntuţelor.

Forţa de lăstărire este foarte pronunciată şi durabilă la toate speciile de Carya.

In vedere că nucile acestor specii sint expuse a fi consumate de viezurĭ, mistreţĭ, veveriţe, şoarecĭ, ciorĭ, alunarĭ şi de ciorĭ se recomandă pentru infiinţarea de populamente singură aplicarea sistemuluĭ planţaţiuneĭ. Spre acest scop se potrivesc plăntuţe in virstă de unul saŭ doui anĭ, crescute in pepiniere din nucĭ semănate incoltite deja.

Radicelele plăntuţelor trebuesc scurtate pe jumătate mai 'nainte de efectuarea plantaţiuneĭ.

Se recomandă constituire de populamente amestecate cu esenţe indigene de umbră.

Esperienţele făcute cu aceste două specii de Carya in alte ţeri aŭ dovedit că ele merită a fi introduse in Europa.

Considerând că pentru cultivarea lor se potrivesc numaĭ solurile de calitate superioară proprii culturei ştejaruluĭ şi regiunile cu clima mai dulce, cum şi marea valoare a lemnuluĭ ce ne servesce, este necesar a se restringe cultura lor numaĭ asupra solurilor de calitate foarte bună şi in staţiunile cu clima dulce.

D. Picea sitchensis.

Nici una dintre speciile lemnoase exotice, amintite mai sus, nu se mulțumesc cu condițiuni de stațione atît de modeste ca specia de față. Desvoltarea acestei specii de molift este cel puțin satisfăcătoare, atît în solurile uscate, uscate nisipoase, conținătoare de foarte puțină argilă, cît și în cele argiloase pure, foarte consistente și chiar în terenurile marecagioase.

Cea mai favorabilă desvoltare o presintă specia de față în solurile recoroase și chiar umede, abundente în humus, și chiar pe cele marecagioase în mare mesură. Are mai multă trebuință de umedeală, de cât de substanțe minerale. Apa stătătoare în soluri, adecă în albiile de teren cu subsolul impermeabil această specie nu vegetează favorabil; totuși desvoltarea ei este vioaie însă în solurile apătoase, în ast-fel de măsură că ele nu mai priesc molidului indigen

Nici în ce privește situațiunea terenului în raport cu nivelul mărei condițiunile favorabile de dezvoltarea acestei esențe nu se schimbă; ast-fel o găsim vegetând bine și în terenurile șese situate la aceeași înălțime cu nivelul mărei, cum și în regiunile aspre de munte.

Plăntuțele de această specie sunt în primul an foarte micî; în anul al 2-lea sînt de asemenea cu mult mai micî de cît cele de molid indigen de aceași vîrstă; dupe această epocă desvoltarea lor devine extraordinar de repede. Această specie nu desvoltă, ca și molidul indigen pivoți viguroși, în schimb însă presintă un considerabil numer de ramificații superficiale ale rădăcinei, carî se întind la distanțe fórte marî. Energia creșterei în înălțime la această specie întrece pe cea a molidului indigen, care remâne înapoi și în crescere în grosime. Este caracteristică predispositia acestei specii de a desvolta vîrfurî duble, dintre carî unul trebuesce îndepărtat de timpuriŭ, în interesul desvoltărei unui fus precios. Această specie de molid este deasemenea esență de lumină ca și specia indigenă însă în o măsură mai pronunciată. Plăntuțele tinere, foare debile, sufer în mare mesură de înghețurî și de secetă. Plăntuțele mai în vîrstă, se aclimatiseadă complet în regiunile noastre și pot fi calificate de absolut resistente înghețurilor.

Curculionidele și larvele cărăbușului produc vătămări tinerelor plăntuțe în aceași măsură ca și molidului indigen.

Pentru plantațiuni definitive se potrivesc puețiî, crescuți în pepiniere, repicați după ce aŭ ajuns vîrsta de duoĭ anî, în vîrstă de patru anî.

Pentru însămînțare se potrivesc numaĭ terenurile cu solul afînat, recoros și neînerbat cu o esposițiie adăpostită contra vînturilor.

In vedere că plăntuțele de această specie aŭ necesitate pentru favorabila lor desvoltare de spațiŭ maĭ considerabil, în primiĭ aniĭ este suficientă pentru însămînțarea uneĭ supralețe de teren de 1 ar, o cantitate de sămînță, de 1 kgr. cu 70 procente de germinațiune.

In timpul germinațiuneĭ seminței și cîte-va săptămînĭ dupe resărirea pueților, este necesar a adăposti cu îngrijire terenurile însemînțate.

Considerând predisposiția acesteĭ specii de molid, de a des volta maĭ ales numeroase crăci viguroase, este necesar ca plăntuțele să fie distribuite cu ocasiunea efectuăriĭ plantațiuneĭ, la distanțe micĭ între olaltă, care distanțe însă să nu fie sub 1.2 m².

Afară de specia molidul luĭ Douglas, nicĭ una dintre celelalte specii rășinoase exotice nu se poate recomanda maĭ mult pentru a fi cultivată în pădurile noastre ca specia de față.

Ea trebuesce chiar preferată molidului luĭ Douglas, în vedere că nu este atât de pretențioasă în ce privesce alegerea stațiuneĭ ca aceasta.

Calitatea lemnuluĭ produs de specia Picea sitchensis este într'adevĕr ceva maĭ inferioară celeĭ a lemnuluĭ specieĭ Pseudotsuga Douglasiĭ, întrece însă pe a lemnuluĭ molidului indigen.

E) Pseudotsuga Douglasiĭ

Estensiunea ce a luat cultura acesteĭ specii rășinoase în patria eĭ, a dat nascere presupositiuneĭ aci, că condițiunile eĭ de stațiune nu sunt speciale.

Esperiența făcută ne-a dovedit că, această specie reușește în Europa centrală, numaĭ sub anumite condițiunĭ, carĭ fiind date, renteadă cultura eĭ.

Cele maĭ priincioase soluri creșcereĭ acesteĭ esențe sunt : cele recoróse, dulcĭ, cu humus și argilo-nisipoase, saŭ și cele nisipo-argiloase, nu-ĭ priesc însă solurile grele. Absolut nepriincioase acesteĭ specii sunt solurile sĕrace în humus, apătoase, mlăștinoase și espuse înghețurilor. Atmosfera umedă ĭ priesce bine, astfel că propria eĭ regiune este cea maritimă.

Se constată însă că această specie vegetează și la o altitudine de 1000 metri preste nivelul măreĭ.

Plăntuţele în virstă de un an sunt micĭ şi debile. Abia în anul al 2-lea se formează un pivot viguros, prevĕdut cu numeroase radicele laterale şi aţe. Tot la această virstă începe şi creşcerea în înălţime, a fi mai vioe şi apoĭ ea se măreşte repede. In terenurile propriĭ cultureĭ acesteĭ specii, ea întrece în creştere pe tote celo-lalte specii lemnoase, proprii de asemenea acestor terenurĭ. In tinereţe molidul luĭ Douglas 'i priesce chiar puţin adăpost însă numaĭ cel mărginaş.

Amestecul cu alte esenţe este avantagios.

Gerurile par aĭ causa vătămărĭ considerabile, numaĭ în primiĭ anĭ

Mai târdiu ele pot ocasiona numaĭ uscarea vlăstarelor încă ne lemnificate, în măsură suficientă şi numaĭ arare orĭ ele ocazioneasă uscarea întregeĭ esenţe.

Această specie repară cu înlesnire deteriorările secundare, ocasionate de către ger, vite, etc., prin mijlocirea mugurilor frunzoşi auxiliarĭ.

Inghe̊turile târdiĭ însă produc adese-orĭ acesteĭ esenţe, care înverdeşte primă-vara de timpuriŭ, vătămărĭ considerabile.

Această specie este espusă în mare măsură vĕtămărilor de către vênatul mare şi de căprioare, atât prin roadere cât şi prin sdrelire şi freeare cu coarnele de arborĭ.

Pentru o maĭ sigură reuşită, este bine a întrebuinţa pentru populărĭ plăntuţe în vĕrstă de patru anĭ, repicate la duoĭ anĭ, pe supraţeţe păduroase de mică întindere, esploatate prin tăere rasă, saŭ în tăeturi de însămînţare, pentru ca adăpostirea să fie potrivită.

Cultivarea acesteĭ specii reşinoase în pădurile noastre, se recomandă foarte mult, în vederea desvoltăreĭ foarte avantagioase şi superiorităţeĭ lemnuluĭ eĭ, atât ca calitate cât şi ca volum, faţă cu speciile reşinoase indigene.

F) Abies Nordmanniana.

Condiţiunile de desvoltare ale acesteĭ specii, atât cu privire la sol cât şi la climă, par a fi aprópe aceleaşĭ cu ale braduluĭ nostru. I covin solurile viguroase şi recoroase cu esposiţie adăpostită; în cele apătoase însă nu reuşeşte. In ce priveşte înălţimea de la nivelul mareĭ a staţiuneĭ acesteĭ esenţe, ea întrece cu mult regiunea braduluĭ indigen şi pare a se apropia de acea a molidului, considerând că în Caucas se găsesce până la 2000 metri altitudine.

Bradul Nordmannian are în primiĭ anĭ pivotul potrivit desvol-

tat. Creşterea lui în primul an este şi mai înceată de cât a bradului indigen.

Proprietatea lui de a suporta umbra este foarte considerabilă.

'I priește de asemenea şi adăpostul mărginaş. In privinţa vătămărilor de către ger, acéstă speciă s'a arătat pînă în presinte ca absolut forte. — Singure plăntuţele isolate, espuse în cursul erneĭ vêntuluĭ de Est perd une-orĭ crăcile în urma geruluĭ.

In vedere că, sesonul de vegetaţiune al acesteĭ esenţe începe primăvara mai târdiŭ, ea nu este espusă nicĭ ingheţurilor târdiĭ, ceea-ce constitue un avantagiŭ faţă cu bradul nostru.

Paserile şi şoarecii 'i consumă semînţa. Vênatul produce vătămărĭ plăntuţelor acesteĭ speciĭ, în aceaşĭ măsură ca şi bradul comun.

Este avantagios a semăna sămînţa toamna. La cas când acesta nu s'ar putea efectua, semînţa trebueşte conservată, îngropîndu-o în pămînt, pentru a o semăna primă vara de timpuriŭ.

Tinerele plăntuţe trebuesc la început uşor adăpostite. Pentru înfiinţarea de masive sunt bune numaĭ plăntuţele repicate în versta minimală de patru anĭ. Plantaţiunile reuşesc maĭ favorabil efectuate. în tăeturĭ închise de însămînţare.

Se afirmă că calitatea lemnuluĭ bradului Nordmannian este superioară celuĭ al bradului indigen; esperienţele în această privinţă ne lipsesc pînă în presinte.

Faţă cu cele ce preced cultura bradului Nordmannian pe scară mare încă, nu pare justificată.

Pe scară mică însă merită atenţiune introducerea lui în vedere că resistă gerurilor.

G) Chamaecyparis Lawsoniana.

Chiparosul lui Lawson, se mulţameşte cu condiţiunĭ modeste, atât în ce priveşte solul cât şi clima şi chiar cu soluri de calitate mediocră, proprii culturei pinuluĭ. Desvoltarea luĭ este escelentă în soluri dulci, recoroase şi abundente în humus.

Vegeteadă până la o altitudine aproximativă de 1000 metri peste nivelul mărei.

Această specie de chiparoşĭ, aparţine categorieĭ de esenţe lemnoase, a căror creştere în primiĭ anĭ este foarte înceată. O desvoltare maĭ vioae se pronunţă la acéstă specie, numaĭ începênd cu anul al treilea, energia creşterei se măreşte repede.

Rădăcina acestuĭ chiparos consistă din câte-va radicele prin-

cipale prevĕdute cu un numĕr considerabil de radicele fibroase, foarte fine, carĭ se usucă repede la cas de transportare a puĕţilor, la distanţe mai marĭ, cum şi cu ocasiunea transplantăreĭ.

In primiĭ anĭ, specia de faţă, suportă umbrirea in mesură considerabilă; semiumbrirea ĭ priĕşte şi mai tîrdiŭ, iar adăpostul mărginaş ĭi priĕşte tot-d'auna.

Forţa de reproducţiune este considerabilă.

Tinerile plăntuţe, foarte debile in primiĭ anĭ, sînt expuse in mare măsură vătămăreĭ de către ger şi secetă, ast-feĭ că este necesar aĭ protege cu ingrijire in pepiniere.

După ce plăntuţele aŭ ajuns vîrsta de 5 anĭ, le putem considera destul de forte, faţă de acţiunea gerului. Conform comunicărilor arătate de autorităţile silvice din Rusia, vînatul nu ocazionează vătămărĭ acesteĭ speciĭ. Din Bawaria însă se raporteadă că nu numaĭ căprioriĭ işĭ frecă coarnele de preferinţă de chiparoşĭ, ci chiar roaderea lor, de către vînat este atît de frequentă că de aci se deduce nereuşita multor plantaţiunĭ de chiparoşĭ.

Curculioniḑiĭ produc vătămărĭ marĭ chiparoşilor.

Plantaţiunile, pentru ca să reuşească cu maĭ multă siguranţă, trebuesc făcute cu plăntuţe in vîrstă de cel puţin 5 anĭ, repicate la vîrsta de doŭĭ saŭ de treĭ anĭ.

Este necesar, in interesul obţinereĭ de esenţe cu fusul bine format, a se executa plantaţiunĭ dese, cum şi a se înfiinţa populamente de chiparoşĭ, in amestec cu alte speciĭ lemnoase potrivite.

Chiparosul luĭ Lawson ne procură un lemn excelent, pentru placage şi meritĕ a fi cultivat in pădurile noastre, faţă la considerabilul volum de material lemnos ce'l oferă.

II. Pinul american. (Pinus Strobus).

Condiţiunile luĭ de staţiune sînt foarte apropiate de cele ale pinuluĭ silvestru, şi aparţine speciilor lemnoase proprii poalelor munţilor, nu suportă solurile uscate, nisipoase, ĭ priesc însă cele abundente in umeḑeală.

Desvoltarea rădăcineĭ acesteĭ speciĭ de pin se aseamănă cu cea a pinuluĭ silvestru, intru cît şi aci pivotul este tot-d'auna bine desvoltat.

Tinerile plăntuţe nu suportă adăpostirea şi sînt deja in primiĭ anĭ foarte delicate. Incepînd la vîrsta de doŭĭ anĭ ele desvoltă deja vlăstare, foarte considerabile de creştere in înălţime.

In general creşterea acesteĭ speciĭ este foarte repede. Vătă-

mările ocazionate de către vinat prin roadere și sdrelire sînt cu mult mai mari de cît cele produse de înghețuri.

Sistemul de populare este aproape același ca la pinul silvestru.

Pe soluri de calitate mai bună se recomandă înființare de masive amestecate de această specie cu specii foioase.

In vederea diversității aprecierilor făcute la noi cu privire la calitatea lemnului acestei specii, apoi că în patria lui lemnul de pin american se întrebuințează cu succes pentru diferite scopuri, așt-fel că aprecierile defavorabile făcute asupra lemnului acestei esențe se baseadă poate mai mult pe rezultatele obținute prin culturi executate pe soluri improprii, credem interesant a se face încercări de introducerea la noi a acestei specii de pin, care procură un volum atît de considerabil de material lemnos.

O cultură mai estinsă și reușită a acestei specii de pin, se găsește în Austria, în provincia Carniolia de Jos, pe domeniul Mokritz, unde există populamente înființate de proprietarul aceluĭ domeniu, contele Gustav de Auersperg, deja pe la începutul acestei jumătăți de secol în regiunea colinelor.

Pe lîngă speciile lemnoase exotice amintite mai sus ne mai recomandă stațiunile de experiență forestieră încă următoarele specii a căror cultură în Europa merită atențiune:

I) Thuia gigantea.

Cultura acestei specii, reclamă în general soluri recoroase; umeditatea timp, îndelungat, îi priește tot atît de puțin ca și uscăciunea.

Pretențiunea ei, în substanțe minerale, este neînsemnată. Cele mai priincioase soluri sunt cele recoroase și chiar umede, abundente în humus, profunde și argilo-nisipoase.

Plăntuțele rămîn în primul an foarte mici; abia în anul al treilea începe a se pronunța o energică creștere în înălțime, de la vîrsta de șapte ani în sus creșterea în înălțime este foarte vioae.

Rădăcina acestei specii de Thuia este pivotantă prevĕdută cu numeroase și foarte fine radicele laterale și fibroase. Temperamentul este semidelicat, reclamă în tinerețe adăpost de la un coperiș potrivit, și are în tot casul trebuință de adăpost mărginaș.

In primii ani, debilele plăntuțe sunt foarte simțitoare, față de geruri și secetă în raport cu înaintarea în vîrstă a esențelor, scade intensitatea vătămărilor din partea înghețurilor.

Pentru înființarea de masive se pot întrebuința numai plăntuțe viguroase în vîrstă de 4—5 ani; cu ocasiunea transplantărei este

necesar a se da atenţiune ca, fincle radicele fibroase să nu se usuce.

Mai avantagios este a se efectua plantaţiunile în masive cu populamentul rărit, iar distanţa între plăntuţe, să fie mai mică în interesul desvoltărei unui lus considerabil, spre care scop este bine a se înfiinţa masive amestecate cu esenţe indigene potrivite.

Producţiunea lemnoasă este foarte considerabilă ca volum, lemnul însuşi este fórte uşure, foarte durabil şi propriŭ unor multiple utilisări.

K) Pinus rigida.

Esperienţele făcute în ultimul deceniŭ cu specia de faţă mai ales pe domeniul Niepolomice în Galiţia austriacă, au dovedit că această esenţă în soluri de calitate mai bună, nu procură un material lemnos mai precios, nici ca cantitate, de cât specia pinus silvestris.

S'a constatat însă că pe solurile foarte sĕrace, plăntuţele tinere ale acestei specii, aduc mai mare serviciu de cât cele ale speciei pinus silvestris şi în consecinţă se recomandă a fi introdusă în economia pădurilor ca esenţă ameliorătoare, a fertilităţei solurilor foarte sĕrace.

L) Iuniperus virginiana L.

Această speciă, numită şi cedrul roşu, ajunge o desvoltare în înălţime pînă la 20 metri. 'I prieşc solurile recoroase şi umede, se mulţumeşte şi cu soluri uscate, vegeteadă şi în soluri afĕnate şi pe cele consistente, preferă pe cele calcaroase; se desvoltă favorabil în solurile recoroase, bogate în humus şi argiloase. Resistă aproape pretutindeni gerului; în Germania de Nord a suferit une-ori vătĕmări din partea înghe̊urilor târdiĭ. Suportă umbrirea. Sămînţa resare numaĭ după un an. Cu ocasiunea transplantărei radicelele trebuesc ţinute umede. Este espusă vătămărei de către vĕnat. Modul de populare este acelaş ca la molid.

M) Pinus ponderosa Dougas, (Engl. Yellnow Pine:)

Pinul galben.

Acéstă specie de pin s'a introdus în Europa din America, unde ajunge o desvoltare în înălţime pînă la 90 metri, pretenţiunile luĭ cu privire la sol şi climă sînt modeste, solurile de preferinţa priincioase sînt cele profunde, argilo-nisipoase. De comun resistă înghe̊urilor preste iarnă. Sistemul de cultură este acelaşĭ ca cel pentru cele-alte speciĭ de pin. Creşterea pue̊ilor se face ca la molid. Sînt necesare 2 kgr. seminţă pentru însămînţarea unei suprafe̊e de 1 Ar.

Amicul pădurilor. (Va urma)

Pentru ca onor. cititorĭ aĭ «Revistei Pădurilor» şi in special d-niĭ silvicultorĭ se poată lua cunoscinţă de modul cum este organisat şi cum funcţionează serviciul de corecţiunea torenţilor in Austria «Revista Pădurilor», începând prin presentul Nr., va publica: Legislaţiunea corecţiuneĭ torenţilor in Austria şi adică: Legea de corecţiunea torenţilor (cu alte legĭ mai importante, cu care ea este în legătură) şi anexele sale: regulamentul, instrucţiile de serviciu şi circulările cu tóte formularele lor,—actualmente în vigoare in Austria.

Această lucrare a fost depusă anul acesta ministerului de Domeniĭ, de D-l B. D. Neagoe, guard general silvic, care fusese în 1895—96 trimis, de stat, în Austria, pentru a studia corecţiunea torenţilor.

LEGISLAŢIUNEA CORECŢIUNEI TORENŢILOR IN AUSTRIA

Legea din 30 Iunie 1884

(Foaia legilor imperiale No. 117)

Asupra lucrărilor de corecţiunea torenţilor (abaterea apelor de munte spre a le face nevătămătoare).

§ 1. Teritoriul, pe care se vor întinde lucrările de abaterea apelor de munte, în scopul de a le face nevătămătoare, se numeşte: «Cimp de lucru» (perimetru, teren de corecţiune).

El va coprinde, pe lîngă canalul (albia) propriu zis, toate acele părţi ale basinului, al căror pămînt va necesita o îngrijire oare-care, pentru adunarea saŭ scurgerea apeĭ, determinîndu-se conform regulelor stabilite prin presenta lege.

La executarea lucrărilor menţionate, se vor aplica dispoziţiunile legeĭ apelor şi ale legeĭ forestiere, întru cît presenta lege nu coprinde dispoziţiunĭ contrariĭ.

§ 2. In perimetrul de corecţiune, se pot face orĭ-ce lucrărĭ carĭ dupe împrejurările predominante vor fi reclamate, pentru ajungerea la scopul urmărit ca: construirea de căptuşelĭ în canal, traverse la fundament, stavile şi iezeturĭ (barage), în alte părţi ale perimetrului de corecţiune: fixarea pămîntului prin lucrărĭ de desecare, inerbare, punere de brasde, plantare de garduri împletite, plantarea de păduri şi oprirea saŭ regulamentarea în diferite moduri, a folosireĭ pădurilor, a păsciunilor şi a altor porţiunĭ de pămînt precum şi scóterea productelor.

§ 3. Materialele necesare construcţiunilor menţionate în § 2 şi carî se vor găsi, fie în raionul cîmpuluî de lucru, fie pe terenurile învecinate, se vor ceda de proprietariî lor.

Proprietariî vor permite pe terenurile lor transportul, depunerea şi prepararea materialelor, precum şi construirea locuinţelor pentru diriginţa lucrărilor şi a lucrătorilor.

Pentru daunele ce ar rezulta din luarea materialelor precum şi din permisiunea menţionată, proprietarî pămînturilor au dreptul la o despăgubire potrivită.

§ 4. Parcelele de pămînt, carî vor aparţine cîmpuluî de lucru, se vor espropria pentru întreprindere, în cazul cînd există îndoelî fondate că dacă s'ar lăsa tot în stăpînirea aceluia carî le au avut anterior, nu le ar putea restaura complect şi la timpul oportun şi deosebit a le întreţine în permanenţă, în stare de a corespunde scopuluî ce se urmăreşte.

Drepturile de folosinţă ale altor persoane asupra pămînturilor din perimetrul de corecţiune, se vor espropria în totul sau în parte, întru cît lăsarea lor ar fi unită cu precauţiunî grele de supravegh at.

§ 5. Pentru espropriere, care se va face conform § 4, se va avea în vedere nu numaî valoarea pămîntuluî sau a dreptuluî de espropriat, ci şi micşorarea valoreî ce sufere usufructuarul comparativ cu starea anterioară.

Dacă se reclamă încetarea exercităreî drepturilor de usufruct, de pe terenurile cîmpuluî de lucru, în locul cărora de comune sau de proprietarî interesaţî se oferă usufructuarilor drepturî egale şi de aceaşî valoare însă la alte pămînturî, — usufructuariî, vor pretinde numaî într'atît o despăgubire pentru preschimbarea aceasta, întru cît printr'însa vor fi suferit vre-o pagubă.

§ 6. Dacă nu se va espropria un pămînt, ce aparţine teritoriuluî de corecţiune, proprietarul luî e dator a permite executarea lucrărilor, pentru readucerea terenuluî din respectivul perimetru de corecţiune, într'o stare normală (de ex. facerea şanţurilor de scurgere sau a altor lucrarî de desecare, împădurire, înierbare etc.) şi posesorul, eventual, maî este obligat a urma întocmaî regulelor stabilite pen-

tru folosirea viitoare a pămîntului şi scoaterea (aducerea) productelor.

Dacă prin executarea lucrărilor şi aplicarea regulelor de urmat, să aduce o scădere durabilă a venitului net al pămîntului, comparativ cu venitul anterior seŭ perderea unuĭ venit esenţial al esploatăreĭ, atunci se va face o despăgubire potrivită.

Cu privire la cestiunea desdaunăreĭ şi mai ales la pămîntul de pădure, se va ţine seamă pentru proprietarul pămîntuluĭ de faptul restricţiuneĭ dreptuluĭ săŭ de proprietate, prin încetarea păşciunăreĭ orĭ a altuĭ usufruct saŭ formă de folosinţă şi întru cît posterior exercitarea dreptuluĭ de usufruct saŭ folosinţa încetată, ar fi de rezortul dispoziţiunilor legeĭ silvice în general şi în special cu acelea carĭ aŭ de scop conservarea pădureĭ însăşĭ.

§ 7. La fixarea despăgubirilor indicate în §§ 3, 5 şi 6 nu se vor lua în consideraţie împrejurările asupra cărora se probează evident că aŭ fost provocate intenţionat, spre a servi ca bază la urcarea pretenţiunilor de desdaunare şi mai ales la acele moduri de a folosi pămîntul, carĭ nu se par propriĭ, chiar dacă s'ar ţine seamă de împrejurările cele mai avantagioase.

§ 8. Dacă la executarea uneĭ lucrări s'ar planta de antrepriză pe spesele sale o pădure pe un teren neexpropriat (§ 6) dar care plantare dupe legea forestieră trebuia a se face de proprietarul loculuĭ, atunci din suma ce se cuvine proprietaruluĭ ca desdaunare conform art. precedente, dacă antrepriza va cere se vor scădea cheltuelile, pe carĭ 'l le aŭ causat plantarea acelei pădurĭ.

§ 9. Executarea unor ast-felde lucrări, aplicîndu-se legea prezentă, poate fi făcută de Stat, provinciile interesate, districte, comune şi alţĭ interesaţĭ în parte orĭ în asociaţiune.[1])

Intreprinzătorul va depune planul cîmpului de lucru propus şi proectul general pentru lucrările de executat.

Dispoziţiunĭ mai amănunţite pentru întocmirea şi depunerea proectuluĭ general se vor emite pe cale administrativă.

1) Vezĭ legea din 7 Februarie 1888 F. l. i. No. 17 (Anexa C.) şi ordonanţa ministerială de la 18 Decembrie 1885 F. l. i. No. 2 1886.

§ 10. Pe baza proectului general, Ministrul de agricultură, în înţelegere cu alţi miniştri cumva interesaţi, decide în mod general asupra folosului public al intreprinderei, precum şi dacă proectul general merită a mai fi ulterior discutat.

§ 11. Recunoscîndu-se de Ministrul de agricultură că proectul general în forma lui primitivă sau în formă preschimbată însă numai cu consimţimîntul intreprinzătorului, merită a fi supus discuţiunilor ulterioare, atunci intreprinzătorul va complecta acest plan prin stabilirea exactă a limitelor cîmpului de lucru precum şi a lucrărilor de executat într'însul, complectînd în mod corespunzător şi planul de situaţiune, le va înainta autorităţei administrative judeţene respective cu un tablou special, al acelor parcele de pămînt, cărora se vor aplica măsurile indicate de §§ 4, 6 precum şi de aceia ce vor fi avînd drepturi de servitute asupra apei şi ale căror drepturi se ating prin lucrările proectate.

§ 12. Proectul complectat, în sensul § 11, se va depune de către autoritatea administrativă judeţeană în comuna cea mai interesată, cel puţin 30 zile, pentru a se lua cunoştinţă generală de el.

Atît în comuna aceasta cît şi în cele alte comune interesate, se va publica în modul uzitat data începutului şi sfîrşitului acestui termen cu observaţiune că fie-care autoritate comunală, care reprezintă pe cei interesaţi, poate să facă în acest termen, către autoritatea administrativă judeţană obiecţiunile sale, contra proectului întreg sau în contra unor părţi ale lui.

In cel mult cinci zile din acest termen, cari de asemenea se vor publica, un reprezentant al intreprinzătorului va rămîne în comună, pentru a da esplicaţiunile verbale ce i se vor cere, asupra proectului depus acolo, pentru informaţiune generală.

In publicaţiune se va mai indica: ziua şi locul, unde dupe espirarea termenului de 30 zile menţionat, comisiunea va discuta proectul ce fusese depus spre informaţiune.

Despre coprinsul publicaţiunei, se vor încunoscinţa, individual, toţi aceea ale căror drepturi de proprietate, de usufruct sau de servitute asupra apei se ating printr'o lucrare

prevĕdută în proect, întru cît aceştia vor fi cunoscuţi de autoritatea administrativă locală, iar dacă se atinge prin proect o cale ferată, se va încunoscinţa şi Direcţiunea căilor ferate respective.

§ 13. Desbaterile comisiunei, vor tinde în general la explicarea complectă, a influenţei ce se prevede că întreprinderea propusă, va avea asupra intereselor generale şi luîndu-se în consideraţiune obiecţiunile în interesul public, se va modifica sau complecta proectul, în mod corespundător, spre a împăca pe cale de bună învoială şi pe cei interesaţi cu privire la obiecţiunile făcute. Obiecţiunile ridicate, în contra întreprinderei întregi sau în contra unor anumite părţi ale ei, se vor discuta fundamental, făcîndu-se imediat constatările necesare cu ajutorul esperţilor.

In acelaş timp se vor discuta şi chestiunile de desdaunare, cari depind de întreprinderea propusă şi dacă nu se va ajunge la o învoială, între întreprinzător şi cei îndreptăţiţi la desdaunare, se vor constata toate împrejurările cari sînt importante la luarea deciĕiunei asupra acestei cestiuni. Deosebit de aceasta, se va mai lucra la încuviinţarea de drepturi egale sau de aceaşi valoare, în alte locuri, acelora (§ 5) cărora conform proectului, ar trebui să le înceteze exercitarea drepturilor de usufruct, pe pămînturile cîmpului de lucru.

Desbaterile comisiunei cu interesaţi, se vor face verbal şi dacă trebuinţa va cere, se vor chema, pe cale oficială şi esperţi.

Asupra întregei discuţiuni, se va dresa un proces-verbal, care va conţine toate punctele principale ale discuţiunei şi în special toate învoelile făcute, apoi rezultatele discuţiunei verbale cu indicarea motivelor aduse pentru şi contra proectului, cum şi obiecţiunile ridicate cu privire la chestiunile de desdaunare şi alte împrejurări dependinte de aceasta.

§ 14. Procesul verbal, al acestor desbateri, împreună cu toate anexele respective, se va înainta de autoritatea districtuală cu opiniunea sa, guvernului provincial. Acest din urmă va decide în general asupra întregului proect, şi în special asupra fie-cărei părţi dintr'însul, respectiv asupra exproprierilor şi mĕsurilor de luat, pentru executare, pre

cum şi asupra chestiunilor de desdaunare, ce vor depinde de executarea proectului, fixînd tot-de-o-dată şi termenele de scadenţă, ale sumelor în parte pentru desdaunare. Aceste din urmă decisiuni, se vor transmite respectivilor interesaţi, prin autoritatea judeţană.

In contra acestei deciziuni, a autorităţei provinciale, se poate face recurs la ministrul de Agricultură, care va decide definitiv, cînd este vorba de proect ori de exproprieri şi de alte măsuri ce urmează a se face pentru executarea lui, însă privitor la desdaunările ce decurg dintr'însele, ministrul decide numai cu rezerva intentărei unui proces ordinar, după cum se indică în § 15.

Dacă prin facerea recursului se ating cestiuni, cari sînt de competinţa altor miniştri, ministrul de agricultură va decide în înţelegere cu ministrii interesaţi.

§ 15. Fie-care este liber dacă nu se va mulţumi pe deciziunea ministrului de agricultură, asupra despăgubirilor ca în termen de 30 zile de la predarea deciziunei să ceară evaluarea şi fixarea judecătorească a despăgubirei la tribunalul, în a cărui jurisdicţiune se află obiectul, care face motivul pretenţiunei de despăgubire.

Evaluarea şi fixarea despăgubirei pe cale judecătorească, se va face, aplicându-se dispoziţiunile legei de expropriere pentru cauză de utilitate publică (de la 18 Febr. 1878, F. l. i. No. 30) [1]).

Formarea şi publicarea listei speciale de experţi, despre care se face menţiune în art. 24 al legei citate, rămîne în sarcina legei de faţă.

§ 16. Cu privire la fixarea despăgubirilor pe cale de bună învoială, la depunerea acestora la judecătorie, precum şi observarea pretenţiunilor, cari pe baza drepturilor reale se cuvin pentru îndestularea altor (terţelor) persoane, se vor aplica după înţeles dispoziţiunile legei de expropriare (de la 18 Febr. 1878 F. l. i. No. 30).

La executarea expropriaţiunilor de efectuat, conform legei prezente, se vor aplica de asemenea după înţeles dispoziţiunile §§ 35—38 ale legei citate.

1) Pentru România, se înţelege de sine, că se va face uz de legea corespunzătóre română, de aceea nu s'a mai urmărit textul citatei legi austriace, care se póte găsi în vol II al colecţiunei legilor austriace, ediţia portativă «Manz'sche».

§ 17. Dacă la executarea întreprinderilor, s'ar ivi necesitatea de nouĭ lucrărĭ neprevăḑute în proect, atunci autoritatea administrativă judeţană, va trata cu cei interesaţĭ, aplicând dispoziţiunile § 14.

Dacă în înţelesul § 3, este vorba de pretenţiunĭ neprevăzute în proect, faţă de proprietarul pămîntului, decide în prima instanţă autoritatea administrativă judiţiană, iar guvernul provincial, decide în instanţa administrativă a doua şi ultima, sub rezerva intentărei unui proces ordinar, conform § 15, în privinţa cheltuelilor de desdaunare, carĭ vor depinde dintr'însele.

§ 18. Cheltuelile necesare, pentru executarea întreprinderiĭ, pentru exproprierĭ şi pentru regie se vor suporta de întreprinḑător. El este obligat şi la cheltuelile posterioare de întreţinerea lucrăriĭ, în caz cînd obligaţiunea de întreţinere nu este regulată în alt mod. Dispoziţiunile legeĭ asupra regimului apelor, pentru o eventuală participare a altora la contribuire, la executarea şi la întreţinerea lucrăreĭ, nu se ating prin prezenta lege.

După § 3 al legeĭ de la 31 Maiŭ 1889 (F. l. i. No. 961 dacă o întreprindere este subvenţionată din fondul de ameliorăţiune în înţelesul § 6 al legeĭ de la 30 Iunie 1884 f. l. i. No. 116, întreprinzĕtorul, la executarea întreprindereĭ. primesce deja prin aceasta îndatorirea, asupra cereriĭ guvernului de a întrebuinţa şi arestanţĭ. Detaliile asupra acestei întrebuinţăriĭ, se vor regula de ministerul de Agricultură, în înţelegere cu cel de justiţie şi cu întreprinḑătorul.

§ 19. Dacă întreprinderea nu se execută de Stat însuşĭ, atunci guvernul provincial va dispune ca supravegherea necesară să se îndeplinească de persoane apte, numite după cazurĭ, pentru ca lucrarea să se execute conform dispoziţiunilor legeĭ şi proectului aprobat.

Cu supravegherea posterioară, pentru întreţinerea în bună stare, a lucrărilor făcute pentru, abaterea apelor de munte, este obligat forestierul technic, care este ataşat administraţiunei politice respective, pentru raionul corespunḑĕtor sau este însărcinat de guvernul provincial cu misiunea aceasta. In cas de trebuinţă, supravegherea specială a întreţinereĭ unor anumite lucrărĭ, se va încredinţa uneĭ persoane cu cunoscinţe technice. Acesta este autorisat să ceară ajutorul

necesar de la primarii comunelor şi de la autoritatea administrativă.

§ 20. Dacă în interesul unei întreţineri bune şi corespunzătoare a lucrărilor de artă, sunt necesare alte măsuri posterioare şi pentru aceste din urmă se vor aplica normele stabilite pentru construirea lucrărei de artă însăşi; procedarea se va urma conform § 17, în casul cînd s'ar recunoasce de şeful provinciei că pentru un mic perimetru, în care trebue a se executa lucrările necesare, nu mai este trebuinţă de depunerea proectului, spre informaţiune conform § 12.

§ 21. Recursurile, în contra deciziunilor autorităţilor administrative judeţene sau provinciale, în afacerile privitoare la legea presentă, se vor face la autoritatea administrativă judeţiană, în interval de 14 zile de la notificarea deciziunei.

§ 22. Stricarea lucrărilor canalurilor sau a altor părţi ale cîmpului de lucru, precum şi contravenţiunile în contra ordonanţelor emise cu privire la tratarea şi folosirea pămînturilor şi la scoaterea productelor, în caz de a nu putea fi aplicate dispoziţiunile codului penal, se vor pedepsi de către autorităţile administrative cu amenda de la 5 pînă la 200 florini sau cu arest de la 1 pînă la 40 zile şi deosebit se poate pronunţa şi confiscarea totală ori parţială a productelor scoase sau cîştigate din contravenţiune.

La contravenţiuni, din cari decurg pagube însemnate, se poate mări amenda pînă la 500 florini şi arestul până la trei luni, pronunţîndu-se tot-de-odată nu numai confiscarea productelor menţionate dar şi perderea dreptului de a le scoate.

In cas de insolvabilitate, se va transforma amenda în arest, calculîndu-se pentru fie-care 24 ore cîte 5 florini, însă în nici un cas, arestul nu va depăşi peste trei luni, ori-care ar fi suma amendei băneşti. Amendele şi productele confiscate, respectiv resultatul din vînzarea acestor din urmă, se vor întrebuinţa la întreţinerea lucrărilor şi pînă atunci se vor întrebuinţa de autoritatea administrativă.

§ 23. Ministrul de Agricultură, în înţelegere cu cel de Interne, poate să încredinţeze la comisiuni speciale locale sau provinciale, funcţiunile oficiale date prin presenta lege,

autorităţei administrative judeţene sau provinciale, împreună cu deciziunile, însă afară de puterea penală şi executivă; iar modul de funcţionare se poate regula printr'un regulament de administraţiune publică.

Comisiunea specială se pôte institui şi în scopul de a cerceta localităţile, unde sunt necesare saŭ de dorit a se executa lucrări, în interesul legei presente şi ca să propună lucrările (mĕsurile) corespundetoare de executat, pe seama Statului, a provinciilor saŭ a altor interesaţi. Instituirea comisiunei în acest scop, se va face în orî-ce cas dacă dieta provincială (camera) decide instituirea ei şi încuviinţează resursele necesare.

De asemenea se vor institui acele comisiuni provinciale dacă este necesară executarea de lucrări importante şi numeroase de acest-fel.

Comisiunile menţionate sunt autorisate să ceară de la primari şi de la autorităţile administrative sprijinul necesar, pentru executarea funcţiunilor oficiale, la care sînt obligate.

Dacă cu privire la anumite întreprinderi este necesară o înţelegere reciprocă, a diferitelor comisiuni provinciale, ministrul de agricultură va lua dispoziţiunile necesare pentru ca să obţină o înţelegere pe cale de corespondenţa oficială, orî prin desbateri comune, ale comisiunilor interesate saŭ ale delegaţilor acestora.

§ 24. Comisiunea provincială, sub preşedenţia şefului provincial saŭ a unui locţiitor al acestuia, se va compune din:

1) Agenţi administrativi şi technici luaţi din serviciul Statului şi din alţi membri delegaţi tot din serviciul Statului;

2) Membrii technici pe carî 'i deleagă consiliul provincial, iar unde nu există aceştia, pe carî 'i deleagă societatea de agricultură saŭ forestieră, convocată spre acest scop de Ministrul de agricultură.

Dacă prin executarea întreprinderei s'ar atinge vre-o cale ferată, se va adăoga la comisiunea provincială şi un representant al direcţiunei generale a căilor ferate ale Statului, care se va determina de ministerul de comerciŭ.

Comisiunile locale se vor compune după împrejurări de şeful provincial.

§ 25) Intru cât se va aplica legea presentă la execu-

tarea lucrărilor (dispositiuni, măsuri) menționate în § 3 al legei de la 13 Martie 1883 (N. 31 F. l. i.[1]), privitoare la subvențiunile din resursele Statului pentru Tirol, din causa inundațiunilor anului 1882, comisiunea provincială indicată în § 8 al aceleĭ legi, va funcționa și ca comisiune provincială în înțelesul legei presente, reservându-se sporirea membrilor ei printr'un representat al Direcțiunei generale a căilor ferate ale Statului în casul menționat de § 24.

§ 26. Cu executarea legei presente sînt însărcinați miniștrii mei de agricultură, de interne, comerciu și justiție.

Wien, 30 Iunie 1884.

FRANZ JOSEPH, m. p.

Taaffe, m. p.; *Falkenhayn*, m. p.; *Pino*, m p.; *Pražák*, m. p.

Anexa A.

Legea din 30 Iunie 1884

(Foaia legilor imperiale No. 116.)

privitoare la încuragiarea agriculturei prin construcțiuni hidraulice.

I. Dispoziținni Financiare

§ 1. Pentru încuragiarea întreprinderilor, carĭ aŭ de scop protegiarea proprietățeĭ fonciare în contra devastăreĭ apelor saŭ ridicarea productivitățeĭ pămîntului, prin drenage saŭ irigațiuni și a caror executare este în interesul public, se vor putea acorda de către guvern subvențiuni financiare din fondul de ameliorațiune (§ 2) în limitele legei presente.

Intru cît o atare întreprindere de interes public, pentru importanța saŭ scumpătatea ei mai mare, are trebuință de o subvențiune excepțională de la dispozițiunile legei presente saŭ așa de însemnată că printr'însa s'ar angagia peste măsură fondul de ameliorațiune, în dauna subvențiuneĭ celor alte întreprinderĭ,—regularea subvențiuneĭ statului la această întreprindere, rămîne rezervată legislațiuneĭ[2]).

1) Vedĭ anexa B.

2) Întocmaĭ ca legea de la 7 Febr. 1888, F. l. i., No 17. (Anexa C.)

§ 2. Pentru formarea fondului de ameliorațiune menționat în § 1, în cel ₫ece ani, de la 1885 pînă la 1894. se vor afecta în prima linie din fondurile Statului cîte 500.000 florini.

Această sumă se va introduce, în fie-care an, în budgetul Statului (Minist. de agricultură). Dobînd̨ile și ratele de rambursare ale împrumuturilor acordate din acest fond, se varsă iarăși înapoi într'însul. Sumele neîntrebuințate într'un exercițiu, rămîn reservate fondului și se vor depune provi oriu spre fructificare,

Fondul de ameliorațiune, se va administra de ministrul de agricultură în înțelegere cu cel de finance. Acești ministrii dispun asupra sumelor ce se cheltuesc, în conformitate cu budgetul anual, aprobat de Senatul imperial.

Despre starea și gestiunea fondului, se va depune în fiecare an, Senatului imperial, încheierea compturilor, spre aprobare[1]), [2]).

§ 3. Contribuiri sau împrumuturi din fondul de ameliorațiune, se vor putea acorda numai acelor întreprinderi, de ameliorațiuni, cari corespund cerințelor indicate în §§ 4 și 5. Sub această ipotesă și în acest scop se vor considera întreprinderile, în fie-care țară aparte, în cît să rezulte o egală încuragiare pentru această ramură a agriculturei.

§ 4. Intreprinderea trebue să fie declarată printr'o lege provincială specială ori:

1) Ca o întreprindere de executat din mijloacele provinciale restrîngîndu-se în același timp contribuirile riveranilor cari se fac pe basa § 26 al legei imperiale de la 30 Maiŭ 1869 (f. l. i No. 93), la cel mult 30 la sută din suma prevăduta în devis, fie că această contribuire se va face direct sau indirect de către districte, comune sau asociațiunile de apă (sindicatele hidraulice); sau

1) Prin legea de la 31 Maiu 1889. F. l. i., No. 26, termenul de la 1885 până la 1894 determinat prin § 2 al presentei legi, a fost prelungit încă cu dece ani, adică inclusiv 1904, urmînd ca acordarea fondului de 500 000 fl. anual să se facă iarăși din resursele Statului de la fondul de ameliorațiune.

2) Prin legea de la 14 August 1891, F. l. i, No. 29, suma fixată prin legea de la 30 Iuniu 1884, F. l. i No 116 și cea fixată prin legea de la 31 Maiŭ 1889, F. l. i No. 96, pentru formarea fondului de ameliorațiune, din resursele Statului, s'a ridicat de la 500.000 fl. la 750 000 fl. anual, pentru intervalul de timp de la 1892 pînă la 1904 inclusiv.

2. Ca o întreprindere de executat de anumite districte, comune sau de societăţile de apă, ce se va subvenţiona din mijloacele provinciale şi subvenţiunea aceasta va consista:

a) dacă se discută despre protegiarea pămînturilor în contra devastărilor de ape (surpări de maluri, acoperirea cu prund, inundaţiuni), dintr'o sumă, care nu se va mai restitui de cel puţin 30% din valoarea devisului; sau

b) dacă se discută despre ridicarea productivităţii pămînturilor, prin drenage şi irigaţiuni, dintr'o sumă de cel puţin 20% care nu se mai restitue;—ori într'un împrumut de cel puţin 30% din valoarea devisului, care se va achita în rate convenabile, pentru care se va plăti cel mult 4% interese.

§ 5. După aceea va trebui:

1) Modul executării întreprinderii şi devisul cheltuelilor să se baseze pe o convenţiune încheiată cu guvernul.

2) Să se acorde guvernului o autoritate convenabilă asupra mersului întreprinderei.

3) Întreţinerea viitoare a construcţiunilor executate va fi asigurată în mod suficient, prin dispoziţiuni corespundătoare ale legii provinciale, care reguleadă executarea acestor construcţiuni; In fine trebue:

4) In cazurile indicate în § 4 No. 2, contribuirea provinciei să fie asigurată întreprinderii, menţinînd acele deosebite obligaţiuni, la care după legea regimului apelor pote este obligată ca proprietară de imobile sau de construcţiuni în contra apelor.

§ 6. Subvenţiunile [1]) cari pentru asemenea întreprinderi de amelioraţiune, pot fi asigurate de către guvern din fondul de amelioraţiune, sub rezerva aprobărei constituţionale a budgetului anual respectiv al acestui fond, consistă:

1) In casurile indicate sub No. 1, al. § 4 dintr'o contribuire de cel mult 30% din valoarea devisului, care nu se va mai restitui: dacă însă o ast-fel de întreprindere are de scop exclusiv sau în parte măsuri pentru abaterea nevătămătoare a apelor de munte, (corecţiunea torentelor) la această întreprindere, respectiv la partea acesteia, poate

1) Vedi Nota de sub § 18 al legei asupra corecţiunei torenţilor.

a se ridica contribuirea pînă la cel mult 50% din valoarea devizului. [1])

2) In cazurile indicate sub No. 2 § 4, dintr'o contribuire ce nu se va mai restitui, saŭ dintr'un împrumut cu cel mult patru la sută dobîndă, care se va restitui în rate convenabile şi care împrumut va fi maximum de 100 la sută încuviinţată de provincie.

Nota. Intocmaĭ legea de la 7 Febr. 1888, F. l. i., No. 17.
Idem § § 2 şi 3 ale legeĭ de la 31 Maiŭ 1889, F. l. i., No. 96.

§ 7. Pe lîngă subvenţiunea întreprinderel indicată în § 6 şi sub rezerva acolo menţionata, se poate excepţional şi în împrejurărĭ demne de consideraţiune asigura provinciel din fondul de ameliorăţiune contra ratelor de rambursare fixate după casurĭ, ur. împrumut pînă la 50% din suma după devis, care în casul indicat de § 4 No. 1, o va suporta însăşĭ provincia, respectiv care o afecteaţă întreprinderea în casurile menţionate în § 4 No. 2 ca contribuire saŭ împrumut ce nu se va mai restitui.

§ 8. Intru cît Statul este posesor al unuĭ imobil saŭ al uneĭ construcţiunĭ hidraulice, după legea regimuluĭ apelor este obligat la darea uneĭ contribuirĭ, obligaţiunea aceasta nicĭ nu se şterge nicĭ nu poate fi micşorată printr'o subvenţiune, acordată pe baza § 6.

§ 9. Guvernul poate în favorul unuĭ fond, care are destinaţiune de a conserva construcţiunile, să renunţe de tot saŭ în parte la terenul cîştigat prin regulare şi care în conformitate cu legea regimuluĭ apelor, se cuvine acelora carĭ suportă cheltuelile întreprinderiĭ, respective la partea acestor terenurĭ, carĭ corespund contribuireĭ fondului de ameliorăţiune.

In casurile indicate în § 4 No. 2 această renunţare poate urma numaĭ atunci, cînd la regularea legislativă provincială a întreprinderel, se pronunţă şi din partea provinciel aceiaşĭ renunţare.

§ 10. Dacă o asociaţiune hidraulică a contractat un

1) După § 2 al legeĭ de la 31 Maiŭ 1889, F. l. i. No. 96, dispoziţiunile § 6, No. 1 al legeĭ presente, privitoare la acordarea de subvenţiunĭ din fondul de ameliorăţiune, pentru lucrărĭ de corecţiunea torenţilor la apele de munte, se aplică şi la acele întreprinderĭ carĭ au de scop regularea în total saŭ în parte a canalurilor de ape subterane.

împrumut prin emitere de obligaţiuni parţiale şi accidente elementare, în raionul asociaţiunii, restring provisoriu solvabilitatea asociaţiunii, guvernul poate, în comptul acestui împrumut, să'i dea ca avans din fondul de ameliorăţiune, o sumă convenabilă pentru împlinirea obligaţiunilor sale cu dobîndă de cel mult 4% şi plătibilă în rate anuale egale, în cel mult cinci ani.

§ 11. Întreprinderile pentru care se acordă subvenţiuni din fondul de ameliorăţiune, se bucură de scutirea de timbru şi taxă la suplice, manipulări oficiale, contracte şi alte documente pentru procurarea banilor necesari; la documentele de ţinerea în evidenţă sau constatarea în detaliu a contribuirilor asociaţilor şi a plăţilor făcute de asociaţiune: apoi pentru tratările oficiale la încasarea contribuirilor precum şi pentru afacerile juridice şi documentele ce ar fi poate necesare la rescumpărările de pămînturi.

Dacă banii necesari pentru aceste întreprinderi se procură prin emiteri de obligaţiuni parţiale, guvernul poate dispensa impozitul asupra venitului pentru dobînzile acestor împrumuturi, precum şi taxele acelea, cari s'ar pune prin legi viitoare în locul acesteia, cuvenită la timbrul cupoanelor.

Dacă provincii, districte, comune sau asociaţiuni hidraulice, întreprind ameliorăţiuni fără să primească vre-un ajutor din fondul ameliorăţiunilor, guvernul poate acorda acestora, scutirea menţionată de timbru, taxă şi de impposite.

§ 12. Subvenţiunile ameliorăţiunilor mai mici, acordate ministerului de agricultură prin budgetul Statului, sub titlul de subvenţiuni, nu se ating prin dispoziţiunile acestei legi.

II. Dispoziţiunile dreptului apelor.

§ 13. Dacă pe cale administrativă, aplicîndu-se § 26 al legei regimului apelor cu reserva apelării la judecătorul competent, s'a fixat ca posesorul unui imobil ori unei construcţiuni hidraulice are să contribue la întreprindere într'o măsură determinată, sau într'o atare măsură provisorie a

căreĭ fixare definitivă se va face dupe terminarea totală orĭ parţială a construcţiunei, în cas de trebuinţă şi pe cale de execuţiune administrativă, se pot încasa de la posesorul menţionat, rate de contribuire în comptul aceleĭ prestări, la care se va constrînge în mod legal, definitiv şi executoriŭ, la timpul cuvenit.

Prin aceasta nu se face nicĭ o deosebire dacă menţionatul posesor, ajunge prin lucrările începute, mai curînd saŭ mai tîrdiŭ ale proectuluĭ stabilit, la folosul prevăḑut în § 26 mai sus citat saŭ la înlăturarea uneĭ daune.

§ 14. Dacă o irigaţiune saŭ o desecare de pămînturĭ nu s'ar putea obţine saŭ s'ar obţine numaĭ cu cheltueli extraordinare, fără a retrage de tot saŭ în parte o apă publică, folosită legal pentru alte scopurĭ şi dacă după întindere şi alte circumstanţe, întreprinderea are fără îndoială o însemnătate economică mult mai mare de cît folosirea apeĭ pentru alte scopurĭ, cărora s'ar retrage, întru cît este trebuinţă pentru executarea irigaţiuneĭ saŭ desecăreĭ, se poate dispune această retragere pe cale administrativă, în conformitate cu următórele dispoziţiuni:

1) Retragerea parţială a apeĭ se poate face atît în favorul mai multor proprietarĭ de pămînturĭ, cît şi în favorul unuia dacă în acelaş timp printr'o modificare a întocmirilor de folosirea apeĭ, se păstreaḑă nerestrîns folosul anterior ce se va executa pe spesele întreprinḑătorilor irigaţiuneĭ saŭ desecăreĭ şi dacă din aceste modificărĭ resultă un spor de cheltueli pentru funcţionare şi întreţinere, se va face o despăgubire potrivită.

2) Retragerea parţială a apeĭ fără modificarea menţionată sub No. 1 saŭ retragerea totală a apeĭ, se poate efectua numaĭ în favorul uneĭ asociaţiuni hidraulice, în schimbul despăgubireĭ celor îndreptăţiţĭ la apă.

Cu privire la fixarea despăgubireĭ şi la procedarea de urmat, se pot aplica în genere pentru aceste casurĭ aceleaşi dispoziţiuni ca şi pentru exproprierile indicate în § 15 al legeĭ regimului apelor. [1])

1) Legea austriacă a regimului apelor, care este acea de la 30 Mai 1869, publicată în fóĭ legilor imperiale No. 93, s'a citat numaĭ, fără a intra amenuntele eĭ, căci era în legătură cu Codul Civil austriac şi deci reclamă un studiu prea aprofundat, şi mai ales ca în România se va face uz de legea regimului apelor de la noĭ, dacă aceasta va reuşi să fie votată de cameră şi pusă în aplicaţiune, căci de Senatul român este deja votată în anul curent.

§ 15. La contractarea de împrumuturi prin emitere de obligaţiuni parţiale, asociaţiunile hidraulice au trebuinţa de o autorisaţie specială a guvernului, care în această privinţă poate impune formarea şi întreţinerea unui fond de reservă, convenabil, pentru acoperirea imediată a restanţelor de contribuiri ale asociaţiunei.

§ 16. In casul contractărei unui împrumut, prin emitere de obligaţiuni parţiale sau dacă o asociaţiune de apă a primit un împrumut, din fondul de ameliorăţiune sau de la provincie, ori dacă a contractat un împrumut, de la o instituţiune publică de credit, autorizată prin statute pentru dare de asemenea împrumuturi, pe lîngă dispoziţiunile generale ale dreptului apelor, respective modificarea în parte a acestora, pentru respectiva asociaţiune de apă, au aplicaţiune dizpoziţiunile §§ 17–19 următoare:

§ 17. Contribuirile, repartisate pe pămînturile cari aparţin asociaţiunei hidraulice, se vor incasa la termenele de scadenţă, de către autorităţile fiscale ca şi contribuţiunile statului, fără ca pentru aceasta să fie necesară o cerere scrisă sau o consimţire a preşedintelui asociaţiunei, pînă la concurenţa datoriei următoare să se achite din împrumut la percepţia destinată pentru această din urmă, în care scop preşedintele asociaţiunei, va preda la timp autorităţei fiscale, listele necesare.

Guvernul este autorisat a incasa de la asociaţi, plata cheltuelilor făcute în plus, de autoritatea fiscală cu ocasia acestor incasări.

§ 18. In caz că un membru al asociaţiunei ar rămîne în întîrdiere cu plata contribuirei, mai mult de un an, autoritatea fiscală va dispune transcripţiunea creanţei întîrdiată a asociaţiunei asupra imobilului ce se află în întîrdiere.

§ 19. Dacă asociaţiunea ar întîrdia de a îngriji la timp, conform statutelor, pentru împlinirea obligaţiunilor sale, cari decurg din împrumut, împreună cu incasările pentru fondul de rezervă (§ 15) pentru împlinirea contribuirilor necesare acelor obligaţiuni, autoritatea administrativă poate dupe dispoziţiunile legale ale respectivei asociaţiuni, a repartisa cheltuelile între proprietarii pămînturilor, cari fac parte din acea asociaţiune.

Dizpoziţiune finală

§ 20. Cu executarea acestei legi sunt însărcinaţi miniştrii mei de agricultură, de finance, de interne, de justiţie şi de comerciu.

Viena, la 30 Iunie 1884.

(ss) FRANTZ IOSEPH

Taafe, Falkenhayn, Dunajewski, Prašák, Pino

(Va urma).

COMERCIUL DE LEMNE LA GALAŢI

Comerciul de lemne la Galaţi, merită de a fi semnalat sub dublul raport de importaţiune şi de exportaţiune; noi extragem următoarele învĕţăminte dintr'un raport al d-lui G. Wiet, consulul Franciei în acest oraş:

Principalele case, carî se ocupă de acest comerciŭ, sunt următoarele: Alexandru von Popper, cu reşedinţa în Viena; Leopold von Popper, cu reşedinţa la Budapesta; «România», Societate anonimă, pentru exploatăţiunea pădurilor şi ferestrae cu vapor, (altă dată Goetz & C-ie) cu reşedinţa la Viena; David Horn, cu reşedinţa la Budapesta; baron Liebich cu reşedinţa la Budapesta. Aceste case sut representate la Galaţi.

Voiu cita pe d. George I. Vlahopulo, pentru acea a d-lui Alexandru von Popper, care împarte primul rang cu «România». Acesta are chiar în Galaţi consiliul sĕŭ de administraţiune şi vastele ateliere. Toate se ocupă nu numaĭ de importaţiune la Galaţi dar şi de exportaţiune, principalul lor trafic se opereadă asupra lemnelor de molift şi de brad. Eŭ aş putea semnala încă două-dece de comercianţi stabiliţi aci, carî cumpără de la aceste case, lemne de pe piaţă şi le expediadă pe propriul lor compt. Cantitatea de lemne, care a fost importată la Galaţi, în 1894, s'a ridicat la aproape 10.000 vagoane sau la 220.000 metri cubi de provenienţă exclusivă din Austria (Bucovina şi Galiţia), unde se găsesc ferestraicle. Greutatea unui vagon fiind de 10.000 kgr., se obţine astfel 100 milioane de kgr.

Cantitatea exportată, a atins aproape în durata aceluiaşi exerciţiŭ 1894, cifra de 90 milioane kgr., corespunzĕnd la 9 000 vagoane. Ţĕrile de destinaţiune sunt: Bulgaria, Turcia, Egiptul, Rusia, Grecia, Italia, Francia, Algeria şi Tunisia.

Trimiterile în Francia se repartiscadă pe piese în modul următor:

	Bordeaux	Cette	Marseille
Doage.	1.897.697	840.712	582.806
Lemne pătrate .	»	»	268
» rotunde.	»	»	316
Scânduri groase de stej. (podine)	»	15.237	1.987
kgr. . .	4.780.194	1.850.835	1.187.185

Iată cifrele de exportaţiune în Algeria şi în Tunisia:

Sfax şi Bône	858	Tone
Alger	1.752	»
Sfax şi Alger	645	»

Guvernul român nu a acordat nici o primă la exportaţiunea lemnelor de pe teritoriul său.

Se exploateadă într'un mod ca să zicem aşa exclusiv, două calităţi de lemne: molidul şi bradul, calităţi cari coprind fie care trecategorii şi convin la construcţiuni şi la tâmplărie.

Cheltuelile de manipulaţiune, se ridică pentru lemnele importate la Galaţi, la 0, lei 75 pentru metru cub. Transportul dintr'o localitate de frontieră de ale Austriei, de la Burdujeni de ex. la Galaţii, revin la 140 fr. pe vagonul de 10.000 kgr. sau 22 m. cubi.

Natural că dacă marfa este importată pentru transit, ca nu poate fi vândută în vederea consumaţiunei locale. Transitul nu dă loc la alte taxe, faţă de fisc, de cât la un timbru de 25 bani, acompaniind declaraţiunea, făcută la frontieră şi la punerea plumburilor (0 lei 25 pentru unitate).

Cheltuelile de vamă sunt următoarele:

Trunchiurile de brad metru cub	4 lei
Lemne de construcţie şi de lucru	5 »
Doage de stejar, 100 kgr.	1 »

Aceste drepturi aduc de plătit 25 fr. pe metru cub, pentru lemnele de construcţie şi de lucru.

Iată mijlocia preţurilor plătite pe metru cub, pentru dimensiunile următoare ale bradului şi ale molidului, la Galaţi, la 14 Ian. 1895 (lungimea de 4 metri).

	Molid singur	Molid şi brad	brad singur	Molid şi brad
	I	I	I	II şi III
$0^m 007 \times 0^m$	56 »	53 »	50 »	» »
0. 009 × id.	50 »	48 »	» »	36 »
0. 012 × id.	46 »	43 »	40 »	32 »
0. 018 × id.	43 »	40 »	38 »	31 »
25/40 × id.	41 »	38 »	36 »	30 »

Lemnele pătrate de 4 m. lungime pe $0^m 077$, 33 franci metrul cub.

Se subînţeleg mărfurile date pe cheiul din Galaţi. Chiria ma-

ritimă variază după chiria năvilor și epoce. Iată prețurile carî au fost plătite pe metru cub în 1894:

De la Galați la Cette 12 până la 16 lei; la Atlantic, 20—22 el; în Italia 12 lei; în Turcia 15 lei și 70; în Egipt 8 lei; în Rusia 4 lei 60.

Prin nave cu pânde, s'a plătit 1 leŭ de m. cub și mai puțin. Aci este locul de a menționa asemenea dreptul de $^1/_2$ % asupra valorei ce'l pretinde guvernul român. Deosebit, cheltuelile de manipulațiune și de scoatere la bord, revin aproape 2.50, pe m. cub.

Lemnele de proveniență română, în general, nu sunt exportate. În adevĕr lemnul de brad și de molid indigen, abia ajunge, din lipsa de exportațiune, trebuințelor țerei. Eŭ voiŭ face de altmintrelea să reiasă că el costă, pe metrul cub, de la 3 la lei 4 mai mult de cât acelea, carî sosesc din Austria. Exportațiunea la Galați se face așa dar cu lemne provenind din această din urmă țară.

Există în România numeroase pădurî producênd lemne tarî ca stejar, fag, frasin, carpin, plop (?), ulm, teiŭ (?) și nuc; numaĭ, ele nu sunt exploatate din lipsa capitalurilor suficiente.

De doŭ anî, casa francesă Christian Gaffinel, stabilită la Marseille (D. George I. Vlahopulo, 't este representantul la Galați), a întreprins exploatațiunea unei marî pădurî de stejar situată aproape de Târgu-Frumos (jud. Iași în Moldova). Această casă a exportat în cursul anului 1894, pe propriul său compt și cu destinațiune la depositele sale de la Cette, Bordeaux și Marseille, doage marî și micî, lemne rotunde și patrate toate în lemn de stejar. Ca calitate aceste lemne sunt superioare acelora ce se exploateadă în Slavonia saŭ în Stiria și carî iaŭ calea Triestului pentru exportațiune.

Dimensiunile sînt cele usitate în Franța.

Iată prețurile pentru întâia calitate:

50 cm. lung.	10/15 cm. lărg.	35 cm. gros.	120
75 »	»	35 »	»	220
105 »	»	40 »	»	350
110 »	»	40 »	»	380
125 »	»	50 »	»	565

în aur pentru 1000 piese date pe cheiul de la Galați.

Scândurile și scândurile groase de stejar, metru cub 80 fr. Ecarisate și rotunde de stejar, 70 lei.

Cheltuelile de transport, de la Târgu-Frumos la docurile de la Galați se ridică pe vagonul de 10 mii de kgr., la 120 franci. Trebue a se mai adăoga și pentru alte cheltueli și pentru metru cub:

1) Dreptul de exportațiune pe $^1/_2$ % din valoare.

2) Manipulațiunea, descărcarea și așezarea pe loc (docurî) 1 franc: transportul, îmbarcarea sub palan (macara) și aședatul în încărcătura corăbiei 1 leŭ 50.

3) În fine închirierile, carî au fost pe tone în 1894 la vapoare, de la 12—16 fr. pentru Mediterana (Marseille, Cette) și de la 20 la 22 fr. pentru Atlantic (Bordeaux).

Noĭ trebue să prevedem că exportațiunea ia mare extensiune

în ceea ce privesce pădurile României și va fi cred un interes sigur, de a atrage în Francia atențiunea oamenilor competenți și speciali în această ramură; toate întreprinderile vor fi facilitate, mai ales în present, pentru că crisa, care bântue cu atâta asprime, permite de a obține cu înlesnire, din partea proprietarilor, concesiuni de prețuri foarte reduse.

O ultimă observațiune, este cu toate acestea necesară: capitaliștii noștri și alți interesați, trebue să fie avisați că nu vor putea obține concesiuni de păduri de cât cu titlul de exploatațiune mobiliară și nicî de cum proprietatea acestor păduri căci constituțiunea (art. 7), oprește streinii, de a poseda imobile rurale, în România.

Dupâ l'Echo Forestier Traducere de B. D. Neagoe

SITUAȚIUNEA

terenurilor delimitate comunelor rurale din Dobrogea spre a fi împădurite.

In basa legei de regularea proprietății imobiliare din Dobrogea, corpul geodesic al Marelui stat Major Romîn, însărcinat cu ridicarea hărței Dobrogei, între alte operațiuni din cursul anilor 1882 și 1883, a delimitat în fie care cătun din comună rurală, un număr fix de hectare de teren, egal cu numărul locuitorilor acelui cătun sau acelei comune dacă n'avea cătun.

Din tabloul înaintat Ministerului Agriculturei de către depositul de resbel, găsit în biuroul documentelor și trecut la inventariŭ sub No. 11051, reese că:

Pentru județul Constanța		Pentru județul Tulcea	
In plasa Mangalia s'a delimitat	3095 ha.	In plasa Babadag s'a delimitat . . .	5584 ha.
In pl. Constanța idem.	2325 »	In plasa Măcin idem.	2558 »
» Silistra-Nouă id.	4843 »	» Tulcea »	2955 »
» Medjidia idem.	2305 »	» Sulina »	682 »
» Hârșova »	3060 »		11779 »
	15628 »		

27407 ha. La această suprafață urmează a mai adăoga... 3000 »
ce s'a delimitat noilor sate create în Dobrogea, la parcelările efectuate până în 1897.

Deci avem terenuri delimitate spre a fi împădurite . . . . . 30407 ha.

Şi presupunênd că din această suprafaţă, se află 7407 ha. acoperite cu tuferiş mai mult sau mai puţin rău crescute şi rău pădite, *rămîn terenuri goale în suprafaţă de 23000 ha., care trebuiesc împădurite*, — ceea ce reprezintă jumătate din suprafaţa terenurilor păduroase ale statului din Dobrogea.

In baza legei din 1893, modificatoarea legei de regularea proprietăţi imobiliare din Dobrogea, terenurile goale şi de păsciune coprinse în perimetrele delimitate comunelor spre a fi împădurite, s'aŭ administrat de serviciul silvic, iară suma de lei 738156 bani 75, ce s'a obţinut prin arendare până la 1 Iunie 1898, se află depuşi la casa de depuneri şi consemnaţiuni, şi deci esistă *un fond disponibil destul de mare*, din care s'a scăzut cheltuelile cu facerea şi întreţinerea pepinierilor comunale de la Hagilaru şi Comarova.

Dacă am presupune că s'ar planta anual 600 ha., ar trebui un period de 38 ani spre a putea termina cu plantarea celor 23000 ha. terenuri góle, saŭ cu alte cuvinte urmează a întrebuinţa munca a două generaţiuni de silvicultori, tineri, aprigi şi cu dorul de a lucra la marea operă a serviciului silvic.

Banii ce vor necesita împădurirea şi întreţinerea plantaţiunilor, vor fi destul de suficienţi, căci fondul disponibil de 738156 lei, se măreşte în fie care an cu peste 100000 lei proveniţi din arendarea terenurilor goale şi a procentelor capitalului.

Când serviciul silvic, va dispune şi manipula un fond de câte-va milioane de lei ce se va aduna în cei 38 ani, nu se naşte oare întrebarea *dacă împăduririle se pot face prin personalul silvic Dobrogean?*

Dar cei 15 şefi de ocóle din Dobrogea, fiind ocupaţi:

a) pe teren: cu esploatarea în regie a pădurilor Statului, cu desfacerea terenurilor domeniale, cu închirieri de ecarete, cu estimarea diverselor bunuri mici, cu esploatarea carierelor şi pescăriilor Statului, etc., etc., unde prin munca şi sîrguinţa lor, desvoltată în esercitiul anului 1896—97, au procurat un venit de lei 1317158 bani 35. (Vezi tabloul de pe ultima pagină a acestei reviste).

b) *în cancelarie*, pentru primirea şi resolvarea cores-

pondenţelor, întocmirea actelor pentru stabilirea veniturilor întocmirea diverselor planuri de bunuri mici, de verificări de planuri de ale delimitărilor, etc., etc., consumînd în cancelarie cîte 160 zile din cursul unui an.

Prin urmare cînd şefii de ocoale, sunt ocupaţi pe teren şi în cancelarie în tot cursul anului, nu se naşte întrebarea, dacă nu este bine, *a se înfiinţa un serviciu special, pentru împădurirea terenurilor comunale, sub controlul Regiunei?*

Pe lîngă această problemă care represintă fondul, se mai naşte altă problemă, iarăşi destul de importantă, care represintă forma şi care se referă la gestiunea banilor întrebuinţaţi la împădurire.

Odinioară, cînd lumea nu era atît de pretenţioasă, se mulţumia să-şi facă clădiri, fără planuri, îngrămădind material peste material şi ne putînd şti nici odată, cînd are să se termine şi cît are să coste.

In present, cînd timpul este ban, — banul este scump şi cînd acel ban este public, care aparţine întregei societăţi, şi deci fie-care membru al ei, poate să întrebe *unde este, ce s'a făcut cu el*, şi *cari sunt resultatele*, nu implică în sine întocmirea *unui regulament, care să fie o desvoltare a articolelor din legea, care a dat naştere fondului de împădurire?*

Prin întocmirea acelui regulament, să se garanteze executarea şi întreţinerea lucrărilor la timp, controlul, responsabilitatea agenţilor însărcinaţi cu conducerea lucrărilor, înlăturarea tentativei de abus de încredere, de diverse fraude sau cu alte cuvinte se înfiinţează, *comptabilitatea în materie şi în bani*, care se poate pune la dispoziţia publicului ori şi cînd, sau mai bine zis se aplică principiul că: *forma scapă fondul*, fiind ştiut că *forma fără fond* şi vice-versa nu esistă.

Vom continua.

B. N. Pretorianu

Ministerul Domeniilor, prin ordinul circular cu No. 35430 din 2 Maiu 1893, a comunicat inspecţiunilor silvice din ţară că faţă cu numeroasele cereri ce primeşte din partea locuitorilor, cum că moşiile

Statulŭi s'aŭ vîndut în loturĭ şi n'aŭ islazurĭ unde să'şĭ ducă vitele să păşuneţe,—a luat avizul consiliului technic al pădurilor, cum trebue regulată această chestiune. Aprobînd avizul dat, invită a face să se execute întocmaĭ dispoziţiunile coprinse într'însul.

Coprinderea aceluĭ aviz este următoarea :

CONSILIUL TECHNIC AL PADURILOR

MEMORIU

ASUPRA PAŞUNARILOR IN PADURILE STATULUI

In toate ţările astă-zĭ este cert stabilit că păşunatul în pădurĭ este dăunător. In Germania. Franţa, Austria, Elveţia etc., păşunatul în pădurĭ este interdis, făcîndu-se excepţie numaĭ în cadurile stabilite prin drepturile de usaj ale comunelor. Chiar şi în aceste casurĭ guvernele respective aŭ ţinut a restrînge acest drept, aplicînd regula defensabilităţeĭ pădurilor,—defensabilitate, care variază de la pădure la pădure, după circumstanţele de clĭmă, sol şi speciile ce le populează.

Efectele rele ale păşunatuluĭ în pădurĭ, variază după natura animalelor ce păşunează şi după situaţia pădurilor, de cîmpie saŭ munte.

Este incontestabil că păşunatul vitelor marĭ în pădure, e maĭ puţin dăunător de cît acel al oilor.

Vitele marĭ merg, în general respîndite şi taĭe iarba din faţa pămîntuluĭ aşa că ele, în general dacă nu sînt în număr mare nu ocasionează de cît bătăturirea în parte a solului, fapt care contribue în mică măsură la îngreuarea regenerăreĭ pădureĭ în mod natural.

Cînd aceste vite sunt însă în număr mare, atunci ele după ce termină de păscut iarba, încep a rupe şi mînca partea arbustivă, care acoperă imediat solul şi care menţine mobilitatea şi frescheţa luĭ, permiţînd înrĭurirea ; fapt ca agraveză cu totul regenerarea pădureĭ în mod natural şi ne forţează la plantărĭ artificiale, îndelungate şi costisitoare.

In pădurile tinere, pe lîngă efectele deja descrise, trebue să adăogăm mîncarea lăstarilor şi ca urmare distrugerea pădureĭ, saŭ în casul cel maĭ favorabil, obţinerea unor arborĭ diformĭ, greŭ şi reŭ crescuţĭ, a căror conservare numaĭ în folosul Statuluĭ nu poate fi, cunoscut fiindcă numaĭ Statul are datoria de a produce lemne frumoase, de marĭ dimensiunĭ şi apte pentru lucru şi construcţiunĭ.

Acele efecte ale păşunatuluĭ se observă cu deosebire în pădurile de cîmpie şi ca exemplu frapant, tipic, vom cita pădurea Comana din Vlaşca.

Efectul păşunatuluĭ oilor în pădurĭ este maĭ desastruos.

Oile rup iarba din pămînt aşa că păşunatul exercitîndu-se pe suprafeţe micĭ şi la intervale dese, iarba este smulsă din pămînt cu parte din rădăcină, şi ca consecinţă avem desgolirea terenuluĭ de ve-

gelaţiunea herbacee, care-l menţine a nu se degrada. Apoĭ piciorul oilor fiind ascuţit intră cu înlesnire în pămînt, îl frămîntă, 'l pulverisează, şi astfel expune terenul după coaste a fi dus în vale, de către apele ploilor. Dacă se ţine seamă şi de obiceiul acestor animale de a merge în cîrduri strînse, sau în rînduri una după alta, lesne se se poate explica cauza rupturilor vĕzute pe poalele munţilor, rupturi micĭ în adevĕr la început, dar care cu timpul, sub acţiunea apelor, se transformă în micĭ torenţĭ cu conurĭ de dijecţie.

Efectele desastroase, ale unor asemenea păşunărĭ abusive, agravate şi prin devastarea pădurilor, se pot vedea pe Valea Prahovei şi în general pe toate terenurile cedate în munţi clăcaşilor de la 1864.

La aceste efecte rele ale păşunatului în pădurĭ, trebue de adăogat şi daunele aduse de păzitorĭ sau prin incendierĭ.

Acestor efecte desastroase ale păşunatului abusiv prin oĭ, se datoreşte în parte starea de plîns a Alpilor Francezĭ.

În Elveţia, în apropiere de Alpiĭ Francezĭ, pădurile şi păşunele sînt în stare frumoasă şi aceasta datorită numaĭ faptuluĭ restrîngerĭĭ păşunărilor în general şi reducerĭĭ numĕrului oilor. — Pe cînd în munţiĭ Elveţieĭ găsim 1 oae la 9 vite marĭ, în munţiĭ Francezĭ se găsesc 10 oĭ la 1 vită mare.

În Franţa astă-dĭ se tinde la schimbarea sistemuluĭ pastoral actual.

Fiind odată stabilit că păşunatul abuziv este prejudiciabil pădurilor, urmează de aci că trebue interdis cu totul în pădurile Statuluĭ? Nu. Cînd o absolută necesitate îĭ impune păşunatul, să se admită, dar trebue reglementat.

a) În general pădurile de cîmpie sînt puţine şi micĭ. În pădurile de cîmpie ale Statuluĭ, din causa circumstanţelor economice favorabile, s'a făcut exploatărĭ necontenite şi de multe orĭ s'a trecut chiar peste posibilitatea pădurilor ; iar particulariĭ le-au devastat în mare parte—şi mulţĭ le-au defrişat. Este cunoscut deja faptul că ţara noastră este săracă în pădurĭ. Dacă am exclude cele opt-sute miĭ de hectare ale Statuluĭ, nu ştim dacă s'ar găsi maximul un milion hectare de pădurĭ particulare ale stabilimentelor publice, etc.

Faţă cu această stare de lucrurĭ şi faţă cu lipsa crescîndă a lemnuluĭ de lucru, păşunatul în pădurile de cîmpie ale Statuluĭ trebue să fie interdis.

La această dispositie fac excepţie pădurile defensabile de baltă, în care păşunatul se poate admite, cu condiţiune însă, ca numĕrul vitelor introduse la păşune să fie în raport cu posibilitatea şi calitatea păşuneĭ.

Prin pădurĭ de baltă se înţelege acelea care sînt populate cu salcie, plop şi anin, formînd ostroavele şi zăvoaiele Dunăreĭ şi ale rîurilor în general.

b) La munte ne găsim faţă cu o situaţiune excepţională.

Locuitorĭĭ din aceste părţĭ se ocupă exclusiv cu creşterea vitelor şi cu tăierea şi transportarea lemnelor din pădurĭ.

Necesar este dar a împăca aceste două cerinţe : conservarea pădurilor şi creşterea vitelor.

Faţă cu marile întinderĭ de pădurĭ ce Statul posedă în munţĭ,

păduri—carĭ parte din ele—prin situaţiunea lor nu vor putea fi puse în exploatare încă mulţi ani, faţă cu faptul că o păşunare raţională nu poate fi mult dăunătoare acestor masive, subscrişii cred că păşunatul în pădurile defensabile de munte s'ar putea admite cu următoarele condiţiuni:

1) Nu vor putea beneficia de dreptul de păşunare de cât locuitorii lipsiţi de islazuri sau de locuri de hrană suficiente, pentru a'şĭ putea întreţine vitele.

2) Numărul vitelor admise la păşune, va fi în raport cu posibilitatea şi calitatea păşuneĭ.

In nicĭ un cas nu se va admite mai mult de 1 vită mare, sau 3 micĭ, la 5 hectare pădure şi poiană.

Caprele vor fi cu totul excluse.

3) Poienile micĭ, ochiurile şi răriştele să fie excluse din păşunare, când ceriuţele culturale ar reclama aceasta.

4) Proprietarii vitelor să fie răspunzători în conformitate cu codul silvic, de tote daunele aduse pădureĭ prin tăerĭ, incendiurĭ, sau păşunărĭ efectuate în alte părţi de cît cele indicate de silvicultor.

5) Introducerea vitelor la păşune în pădure şi trecerea lor de la un loc păşunabil la altul, se va face pe drumurile sau hăţăşurile fixate de silvicultor. Orĭ-ce abatere, se va considera ca delict silvic de păşunare.

6) Păstorul va fi confirmat de silvicultor, dator fiind a raporta acestuia orĭ-ce abatere s'ar comite, în exercitarea dreptuluĭ de păşunare. Neraportarea imediată a orĭ-cărei abaterĭ de la condiţiunĭ, va atrage după sine destituirea.

7) Inspectorul va arăta imediat Ministeruluĭ odată pentru tot-d'a-una, pădurile de munte din regiunea ce conduce. La necesitate, propunerile Inspectoruluĭ se vor controla pe teren, de către un membru al consiliuluĭ technic al pădurilor.

8) La începutul luneĭ Noembre al fie-căruĭ an, silvicultorii vor fi datorĭ a arăta Inspecţiuneĭ respective, locurile ce se pot păşuna din fie-care pădure de munte, numĕrul vitelor ce pot fi admise la păşune pentru anul viitor, durata păşunăreĭ şi plata de vită.

Inspectorul va studia cu minuţiositate şi cu cunoştinţă de causă propunerile silvicultorilor şi va trimite actele Ministeruluĭ cu un referat motivat, pentru fie-care pădure, cel mult până la finele luneĭ Decembre.

Durata păşunăreĭ va fi maximum de şase luni pe an, începător de la 23 Aprilie.

c) Păşunatul în pădurile de podgorii, nu se va permite de cît excepţional sau când în imediată apropiere a pădureĭ, s'ar găsi instalate sate sau cătune şi cînd locuitorii acestor sate sau cătune ar fi lipsiţi de islazuri şi ar fi în imposibilitate de a găsi locuri de păşune în alte părţi de cît în pădurile statuluĭ.

Determinarea pădurilor de podgorie, carĭ cad în categoriile descrise mai sus, se va face imediat şi o dată pentru tot-d'a-una, de către Inspectorul silvic respectiv.

Păşunatul în aceste păduri se va admite în condiţiunile de mai sus, pentru pădurile de munte.

d) Timpul fiind deja intirdiat pentru a se putea face în anul curent studiĭ complecte în pădurile păşunabile, subscrişii suntem de părere, că păşunatul să se permită în mod excepţional şi de o cam dată numaĭ după avisul motivat al Inspectorului respectiv, ţinîndu se séma de regulele prescrise mai sus.

(ss.) D. Patrulius
C. Al Orĕscu
Th Galleriu

Domnul Dr. D. G. Ionescu al cărula articol destul de important relativ la Plutăria pe Bistriţa ne am permis a 'l publica în corpul acestei reviste dupe «Economia Naţională», face apelul de mai jos către d-niĭ Silvicultorĭ.

Ne facem o deosebită plăcere publicîndă-l şi rugînd pe toţi forestierii a satisface cererea D-lui Ionescu în interesul ştiinţeĭ silvice.

Redacţiunea

CATRE SILVICULTORI

Subscrisul ocupîndu-se cu studiul chestiunilor de patologie vegetală privitoare la ţara noastră, roagă pe d-niĭ silvicultorĭ, de a trimete eşantiloane de boalele plantelor cultivate şi forestiere, ce ar întîlni în regiunea d-lor. Prin plante cultivate înţeleg în cazul de faţă nu numaĭ cerealele, viţa etc. ci şi esenţele forestiere carĭ de şi nu sunt cultivate artificial, sunt supuse unuĭ regim de protecţie, ca plante folositoare.

Eşantiloanele vor fi trimese ca mostră fără valoare, şi vor conţinea bucăţi din părţile plantel atacate de boală, precum şi insectele carĭ pricinuesc stricăciunile, în cazul cînd causa răuluĭ ar fi o insectă.

Partea privitoare la studiul boalelor care atacă esenţele forestiere, va fi publicată şi în «Revista Pădurilor» în cît toţi acel domnĭ, carĭ vor bine-voi de a-mĭ trimete material phytopatologic din regiunea d-lor, vor avea cu chipul acesta, la sfîrşitul anuluĭ ocaziunea de a cunoaşte pe lîngă determinarea ştiinţifică a speciilor de cryptogame şi insecte parasitare şi un rezumat asupra condiţiunilor de viaţă a acestor parasitare, precum şi eventualele mijloace de profilaxie.

D-niĭ silvicultorĭ, carĭ ar dori să-şĭ formeze herbare orĭ insectore phytopatologice, n'au de cît să-mĭ trimeată cîte-va dublete din părţile atacate de ciupercă şi din insectele stricătoare, pentru a le putea trimete îndărăt cîte 1—2 exemplare determinate ştiinţificeşte.

Nu mai cred de nevoie de a lămuri, unuĭ corp format ştiinţificeşte cum sunt silvicultorĭ, importanţa studiilor phytopatologice pentru Botanica şi Zoologia forestieră a ţăreĭ noastre.

Mulţumesc dinainte tuturor acelor domnĭ, carĭ vor bine-voi a-m da concursul d-lor, rugîndu-l a trimete eşantiloanele de cercetare în *Ministerul de Agricultură* şi pe adresa iscălitului.

D. G. Ionescu
Dr în ştiinţele naturale

Bucureşti.

INFORMAŢIUNI

D-nu Daniil Patrulius Inspector-silvic-diriginte, însoţit de D-nul Iohan Pitschak, consilier silvic, a vizitat pepiniera silvică şi plantaţiunile de la Slobozia din j. Ialomiţa apoĭ ambii însoţiţi şi de d-niĭ sub-inspectorĭ silviciĭ Petre Antonescu şi B. N. Pretorian, au trecut în Dobrogea spre a vizita pepinierile şi plantaţiunile din acea parte a ţereĭ, carĭ au fost deja inspectate luna trecută şi de D-nul C. Al. Orăscu inspector silvic.

* * *

D-niĭ I. G. Popescu şi C. Opran absolvenţi cu diplomă aĭ şcoaleĭ speciale de silvicultură, au fost admişi în corpul silvic al Statuluĭ cu gradul de guard general silvic cl. II.

* * *

D-nul A. Moroiu, şeful serviciul silvic din ministerul Domeniilor, a obţinut un concediu de 30 ḑile, cu începere de la 15 Iuliu.

* * *

D-l P. Peretz şeful ocoluluĭ silvic Budeşti din Ilfov, a fost transferat la ocolul Căscioarele din judeţul Vlaşca.

* * *

La 20 August a. c., se va ţine licitaţiune publică pentru vînzarea a 211 pădurĭ ale Statuluĭ, cum se vede publicat în *Monitorul Oficial* No. 81 din 14 Iulie 1898.

* * *

Omiţîndu-se a se publica la timp în Revista Pădurilor în întregul eĭ decisiunea ce urmeaḑă, se publică în presentul No.:

DECISIUNE

Din 11 Aprilie 1898 a Ministeruluĭ Agricultureĭ, Industrieĭ, Comercieluĭ şi Domeniilor.

Art. I. Domnul Inspector silvic diriginte, Daniel Patrulius, este autorisat a se ocupa cu controlarea inspecţiunilor silvice, regionale în ceea ce priveşte totalitatea lucrărilor fie silvice, fie domeniale esecutate de agenţiĭ silviciĭ, avînd iniţiativa măsurilor ce vor trebui luate pentru mersul regulat al serviciuluĭ pentru buna aplicare a legilor şi regulamentelor silvice precum şi a disposiţiunilor Ministeriale.

In ceea ce priveşte chestiunile atingătoare de personalul silvic Domnul Patrulius va propune Ministruluĭ măsurile ce va credo nimerite, în interesul serviciuluĭ, arătînd şi motivele pentru carĭ face propunerĭ.

Art. II. Domnul Inspector Patrulius, pe lîngă participarea în consiliul technic silvic şi în consiliul Inspectorilor silvici, este autorisat a face studii şi a ne propune proecte cu privire la organisarea serviciului silvic, a şi da avisul când i se va cere asupra chestiunilor silvice importante şi va resolva împreună cu Şeful Secţiei silvice afacerile curente carî nu vor angaja cheltueli.

Art. III. Domnul Inspector Patrulius va priveghea lucrările ce vor trebui esecutate prin serviciul silvic, în privinţa produselor silvice ce vor trebui să figureze la exposiţia de la Paris din 1900.

* * *

In urma unui raport-denunţ de o mare gravitate, adresat ministerului Domeniilor, de supraveghetorul de cariere M. Constantinescu, în contra D-luĭ guard g-l silvic D. Nestor unul din cei mai integri şefi de ocoale din Dobrogea, onor. Minister a orînduit facerea unei anchete, compusă din D-l C. R. Mircea inginer de mine şi din procurorul jud. Tulcea.

Sîntem informaţi că resultatul cercetărei a fost cu totul în favoarea silvicultorului, care se zice că va cere satisfacţie pe calea justiţiei pentru calomnie.

Este de regretat că în asemenea împrejurări, nu s'a chemat la cercetare şi şetul direct al silvicultorilor sau un representant din corpul silvic, de óre-ce după câte scim acest serviciu nu depinde de serviciul minelor şi carierelor.

* * *

Pentru plantaţiile Comunale din Dobrogea. In urma corespondenţei ţinute cu inspecţia III-a silvică s'a luat de Ministerul Domeniilor, dispoziţiuni ca în viitor să nu se mai arendeze spre păşunare pădurile comunale, ci s'a lăsat a se administra de comune în folosul lor, asemenea venituri.

Arendarea pentru păşunare sau pentru cultură, să se facă însă ca şi pînă acum numai pentru terenurile despădurite, ce au fost delimitate comunelor, ca să se transforme cu timpul în păduri. Dispoziţiunea de a lăsa pe seama comunelor acea administrare se ocupă numai de pădurile constituite, rămînînd ca şefii de ocoale silvice să determine carî sînt pădurile şi carî terenurile de împădurit, dupe care va face fiecare dintr'înşii comunicări prefecturilor respective, spre a lua măsuri ca comunele să'şi administreze pădurile ce le aparţin. (ord. Ministeriale No. 57814 şi 69499 din 1897).

* * *

Tot pentru plantaţiile comunale din Dobrogea.

Ministerul Domeniilor a aprobat propunerea de a se încredinţa spre paza, guardianilor de la pădurile statului, pădurile comunale, pentru carî s'aŭ făcut cereri de şefii de

ocoale silvice, dispunînd ca să se ia în primire acele păduri comunale de respectivii guardiani, în schimbul pazei li se va plăti de primăriile respective, salariul prevĕdut în budgetele acelor comune.

S'a dispus ca la luarea în primire să se atragă însă atenţiunea acelor guardiani şi să se ia măsuri ca paza pădurilor Statului să nu sufere întru nimic prin faptul că ei au a păzi şi păduri comunale. (ord. 1462,98).

* * *

«Monitorul Oficial» de la 19 Iulie a. c. publică decretul prin care: s'a acordat d-lui An. Stolojan, ministru al agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor, un concediu de 45 zile, cu începere de la 19 Iulie, însărcinîndu-se cu interimul acestui minister, d-l Ion I. C. Brătianu, ministru de lucrări publice, pînă la întoarcerea la post a titularului.

* * *

«Monitorul Oficial» de la 28 Iulie a. c. publică spre cunoştinţa generală că în ziua de 16 Septembre 1898 ora 11 a. m., se va ţine în localul prefecturilor acolo indicate, licitaţiuni publice orale pentru arendarea terenurilor de arătură, de fineţe şi a golurilor de munte pentru păşune, incorporate pădurilor prin perimetrarea lor, cu ocaziunea vînzărei de veci a moşiilor respective.

Arendarea acelor locuri în număr de 470 indicate în acea publicaţiune, se va face pe termen de 3 ani cu începere de la 23 Aprilie 1899 pînă la 23 Aprilie 1902 în conformitate cu regulamentul de licitaţiuni publicat în «Monitorul Oficial» No. 202 din 13 Decembre 1891, afară de art. 14, 15 şi 16, relative la supra-oferte, cari sînt anulate şi cu condiţiunile coprinse în menţionata publicaţiune.

* * *

«Monitorul Oficial» No. 93 din 29 Iuliu a. c. publică condiţiunile de admisibilitate în scoala specială de silvicultura de la Brănesci, atât pentru secţiunea silvicultorilor, unde sînt 6 burse vacante, cât şi pentru secţiunea Brigadierilor, unde sînt 10 locuri vacante.

Concursul se va ţine la 6 Sept. pentru ambele secţiuni, iar cererile de înscriere se vor adresa până la 5 Septembre direcţiunei şcoalei.

Tot în acel «Monit. Oficial» se publică şi condiţiunile pentru ocuparea burselor vacante de la şcoalele centrale de Agricultură (Herestreu), Roman, Strihareţ şi şcoala superioară de medicină veterinară.

TABLOU

De vînzările de lemne şi venitulrile domeniale din Dobrogea, efectuate prin serviciul silvic de la 1 Aprilie 1896 până la 31 Martie 1897

No. curent	NUMIREA Ocolului	Aprilie		Mai		Iunie		Iulie		August		Septembrie		Octombrie		Noembrie		Decembrie		Ianuarie		Februarie		Martie		Total din vînderi de lemne		Total din veniturl domeniale		Observaţiuni
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	
1	Babadag .	367	55	421	2	386	20	193	78	236	80	653	95	1427	70	2372	40	2993	65	1095	70	2131	05	2033	95	15840	48	63161	63	In veniturile sus notate, nu s'a cuprins şi veniturile din administrarea plantaţiunilor comunale, dările silnice, cărora de pădure, precum şi plantaţiunile statului, veniturile accesorii pădurărevl etc., cari s'ab administrat şi se administrează tot de personalul silvic al statului şi cari se estimează aprox. la 350,000 lei pe citatul an.
2	Baschioi . .	324	40	308	10	344	90	27	50	26	70	158	90	641	90	388	10	1051	90	177	10	431	20	3782	70	7751	40	29	87	20	
3	Gamâia de sus	385	70	546	70	562	10	101	50	88	10	183	50	598	90	2276	60	1556	70	376	70	675	30	574	—	8378	30	63161	63	
4	Cerna . . .	332	40	1195	85	1007	85	307	50	385	50	1035	35	1967	10	1361	15	1859	35	1360	05	1306	70	5515	90	17020	70	38070	99	
5	Cernavoda .	129	05	248	85	105	80	34	50	29	50	115	10	285	25	749	—	745	55	122	25	292	70	446	25	3299	—	42339	55	
6	Ciucurova .	1055	05	1678	50	1782	—	135	—	80	50	377	95	1972	90	801	—	1001	30	599	80	1388	40	5638	10	16565	50	25030	80	
7	Constanta .	N'are pădurl în exploatare neexistând de cât una singură fără nicl o însemnătate																										33316	22	
8	Isaccea . .	689	05	1480	05	1468	05	459	20	316	90	1671	35	3312	65	1926	60	3109	70	2224	60	4327	90	5908	70	26938	75	77291	45	
9	Măcin. . .	323	80	428	70	376	30	307	80	437	00	548	40	1241	10	2538	55	3086	90	815	70	881	70	1925	70	12917	20	47564	35	
10	Ostrov. . .	520	70	487	20	31	—	132	—	247	85	149	70	1025	—	157	20	449	25	527	15	1959	45	695	—	6391	10	25971	05	
11	Parachioi .	824	70	812	80	429	85	230	55	350	—	1250	90	3916	50	3149	25	2229	30	928	70	1102	64	1501	75	17340	91	61273	3	
12	Siriu . . .	205	75	157	10	206	40	151	80	194	65	229	50	539	95	601	30	1046	60	814	50	1491	52	379	65	6021	75	85085	30	
13	Sulina. .	187	70	466	25	272	85	52	20	195	80	859	75	442	75	305	75	439	10	489	50	534	55	368	75	4159	95	59491	4	
14	Topolog . .					129	65	138	50	319	80	328	80	1048	55	1587	60	2138	95	397	40	449	60	211	90	6907	75	21542	85	
15	Tulcea . .	197	35	84	20	178	10	111	45	204	35	476	—	691	30	304	10	608	60	525	50	969	25	569	85	4899	45	135914	87	
	Total . .	5628	80	8390	60	7287	05	2366	75	3141	55	7539	15	19465	15	19265	10	22533	80	10683	25	17720	54	10982	90	135004	47	312048	86	
																										967158	33			
																										350000	—	(din care 150,000 lei taxe)		
																										1317158	33			

Un Dobrogean.

Din causa abondenţeĭ de materie „Revista Pădurilor“ apare pe luna curentă în format dublu, — sperînd că acest lucru se va repeta şi în viitor.

TOT DIN FRAGMENTUL DE PROGRAM

PĂDURILE ŞI CLIMA

In numĕrul trecut al acesteĭ reviste, am promis a mĕ ocupa de corpul silvic al Statuluĭ precum şi de păduri în general, cred aşa dar că cestiunile ce voiu trata în acest articol, fiind de o importanţă oare-care pentru păduri în general, nu ese din cadrul fragmentuluĭ de program cuprins în primele pagine ale «Revisteĭ Pădurilor» din lunile Iuliŭ şi August a. c.

Aş fi dorit să nu fiu întrerupt de la apărarea drepturilor acelui corp silvic, dar se vede că fatalitatea, de care vorbeam în acel număr de Revistă, se pune earăşĭ şi fără nicĭ un interes, în calea noastră, aruncându-ni-se mănuşa de astă dată prin câte-va rînduri ale unuĭ bărbat învăţat, unuĭ şi aş putea zice singurul meteorolog recunoscut din ţara noastră.

In adevăr în Revista «Gazeta Săteanuluĭ» No. 12 şi 13 din Iuliŭ şi August 1898 sub titlul «Despre clima Romănieĭ», articol datorit penelĭ competente a d-luĭ St. Hepites, găsesc între altele următoarele rînduri :

«Ştiŭ bine că foarte mulţĭ agricultorĭ aŭ credinţa că clima Romănieĭ s'a schimbat. Această credinţă însă nu este bazată pe nimic, absolut pe nimic temeinic.

«Maĭ ştiŭ că mulţĭ silvicultorĭ în dorinţa de a vedea

mărindu-se suprafețele împădurite, aŭ și găsit, cred dînșiĭ causa pentru care clima s'ar fi schimbat. Din nenorocire pentru dînșiĭ nu este pînă acum demonstrat în mod cert că despăduririle aŭ schimbat clima.»

Onor d. Hepites pune în afirmațiunile d-sale mai puțină îndoeală de cât partizanii ideilor d-sale din lumea civilisată căci d-sa merge pînă acolo cu acele afirmațiuni, în cât compară credința celor ce susțin teoria contrarie, cu aceea a oamenilor carĭ cred în stafiĭ.

Înainte de a intra în discuțiunea acestei cestiuni, mi se pare imprudent din partea d-lui Hepites și îl rog să mĭ ierte această expresiune, ca d sa om învățat, meteorolog recunoscut și ale cărui cuvinte pot avea multă greutate în această țară, să taxeze astfel credințele contrariĭ.

Dacă ne am pune în cel mai favorabil cas pentru d-sa, totuși pădurile aŭ atîtea alte roluri pe globul ce se învirtește cu noi, în cît d-sa nu servește cu nimic țéra, susținînd cu tărie acele credințe carĭ nu pot fi afirmate nicĭ de d-sa care face observațiunĭ meteorologice de un număr de anĭ ce nu l pot autoriza a trage nicĭ un fel de conclusiune.

Meteorologiĭ, din lumea civilizată, carĭ fac observațiunĭ de mult timp, în credința că meteorologia este o știință nouă, relativ vorbind, nu îndrăznesc a combate ca d-sa această idee, nicĭ nu se silesc a scoate din ideile fie chiar ale poporului, o credință ce pare a se înrădăcina. Și să nu creadă d. Hepites că aceea ce afirmă poporul inteligent, lucrurĭ ce se moștenesc adesea din observațiunĭ mai îndelungate de cît observațiunile d-sale meteorologice, nu sînt mai în tot-d'a-una alt ceva, de cît adevăruri pure pe care le confirmă mai tîrziŭ știința.

Nu este mult timp de cînd medicĭ și mulțĭ oamenĭ citiți, împreună cu dînșiĭ, rîdeaŭ de trăsăturile babelor carĭ lecueau atunci, dupe cum lecuesc și acum, ordonate de ce-

lebrităţile medicale din toată lumea, dîndu-le numele de «masagii.»

Să mĕ ierte d. Hepites dacă 'mĭ permit a nu pune mult temeiu pe observaţiunile meteorologice făcute în întreaga ţĕră. Ear dacă e vorba ale transmite viitorului, n'ar fi rĕŭ să ia măsurĭ spre a fi alt-fel făcute.

Mĕ închin la acelea făcute de d-sa şi sub controlul d-sale direct, dar acelea din restul ţĕrei, nu pot să ne autorize sub nicĭ un cuvînt a trage conclusiuni ce pot fi primejdioase pentru viitorul ţărei noastre.

Nu sînt multe săptĕmânĭ de cînd d. P. B. magistrat superior şi proprietar de moşie, venea de la o localitate depărtată la vre o 4 ore (C. F. R.) de Bucurescĭ şi observînd comunicările meteorologice transmise de oficiile telegrafice pentru ziua cînd fusese în acel punct, nu s'a oprit de a esclama: Ce spune asta nene că eĭ a plouat în cutare localitate? Eŭ am fost acolo toată ziua şi n'a dat o picătură de ploaie.

Un esemplu ar putea fi destul spre a se vedea ce temeiu se poate pune pe nişte asemenea observaţiunĭ, nu mai vorbesc de observaţiunile barometrice şi termometrice din părţile necontrolabile, asupra cărora s'au făcut adesea multe glume, căcĭ uitând a se face observaţiunile la timp s'aŭ înregistrat cifre imaginare, pentru a se putea transmite ceva la centru.

Sînt convins că d. Hepites este doritor de a poseda date exacte, spre a le transmite ast-fel generaţiunilor viitoare, de sigur că şi d-sale ca şi nouă îĭ lipsesc saŭ nu i se pun la dispoziţie mijloacele necesare şi suficiente spre a putea să înzestreze ţĕra cu observaţiunĭ şi mai precise saŭ în tot cazul tot aşa de exacte ca acelea ce face d-sa personal cum şi acelea din punctele unde are posibilitatea de a le controla mai des.

Nu voiŭ intra în amănuntele polemicei dintre d. Hepites

și autorul articolului «schimbarea climei în Romînia», ce s'ar fi publicat în «Revista Primăvara», articol care a motivat acea aruncare de mănuşe silvicultorilor.

Rămîne ca autorul articolului suscitat să discute cu d sa cestiunile ce-l privesc, relativ la schimbarea climei din punctul de vedere agricol, viticol, orticol, etc.

Nu me pot însă opri de a spune d-lui Hepites că culesul viilor la date fixe, despre care vorbesce d-sa nu poate forma pentru noi convincțiunea că clima s'a schimbat sau nu s'a schimbat în Romînia, mai întîiŭ urmează să cunoaştem precis dacă s'a despădurit sau nu în giurul lor sau la o depărtare oare-care de viile în cestiune. Mai trebue să ştim dacă strugurii culeşi, aŭ fost saŭ nu copți. Adesea proprietarii de vii culeg fără voia lor şi ştiind bine că strugurii nu sînt copți. Este destul ca unul saŭ doui proprietari să înceapă, fiind nevoiți de diferite împrejurări, pentru ca vecinii lor să nu întîrzie de a începe şi ei culesul dacă vor ca să nu li se fure cel puțin o decime din producțiune.

In tot cazul nu ştim de unde a găsit d. Hepites că strugurii se culegeaŭ acum 500 de ani. la aceaşi epocă ca şi acum şi în tot cazul nu cred ca autorul articolului schimbarea climei în Romînia va fi arătat diferințe de o lună în cestiunea maturității plantelor, ca să autoriseze pe d. Hepites a spune că ar dori să i se dovedească ca altă dată se culegeaŭ viile în August.

In lipsa de date certe pentru țara noastră, unde mai toți cei din frunte aŭ fost în tot de una foarte sgîrciți cînd li s'a cerut fonduri pentru a se face multe şi repetate observațiuni de felul celor de cari ne ocupăm, suntem nevoiți a face apel la opiniunile oamenilor învățați din alte țări — opiniuni bazate pe observațiuni făcute într'un timp mai îndelungat şi în tot cazul, cred, ceva mai exacte (în general vorbind) de cît la noi.

Vom reproduce așa dar cîte-va rînduri din scrierea învățatului consilier silvic d-lui dr. Carol Grebe (a se vedea pagina 291 din uvragiul Gebirgskunde. Bodenkunde und Klimalehre in ihrer Anwendung auf Forstwirschaft (Viena an. 1872) :

«Masivul păduros al unei țeri are cea mai puternică influență asupra climei. El slăbește mai înainte de toate vînturile păgubitoare (cari aduc stricăciuni) și ameliorează printr'aceasta influența extremă asupra schimbărei timpului. El umbrește pămîntul prin acoperișul lui foios și 'l acopere cu frunzele căzute, așa că este apărat în contra unei uscări prea repedi ;

«El atrage pe lîngă aceasta umiditatea din pămînt cu rădăcinele sale și evaporează în continuu cantități mari de apă, el ține aerul și împrejurimile umede și răcoroase și prin aceasta provoacă ploi [1]).

«Prin procesul vegetațiunei, prin primirea și excluderea oxigenului și hydrogenului influențează foarte mult asupra aerului.

Prin toate acestea pădurile devin unul din cele mai însemnate și constante isvoare pentru hygroscopicitatea aerului și pămîntului; printr'aceasta pămîntul va fi scutit de sărăcire, ploaia va fi asigurată, vara căldura și iarna frigul, vor fi temperate isvoarele alimentate, pîraele și rîurile întreținute și în toate părțile se răspîndește fertilitate și viață nouă.

«Mai ales este folositor pentru fertilitate în general și pentru condițiunile de salubritate aie unei regiuni, ca înălțimile să fie acoperite cu păduri și sunt multe experiențe făcute cari documentează că desgolirea prea mare de pă-

1) Dacă se zice că pădurile atrag norii, aceasta nu e adevărat (zice acel autor). Curenții de aer sunt mai mult reținuți de păduri și din aceste cause sunt nevoiți a depune o parte din hygroscopicitatea lor.

duri aŭ avut ca consecinţe, uscăciunea aerului, seceta, sterilitatea pămîntului, lipsa de apă, inundaţii extreme de temperatură. atîta de vătămătoare şi alte desavantagii climaterice. Nu mai puţin, pădurile sunt niste ziduri de apărare naturală în contra vînturilor violente şi a nisipurilor sburătoare».

Afară de aceste scrieri şi de altele de cari vom vorbi mai la vale mai este uvragiul «Die Bedeutung und Wichtigkeit des Waldes Ursachen und Folgen der Entwaldung, die Wiederbewaldung mit Rücksicht auf Pflanzenphysiologie, Climatologie, Meteorologie etc. von Friedrich Freiherrn von Loffelholz-Colberg, silvicultor superior Bavarez.

In scrierea sa acest învĕţat aduce numeroase probe ale d-sale şi ale altor autori din toate părţile lumei. In acel uvragiŭ, se arată desastrele despăduririlor din toate punctele de vedere şi mai cu seamă climatologic, pentru mai toate ţările din Europa şi din cele-l'alte continente

Am văzut menţionat în tabelele sale alte ţĕri mai mici de cît a noastră.

Dacă nu s'a ocupat şi de noi, aceasta a provenit de sigur din causă că acelor autori le va fi lipsit observaţiunile meteorologice, din cari să poată trage conclusiunile necesarii şi pentru ţara noastră.

Un alt învĕţat anume Martin Bech, într'un articol de curînd scris şi intitulat «Despre devastarea pădurilor şi consecinţele lor» ; iată cum se esprimă :

«Toate popoarele înaintate în cultură au procedat în contra pădurei, distrugîndu-o din cauza unei civilisaţiuni reŭ înţeleasă, chiar urmările teribile şi vătĕmătoare ale devastaţiunii pădurilor, nu le deschiseră ochii — li se părea o enigmă — d'abia progresul sciinţelor naturale a recunoscut causele şi a ridicat vocea contra distrugerei continue şi absurdă a regulatorului celui mai sigur pentru climă, anotimpi, ploi, fertilitate şi higiena unei ţĕri.

«Unul dintre cei d'întîi care făcu acesta fu Alexandru de Humboldt. Pe timpul acela, Alpii despăduriți în Franța, an cu an, prin teribile inundațiuni, predicaŭ învățătura: Că elementele atmosferice se vor revărsa, distrugînd totul, dacă li s'a sustras mijlocul pentru descărcarea lor, în mod regulat și binefăcător, dar această învățătură nu s'a înțeles,— chiar vocea autorizată a lui Humboldt a rămas neauzită, pînă cînd silvicultorii distinși, au intervenit treptat prin activitatea și luminile lor și pînă ce diferite guverne prin legi, aŭ pus o stavilă resboiului de devastări, în contra pădurilor.

«Experiențele și observațiunile din diferite părți și țări ale globului, permiteau fie-căruia om învețat să vadă resultatul în această cestiune; nu s'a mai permis ca unii oameni să sufere pagube din causa egoismului altora, cari tăind frumoasele lor păduri de pe munți, spre a 'și umple pungile; iar în schimbul avantagiilor momentane să se aducă generațiunei viitoare pe lîngă insuficiența de material pentru foc încă trei rele: lipsa de apă, infectarea aerului și descrescerea fertilității solului, din cauza aparițiunii neregulate a anotimpurilor.

«Silvicultorul și agricultorul instruit, știu cum că pădurea formează o pătură permeabilă foarte prețioasă pentru sol care absoarbe și reține umezeala din atmosferă și care prin transpirațiunea foilor sale transmite atmosferei o cantitate însemnată de umezeală, care transportate de vînturi udă și fertilizează țări întregi, etc, etc.»

Toate aceste adevăruri și altele, de care voiu vorbi mai la vale scrise de oameni învățați, nu vor convinge de sigur pe d. Hepites, despre influența pădurilor asupra climei, din momentul ce d-sa a pornit pe această cale. In tot cazul ar fi de dorit ca să nu ne taxeze de nenorociți pe noi silvicultorii, cari în convincțiunea noastră cerem întinderea masivelor forestiere, recunoscînd în deajuns influența lor asupra

îndulcirei climei şi influenţa desastroasă a acelor vînturi violente, ce trec fără a întîmpina nici un obstacol peste creştetele plesuve ale munţilor, spre a duce calamitatea şi mizeria prin văi şi cîmpii.

Ion P. Chihaia.
Inspector silvic.

(Va urma)

SITUAŢIUNEA

terenurilor delimitate comunelor rurale din Dobrogea spre a fi împădurite.

(Vezi revista pe lunile Iulie şi August 1898).

Cele 30407 hectare ce s'au delimitat comunelor ca păduri şi terenuri goale destinate a fi impădurite, se afla divisate în 278 perimetre, cu suprafeţe diferite de cîte 20, 50, 80, 160 ha., dupe numărul locuitorilor cătunei sau comunei dacă n'avea cătune.

Oficerii topografi, însărcinaţi cu ridicarea hărtei Dobrogei, ne avînd nici o instrucţiune din partea Serviciului silvic, de modul cum trebuia să se facă alegerea terenurilor de plantaţie comunală, au procedat dupe cum aŭ găsit de cuviinţă, aşa că într'o parte aŭ delimitat terenurile de plantaţie mai de parte de vetrele satelor, iar în altă parte şi în majoritatea cazurilor, chiar alăturea de vetrele satelor.

In părţile unde nu se afla pădure pe perimetrele delimitate, situaţia lor alăturea de vetrele satelor, nu ocazionează în prezent nici un neajuns locuitorilor, din contra ei sînt mulţumiţi, căci în apropiere de casele lor, aŭ unde să 'şi pască vitele şi să 'şi cultive terenuri, dupe învoiala făcuta cu aceia ce le administrează.

Insă în viitor, cînd acele terenuri vor fi plantate, a căror pază şi întreţinere trebue se fie în continuu, vor da naştere la cele mai mari nemulţumiri, şi ca se fiŭ prevăzător chiar la resvrătiri din partea populaţiunei, căci plantaţiunile fiind în apropiere de vatra satului şi deci de curţile locuitorilor:

a) Tapetul verde al pădurilor, va deșteptа rîvna vitelor, le va face să sară șanțul vetrei satului, se pătrunză în pădure și să se deprindă cu gustul erburilor crescute sub umbra răcoroasă a plantațiunilor,—de aci apoi procese peste procese de delicte silvice;

b) Apropierea pădurei de casele sătenilor, va pune pe gînduri pe locuitori, și i-va îndemna ca să însușiască în mod fraudulos materialul lemnos de care vor avea trebuință pentru gospodăriele lor casnice,—de aci iar-și procese peste procese de delicte silvice.

Dacă comunele ar avea destule venituri, ca se înființeze posturi de pădurari,—dacă recomandarea și controlul pădurarilor n'ar depinde de primari și n'ar primi leafa chiar din mîna lor și dacă acei pădurari vor ști că poziținea lor nu este in joc, dacă se vor pune rău, cu primarul, notarul și membrii Consiliului comunal, poate că s'ar reprima treptat-treptat delictele despre care trateză alineatele *a* și *b*, de mai sus. Dar, majoritatea comunelor, avînd venituri destul de mici, cu care abia pot plăti pe funcționarii comunali, nu se mai gîndesc a înființa posturi de pădurari, și vrînd nevrînd lăsa tufișul sau plantația la voia întîmplări,—atunci ori și cine 'și poate închipui că numai pădure nu se poate considera pe viitor.

Legiuitorul văzînd că art. 24 din legea de la 1882 pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea, nu este complect și prevezînd neajunsurile arătate mai sus, prin art. 2 din legea de la 20 Maiŭ 1893, stabilește :

«In localitățile unde pădurea sau porțiunea de pămînt, «destinată a deveni pădure, ar fi prin situațiunea sa greŭ «de plantat și de păzit. Ministerul agriculturei are facultatea de a le preschimba fie cu alte terenuri delimitate în «acelaș scop, fie cu alte terenuri vîndute locuitorilor sau «chiar cu altele din moșiile Statului».

Sau cu alte cuvinte, legiuitorul desființează cele 278 perimetre de plantație comunală, răspîndite pe teritoriul Dobrogei și ordonă comassarea lor în centre de suprafacie mai mari, așa ca paza să se poată face cu înlesnire și pădurile se fie susceptibile de a li se aplica un amenagiament.

De la 20 Maiŭ 1893, data promulgărei acestei legi pînă

în prezent, adica în timp de 5 anĭ, abia s'a făcut preschimbarea perimetrelor de plantaţie comunală din plasa Mangalia, judeţul Constanţa, în patru marĭ centre, adică :

1) Lîngă satul Ilagilor s'a comassat teren în suprafaţia de : 923 ha.
2) » Caraomer « « 1699 »
3) « Cadichioi « « 643 »
4) « Enghez « « 528 »

Total 3793. »

Nu voiŭ discuta dacă aceste centrurĭ de comassare sînt bine distribuite cu satele de la care s'au desfiinţat vechile perimetre de plantaţie, căcĭ acesta va face obiectul unuĭ articol a parte ce se va desvolta tot în acéstă revistă, dar nu voiŭ trece cu vederea a denunţa că parte din comassărĭ sînt răŭ întocmite, fiind-că înconjoară vetrele satelor, aşa că pe viitor când acele perimetre vor fi împădurite, săteniĭ nu vor avea pe unde să case la tarlalele lor situate peste aceste perimetre de comassărĭ.

Dacă în plasa Mangalia a trebuit un timp de cincĭ anĭ, ca să se facă comassările, care şi acestea aŭ trebuinţa de a fi modificate dupe cum am arătat mai sus, cît timp oare va trece ca să se facă comassarile pentru cele 26,614 ha. terenurĭ de plantaţie comunală, împrăştiate în 212 perimetre şi coprinse în restul de 8 plase din Dobrogea ?

Care serviciŭ urmează a studia cazurile, a face propunerile de comasare însoţite de planele topografice, de expunerile de motive, şi totul dupe o programă bine stabilită, oare de silvicultoriĭ Dobrogenĭ, carĭ abia pot face faţă multiplelor însărcinărĭ ce sînt ţinuţĭ se execute ? — Oare de serviciul inginerilor topografi aĭ Ministerului, carĭ vor face comassărĭ ca cele deja făcute?

Eată dar necesitatea înfiinţăreĭ serviciului special de împădurirea terenurilor comunale, care va avea ca atribuţiune :

I) *Alegerea şi delimitarea terenurilor de plantaţie comunală, în perimetre de suprafeţe maĭ marĭ şi bine distribuite în raport cu viitoarele necesităţĭ ale locuitorilor.*

Suprafaţa de 23000 hectare ce urmează a se împăduri

este destul de mare, care nu se poate ajunge la un bun rezultat de cît atuncea cînd personalul însărcinat cu conducerea și executarea lucrărilor, va fi detașat permanent.

Dacă în statele bătrîne în știința silviculturii, ca : Germania, Franța, Elveția, Austria, etc., unde se lucrează de mult timp, cu un personal numeros și destul de instruit încă de pe băncile scoalei, recurg la separarea serviciului : amenagearea pădurilor de administrarea diviziunilor silvice și de împădurirea și restaurarea terenurilor surpătoare, creend astfel specialități pentru agenții cu aptitudini naturale după urma cărora se vede atîta progrese; cu atît mai mult la noi în țară se simte trebuința de a se înființa un serviciu special pentru împădurirea terenurilor comunale din Dobrogiea.

Separarea ramurilor unei specialități există în toate serviciile publice—technice, și ca exemplu se luăm serviciul technic al statului, unde sînt alți ingineri cari fac studiile de construcțiuni, de căi ferate, de șosele, de poduri, etc. etc. și iau parte la executarea lor,—și alții sînt inginerii însărcinați cu întreținerea lor.

Nu s'ar impune înființarea unui serviciu pentru împădurirea terenurilor comunale, dacă suprafața de împădurit ar fi mică, căci în asemenea caz s'ar putea face de șefii ocoalelor respective —dar când suprafața de împădurit atinge cifra de 23000 hectare, și cînd în prezent este un fond disponibil de 738156 lei, și cînd populațiunea dobrogeană și presa cere cu insistență ca serviciul silvic să se miște și se intre în lucru nu necesită oare înființarea serviciului de împădurirea terenurilor comunale, care îmbrățișînd un cerc de acțiune mai întins, se poate împăduri terenurile goale delimitate în acest scop, în mai puțin de 38 ani?

Prin înființarea serviciului de împădurire se formează o pepinieră de agenți silvici superiori și inferiori, cărora dîndu-le la îndemînă *banul și terenul*, pot se execute în ordine și cu economie orî-ce fel de împădurire, fiind-că timpul nu le-au lipsit ca se observe greșelele și se le evite pe viitor,—se încerce alte metode de împăduriri și se le vează rezultatele, și apoi a tinde spre perfecționare, idealu ce se urmărește de omenire, cînd timpul și banul este atît de prețios.

Eată dară necesitatea infiinţării serviciului special de impădurirea terenurilor comunale, care va avea ca atribuţiune :

II) *Intocmirea studielor, devizelor estimative şi cantitative pentru impădurirea terenurilor comassate, — precum executarea, conducerea şi întretinerea lucrărilor pînă la epoca predărei lor serviciului silvic administrativ.*

(Vom continua).

B. N. Pretorianu.
Sub-inspector silvic.

In ajunul alcătuirei budgetului pe anul 1899—1900

al Ministeriului de Domenii

In numărul trecut al acestei reviste D-l inspector silvic I. P. Chihaia a promis şi a inceput chiar apărarea corpului silvic al Statului, susţinînd între altele ameliorarea posiţiunei materiale a şefilor de ocoale silvice, a brigadierilor şi pădurarilor. D-sa a mai arătat între altele, că suntem cu toţii datori a lupta, pentru realisarea acestei imbunătăţiri.

Subscrisul incuragiat de exemplul dat prin acel articol şi inspirat de acelaşi inalte sentimente, cum şi pentru a nu se zice că nu s'a discutat la timpul oportun, adică la inceperea alcătuirei budgetelor, nimic asupra ameliorăţiuni or reclamate de acest serviciu, am crezut nimerit a scrie aceste cîte-va pagini, animat de dorinţa extremă de a fi util camarazilor mei pe cît aceasta va fi posibil.

Intr'adevĕr se cere in fie-care an şefilor de ocoale silvice, să facă proecte de budgete pentru serviciile ce conduc, dar acestea nu se ţin in seamă spre a se introduce în budgetul general al statului. Se pretinde acestor agenţi de a face serviciu riguros, — dar nu li se acordă cheltueli de cancelarie. Credem că ne este permis a pune întrebarea : Din ce fond plătesc aceşti agenţi rechisitele de cancelarie, ale ocoalelor ce conduc ? Din causa neacordărei speselor, pentru acest material atît de indispensabil, atît şefii de ocoale cît şi subalternii lor, sunt nevoiţi a întoarce pe dos plicurile de la cuvertele ce primesc, spre a se servi de ele, aşa că ele fiind aproape usate se deteriorează şi mai reu, şi corespondenţa înaintată cu aceste plicuri întoarse se primeşte de la poştă intr'o stare foarte degradată, — uneori legată cu sfoară de către factorii poştali, spre a nu se pierde conţinutul : Casuri de asemenea natură se intilnesc foarte des.

Unora dintre şefii de ocoale şi subalternilor lor li s'au construit case de locuit, pentru ei şi cancelariile lor, — iar altora nu, — aşa că

este o favorisare a unora față de cei-l'alți, un fel de avansare indirectă a acelora cărora li s'au construit case de reședințe. Acei cari nu au reședințe proprii sunt nevoiți a închiria pe comptul lor case în care să instaleze cancelariile oficiilor lor, acea ce constitue o mare nedreptate. Am dori să știm dacă mai crede cine-va că e drept ca unii agenți silvici să aibe locuințe gratuite, iar alții să nu aibe nici locuințe și nici măcar cancelarii saŭ indemnități de despăgubire pentru acestea ? Șefii de ocoale silvice și subalternii lor, cari nu aŭ cancelarii proprii, sunt nevoiți a'și transforma casele lor de locuit în oficii publice, — a primi la ei acasă pe ori-cine ar avea afaceri de serviciu cu dînșii, pe inspectorii și sub-inspectorii însărcinați cu controlul etc., — aceasta din lipsa unei cancelarii proprii, — dosarele serviciului se țin prin pod saŭ prin pivnițe, ploua de multe ori prin dosare, ori se putrezesc de umezeală și cu toate acestea agenții de control nu pot protesta, știind că acelor agenți nu li se pun la dispoziție sumele necesare pentru închiriare de cancelarii proprii.

Nu se acordă spese pentru încălzit și luminat nici chiar pentru cancelariile localurilor unde sînt construite reședințe proprii !

Nu se acordă spese pentru plata unui servitor, care să mature și să încălzească cancelaria de la reședința unui ocol silvic și nici chiar de la reședința unei inspecțiuni silvice și trebue notat că cancelaria unei inspecțiuni este un oficiu foarte important, pentru-că lucrează într'însa un inspector și 3, 4 saŭ chiar 5 sub-inspectori, deosebit de șeful de cancelarie, care este un guard general saŭ chiar un sub-inspector și deosebit trei brigadieri-copiști. Ne întrebăm : cine face curățenie în acest oficiŭ și cine duce corespondența la oficiul poștal saŭ aiurea, în oraș unde se necesită. Este degradator, ca șeful de ocol silvic un personagiŭ cu studii superióre, având poate chiar gradul de sub-inspector silvic, să 'și poarte singur condica de expediție pe la oficiul poștal, la Judecătorie, la Tribunal, la advocatul statului și la alte oficii din localitate, fiind așt-fel pus în rîndul servitorilor. Aceasta este situația actuală a corpului silvic al statului.

In proectul de budget înaintat de Inspecțiunea a III silvică se prevede servitor și brigadieri copiști pentru șefii de ocoale.

La casele forestiere construite, pînă în present, nu s'a prevăzut și facerea câte unui puț, în cît aceste construcțiuni sînt adesea nelocuibile, neavînd de unde să'și procure apa necesară pentru băut și prepararea alimentelor, acelor cari le-ar locui, — casele forestiere sînt cu totul isolate și lipsite de o împrejmuire cît de ordinară

Șefii de ocoale silvice, intervin pentru sporirea numărului pădurilor și a salariului lor, căci serviciul sufere, — salariul fiind prea mic de abia se mai poate găsi cîte o persoană, care să primească a ocupa asemenea posturi, preferind a se ocupa mai bine cu pescăria saŭ cu lucrul în porturi, unde tot cîștigă 2 — 3 lei pe zi, acea ce face lunar 34 ori mai mult de cît salariul actual al unui pădurar.

Pădurarilor se plătește cîte 16 lei, 65% lunar și se pretinde: *«a se preumbla ziua și noaptea prin pădurea încredințată pazei lor.*

(Art 20 din regulamentul decretat la 18 Oct. 1863 sub No. 203). Ce fel de pază şi preumblare 'şi poate ori cine închipui !...

S'ar obiecta poate, că pădurari mai aŭ dreptul la cîte 3 h. a. teren de cultură şi la cîte doui stînjeni de lemne, iar la parte dintr'înşii li s'aŭ construit de stat locuinţe proprii, — însă pămîntul mai ales cel din Dobrogea, fiind slab ca calitate şi prin unele ocoale nisipos şi improductiv cum este de ex. în ocolul Sulina, nu se profită aproape nimic din venitul lui.

Din causa relei plate nu se găsesc oameni harnici pentru a fi angagiaţi ca pădurari şi acei cari se găsesc, în majoritate nu sunt de cît cei mai impropri, iar dintre cei mai inteligenţi şi mai apţi, nu primesc să fie pădurari, de cît aceia cari aŭ intenţiunea de a comite abusuri, leafa fiindu-le absolut insuficientă pentru existenţă.

Tot din causa relei plate a pădurarilor Statul suferă perderi considerabile fiind frustat într'o mulţime de moduri. Credem că e de prisos a mai cita exemple,—ele fiind foarte cunoscute atît de ministerul domeniilor cît şi de silvicultori.

In anul curent sub motive de economii budgetare, s'a redus personalul pepinierilor şi plantaţiunilor Statului, înlocuindu-se cu pădurarii din serviciul ordinar,—în acest cas înţelege ori-cine, că serviciul ordinar este într'o suferinţă mult mai mare ca în trecut, din causa împuţinărei personalului, fără a ne mai preocupa de soarta acestor lucrări, cari aŭ costat sume considerabile de baní şi cari din această întrerupere subită a lucrărilor, nu ar fi de loc surprinzător dacă, şi ar fi periclitat chiar existenţa lor.

Dacă cercetăm posiţia brigadierilor silvici, vom găsi că nici acestora nu le este reservată o soartă mult, mai fericită Se găsesc rapoarte oficiale, în care se citează casuri ca cutare brigadier silvic de ex. ar fi murit din causa miseriei. — salariul lunar de 50 lei ce primea, fiindu-i absolut insuficient pentru plata chiriei. a transporturilor, a procurărei hranei şi a îmbrăcămintei necesare.

Pentru a demonstra starea de inferioritate a tratamentului pădurarilor şi brigadierilor din serviciul silvic romîn faţă cu serviciile similare din Franţa, Austria, Prusia şi din Bucovina daŭ următorul tabel care indică tratativele actuale din acele ţări:

TABEL

de retribuţiunile anuale ale brigadierilor şi pădurarilor din Francia, Austria, Prusia, Bucovina şi România

FUNCŢIUNEA	Clasa	FRANCIA				în Austria	în Bucovina (fondul rotog.) Gr. Or.	în Prusia	în România	Observaţiune
		Servic. activ		Servic. sedentar						
		Decoraţi	Nedecoraţi	Decoraţi	Nedecoraţi					
	extra-clasă	1250	1200	1300	1300	n'are			n'are	In Prusia şefii de ocoale şi brigadierii silvici primesc afară de salarii: locuinţa gratuită şi materialul pentru încălzit, care se calculează cu 75 mărci la regularea drepturilor la pensie.
Brigadieri . .	I	1120	1100	1250	1200	600	750	1200—1680	1000	
» . .	II	1020	1000	1150	1100	500	625		800	
» . .	III	910	900	1050	1000	400	500		600	
Pădurari . . .	I	850	800	950	900		300	1100—800	300	
» . . .	II	750	700	(o singură clasă)			250		240	
» . . .	III	n'are					200		200	
		plata în franci				plata în florini (1 fl. valorează 2 lei şi 10)		plata în mărci. 1 marcă valorează 1 l. 25	plata în lei (fran 1	

Brigadierii silvici din Austria, afară de lefurile determinate prin tabelul de mai sus, primesc cheltueli de cancelarie pentru trebuinţele cancelariei oficiului, spese de transport, ca despăgubire pentru cheltuelile făcute în raionul încredinţat spre supraveghiare, cheltueli de montură, 18 stere lemne de foc, patru hectare teren spre folosinţă şi locuinţă în natură, având şi drepturi la pensie.

Dacă în Bucovina în gradul cel mai de jos pădurarii sunt plătiţi cu 35 lei lunar, iar în Franţa aproape cu 60 lei lunar, nu înţelegem pentru ce motive la noi să fie plătiţi aproape în majoritate cu 16 lei 65 %, căci în Rominia pădurarii aproape în majoritate sunt numai de cl. III-a şi ca să dovedesc aceasta voiŭ spune că din 252 pădurari cari sunt în inspecţiunea a III-a silvică, numai doui sunt de cl. I-a (a 300 lei anual).

Faţă de cele mai sus expuse, credem că e drept a cere, ca şi la noi să se amelioreze posiţiunea brigadierilor silvici şi a pădurarilor.

Ar trebui ca în special brigadierilor silvici din Dobrogea, cari încasează câte 7—8 mii de lei anual, de fie-care, din vîndări de lemne,—în afară de serviciul ordinar,—să li se plătească remisa de 5 % pentru dreptul de încasare, admiţînd că salariul le este plătit pentru serviciul ordinar de pază,—prin aceasta s'ar ameliora în mod simţitor posiţiunea lor, fiind-că aproape în majoritate sunt de cl. III şi cu 50 lei salariŭ lunar ce'l primesc, le este imposibil a face faţă nevoilor şi cu atît mai mult a fi corecţi în serviciu.

Este dar absolut necesar, ca şi la noi, să se acorde spese de transport, cel puţin cîte 30 lei lunar, fie-cărui brigadier din serviciul silvic esterior, pentru a servi în raionul ocoalelor unde funcţionează aceşti agenţi. — Neacordarea acestor spese, 'i ar pune în posiţiune să facă adesea ori transporturi pe socoteala celor interesaţi şi la rîndul lor să facă concesiuni, cari sînt cu totul defavorabile Statului. Lucru, care după cît ştim între altele s'a cerut deja de d-nu Inspector silvic I. P. Chihaia prin proectul de buget înaintat pentru viitorul an financiar.

* * *

Dacă voiŭ face o comparaţiune între tratamentul personalului silvic superior romîn cu cele similare din străinătate, voiŭ ajunge iarăşi la resultate identice, adică că posiţiunea personalului silvic romîn, este cu mult inferioară — a aceleia a personalului similar din alte state mari şi civilisate; — aşa vom găsi de ex, că în Austria gradele cele mai superioare din serviciul silvic, cari aŭ reşedinţa în Viena, sunt plătite cu 6000 fl. anual (12 600 lei) leafă, la care se mai adaogă 1000 fl. anual gratificaţie pentru locuinţă, plus cîte 17 fl. zilnic diurne cînd pleacă în interes de serviciu şi liber parcurs pe C. F. şi vapoare. Ne întrebăm: tot ast-fel sînt retribuite gradele corespunzătoare din serviciul silvic romîn ? !

Se comparăm gradul de şef de ocolo silvic din Austria, cu cel din Rominia: vom găsi că şeful de ocol silvic austriac, daca ar

avea reședința în Viena, va primi ca salariu anual 1300 fl. (2730 lei) plus 500 fl gratificație pentru locuință și cite 7 fl. zilnic cînd este plecat în afaceri de serviciu, deosebit $^1/_2$ reducție generală la parcursul pe căile ferate și vapoare. Urmează aceași întrebare ca și cea de mai sus: Tot ast-fel sunt retrebuite gradele corespunzătoare din serviciul silvic central romîn?

Dacă vom compara tratamentul personalului francez, vom găsi că administratori sunt plătiți cu 9 - 13000 fl. anual, un conservator cl. I este retrebuit anual cu 12000 franci, — de cl II cu 10,000 fr. de cl. III cu 9000 fr. etc., coborînd ast-fel treptat, pînă ce vom găsi că un absolvent al școalei forestiere de la Nancy, este retribuit la intrarea sa în serviciu silvic, cu 3000 fr. anual, cifră care este cu mult superioară aceleia cu care se plătesc absolvenții aceleași școale, la intrarea lor în serviciul romîn. In Francia agenții serviciului esterior, chemați a face parte din ad-ția centrală, primesc indemnitate de locuință, — Tot ast-fel este și la noi?

Eu cred că e drept ca absolvenți aceleași școale, ori unde s'ar găsi ei, să aibă dreptul a ajunge cam la aceași limită de salarii, iar nu acea carî s'aŭ destinat serviciului silvic francez, să ajungă pînă la 13000 lei anual, pe cînd colegi lor din serviciul romîn, să nu poată atinge de cît maximum 8400 lei anual!

Casul este identic cu cel din Austria, unde un silvicultor în gradul cel mai înalt poate ajunge să primească aproape 15000 lei anual, din care causă nu odată am auzit regretînd silvicultori, carî aŭ venit dins erviciul Austriac în cel romîn, unde credea că le surîde un viitor mai bun, dar unde comparativ nu aŭ găsit de cît o decepțiune.

Din cele expuse resultînd că tratamentul personalului silvic romîn este inferior al tratamentului serviciilor similare din străinătate, cer a se face organisarea serviciului silvic romîn, pe base analoage, cu ale celor din străinătate, iar pînă atunci, a se introduce în budgetul general al statului, propunerile făcute de inspectori silvici șefi de regiuni, carî sînt singurî competinți în a cunoaște nevoile serviciile ce le sînt încredințate, spre a se putea astfel, garanta bunul mers al serviciilor statului și a scăpa statul de pagubele considerabine ce încearcă, din lipsa unei organisații a corpului silvic.

B. D. Neagoe.

AMENAGIAREA PADURILOR DIN MUNȚI

Studiŭ critic dupe Guinier, Inspector silvic în Franța

I

Camarazii și toți aceia cari daŭ un óre-care interes desbaterilor din adunările noastre generale, conferințelor ce se țin la societatea «*Progresul silvic*» publicațiunilor din

«*Revista pădurilor*», au putut să constate cu cîtă solicitudine şi iubire de meserie s'a desbătut cestiunea exploatărei pădurilor de munte.

Fără a numi pe acei valoroşi silvicultori români, carî s'au silit a da o soluţiune favorabilă acestei cestiuni, de mare importanţă pentru silvicultura romînească, prin discuţiuni calde şi judicioase — căci pădurile din munţii noştri sunt aproape virgine pentru o exploatare sistematică — să mi se dea voe a pune sub ochii cititorilor studiul ce urmează, pe care eu apropiindu-mi-l în totul ca principii, doresc să aibă darul de a atrage atenţiunea celor de drept şi a ne decide în fine, de a rupe cu esitaţiunile şi încercările.

Prin studiul de faţă, se propune a se da amenagiamentelor pădurilor de munte o formă specială destinată de a uşura şi prin urmare a asigura aplicarea acestor amenagiamente, adică o dată cu executarea şi controlul operaţiunilor prescrise. Procedările noastre voese tot-de-o-dată, pentru crînguri ca şi pentru codri, ca toate parcelele să se razeme pe poteci s'au drumuri a căror adunare la un loc să formeze o reţea de căi de circulaţiune, sau de scurgere întocmită în mod raţional.

In ceia ce priveşte în special codri, se propune a se împărţi fie-care afectaţie în acelaş număr de parcele de întindere egală (sistemul Schvartz); a se da acestor parcele numere carî să urmeze în fie-care afectaţie, de a numerota afectaţiile plecînd de la o extremitate a seriei la cea-l-altă într'un aşa mod că, afară de o imposibilitate recunoscută, numerile parcelelor să se urmeze de la o extremitate a seriei la cea l'altă; în fine de a prescrie ca tăierile să percurgă succesiv parcelele după ordinea numerilor.

Ţinta noastră este în fapt de a da amenagiamentelor codrilor forma simplă a amenagiamentelor crîngurilor, singura pînă azi a căreia aplicaţiune strictă şi regulată este garantată de cadrul în care exploatările trebue să se mişte.

De alt-fel, cred că metoda de amenagiare zisă pe *întindere*, este încă susceptibilă de a primi modificaţiuni, că este permis de a scoate noui consecinţe din chiar principiul pe care se bazează aceste amenagiamente şi mai cu seamă de a'i întinde aplicaţiunea.

Pentru a ajunge la un sistem practic satisfăcător, am

fost înduplecat a recunoaşte, şi de a profesa sus şi tare, şi fără frică că este trebuincios a renunţa la parcelele delimitate numai după configuraţia terenului, şi pentru cel mai puternic raţionament trebue părăsită consideraţia nuanţelor populamentului. S'a observat pe lîngă acestea, că de cele mai multe ori se abuzează cînd se caută a se da de o parte toate terenurile cari diferă prin condiţiile solului şi cînd se gîndeşte a se forma astfel parcele naturale —, că chiar în casul cînd s'ar putea ajunge a se forma parcele în adevĕr naturale şi avînd acest caracter într'un mod incontestabil în ochiĭ tutulor silvicultorilor, utilitatea care ar fi de a lăsa să subsiste un asemenea mod de divisiune, în planul definitiv al amenagiamentuluĭ, n'ar putea sta paralel cu avantagiul saŭ mai bine cu necesitatea de a adopta divisiuni de formă regulată, cari sunt accesibile, lesne de parcurs şi mai cu seamă ale căror limite să poată fi găsite imediat fără eroare saŭ esitaţiuni posibile, în fine divisiuni de întindere egale cel puţin pe afectaţiune, cu scopul de a simplifica cadrul amenajamentuluĭ.

Acum abia mai este nevoe să adăogăm că amenagistul este liber de a proceda la formarea provisorie a parcelelor delimitate după configuraţia terenului saŭ nuanţele masivului, dacă această muncă se găseşte utilă pentru studiul şi descrierea generală a pădurii; dar acest parcelar, întreprins cu un scop de folosinţă pentru a zice astfel personală, nu va trebui să lase urme în amenagiamentul definitiv.

Aşa dar, noi am emis ca principiu fundamental că creaţiunea unei sistem complect şi raţional de poteci putînd să servească imediat circulaţiunei cu piciorul, trebue să preceadă toată operaţiunea amenagiamentuluĭ propriŭ zis.

Ni se va rĕspunde (şi ni s'a răspuns deja) că studiul şi stabilirea unuĭ astfel de sistem de drumuri constitue o lucrare absolut distinctă chiar de studiul amenajamentului Dar aci este o obiecţiune absolut zadarnică, o simplă cestiune de cuvinte, căci dacă este convenit, că amenagiamentul este adunarea la un loc a operaţiuniler necesare pentru fixarea tratamentului pădurei şi mersul exploatărilor, dacă se adopă această definiţiune, care ne pare cea mai sănătoasă, va trebui ca amenagiamentul astfel conceput să cuprindă nu numai traseul potecilor şi drumurilor pe cari să se spri-

jine divisiunile pădurei de amenagiat, dar chiar studiul general al căilor de comunicaţie şi de scóterea a lemnelor. Şi această muncă cu traseul potecelor, ce separă parcelele nu se poate face independent de amenagiament, căci numai amenegistul poate şti de exemplu, dacă trebue să facă parcele de mare sau mică întindere, dacă prin urmare potecile paralele vor trebui să fie mai mult saú mai puţin apropiate El singur are să determine separaţiunile seriilor, limitele zonelor de rezervă; are să dirigă el singur aşa dar această lucrare.

De alt fel noi ne am justificat ideile din punctul de vedere al principiilor : am demonstrat că modul nostru de a procede este corect cît pentru metoda filosofică, metodă fără care nu este posibil de a întreprinde o lucrare complexă şi mai cu seamă fără care cine-va riscă de a se rătăci, de *se îneca în detalii* şi a pierde din vedere scopul final.

In fine ne am luat sarcina de a examina de aproape şi a respinge obiecţiunile deja formulate, saú a le avea în vedere la punerea în practică a procedeurilor noastre.

Să ne fie permis înainte de a continua studiul nostru asupra amenagiării codrilor din munţi, de a insista asupra unuí punct, asupra unuí fapt, la care toate cele alte cestiuní sunt subordonate, adică :

Cine-va nu ar cunoaşte că în adevĕr o pădure este amenajată dacă nu ar putea să o parcurgă foarte lesne în toate sensurile. Cele mai înţelepte combinaţiuní, vederile cele mai profunde ale amenagistului vor fi absolut zadarnice în o pădure în care toată activitatea şi toate forţele agenţilor vor fi absorbite de osteneala fisică a operaţiilor.

Noi mergem mai departe : în orí-ce pădure prăpăstioasă, divisiunea în parcele va dispare în curînd, *chiar cînd s'ar lua toate mĕsurile de a se hotărnici acele parcele,* tot de-auna cînd limitele nu se vor găsi pe o potecă, adică ori de cîte orí ele nu ar putea fi găsite fără căutărí şi fără încercări mai mult saú mai puţin penibile în mijlocul desişurilor, stîncilor, rîpilor ; orí de cîte orí în fine, cînd liniile de limită, cel puţin cele ce sunt trase în sens orizontal, nu vor fi lesne de percurs

Un amenagiament, întocmit în aşa de rele condiţiuni, pentru ca să fie aplicat, ar trebui să se dubleze forţele, activitatea, timpul agenţilor ; dar în adevĕr, dacă cine-va ar putea, după voia sa, să dispună de acele elemente, ar trebui să li se dea o mai bună întrebuinţare, în loc de a le lăsa să se uzeze, în lupte sterile, contra dificultăţilor materiale.

Ştim că mulţi lectori ne vor spune, că exagerăm şi că avem *parti pris* ; dar cine-va trebue tot-d'auna să rabde asemenea critice, cînd caută să dea la lumină un adevĕr oare care în ordine practică de lucruri, mai cu seamă cînd trebue să resulte din acest adevăr, presupus o dată recunoscut, o modificaţiune mai mult sau mai puţin importantă în procedările aplicate în genere.

Şi de sigur, dacă ast-fel nu putea, fi în mod inevitabil, tendinţa oamenilor de meserie, dacă obiceiurile şi tradiţiunile nu voiau pînă azi ca amenagiamentele pădurilor de munte să fie simple imitaţiuni literale, servile ale amenagiamentelor pădurilor de cîmpie sau de coline, cu toată diferenţa manifestă a condiţiunilor şi necesităţilor serviciului, — negreşit, noi nu ne am fi luat sarcina de a demonstra un lucru care este evident *a priori*, anume : înainte de a întreprinde lucrările ce le reclamă exploatarea regulată a unei păduri, trebue, început prin a lua în stăpînire terenul, dacă e posibil a ne exprima ast fel, adică a'i face drumuri !

De altmintrelea avem convingerea profundă, că în resumat, noi nu facem alt-ceva, de cît traducem şi exprimăm ideile şi impresiunile agenţilor, carĭ aŭ o lungă practică la munte.

In fine noĭ reamintim aci, pentru a nu mai reveni şi pentru a ne pune la adăpost de orĭ-ce rău înţeles, că studiul nostru n'are în vedere de cît pădurile aşezate pe terenurĭ prăpăstioase, cum sunt mai toate din munţii noştrĭ Carpaţĭ.

Va urma

N. Manolescu,
SUB-INSPECTOR SILVIC

ESPERIENȚE

făcute în Germania și Austria, privitoare la introducerea unor specii lemnoase exotice.

(Urmare)

N) Pinus Jeffreyi, Engelman. Murray, Balfour

Această specie de pin, este adusă din provinciile Oregon și California, unde atinge o dezvoltare în înălțime până la 60 metri Se mulțumește cu condițiuni mediocre, vegetează și pe soluri consistenente. Gerul nu'l vatămă Modul de cultură este acelaș ca și pentru pinul silvestru. Pentru însemințarea unei suprafețe de 1 ar, sunt necesare 4 kgr. de semință.

O) Pinus laricio, Poiret, var corsicana

Pinul negru de Corsica provine din regiunea muntoasă a insulei Corsica. Se mulțumește cu condițiuni mediocre; preferă solurile calcaroase, profunde, afinate și răcoroase. Vegetează și pe terenurile șesoase, stâncoase, aride, uscate și umede, apoi pe cele ușure, și pe cele rigoroase..

Ameliorează solul prin scuturarea unei abundente cantități de ace, esterminând paragina [1]).

Vegetează atît la câmp și colină cît și în regiunea muntoasă, până și în regiunea molidului.

Une-orî gerul îi produce vătămări fără însă a'i ocaziona uscarea.

Umbrirea o suportă în foarte mică măsură. Produce sămință de bună calitate deja la virsta de 20 anî.

Este expus vătămărei de către zăpadă; vînatul nu-i ocazionează stricăciuni ca pinului austriac.

Modul de cultură este acelaș ca pentru pinul austriac.

P) Acer californicum (Torrey, Gray).

(Acer negundo Californicum' nu însă specia Acer negundo. L.). Această specie de arțar provine din California. Creșterea lui

[1]) Paragină se chiamă unele plante din familia Ericaceelor, numite și Tienca (Erica, Calluna, etc.).

este foarte repede in tinereţe. Suferă une-ori vătămări din partea gerului. Utilizabil pentru cring.

Experienţe mai detailate privitoare la raportul lui de cultură lipsesc Modul de cultură este acelaş ca la specia acer pseudoplatanus.

Q) **Acer saccharinum**, **Vangenheim** (Acer nigrum, Michau)

Această specie se mulţumeşte cu condiţiuni mediocre in ce priveşte fertilitatea solului; preferă solurile răcoroase şi umede vegetează pe solurile profunde şi semi profunde, pe cele dulci şi pe cele riguroase.

Faţă cu gerul este resistent. Produce sămînţă de timpuriu (la vîrsta de 15 ani) şi aproape in fie-care an.

Modul de cultură este acelaş ca pentru specia acer pseudoplatanus.

R) **Acer dasycarpum**, (Ehrhart).

Această specie de arţar de provenienţă din America, ajunge o desvoltare in inălţime la 20 metri. Vegetează atăt pe soluri uscate cit şi pe cele umede, pe cele afinate şi pe cele consistente. Resistă in contra gerului. Creştera lui este foarte vioaie, in tinereţe, adesea-ori ca arbore isolat se face foarte crăcănaş. Produce sămînţă deja la vîrsta de 35 ani şi aproape in fie-care an. Sămînţa se coace aci pe la mijlocul lunei lunie.

Transplantarea se face foarte uşor Modul de cultură este acelaşi ca pentru specia acer pseudoplatanus.

S) **Fraxinus pubescens** (Samarck).

Frasinul roşu. il priesc solurile riguroase uscate. Sămînţa răsare numai după un an. Modul de cultură este acelaşi ca pentru specia acer pseudoplatanus.

T) **Betula lenta** L.

Această specie de mesteacăn s'a introdus in Europa centrală din Noua Scoţie şi ajunge o desvoltare in inălţime până la 20 metri. Esperienţele privitoare la raportul ei silvic sunt foarte limitate. Vegetează pe solurile dulci şi pe cele riguroase, cum şi pe cele superficiale. Aproape toate regiunile s'a dovedit forte faţă de ger.

Desvoltarea în tinereţe este repede. Este espus vătămărilor de către epuri. Plăntuţele se cresc ca şi cele de mesteacăn indigen. Înfiinţarea de populamente numaĭ pe suprafeţe deschise.

U) **Populus serotina**. (Th. Hartig).

Probabil că este o varietate provenită în urma cultivăreĭ speciei Populus monilifera. Îi priesc solurile de o fertilitate mediocră cu privire la părţile lui constitutive minerale. Preferă solurile umede afinate şi profunde (nisipoase), vegetează şi pe solurile răcoroase, umede şi riguroase. Gerul nu-l vatămă. Desvoltarea este foarte rapidă. Esenţă cu temperament robust pronunciat; reclamă o posiţie spaţioasă. Înverzeşte tirziŭ. Modul de cultură este acelaşi ca pentru speciile indigene de plop.

V). **Populus monilifera**. Aiton. (Plopul comun de Canada).

Raportul de desvoltare este acelaşi ca la specia P. serotina.

Se afirmă că, esenţele mascule se desvoltă mai rapid ca cele femenine. Modul de cultură este acelaşi ca pentru speciile indigene.

Pe lîngă speciile amintite mai sus se recomandă pentru a se face încercări de introducerea în masivele pădurilor noastre încă următoarele : catalpa specioasa, Warder, de provenienţă din America de Nord. lemnul eĭ este foarte durabil; apoĭ Siriodendron tulipifera, S. specie absolut robustă faţă de geruri şi în fine speciile Quercus Alba S., Tsugo (abies :) Mertensiana, Carriére, de provenienţă din Americă de Nord.

Amicul pădurilor.

Proect general de organizarea serviciului silvic din Rominia

în comparaţie cu cel din Franţa

«Vechiul sistem d'a ne mulţumi să exploatăm neîncetat pădurea, fără să facem absolut nimic in schimb. nici cea mai elementară lucrare de amelioraţie sau de întreţinere, trebue părăsit».

«Dacă vom continua tot ast-fel, se vor deteriora cu totul nu numaĭ rezervele, dar şi însăşi pădurile».

«Regiunea de cimpie a Rominiei era un vast masiv păduresc, întrerupt de poenĭ mari in care se făcea agricultură, acum..... re-

giunea de cimp a țăreĭ, este un imens lan agricol, stropit ici colea cu păduri».

«Ĕĭ (Silvicultorii) sunt datori să stăruiască fără preget în aceste propuneri de amelioraţie».

N. R. Danilescu Revist. păd. Oct. 97.

Sunt sigur că toţi silvicultorii ţăreĭ Romînescĭ sunt de perfect acord cu bunele intenţiunĭ exprimate în energicele frase de mai sus, şi că nu se pot aduce la îndeplinire dorinţele noastre de cît organizîndu-se serviciul silvic.

Organizarea luĭ este temelia pe care trebue să se razime progresul, cultura pădurilor. Ele formează «o ramură atît de însemnată din bogăţia naţională».

De mult timp se agită chestiunea organizărĭĭ serviciuluĭ silvic, de mult timp s'a simţit necesitatea ameliorărĭĭ pădurilor noastre, de mult timp s'a văzut importanţa mare ce aŭ pădurile cu deosebire din punct de vedere economic şi cultural, şi totuşĭ pînă acum, nu am avut fericirea să vedem măcar votată legea organizărĭĭ serviciuluĭ silvic.

Astăzĭ pentru maĭ multe milioane importăm material lemnos brut şi fasonat şi pentru alte milioane se perd în fie-care an veniturile pădurilor prin lipsa lor de cultură saŭ ameliorare, din lipsa de organizare a corpuluĭ silvic, din lipsă de fondurile necesare.

Toate cele-l'alte ramurĭ ale ţăreĭ noastre ca: Administraţia propriŭ zisă, Administraţiunea financiară, Magistratura, corpul sanitar (medicĭ veterinarĭ şi umanĭ), armata, corpul didactic etc. toate aŭ primit la timp organizarea cerută de civilisaţiunea actuală, numaĭ corpul silvic a rămas în urmă, numaĭ în mijlocul pădurilor nu s'a introdus civilizaţiunea orĭ cultura reclamată de timp, deşi astăzĭ numaĭ în mijlocul codrilor domnesce întunericul nestrăbătut al codrilor de odinioară, deşi cele maĭ marĭ venitură ale ţăreĭ se aduc de corpul silvic prin Ministerul Domeniilor.

Iată în scurt cîte-va din punctele principale pentru organizarea serviciuluĭ.

1) Să se voteze un proect de lege în care să se prevadă modul de primire şi avansărĭ în corp, apuntamentele personaluluĭ ameliorate. Personalul atît inferior cît şi superior, ca pădurarĭ, brigadierĭ şi silvicultorĭ de toate gradele mărit şi ca numĕr, cu deosebire brigadierĭ şi pădurarĭ. La Minister şi pe la Inspecţiunĭ se găsesc multe proecte de organizarea serviciuluĭ.

2) Şcoala de silvicultură care formează viitori maeştri în ale pădurilor să fie permanentă şi absolvenţii cu diplomă saŭ certificate să aibă un viitor asigurat la eşirea lor din şcoală, precum şi în timpul serviciului. Dacă prima promoţiune a şcoalei de la Brăneşti abia acum a găsit locurĭ şi numaĭ unul a putut fi numit prin întîmplare guard general cl. II, ce se va face cu promoţiunea anului viitor? Trebue să ne gîndim din timp, căcĭ a gîndi e maĭ uşor, a face e maĭ greŭ, de-o-camdată să facem măcar ce este maĭ uşor. Aspiranţilor de silvicultură să li se ceară bacalaureatul saŭ opt clase licee după noua organizare a învĕţămîntului secundar, adică să fie absolvenţĭ de liceŭ. Numĕrul celor admişĭ în şcoală să fie limitat de ex. să nu se primească de cît 10 elevĭ în anul I-iŭ al şcoalei speciale de silvicultură.

Pentru ca şcoala de silvicultură să fie permanentă cred că ar fi folositor, şi foarte bine, ca să se alipească pe lîngă şcoala de poduri şi şosele, iar şcoala actuală de la Brăneşti, să rămînă ca şcoală de Brigadieri, cărora să li se ceară cel puţin patru clase primare şi să fi satisfăcut serviciul militar şi obţinut gradul de sergent. Dintre bridadieri care se vor distinge în serviciŭ şi dupe un timp de 10 ani să poată trece în corpul silvic cu cel întăĭ grad d. e. guard ajutor unde să poată avea dreptul să avanseze pînă a gradul de sub-inspector dacă se vor distinge în serviciŭ.

Elevĭ şcoalei speciale de silvicultură vor face (la inceput) în comun toate cursurile şcoalei de poduri şi şosele în primiĭ anĭ, iar în ceĭ doĭ din urmă anĭ, vor face numaĭ cursurĭ speciale de silvicultură şi escursiunĭ în timp de o lună saŭ două pe an cu lucrărĭ practice.

Statul Francez cheltueşte anual pentru întreţinerea şcoalei de la Nancy 104,250 leĭ, iar pentru şcoala de brigadierĭ de la Barres cheltueşte 27,750 leĭ plus 33,685 cheltuelĭ pentru materialul şcoalelor de la Nancy şi Barres, adică în total pentru ambele şcoli se cheltueşte 165,685 leĭ pe an.

In promoţiunea 59 din 1885 aŭ terminat şcoala 14 elevĭ, în a 60 promoţiune din 1886 aŭ terminat 17 elevĭ. In prima promoţiune de la 1826 aŭ terminat 11 elevĭ, în a doua promoţiune din 1827 aŭ terminat 10 elevĭ, în a treia 14 etc

Toţi ceĭ 17 elevĭ din promoţiunea 60 al anului 1886 aŭ fost primiţĭ în serviciul statului cu gradul de guarzĭ generalĭ cl. 5 şi prin decretul No. 23.242 din 28 Decembre 1886, aŭ fost puşĭ pe tabloul de avansare la gradul de guarzĭ generalĭ de clasa treia, iar 18 bri-

gadieri aŭ fost avansaţi guarzi stagiari, cari la rindul lor aŭ fost avansaţi guarzi generali clasa a cincia, ceea-ce de sigur constitue o incuragiare puternică pentru brigadierii cari se disting in timpul serviciului.

3) *Serviciul exterior şi Administraţiunea centrala.*

Trebue bazat pe «Diviziunea muncei» după necesităţile sau lucrările ce avem de făcut. Pentru acest scop vom divide serviciul central şi exterior în 4 secţiuni.

Secţiunea I-a Administraţiunea propriu zisă cuprinzind intreţinerea pădurilor: drumuri, poduri, şanţuri, hotarele pădurilor etc. Poliţia silvică, legea vinatului, pescuitului, legea minelor, intreţinerea şi reparaţiunea construcţiunilor şi caselor forestiere, Personalul şi materialul. Şcoala de silvicultori şi brigadieri.

Secţiunea II. Amenajarea pădurilor şi ridicarea în plan a tuturor pădurilor statului in mod detaiiat ca să se ajungă la formarea chartei silvice a statului în mod precis.

Lucrări de ameliorare: curăţituri şi răriturl.

Prin regulamentul special se vor determina în fie-care regiune saŭ inspecţiune la care anume păduri trebuesc aplicate pe ocoale lucrările de ameliorare adică curăţituri şi răriturl Doi sub-inspectori şi cu şefui de ocol vor determina pe faţa pămintului intinderea de pădure pe care trebue să se aplice anual tăerile de ameliorare şi în fie-care an vor da instrucţiuni inscris şi verbal de modul cum să se aplice sub controlul anual a Inspectorului respectiv.

Secţiunea III-a repopulări. Plantaţiunea poenilor şi locurilor goale din păduri, reimpădurirea coastelor şi dealurilor neproductive a cimp şi la munte. Impădurirea locurilor cuprinse in perimetrul pădurilor etc.

Secţiunea IV. Vinzările din produsele accesorii, predări şi primiri de parchete, punerea în exploatare a pădurilor pină la facerea amenajamentelor şi apoi aplicarea lor.

In fruntea tuturor acestor secţiuni va fi Directorul General al pădurilor.

In locul regiunilor saŭ inspecţiunilor de azi se vor infiinţa trei regiuni, avind fie-care regiune cite un Inspector General, şi fie-care regiune să fie impărţită în trei saŭ patru inspecţiuni saŭ conservaţiuni, iar inspecţiunile impărţite în circumscripţiuni şi ocoale silvice. Aceste de-o-camdată.

In Francia tot serviciul este impărţit in: 1) Serviciul exterior, 2) Serviciul impăduririlor, 3) Serviciul amenajarilor, 4) Ser-

viciul forestier din Algeria, 5) Invăţămîntul şi studiul ameliorăţiunilor pastorale.

Toată ţiara era împărţită în anul 1887 în şapte regiuni din care una în Algeria.

Suprafaţa pădurilor Statului din toată Francia este de 1.020.106 hectare iar suprafaţa pădurilor comunale şi stabilimentelor publice este de 1.922.137 hectare.

Suprafaţa pădurilor statului din Rominia se consideră a fi 800.000 hectare, de oare-ce pădurile Statului nu sunt măsurate în cea mai mare parte de aceia nu se ştie pozitiv care să fie suprafaţa totală a pădurilor sale. De asemenea nu se ştie nici suprafaţa pădurilor ce aparţin comunelor şi stabilimentelor publice chiar de vor fi măsurate. Din datele ce avem, se vede că suprafaţa pădurilor Statului Romîn sunt mai mici numai cu o pătrime de cît ale statului Francez.

(Va urma)

I. Corodeanu
Guard General sylvic.

LEGISLAŢIUNEA CORECŢIUNEI TORENŢILOR IN AUSTRIA [1])

(URMARE).

Anexa B.

Legea de la 13 Martie 1883

Privitoare la subvenţiunea din resursele Statului pentru Tirol, din causa inundaţiunilor anului 1882.

. . . . . .

§ 3. In scopul lucrărilor necesare pentru apărarea în contra inundaţiunilor la rîurile: Drau, Rienz, Eisack, Brenta Sarca şi la parte din Etsch, de la Sacco pînă la hotarul ţărei şi pentru a putea apăra respectivele teritorii atinse, apoi pentru fixarea lui Avisio, Noce şi a acelor torenţi, carî se revărsa în rîurile menţionate şi carî sunt foarte periculoase, în fine, pentru desecarea şi fixarea terenurilor muntoase din acele localităţi, Statul va contribui cu suma de 6.800.000 florini.

Această sumă, în care nu se coprind lucrările, carî trebuesc făcute de Stat din capitolul «pentru administrarea şo-

1) A se vedea «Revista pădurilor» pe lunile Iuliu şi August a. c.

selelor,» se va acorda în condițiunile prevĕḑute de §§ 4—8, și în rate anuale egale, carĭ se vor ordonanța trimestrial și anticipativ.

§ 4. Lucrările menționate la § 3, se vor considera ca afacerĭ privitoare pe respectiva țară, observându-se dispozițiunile legeĭ de față și după necesitate pe cale legislativă a respectiveĭ țerĭ, se va regula obligațiunea de contribuire și pentru cei interesațĭ.

§ 5. Aceste lucrărĭ (întreprinderĭ), se vor efectua, în timp de șease anĭ, începînd din anul 1883.

§ 6. Pentru executarea lucrărilor se va constitui un fond, care va purta numele: «Fond pentru regularea apelor.»

In acest fond se vor vĕrsa:

a) Suma de 2.523.200 florinĭ, carĭ s'a destinat deja de Camera provincială, din resursele țĕreĭ, prin decisiunea de la 30 Noembre 1882 pentru scopurile arătate în § 3.

b) Contribuirea Statuluĭ (§ 3).

c) Contribuirile acelor interesațĭ în causă, după dispozițiia fie-căruia în special.

d) Produsul din vînḑarea terenurilor, carĭ se vor dobîndi cu ocasia executăreĭ lucrărilor de torenți.

Din fondul pentru regularea apelor, se, vor plăti cheltuelile, carĭ se vor face cu executarea lucrărilor în regie, cheltuelile pentru lucrările deja executate, din causa mareĭ urgențĭ, pe socoteala Statuluĭ și a provincieĭ, precum și cheltuelile pentru întreținerea lucrărilor executate în timpul indicat în § 5.

§ 7. Suma cu care provincia va contribui (§ 6, lit. a), se va vărsa fondului pentru regularea apelor, anticipativ, în rate anuale trimestriale, egale, în intervalul de timp menționat în § 5.

§ 8. Se va institui o comisiune provincială, cu reședința în Insbruck, sub președenția șefuluĭ provincieĭ sau loc-țiitoruluĭ sĕu, care comisiune va consista:

a) Din delegațĭ aĭ serviciuluĭ Statuluĭ;

b) Din membri, carĭ vor fi delegațĭ de comitetul țăreĭ, luându-se în considerație părțile respective ale țărĭ, și din membriĭ technicĭ, aĭ consiliuluĭ provincial.

Această comisiune va fixa un program, care va conține lucrările ce sînt de executat conform § 3 și care va tre-

bui să fie aprobat de administrațiunea statului, în înțelegere cu consiliul provincial, în care se va prescrie și ordinea de executarea lucrărilor.

La fixarea programului, se va avea de normă, că acele lucrări vor trebui executate în primul rînd, carî sînt mai urgente și mai indispensabile pentru apărarea țărei, în contra inundațiunilor.

Comisiunea va fixa apoi proectele și devizele pentru fie care lucrare în parte, va ordona și dirigea executarea acestor din urmă, va supraveghea lucrările făcute în timpul construirei și va administra fondul de regularea apelor.

Dispozițiunile amănunțite privitoare la numărul membrilor și formarea comisiunei, se vor face de guvern, în înțelegere cu comitetul provincial.

Anexa C.

Legea de la 7 Februarie 1888.

Pentru ataşarea agenților Statului, la proectarea și dirigiarea ucrărilor de corecțiunea torenților.

§ 1) Pentru proectarea și dirigiarea lucrărilor, ce aŭ de scop abaterea nestricăcioasă a apelor de munte, chiar și cînd respectiva lucrare nu s'ar propune saŭ executa de Stat, ci de provinciĭ, comune orĭ alțĭ interesațĭ, ministerul de agricultură poate încuviința, ca agenții secțiunei silvicotechnice de corecțiunea torenților, să se ocupe cu aceste lucrări, în care caz, cu privire la cheltuelile ce se vor causa prin aceasta, se vor avea de normă următoarele dispoziții:

1) La lucrări, carî pe baza unei legĭ speciale, se vor subvenționa de Stat, în înțelesul al. 2 de la § 1 al legei din 30 Iuniu 1884 (*t. l. i.* No. 116) toate apuntamentele agenților ataşațĭ, din menționata secțiune (salariĭ, adause de activitate, adause de construcțiĭ și alte onorariĭ), se vor plăti din fondurile destinate pentru acea lucrare, respectiv când va fi vorba de ante-proecte se vor plăti din respectivele fonduri.

2) La întreprinderi, ce se vor subvenţiona din fondul de ameliorațiune al Statului, în înţelesul § 6 al legei din 30 Iuniu 1884 (f. l. i. No. 116) ori ca întreprinderi mai mici (§ 12 al aceleaşi legi), cari vor fi susţinute din creditul subvenţiunilor, de regulă cheltuelile agenţilor ce le sînt ataşaţi, se vor plăti de asemenea din propriele fonduri ale întreprinderii: se poate totuşi în cazuri demne de luat în consideraţiune, întocmai ca şi la întreprinderile cari de şi nu primesc în numerar nici o subvenţiune, totuşi ar merita şi ar avea lipsă de un ajutor de la stat, în asemenea cazuri ministrul de agricultură poate dispune ca agenţii sus menţionaţi, să se ocupe gratuit de totul sau numai parţial.

§ 2) In caz dacă nu se pot acoperi cheltuelile pentru întreţinerea secţiunei silvico-technice i. r. de corecţiunea torenţilor, aplicîndu-se dispoziţiunile § 1 al. 1 şi 2 al prezentei legi, pentru repartizarea acestor cheltueli asupra lucrărilor în regie, sau prin suplimente din ele, atunci se vor face cheltuelile din fondul de ameliorațiune al statului, care există în baza legei din 30 Iuniu 1884 (f. l. i. No. 116).

§ 3) Ministrii de agricultură şi cel de finanţe sînt însărcinaţi cu executarea prezentei legi.

Ordonanţa Ministerului de Agricultură, în înţelegere cu cel de Interne, de la 18 Dec. 1885.

Privitoare la redactarea şi depunerea proectelor generale pentru lucrările de corecţiunea torenţilor (abaterea nestricăcioasă a apelor de munte).

Pe basa şi la executarea dispoziţiunilor § 9 şi 11 ale legei de la 30 Iunie 1884 (f. l. i. No. 114) privitor la redactarea şi depunerea proectelor generale pentru măsurile de abaterea nestricăcioasă a apelor de munte se dispună următorele:

I. Redactarea proectului general

Proectul general, pe basa căruia se obţine declaraţiunea utilităţei publice, a lucrărei propusă, în înţelesul § 10 al legei, va trebui să coprindă:

1. Expunerea circumstanţelor importante, carĭ există în basenul apeĭ de munte, propusă spre corectare.

In această expunere se vor explica maĭ cu deosebire: Situaţiunea exactă a câmpuluĭ de lucru, întinderea şi raporturile orografice, geologice şi climatice din basenul apeĭ de corectat, acţiunea torentuluĭ şi causele sale probabile, pe cât se ştie timpul primelor puhoae şi intervalele în carĭ sau repetat, proporţia pădurilor din localitate cu deosebire dintre acelea din basenul apeĭ de corectat în general şi acele imediat vecine torentuluĭ, cultura pădurilor existente în basenul apeĭ de corectat, eventualele eĭ lipsurĭ şi mijloacele pentru înlăturarea acelor lipsurĭ, felul exploatăreĭ şi al folosireĭ pământurilor agricole, în basenul apeĭ de corectat şi creşterea vitelor din acest raion; degradarea pământuluĭ provocată cum-va şi paguba resultată din aceasta, pericolele existente sau probabile, carĭ ar resulta din continuarea stăreĭ actuale şi avantagiile ce s'ar produce prin corecţiune, asupra locurilor imediat vecine şi pentru împrejurimele torentuluĭ; în sfârşit influenţa lucrărilor de corecţiune asupra stabilimentelor industriale existente, carĭ utilizează apa ca forţă motrice, saŭ asupra acelora, carĭ au trebuinţă de apă multă, precum şi asupra apelor vecine.

2. Represintarea situaţiuneĭ cu limitele aproximative ale câmpuluĭ de lucru (perimetru, teritoriu de corectat § 1 al legeĭ) şi indicarea lucrărilor atât din canal cât şi din afara acestuia.

Această representare consistă:

a) *Din charta generală*

Ca atare, are să servească o chartă a statuluĭ major, în proporţiunea de 1 m. 75.000 saŭ 1. 25000, care va conţine tot basenul apeĭ de munte şi în cas de trebuinţă, vecinătatea acestuia, precum şi curbele de nivel, împreună cu cotele de înălţime respective necesare la represintarea terenuluĭ. Raionul apeĭ de corectat, se va represinta cu coloare albastră deschisă, iar câmpul de lucru aproximativ se va încadra cu o bandă violetă.

Charta generală, va coprinde apoĭ indicaţiunile tuturor ucrărilor de a existente, precum şi a celor propuse ca: ia-

zuri, lucrări de artă pentru consolidare sau de abatere (barage, traverse fundamentale, lucrări de drenagiu etc.) şi eventualele surpături mai mari, prăpăstii şi rîpe.

b) Din planul de detaliu.

Planul de detaliu, se va redacta pe scara de 1:1000 pînă la cel mult 1:5000 şi va coprinde numai acele părţi ale cîmpului de lucru, în cari se vor executa zidării şi alte lucrări pentru abaterea nestricăcioasă a apei.

In acest plan de situaţiune, care va fi orientat cu Nordul în sus şi cu Vestul către partea stîngă, terenul trebue să fie representat prin curbe de nivel, brune închise, apoi se vor indica toate satele, cătunele, clădirile isolate şi şoselele, căile ferate, drumurile şi potecile existente, în această parte a cîmpului de lucru, şi cu deosebire toate cursurile de ape, canalurile, lucrările de drenagiu, irigaţiune, udare (Berieselung), apele stagnante şi pămînturile mlăştinoase, în sfîrşit surpăturile, (alunecările de pămînt în mase mari), prăpăstiile şi rîpele. Lucrările de artă existente de iazuri, consolidare şi de abatere, se vor desemna cu coloare neagră, iar lucrările de felul acestora propuse spre executare, se vor desemna cu coloare roşie de chinovar (rouge de cinabre).

3) Profilul longitudinal, împreună cu profilele sale transversale, cele mai importante.

Profilul longitudinal, se va face în două exemplare pentru toată prelungirea apei de corectat, precum şi pentru afluenţii coprinşi în corecţiune.

Un exemplar pe scara 1:1000 pentru lungimi şi de 1:100 pînă la 1:200 pentru înălţimi, cu gradaţiunea planului orizontal, din 10 în 10 metri.

Al doilea exemplar pe scara de 1:1000, atît pentru lungimi cît şi pentru înălţimi, va avea gradaţiunea planului orizontal, de la 100 la 100 metri.

In ambele exemplare, ale profilului longitudinal, se vor desemna cu coloare neagra, toate lucrările de artă existente, de iazuri sau de consolidare şi cu coloare roşie de chinovar cele identice, ce se vor construi din nou şi cu co-

loare roşie deschisă toate aluviunile ce se aşteaptă a se depune.

Cotele se vor trece în ambele exemplare, în cel de al doilea însă numai într'atîta, în cît aceasta ar fi posibilă, fără a altera claritatea.

La profilul longitudinal, se va anexa un număr de profile transversale de la apele principale, cît şi de la afluenţi, pe scara de 1 : 100 pînă la 1 : 200; starea pămîntului găsită în matca sa, precum în ambele maluri, se vor represinta cu culori, iar stratificaţiunea prin umbrire.

Staţionarea şi descrierea profilelor longitudinale şi transversale, a planurilor de situaţiune vor trebui să coincidă astfel că asupra identităţei unui punct de pe diferitele planuri, să nu poată exista nici o îndoială.

4) Planuri (tipuri normale de lucrări de artă mai simple), pentru iazuri, consolidări şi abateri. Aceste planuri (respectiv tipuri), se vor redacta pentru construcţiuni mai mari, pe scara de 1:100; pentru altele mai mici ca drainuri şi altele asemenea, pe scara de 1:20 până la 1:50. Lucrările de artă, pentru iazaturi sau de consolidare se vor representa atît în planul orizontal (proecţiune orizontală) cît şi în planul faţadei (elevaţiune, aufriss) şi în secţiunea transversală, adăogîndu-i se acesteia o descriere scurtă a lucrărilor; pentru construcţiuni mai mici este suficient, represintarea secţiunei transversale.

Cu unitate de măsură pentru toate desemnurile cartografice şi planurile prescrise prin presenta ordonanţă, se va aplica mesura metrică şi asupra fiecărei anexe a lucrărei să se desemneze scara de proporţie redusă, scriindu-se d'asupra numerele corespunzătoare din proporţiune.

5) Descrierea sumară a acelor lucrări, din cîmpul de lucru, cari au de scop executarea sau funcţionarea (efectul) construcţiunilor propuse pentru albie, sau cari au de obiect înlăturarea directă a inconvenientelor actuale.

Aci aparţin mai ales dispoziţiunile pentru procurarea materialului şi pentru comunicaţiunea pe cîmpul de lucru (drumuri, căi pentru vagonete, poteci, etc.) precum şi împedicarea rîpilor mari, cari ar periclita lucrul în albie şi strîmtorarea văilor prin surpături; apoi mesurile (dispoziţiunile) pentru drenagiu, fixarea terenului, împletituri, îm-

pădurirĭ, etc., pentru a aduce cîmpul de lucru într'o stare stabilă, care să ofere destulă resistenţă influenţelor naturei.

Pentru drenage de o întindere mai mare, carĭ cer executare de lucrărĭ însemnate, cu galeriĭ subterane, canaluri, tăiaturĭ adînci, etc., saŭ un sistem întreg de astfel de lucrărĭ, se va depune un proect deosebit şi se vor indica pe planul de situaţiune, suprafeţele de desecat.

6) Un devis sumar de cheltuelile pentru lucrărĭ în albie şi construcţiunile carĭ 'ĭ aparţin, cum şi pentru cele-alte măsurĭ din câmpul de lucru.

Acest devis se va face pentru tôte lucrările de executat şi va conţine pe de o parte, categoriile în parte ale lucrărilor technice ca: lucrărĭ de pămînt şi de regulare, construcţiunĭ, taluse, împletiturĭ, împăduriri, inerbări, lucrărĭ de comunicaţiune, drainage etc, împreună cu analisele aparţinătore şi cu listele de preţurĭ, iar pe de altă parte va conţine cele-alte măsurĭ pentru câmpul de lucru, ca espropriĕrĭ totale saŭ parţiale în înţelesul § 4 şi 6 al legeĭ precum şi sumele trebuincioase pentru rĕscumpărarea pămîntuluĭ şi a despăgubirilor.

In acest devis, se vor trece şi pentru cheltuelile de regie din decursul lucrărilor de corecţiune, cum şi pentru casurĭ neprevĕzute, zecimĭ de la cheltuelile de construcţiune, determinate mai de înainte.

7) Timpul, aproximativ necesar, pentru terminarea complectă a tuturor lucrărilor, atât în matca apeĭ (albie) cît şi în cîmpul de lucru.

II. Depunerea proectuluĭ general.

Proectul general se va depune guvernuluĭ provincial competent (eventual comisiuneĭ provinciale, § 23 al legeĭ).

Guvernul provincial (comisiunea provincială), pentru fixarea propriei sale opiniunĭ, va îngriji ca să se discute acest proect şi mai cu seamă daca acel proect nu se va fi redactat de divisiunea silvico technică a statului, pentru regularea apelor de munte, se va cere asupra luĭ părerea dirigintelui staţiuneĭ respective, al acesteĭ secţiunĭ (pentru Bohemia, Moravia, Silesia, Galiţia şi Bucovina în Teschen, iar pentru cele-alte ţărĭ în Villach), care se va depune

apoi ministerului de agricultură în scopul indicat de § 10 al legei.

III. Complectarea proectului general pentru a'l expune în comună şi executarea discuţiunilor comisiunei

In înţelesul § 11 al legei şi în scopul ulterioarelor discutări legale, dupe ce de către ministerul de Agricultură, se va fi recunoscut utilitatea publică a lucrărei şi că proectul în general este bun de executat, acest proect se va complecta, cu planul de situaţiune şi cu anexarea celor-alte documente posterioare şi ast-fel complectat se va depune autorităţei politice districtuale (eventual comisiunei districtuale § 23 al legei).

Complectarea se va face în modul următor:

1) Planul de situaţiune, care se va redacta pe scara de 1:1000 pînă la cel mult 1:5000, va coprinde întregul cîmp de lucru, incadrat cu o bandă violetă şi dupe trebuinţă va coprinde vecinătatea sa cea mai apropiată, cel puţin pînă la 200 metri.

In planul de situaţiune, se vor indica secţiunile şi parcelele cadastrului, cu numerele lor, apoi toate însemnările, cari se vor afla în cadastru, precum şi complectările acestora, luate special pentru întreprindere, cu deosebire cele privitoare la cursul apelor, lacuri, eleştae, canaluri, lucrări de drenagiu, irigaţiune, şi de udare, ape stagnante, terenuri mlăştinoase, piete de material, drumuri, poteci, căi, păsciuni şi drumuri la păsciuni, surpături, prăpăstii, rîpe, grupe de stînci, precum şi eventualele stabilimente industriale şi comerciale, etc.

Terenul se va figura cu curbe de nivel, de coloare brună închisă, prevăzute cu cotele de înălţime, cari 'l aparţin; distanţa verticală a curbelor de nivel, se va alege dupe configuraţiunea dominantă a terenului, neputînd chiar la pantele cele mai repezi, a depăşi limita de 20 metri, parcelele de pămînt şi locurile de case, dupe starea aflată în timpul ridicărei planului, se vor colora cu colori deschise, dupe normele prescrise pentru cadastru.

Canalurile de drainagiu, se vor indica dacă vor fi des-

chise cu o linie albastră; iar dacă sunt acoperite, se vor represinta cu o linie albastră şi una paralelă roşie.

Parcelele de pămînt propuse, pentru complectă expropiare, în înţelesul primului al. § 4 al legeĭ de la 30 Iunie 1884 (f. l. i. No. 117), se vor haşura cu liniĭ pline, iar acele parcele de pămînt, în privinţa cărora s'a propus o expropriaţiune parţială sau numaĭ o servitute, în înţelesul alineatului al doilea de sub § 4 şi a întîiului al. de sub § 6, se vor haşura cu liniĭ întrerupte, colorate în carmin roşu.

(Va urma)

MEMORIU

Asupra vînatuluĭ animalelor stricătoare în Romînia

Motivat de ordinul Onor. Inspecţiuniĭ a II-a silvică cu No. 3631 din 7 Maiu a. c., prin care se comunică că, onor. Minister de Domeniĭ, văzînd extrema împuţinare a vînatului util ca cerbul, căprioru, etc. etc. din cauza înmulţireĭ fiarelor stricătoare şi pagubile enorme, produse în vitele sătenilor, din întreaga ţară, de către aceste animale, —aŭ dispus ca silvicultoriĭ să ea urgente şi energice măsurĭ. pentru urmărirea şi stîrpirea lor—am crezut de cuviinţă a aduce modestele mele observaţiunĭ asupra acestuĭ important articol al economieĭ pădurilor.

Vînatul se împarte în: *a*) *vînat util* adică, acele animale, carĭ daŭ avantaje omuluĭ şi pădureĭ, cum este căprioara de exemplu, care pe lîngă distracţia ce procură, prin vînarea eĭ, dar este şi un articol pecuniar important în venitul pădurilor, acolo unde crescerea eĭ este îngrijită, protecţia asigurată, şi *b*) vînatul *vătămător saŭ stricător*, după cum e în primul rang lupul, vulpea, mistreţul etc.

De şi la noĭ s'a făcut o lege asupra poliţieĭ vînatului în anul 1891, publicată în Monitorul Oficial No. 170, din 2 Noembre 1891;—iar regulamentul de aplicarea acesteĭ legĭ s'a sancţionat prin decretul Regal No 198, din 23 Ianuarie 1892—totuşĭ efectul acesteĭ legĭ, şi al ordinilor emise de onor. Minister de Domeniĭ, privitoare la interzi-

cerea absolută a vînătorilor—au avut *urmări fatale* pentru vînatul util, care este aproape dispărut, grație interzicerei vînatului, aplicată cu cea mai mare rigurositate de personalul silvic.

Dacă ne reamintim de timpurile puțin depărtate, înainte de aplicarea legei poliției vînatului, cînd pădurile gemeaŭ așa să zic de vînat, mai ales de căpriori, cînd la o singură bătaie apărea un cîrd întreg, iar astă-zi la vînători de multe dile, abia apare una saŭ două căprioare, rămase ca prin minune de sub dinții lupilor, întrebîndu-ne: care poate fi causa? Voiu găsi răspunsul gata, la cel din urmă vînător, cît și la orî ce *individ al pădurei*, fie pădurar saŭ șef, ialăl: Prin ordinile aspre, absolute și repetate ce s'aŭ dat pentru prohibirea vînătorilor, chiar agenților silvici, s'a oprit cu desăvîrșire vînătoarea; se spera atunci în a vedea curînd foind vînatul util prin pădurile statului mai ales, care sunt mai bine păzite ca cele particulare; în realitate însă, contrarul a avut loc, pentru că lupii ne mai fiind omoriți saŭ cel puțin urmăriți, genați în existența lor și ne-contenit hărțuiți, s'aŭ înmulțit peste măsură stabilindu-și cartierele în localitățile bogate în vînatul util, pe care l'aŭ decimat ne încetat de atunci și pînă astă-zi mai ales în ernele grele din 1892, 94 și 95.

Căprióre avînd picioarele subțiri și bățoase, ascuțite la vîrf, cînd zăpada este mare și scorțoasă, ele se afundă la fie-ce pas, nu pot fugi, rănindu-se la fluerile picioarelor, pînă ce constrînse de durere și urmărite de lupi, rîși și chiar vulpi, cad pradă lor.

Cît privește ce l'alt vînat util, ca găinușele de munte, potîrnichile etc. ele s'aŭ înpuținat cu desăvîrșire, *nu atît din causa înmulțirei animalelor stricătoare*, ci din cauza lipsei de hrană pe timpul gerurilor mari și a enormei zăpezi din ultimii ani.

Animalele stricătoare, nu se impune a fi distruse numai din punct de vedere pentru protecția ce ne incumbă, a da vînatului util, ci și din cel al economiei generale.

Dacă vom studia în detail, la față locului, în fie-care comună din Romînia, numĕrul vitelor domestice răpite de fiarele mari și mici, ne vom speria de paguba ce suferă mai ales locuitorii rurali,—calculînd pentru un an întreg—

vom atinge cifre care ne vor pune pe gînduri, cînd considerăm sărăcia acestei populaţii, care formează talpa ţării.

Nu trebue să scăpăm din vedere în acelaşi timp, enormele stricăciuni produse de porcii sălbateci — care înmulţindu se colosal — bintue ca un flagel, peste nenorocitul sătean, răsturnându-i şi nimicindu-i într'o seară, munca şi speranţa unui an întreg. Vedeam în multe localităţi, mai ales de munte, cum ţăranul cu mic cu mare de la August pînă la Octombre 'şi părăsesc locuinţa în toată noaptea, spre a merge de pază lîngă ogorul său, veghind ne încetat; dar cu toate astea, cu toate focurile, împuşcăturile şi clinii de streajă, etc., ei dau năvală peste oameni profitînd de întunericul nopţei, le pustiesc recoltele, lăsîndu'i peritori de foame—zeci de familii sînt în această categorie, în comuna Mănăstirea Caşin şi Bogdana, districtul Bacău; fineţele lor şi ale Statului sînt răsturnate şi brăzdate ca cu plugul, iar producţia erbei, pe acele locuri, aproape nulă.

Fără a mă întinde, prea mult asupra pagubelor enorme ce sulere ţara de la aceşti răi făcători, protejaţi oare cum pînă în prezent, prin aplicarea unor dispoziţiuni funeste şi fără a avea pretenţiunea a face o inovaţiune în această materie, după ce am arătat pe scurt relele ce decurg şi cu ele împuţinarea avuţiei naţionale, voiu trece în fuga pentru a nu deveni obositor la mijloacele pe cari după o lungă experienţă în străinătate, s'aŭ dovedit folositoare, reminind la înalta apreciere a celor în drept.

Rĕul fiind întins şi consecinţele lui (devastatatoare) dezastroase, se reclamă o acţiune energică, susţinută de mijloacele necesare.

Practica aŭ dovedit în alte ţări, că *întrebuinţarea otrăvei* contra animalelor stricătoare, aŭ dat rezultate excelente, această mesură ne-ar duce de sigur la acelaş finit. Însă, considerînd dificultatea aplicărei la noi, unde un mic număr din agenţii silvici, sînt vînători şi aŭ cunoştinţe de localităţile, unde se ţin acele animale stricătoare, de modul lor de traiŭ, de locurile unde trebue a se aşeza otrăvile etc. Considerînd şi depărtarea localităţilor de reşedinţa-lor,—de accidentele pentru care il face răspunzător şi mai presus de toate, onor. Minister mărginindu-se în a da ordine şi în-

strucţii fără a da şi mijloacele necesare, cred că rezultatele nu vor fi tocmai strălucitoare dacă nu nule. Cu toate astea, se recomandă cu insistenţă încercările în regiunile unde sînt multe animale stricătoare, spre a se vedea efectul.

O măsură mai energică ar fi înfiinţarea unui serviciu special ataşat la secţia pădurilor (al lupăriei), care să se ocupe numai cu distrugerea acestor animale, ast-fel după cum s'aŭ practicat şi se practică încă în Franţa, Germania şi alte state din occident.

Silvicultorul astă-zi fiind prea ocupat şi împovărat cu diferite lucrări, unele mai urgente şi mai importante ca altele, n'are timpul necesar pentru urmărirea şi nimicirea lor, afară de astea, neavînd pasiunea şi cunoscinţele numeroase practice ce se reclamă, nici odată n'ar fi în stare a realiza un adevărat folos.

Introducerea premiilor, ast-fel după cum se acordă în cele alte state din occident, sînt sigur că ar da un rezultat favorabil, iată după o statistică din Franţa ce premii s'au acordat, saŭ ce rezultate s'aŭ obţinut:

În 1883	s'au	omorît	1316	lupi	pentru	suma	de	104.180 lei
« 1884	«	«	1035	«	«	«	«	81,180 «
« 1885	«	«	900	«	«	«	«	65.510 «
« 1886	«	«	760	«	«	«	«	57.120 «
« 1887	«	«	701	«	«	«	«	40.800 «

Administraţia Domeniilor Coroanei aŭ luat deja măsurî în această privinţă, oferind premiî în bani, pentru distrugerea lupilor, rămîne ca statul, care este representantul naţiunei, să ea şi el dispoziţii neîntîrziate, pentru stîrpirea răulul.

Pentru moment, ordinul sus citat este bine venit şi destinat a da oare care foloase, cu condiţiune însă, ca să se dea şi oare-care mijloace. Iată părerea noastră în această privinţă:

1) În prima linie, credem absolut necesar ca să se intervie imediat pentru ca autorităţile comunale să dea la dispoziţia silvicultorilor oamenii trebuitorî ca gonaşi şi ca vînătorî, orî de câte orî se va simţi nevoe şi se va constata haite de lupi în localitate.

2) Să se oblige ca primăriile însăşi, odată pe lună să facă vînătoare oficială sub observaţia silvicultorului, în păr-

ţile cu animale stricătoare, chiar şi pe acele moşii unde ar fi arendat vînatul, cînd arendaşul refusă a face el însuşi vînătoare.

c) Să se înfiinţeze de o cam dată un premiu plătit în lemne uscate (taxa pentru un an scutită), vînătorilor celor mai buni, pentru a da concursul lor, ori de cîte ori vor fi ceruţi.

d) Să se pună la dispoziţia silvicultorilor o cantitate de stricnină pentru încercări de otrăviri.

e) Fiind că, locuitorii refuză de multe ori a eşi la facerea vînătorilor oficiale, cu tot concursul autorităţei comunale, să li se dea o mică recompensă în lemne uscate (3 care pe an), la un număr determinat de locuitori (20 30), cari vor fi datori a merge cînd vor fi ceruţi, pentru alungarea şi uciderea animalelor stricătoare.

f) A se interveni imediat la locurile în drept, a se da ordine severe ca miliţienii din comuna, în care urmează a se face vînătoarea şi la necesitate unde sunt păduri întinse şi locurile prea largi, a veni în ajutor şi cei din comunele vecine, cînd vor fi ceruţi.

g) In fine a se restitui sumele mici întrebuinţate cu economie şi probate cu acte justificative, numai pentru praful de puşcă şi cele-l'alte muniţii necesare şi indispensabile la vînătoare, aceste mici sume vor fi rambursate numai în cas cînd nu s'ar prinde nici un animal, care să echivaleze în valoare cu cheltuiala făcută.

h) A se ordona imediat şi aceasta în toată ţara, ca jandarmii rurali regionali, să adune în fie-care comună pe toţi vînătorii cunoscuţi buni şi răi şi să-i facă a semna un Proces-Verbal, prin care să le pună în vedere, că le este absolut interzis a mai bracona pe ori-ce teren şi în ori-ce timp ar fi, constatat fiind că, spiritul de distrucţie la ţăran e mare; el nu păzeşte nici vrea să ştie de epoca regeneraţiunei etc. Primarii şi jandarmii să aibă o riguroasă observaţiune şi să dee în judecată imediat pe contravenienţii care stîrpesc vînatul.

i) Să se impună gărzilor rurali, de la fie-care comună saŭ secţie, a observa şi denunţa imediat pe braconieri.

Ernest C. Gheorghiu
Al-lea Caşin

GESTIUNEA SILVICA

Din momentul înființarei unuĭ serviciu particular saŭ public, se nasce de la sine stabilirea uneĭ gestiuni, care să înlesnească și să accelereze mersul regulat al serviciuluĭ.

O gestiune bine ordonată, se impune cu a tît maĭ mult, cu cît acel serviciu are un caracter permanent și este compus dintr'un personal central și dintr'un personal esterior.

In serviciul silvic al statuluĭ, a cărui existență de funcționare se bazează numaĭ pe dispozițiuni ministeriale, se dă nascere la diverse gestiuni, care variază din ocol în ocol, din regiune în regiune, — lucrînd fie-care ca triburĭ a parte, a.e căror lipsurĭ saŭ complectărĭ în ale gestiunii, fie-care le observă și le simte cu ocasiunea primireĭ spre conducerea verĭ uneia din acele divisiuni teritoriale silvice.

In rîvna ce avem cu toțĭ a contribui la ridicarea activității serviciuluĭ silvic, neglijăm saŭ maĭ bine zis uităm să ne arangiăm și să ordonăm gestionarea, care trebue să fie uniformă în tot serviciul și să existe o înlănțuire de gestiune între serviciul silvic central și serviciul silvic esterior.

In coloanele acesteĭ reviste și sub titlu «Gestiunea silvică», se va trata toate cestiunile ce se referă la exploatarea pădurilor, a desfacereĭ produselor accesoriĭ, a pășunatuluĭ în pădurile de munte și de podgorie, a vînatuluĭ, a plantațiunilor, a corespondențelor silvice etc., etc, arătând ce esistă în alte țarĭ vechĭ în administrarea pădurilor, ce esistă la noĭ în țară făcute din iniațiativa șefilor de ocoale și șefilor de regiuni și *ce ne lipsesce*.

Revista aparținând tuturor care contribue prin obolul lor la existența eĭ, se vor primi ca bune toate propunerile ce se vor face de susținătoriĭ eĭ, care fiind aduse la cunoștința tuturor prin publicare în coloanele acesteĭ reviste este natural că din discuțiuni să iasă lumina, dacă nu *mult*, cel puțin *ceva*, necesar pentru stabilirea gestiuneĭ silvice, pe care fie-care din noĭ o dorește, spre a ști ce să facem și cum să întrebuințăm timpul cu folos pentru exercitarea serviciuluĭ ce ni s'a încredințat.

Facem dar un apel călduros la toţi d-nii silvicultorî şi în special la regiunile silvice, spre a ne arăta dispoziţiunile ce au luat pentru administrarea ocolelor, a regiunilor, — spre a ne denunţa tot ce cred că este necesar pentru regulamentarea exploatărei pădurilor, a delictelor silvice, a desfacerei produselor accesorii, etc, etc.,—spre a ne transmite orî-ce regulamente, instrucţiunî ce esistă în serviciul pădurilor din alte ţărî, ca apoi prin publicare să se aducă la cunoştinţa tuturor şi deci să ne îmbogăţim cunoştinţele spre binele serviciului silvic.

De şi n'ar fi locul ca în coloanele acestei reviste să se trateze asemenea importante cestiunî, dar noî silvicultorii, ne avînd alt organ de publicitate, recurgem la această revistă, care fiind plătită din banii noştrii suntem în drept a cere ca să ne dea ospitalitate, spre a arăta ce esistă la noî în ţară, făcute din iniţiativa agenţilor, despre care nu toţi avem cunoscinţă, — ce esistă în alte ţărî, — ce vrem şi ce ne trebue numaî şi numaî pentru serviciul silvic.

Stabilirea programei de lucrărî în regiunea V silvică.

Spre a aduce la cunoştiinţa camarazilor silvicultorî, modul cum se stabileşte programa de ucrărî din regiunea V-a silvică, cu reşedinţa în Piteştî, condusă de d. Inspector silvic N. G. Popovicî, transmit aci mai jos copie după cestionarul ocolului.

CESTIONARUL OCOLULUI . . . . . [1]

I Rotundirea ocolului şi numirea lui.

1. Care este numele şi suprafaţa pădurei ce se poate alipi la ocol, precum şi de care comună, plasă şi judeţ depinde?

2. Care este numele şi suprafaţa pădurei ce poate trece de la ocol, precum şi de care comună, plasă şi judeţ depinde?

1) Cestionarul este litografiat şi are dimensiunile hârtiei de scris obicinuită. Intrebările sunt facute în stânga hârtiei, iar răspunsurile se trec în dreapta hârtiei, pentru care se lasă ⅔ din faţa hârtiei liberă, spre a specifica detailat ce se propune a se executa.

3. Carĭ sunt numele definitive şi suprafeţele pădurilor, aranjate pe ordine alfabetică ce constituc ocolul proiectat, precum şi de care comună, plasă şi judeţ depind?

4. A se forma cu titularul ocolului, ştatul definitiv al pădurarilor. A se trece în el numele definitiv al pădurarilor cît şi numĕrul fix al pădurarilor ce va necesita paza pădurilor aranjaţĭ pe clase aşa că totalul soldeĭ să fie în acord cu cea prevĕdută în budget, şi cu acelor reduşĭ ca de prisoşĭ.

5. A se determina numele ce trebue de dat ocolului cît şi a se defige reşedinţa.

II. Stabilirea programeĭ lucrărilor de punere în exploatare, de ridicărĭ în planurĭ şi amenagiărĭ.

1. A se arăta pădurile la carĭ urmează a se face recepţiĭ parţiale ale parchetelor exploatate.

2. A se arăta pădurile la carĭ urmează a se face remesurărĭ generale, precum şi a se menţiona dacă antreprenorul s'aŭ conformat condiţiunilor speciale, ca facerĭ de şanţurĭ, movilĭ, etc, etc.

3. A se arăta pădurile al căror period expiră şi pentru carĭ urmează a se face lucrărĭ de continuarea exploatărel. A se discuta dacă urmează a se mai continua cu exploatarea.

A se arăta pădurile pentru carĭ sunt făcute lucrările, însă carĭ nu s'aŭ vîndut, fie că nu sunt scoase în licitaţie, fie din lipsă de amatorĭ, şi pentru carĭ urmează a se revisui lucrările.

5. A se arăta pădurile la carĭ urmează a se face lucrărĭ din oficiŭ, pentru punerea în exploatare.

6. A se arăta pădurile la carĭ urmează a se aplica amenajamentul, fiind decretate, şi de cine urmează a se face aceasta.

7. A se arăta pădurile carĭ urmează a se ridica în plan spre amenajare.

Diverse. — Se va stabili în dreptul aliniatelor arătate mai sus, dacă lucrările urmează a se face complect de şeful de ocol şi a se înainta direct Inspecţiel, — dacă urmează a se face de şeful de ocol şi a se stabili de sub-inspectorĭ numaĭ regimul exploatărel — orĭ dacă urmează a se face de amĕndoŭ agenţiĭ în acelaş timp şi a se înainta lucrările de sub-inspectorul sylvic.

III. Desfacerea produselor accesorii lemnoase.

1. A se inventaria fie-care canton din fie-care pădure, prin pădurari cel mult pînă la 1 Iulie a. c., şi a se arăta quantitatea pentru:

a) Uscăturile mărunte de pe jos ;
b) Uscăturile mărunte dimpicioare;
c) Arbori uscaţi căduţi;
d) Arbori uscaţi in picioare;
e) Arbori cu totul in depericiune;
f) Operaţiuni culturale, curăţituri şi rărituri.

Pentru fie-care pădure, şeful ocoluiu, va inainta inspecţiei raport aparte şi cel mult pînă la 15 Iulie a. c., tablou de produsele arătate mai sus existente pe cantoane. Şi va propune modul extracţiunei, (dijmă cu locuitorii, jugăritu, invoeli anuale, prin vendare in loturi, vendare pe produse fasonate, invoeli cu locuitorii in muncă şi bani, vendarea in detaliu pe arbori numerotaţi şi marcaţi anterior), fasonărei şi vendărei lor.

Diverse. — Dacă în pădure saŭ cantonul pădurii ar exista un număr mai insemnat de arbori deperisanţi de valoare saŭ reserve din parchetele exploatate a căror extracţiune se impune din punctul de vedere cultural, atunci se vor intocmi lucrări pentru un număr mare de ani, dind naştere la o exploatare regulată şi cu studii complecte.

IV. Desfacerea locurilor goale coprinse în perimetrul pădurilor saŭ afectate domeniului sylvic.

1. A se arăta numirea pădurei, a trupurilor de pădure in cari se găsesc locurile de finete şi de arătură, discutindu-se modul desfacerei lor în total la o singură persoană pe păduri sau parţial la mai multe persoane saŭ in dijmă.

2. A se arăta numirea locurilor de păşiune, a poenilor exterioare, tuferişuri, isolate, zăvoae saŭ trupuri mici fără importanţă, care cu timpul urmează a se desfiinţa ca neputindu-se alipi la pădurile importante, cari se pot păşiuna, cînd se va indica numărul vitelor ce pot fi introduse, preţul pe vită şi durata păşiunărei.

V. Studiul vendărei trupurilor mici.

1. A se arăta numirea pădurilor de mică suprafaţă, isolate intre proprietăţi particulare a căror existenţă nu presintă nici o utilitate şi cari nu pot fi mărite prin reservare de teren spre a se impăduri saŭ cari nu pot fi alipite la alte trupuri mai mari de păduri.

2. A se arăta bunurile mici domeniale, locuri infundate in delimitări, proprietăţi particulare, etc., etc., afară de acelea a căror menţinere ar fi necesarie serviciului sylvic.

VI. Desfiinţarea servituţilor.

1. A se arăta pentru fie-care pădure dacă ,are servituţi ca drumuri, livedi cu pruni, vii, care'i natura lor, ce suprafaţă aŭ şi cum se pot desfiinţa.

VII. Fixarea perimetrului pădurilor.

1). A se arăta la cari păduri urmează a se afecta domeniul agricol pentru impăduriri, in asemenea cas propunerile vor fi insoţite :

a). De un memoriu in care se va arăta importanţa măririi domeniului forestier din punctul de vedere al satisfacerei necesităţei viitorului şi pentru menţinerea climatului localităţei etc.

b) De un plan ori de o schiţă de plan din ochi, in care se va arăta situaţia pădurei, situaţia terenului ce urmează a se afecta impădurirea etc. etc.

Acest cestionar s'a dresat in trei exemplare din care unul s'a luat de titularul ocolului spre executare, altul s'a luat de sub-inspectorul respectiv, spre executare şi observarea executării la timp a celor coprinse in exterior, iar cel-alt se va conserva la partida ocolului in biuroul inspecţiei, spre urmărirea lucrărilor ce se cer de la agenţii semnaţi mai jos.

Cu această ocasie se recomandă d-lui, sub inspector silvic că este responsabil de bunul mers şi de executarea la timp a celor specificate mai sus.

Pentru care dar, va controla des ocoalele şi va ajuta persona in lucrări şi dacă şeful de ocol nu va răspunde cerinţelor serviciului prin raport detailat va propune mijloacele de corecţiune.

Prin referate lunare va arăta pentru fie-care ocol situaţia lucrărilor efectuate şi a celor ce sunt a se efectua.

Dacă vre-un şef de ocol va cere concediu, nu i se va aproba ori cari ar fi motivele, pină ce sub-inspectorul respectiv nu va stabili dacă este saŭ nu avantagios a se lua in seamă cererea şefului de ocol şi aceasta spre a nu suferi serviciul.

Lucrările de remăsurarea generală a parchetelor exploatate şi cele de punere in exploatare a pădurilor de ori ce natură ar fi ca pe numèru de arbori, pe suprafeţe nu şi garantate, trebuesc verificate, intocmite definitiv şi inaintate inspecţiei cel mult pină la 1 Iulie a. c.

Concediul ori care ar fi natura lui nu se aprobă sub-inspectorului respectiv, dacă nu se va descărca complect de insărcinarea ce i s'a dat.

Lucrările cari necesită studii pentru ridicarea in planuri şi amenagiări, scoateri in vendare de bunuri mici, perimetrări definitive prevĕdute la punctele No. . . . . arătate mai sus, trebuesc veri-

ficate şi înaintate inspecţiei cel mult pînă la 1 Octombrie al fie cărui an.

Lucrările arătate mai sus, se pot întocmi de şeful de ocol sau sub-inspectorul respectiv după prealabila înţelegere.

Pe măsura sosirei hîrtiilor de la ocoale şi de la sub-inspectorul respectiv, şeful cancelariei ori sub-inspectorul de serviciu, le va scădea din partida programei ocolului, urmărind restul.

Inspector silvic,
Sub-Inspector silvic,
Şeful ocolului,

Făcut la . . . . luna . . . . . 189 . .

Răspunsurile cestionarului se întocmesc după multă discuţiune de sub-inspectorul silvic cu fie care şef de ocol şi după ce a fost revazut şi aprobat de şeful regiunei, rămâne difinitiv.

Pentru ca şefii de ocoale să poată executa cele propuse în programul cestionariu, în care cas le trebuesc timp liber, să suspendă de la 1 Aprilie până la 1 Septembre, desfacerea produselor accesorii şi ori-ce corespondenţă ne-urgentă. După 1 Ianuarie al fie-cărui an, se verifică cestionarele ocoalelor de şeful regiunei cu sub-inspectorii respectivi, se face situaţia lucrărilor executate şi ne-executate şi se desvoltă de cei în drept motivele de întârziare în executarea lucrărilor propuse.

Dispositiunea luată de Inspecţiune este venită la timp, când se ştie că sub-inspectorul silvic, ne-având cancelarie ei sunt agenţi de îndrumare la lucru a şefilor de ocoale şi de ajutare la lucru a celor rămaşi în întârziere. Prin stabilirea programei de lucrări de la începutul campaniei de lucru, fie-care agent ştie ce să facă şi agenţii superiori de control şi de execuţie, apreciază dacă există ordine şi activitate în ocoale şi în inspecţiune sau cu un cuvânt, dacă personalul Inspecţiunei este la înălţimea misiunei lui.

B. N. Pretorian.
Sub-inspector silvic.

Budgetul administraţiei silvice din Prusia pe anul 1898—99

(Din foaia Centrală silvică pe luna Martie 1898, fila 139).

Situaţia financiară a Prusiei este destul de înfloritoare. Veniturile administraţiunelor, cari produc, cresc în mod constant şi nu sunt între cele din urmă acele ale administraţiunei silvice, numai veniturile provenite din administraţia domenielor, scad tot mereu de mai mulţi ani.

Veniturile din administraţia silvică, se urcă pe anul 1898—99, la suma de 67 228.300 mărci, cheltuelele la suma de 40.444.320 mărci, aşa că, sporul este de 26.783.980 mărci. Pe numitul an, veniturile de la 1 ha, suprafaţă acoperită cu păduri sunt de 25.16 mărci, iar cheltuelile de 14.39 mărci, deci sporul de 10.77 mărci.

Suprafaţa pădurilor Statului din Prusia este de 2.783.620 h. a. şi adică:

a) Numai păduri curate:	
Teren destinat pentru creşterea lemnelor .	2.495.856 h.a.
Teren nesusceptibil de împăduriri	286.255 »
Între aceste terenuri sunt ca improductive drumuri, bălţi, etc.	110.891 »
b) Păduri comune (neeşite din indivisiune):	
Teren destinat pentru ceşterea lemnelor .	1.517 »
Teren care nu este destinat pentru creşterea lemnelor	12 »
Între aceste terenuri, este ca improductiv drumuri, bălţi, etc.	1 »

Producţiunea în natură din materialurile lemnaose exploatate atinge:

a) din materialuri, cari se pot verifica . .	6.401.149 m³
b) din materialuri cari nu se pot verfica .	2.067.443 m³
In total	8.468.592. m³

Veniturile se compun în următorul mod:

1. Din lemne, pe anul pădurăresc 1 Octombrie 1897—98	61.500.000 mărci
2. Din venituri accesorii	4.250.000 »
3. De la vênat	350.000 »
4. Din exploatarea turbei	265.000 »
5. Din plutărie	7.700 »

6. Din desfacerea fenețelor artificiale . . .	71.000
7. De la ferestraele pentru fasonarea materialurilor	115.000
8. De la pepinierele mai mari	9.000
9. De la parcul cu animale de la Cleve și lemn de stejar din Arnsberg	19.600
10. Diverse alte venituri	584.245
11. Inapoiarea avansurilor date subinspectorilor, șefilor de ocóle, brigadierilor și pădurarilor, cu ocasia instalării lor în gospodărie .	40.000
13. De la academia silvică din Ebersvald .	11.709
13. De la academia silvică din Münden . .	5.005
Total . . .	67.228.5.0

Cheltuelele se compun din :

A) Cheltueli permanente :

1. Cheltuelele de administrație și de exploatare	34.521.250
2. Pentru scopuri scientifice silvice și pentru învățătură	221.570
3. Cheltueli în genere	3.688.500
B) Cheltueală odată pentru tot-d'a-una și extraordinare	2.013.000
Total . . .	40.444.320

Numĕrul agenților silvici este : 34 maestri silvici superiori și 90 consilieri guverniali și silvici cu 4200 pînă la 7200 mărci leafă, cu un spor de bani fixat prin lege pentru locuință de 360 pînă la 660 mărci ; maestri silvici superiori primesc afară de aceasta un adaos pentru conducere pînă la 900 mărci; pentru acoperirea cheltuelelor de voiage primesc maistri silvici superiori și consilieri silvici despăgubiri de cheltueli, de transport până la 2900 mărci ; 720 silviculturi superiori cu 2700 pînă la 5700 mărci, locuință gratuită și material gratuit pentru foc, care se calculează cu 150 mărci la regularea drepturilor de pensie ; 119 încasatori silvici pentru încasări cu 1800 pînă la 4200 mărci ; 176 șefi de ocoale cu 1200 pînă la 1800 mărci și cu un adaos pînă la 450 mărci ; 5461 brigadieri cu 1200 pînă la 1600 mărci; șefi de ocoale și brigadieri primesc afară de aceasta locuință gratuită și material gratuit pentru foc, care se calculează cu 75 mărci la regularea drepturilor de pensie ;

338 guardieni silvici, din care 261 ocupaţi în permanenţă cu 400 pînă la 800 mărci şi 77 ocupaţi temporar cu 36 pînă la 350 mărci, afară de aceasta material lemnos pentru foc şi în parte locuinţa liberă; 2 agenţi administrativi de la administraţiunile pentru venituri accesorii cu 1500, pînă la 3500 mărci; 21 maestri pentru esploatarea turbei, cultura făneţelor, drumuri, plutărit etc. precum şi 2 brigadieri silvici pentru parcurile cu animale selbatice cu 100 pînă la 1500 mărci; 22 supraveghiători pentru esploatarea turbei, pentru cultura fineţelor etc. şi unul pentru material lemnos din care 12 cu leafa întreagă de 400 pînă la 800 mărci şi 11 ocupaţi temporar cu 36 pînă la 350 mărci; afară de aceasta cei 2 agenţi administrativi de la administraţiunele pentru accesorii primesc locuinţă gratuită şi material lemnos pentru foc calculîndu-se valoarea materialului lemnos pentru foc cu 105 mărci la regularea anilor de pensie, maestri ca brigadieri şi supraveghietori ca gardieni silvici.

Locuinţe pentru agenţi silvici sunt 663 pentru silvicultorii superiori, lipsesc deci 57, pentru brigadieri de ocoale şi pentru brigadieri 3357, lipsesc deci încă 280.

La cheltuelele odată pentru tot-d'auna şi la cheltuelele extra-ordinare sunt prevăzuţi 1.100.000 mărci pentru cumpărarea de terenuri spre a fi populate cu păduri, 200.000 mărci pentru construirea şi participarea la construcţiuni de căi ferate mici, precum şi la subvenţionarea lor, pentru cazurile dacă acele căi ferate sunt folositoare administraţiunei pădurilor, 50,000 mărci pentru încercări a construi case forestiere pentru lucrători, 13,000 mărci pentru construirea de staţiuni meteorologice.

Încercările cu construirea caselor forestiere pentru lucrători, cari s'au mărginit numai asupra provinciilor din Prusia de est şi de vest, se vor face acuma şi în provincia Pomerania.

Locatarii acestor case forestiere, vor plăti o chirie corespunzătoare cu împrejurările.

Fondul pentru instalarea staţiunilor meteorologice, pentru esplorarea influenţei climatice a pădurei, va servi pentru înfiinţarea din nou de 6 staţiuni pentru observarea temperaturei şi humidităţii aerului, în raionul unui complex mai mare de pădure populată cu foioase şi pentru înfiinţarea

din nou de staţiuni pluviometrice, adică pentru observarea ploilor căzute în raionul a 6 diferite porţiuni de pădure.

Contribuţiuni pentru asigurarea legală în contra boalelor lucrătorilor, precum şi cheltuelile basate pe legile pentru asigurarea contra accidentelor, precum şi rentele ascendenţei, cheltuelile pentru însănătoşire şi banii pentru moarte în basa legii pentru asigurarea contra accidentelor şi cheltuelile basate pe legea pentru asigurarea invalidităţei şi a etăţii s'a fixat la suma de 478.000 mărci avindu-se în vedere trebuinţele mai mari ivite în ultimii ani.

Din bugetul administraţiunii agricole, inclusiv administraţiunii centrale a ministerului pentru agricultură, domeniilor şi pădurilor, menţionăm următoarele: funcţionarii ministerului primesc următoarele lefuri: ministru 36 000 mărci şi locuinţă gratuită, 1 sub-secretar de stat 18.000 mărci, 2 directori cîte 15.000 mărci, 1 maestru superior al ţării pentru grajduri 15.000 mărci, 24 consilieri referenţi 7.500 pînă la 11.000, mărci; 1 consilier guvernial şi silvic pentru amenajamentele pădurilor 4.200 pînă la 7.200 mărci precum şi o diurnă de 1.200 mărci, care nu se calculează la pensie, 1 consilier guvernial şi pentru clădiri (architect) ca ajutor permanent pentru lucrări technice şi un lucrător ajutor silvico-technic cu 4200 pînă la 7200 mărci cel din urmă şi o diurnă de 1200 mărci, care nu se calculează la pensie, 1 lucrător ajutor technic în agricultură cu 6600 mărci.

Pentru încurajarea pescuitului s'a prevăzut în budget 112.000 mărci; pentru executarea legei relative la pădurile supuse regimului silvic şi societăţile forestiere, precum pentru încurajarea culturei de pădure şi de finete 150.000 mărci.

Mai departe s'a prevăzut pentru încurajarea agriculturei şi silviculturei în ţinutul Eisel 200.000 mărci, precum şi pentru încurajarea agriculturei şi silviculturei în provinciile estice 740.000 mărci şi pentru provinciile vestice (cu excludere ţinutul Eisel) 200.000 mărci.

Administraţiunile judeţene şi comunale s'au hotărît a fi dispuse să procedeze în de comun acord cu guvernul ţării şi a pus la dispoziţie din partea lor mijloacele extra-ordinare corespunzătoare, pentru ridicarea ţinuturilor, care au rămas înapoi în privinţa gospodăriei.

Pentru înfiinţarea de *locuri agricole*, cu suprafeţe mij-

locii şi mieĭ pe terenurile statuluĭ s'a prevăzut suma de 12.000 mărci. Supraveghierea terenurilor mocirloase ale Statului alese pentru colonizare, care au fost executate cu ajutorul mijloacelor extraordinare puse la dispoziţie în anil 1892 şi 1893, va fi confirmată şi în viitor. Se vor executa lucrărĭ marĭ de drenage şi de întărire, pentru ca să se mărească colonizările noĭ şi cele vechĭ să se întreţină. Afară de aceasta, se vor organiza şi vinde terenurĭ de ale Statuluĭ, ca bunurĭ cu venituri anuale fixe, precum şi se vor lua măsurĭ pentru instalarea de lucrătorĭ permanenţĭ prin pădurĭ.

Pentru încercărĭ de a determina şi executa măsurile potrivite, pentru reţinerea apeĭ şi a pietrişuluĭ în pîrîele de munte, s'au prevăzut pentru prima oară suma de 100,000 mărcĭ.

Deja de maĭ mulţĭ anĭ s'a discutat întrebarea, dacă nu se poate diminua reîntoarcerea pagubelor prin inundaţii, luîndu-se măsurĭ potrivite spre a se reţine apele în matca pîraelor de munte. Între altele Senatul imperial a rugat în anul 1891 guvernul, se facă propuneri camereĭ ţăreĭ prin care se vor putea elimina stricăciunile produse prin torente şi se vor preîntîmpina naşterea lor. Comitetul pentru cercetarea inundaţiunilor, s'au ocupat cu această întrebare. Pentru a stabili, cum şi cu ce succese vor trebui executate măsurile necesare, în acel scop se vor face încercărĭ în unele basenurĭ maĭ caracteristice.

UTILISAREA FAINEI DE FERESTRĂŬ

(Rumegătureĭ)

Deja din anul 1895 se prepara în Berlin, din făină de ferestrăŭ pâine de lemn, care serveşte ca nutriment pentru vite şi a dobîndit mulţumirea cumpărătorilor: fabrica respectivă însă nu a fost în stare, a exista, din cauză. că nu putea afla, de cât numaĭ cu preţurĭ ridicate, făina necesară de ferestrăŭ. Facultatea, de a fi utilizată faina de ferestrăŭ ca pîine de lemn, pentru nutrimentul vitelor, e constatată nu numaĭ prin fabrica numită, ci şi prin încercărĭ anterioare. Această facultate resultă şi din modul de fabricare

şi din circumstanţa, că animalele din regiunile polare, cât şi cele de la noi, obicinuesc în timpul de iarnă grea, a se nutri din crengile şi scoarţa arborilor. Pîinea de lemn se prepară în modul următor: Două părţi de făină de ferestrău se tratează cu acid clorhidric şi se amestecă cu o parte de tărîţe. Combinaţia aceasta, după ce dospeşte, se relace în formă de cărămidă şi se pune în un cuptoriu. Această pîine de lemn se dă vitelor uscată sau muiată în apă, şi e un eminent surrogat pentru fin sau paie. Lemnul, care conţine mult tanin, cum d. e. stejarul şi nucul, nu sînt tocmai recomandabile pentru fabricarea pîinei de lemn, mai bună e făina de fag şi de conifere. Pîinea de lemn fabricată din fag conţine 6,30 % albumine, 47,59 % materii estrase neazotate, 2.57 % gliceride şi 30,33 % fibre lemnoase. De oare-ce alte stabilimente nu sînt necesare, e de sfătuit ca proprietarii ferestraelor, cari dispun de abundentă făină de făină de ferăstrău, se încerce odată şi cu fabricarea pînei de lemn, cu atâta mai mult, de oare ce din unele scrieri mai vechi îşi pot lua informaţiunile necesare.

Estragem această notiţă din foaia «Anzeiger für die Holzindustrie» din Münich, nu pentru a face propagandă pentru această fabricaţiune şi la noi, unde furagele sînt abundente, ci numai din interesul, care-l avem pentru progresele, ce se realisează în străinătate pe terenul utilizărei lemnului.

Olimpiu Boiul.
Silvicultor «Domeniul Coroanei».

COMUNICARI ŞI FAPTE DIVERSE

Silvicultura Bulgariei, pare să fie într'o stare deplorabilă. Pădurile virgine, care acoper munţii nu pot fi exploatate, de oare-ce lipsesc drumurile necesare şi de aceia putrezesc acolo cantităţi mari de lemne.

Cu toate că ţara are aproape vr'o 3 milioane hectare de pădure, totuşi se importă anual pentru vr'o 5 milioane franci material lemne de construcţie.

Abia în timpul din urmă se gîndeşte guvernul la organisarea

Administrației silvice; paza pădurei s'a îndreptat, s'a constituit o comisiune de amenajament, se are de gînd a se înființa școli de silvicultură, se adună material pentru descrierea pădurilor (statistică).

In pădurile Bulgariei se găsesc aceleași specii de arbori ca și în Austro-Ungaria cu escepție de larice (melez) și Pinus austriaca. In general se găsește mai cu seamă stejarul și fagul.

Obiectele și împletituri de lemn s'au introdus în 1894 pentru suma de 5.244.000 franci, în 1895 pentru 4.248.000 franci. Din aceste din Austro-Ungaria pentru 3.089.000 de franci.

Lemne de lucru și de construcție s'au introdus pentru 3.110.000 franci, din care din Austro-Ungaria pentru 2.454.000 franci, din Rominia pentru 402.000 franci din Serbia pentru 116.000 franci, din Turcia pentru 70.000 franci.

Afară de acestea sosesc din Austro-Ungaria cantități mari de butoaie, bastoane, parchete, tocuri de uși și ferestre; lemne de foc s'au introdus în 1895 din streinătate pentru 42.000 franci, și adică mai ales din Serbia și Rominia.

* * *

In foaia Centrală silvică pe luna Iulie 1898 citim următoarele:

«**Un brad nou rusesc**» Domnul Fedcenco descrie în «foaia pentru botanică» un brad nou, care se numește Abies Semenovii și se găsește în Talos-Alauta (Asia Centrală). El se apropie de A. sibirica, care se află în ținutul Altei, se poate însă asemăna și cu A. Veitschi, cel japonez.

Aceasta este a nouă specie de brad, care s'a descoperit în vastul imperiu rusesc.

Acele lui sunt verzi deschise, cam de 40 m.m. lungi, și dosul lor, sunt parcurse de două linii albicioase.

Alte date mai detailate lipsesc de o-camdată.

Cu această ocazie, voim să menționăm și de A. sibirica, care s'a introdus în Europa în 1820 și care se găsește nu arare-ori în parcurile Germaniei de Nord.

Acesta este un arbore de 30-40 m. înălțime, având o coroană înaltă în formă de piramidă. Trunchiul lui este acoperit cu o coajă netedă, neagră grie. Crăcile sunt așezate în formă de verticile (jet d'une année), cele mai de jos suspendate, cele mijlocii horizontale. Mugurii sunt acoperiți cu rășină. foile moi, 12-27 mm. lung. 1½ mm. late, pe fața de sus strălucesc verde închis, pe fața de jos ornate cu două linii albe palide. Fructele sunt așezate în mod ver-

tical, lungăreţe, în formă cilindrică, 6-8 c.m. lungi, 3 c.m. late, de o coloare purpurie, coapte cafenii, din care se scurge multă răşină.

Intrebuinţarea electricităţeĭ la vînătoare. Electricitatea se poate actualmente intrebuinţa şi la vînătoare. La ultimele vînători de cocoşi sălbatici întreprinse de împăratul Germaniei s'aŭ intrebuinţat eclerori, cărora le-au servit de isvor de electricitate bobine-transportabile.

Manipulaţia este în acel cas de tot simplă.

Doi brigadieri silvici duceau bobinele care erau fixate în cutii de forma raniţilor, şi produceau schimbarea intensităţii luminei pentru diferite scopuri prin regulatoare. Aparatele aŭ funcţionat spre deplină mulţumire.

Din foaia Central. silvică pe Maiŭ 1898.

Administraţia bunurilor familiei imperiale din Rusia. In Rusia, după cum aflăm din «Lesnoj journal» în diua de 5 Aprilie 1897, administraţia bunurilor familiei imperiale, a serbat existenţa ei de 100 anĭ.

Prin ucasul din 5 Aprilie 1797, împăratul Pavel a pus basă acesteia fixînd un număr mare de sate ţărăneşti, cu cîmpurile lor şi cu suprafeţe mari de păduri (2.157.000 Desiatine [1]) pentru întreţinerea familiei imperiale. Acele păduri însă aŭ rămas supuse, ca toate pădurile d'atunci, cu excluderea pădurilor boereşti, colegiului Administraţiĭ şi mai tirziŭ ministerului de finanţe.

Numai pădurile bunurilor, cari aŭ fost cîştigate prin cumpărătoare de familia imperială şi aceea a marei ducese Caterina Paulovna în total aproape 400.000 desiatine, aveaŭ propria lor administraţie.

Abia la anul 1831 toate pădurile familiei imperiale, trecură la acea administraţie.

Trecerea a produs mult lucru şi s'a terminat abia la 1861 la Archangel şi Vologda.

La început pădurile serveau numai pentru satisfacerea trebuinţelor ţărăneşti, parte fără plată, parte în schimbul unei taxe mici. Abia după cinci zeci anĭ a început vînzarea liberă.

Paza pădurei se exercita de ţărani robi, delimitarea parchetelor şi lucrările technice se făceau prin ingineri civili.

Desrobirea din anul 1863 reclamă o nouă organisaţie. Obli-

[1]) Desiatina este egală cu 1 h. a. 0925 m. p.

gaţiunea ţăranilor la serviciul pentru paza pădurei încetă şi trebui să se angajeze oameni liberi, pentru acest scop

Pe de altă parte se stinse obligaţiunea pentru liberarea de lemne în mod gratuit, vînzarea liberă se ridică.

Apoi se începu amenajarea, care se făcu sub conducerea membrilor din corpul silvic şi fură instalaţi (angajaţi) doi agenţi silvici technici şi cu excluderea guvernamentelor Archangel şi Vologda, unde se făcea vînzarea numai de lemne gróse, se introduseră tăieri rase şi vînzare publică pe suprafeţe, prin oferte mai mari. — Ocoalele se împărţiră după modelul de la pădurile Statului în Cantoane şi pentru cari se instalară păzitori (pădurari) ce locuiau parte în sate, parte în locuinţe de serviciu, care erau situate în interiorul ocoalelor silvice; mai multe cantoane formaŭ un grup sub un supraveghetor (brigadier silvic).

Între anii 1870 şi 1880, serviciul de amenajare se organiză mai bine. La fie-care «Contor» se instală un agent silvic technic.

Acolo unde nu se obţineaŭ resultate mulţumitoare cu vînzarea lemnelor din picioare se începu a se esploata materialul lemnos pe socoteala administraţiei. Apoi se introduseră parchete de supr a feţe mai mici.

In anii din urmă mai ales să făcură progrese incontestabile

In cele 3 puncte principale ale administraţiei — în pădurile de Nord, în pădurile de la Iura şi în cele din Bialaviacî — esploatarea pe socoteala administraţiei aŭ devenit de regulă, ba s'a făcut şi un pas mai înainte, clădindu-se acolo ferestrae proprii şi se aranjară în Archangel şi Cronstad agenţi comerciali pentru exportul lemnelor.

«Contórele» s'aŭ transformat în ocoale silvice şi agenţilor locali li s'aŭ acordat puteri mai mari.

Amenajamentele şi întocmirea planurilor de esploatare sunt deja în mâncle agenţilor silvici technici; în 1893 s'a publicat o instrucţiune pentru taxare (estimare), basată pe amenajarea prin compartimente.

La repopularea stepelor (baraganelor) din Samara şi Astrachan s'a procedat cu multă atenţiune.

In 14 locuri diferite se repopulează anual în total mai mult ca 1000 desiatini, după procedeul administraţiei silvice superioare din Don.

La începutul anului 1896 întreg domeniul proprietăţilor familiei imperiale se compunea din 7.829.320 Desietini, din care

5.651.397 Desietinĭ pădure ; afară de aceasta mai stătură sub administraţia aceasta 124.137 Desietinĭ proprietăţii imperiale cu 83.898 Desietinĭ pădure.

S'a format 12 ocoale silvice pentru administraţie.

Şease vii în Crimea şi în Caucasia şi moşia Ciaeva formată din plantaţiile de ceaĭ staŭ direct sub administraţia centrală. Pentru 75,6 % din suprafaţa acoperită cu pădure, există planurĭ de esploatare. Numărul păzitorilor (pădurarilor) a fost de 3519 sub 493 supraveghietorĭ (brigadierĭ silvicĭ).

Cantoanele din Nord aŭ în medie o suprafaţă de 4400 Desietinĭ, cu o cheltuială de 2,6 copeicĭ pro Diesietină, în mijlocul ţărĭ şi la Sud 830 Desietine cu o cheltuială de 16,1 cepeicĭ pro Desietină.

S'a vîndut în anul 1895 : 765 000 aţe (brasse) cubice (7.420.000 m³); pro Desietină la Nord circa 9 aţe cubice (0,23 m³ pro hectar); la Sud şi în guvernămintele medii 66 aţe cubice (brasse) 1,71 m³ pro hectar; 9 % din acest volum s'a esploatat pe socoteala administraţieĭ şi s'a transportat ca scăndurĭ în străinătate saŭ la pieţele de lîngă Volga.

Venitul total pentru material lemnos a fost în 1895 4.150 000 ruble
Din venitură accesoriĭ. . . . . 310.000 »
Total. . . 4 460.000 »

(Cheltuelile nu s'aŭ comunicat).

Saŭ repopulat, mai ales prin plantaţiĭ 600 Desietine; afară de aceasta s'a repopulat pînă la începutul 1896 Desietine 2516

În ziua serbăriĭ jubileuluĭ — după cum am arătat, la 5 (17) Aprilie 1897 — s'aŭ serbat în biserica administraţieĭ centrale din Petersburg un Te Deum, la care a luat parte funcţionariĭ în cap cu ministrul Voronţov-Daşcov şi un număr mare de persone sus puse. După serviciul divin aŭ apărut în biserică M. S. cu familia şi cu suita, Mitropolitul Paladius a zis rugăciunea. Protodiaconul a cuvîntat în onórea memorieĭ împăratuluĭ Pavel şi pentru administraţia îndelungată.

După serviciul divin, M. S s'a dus cu suita în salonul de alăturea, unde fură presentaţĭ funcţionariĭ superiorĭ, apoĭ ocupară loc pe estradă ilustrele persoane, care sta gata. aranjată în acest scop; şeful administraţieĭ principele Viasemschu citi un memoriŭ asupra activităţii celeĭ din urmă şi grafuł Voronţov-Daşcov un ordin imperial de recunoştinţă (de laudă).

După ce aŭ plecat ilustrele persoane s'a citit adresele de felicitare sosite şi mulţumirea principelui Viasemschi către deputaţie, care a presentat'o.

S'a servit şampanie, ministrul casei imperiale (graful Voronţov-Daşcov), a ridicat un toast pentru sănătatea impăratului, la care s'a răspuns cu un «ura». Apoĭ salutară funcţionariĭ diferitelor arondismente administrative, pe şeful lor (principele Viasemschi), funcţionariĭ administraţieĭ centrale, 'i-aŭ dat una icónă sfântă (sacră) şi funcţionariĭ superiorĭ un album cu fotografiile luĭ.

In memoria acesteĭ serbărĭ s'a bătut o medaliă care se poartă pe piept, una cruce a ordinuluĭ Maltesian din email alb (impăratul Pavel a fost comandorul ordinuluĭ Maltesian) cu iniţialele impăratuluĭ Pavel şi ale actualuluĭ impărat, domnitorĭ pe câmp verde — funcţionariĭ au fondat două burse, una pentru universitate şi alta pentru institutul forestier din Petersburg.

O invenţiune românească.—Aflăm cu plăcere că confratele nostru d. George Sârbu silvicultor i. r. la direcţiunea fondurilor gr. or. din Bucovina a inventat un aparat unic în felul său, prin care se înlesneşte în mod foarte avantagios măsurarea copacilor. Noul aparat «compasul forestier de înregistrare» imprimă pe o fâşiă de hârtiă, care e introdusă în aparat, diametrul, calitatea, soiul lemnului şi lungimea copacului, respective a butucului, aşa în cât modul de până acum de manipulare se simplifică într'atâta, încât a doua persoană, care până acum era ocupată cu notarea datelor, devine superfluă la noul aparat. Forurile competente s'aŭ esprimat în mod foarte laudabil şi măgulitor, asupra invenţiuneĭ d-luĭ Sârbu, acordându-i totodată un ajutor mai mare, pentru a se presenta în afacerea aparatului la Viena, cu scopul de a pune la cale construirea unui atare aparat. D. Sârbu va pleca în acest scop la Viena. Din parte-ne felicităm pe confratele nostru pentru ingenioasa sa invenţiune, care dacă va fi aprobată de numitul minister, este menită a introduce o reformă de mare importanţă, la deosebi în manipulaţiunea măsurăriĭ copacilor.

Preservarea lemnuluĭ în contra insectelor — Se ştie că insectele atacă lemnele tăiate, ca să consume amidonul coprins în ţesăturile lor. Spre a se evita atacul insectelor, trebue ca să dispară amidonul ce se găseşte în lemn.

Pentru acest scop, se propune următorul procedeŭ: Cu cîte-va

lună înainte de tăiere, se descojesce arborele, lăsîndul tot în picioare, — se suprimă, partea superioară a trunchiului şi se distrug lugeri ce încep să se desvolte pe trunchiŭ. Operîndu-se în acest mod în cursul primăverei, totalitatea amidonului dispare pînă toamnă, cînd să poate tăia arborele.

Conducte de apă în lemn. — Oraşul Denver (Colorado), era nevoit se aducă apa din coasta dealului Platt-River situat la o depărtare de 27 kilometri, şi ne-dispunînd de bani ca să cumpere tuburi de fontă, care erau prea costisitore, a recurs la ingeniosul procedeŭ, se întrebuinţează tuburi de lemn formate din butoaie în diametru de 1m,20, cu lungimea doagelor de 3m,60 şi cu grosimea lor de 32 m. m.

Butoaele se aşezaŭ cap la cap şi se îmbucau prin doagele ce eşiaŭ afară din cînd în cînd pe lungimea de la 0m,60—1m.—apoĭ toate eraŭ legate prin cercuri de fer. Lemnul întrebuinţat a fost pinul silvestru, iar costul tuburilor, plus aşezarea lor definitivă, a costat lei 33 metrul de lungime.

Plantarea şoselelor naţionale din Saxonia cu arbori fructiferi. — Şoselele naţionale din Saxonia sînt plantate cu arbori fructiferi, iar vînzarea fructelor produse de aceste plantaţiuni, aduce Statului un venit destul de frumos, care pe periodul de 13 ani, de la 1879—1892, reprezintă suma de 1,749,240 lei. Cantitatea anuală a venitului nu este constantă, ci variază cu sesoanele favorabile şi nefavorabile în producerea fructelor, totuşi venitul merge din ce în ce crescînd, căci pe cînd în 1885, el nu era de cît de 41766 lei, în 1892 s'a urcat la 205,157 lei.

Mesura lungimeĭ pasuluĭ omuluĭ. — Din studiile ce s'a făcut asupra pasuluĭ omuluĭ, reese că, pe un teren înclinat, lungimea pasuluĭ este cu atît mai mică cu cît suişul este mai repede.

Astfel dacă pe un teren şes, lungimea pasului este de 0,m 77, pe un suiş cu o înclinare de 5° devine 0,m 70; de 0m,62 pentru 10°; de 0,m 56 pentru 15°; de 0,m 50 pentru 20°; de 0,m 45 pentru 25° şi de 0 m 38 pentru 30°. De asemenea la scoboriş se constată că, pentru o pantă înclinată de 5°, pasul n'are lungimea de cît de 0 m 74; la 10° de 0,m 72; la 15° de 0,m 70; la 20° de 0.m67; la 25° 0,m 60 şi la 30° de 0,m 50. Profesorul Rziha, a contopit

aceste resultate in două formule, una pentru suiș și alta pentru scoboriș.

Numind S lungimea pasului pe un teren șes, A unghiul de inclinare al terenului cu orizontala și X lungimea pasului redus și corespunzător unghiului A, avem pentru suiș :

$$X = S(1 - \text{Sin } A).$$

Și pentru scoboriș :

$$X = S(1 - \text{Sin } \frac{A}{2}).$$

INFORMAȚIUNI

Prin decisiuni ministeriale : D-nul Inspector silvic C. Al. Orăscu, pe lîngă însărcinarea controlului general din trecut, a fost numit și șeful Regiunei IV silvice cu reședința în București, în locul D-lui Inspector D. Papinianu, care a fost trecut la Iași ca șef al Regiunei I silvică, acesta de sigur în interesul serviciului.

* * *

D-l Inspector silvic Diriginte Daniel Patrulius a fost însărcinat cu continuarea lucrărilor de plantațiunea terenurilor comunale din Dobrogea, avînd ca agent de execuție pentru întregul județ Constanța pe D-l Guard general silvic V. Vlasie, care deja lucrează cu succes de mai mulți ani la lucrările de împăduriri din acel județ.

Pentru toamna anului corent, s'a decis a se face plantațiunea la terenul comassat de 1699 ha. de la satul Caraomor, pe suprafață numai de 500 ha. cu puieți de salcîm din pepinierile : Hagilar și Comarova, create sub direcțiunea D-lor Inspectori silvici : Orăscu și Chihaia.

* * *

Prin Inaltul Decret Regal No. 2748 din 22 Septembre 1898, s'a modificat circumscripția IX silvică, compusă din județul Constanța din inspecția III silvică, în ocoalele :

1) *Constanța* cu reședința în orașul Constanța, avînd

ca titular al ocolului pe D-l Guard general I. Balaban, fost şef al ocolului Parochioiu.

2) *Cernavoda* cu reşedinţa în oraşul Cernavoda, avînd ca titular al ocolului pe D-l Guard general S. Arieşanu fost la serviciul plantaţiunilor din Dobrogea.

3) *Mangalia* cu reşedinţa în Mangalia, avînd ca titular al ocolului pe D-l Guard general I. Mitchievici, fost şef al ocolului Piscu (Doljiŭ).

4) *Ostrovu* cu reşedinţa în Ostrov, avînd ca titular al ocolului tot pe D-l Guard general N. Velescu.

5) *Hîrşova* cu reşedinţa în Hîrşova, avînd ca titular al ocolului tot pe D-l Guard general R. Ginvelea.

6) *Parachioiu* cu reşedinţa în comuna rurală Enişenlia, avînd ca titular al ocolului pe D-l Guard general Oct. Pop, fost şef al ocolului silvic Siriu, desfiinţat şi contopit cu ocoalele vecine.

Titularii ocoalelor, s'au fixat prin decisiune ministerială.

* * *

Prin Decretul Regal No. 2749 din 22 Septembrie 1898 D-l Gh. Crăciunescu absolvent cu diplomă al şcoalei speciale de silvicultură de la Brăneşti, a fost numit şef al ocolului Piscu (Doljiu), şi înaintat la Guard general cl. II în locul D-lui E. Furnarache trecut ca inspector regional la serviciul pescăriilor.

* * *

Prin Decretul Regal No. 2750 din 22 Septembrie 1898, D-l N. Stănescu s'a înaintat la Guard general silvic cl. I, în locul D-lui G. Tănăsescu demisionat.

* * *

D-l Mihail Petrescu absolvent cu diplomă al şcoalei speciale de silvicultură de la Brăneşti, se primeşte în corpul silvic cu gradul de Guard general silvic cl. II, în locul D-lui N. Stănescu înaintat şi rămîne tot şeful cancelariei Inspecţiei 5 silvice din Piteşti.

* * *

Se zice că contractul între Ministeriul Domeniilor şi D-l Consilier silvic I. Pitschak, s'ar fi reînoit încă pe trei ani. credem că silvicultorii ţărei, se vor bucura de aceasta.

* * *

La Biuroul exploatărei pădurilor din Ministeriul Domenielor, se întocmesc condițiunile speciale pentru scoaterea în vînzare spre exploatare a 100 păduri, în cursul lunei Octombre a. c.

* * *

La licitațiunea de la 22 Septembrie 1898, s'au adjudecat 45 păduri de ale statului, din care se va realiza aproximativ 100.000 lei venit anual.

* * *

La 10 Octombrie a. c. se va ține licitație pentru vînzarea spre exploatare a pădurilor din Ostrovele Dunării, din județele Brăila, Ialomița, Ilfov, Doljiu, Romanați și Mehedinți.

* * *

Se zice că un fost brigadier silvic, cl. III, de la ocolul Parachioi, din județul Constanța, ar fi murit de miserie în anul curent, de oare-ce salariul de lei 50 ce primea lunar, 'i era absolut insuficient, pentru a'și plăti chiria, transporturile, a'și procura hrana și îmbrăcămintea necesară.

* * *

Dispunîndu-se de onor. minister al domeniilor publicarea lucrărei depusă de d. Ol. Marenzeller, asupra corecțiunei torenților în Austria, — ar fi de dorit a se accelera transcrierea ei cum și tipărirea pentru ca amatorii să poată a o consulta mai timpuriu, putând trage d'intrînsa învățăminte.

* * *

Față de lipsa completă a unei literaturi silvice române, — îmbogățirea acestei literaturi privind mai mult pe ministerul Domenielor, ca cel mai mare proprietar de păduri din țară și ca autoritatea superioară de care depind școalele de silvicultură și personalul silvic al țărei, — ar fi de dorit ca acest minister să înființeze un biurou special pentru traduceri de studii forestiere, cari în schimbul unei plate modeste să se pună la dispositiunea elevilor și a agenților aflați deja în diferitele servicii silvice din țară.

Înființarea acestui biurou care s'ar ataşa pe lângă ministerul Domeniilor, s'ar putea face pe cale budgetară, prevăzîndu-se chiar în budgetul anului viitor.

* * *

Prin decisiunea ministerului de Agricultură Francez din

4 August a. c. d-nii Bouvait [1]), Goeret, Gravier şi Le Dret [2]) au fost numiţi cavaleri ai meritului agricol; — iar prin decisiunea acelui aşi minister cu data de 31 Iulie a. c. s'a decernut medalia de onoare la 32 brigadieri şi pădurari silvici.

Asemenea distincţiuni sunt aşa de rare în ţara noastră, în cît s'au văzut agenţi inferiori, brigadieri şi pădurari, făcînd acte de mari bravuri, în esercitiul funcţiunei, fără să li se acorde cea mai mică distincţiune.

Numai discutăm de agenţii mai superiori, credem destul a spune că în serviciul silvic nu există un singur comandor al vre-unui ordin, că agenţi superiori n'au obţinut vre o distincţiune ce s'au dat in alte servicii la persoane inferioare lor, din toate punctele de vedere, şi că recomandaţiuni formale de a se da crucea de cavaleri la vechii sub inspectori din cari unul conduce astă-zi o regiune silvică, nu s'a luat in consideraţiune.

* * *

In urma unui raport al d-lui N. Frînou silvicultor din Dobrogea, s'a intervenit la ministerul Domeniilor a se lăsa liberă în tot timpul anului, vînătoarea epurilor de cîmp. în plantaţiunea Statului din balta Caranasuf, pentru ori-ce persoană şi prin ori-ce mijloace de distrugere, de oare-ce aceşti epuri s'au înmulţit aşa de mult în acea plantaţiune, în cit parte din puieţi plantaţi mai ales pe nisip, sînt compromişi numai din causa epurilor, cari pe de o parte le rod toţi lăstarii tineri ce dau din rădăcini şi trunchiu, pe de altă parte despoae de coaje trunchiurile puieţilor mai mari, atacînd chiar şi partea lemnoasă a trunchiului din care causă aceşi puieţi se usucă. Din 24,000 puieţi de pini ce s'au plantat în primăvara anului 1897, abia se mai găsesc cîte-va fire (8 10 bucăţi, daţi şi aceştia din mugurii laterali), — cei alţi sînt distruşi de epuri, prin roaderea trunchiului şi foarte puţini sînt dispăruţi din causa gerului din iarna trecută şi a vînturilor, care le-a desvelit rădăcinele prin spulberarea nisipului. Cea mai mare stricăciune, o fac epurii iarna, pe timpul viscolelor, cînd tot cîmpul fiind acoperit cu zăpadă, atacă trunchiurile puieţilor şi cu deosebire puii cu frunzele verzi d'asupra zăpezei.

1) Camaradul d-lor Orascu şi Eleuterescu.
2) Camaradul d-lui I. P. Chilmia.

Casul acesta a mai fost semnalat ministerului Domeniilor prin anii 1893—94 de B. D. Neagoe, fost şef de ocol în localitate, cu care ocasie se aprobase ţinerea în permanenţă a doui copoi (câini de vînat) pentru stîrpirea epurilor din acea plantaţiune.

* * *

Un mare incendiu a isbucnit la 2 Septembre curent la comuna Comăneşti judeţul Bacău, la fabrica de cherestea a fosteĭ societăţi Goetz.

Intreaga fabrică a fost distrusă cu desăvîrşire, nescăpînd de cît o parte, din materialul care se afla în deposit. Nu se ştie suma la care se ridică pagubele causate, ele sînt enorme.

Focul a fost localisat la orele 5 dimineaţa, cu ajutoarele sosite de la Moineşti şi Oena.

Din primele cercetări făcute reese că focul a fost pus şi s'a arestat ajutorul de mecanic.

* * *

Contra şoarecilor. — Pentru stîrpirea acestor rozetoare, un horticultor englez recomandă a se răspîndi prin locurile visitate de şoareci, cîte-va foĭ useate de menthă piperată sau cîte-va picături de estract din această substanţă.

Pare că mirosul de menthă este foarte vătămător şoarecilor.

* * *

Ar fi de dorit ca la ministerul domeniilor să se ia măsuri:

1) De a se publica prin «Monitorul Oficial», transferările făcute între agenţii silvici superiori (de la guardii generalĭ până la inspectorĭ inclusiv), pentru ca prin organul oficial de publicitate, să se aducă la cunoscinţa tuturor.

2) Transferările între aceşti agenţi să nu se mai facă prin decisiuni ministeriale, ci prin decret regal, pentru a li se da astfel un caracter de stabilitate, aşa după cum se fac şi numirile lor şi după cum se obicĭnuesc şi în alte servicii publice ale Statuluĭ cu funcţionarĭ amovibilĭ.

3) La facerea transferărilor, să se ceară şi consimţimîntul persónei, ce urmézĕ a se transfera, pentru a se înlătura or-ce bănuelĭ, că transferarea se face sub motiv de pedeapsă, orĭ de interese politice etc.

ERATA

In No. de pe Septembre:

La pag. 229 rîndul 5 de sus a se citi *sau* în loc de seu.
» » » 1 » jos, » » » No. 2 1886 în loc de 21886.
» » 245 12 » sus » » » exploataţiune în loc de exportaţiune.

PĂDURILE ŞI CLIMA

(Urmare)

Cînd este în de obşte cunoscută influenţa pădurilor, asupra climei, după cum voiu proba şi din alte observaţiuni, făcute cu ocasiunea discuţiunei unei legi în Franţa. Cînd rolul pădurilor este mare şi din alte puncte de vedere; me întreb ce cîştigă sau mai bine zis, ce bine poate face ţărei sale, d. Hepites, împingînd lumea spre credinţa unei neinfluenţe încă neprobate şi cît lumea neprobabile, al cărui resultat ar fi defrişările de păduri şi în urmă tristele consecinţe ale acelor despăduriri; căci dacă d-sa nu vrea să recunoască influenţa lor asupra climei, 'mi pare bine cel puţin că nu tăgăduesce cu aceeaşi energie pe acea asupra inundaţiunilor. fiind-că ori cît de puţin s'ar fi despădurit în această ţară de vre-o 50 de ani încoa, totuşi efectele se cam văd, prin desastrele ocasionate de inundaţiunile din aceştî din urmă 30 saŭ 40 de ani.

Nu mai vorbesc de inundaţiunile din alte ţări ca: Spania (Murcia) etc. unde s'a constatat până la evidenţă, că tristele spectacole date de acele inundaţiuni, au fost datorite cunoscutelor şi enormelor despăduriri.

Cu ocasiunea inundaţiunilor din 1893, Societatea Preseî, mi a făcut onoarea a 'mi cere să scriu cîte-va rînduri de cestiunî silvice în albumul «Presa pentru inundaţii».

Cu idea fixă, ideie împărtăşită de toţi confraţii mei, că desastrele sînt provenite mai cu seamă din cauza despăduririlor, 'mi-am permis a grifona următoarele cuvinte:

«Ajutorul ce se dă nenorociţilor inundaţi, de cei cu sentimente frumoase şi lucrările de artă rupte de apă, ce se refac, s'ar putea considera ca nişte adevărate paleative.

Remediul eroic, pentru a combate răul la isvor, este următorul:

Ingrijirea și conservarea pădurilor în general și mai cu seamă a acelora de la munte, de unde pornesc torenții.»

Ciți-va din prietenii mei presenți la acest grifonagiŭ, oamenî cu cultură (litere și drept), aveaŭ aerul de a se îndoi puțin de cele ce scriam și pentru a-i scoate din această nedumerire, 'mi-am permis a le esplica în ce mod poate fi utilă pădurea în contra inundațiunilor; cum curge apa repede adică în mod torențial pe un teren pleșuv și cum se îmbibă în stratul foios al terenului acoperit de pădure, avînd torentul o stavilă care micșorează forța de cădere, în fie-care copac, din sutele de mii de arborî ce populează pădurea, etc, etc. Le-am vorbit (și spun aceasta, pentru a găsi un mod de a mai repeta acea esplicațiune și pentru interesul causeî ce susținem astăzi), despre nisipurile, nămolurile și pietrele turîte din părțile despădurite, cu carî se acoperă locurile de muncă din părțile de jos, ridicînd saŭ înălțind în acelaș timp albiile rîurilor, provocînd cu modul acesta revărsările și prin urmare inundațiunea generală, cu toate tristele lor consecințe. Tot cu această ocasiune, am intrat și în cestiunea influenței lor asupra climeî și a aerului din vecinătatea pădurilor, le-am vorbit, după cît 'mî aduc aminte de fixarea carbonului și darea afară a oxigenului, atît de necesar respirațieî unuî aer sănătos, de creșterea hygroscopicității solului, de acțiunea de protecțiune produsă prin rădăcinile carî rețin pămîntul, împedicînd surpăturile și înlesnind infiltrarea apelor de ploaie în straturile inferioare [1]), în fine de influența adăpostului ce oferă pădurea contra vînturilor violente, carî le micșorează forța și le împuținează efectele

[1]) Aceasta va face subiectul unuî articol special, cestiunea fiind discutată în acest moment cu mult foc în lumea forestică din toată Europa în urma unor experiențe recent făcute în Rusia, care tinde a dărîma credințele actuale.

vătămătoare, în părțile de dincoace de pădure. Am închis mica mea cuvîntare prin exprimarea unei credințe, pe care o mențin încă și pentru cititorii acestei Reviste: că împădurirea bărăganului, lucrare care s'a început deja și la care lucrăm și în acest moment (cu niște mijloace cam slăbuțe), va avea de efect sigur, o foarte simțibilă schimbare în climatul dacă nu al întregei țări, în tot cazul asupra părței Romîniei, ce vine direct în bătaia vînturilor din direcțiunea Rusiei.

Ori cît de slabe aŭ fost aceste esplicațiuni și altele de cari nu 'mi aduc aminte, mi s'a răspuns că sînt complectamente convinși și că lucrul le pare atîta de adevărat în cît nu înțeleg, cum de nu se dă mai multă atențiune în țara noastră pădurilor, cari aŭ un rol atît de mare pe pămînt.

Cînd dar oamenii se conving, văzînd adevĕrul, cînd deja agricultorii de cari vorbesce D-l Hepites aŭ început să vadă și poate că simt de mult timp, influența pădurilor asupra climei, simțire de influenți, de care ne vorbesce în treacăt de la alții, chear D-l Hepites în niște adnotațiuni ale unei conferințe a D-sale ținute în presența Majestății Sale Regelui, ar fi o rĕpel a servi rău țara, să căutăm a convinge lumea că aceste masive n'aŭ nici o influență asupra climei.

Sînt alte credințe ale lumei pe pămînt, ce nu sînt probate cu nimic științificamente vorbind și cu toate acestea, toți oamenii învățați le respectă, nefiind vătămătoare din nici un punct de vedere omenirei; și noi cari știm cum am spus deja, cîte roluri are pădurea pe glob, să căutăm fără nici un avantagiu a susține un lucru pe care nu 'l putem proba absolutamente cu nimic temeinic și să lovim astfel în credințele acelora, cari bazați pe observații repetate și îndelungate ne probează contrariul.—Mi se par în tot cazul neesplicabil.

Un popor intligent ca al nostru, a moștenit de sigur și de secole, din tată în fiu această credință dreaptă, căci cele neesacte aŭ fost depărtate, cum de esemplu acelea ale stafiilor de care vorbește D-l Hepites și care n'a intrat nicî o dată în credința oamenilor cu mintea sănătoasă din această țară.

Noî discutăm cestiunea în mod calm și este deja frumos pentru țărișoara noastră, fără a avea înainte-ne spaima ce a cuprins oamenii din alte țărî prin propunerile de defrișărî saŭ înstrăinărî a pădurilor pentru a le transforma în banî.

Oamenii noștri de stat, convinși de utilitatea lor aŭ oprit devastările; alții cu vederî mai largî aŭ mers cu măsurile mai departe spre binele forestier și prin urmare cel general și nicî nu va putea fi alt-fel, cînd avem un Rege care îngrijește și plantează mereŭ la pădurî pe moșiile Sale, și o Regină care se ține că lăcrămează la tăierea unui brad.

In alte țărî mai înaintate de cît noî, s'aŭ neglegeat pădurile la începutul acestuî secol și către finele celuî trecut

Aș putea cita dintre ele: Spania și Turcia, care s'aŭ resimțit mult de efectele devastăreî lor, mergînd din rĕu în mai rĕu din toate punctele de vedere.

Și acesta fiind un mare adevĕr, am putea ține cu drept cuvînt, că starea de înaintare a unuî popor și viitorul ce 1 așteaptă, se poate vedea din îngrijirea ce dă pădurilor.

Franța cea d'întîî dintre țĕrî, care cunoștea și cunoaște astăzî și mai bine rolul pădurilor într'o țară, a permis sub imperiul lui Napoleon al III-lea să lase a se propune acea lege, care a scos 360 milioane de leî prin înstrăinarea saŭ mai bine zis vinderea spre defrișare a unor pădurî pentru a întrebuința suma suscitată la șosele, canalurî, porturî maritime etc. etc;

Lucrărî utile, este foarte adevărat, dar mult mai bine ar

fi fost dacă contracta un împrumut amortisabil şi ar fi ascultat vocea atîtor oameni învăţaţi, care le a arătat relele ce pot veni din impuţinarea pădurilor şi notaţi bine ca Franţa, care are astăzi 15,8 % din suprafaţa totală acoperităcu pădurĭ, este deja o ţară bogată faţa cu noi care avem numaĭ 11,5 % şi totuşi ne credem grozavĭ din punctul de vedere forestier. — Astfel stînd n'ar trebui de cît a asculta neinfluenţa de care ne vorbeşte D I Hepites şi a maĭ încuragea lumea spre defrişărĭ, o lume care din cauza dorinţeĭ de a întinde terenurile de cultură agricolă se vede mult înclinată spre defrişarea pădurilor.

Toate ziarele politice şi ştiinţifice din Franţa au dat atunci strigătul de alarmă, contra aceleĭ legĭ.

Voiu cita cîte va rînduri din unele diare, şi carĭ ating cestiunea influenţeĭ lor, între altele şi asupra climeĭ:

Jurnalul de la Meurthe et des Vosges de la 19 Maiŭ 1865 ţice:

„Ni se comunică a propos de înstrăinarea pădurilor, o notă pe care o rezumăm astfel:

«De la epoca de cînd cultura rapiţeĭ s'a introdus în localităţile noastre, întinse defrişărĭ s'aŭ executat succesiv în cele maĭ multe puncte din departamentul nostru, fie-care credea a fi găsit o mină fecundă în părţile nouĭ ale solului, oferit acesteĭ nouĭ culturĭ, astfel că maĭ mult de cît în orĭ-care altă regiune, poate suntem edificaţi, asupra efectelor desastroase carĭ sînt produse de defrişările operate pe o scară, orĭ cît de puţin însemnată, atît din punctul de vedere pur agricol, cît şi din punctul de vedere meteorologic.

«Este de notorietate publică că în urma distrugerilor adăposturilor naturale, ce ne oferă pădurile, că clima departamentului nostru s'a răcit în mod simţibil, s'a maĭ constatat că de la această epocă fenomenele meteorologice supărătoare aŭ urmat o mergere constant ascendentă ; Acest fapt a fost constatat în mod regulat de d. Dr. Simonin care

a recunoscut, că de la începutul secolului, presiunea barometrică a scăzut în mod simţitor, temperatura medie s'a răcit, ceţile s'au mărit ca frecuenţă şi intensitate.

Cercetările comparative i-au permis să stabilească că relativ cu media secolului trecut, am avut obicinuit astăzi în plus, 70 zile de ceaţă, 59 zile de ploae, 10 zile de grindină, 21 zile de îngheţuri. Şi că înălţimea ploilor anuale întrecea în plus cu 26 centimetri acelea observate acum 60 de ani. Concordanţa acestor rezultate, nu poate lăsa nici o îndoeală asupra rezultatelor funeste ale defrişărilor, cari aŭ început mai cu seamă către această epocă şi cărora se datoreşte aceste regretabile schimbări în climatul nostru etc.

Iată ce mai zice d. Leopold Giraud vechiŭ elev al şcoalei forestiere de la Nancy în ziarul «Journal des Villes & Campagnes din 20 Maiu 1865, sub titlul «L'alienation des forets de l'Etat. Apel aux societes agricoles».

. . . . . .

«Cine nu cunoaşte influenţa pădurilor asupra climei? Ele sînt apărătoarele saŭ adăposturile naturale contra vînturilor a cărora acţiune este împuţinată şi câte o dată abătuta. Ele egalisează temperatura şi prin aceasta sînt bine-făcătoare pentru sănătatea ţărilor care le învecinesc etc.

In rezumat din raporturile dintre locurile arabile şi solurile forestiere, rezultă natura solului şi a climatului unei ţări. Acest raport atîta de dificil de stabilit, vor să 'l schimbe cu risicul de a face din frumoasa noastră Franţă, o ţară ca Sicilia, ca Grecia, Asia Minoră, o ţară complectamente seacă şi aridă.

Credeţi că exagerez? Iată un fapt între o sută altele: Insula Tenerilfa este compusă din două părţi: una foarte fertilă, foarte sănătoasă şi alta sterilă şi de o uscăciune oribilă;

La Nord masive abondente; la Sud nici o pădure:— Demarcaţiunea pădurilor este netă ca şi a climatelor.

Înțelegeți bine din aceasta că, departamentele ce vor să despădurească s'au speriat, că societățile lor agricole au imitat societatea din Nancy; că s'au adresat petițiuni Senatului, Împăratului etc., etc».

Nu cred ca d. Hepites să pună în discuțiune, față cu acest extra convingător esemplu, cestiunea Nordului și Sudului. Insula pe care o poate vedea ori-cine pe o hartă, este atâta de mică în Oceanul atlantic, în cît nu poate să fie altă influență asupra climatului de care se vorbește mai sus de cît pădurile. carî lipsesc cu desăvîrșire în partea unde clima este uscată și solul puțin fertil.

Și fiind-că d. Hepites în articolul d-sale tăgăduește și influența pădurilor asupra ploilor, ne vom permite dupe ce vom mai continua cu esemplele relative la climă, în unul din numerile viitoare și la locul respectiv, a zice cîte-va cuvinte și asupra acestei cestiuni cu niște observațiuni din țara noastră și în special dintr'o localitate de curînd împădurită pe o suprafață de cîte va mii hectare.

Ion P. Chihaia
Inspector silvic

(Va urma).

IARA-ȘI CIRCUMSCRIPȚIELE SYLVICE?

Toți știm că înainte de 1 Aprilie 1896, teritoriul Romîniei, din punctul de vedere sylvic, se împărția în 100 ocoale, 19 circumscripții și 7 inspecțiuni,—conduse de sylvicultori, cu gradul de guarzi — generali, sub-inspectori și inspectori, — de asemenea că, serviciul executat de acești agenți, se urma după o decisiune ministerială, fruct al unei practice și observațiuni de mai bine de 35 ani, botezată: *Regulament pentru determinarea atribuțiunilor serviciului sylvic exterior*, al cărui conținut în resumat este următorul:

I. *Atribuțiunile șefului de Ocol*

Art. 1. Va face serviciul polițienesc și administrativ al pădurilor, va constata personal delictele comise de pădurari, arendași sau antreprenori de păduri, va propune schimbările de pădurari, va înainta statele pădurarilor la jumătatea celei din urmă luni a trimestrului și va inspecta din trei în trei luni toate pădurile din ocol.

Art. 2. Va delimita şi preda anual cupoanele, parchetele de păduri în curs de esploatare, va face recepţia parchetelor şi cupoanelor esploatate şi va face recunoaşterea, estimarea şi vînzarea produselor accesorii în limitele regulamentului acestor produse.

Art. 3. Va inspecta de trei ori în timpul tăerei, parchetele sau arborii puşi în esploatare

Corespondenţele vor fi adresate Şefului Circumscripţiei.

Art. 4. Va constata toate abaterile arendaşilor de la contracte, corespondînd cu Ministerul.

Art. 5. Toate ordinile ce primesc se vor executa în 15 zile de la primire, contrariu va justifica întîrzierea.

Art. 6. Toate faptele grave şi cu deosebire incendiurile, dator este a le comunica imediat circumscripţiei şi inspectorului.

II. *Atribuţiunile şefului de circumscripţie.*

Art. 1. Va întocmi lucrările de punerea în esploatare a pădurilor accesibile şi esploatabile şi va aplica pe teren liniile despărţitoare între parchete, în asistenţa şefului de ocol

Art 2 Va face recolmentele şi remăsurările generale, în termenile prevăzute de condiţiunile generale de esploatarea pădurilor statului

Art. 3. Va da aprobările pentru vînzarea produselor accesorii în limitele şi termenele fixate prin regulamentul în causă

Art. 4 Va verifica şi transmite Ministerului toate lucrările ce se primesc de la şefii de ocol fiind dator a şi da avisul.

Corespondenţele se vor înainta Ministerului.

Art. 5 Din trei în trei luni va raporta despre mersul serviciului, arătînd categoric pe şefii de ocole, cari nu s'ar conforma atribuţiunilor ce i sunt impuse.

Art. 6. Din trei în trei luni în timpul verei şi din două în două luni în timpul ernei, va fi dator a verifica registrele şi încasările făcute de şefii de ocole, arătînd ori-ce neregulă sau lipsă de bani.

Corespondenţele se vor înainta inspecţiei.

III. *Atribuţiunile inspectorului.*

Art. 1. Va controla lucrările de amenagiere din inspecţia sa şi a plantaţiunilor, după o însărcinare specială a Ministerului, dînd cuvenitele esplicaţiuni.

Art 2. Va constata toate abaterile ce i se vor denunţa sau raporta.

Art 3. Va face două inspecţiuni anuale şi generale, raportînd Ministerului

Art 4. Va da avisul, întrunindu-se în complect Consiliul asupra înaintărilor, permutărilor şi penalităţilor din Serviciul sylvic.

Alt ceva, nimic nou.

Din modul cum este alcătuit acest regulament de atribuţiuni, făcut ca să se poată administra şi exploata, printr'un personal instruit în mod special, marele domeniu forestier, proprietatea Statului, în suprafaţă peste 800.000 hectare,—ori şi cine, poate deduce chiar de la prima-vedere, ce importanţă dau guvernele unui serviciu chemat a contribui dacă nu la mărirea veniturilor Statului dar cel puţin la echilibrarea lor.

Aplicarea acestui regulament a făcut *iarăşi*, ca corespondenţele ce consumă mult timp agenţilor să nu se micşoreze şi a dat naştere *din nou* la o descurăgiare completă între agenţi, căci în loc să vază proclamarea principiului, *vorbe puţine, idei multe*, reclamate de timpul în care trăim, — din contră să sancţioneze prin-

cipiul, *vorbe multe şi idei puţine* sau mai bine zis *corespondenţa multă şi efect puţin.*

Această descuragiare, avînd o agonie prea lungă, ne deprinsesem cu ea, şi numai cînd simţul conştienţei şi datoriei, începea să ne îmboldească, ne făcea să ne mişcăm şi să ne arătăm pe faţă visul.

Dar ne durea amar, cînd vedeam, auziam că cei sus puşi, nu văd în manifestările noastre de emancipare pentru progresu, de cît o utopie, un vis nerealisabil, care va rămînea veşinic un vis!

Vis inspirat de cele mai bune tendinţe, — vis splendid şi măreţ!

Această stare de lucruri, a durat de la începutul înfiinţărei serviciului sylvic al Statului pînă la 1 Aprilie 1896, cînd chiar Ministerul văzînd că, Statul, nu se foloseşte de munca şi energia ce poate desvolta un corp tînăr şi cu dorul de a lucra, prin decisia Ministerială, No. 29.250 din 20 Martie 1896, care este motivată de consideraţiunile următoare:

Avînd în vedere necesităţile Serviciului silvic al Statului;

Avînd în vedere trebuinţa de a pune pe inspectorii silvici şefi de regiuni, în posiţiune de a conduce şi cunoaşte mersul întregului serviciŭ exterior, şi astfel a fi răspunzători de buna executare a lucrărilor,

Considerînd că actualmente, sub-inspectorii şefi de circumscripţii, avînd cancelarii proprii şi făcînd mai mult lucrări de birŏ, sunt astfel împedicaţi de a'şi îndeplini rolul ce trebuie să aibă de agenţii de direcţiune şi execuţiune a lucrărilor importante;

Avînd în vedere trebuinţa ce este de a se lărgi cercul de atribuţiune ale inspectorilor, şefi de regiuni şi astfel a se uşura serviciul central de lucrările de mai puţină importanţă prin care numai, se va ajunge la o mai bună şi mai repede resolvare a afacerilor.

Pînă la completa şi definitiva organisare a Serviciului silvic,

DECIDEM:

Art. 1. — Inspectorii, şefi de regiuni, concentrează lucrările din regiunile respective, resolvînd afacerile în limitele prezentei decisiuni.

Toate ordinile şi însărcinările de ori-ce natură emanate de la Ministeru Domeniilor, se vor da numai Inspectorilor şefi de regiuni, cari execută sau dispun executarea lor.

Personalul silvic exterior, corespunde în toate afacerile de serviciŭ numai cu şeful regiunei respective şi cu autorităţile administrative financiare şi judiciare, cu cari se găsesce în contact de afaceri, fiindu-i absolut interzis a corespunde direct cu Ministerul, afară de casul cînd aceasta i s'ar cere de Minister.

Art. 2. — Inspectorii, şefi de regiuni, dispun efectuarea proectelor de amenajamente, a lucrărilor pentru aplicarea lor, pentru exploatarea şi vînzarea produselor lemnoase şi altor produse afectate Domeniului silvic cum şi pentru ori-ce lucrări culturale, tehnice administrative şi de poliţie silvică.

Ei sunt obligaţi că afară de amenajamentele ce se vor face de către sub-inspectorii ataşaţi la regiune, să facă personal în fie-care an, cel puţin amenajamentul definitiv a unui păduri. În timpul efectuărei acestei lucrări, va fi suplinit cu autorisaţia Ministerului de către unul din sub-inspectori.

Art. 3. — Şefii de regiune, aprobă lucrările de punere în exploatare pentru pădurile amenajate a le supune Ministerului iar pe cele pentru pădurile neamenajate le verifică, întocmeşte condiţiunile speciale şi apoi le înaintează Ministerului spre aprobare.

El dispune facerea recepţielor parţiale, a remăsurărilor, luînd în casuri de abateri, măsurile prevăzute de contracte şi la finele periodului exploatărei le înaintează Ministerului împreună cu lucrările de recolment şi remăsurare ge-

nerale, însoțite de un referat detaliat asupra modului cum s'a îndeplinit dispozițiunile contractelor.

El dispune și aprobă exploatarea și scoaterea în vînzare a produselor secundare, accesorii și extra-ordinare. El aprobă vînzarea unor asemeni produse, cînd prețul obținut la licitațiune nu trece de 1000 lei, sau cînd termenul de închiriere nu trece de un an.

El aprobă transacțiunile pentru delictesilvice, în bani pînă la suma de 300 de lei.

El aprobă numirile, mutările, avansările, congediile și amendările brigadierilor; iar la pădurari din regiune și destituirile, asemenea aprobă permisiunile pînă la 10 zile șefilor de ocoale și pînă la 5 zile sub-inspectorilor. Numirea brigadierilor se va comunica imediat Ministerului.

El este obligat ca, la finele fie-cărei luni să înainteze Ministerului un tablou de întrebuințarea timpului său și a sub-inspectorilor în care va arăta lucrările efectuate.

Dînsul va inspecta personal și în detaliu, cel puțin odată pe an, fie-care ocol din regiune, iar la finele anului va adresa Ministerului un raport detaiiat de mersul lucrărilor și necesitățile serviciului.

Art. 4. — Sub-inspectorii șefi de circumscripțiuni se atașează la regiuni, avînd a îndeplini sub conducerea și conform delegațiunilor speciale ale inspectorilor șefi de regiuni, următoarele atribuțiuni:

Sub-inspectorii dirigează și execută lucrările de amenajare și punere în exploatare; controlează și verifică lucrările șefilor de ocoale; dirigează și execută lucrările de împăduriri, pepiniere, construcțiuni, etc., iar recolmentele și remăsurările generale și îndeplinesc ori-ce însărcinări li se dă de inspectorul șef de regiune; ei execută lucrări de cabinet la regiune, cînd nu au însărcinări pentru lucrări pe teren.

Art. 5. — La fie-care regiune, deosebit de sub inspectori, vor fi atașați cîte un guard general sau un sub-inspector șef de cancelarie și cîte trei brigadieri scriitori.

Art. 6. — Presenta decisiune se va aduce la îndeplinire pe ziua de 1 Aprilie 1896 de d. director general al domeniilor și Pădurilor Statului.

Desființarea biurourilor circumscripțielor sylvice n'a convenit multora din titularii lor, pe de o parte că erau obligați să se stabilească cu domiciliul la reședința inspecției,—iar pe de altă parte, nu erau deprinși de a fi în contact zilnic cu șeful inspecțiunei, care fiind responsabil de bunul mers al serviciului, nu pretindea de cît ca fie-care subaltern să'și facă datoria și nimic mai mult de cît datoria.

După o sforțare mai bine de o lună de zile, de la data punerei în aplicare a ultimei decisiuni Ministeriale de mai sus, s'a ajuns ca să se arangeze la noul biurou al inspecției, dosarele vechilor circumscripții, spre a putea urmări cu ușurință lucrările ce emanau de la acele circumscripții. Munca și energia ce s'a desvoltat cu această ocazie, o cunosc numai aceia, cari au dat cuvenitul concurs șefului Inspecției, încurajîndu'l ca să ducă la bun sfîrșit ***noua eră de activitate.***

De îndată ce inspecția și-a adunat elementele referitoare la diverse statistici, de îndată ce a dat instrucțiunile cele mai detaliate și complecte șefilor de ocoale, ca să știe ce să facă și să fie o singură unitate de vederi în lucrări și corespondență, — activitatea a început să se manifeste, prin descinderea pe teren a sub-inspectorilor sylvici.

Atunci șefii de ocoale, înțelegînd că starea de inerție a încetat și că inspecția este în măsură ca să cunoască în cele mai mici de-

taliuri, dacă ei pun or nu interes în conducerea ocoalelor,—au început să se miște și să se desvolte între ei *acea emulațiune, ce se observă la ori ce individ viguros, când i se dă toată libertatea de acțiune.*

Mai toate pădurile au fost recunoscute de aproape, s'au întocmit și se întocmesc cuvenitele studii de exploatare pe numărul de arbori, pe suprafețe garantate și negarantate, — și diverse alte studii referitoare la efectuarea operațiunilor culturale;—până când și materialul lemnos de categoria produselor accesorii, a fost și este drămuit și scos la timp în vînzare, satisfăcînd cerințele consumațiunei locale.

Prin inspecțiunile ce s'au făcut și se fac personalului ocolului, se putea judeca dacă și în această privință șefii de ocoale, știu să'și instruiască personalul, ca să fie demni de serviciul ce li s'a încredințat

Totul demonstrează, că există o singură conducere, după un program bine stabilit, fixat mai dinainte pentru fie-care ocol, continuându-se opera începută, cu aceleași vederi și pe viitor.

Dacă s'a făcut sau nu progres, ne-o pot spune numai cifrele de la biurourile respective de la Ministerul Domeniilor, în comparație cu anii înainte de 1 Aprilie 1896.

Progresele ce s'au făcut, numai după o practică de doui ani și jumătate, sunt destul de mari, cari fiind-că trăim cu ele, nu le vedem și nu le simțim.

O practică de mai mulți ani, ne va dovedi cu prisosință, că această afirmare este mai mult de cît adevărată.

Acum când totul este aranjiat,—când publicul care are afaceri cu pădurile, știe unde să se adreseze, —când agenților silvici de la pădurari până la sub-inspectori silvici, li se presintă cea mai bună ocasie, ca să fie cunoscuți de aproape de șefi lor și în schimb să nu ceară alt-ceva de cît să se țină seamă de activitatea și onestitatea ce desvoltă, se zice, că, chiar între personalul sylvic există curentul: «*In doi ani și jumătate, nu s'a făcut nici un progres și calea cea mai bună, spre a ajunge la adevărata îndrumare la lucru, nu este de cît. desființarea actualei organizații și înființarea biourourilor circumscripțielor sylvice*».

Argumentație slabă și lipsită de temei; căci, inițiatorii reînființărei vechilor circumscripții, nu cunosc maxima forestierilor germani că «*viața unui om nu este de ajuns spre a cunoaște o pădure,* și deci cu atît mai puțin, în timp de doi ani și jumătate, nu se poate susține că s'a studiat în de ajuns necesitățile serviciului pentru administrarea și esploatarea nu a unei păduri, ci a peste 800,000 ha., păduri de ale Statului.

Spre a vedea modul cum s'a întrebuințat timpul de colegi mei sub-inspectori, în conducerea desființatelor circumscripții, am fost nevoit să intru în detaliuri și să urmăresc încă *din anul 1896*, activitatea desfășurate de șefi circumscripțiilor: Slatina, Pitești și Câmpu-lung. Din consultarea registrelor de intrarea și eșirea hâr-

tiilor in cursul anului 1895 și confruntarea lor cu dosarele respective, am cules date destul de importante care din considerațiunile spiritului de colegialitate, nu'mi permit a le așterne aci mai jos.

Voĭ arăta numaĭ pe acelea referitoare la circumscripția XV sylvică cu reședința în Cîmpu-lung, al căreĭ titular am fost, și eată ce am găsit:

TABLOU

de datele și numĕrul zilelor întrebuințate în cancelarie, cu primirea și expedierea hârtiilor, în cursul anului 1895 de către șeful Circ: XV silvice

No. curent	Numirea lunilor	IN CANCELARIE — DATA ZILELOR	Total	Hârtii — Intrate	Ieșite	Total	Observațiuni
1	Ianuarie	9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 și 31.	21	211	170	381	
2	Februarie	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28.	24	199	181	380	
3	Martie	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31.	28	246	229	475	
4	Aprilie	5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	23	148	126	274	
5	Maiŭ	1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30 și 31.	28	171	169	340	
6	Iunie	1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 21, 21, 24, 26, 27 și 30.	20	148	122	270	
7	Iulie	2, 4, 7, 9, 14, 15, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 27, 29 și 31	13	110	103	213	
8	August	2, 4, 6, 7, 11, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 30 și 31	17	141	114	255	
9	Septemb	18, 20, 21, 22, 23, 27 și 30.	7	0	80	181	
10	Octombre	4, 6, 7, 9, 11, 13, 14, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28 și 31.	17	281	297	581	
11	Noembre	2, 3, 4, 6, 7, 13, 15, 16, 17, 22, 24, 26, 27, 28, 29 și 30.	16	223	244	467	
12	Decembre	4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19 și 31.	13	256	253	509	
		Total . .	229	2239	2093	4332	

Cea-ce însemnează că pe zi de cancelarie, s'a primit și expediat nouĕ-spre-zece hîrtiĭ și ceva

Recapitulaţie

Hîrtiele intrate provin:		Hîrtiele eşite sînt pentru:	
De la Ministeriu:	786	De la Ministeriu:	700
» » Inspecţie :	118	Inspecţie:	83
» » Ocoale :	1242	Ocoale :	1238
Diverse autorităţi:	65	Diverse autorităţi:	72
Suplici, denunţări:	21		2093
	2232		

4325.

La zilele întrebuinţate în cancelaria în numărul de . . . 229
adăogînd zilele libere: duminecile, sărbătorile religioase, concediurile, descinderile la inspecţia: 85
Total: 314

şi din 365 zile ale anului
scăzînd 314 zilele specificate mai sus.

Rămîn 51 zile, care s'aŭ întrebuinţat în descinderi pe teren la 5 ocoale silvice, risipite în întregul judeţ Muscel şi jumetate din judeţul Argeşi şi acestea ocupate în majoritatea casurilor numaĭ cu transportul. Iată dar în ce constă activitatea pe teren prin înfiinţarea biurourilor de circumscripţii sylvice.

Aceaşi situaţiune am găsit-o şi la circumscripţiele sylvice: Slatina şi Piteşti, şi afirm ca aceaşi situaţie esistă şi în restul de circumscripţii sylvice din ţară, după cum ne-am convins din cursul anuluĭ corent.

Alarmat de această multă biurocraţie, am căutat să vedem dacă aceeaşi stare de lucruri există şi la ocoale. În adever, iată ce resultă din darea de seamă a ocoluluĭ silvic Curtea de Argeş, înaintată onor. inspecţiei 5 silvice pe lîngă raportul Circumscripţieĭ No. 49 din 14 Ianuarie 1896.

«Spre a putea controla data şi numărul zilelor întrebuinţate de «şeful ocoluluĭ în conducerea ocoluluĭ, ne-am servit de registrul în «care se trecu hîrtiile intrate şi eşite, iar spre a constata natura «hîrtiilor intrate şi eşite, ne am servit de dosarele respective cît şi «de condica de expediţie, fiind singurile documente care se pot con«sulta în lipsa altor speciale în acest scop, după cum se uzează la şefii de ocoale din alte ţărĭ.

Iată dar pe lunĭ, data şi numărul zilelor întrebuinţate în cancelarie în cursul anuluĭ 1895.

No. curent	Numirea lunilor	IN CANCELARIE — DATA ZILELOR	Total	Hârtii: Intrate	Ieșite	Total	Observațiuni
1	Ianuariu	4, 6, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29 și 31	19	102	162	264	
2	Februarie	1, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 22, 23, 24, 25 și 29	18	91	123	214	
3	Martie	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 29, 30 și 31	21	100	154	254	
4	Aprilie	1, 2, 3, 4, 10, 12, 14, 15, 18, 20, 21, 25, 27 și 28	14	99	153	252	
5	Maiŭ	2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 37 și 31	22	102	161	263	
6	Iunie	1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 și 30	23	141	193	334	
7	Iulie	3, 4, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30 și 31	21	133	141	274	
8	August	4, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30	21	70	161	131	
9	Septembre	1, 2, 4, 5, 10, 11, 12, 14, 18, 19, 22, 23, 25, 26, 29 și 30	16	89	90	179	
10	Octombre	1, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 19, 20, 23, 24, 25, 27, 29, 30 și 31	19	81	185	266	
11	Noembre	1, 2, 3, 4, 6, 9, 10, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 și 29	21	79	137	216	
12	Decembre	1, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 23, 24, 26, 28	20	57	139	196	
		Total	233	1150	1804	2954	

Setul de ocolă nu astfel cum e copiat în cancelarie, singur în rubrica corespunzătoare și copia hârtiei. Pusă în fața pe expeditorul și pe odinaul.

Ceea ce insemnează că pe zi de cancelarie s'a primit și expediat două-spre-zece și jumătate hârtii:

In acest timp nu se socotesc.

1)	Zilele de concediŭ acordate în regulă în diferite luni .	15 zile
2)	» întrebuințate la congresul silvic	5 »
3)	» de serbători, descinderi în interes de serviciu la inspecție, Circ., casierie etc.	50 »
		70 zile
	La care se adaogă zilele de cancelarie	233 »
	Total	303 lei

Resultă deci în mod cert că din 365 zile ale anului, s'a întrebuințat afară în tot ocolul numai șase-zeci și două zile, și acestea ocupate în majoritatea casurilor cu transportul.

Recapitulaţie

Hîrtiile intrate provine de la:		Hîrtiele eşite sunt pentru	
Minister:	220	Minister:	399
Inspecţie:	40	Inspecţie:	19
Circumscripţie. . .	360	Circumscripţie: . .	355
Guard. şi brigadieri: .	367	Guard. şi Brigadir .	285
Advocatul public . .	60	Advocatul Public .	190
Judecător de pace .	14	Judecător de pace	172
Suplicĭ:	6	Diverse autorităţi.	378
Diverse autorităţi: .	89		1798
	1156		

2954

Aceaşi situaţiune am găsit-o la ocoalele sylvice: Aninoasa, Radeşti, Rîmnicu-Vîlcea, Drăgăşanĭ (unde numĕrul de eşire al corespondenţilor este de 2600) şi Horez (unde numĕrul de eşire al corespondenţilor este de 3400). Şi afirm ca aceeaşi situaţiune esistă şi în restul ocoalelor din ţară, după cum m'am convins în cursul acestui an.

Consultînd aceste tablourĭ, care represintă o icoană fidelă a situaţiunei lucrărilor şefilor de ocoale şi şefilor de circumscripţii din intreaga ţară, se deduce că:

a) Şefiĭ de ocoale, singuri agenţi de execuţie, supranumiţi temelia serviciului silvic, sunt impovoraţi foarte mult cu cancelaria, aşa că nu dispun de timp ca să descinză pe teren, în timpul campaniei de lucru, socotit de la 1 Aprilie şi pînă la 1 Octombrie al fie-cărui an.

b) Şefii de circumscripţie, singuri agenţi de control şi de îndrumarea la lucru a şefilor de ocoale, nu pot să descindă pe teren, fiind ocupaţi în tot timpul cu lucrările de cancelarie.

c) Şefii de ocoale şi de circumscripţie, coresponzînd intre eĭ, şi cînd cu Inspecţia, cînd cu Ministerul, nu se poate urmări ce lucrează, şi cu atît mai puţin, nu poate să ştie Inspectorul ce lucrează subalternii săĭ.

d) Şefiĭ de ocoale, ne-avînd copiştĭ în cancelarie, îndeplinesc eĭ singurĭ acest rol, consumînd un timp îndouit cu: primirea, resolvarea, copiarea şi expediarea hîrtiilor.

e) Şefii de circumscripţie, avînd numaĭ un copist în cancelarie, plătit cu 50 leĭ lunar, carĭ abia pot să scrie, sunt nevoiţi a face pe archivaru, registratoru, copistul, întrebuinţînd maĭ tot timpul în cancelarie.

Acum vine întrebarea, *cînd şefii de ocoale şi şefii de circumscripţie fac numaĭ birocraţie, cine oare lucrează pe teren?*

Iată problema ce trebue de deslegat, de Apostolii, carĭ conduc destinele sylviculturei romîne.

Intrebarea aceasta și-o pun și sylvicultori Francesĭ, unde șefii circumscripțiilor silvice, n'au alt rol, de cit a servi ca intermediŭ și biurou de inregistrare intre șefii de ocoale și șeful regiuneĭ, care este un conservator de păduri.

Alarma a fost dată de publicistul forestier francez Louis Rey în Revue des eaux et forêts, pag. 156, 157 și 158 [1]) din anul 1895, care sfătuește pe administrația pădurilor Francese, ca să adopte sistemul de descentralizare ce există în: Austria, Bavaria, Marele Ducat Baden, Germania etc., unde biurourile circumscripțiilor silvice sunt desființate, iară titularii lor, s'aŭ atașat pe lîngă șeful regiuneĭ, și formează sub președinția sa, un fel de colegiŭ saŭ de consiliŭ.

Louis Rey termină articolul săŭ, cu aceste frumoase cuvinte: «*Le temps fera son œuvre. Des obstacles, aujourd'hui presque insurmontables, s'aplaniront peu à peu. La France avide de progrès, ne restera pas en arrière des nations voisines. Elle voudra, a son tour, voir se développer librement l'une des branches les plus importantes de l'Administration d'un grand pays*».

Dacă acum 23 anĭ[2]), oamenii da stat, nu aveaŭ destulă incredere în personalul silvic al statuluĭ, foarte restrins, spre a le da latitudinea ca se resolve cestiuni mai importante, stabilindu-se o descentralizare sistematică, astă-zi această teamă nu poate să mai existe de cât la acele persoane, care nu cunosc numărul și capacitatea unuĭ personal, care compteză 50 silvicultori, absolvenți aĭ școalelor de Silvicultură din străinătate de primul rang și 102 silvicultori, absolvenți aĭ școalelor de Agricultură și Silvicultură din țeară, dupe cum se vede din tabloul de mai jos.

[1]) In numărul viitor al acestei reviste, voiŭ traduce acest articol, al cărui conținut, va interesa foarte mult pe silvicultorii statuluĭ.

2) Data promulgăreĭ legeĭ pentru organizarea personaluluĭ Administrației generale a Domeniilor și Pădurilor Statuluĭ, și a servicelor dependinte.

TABLOU

de şcolile din care s'au recrutat actualul personal silvic al Statului

No. curent	Numirea Scólei	GRADELE IERARCHIEI												Observaţiuni
		Inspector				Sub-inspector				Gardi-generali				
		I	II	III	Total	I	II	III	Total	I	II	III	Total	Total	
	Din Streinătate														
1	Scóla silv. Achafenb. Bav.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	
2	» » Nancy (Franc.).	2	1	3	6	3	5	5	13	3	11	—	14	33	Patru au fost trimişi în misiune în Franţa şi Austria, pentru aplicaţiuni la stingerea torenţilor şi amenagiări de păduri.
3	» de la Saulsaie (Fran).	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	
4	» » Schemmitz (Ung).	—	—	—	—	—	—	—	—	3	5	—	8	8	Unul idem în Austria.
5	» » Tarand (Saxonia)	—	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	—	2	Unul a fost trămis în misiune în Germania pentru aplicaţiuni la amenagiarea pădurilor.
6	» » Viena (Austria) .	—	—	—	—	—	1	—	1	—	3	—	3	4	
7	» » Zürich (Elveţia).	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	1	
	Din ţară														
8	Scóla de agric. Pantilimon	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	2	
9	» » Heresteu .	—	—	1	1	3	2	6	11	20	13	—	33	45	Unul a fost trămis în misiune în Franţa, pentru aplicaţiuni la amenagiări de păduri
10	» de sylvic. Buc. (1852).	1	1	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
11	» » » (1883).	—	—	—	—	—	—	4	4	13	3	—	16	20	Unul a fost trămis în misiune în Franţa, pentru stingerea torenţilor.
12	» de aplic. sylv. Brănesci	—	—	—	—	—	—	—	—	2	28	—	30	30	Unul idem în Austria.
13	» de sylvicul. Brănesci	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	3	3	
	Total . . .	4	2	4	10	6	8	17	31	44	67	—	111	152	

Din acest număr total de 152 agenţi, o mare parte din ei au fost trimişi de către Ministeriu în misiune: Francia, Germania şi Austria, pe unul saŭ mai mulţi ani, spre a face studii de aplicaţiuni şi a se specialisa în diverse ramuri ale silviculturei.

Prin urmare, un Domn Ministru, cu vederi largi, poate se recruteze conducători şi şefi pentru ori-ce mod de organizaţie al serviciului şi mai cu seamă pentrn organizarea unei descentralizări mai serioase, atât de mult simţită de toţi aceia ce s'au convins din experienţă şi din rezultatele obţinute de avantagiele unei asemenea organizaţiuni.

Vom reveni.

B. N. Pretorianu.
Sub-inspector silvic.

O ESCURSIUNE FORESTIERA

Școala specială de silvicultură din Brănești este situată, după cum se știe, în preajma pădurei Statului Cernica. Elevii aŭ. prin urmare, ocasiunea de a se familiarisa cu diferitele probleme de resortul acestei specialităţi. Cu toate acestea în programul de studii al acestei școale, se prevede ca la finele fie-căruĭ an școlar, să aibă loc și cite-va escursiuni, în scopul de a putea face elevii comparaţiune între diversele sisteme de cultură întrebuinţate precum și de a-și da seama, *de visu* cît de mare este înrîurirea împrejurărilor locale asupra tratamentelor adoptate în diferitele regiuni ale ţărei.

Obiectul escursiunilor din anul acesta a fost vizitarea pădurei Fintinelele din județul Bacăŭ și a interesantelor masive rășinoase munţii Moldovei.

Pădurea Fintinelele se bucură de o prea frumoasă reputaţiune în lumea forestieră și a fost pentru elevii școalei de silvicultură cel mai bun prilej de a se convinge cît de strălucite rezultate se poate obţine, cînd într'o gospodărie silvică, pe lîngă inteligenţa și dragostea de meserie a agentuluĭ forestier conducător, i se pune în acelaș timp la dispoziţiunea și mijloacele trebuitoare, spre a putea întreprinde toate ameliorațiunile ce pădurile necesită, pentru a se apropia de tipul ideal al masivelor normal constituite.

Această pădure în suprafaţă de 4872 hectare situată pe coline și de 702 hectare pădure de luncă și zăvoae aparţine principesei Lucia de Schönburg-Waldenburg care a obţinut-o prin succesiune de la mama sa Pulcheria, principesă de Sayn Wittgenstein Berleburg, născută Cantacuzino-Pașcanu.

Afară de această proprietate numita principesă mai posedă pădurile Valea-Seacă și Tăslăul-Sărat, în întindere de 2495 hectare cari toate sînt puse, cu începere din anul 1879, sub administraţiunea șefului silvicultor Cristian Adolph, care la rîndul său. este secondat de 5 silvicultori și 17 pădurari.

Pădurea Fintinelile este împărţită în 3 ocoale silvice și anume: Trebișelul, Fintinelile propriu zise, și Lespezii, cea ce devine pentru fie-care silvicultori, șef de ocol, în termen mediu, o suprafaţă pădurosă de 1850 hectare.

Acești agenţi silvici n'au altă îndatorire de cît a se ocupa ex-

clusiv cu cultura, îngrijirea și exploatarea menționatei păduri. Ei au reușit, în adevăr, ca în interval de 19 ani să repopuleze mai toate poenele existente cu esențe prețioase ca stejarul, frasenul, paltinul, pinul silvestru, molidul etc. și a introduce aceste specii lemnoase precum și bradul în porțiunile de pădure în curs de regenerare, negreșit în situațiunile ce convine fie-cărcia, căutînd a le da precădere față cu fagul, esență cu minimă valoare comercială atît pentru prezent cît și, probabil, pentru un îndepărtat viitor.

Fîntînelele se află la o distanță de Bacău de 8—12 kilometri și se exploatează în regie. Cheltuelile anuale se ridică la actualmente, după 19 ani de necontenite lucrări de îmbunătățire, la 75 % din venitul brut și anume:

30000 lei pentru tăiatul și personalul lemnelor.
6000—15000 lei pentru repopulări artificiale adică pentru însemănțări și plantațiuni.
10000—15000 lei pentru construire de drumuri și șosele.
300 - 400 întreținerea în bună stare a hotarelor.
600—700 lei pentru diverse cheltueli nepreväzute.

La acestea se mai adaogă:

23000 lei pentru plata personalului forestier.
14000 lei pentru plata foncierei.
8000—4000 lei pentru construcțiuni noui și întreținerea clădirilor existente.

Cu toate aceste cheltueli enorme, se realisează un beneficiu net de 5 lei la hectar.

Și să se noteze bine că exploatarea astă-zi consistă, în mare parte, numai din extracțiunea arborilor deperisanți și a materialului supraabondent în general de o valoare technică nu tocmai superioară, ast-fel că în momentul cînd va intra în aplicațiune amenajamentul definitiv a cărei întocmire s'a început deja, acest venit va crește și mai mult și nu este ceva paradoxal dacă vom spune că el se va îndoi, întrei și chiar împătri, relativ în scurtă vreme.

A fost o adevărată satisfacțiune morală pentru mine cînd, în calitate de profesor de științele forestiere la sus menționata școală am putut presinta elevilor chiar în țară la noi un cîmp de demonstrațiune real, un exemplu vădit, isbitor de imensa bogăție ce represintă pădurile noastre, cînd ele sînt tratate după toate regulile, științei, cînd personalul silvic nu este întrebuințat de cît pentru

cultivarea pădurilor şi cînd, în sfîrşit, i se acordă toate mijloacele necesare pentru a răspunde chemărei sale sociale.

Cantităţi enorme de material lemnos, producţiune a pădurilor din Bucovina şi Ungaria, trec pe dinaintea ochilor noştri spre a alimenta pieţele comerciale ale Orientului şi noi, cari posedăm un sol fertil, o climă favorabilă, riuri numeroase putînd fi utilisate pentru transportul lemnelor, fără mari cheltueli, care dispunem de o suprafaţă păduroasă de aproape 2 milioane hectare,— stăm indiferenţi cu braţele încrucişate, fără să ne dăm seamă că pădurile aŭ o importanţă economică de prima ordine şi că ele sînt destinate a forma, dacă ne vom cunoaşte propriile interese, unul din principalele isvoare de venituri ale statului, un însemnat patrimoniŭ naţional.

Mărturisesc că acest fapt denotă din partea noastră, o lipsă complectă de cel mai elementar bun simţ.

D. Cristian Adolph, silvicultor instruit, care în acelaşi timp este representantul consulatului german pentru judeţul Bacaŭ, cunoscînd foarte bine că fără mijloace de transport lemnele nu pot cîştîga valoare, a construit în pădurea Fîntînelile peste 50 kilometri drumuri cu şosele înzestrate cu o mulţime de poduri şi podele, făcute după toate regulele technice. A înfiinţat mai multe pepiniere bine întreţinute în diferite părţi ale pădurei, şi-a format un personal de lucrători forestieri dintre sătenii locali, a căror isteţime am avut să o constat mai cu osebire cu prilejul curăţirei crăcilor arborilor în picioare înalţi peste 30 metri, operaţiune premergătoare tăerei trunchiurilor spre a nu se ocasiona prejudiţii însămînţişurilor şi arboreţilor tinere. D-sa a isbutit, în scurte vorbe, a o transforma din starea absolut neregulată în care se găsea înainte de 1879, cînd se exploata în cring cu 80 arbori de reservă la falce, după sistemul atunci la modă, într'o pădure de un mare viitor.

Cel d'întîiŭ lucru cu care a inaugurat intrarea sa în serviciŭ a fost, după cum ne-a declarat, de a interzice cu desăvîrşire păşunatul, sub cuvînt că vitele nu se folosesc de cît prea puţin din iarba crescută în pădure sub frunzişul arborilor conţinînd, din cauza lipsei de lumină îndestulătoare, prea puţine principii nutritive, iar pe de altă parte pentru că ori cît s'ar regulamenta păşunatul, se dă mai în tot-d'auna naştere la abuzuri de tot felul de către proprietarii vitelor şi aşa fiind el este, ori-ce s'ar zice, foarte dăunător forţelor de producţiune ale solului forestier.

In această direcţiune, d. Adolf a avut să lupte cu multe dificultăţi locale, cu multe prejudecăţi învechite, totuşi graţie perseverenţei, energiei şi activităţei sale am putut noi să înregistrăm în zilele de 19, 20 şi 21 Iunie a. c. succese de care ar fi mîndru, şi cu drept cuvînt, orî şi ce silvicultor din Franţa, Germania şi Austria.

Nu mai puţin însă trebue pus în evidenţă meritele personale, spiritul de descernămînt al princesei Lucia de Schönburg Waldenburg, femee nobilă şi instruită, care a ştiut să aprecieze silinţele funcţionarilor sĕi, care şi-a impus, timp îndelungat sacrificii băneşti însemnate în scopul de a spori valoarea fondului său forestier, lapt ce se întîlneşte aşa de rar în ţară la noi, unde cei mai mulţi proprietarî de păduri particulare le exploatează în chip aproape barbar.

Cît pentru ospitalitatea acordată şi buna-voinţă ce am întîmpinat din partea întregului său personal forestier în urma dispoziţiunilor ce au luat imediat după ce a fost pusă în cunoştinţă despre intenţiunea noastră de a-i vizita proprietatea, îi exprim şi aci în numele celor 4 profesorî şi 18 elevi carî aŭ participat la excursiunea în chestiune cele mai vii ale noastre mulţumirî.

Petre Antonescu.
Sub-inspector silvic.

DESPRE VÎNÂTOARE

(Vedi revista pe luna Septembre /98).

Printr'un articol precedent, am arătat într'un memoriu pe scurt, vederile noastre relativ la măsurile de luat, pentru distrugerea animalelor stricătoare în Rominia, ca răspuns la un ordin circular al onor. Minister Domeniilor transmis de Inspecţiune.

De oare-ce profesiunea de silvicultor, are menirea specială a se ocupa cu pădurile şi produsele eî, orî-carî ar fi — printre care vînatul ţine un rang important şi fiind-că, vînătoarea este o soră sau o fiică a silviculturei, mi-am propus ca vechiu discipol, al acesteî pasiunî, după 27 ani de experienţă, să daŭ publicităţei o materie cred destul de interesantă, atît pentru silvicultor cît şi pentru vînător.

Vînătoarea pe lîngă distracţiunea atît de nobilă, care salvează

pe mulţi de la pasiuni vicioase, este şi o sursă de bogăţie pentru stat şi particular.

La noi graţie puţinei atenţiuni ce s'a dat acestei ramure— şi, *libertăţei absolută ce au avut fie-care, până mai deunăzi, a vina pe ori-ce teren şi în ori ce timp, s'aŭ decimat vînatul util*, pe cînd cel stricător, s'a înmulţit peste măsură, mai ales prin aplicarea rău înţeleasă a legei Poliţiei vînatului din 1891.

Vulpea şi lupul în special, au ajuns un flagel; dacă s'ar face o statistică minuţioasă, în fie-care comună din toată ţara—de No. vitelor mîncate de aceste două specii de animale, sînt sigur că s'ar urca la o cifră de sute de mii de lei—cea-ce reprezintă o pagubă colosală în economia Statului nostru; pe de altă parte, din cauza înmulţirei acestor fiare stricătoare— vînatul util şi în special căpriorul, au dispărut aproape din majoritatea pădurilor, chiar ale Statului, care cu cîte-va decenii în urmă, mişiunaŭ ca să mă exprim mai puternic, de aceste animale, podoaba pădurilor noastre, ast-fel pe lîngă alte exemple ce aşi putea cita, mă mărginesc a face menţiune numaĭ, de imensa pădure de munte *Mînăstirea Caşin* a statului, din judeţul Bacău—în suprafaţă peste 20,000 hectare în cari nu se găsesc nici 10 căpriori, distruşi fiind de lupi şi urşi.

Străinii şi multe persoane chiar la noi, cred că, Rominia este foarte bogată în vînat—e o mare eroare—stăm foarte rău în această privinţă şi putem fi clasaţi pe treapta cea mai joasă.

Ca să daŭ o idee numaĭ, despre bogăţia în vînat a altor ţări, voiŭ cita pe Franţa, care anual încasează numaĭ pe permisuri de vînat la 12 milioane lei; în Germania, s'aŭ adunat un fond din amenzile impuse vînătorilor deliquenţi, cu care se întreţine un orfelinat pentru fiii forestierilor, acest institut s'a creat la Grossschönebek.

Administraţia Domeniilor Coroanei, ţinînd în tot-d'auna a merge înainte pe calea progresului, aŭ luat de mult încă măsuri, pentru protejarea şi înmulţirea vînatului util—începînd serios prin şefii de ocoale, distrugerea animalelor stricătoare şi prăsirea celor utile; s'aŭ creat şi mici parcuri de animale— cum e cel de la Bicaz şi altele, această administraţie exemplară, condusă atît de străluciţ, de către *D l I. Kalenderu preşedintele societăţii noastre*, aŭ instituit şi premii, după informaţiile ce avem, pentru distrugerea acelor fiare stricătoare, pe domeniile Coroanei.

Este imposibil a realiza ver-un progres în această ramură, dacă nu se vor lua măsuri mai energice şi care în prima linie, consistă în distrugerea animalelor stricătoare.

Franța cheltuește anual pentru acest scop, peste 40,000 lei, numai pe premii, ucizîndu-se în medie 6—700 lupi pe fie-care an

La noi, unde numărul lor au devenit inspăimîntători și amenințător chiar siguranței omului, nu se ia nici o măsură și nu se dă nici un mijloc, pentru acest scop, căci, nu este cred suficient *a se da ordine*, fără a se da și mijloacele necesare, pentru aplicația lor.

Trecînd acum de la partea materiei care trebue se pue în gîndire serioasă pe cei de sus, voiu trece la subiectul ce ne propunem a trata într'o serie de articole «*despre vînătoare*».

Dacă ne vom întreba ce este vînătoarea? unii se vor grăbi a răspunde: Este o artă de distracție și de carnaj pentru ori-ce animal util omului, iar alții vor răspunde este satisfacerea unei pasiuni de a vîna animalele, care formează subiectul vînătoarei.

Ei bine, cei dintîiu, sînt departe de a da un răspuns adevărat, iar cei al doilea s'au apropiat puțin de soluțiunea chestiunei pusă, fără însă a o lămuri.

Iată ce este vînătoarea:

Este o artă—*o știință*, care are mai multe scopuri: 1) De a distruge numărul animalelor stricătoare.

2) De a protegia și conserva animalele utile, vînîndu-le după anumite regule și numai în timpul permis de lege.

Pentru a ne putea dedea acestei pasiuni, cu adevărat succes, trebue se întrunim următoarele condițiuni: 1) Sănătate, 2) avere, 3) agilitate—și pentru a fi satisfăcuți pe deplin trebue să dispunem de vînat mult și variat.

Vînatul se deosebește în două mari secțiuni:

I) *Vînatul cu păr.*—II) *Vînatul cu pene*.

Fie-care din aceste secțiuni conține alte două dispărțiri, și anume:

1) *Vînatul mare*, 2) *vînatul mic*.

Vînatul mare, la rîndul lui pentru Rominia coprinde următoarele animale cu păr a) *ursul*, b) *cerbul*, c) *mistrețul*, d) *căpriorul*, e) *Rîsul*, f) *capra neagră* și g) *lupul*; iar animale cu pene: a) *cocoșul mare de munte*, b) *cocoșul de mestacăn*, c) *dropia*, *pelicanu*.

Vînatul mic cuprinde toate cele-alte animale comune la noi, care formează subiectul vînătoarei, cum sînt: din cele cu păr: vulpea, iepurele, viezurul, jderul, pisoiul sălbatic, vidra etc. iar din

cele cu pene: irunca, potîrnichea, prepeliţa, sitarul, becaţul, raţa sălbatică etc.

Tot vinatul se mai poate divide in *Vînat util* şi *Vînat stricător*. In prima diviziune se clasează toate animalele ce produc oare-care folosinţe omului—cum este: cerbul, căpriorul, capra neagră, iepurile (cînd nu e numeros) şi toate paserile chiar cele considerate ca stricătoare, care la noi, ne fiind în mare număr, nu pot produce stricăciuni apreciabile, iar la divizia celor stricătoare, se enumără toate animalele cu păr—care produc oare-care stricăciuni, fie în vinatul util—fie în economia omului—astfel lupul şi vulpea prădă vitele domestice şi distrug vinatul util, mistreţul distruge fineţele, mănîncă ghinda şi jirul necesar pentru reproducţia pădurei. Viezurul strică porumbiştele etc. iar din animalele cu pene nu pot fi considerate, ca stricătoare, de cît dropia, prin călcarea recoltelor şi aceasta numai cînd numărul lor e mare.

Animalele cari formează obiectul vînătoarei, se vinează în diferite moduri şi cu diferite rase de cîni.

Aci putem distinge următoarele metode:

1) Vînătoarea la pîndă.
2) Vînătoarea cu bătaia saŭ goană.
3) Vînătoarea cu copoiul.
4) Vînătoarea cu prepelicarul.
5) Vînătoarea cu ogarul.
6) Vînătoarea de la picior, fără saŭ cu cîne.
7) Vînătoarea cu otrăvuri.
8) Vînătoarea cu cursa, laţul şi mreaja.

Ernest Gheorghiu
Guard general silvic.

(Va urma).

LEGISLAŢIUNEA CORECŢIUNEI TORENŢILOR IN AUSTRIA [1])

(URMARE)

Cu privire la desemnarea lucrărilor de artă mai vechi de îăzături, consolidare saŭ de abatere, cari poate s'ar afla în cîmpul de lucru saŭ se propun din noŭ, se va urma întocmai dispoziţiunilor date mai sus sub I, 2 lit. b.

1) A se vedea «Revista pădurilor» pe luna Septembre a c.

2. La planul de situaţiune ast-fel complectat, se vor anexa urmatoarele liste:

a) Lista tuturor parcelelor, respectiv a părţilor de parcele, ce cad în cîmpul de lucru cu indicaţiunea proprietarului şi felul culturei arangiate în ordinea numerică a parcelelor; (Formularul A).

b) Lista acelor parcele sau părţi din parcele situate în cîmpul de lucru, a căror espropriaţiune totală s'a propus conform întîiului aliniat al § 4 din lege; (Formularul B).

c) Lista acelor parcele situate în cîmpul de lucru, în privinţa cărora s'a propus o expropriaţiune parţială sau o servitute în înţelesul al. al doilea de sub § 4, respectiv al al. întîiu de sub § 6 al legei; (Formularul C.)

d) Lista de acei, carî au drepturî asupra apei, ale căror drepturî se ating prin lucrările propuse pentru regularea şi abaterea apei de munte. (Formularul D).

e) In sfîrşit se va adăoga la planul de situaţiune o listă a acelor pretenţiuni, pe carî, intreprinzĕtorul le va avea în vedere a le face în înţelesul § 3 al legei, cu privire la cedarea materialelor şi folosirea pămînturilor străine, la transportul, depunerea şi prepararea materialelor, precum şi la construirea adăposturilor pentru dirigenţa lucrărilor şi pentru lucrătorî. La aceasta se va arăta posiţiunea respectivelor porţiunî de teren, numĕrul parcelelor, proprietarul şi tot acea ce este în mĕsură de a precisa pretenţiunea.

Dispositiune finală.

Ordonanţa presenta intră în vigoare la 1 Maiu 1886.

Cu privire la proectele a căror discuţiune, va urma după acea dată şi despre carî se poate proba că au fost redactate înainte de publicarea presentei ordonanţe, nu se vor face greutăţi, faţă de orî-carî abaterî de la dispositiunile ei, întru cît se va recunoasce că aceste proecte, corespund atît în privinţa techn că cît şi legei din 30 Iunie 1884 (F. l. i. N. 117).

Formularul A

Districtul politic _____ *Câmpul de Lucru* ._____

LISTA

tuturor parcelelor și a porțiunilor de parcele situate în câmpul de lucru cu indicarea proprietarilor și a felului de cultură.

Comuna cadastrală	Parcela: Întreagă / Parte din — No.	Proprietarului: Numele	Domiciliul	No. casei	FELUL CULTUREI — Hectare și miimi: arătură	fineață	grădină	vie	pășune	pășuni alpine	pădure	lac, mlaștină, cleștate	pământ parificat*)	pământ improductiv	Observațiuni

*) Pământ parificat se dice acela a cărui impunere la fonciară se face în comparație cu altele vecine, căci el fiind ocupat sau acoperit cu ceva nu se poate estima direct.

Formularul B

Districtul politic) *Cámpul de Lucru* .....

LISTA

parcelelor şi a părţilor de parcele situate în cámpul de lucru, a căror completă expropriere se propune, în conformitate cu primul alineat de sub § 4 al legei din 30 Iunie 1884 (f. l. i. No. 117).

Comuna cadastrală	Parcela: Întreagă / Parte din — No.	Numele Proprietarului	Domiciliul	No. casei	FELUL CULTUREI — Hectare şi miimi: arătură, fânaţă, grădină, vie, păşune, păşuni alpine, pădure, lac, mlaştină, eleştale, pământ parăginat, pământ improductiv	Motivarea pe scurt, a propunerei de expropiare	Observaţiuni

Formularul C

Districtul politic. _____ Câmpul de Lucru _____

LISTA

parcelelor situate în câmpul de lucru pentru care se propune o expropriațiune parțială, saŭ o servitute în înțelesul al. al doilea de sub § 4 al aliniatului întâiŭ de sub § 6 al legei din 30 Iunie 1893 (f. l. i N. 117)

Comuna Cadastrală	Parcela: Întrégă	Parcela: Parte din	Numele Proprietarului	Domiciliul	No casei	Felul culturei: Arătură	Fânéță	Grădină	Vie	Pășune	Mișuni alpestre	Pădure	Lac, inundând	Mlaștină turbă	Pământ improductiv	Motivarea scurtă a propunerei de expropriare	Indicarea măsurilor propuse	Observațiune
	No.					Hectare și miimi												
de exemplu: Burgau	125	—	Schmidt Johan	Burgau	11	2.010										In mișcare	In viitor a se folosi ca fânéță	
»	—	126	»	»	11		0.240									Repede și mlăștinos	A introduce drenarea	
»	—	247	Comuna Burgau	»	—					0.021						predispus spre surpare	In viitor pășunatul interdis și cosirea permisă	
S. Pietro	98	—	Hamerlon	Offenthal	23							20.412				Costa forte repede	lemnele tăiate a se exploata numai în ordra gradinarit	
»	213	—	Filcor Francisc	S. Pietro	45							3.291				Munte cu pădure cu un sol aralși subțire	A se rescumpăra dreptul adunărei frunzișului.	
Rattai		1.030	Stiglz Eduard	Rattai	32					1.504						Cu surpături isolate	In partea vestică a se interzice pășunatul.	

Formularul D

Districtul politic..... *Câmpul de Lucru*.....

LISTA

acelor carî aŭ drepturî asupra apei, ale căror drepturi se aling prin abaterea și regularea apei de munte propusă în înțelesul legei din 30 Iunie 1884 (/. l. i. No. 117) și indicarea măsurilor propuse.

Comuna Cadastrală	Nr. Parcelei	Numele și Pronumele PROPRIETARULUI	Domiciliul	No. casei	Indicarea dreptului asupra apei	Indicarea măsurilor propuse	OBSERVAȚIUNE
de exemplu Mürzbach	132	Patzlt Iosif	Murzbach	8	Mora cu stavilă	Ridicarea stavilei cu 0m2	
Aprlach	134	Eberer Florian	»	11	Forestieră cu canal de scurgere	Schimbarea intrărei apei în canalul de scurgere la 12 metri.	
Aprlach	21	Meixner Martin	»	21	Pisă pentru dimie cu stavilă și canal de scurgere.	Adâncirea stavilei cu 0m5 și schimbarea forței motrice din supravertită în subvertită.	

INSTRUCTIUNI DE SERVICIU

ALE

DIVISIUNEI TECHNICO-FORESTIERA, i. r.

PENTRU

CORECȚIUNEA TORENȚILOR

I. Dispozitiuni generale

§ 1. Scopul divisiunei

Divisiunea technică forestieră i. r., pentru corecțiunea torenților este un corp special al Ministerului de agricultură și are următoarea misiune:

a) După însărcinarea Ministerului de agr., de a proecta și conduce executarea lucrărilor și măsurilor de abatere pentru a face nevătămătoare apele de munte.

b) După însărcinarea Ministerului de agr., sau după cererea unei autorități administrative, a examina proectele de corecțiune ale torenților, cari poate au fost redactate de alt cine-va.

La îndeplinirea acestei misiuni, divisiunea trebue să aibe în vedere mai ales din puntul de vedere technic a se ocupa de: oprirea în loc a marilor cătățimi de sfărâmături petroase, cari sînt în mișcare, stabilirea fundului pîraelor, întărirea și fixarea coastelor cari încep a se strica, fixarea basei rîpilor contra desgărdinărilor și a subminărilor prin ape, abaterea isvoarelor și a apelor ce se strecoară prin drenarea și despicarea acelor terenuri, împădurirea și reacoperirea terenurilor nestabile desgolite, cum și aplicarea celor mai propriĭ măsuri silvice pentru aducerea pădurilor din respectivul basen, într'o stare corespunzătoare (normală).

Cu această ocasiune se vor observa normele dispozițiunilor privitoare la acestea, adică legea din 30 luniu 1884 (F. l. i No. 117), care coprinde măsurile necesare pentru abaterea nevătămătoare a apelor de munte; ordonanța Ministerului de agr., în înțelegere cu Ministerul de Interne din 18 Decembie 1885 (F. l. i. No. 2 ex. 1886) privitoare la redactarea și depunerea proectelor generale pentru

întreprinderi privitoare la abaterea nevătămătoare a apelor de munte (corecțiuni de torenți), dispozițiunile acestei instrucțiuni, cari sunt aplicabile la serviciul divisiunei în general și la misiunea care este de îndeplinit.

§ 2. **Compunerea Divisiunei.**

Divisiunea se compune din agenții silvico-technici, ai autorității politice-administrative, cari sunt atașați de către Ministerul de agr., secțiunilor subordonate ei și cari și în această calitate sunt trecuți în statul personalului și în tabloul de avansare al agenților silvici, ai autorității politice-administrative.

§ 3. **Secțiunile Divisiunei**

Divisiunea se împarte în cinci secțiuni, dintre care fiecare, are de îndeplinit misiunea devisiunei (§ 1) pentru rayonul ce'i este încredințat, și anume:

Secțiunea *A* cu reședința în Przemysl, pentru Galiția și Bucovina.

Secțiunea *B* cu reședința în Konigliche Weimberge, pentru Bohemia, Moravia și Silesia;

Secțiunea *C* cu reședința în Linz pentru Austria superioară, Austria Inferioară, Salzburg și Stiria;

Secțiunea *D* Villach cu reședința în Vilach pentru Carintia, Krain, Küstenland, Tirol și Vorarlberg și cu sucursală în Brixen pentru serviciul comisiunei de regulare a apelor din Tirol.

Secțiunea *E* cu reședința în Zara pentru Dalmația.

Diferitele secțiuni poartă titlul și inscripția în sigiliul oficial: «Direcțiunea forestieră technică i. r., pentru corecțiunea torenților, Secțiunea A (respectiv B etc.)»

(Va urma)

INFORMAȚIUNI

D-l V. C. Munteanu, directorul școalei centrale de agricultură de la Herestrău, a fost numit membru în consiliul technic al pădurilor, post ce devenise vacant prin încetarea din viață a regretatului inspector Pietraru.

Sperăm că d-l Munteanu care este un distins elev al şcoalei de la Nancy, va lucra pentru binele pădurilor ţărei alături de d. inspector diriginte Patrulius, cu acelaşi rîvnă şi armonie cum a mai lucrat şi altă dată în serviciul silvic.

Sperăm tot de o-dată că vor face ca această înaltă instituţiune a consiliului technic, să fie şi mai respectată pentru ca membrii ce o compun, să poată a 'şi da verdictele în cestiuni fără nici o teamă.

* * *

Pentru bucuria silvicultorilor ţărei, anunţăm că s'a încheiat în mod definitiv şi pentru a treia oară, pentru un period iarăşi de 3 ani, contractul între Onor. Minister al Domeniilor şi D-l consilier silvic Iohan Pitschak, însărcinîndu-se tot de-odată cu culegerea datelor referitoare la terenurile ce urmează a fi împădurite, în urma parcelări şi vînzări moşiilor statului, precum şi cu întocmirea planului general pentru împădurirea acelor terenuri, aşa ca să se ştie odată pentru tot-d'auna sumele de bani ce trebuesc a fi prevăzute anual în budgetul Ministerului, pentru buna reuşită a plantaţiunilor şi a întreţinerei lor.

* * *

Domnul Guard General Pleşanu şeful ocolului silvic Mărginenı, a fost destituit din postul ce ocupa.

Se vorbeşte însă că în urma protestărei D-sale, urmează a se face o nouă anchetă.

Credem că motivele destituirei vor fi fost serioase, căci alt-cum ar fi trist de a se depărta pe nedrept nişte asemenea specialişti, de cari ţara are atita necesitate.

* * *

Suntem informaţi că de către D-l Inspector silvic Ioan P. Chihaia s'ar fi făcut un raport D-lui Ministru al Domeniilor, spre a se recunoaşte odată pentru tot-d'auna dreptul de a se lua de silvicultori din pădurile statului pentru încălzitul locuinţelor lor, cîte o cuantitate de lemne din cele moarte, căzute sau condamnate extrageri din masive.

Sperăm că D-l Ministru respectiv, va aproba această propunere pentru a se evita ca aceşti funcţionari să cumpere lemne chiar de la antreprenorii de păduri, cu cari au afaceri de control, liberări de parchete, marcări de reserve etc. etc.

RECIDIVA IN MATERIE SILVICA

Graţie preţiosului zel ce d-nul inspector Chihaia, colegul nostru, aduce la colaborarea acestei reviste, vom avea pe fie-care lună o rubrică, consacrată jurisprudenţei silvice.

E de netăgăduit că agenţilor silvici, însărcinaţi cu urmărirea şi susţinerea daunelor interese, decurgînd din delictele comise în pădurile supuse regimului silvic, cunoştinţa legei şi modul său de aplicare, le este absolut indispensabile.

Suntem convinşi că numeroşii noştri lectori, vor primi cu cea mai mare plăcere şi interes, acest nou capitol, ce deschidem de azi în *Revista Pădurilor*.

Jurisprudenţa din numĕrul acesta, o datorim d-lui subinspector B. N. Pretorian, care o însoţeşte cu observaţiuni foarte judicioase.

Analisa ce face, e în termeni foarte clari şi pune pe oricine în măsură de a'şi lărgi orizontul observaţiunilor sale.

Dorim ca d-nul Pretorian să persevereze în această direcţiune, cu convicţiunea că aduce foloase însemnate, în scopul ce urmărim cu toţii, de a protege şi de a face să prospere pădurile din Romînia.

Acum voiŭ căuta a răspunde unei scrisori, foarte amabile ce primesc de la d-nul Chihaia, prin care mă invită a explica în revista noastră:

Cînd este recidivă în materie de delict silvic, aceasta ca înţelegere a decisiunei Inaltei Curţi de Casaţie cu No. 674 din 31 Iulie 1896, ce se publică în acest număr la rubrica jurisprudenţa silvică.

Recidiva în materie penală, e repetirea unei infracţiuni comisă de aceiaşi persoană, după un timp oare-care de la prima infracţiune, care a fost deja judecată şi pedepsită.

Legiuitorul după scopul ce urmăreşte, micşorează sau

măreşte acest spaţiu de timp şi graduează pedeapsa pentru recidivă, tot-d'a-una mai aspră ca pentru faptul dintîiu.

Un recidivist face singur dovadă că e un agent pervers, că prima sa infracţiune n'a fost o greşeală, ci o pornire rea a firei sale şi pe de altă parte pune în evidenţă în acelaşi timp, că pedeapsa cea dintîiu nu l'a corectat şi n'a fost eficace pentru el.

Legiuitorul cu drept cuvînt, priveşte cu asprime pe acest nou agent pervers şi incorigibil, prin urmare, pentru el trebue să urcăm scara pedepselor obicinuite.

Acestea sunt elementele din care se compune această idee simplă de legislaţiune penală, care se numeşte recidivă

Tot ideia aceasta, că numai perversitatea agentului trebue să facă pe legiuitor sever, a dat naştere la o theorie penală cu totul nouă, cunoscută şi aplicată în Franţa sub numele *Legei Béranger*, care, suspendă efectele condamnaţiunei unei hotărîri in favoarea inculpatului, pînă cînd nu va comite o altă infracţiune.

In cas d'a comite o nouă infracţiune, atunci i se va aplica şi vechia pedeapsă ce era în suspensiune şi pedeapsa ce i se cuvine pentru faptul cel nou; dacă nu va mai comite vr'o infracţiune, vechia pedeapsă dispare fără a se fi executat vr'o dată asupra lui.

Legiuitorul raţionează ast-fel: cea-ce urmăresc pe cale penală, e corectarea oamenilor pentru a nu comite fapte vătămătoare societăţii, prin urmare, dacă am înaintea mea un om nenorocit pe care miseria saŭ greşeala, iar nu natura sa perversă l'a împins să facă o faptă rea, dacă 'i voiu suspenda pedeapsa, aceasta 'l va hotărî d'a se feri toată viaţa d'a mai comite o faptă rea pentru a nu reinvia pedeapsa ce e suspendată d'asupra capului său. E un credit de onestitate care i-l acordă societatea, dacă va şti să se achite de el, aceasta 'i va profita şi lui şi societăţii.

Să lăsăm însă aceste consideraţiuni de ordine philoso-

phică și de legislațiune penală, și să vedem în materie silvică, *când un agent e în stare de recidivă?*

Art. 29 din Codul silvic, zice: «Este recidivă, când după trecere de trei luni, s'a dresat asupra acelora-și individe un nou proces-verbal de delict.

In cas de recidivă, delicuentul pe lîngă amenzile prescrise de lege, vor mai fi pedepsiți cu închisoarea de la 3 zile pînă la trei luni.

Acest articol 29, ca multele altele din pripitu nostru Cod silvic, e rău redactat și păcătuește și prin alegere de termeni cari nu sunt la locul lor, și prin lipsa de precisiune.

Mai întîiŭ și lucrul era esențial, trebuia spus, e recidivă după *trecere de trei luni*, dar de când? trei luni după ce stare a faptului dintîiu? De când l'a comis, de când a fost urmărit și judecat sau de când s'a executat pedeapsa? Legea are precauțiunea de a nu zice nimic!

Aci vine rolul interpretărei legei și atunci raționăm astfel:

Fiind-că articolul final al Codului silvic art. 46, spune că în casurile neprevăzute prin legea de față, se vor aplica dispositiunile dreptului comun, atunci mergem la dreptul comun, care e dreptul penal general.

Codul penal în art. 41 și următorî spune, că ori-care osîndit fiind, prin o hotărîre nerevocabilă, la o pedeapsă criminală, *dacă după împlinirea pedepsei*, va fi comis

. . . . . .

Prin urmare, și la noi același punct de plecare, cele trei luni din art. 29 Codul silvic, le vom socoti de la data *împlinirei pedepsei*, orî care ar fi ea.

E vr'o rațiune d'a calcula în acest mod termenul de care vorbim? Neapărat, fiind-că numai de când a simțit agentul pedeapsa, ni se revelează insuficiența pedepsei ce i s'a aplicat.

Cît n'a fost urmărit pentru pedeapsa faptului dintîiŭ,

delictele ce le-a comis în urmă nu sunt recidive, ci delicte ordinare, ele devin recidive dacă au fost comise după executarea pedepsei faptului d'ântiiu.

Şi pentru a face şi în drept demonstraţiunea, că ast-fel trebue să se calculeze cele trei luni, e destul să spunem că faptul întîiu nu compteză pentru inculpat, de cît dacă e condamnat definitiv, prin urmare, dacă am zice ca casaţiunea, fiind-că voiu arăta imediat eroarea în care a căzut Casaţia, că faptul întîiu trebue să se considere de la *comiterea* delictului, e posibil că acest fapt să fie desfiinţat de instanţele judecătoreşti prin achitare şi atunci ce mai însemnează *epoca comiterei* unui fapt care a dispărut prin hotărîrile ce au intervenit în urmă? de unde resultă în mod evident că, pentru a compta primul fapt, trebue să aşteptăm hotărîrea definitivă a instanţelor judecătoreşti şi executarea pedepsei, cum zice art 41 din Codul penal.

Ca conclusiune, toate delictele silvice ce ar mai comite aceiaşi persoană după împlinirea pedepsei primului delict în timp de trei luni, ori cîte delicte va comite, sunt recidive; cele comise după trecere de trei luni, devin iar delicte de drept comun, delicte simple.

Pentru ce după trei luni delictele nu mai sunt recidive, ci simple delicte silvice? Fiind că e presupus că agentul a uitat efectele pedepsei, şi delictul ce-'l ar comite după trei luni de la executarea pedepsei, e fără nici o legătură sau influenţă cu delictul cel vechiu.

Codul silvic face recidivist pe un delinquent—numai în timp de trei luni. In codul francez recidiva ţine 12 luni. In codul penal comun, recidiva, după o crimă saŭ după un delict care a atras o pedeapsă de 6 luni şi o zi, ţine toată viaţa inculpatului; or cînd ar comite altă crimă sau delict, va fi recidivist.

Dar care e începutul faptului nou? Art. 29 spune, că e dresarea procesului verbal, aşa dar *cele trei luni le*

socotim de la data executărei pedepsei primului fapt, pînă la data dresărei procesului verbal al noului fapt. — Acesta este termenul, în intru căruia agentul e recidivist. Pentru faptul cel nou observăm că nu ne fixăm la data judecăţii, ci la data procesului verbal, fiind-că, o persoană condamnată prin o hotărîre, aceasta şi produce efectele sale din momentul comiterei faptului, prin urmare, de atunci e considerat ca culpabil, de şi hotărîrea se dă mai tîrziu.

Art. 29 termină c'o eroare juridică grosieră cînd adaogă că e *recidiva* şi cînd tăierea lemnelor se face cu ferestrău şi cînd tăierea are loc între apusul şi răsăritul soarelui.

Ce are a face aceasta cu recidiva?!

Legiuitorul a tradus, fără inteligenţă art. 201 din Codul frances silvic, după legea din 18 Iuniu 1859, care spune că cu aceiaşi pedeapsă, adică pedeapsa pentru recidivist, care la noi e de la 3 zile pînă la 3 luni, se pedepsesc şi acei cari tae cu ferestrae, etc.; dacă aceştia se pedepsesc cu aceiaşi pedeapsă ca recidiviştii nu însemnează că şi ei sunt recidiviştii, fiind-că pentru prima oară cine va tăia cu ferestreu, şi între apus şi răsărit, va fi pedepsit cu aceiaşi pedeapsă.

Legiuitorul nostru silvic nu putea să scape ocasia, ca să arate şi aci, că nu s'a ocupat serios de această materie.

Sperăm, că cu explicaţiunile ce am dat, vom înţelege uşor ce a judecat Curtea de Casaţie şi cum a judecat specia din şedinţa sa de la 31 Iulie 1896.

E vorba de o persoană care a fost condamnată de tribunalul de Vlaşca ca recidivist, pentru un delict silvic, comis în Iunie 1895, cînd e constatat că delictul cel mai apropiat l-a comis la 1894.

De la 1894, or care ar fi data sa, pînă la Iunie 1895, de sigur c'a trecut mai mult de trei luni, prin urmare nu mai putea fi vorba de recidivă şi tribunalul a violat art. 29

din Codul silvic, cînd a condamnat pe inculpat ca recidivist pentru fapte din Iunie 1895.

Dar această decisiune, prin un considerant obscur, stabileşte că după trecere de trei luni trebue să se înţeleagă în interval de trei luni **de la comiterea** primului delict

Noi am arătat şi argumentaţiunea noastră e aşezată pe raţiunea materiei şi prin texte de lege din Codul penal, că după trecere de trei luni, nu poate să fie de cît de la *executarea pedepsei.*

După doctrina Curţii de casaţie ajungem la casuri imposibili, calculînd termenul de trei luni de la comiterea primului delict; căci în toate casurile. şi aceasta poate să o spue orî-cine, are experienţa practicei că de la comiterea delictului trece tot-d'a-una mai mult de trei luni, cîte odată trei ani, pînă la judecata delictului, şi atunci în tot acest interval cît ţine judecata primului fapt. toate delictele comise în întru termenului judecăţii, sunt recidive?! Aceasta e imposibil, căci atunci. după această doctrină ar fi cine-va recidivist, fără ca faptul d'întîiu să fie condamnat, resultat imposibil faţă cu principiile constitutive ale recidivei.

In specia ce a judecat Casaţia, ar fi trebuit cercetat, cînd a fost executată condamnaţiunea din 1894, pentru a vedea, dacă în interval de trei luni de la această dată nu se plasează delictul din Iunie 1895 — căci e posibil că de şi faptul a fost comis în 1894, pedeapsa să nu fi fost executată de cât mult mai tîrdiu — şi atunci poate c'am fi găsit pe acest recurent un bun recidivist.

Ar. Eustaţiu.

PĂDURILE ŞI CLIMA

(U r m a r e).

Dacă ar fi să conving numaĭ pe D-l Hepites cu argumentele, observaţiunile şi scrierile arătate pînă acum, aproape aş renunţa la aceasta, nu din altă consideraţiune orĭ temere ci numaĭ pentru a nu supăra pe un bărbat învăţat de care am o deosebită stimă şi maĭ cu seamă pentru a nu'l indispune, ca să tragă din observaţiunile D-sale, nişte conclusiunĭ şi maĭ nefavorabile cestiuneĭ de care ne ocupăm, carĭ observaţiunĭ şi conclusiunĭ, transmise generaţiunilor viitoare, să necăjească şi maĭ răŭ pe viitoriĭ meĭ confraţĭ, putînd avea în acelaş timp şi o influenţă oare care asupra vre-unuĭ bărbat de stat de mîna treia, ce s'ar putea găsi, ferească D-zeŭ, peste vre o 50 saŭ 100 de anĭ, în capul departamentuluĭ pădurilor şi care, bazat pe acele observaţiunĭ, să decreteze într'o bună dimineaţă defrişarea pădurilor din întreaga ţară, ca nefiind utile nicĭ pentru climă nicĭ pentru ploĭ, etc. şi maĭ cu seamă că pe acele timpurĭ, se poate întîmpla ca lemnul să nu maĭ aibă atîta căutare nicĭ pentru foc nicĭ pentru construcţiunĭ nicĭ măcar pentru butoaie orĭ beţe de chibriturĭ.

Altă dată omul de la naştere pînă la moarte, de la leagăn şi copae pînă la cosciug, avea trebuinţă de lemn; astă-zĭ deja alte materiale aŭ luat locul lemnuluĭ. — Poate chiar să ajungă a nu maĭ avea nicĭ o întrebuinţare şi cu toate acestea, pădurea trebue să existe pe coaja pămîntuluĭ, căcĭ ea are atîtea alte rolurĭ mult maĭ marĭ, de cît acela de a ne da lemnul seŭ.

Scopul meŭ, mărturisesc sincer, este să conving pe cei ce se maĭ îndoesc de rolul lor pe pămînt şi de influenţa lor asupra climeĭ etc. şi rog şi pe confraţiĭ meĭ silvicultorĭ, ingineriĭ şi oameniĭ de ştiinţă, a'mĭ da concursul cu observaţiunile lor personale etc. prin graiŭ şi prin scris, să facem

ca această credință să prindă adînci rădăcini în inimile tuturor rominilor spre a se crede în această dreaptă influență după cum se crede în aceea a soarelui, asupra vegetațiunei și vieței.

Vom continua, așa dar, cu exemplele culese din alte țări și chiar de la noi, după cum se va vedea mai la vale:

În jurnalul «L'Ami du peuple» (Angers) din 27 Maiŭ 1865 iată ce mai găsim în partea finală a unui lung articol datorit învățatului Arthur de Cumont:

. . . . . .

«Ele (pădurile) contribue încă la însănătoșirea atmosferei și la buna distribuțiune a apelor. — În 1846 și 1856 aŭ fost în mai multe puncte ale Franciei inundațiuni teribile și jurnalele din acel timp, broșure, rapoarte oficioase sau oficiale, aŭ fost de acord a face responsabile de întoarcerea frequentă a acestui flagel distrugător, despăduririle excesive a teritorului nostru.

Ar fi oare înțelept să nu ținem compt de aceste avertismente?

Pădurile exercită încă un alt fel de influență, lor li se datorește ploile și roua bine-făcătoare, carî fertilisează cîmpiile noastre.

Un voiajor și un savant ilustru, Alexandru de Humbold, a făcut nisce observațiuni, carî nu lasă nici o îndoială din acest punct de vedere. Altă dată, zice el, ploile eraŭ foarte abondente la Madera, în Canarii și la Azore, dar de cînd s'aŭ tăiat arborii carî le umbreau, ele (ploile) aŭ devenit foarte rare în aceste părți. În Egypt, într'un timp, ploile încetaseră complectamente de a cădea. Ele însă aŭ început earăși după plantațiunile efectuate; așt-fel că uscăciunea și umiditatea sunt într'un raport constant cu numărul și întinderea pădurilor.—Dacă sunt prea multe, frigul și umezeala domină, dacă sunt prea puține, ajungem la o uscăciune excesivă, nu puțin vătămătoare sănătățeî. Este dar necesariŭ a se ține o justă balanță între aceste două extreme etc. etc.»

In jurnalul «Le Temps» (Paris) de la 2 luniu 1865. găsim într'un foarte lung articol (datorit D-lui A. Le Francois) următoarele rînduri:

. . . . . .

«Necesarii individilor, pădurile nu sunt mai puțin necesarii statelor, căci în sînul lor comerciul găsesce mijloacele de transport și de schimb, lor le cer guvernele, elementele de protecțiune, de siguranță și de glorie.

Utilitatea pădurilor nu se poate judeca numai din bogățiile ce oferă esploatațiunea lor înțelept combinată.

Existența lor este o binefacere neprețuită pentru țările carî le posedă, fie că ele protege și alimentează isvoarele și riurile, că ele întăresc solurile munților, fie că ele exercită asupra atmosferei, o fericită și salutarie influență.

Distrucțiunea pădurilor au produs adesea țărilor carî aŭ procedat astfel, o adevărată calamitate și o apropiată decadența și ruină etc. etc.».

Trei-deci și șapte de jurnale din Francia plus «L'Independance Belge», dintre carî unele ca «Le jurnal des Débats», «La Gazete de France» etc. etc., aŭ combătut în acel timp și în fie-care zi și lună întregi ideea nenorocită a vînzărilor definitive, prin urmare a defrișărilor de pădurî.

A spune tot ce s'a zis de toate aceste jurnale și mai cu seamă de cele științifice, cum «La Revue des Eaux et forets» etc., carî au tratat cestiunea și din punctul de vedere financiar, a mai spune tot ce s'a scris de învățații străinî ca la Ebermayer, Gayer, Mathieu, etc., etc. A spune ce aŭ suferit din causa defrișărilor, vecina noastră, Ungaria, unde lucrurile s'aŭ mai ameliorat prin întinse împăduriri, ar fi să obosesc prea mult pe citiторî și să întrebuințez prea mult timp spre a pune în evidență acest mare adevĕr recunoscut deja de toată lumea.

Întrebați orî-ce om citit și cu bun simț, din orî-ce parte a lumei, despre această influență și nu veți găsi unul care

să nu vĕ rĕspundă, fără a esita, că este imposibil ca pădurile, ca aceste masive, să nu aibă vre-o influenţă asupra climeĭ. Sunt legĭ fisice ce nu se pot contesta. Când cunoaştem fenomenele ce se petrec în pădure, quantităţile de vaporĭ ce se degagiă prin transpiraţiunea foilor, când ne gândim la căldura ce se întrebuinţează pentru evaporaţiunea apelor de pe frunze etc, căldura ce trebue să se ia de sigur şi din părţile ce învecinesc pădurile, nu putem să nu admitem că absorbţiunea saŭ luarea aceleĭ căldurĭ, nu ar putea răcori temperatura părţeĭ învecinate şi prin urmare ca consecinţă, nu putem spune că pădurea nu are nicĭ o influenţă asupra climeĭ din acea localitate.

Şi notaţĭ bine, că vorbesc aci de o influenţă locală, provenită din nisce fenomene fisice ce se pot lesne înţelege, lăsând la o parte acele influenţe de curenţĭ şi de vînturĭ împedicate şi răcorite orĭ temperate de masive păduroase, carĭ m'aŭ făcut a exprima în numărul trecut credinţa de schimbarea climeĭ a uneĭ părţĭ din ţara noastră prin împădurirea bărăganuluĭ. Şi de ce n'aş avea o asemenea credinţă când Francesiĭ aŭ pe aceea că dacă Sahara ar fi împădurită, cum se susţine că a fost odinioară, din nisce resturĭ lemnoase găsite în pămînt, clima Franţeĭ ar fi schimbată saŭ cel puţin n'ar avea câte odată şi în unele părţĭ ale aceleĭ ţărĭ, cunoscutele vînturĭ uscate şi foarte pustiitoare, ce vin din acea direcţiune.

Maĭ puţin pretenţios de cât confraţiĭ meĭ francezĭ etc., nu voiu merge cu credinţa într'o influenţă a pădurilor spre schimbarea climeĭ stabilite de posiţiunea geografică a ţăreĭ; ca latitudine şi longitudine, aşĭ putea să trec, chiar în partea celor ce cred într'o influenţă locală saŭ la o depărtare oarecare şi totuşĭ aşĭ aduce un serviciu ţăreĭ mele, putînd ajunge a face să triumfe aceste credinţe şi să cadă acelea emise de D-nu Hepites, chiar dacă D-sa ar rămâne în acelea de o nedemonstare în mod cert de aceste influenţe, adică făcînd pe Thoma necredinciosul, în această importantă cestiune. Şi să nu

se creadă că numai învățații străini recunosc această influență.

Chiar în țara noastră mulți au scris despre influența pădurilor asupra climei.

Scrierile lor, adesea sub forme de articole de Reviste etc. se găsesc cu dificultate.

Pentru a nu cita scrierile agronomilor și silvicultorilor, putînd fi bănuiți de D-nu Hepites, voiu reproduce aci din importanta scriere a Domnului Dr. Grecescu, Profesor Universitar, om învățat și căruia nu-i place a afirma lucruri, de care nu este convins că sînt exacte.

La pagina 708 din Conspectul Florei României, scriere de mare valoare, apărută în anul acesta și deja cunoscută savanților din Europa, iată ce găsesc:

«Nu se poate contesta influența ce o exercită presența pădurilor asupra climatului unei țări sau al unei regiuni de o întindere însemnată oare-care.

Prin situațiunea sa geografică, România se găsește pusă mai mult sub dependența domeniului florei forestiere a continentului Europeic și mai puțin sub acela al stepelor, ast-fel această țară se bucură de o întindere forestieră destul de însemnată și cu osebire în regiunea sa montană și a dealurilor, ceea ce contribuesce mult la atenuarea climatului său continental, ca să nu fie cu totul secetos și uscat precum este acela al țărilor cu totul lipsite de păduri.

Este bine știut, că presența pădurilor și a culturei, în țările odinioară lipsite de vegetații, a modificat profund condițiile fisice ale vieței naturei organice pe cînd distrucțiunea pădurilor în unele țări nu mai lasă nici o îndoială asupra efectelor prejudiciabile climatului lor. Este vorba să dăm oare-cari esplicațiuni în privința aceasta.

Foile arborilor, ele mai cu seamă organe ale exalației, considerate în total, constituesc o suprafață de evaporație, de întindere prodigioasă, evaporație cu atît mai activă cu cît temperatura ambiantă este mai ridicată și atmosfera mai

puțin saturată de vaporî apoș. In acelaș timp, prin actul evaporației se produce și oare-care diminuare de temperatură, la suprafața evaporantă și în raport cu intensitatea de evaporație. Va să zică căldura asupra vegetației produce evaporație, actul de evaporație diminue temperatura suprafeței evaporante și resultatul este atenuarea escesului de căldură, temperarea sa.

Dar lucrurile merg mai departe. Dacă totul ar fi pădure, vaporii ce se ridică la suprafață și ajung în regiunile atmosferice înalte, dând de răceală, condensându-se și precipitându-se ar cădea sub formă de ploi iarăși asupra acelor păduri.

Insă din causa locurilor deschise, a livezilor și a câmpiilor vecine, carî se încălzesc mai mult de cît pădurile și a cărora exalație contribuește cu mult mai puțin la saturația atmosferică, coloana cu aer, cea deasupra pădurilor încărcată cu vaporî apoș, fiind mai rece și mai densă năvălește asupra coloanei de aer cald și mai rarificat ce se ridică din părțile neîmpădurite, apoi fiind altată și ajungînd în regiunile reci ale atmosferei, vaporii săi se condenseză și se precipită la distanțe cu mult mai departate.

A. Griesbach susține că vaporii de apă de pe suprafața mărilor, nu lipsesc de a se abate spre părțile muntoase, chiar reci, atunci cînd atmosfera în partea aceasta a fost stoarsă și secată de umezeala sa. Cea ce se urmează astfel din partea vaporilor maritimi față cu munții, se urmează față și cu pădurile cînd coloana atmosferică regională s'a spoliat de umezeala sa.

Din cele expuse resultă, că în timpul căldurilor se produce o acție și o reacție reciprocă între evaporații și temperatură, al cărora efect salutariu este udarea solului secat de apă și domolirea escesului de căldură. — Această domolire se datorește nu mai puțin și răcoarei ce se petrece în sînul pădurilor, răcoare ce se propagă și mai departe, în vecinătățî, datorită umbrei ce o proecteză coroana și frunzișul arborilor cum și presența apei din sol și din

vegetalele ierbacee ce stau sub scutul pădurilor. In țările unde securea a abătut pădurile fără cruțare și prevedere pe o scară întinsă, efectul consequent a fost foarte simțitor prin diminuarea ploilor și prin modificarea climatului-equilibrat în sensul climatului continental. La noi nu putem cunoaște și da seama pînă la ce grad a putut fi influențată clima țărei noastre de odinioară prin tăiarea pădurilor așa precum se urmează, de cîte va decenii de ani. Ni se spune de bătrîni, că ploile pe la București erau numeroase vara și iernele mai regulate.»

Vom opri aci un moment, scrierea d-lui Dr. Grecescu, spre a spune că într'adevăr a ales foarte bine Bucureștiul, discutînd cestiunea climei căci împrejurul nici unui oraș din această țară nu s'au efectuat atîtea despăduriri ca în jurul capitalei țărei; de sigur necesitățile unei mari populațiuni au contribuit la aceasta, sunt arbori isolați, urme vizibile pe numeroase moșii din prejurul acestui mare oraș, care mărturisesc existența unor mari masive păduroase, ce se întindeau pînă la marginea capitalei, ba încă pînă în vechile margini, unde astăzi este oraș.

Sunt bătrîni încă în viață, cari au tăiat și defrișat aceste păduri, pe cari, dacă îi veți întreba, împreună cu mulți bătrîni și chiar oameni cu vîrsta de mijloc, Bucureștenii vă vor răspunde fără cea mai mică șovăire, că clima capitalei s'a schimbat și în tot cazul că nu avem aceleași ierne și anotimpuri ca în trecut, sau mai clar, că acum 40 sau 50 de ani, cînd încă existau mare parte din acele masive păduroase.

Rog pe D-l Hepites să numi ceară pentru aceste afirmațiuni tablourile meteorologice, punîndu-mi înainte pe ale d-sale, căci îl voiu răspunde: sunt prea noui; de cele vechi nu aveți și chiar dacă aș avea, tot mai mult temeiu pun pe observațiunile fără instrumente ale Bucureștenilor, de cît pe ele.

(Va urma).

Ion P. Chihaia
Inspector silvic.

Șefii ocoalelor sylvice, pe lingă că urmăresc și constată delictele comise în pădurile Statului, prin personalul de care dispun (pădurari și brigadieri), mai sînt obligați conform art. 42 din Codul sylvic, ca să expună și să susțină acele procese de delicte sylvice înaintea judecătorilor de ocoale, cînd totalul amenzei nu depășește suma de lei 300, raportată la fie-care delicuent, și a cere atît despăgubirile civile cât și aplicarea pedepsei.

Activitatea și atențiunea ce ei depun în urmărirea, constatarea și înaintarea la timp a proceselor de delicte sylvice, se poate judeca după numărul proceselor intentate, care se văd trecute în tabloul de mai jos:

TABLOU

de numărul proceselor de delicte silvice, intentate de cei 96 șefi de ocoale sylvice din întreaga țară, pe un period de 5 ani, socotit de la 1893—1897

No. curent	NUMIREA JUDEȚELOR	No. ocoalelor silvice din județ	Numărul proceselor intentate în anii					Observațiunî
			1893	1894	1895	1896	1897	
1	Argeș	5	291	492	569	422	377	Cifrele au fost culese din registrul Direcțiunei Pădurilor de [illegible] de Guard general silvic C. Hariton-oviciu, sub-șef de birou de la secția delictelor silvice.
2	Bacău	4	44	50	61	53	94	
3	Botoșani	1	11	9	14	20	30	
4	Brăila	1	5	12	8	1	4	
5	Buzeu	4	87	62	58	36	41	
6	Constanța	5	58	104	82	140	162	
7	Covurlui	1	4	2	25	32	59	
8	Dâmbovița	5	148	231	198	255	151	
9	Dolj	4	303	278	260	249	360	
10	Dorohoiu	1	57	80	39	34	48	
11	Fălciu	2	36	26	62	50	36	
12	Gorj	2	62	143	76	134	110	
13	Ialomița	2	32	51	29	27	30	
14	Iași	2	21	28	21	22	18	
15	Ilfov	4	82	159	148	160	201	
16	Mehedinți	4	218	158	149	204	208	
17	Muscel	4	133	304	184	231	313	
18	Neamțu	5	140	182	217	225	239	
19	Oltul	2	155	217	149	89	140	
20	Prahova	5	62	82	114	124	143	
21	Putna	2	43	66	57	67	122	
22	Rîmnicu-Sărat	2	36	48	52	47	30	
23	Roman	1	10	15	24	9	41	
24	Romanați	2	69	60	68	69	147	
25	Suceava	2	41	43	78	81	60	
26	Tecuciu	2	46	56	43	101	23	
27	Teleorman	5	63	87	80	92	101	
28	Tulcea	10	222	322	274	313	228	
29	Tutova	2	45	31	83	107	57	
30	Vîlcea	3	362	416	416	323	399	
31	Vaslui	1	39	28	52	55	51	
32	Vlașca	4	124	178	128	208	212	
	Total	96	2998	3970	3766	4003	4571 = 19808	

Şi lucru curios, în loc ca numărul delictelor să se micşoreze din an în an, prin deprinderea populaţiunei ca să respecte bunul altuia,—din contră, numărul lor se măreşte din an în an, după cum reese din compararea anuluĭ 1893 cu anul 1897.

Dacă numărul delictelor este aproape de două orĭ maĭ mare în anul 1897, de cît ceea-ce a fost în anul 1893,—aceasta nu însemnează că numărul dilectelor s'a înmulţit în realitate,—căcĭ de sigur, ele se vor fi comis în acelaşĭ număr, poate şi maĭ mare şi în cursul anuluĭ 1893,—dar că ele s'au urmărit şi constatat la timp, pe măsura îmbunătăţirii soarteĭ personalului de pază. În adevăr, pe cînd înainte de anul 1894 pădurariĭ nu speraŭ de cît în modesta leafă de 16 leĭ ce primeaŭ pe lună, făcîndu-ĭ ca se neglijeze pădurea şi să se ocupe de afaceri străine serviciului, astă-zi soarta lor se găseşte *în cît-va* îmbunătăţită :

a) Prin cedarea în mod gratuit la fie-care pădurar, cîte 6 pogoane pămînt de cultură, delimitat în apropiere de cantonul de pădure ce lĭ s'a încredinţat spre pază ;

b) Prin dispoziţiunea ce s'a luat ca pădurariĭ să fie recomandaţi *numaĭ* de şeful de ocol, aleşĭ dintre foştiĭ căprarĭ şi sergenţi din armată şi se nu fie înlocuiţi de cît în urma constatăreĭ unor fapte grave de serviciŭ;

c) Prin recrutarea brigadierilor, şefĭ direcţi aĭ pădurarilor, din vechĭ sergenţi din armată şi din vechĭ absolvenţi aĭ şcoalelor practice de agricultură, carĭ aŭ absolvit cursurile şcoaleĭ speciale de sylvicultură de la Brăneştĭ, secţia brigadierilor ;

d) Prin instalarea pădurarilor şi brigadierilor în cantoane sylvice, construite în apropiere saŭ în mijlocul pădureĭ, departe de influenţa populaţiunei din satele vecine pădureĭ, vecinic vrăjmaşa pădurilor statuluĭ.

De şi începutul este făcut întru urmărirea şi constatarea delictelor sylvice şi merge destul de bine, totuşĭ pentru pătrunderea maĭ bine a şefilor ocoalelor sylvice, de înalta însărcinare ce lĭ s'aŭ dat de lege, ca să expună şi să susţină ca nişte adevăraţi «*Advocaţi Publicĭ*» procesele de delicte sylvice, maĭ trebue ca eĭ să fie puşĭ în curent de decisiunile Înaltei Curţi de Casaţie, care stabileşte în fie-care an diverse jurisprudenţe, ce resultă din aplicarea codului sylvic.

Cunoaşterea jurisprudenţeĭ forestiere pentru şeful de ocol şi în general pentru orĭ-ce agent al pădurilor supuse regimului sylvic, este cu atît maĭ necesară, cu cît se ştie că codul nostru sylvic care are 46 articole, este foarte laconic şi în majoritatea casurilor ne complect. Sylvicultoriĭ Statuluĭ din serviciul exterior, fiind destul de împovăraţi, cu resolvarea corespondenţelor, ce resultă din causa neclarificăreĭ atribuţiunilor, multe saŭ puţine cîte sînt, în cele maĭ mici detaliurĭ, — după cum se observă la toate cele-l'alte servicii publice, — de o existenţă cu mult maĭ tînără, n'au timpul ca să se maĭ gîndească la îmbogăţirea literaturei sylvice, prin vre-o lucrare

importantă, de exemplu: «Adnotarea codului sylvic» bazat pe jurisprudențele date.

Cu toții dar ne învîrtim în cunoștințele sumare ce le am căpătat după băncile școalei și n'avem ocasiunea ca să ne lărgim acele cunoștințe, fiind-că pe de o parte Ministeriul, nu ne vine în ajutor, ca să ne putem îndruma spre înțelegerea mai bine a prescripțiunilor din codul sylvic; iar pe de altă parte, nu toți dispunem de mijloace ca să ne procurăm din comerciu voluminoasele broșuri anuale ale Înaltei Curți de Casație, cu începerea anului 1881, data promulgărei codului sylvic.

La Francesi, Germani, Austriaci, etc., cu un cuvînt la toate Statele unde există «legea pădurilor», serviciul sylvic central, este în curent cu toate decisiunile instanțelor judecătorești în materie de delicte sylvice, de pescuit și de vînat, și se grăbesc în tot-d'a-una ca prin circulări destul de clare, complecte și precise să le aducă imediat la cunoștința agenților din serviciul exterior, — astfel că previn la timp pe agenți ca ei să știe cum se urmărească și să constate delictele sylvice, cum să expună și să susțină în deplină cunoștință de causă procesele de delicte sylvice înaintea instanțelor judecătorești.

Mai mult încă, înlesnește tutor agenților mijlocul de a și putea însuși acele circulări, pentru biblioteca lor personală, în schimbul unui abonament anual de la 3—5 lei.

Spre a acoperi lipsurile arătate mai sus, vom recurge iarăși la organul de publicitate «Revista Pădurilor», care căzînd în majoritatea casurilor în mîna silvicultorilor, pot să ia cunoștință de jurisprudențele forestiere date și deci să și lărgească cercul de cunoștință în materie de delicte: silvice, pescuit și de vînat.

Deși jurisprudențele forestiere stabilite de Tribunale, Curțile de Apel și de Înalta Curte de Casație sunt destul de numeroase, și ar trebui un volum de peste 400 pagine spre a le coprinde în toată întregimea lor, totuși în coloanele revistei, sub titlu «*Jurisprudența forestieră*», se va transmite în copii, fragmente din decisiunile respective, estrase din buletinele instanțelor judecătorești, în raport cu spațiul ce se va reserva pentru acest scop de redacția revistei.

Camarazii silvicultori, sunt rugați să urmărească cu deosebită atențiune deliberările și decisiunile date de instanțele judecătorești și acolo unde vor găsi că există oare-care nedumerire, se ceară informațiuni de la redacția revistei, fiind sigur că vor primi un răspuns exact, de oare-ce, după cum cu toții știm, în comitetul de administrație al Revistei, figurează persoane cu cunoștințe aprofundate și special juridice.

B N Pretorianu
Subinspector sylvic

No. 674

Delict sylvic.—*Recidiva.* — *Cînd există recidivă în materie de delict sylvic* (Art. 20, alin. I din codul sylvic).

Asemănat art. 29 din codul sylvic, există recidiva când. după trecere de trei luni, s'a dresat asupra aceluiaşi individ un nou proces-verbal de delict sylvic şi prin espresiunile «după trecere de trei luni» trebue să se înţeleagă în intervalul de trei luni de la comiterea primului delict [1]).

No. 433. *Casarea* sentinţei tribunalului Vlaşca cu No. 680, din 1896, după recursul făcut de Marin Grigorie.

31 Iulie, 1896

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut în causă de D. Consilier Poenaru-Bordea.

Pe d. Brătescu, Advocatul recurentului, în susţinerea recursului, şi

Pe d. Procuror G. Filiti în conclusiuni,

Deliberînd,

Asupra motivului de casare:

Violarea art. 29, alin. 1 din codul sylvic şi exces de putere, căci am fost condamnat ca recidivist, cînd legea sylvică declară recidiva atunci cînd în interval de 3 luni de la primul proces-verbal s'a încheiat un alt proces acelaiaş individ, ori din actele aflate în dosarul judecătoriei se constată că am fost condamnat pentru delict sylvic în 1892 şi 1894, nici odată în 1895, iar procesul verbal prin care sunt condamnat acum e dresat la 12 Iunie 1895.

Avînd în vedere că din alin. 1 de sub art. 29 din codul sylvic resultă că este recidivă cînd după trecere de trei luni s'a dresat asupra aceluiaş individ un nou proces-verbal de delict, că este a se şti, ce este a se înţelege prin expresia «după trecere de trei luni.»

Considerînd că nu se poate lua expresia după modul literal, căci ar fi resultatul cu totul nelogic; că spre a se şti care este sensul expresiv «după» rămîne a recurge şi la textul legei Francese, că recurgînd la art. 201 legea Francesă rămîne a înţelege că expresia «după» nu este a se lua în sensul literal, ci că trebue să însemneze în interval de inadvertenţă de legiuitorul nostru în traducerea textelor francese şi în alte casuri prevăzute de art. 1680 din codul sylvic.

Considerînd că, în specie, tribunalul Vlaşca, prin sentinţa supusă recursului, constată că recurentul a mai fost condamnat în ultimul rînd de judecătoria de pace Corbii Mari, la 29 August 1895, iar delictu ce i se impută lui azi l'a comis la 12 Iunie 1895, adică după trecere de trei luni şi aplicîndu'i pedeapsa ca pentru recidivist a violat textele de lege invocate prin mijlocul de casare, comiţînd şi exces de putere.

Pentru aceste motive şi fără a mai discuta pe cele-l'alte,

Casează, etc.

B. C. cas. vol. XXXII, Partea II/1895 pag. 1141 şi 1142.

1) Vezi articolul «Recidiva în materie silvică» de la pag. 353 a acestui Nr. din Revista pădurilor.

No. 205

Delict sylvic Competința. — *Mai mulți deliquenți.* — *Regulament de competință* (art. 22, alin. 5 din codicele sylvic).

Delictul sylvic împlutat mai multor indivizi, prin deschiderea uneia și aceleiași acțiuni, nu este de competința tribunalului de județ de a fi judecat în prima instanță, de și amenda pentru toți este mai mare de 300 lei, dacă din actele încheiate de agentul sylvic nu se constată, că tăierea arborilor din pădurea supusă regimului sylvic s'a săvîrșit de toți și de o dată. În acest cas, fiind atâtea delicte cîți inculpați sunt și amenda pentru fie care fiind mai mică de 300 lei, numai judecătorul de pace este competinte a le judeca în primul resort.

No. 99. *Regularea* competinței în causa lui Ion Cîrmăziu și alții, după cererea d-lui Procuror general al acestei înalte curți.

13 Februarie, 1895

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut de d. Consilier Al. Degré;

Pe d. Procuror general Gh. Filitti, în conclusiuni;

Avînd în vedere că Ion Cîrmăziu și alți nouă indivizi, fiind dați judecății pentru delict sylvic, Judele de pace din Măcin, prin cartea de judecată No. 292 din 1895, și-a declinat competința pe motiv că reese din procesul-verbal de constatare și din actul estimativ că, suma amendei trece peste 300 lei;

Că Tribunalul Tulcea, în judecata căruia s'a transmis causa, prin sentința cu No. 1.185 din 1895, și-a declinat la rîndul său competința pe motiv că cererea în contra fie-căruî deliquent fiind mai mică de 300 lei, nu se poate considera amenda totală, amenda ca pedeapsă fiind personală;

Avînd în vedere că ambele aceste hotărîri reminînd definitive, cursul Justiției este întrerupt, și dar, Curtea de Casație, conform art. 525 din procedura civilă, este în drept a pronunța un regulament de competința;

Considerînd, că se constată prin cercetări domiciliare la fie-care individ arborii tăiați din pădurea Statului, fără să fie constant că toți, *împreună și de o dată aŭ tăiat arborii*: că în aceste împrejurări nu este un delict săvîrșit de toți inculpații împreună, ci pe atîtea delicte sylvice pe cît sunt inculpați.

Considerînd că dacă toți deliquenții aŭ fost coprinși de aceiași cerere de urmărire pentru faptul că pentru toți se făcuse una și aceiași constatare, nu e mai puțin însă constant că însuși șeful ocolului sylvic a constatat fapta săvîrșită de fie-care și amenda care ar urma se privească pe fie-care în deosebî;

Considerînd că regula este că fie-care răspunde de consecințele faptei sale; că ar fi a viola această regulă voind a ne conduce, în specie de împrejurarea că șeful ocolului sylvic a denunțat pe toți inculpații pentru întreaga sumă, represintînd amenda compusă

din amendele fie-căruia, și a lăsa să fi edeterminată soarta acțiunei publice sau a apelului. sau competința de această imprejurare nedeterminată, fără valoare.

Că astfel, fiind vorba de singuratice fapte penale săvîrșite de diferiți indivizi, urmăriți în virtutea aceleiași acțiuni publice, și pedeapsa cuvenită eventual pentru fie care fapt fiind mai mică de 300 lei, prin urmare de competința judelui de pace, este invederat că numai judele de pace este competinte.

Pentru aceste motive :

In unire cu d. Procuror ;

Regulează competința etc.

(Bul. C. cas. vol. XXXV, partea I din 1896, pag. 321, 323 și 324)

No. 265.

Delict silvic. — *Despăgubiri civile.* — *Reducerea lor de către judecători.* — *Casare* (Art. 19 din Codicile silvic).

In materie de delict silvic, despăgubirea civilă fiind fixată chiar prin lege, judecătorul n'are dreptul de apreciațiune asupra cuantumului ei.

No. 185. — *Respingerea* recursului făcut de advocatul Statului contra sentinței tribunalului Tulcea cu No. 50 din 1895, în cît privește pe C. Băluță și casarea menționatei sentințe în privința lui Gr. Iacob.

17 Martie, 1895.

Curtea.

Ascultînd citirea raportului făcut de d-nul consilier Predescu; Pe d-nul Procuror de secție, în conclusiuni.

Deliberînd:

Asupra motivului de casare:

«Violarea art. 36 și 19 din Codul silvic și exces de putere. «Procesul-verbal al agentului silvic făcînd probă în justiție și nefiind «combătut cu probe contrarie, rău tribunalul a respins apelul în «privința lui Constantin Băluță, achitat de judele de pace Măcin.»

«Agentul silvic fiind în drept, după art. 19 din Codul silvic, a «constata prejudiciul și despăgubirile civile, rău tribunalul a respins «apelul Statului în ce privește pe Grigorie Iacob, prin care tindea «a fi condamnat acest deliquent la despăgubirile prevăzute prin «actul de estimație prin care judele, prin exces de putere, l'a redus, «la 5 lei.»

Avînd în vedere că, din sentința supusă recursului, se constată că locuitorii Constantin Băluță și Grigorie Iacob, fiind dați judecății pentru că au tăiat și furat lemne din pădurea Statului, tribunalul a achitat pe Constantin Băluță pe motiv că dînsul a dovedit cu acte că avea permisiunea să ia acele lemne, iară pe Grigore Iacob 'l condamnă la amendă și la despăgubiri în sumă de lei 5 și bani 75,

pe cînd advocatul Statului ceruse, conform actului de estimaţie, suma de 45 lei ca despăgubiri civile;

Considerînd în ceia ce priveşte recursul privitor pe Constantin Băluţă, că instanţele de fond sunt suverane să aprecieze probele ce se aduc în contra sau în favoarea inculpaţilor, şi această apreciere scapă censurei Curţei de casaţie;

Că aşa fiind, recursul advocatului Statului în privinţa achitărei lui Constantin Băluţă, cată a se respinge ca neîntemeiat;

Considerînd în privinţa lui Grigorie Iacob, că, din combinaţiunea art. 19 din Codul silvic cu tariful de care în acest articol se face menţiune, resultă că în cas de delict silvic despăgubirea civilă este fixată prin lege chiar; că din momentul ce dar însăşi legea determină cuantumul despăgubirei, prin aceasta chiar a ridicat judecătorului ori-ce drepturi de apreciere în această privinţă, şi dar, dînsul nu poate reduce cuantumul acelei despăgubiri, căci ar fi a substitui voinţa sa voinţei legiuitorului, ceea-ce nu'i este permis;

Că aşa fiind, recursul advocatului Statului, în ceea-ce priveşte reducerea de către tribunal a despăgubirilor cerute de Stat de la Grigore Iacob şi constatate prin actul de estimaţie, este întemeiat, şi deci, în această privinţă sentinţa este casabilă.

Pentru aceste motive:

Respinge recursul advocatului Statului privitor la Constantin Băluţă, iar în privinţa lui Gr. Iacob:

Casează, etc. (Bul. C. cas., vol. XXXIV, Partea I din 1895 pag. 479—480).

CONTRAVENŢIUNE

Contravenţiune la condiţiunile generale de exploatarea pădurilor statului. Dacă abaterile la aceste condiţiuni, cad în sarcina exploatatorului pădurei şi în ce cas. (Art. 19 din condiţiunile generale pentru exploatarea pădurilor statului).

De şi art. 19 din condiţiunile generale pentru exploatarea pădurilor statului prevede că, verî-cea baterî de la prescripţiunile acelor condiţiunî, în exploatarea pădurilor, cad în răspunderea exploatatorului, însă aceasta numaî întru cât acele abaterî provin din faptul sau din neglijenţa exploatatorului sau a presupuşilor săî, sau şi cînd provin de la alte persoane carî însă n'aŭ fost dovedite, nu şi în casul cînd acele abaterî, aŭ fost făcute de persoane cu totul străine exploatatorului şi dovedite şi cînd exploatatorul nu a participat în nimic la acele abaterî.

No, 346. — Respingerea recursului făcut de ministerul domeniilor contra sentinţei Tribunalului Putna cu No. 169 din 1893, dată în proces cu Ghiţă Ioan. 10 Noembrie 1893.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut în causă de d. Consilier G. Liciu.

Pe d. Ciocîrdia, advocatul recurentului, în desvoltarea motivelor de casare, și

Pe d. N. Voinov, advocatul intimatului, în combateri;

Deliberînd,

Asupra motivului invocat:

«Violarea art. 19, 20, alin. 2 și 18 din condițiunile generale de exploatarea pădurilor statului.

Tribunalul de Putna constată în fapt că, în parchetul ce se exploatează de Ghiță Ioan, s'au găsit 980 arbori de rezervă și limită cojiți și ciopliți, și cu toate acestea descarcă pe Ghiță Ioan de ori-ce răspundere și despăgubire; conform art. 19, cumpărătorul este răspunzător de despăgubirea rezervelor și este ținut a despăgubi pe stat fără somațiuni saŭ judecată, ci numai după simpla constatare a agentului sylvic de valoarea daunelor constatate; conform art. 20 evaluarea despăgubirei se face după numărul arborilor plătindu-se de fie-care valoarea împătrită de cea fixată prin tariful anexat la condiții; conform art. 18, cumpărătorul numai atunci este descărcat de răspundere când procesul-verbal de reprimire s'a aprobat de minister. Prin urmare, Tribunalul dă o greșită interpretare acestor articole, când afirmă că daunele causate statului, sunt de mică importanță și că nu trebuesc acordate și când pune în considerațiunile sale că de aceste daune ar fi responsabilă o altă persoană, care a comis cojirea și ciopărțirea arborilor, ci nu însuși cumpărătorul. Avînd în vedere că, din sentința atacată cu recurs, se constată că Ghiță Ioan, intimat azi, antreprenorul exploatăreĭ parchetului 5 din pădurea statului Sovejeanca a fost urmărit de casierul județului Putna pentru suma de 31,975 lei și 80 bani pentru că ar fi ciopărțit și cojit 980 arbori din ceĭ lăsați ca rezervă; că dînsul făcînd contestațiune, casierul, prin decisiunea No. 5785 din 1893, i-a respins acea contestațiune.

Că în contra acelei decisiuni, Ghiță Ioan făcînd apel, tribunalul a admis apelul și contestațiunea, apărînd pe apelant de pretențiunile statului, și motivîndu'și resistența sa în scris că jupuirea și ciopărțireĭ arborilor n'a causat nici un prejudiciŭ Statului întru cât semnele ciopărțireĭ și jupuireĭ au dispărut aproape de tot și nici unul din arborii ciopărțiți saŭ jupuiți nu s'au uscat, și că în tot casul Statul ar fi trebuit să urmărească pe autorii atît intelectuali cît și materiali aĭ faptului dînșiĭ fiind dovediți.

Avînd în vedere că de și art. 19 din condițiunile generale pentru exploatarea pădurilor statului prevede că, ori-ce abateri de la prescripțiunile acelor condițiuni, în exploatarea pădurilor, cad în răspunderea exploatatorului, însă aceasta numai întru cît acele abateri provin din faptul saŭ neglijența exploatatorului saŭ a prepușilor săĭ, saŭ și cînd provin de la alte persoane dar cari nu au

fost dovedite, nu şi în casul când acele abateri aŭ fost făcute de persoane cu totul străine exploatatorului, şi dovedite şi când acesta nu a participat întru nimic la acele abateri;

Considerînd că, în specie, tribunalul constată un fapt chiar din procesul-verbal de constatare, că ciopărţirea şi cojirea arborilor s'a făcut de oamenii unui proprietar vecin cu pădurea statului, din ordinul acestuia care pretindea că aceĭ arborĭ eraŭ pe proprietatea sa iar nu pe a statului [1]); că aşa fiind statul, conform codului silvic, putea urmări pe autorii dovediţi ai faptului, şi cu drept cuvînt tribunalul a apărat pe Ghiţă Ioan de vorĭ-ce răspundere, şi deci, motivul invocat este neîntemeiat.

Pentru aceste motive:
Respinge etc:

B. C. Cas. Vol. XXXII, Partea II, pag. 965, 966 şi 967.

(Va urma).

AMENAGIAREA PADURILOR DIN MUNŢI

Studiŭ critic după Guinier. Inspector silvic în Franţa

(Urmare).

II.

Codrul propus odată adoptat, nu ne mai rămîne oare nimic de făcut pentru simplificarea amenagiamentelor?

Răspunsul este lesne: Rămîne de a realisa acel desideratum al amenagiştilor din toate ţările, acel ideal la care se pare că nu s'a renunţat de a fi urmărit de cît în faţa dificultăţilor şi obiecţiunilor celor mai serioase de fapt: *adoptarea posibilităţii pe întindere în tăierile principale în codru.*

Să examinăm dacă n'ar conveni cu tot nesuccesul tuturor

1) D. T.... C.... mare proprietar din judeţul Putna, dorind ca să cunoască dacă numărul arborilor de reservă din parchetul No. 5 pădurea statului Sovejanca marcaţi de sub-semnatul în calitate de şeful ocolului silvic Focşani şi predaţi cu act în regulă d-lui Ghiţă Ioan antreprenorul exploatărei acelei păduri pe periodul 1892—97, sunt în numărul prevăzuţi de condiţiunile speciale ale vînzărei, dă ordin oamenilor săĭ ca să ia din fie-care arbore de reservă câte o coajă, şi apoĭ să'l aducă toate cojile, spre a putea constata numărul arborilor după numărul cojilor. Oamenii d-lui T.... C.... pleacă în parchetul No. 5 din pădurea statului Sovejeanca, şi pe o noapte frumoasă din luna Aprilie 92, la lumina lunei, ia din fie-care arbore de reservă cîte o coajă lungă de la 2—3 decimetri şi lată de la 4—8 c. m. Din cercetările făcute cu Primarul din localitate, am descoperit pe autorii materialŭ şi nicĭ ei nu aŭ tăgăduit. Nesciind cine este responsabil, antreprenorul sau oamenii d-lui T... C... şi călăuzit de condiţiunile contractului, am dresat actele în sarcina antreprenorului Ghiţă Ioan.

B. N Pretorian

încercărilor în această privinţă, de a relua această cestiune pentru pădurile ce ne ocupă.

Inainte de a aborda discuţiunea trebue să fac să reiasă interesul special care s'ar ataşa la adoptarea posibilităţii pe întindere în pădurile de munte.

Pădurile din munţii noştri supuse regimului silvic sînt şi de mari şi de mici întinderi, şi sînt împărţite în una, două sau mai multe serii.

Mai mult, cînd se despart porţiunile cărora este aplicabilă numai exploatabilitatea fisică sau cel puţin metoda de exploatare prin grădinărit, din causa povîrnişului solului de natura lui stîncoasă sau pentru motive de altitudine, nu mai rămîne de cît întinderi restrînse cari să constitue seriile de tratat prin metoda zisă *naturală* de reîasemînţare şi de lămurire.

Dar se ştie că posibilitatea tăerilor principale basată pe volum se adaptează rău seriilor de întindere mică şi devine aproape inaplicabilă cînd afectaţia la rînd de regenerare are mai puţin de 40 la 50 hectare, de exemplu:

De aci se poate conchide că ori de cîte ori nu este posibil a forma serii de 150 la 200 hectare cel puţin (evaluarea acestei cifre minimum de altmintrelea poate varia după circumstanţe şi după aprecieţiunile personale), trebue să renunţăm a trata această serie prin metoda naturală. Ce rămîne atunci de făcut? *A aplica metoda grădinăritä.*

Ast-fel, la munte peste tot locul metoda grădinăritä! puţin importă dacă solul este fertil, dacă regeneraţia naturală este lesnicioasă şi abondentă, dacă esenţele se pretează puţin cu acest mod de cultură, dacă producţiunea în materie va fi micşorată! Acesta este singurul remediu cunoscut pentru pădurile mici. *A priori* această soluţiune ne pare puţin satisfăcătoare, şi este greu de crezut că resursele artei forestiere să fie atît de restrînse ca să nu se fi îngrijit de aceasta, dar importanţa chestiunei este destul de mare ca noi să examinăm de aproape modul de cultură al codrilor prin grădinărit.

III

Noi privim starea unui masiv regulat şi strîns ca idealul de urmărit în tratamentul unui codru, situat în condiţiuni

bune de fertilitate şi de altitudine, şi combatem aplicaţiunea metodei grădinărite, în afară de limitele între cari regeneraţiunea naturală nu este nici destul de repede nici destul de regulată şi deci trebue să fie considerată ca impracticabilă.

Intr'un mod mai general, noi am fi dispuşi de a prescri grădinăritul în toate terenurile în cari este posibil de a creşte codrul în masiv strîns, pentru că, dacă pentru un cuvînt sau pentru altul este imposibil de a compta pe regeneraţia naturală, va fi preferabil de a recurge la repopulări artificiale mai bine, de cît a renunţa de a creşte masive regulate.

Eată pe ce consideraţiuni basăm acest mod de a vedea:

1) Tipul codrului grădinărit este o stare de lucruri pe care poate cine-va la rigoare să şi-o represinte spiritului dar care trebue să rămînă aci, în stare de abstracţiune, fiind-că adevăratul codru grădinărit nu există de loc în natură, dacă nu din întîmplare şi pe întinderi mici. Or, a urmări realisarea unei ordine de lucruri care nu este de cît teoretică, este primejdios, mai cu seamă într'o administraţie publică.

Din contra, masivele regulate sunt foarte comune: mijloacele de a creşte asemenea masive sînt perfect cunoscute şi practicate cu siguranţă de mult timp, şi a voi să realisezi această regularitate în tratamentul unei păduri, nu este de cît foarte raţionabil.

2) Fie-care silvicultor înţelege diferit ideia chiar despre codru grădinărit.

Unii privesc pădurea grădinărită tip ca trebuind să presinte un amestec neregulat de arbori de toate vîrstele, aşa fel de amestec ca să se vadă, de exemplu, aproape de un buchet de cîţi-va arbori bătrîni, un mic spaţiu ocupat cu arbori tineri, etc., pentru ei, starea grădinărită nu este incompatibilă cu existenţa iei şi colo a mici masive regulate de întindere mică, şi ar fi mai bine un amestec de buchete de arbori de vîrste diverse de cît arbori de talie înaltă sau de vîrste diferite.

Astfel pare că înfăţişează lucrurile *Cours de culture* dacă cine-va se raportă, pentru a judeca, la aceste cîte-va linii cu totul semnificative: *Cu toate acestea se întîlneşte în*

cîte-va din aceste păduri (pădurile grădinărite) părți frumoase a căror prosperitate este datorită îngrijirilor silviculturului, care a știut să renunțe, la rutină, scoțînd de preferință arborii prea crăcoși cari dominau sub arboretul tînăr.

...Efecte analoage și pe o mai mare întindere s'au obținut prin bătăile vîntului, cari au scos scoarțele bătrîneț și alți arbori, cari dominau tinerile desișuri. Astfel se vede des în pădurile grădinărite resultate asemenea celor ce se obțin în codrii regulați, dar numai pe cîte-va locuri. (Culture des bois, page 302*).*

(Va urma) **N. Manolescu.**

SUB-INSPECTOR SILVIC.

DESPRE VÎNĂTOARE[1])

(Urmare).

Inainte de a începe studiul fiecăruĭ mod de a vina, voiu da pe scurt, oare-care principii, asupra exercițiuluĭ vînătoareĭ, care trebue să fie perfect cunoscute tutulor fraților în sf. Hubert, formînd, ca să mă exprim mai bine, «*Credul vînătorului*»; de cunoștința acestor principii depinde reușita vînătoareĭ.

Nu este de ajuns a avea o pușcă bună în mîinĭ și un cîne perfect, sînt o serie de lucrurĭ importante de cunoscut: *aceste cunoscințĭ speciale se învață* mai ales pe teren, prin însăși exercițiul vînatuluĭ.

Iată cunoștințele principale de care are nevoie un vînător, a le ști:

1) *Anotimpul, temperatura aerului* și *ora* la care se vinează, aŭ o influență capitală asupra resultatuluĭ vînătoareĭ; astfel, relativ la sezon, vom căuta toamna iepurile la cîmp, în locurĭ deschise, prin mărăciniș, pîrloage, linețe necosite, mirișt și la arătură, pe haturĭ și prin spinăraie; pe timpul culesuluĭ de porumb, îl găsim aproape la sigur, în mărăcinĭ și pîrloage neumblate de vite, din vecinătatea acelor porumburĭ, saŭ prin vii înainte de culesul lor,

1) Vedĭ revista pe lunele Septembre și Octombre 1898.

dacă sînt lanuri cu cereale verzi, tinere, se ţine cu plăcere şi cu atît mai mult cu cît semănătura e mai bulgăroasă.

Iarna, pe timp de viscol, furtună fără zăpadă şi pe ger mare, îl găsim la desime, de asemenea, cînd cade zăpadă mare, se retrage la ţihlă, la lăstărişuri, unde găseşte adăpost bun şi mîncare abundentă, preferind în tot-d'a-una feţele soroase; cînd se moaie vremea, sau cînd zăpada nu-i adîncă şi timpul e liniştit, iese la cîmp, la grădinării pe semănături şi vine chiar prin livezile din sat, rozînd de multe ori, scoarţa arborilor tineri, mai ales la păduret, măr, păr, etc.

Vînatul în genere, iarna se ţine la coastele sudice, unde are adăpost şi soare, vara din contra, la dosuri unde găsesc recoare, isvoare şi pîraie ; nu putem afirma aceasta în mod absolut adică, că tot vînatul urmează acele deplasări, căci une-ori găsim animale, dar în număr mic şi la poziţiuni contrarii.

Cît priveşte primăvara şi vara, nu ne preocupă mult de oarece, în aceste sesoane majoritatea vînatului nu-i permis (pînă la 15 August) a se împuşca, de alt-fel în corpul studiului viitor, relativ la diferitele metode de vînat, vom precisa timpul cînd e permisă vînătoarea fie-cărui animal.

Ora din zi, la care se vînează, are şi ea o mare importanţă, căci este ştiut de orî-ce vînător că, timpul cel mai favorabil e dimineaţa pe rouă, cînd animalul lasă miros mult, putînd fi lesne găsit şi stîrnit de cîne; afară de astea, vitele nefiind încă eşite la cîmp, vînatul se află pe locul unde s'au aşezat, oile mai ales, în trecerea lor spăriе şi stîrneşte vînatul, de aceea nici să sperăm că, prin locurile deja cutreerate de o turmă de oi vom găsi vînat mult.

2) *Vîntul* joacă un rol din cele mai mari, în exerciţiul vînătoarei, şi anume prin direcţia din care suflă, căci dacă vînăm pe vînt nefavorabil, n'avem nici o şansă ; se zice că *este vînt bun* sau *favorabil* cînd ne suflă drept în faţă — în acest cas, cînele adulmecă vînatul de departe, iar animalul, nu simte presenţa vînătorului, pînă ce nu se apropie de el, la o mică distanţă.

3) Să nu trecem nici odată cînd vînăm în cîmp, pe lîngă un pîlc de mărăcini, pe lîngă o pîrloagă sau un pîlc de tufe, fără a le căuta în lung şi curmeziş, cu toată atenţiunea, căci, de multe ori sau găsim un iepure tupit, sau un cîrd de potîrnichi sau alt vînat, adică iepurele nu sare pînă ce suntem aproape a călca pe el, de asemenea sitarul, cristelul şi potîrnichea, mai ales cînd a fost speriat încă odată prin focuri.

4) Mergînd după vînat, să fim tot-d'a-una cu băgare de seamă să nu trecem pe lîngă o tufă, sau pe lîngă un mărăcine, fără a controla, iar puşca să fie încărcată şi gata de tras.

5) Eşind în cîmp, să ne aruncăm ochiĭ în lung şi în larg, inspectînd toate posiţiunile şi toate localităţile; vînătorul cu practică îndelungată, ştie bine unde se ţine vînatul, de orĭ-ce specie ar fi el; astfel, *iepurele*, toamna pe timpul culesuluĭ porumbuluĭ, se găseşte la mărăcinişte, pîrloage, mirişti şi viĭ, maĭ tîrziŭ, se ţine şi pe arături bulgăroase, pe semănăturĭ, pe haturĭ de ogoare, prin tuferişurĭ, etc.; *prepeliţa* pe mirişti puloase înalte şi cu multă buruiană, în special cu boiĭ, pălămidă şi holbură situate pe lîngă pîrae sau alte ape, daca mirişt'le sînt umblate de oĭ maĭ ales, ele se retrag la porumbişte, fineţe necosite, mărăcinĭ şi pîrloage; iar *potîrnichile*, se ţin toamna prin porumburĭ, pîrloage şi mărăcinişte, iarna prin viĭ, mărăcinişt'ĭ, lunciĭ şi tuferişurĭ.

6) Cînd căutăm iepurĭ pe o coastă, să ne ţinem tot-d'a-una pe deal

7) Cînd am tras un foc, să re încărcăm imediat arma, chiemînd cînele înapoĭ, pînă ce sîntem gata, căcĭ, une-orĭ se 'ntîmplă de ridică un alt vînat, înainte de a fi gata de tras.

8) Cînd se ridică un cîrd de potîrnichĭ, după ce am tras focul, observăm repede locul unde a căzut vînatul, şi imediat, urmărim din ochĭ cîrdul, unde se pune, sau direcţia în cotro au apucat, cînd nu putem vedea locul unde s'a lăsat.

9) La prepeliţi de multe orĭ şi la sitarĭ, aproape de locul unde a sărit unul, să ne aşteptăm şi la al 2-lea, căutînd cu minuţiositate, fiind gata de o împuşcare.

10) Cînd sare un iepure departe şi nu putem trage, să 'l urmărim cu vederea, căcĭ de multe-orĭ se tupeşte; în asemenea cas, putem a-l împuşca, observînd şi însemnînd din ochĭ locul, apropiindu-ne de el, prin partea opusă; dacă însă, a intrat într'un pîlc de mărăcinĭ saŭ tuleriş şi n'a maĭ eşit, dăm cînele după el, aşteptînd în partea de unde credem că poate eşi.

Vînătorul, în primul rang, are necesitate de o armă bună şi de un cîne bun; pentru aceasta maĭ înainte de a intra în studiul amănunţit al diferitelor metode de a vîna, vom începe cu puşca de vînat, apoĭ vom expune chestiunea cînelui de vînat şi maĭ pe urmă vom intra în materia vînătoarei propriŭ zisă, căreia îĭ vom da toată estensiunea cuvenită pentru a putea fi profitabilă orĭ-cuĭ

Ernest Gheorghiu
Guard general silvic

(Va urma)

LEGISLAȚIUNEA CORECȚIUNEI TORENȚILOR IN AUSTRIA [1])

INSTRUCȚIUNI DE SERVICIU

(URMARE)

§ 4. Posițiunea în serviciu și atribuțiunile

Agenții silvico-technici, cărora de către Minist. de agr. le este încredințată conducerea secțiunilor, sînt direct subordonați ministerului de agr.; atît în cestiunile de serviciu, cît și în cele disciplinare cel-l'alt personal al secțiunei este subordonat în ambele privințe șefului secțiunei.

In serviciul interior funcționează agenți silvici technici ai secțiunei, în mesură cu însărcinarile carî le sînt date de șeful secțiunei.

In serviciul esterior funcționează aceași, ca dirigenți de lucrări locale sau ca agenți auxiliari, dupe dispositiunea luată de ministerul agriculturei, în urma propunerei șefului secțiunei, pentru fie-care campanie de lucru.

§ 5. Dispositiuni disciplinare.

Șeful secțiunei are dreptul a pedepsi prin admonestațiuni personalul subordonat, care'și calcă datoriile, (§ 1 al decretului imperial din 10 Martie 1860 F. l. i. 64), fapte carî în sensul decretului sus amintit, sau al instrucțiunei acestui serviciu ar putea da ocasie la o cercetare disciplinară, vor fi aduse imediat de către șeful secțiunei la cunoscința Ministerului de agricultură.

Ancheta disciplinară orînduită de către Ministerul agriculturei, va fi încredințată atît în ce privește pe șefii secțiunilor cît și pe personalul subordonat lor. comisiunei disciplinară ataşată pe lîngă autoritatea politică administrativă, a loculuî unde se află reședința secțiunei, iar în ce privește compunerea acesteî comisiunî, se va proceda dupe ordinul circular al Ministrului de agricultură, din 17 Decembre 1884 No. 15518, pentru Dalmația din 29 August

1) A se veda „Revista pădurilor" pe luna Octombre a. c.

1884 No. 10831 (colecțiunea de legi, dispoziții și anunciuri din sfera serviciului Ministerului de agricultură, broșura a IV pag. 26). Recursul admis în sensul § 14 al ordonanței imperiale din 10 Martie 1860, F. l. i. No. 64, contra sentinței comisiunei disciplinare sus menționate, se adresează Ministerului de agricultură.

Chiar și sentința disciplinară contra căreia nu se face nici un recurs, sau pentru-că a fost achitătoare nu se poate face nici un recurs, se va comunica ministerului de agricultură.

§ 6. Tabelele de serviciu și foile de jurămînt.

Tabelele de serviciu ale șefilor de secțiune, compuse dupe formularul I, vor fi păstrate în ministerul agriculturei.

Tabelele de serviciu, făcute dupe acelaș formular, pentru agenții silvico-technici, atașații secțiunilor, se vor păstra de respectivul șef de secțiune și atît în ce privește oare-carî schimbări în diferitele date, cît și în ce privește calificarea agenților, se vor ține la curent.

In cazul cînd un agent silvic-technic al diviziunei, va avea se presteze jurămîntul, Ministerul de agricultură, va designa în fie-care caz autoritatea unde să se facă jurămîntul, avînd în vedere locul unde se află acest agent technic. Foaia de jurămînt se va păstra lîngă tabela de serviciu.

§ 7. Lipsa șefului secțiunei de la reședință.

Ori de cîte ori un șef de secțiune, părăsește reședința în afaceri de serviciu va comunica despre aceasta ministerului de agricultură, (formularul II) cît și despre înapoiarea sa la reședință (formularul III). Afară de serviciu poate se părăsească șeful secțiunei reședinței numai cu permisiunea ministerului de Agricultură, și numai în cazurile extrem de urgente, comunicînd aceasta odată cu plecarea sa.

§ 8. Despre concediuri.

Șeful secțiunei poate da agenților technicî, carî 'i sînt subordonați, dacă serviciul permite un concediu pînă la 14 zile

în cursul aceluiaş an, comunicînd despre aceasta în acelaşi timp şi ministerului de Agricultură.

In alte cazuri şeful secţiunei va prezenta ministerului de agricultură, cererea de concediu dîndu-şi şi avisul.

§ 9. Despre impedicări la îndeplinirea serviciului.

Dacă la personalul secţiunei se ivesc împrejurări, din cauza cărora un agent technic este sustras serviciului (chemarea la concentrări militare, prevederea unei boale lungi, cazuri de moarte etc.) şeful secţiunei va comunica despre aceasta ministerului agriculturei şi va propune dispoziţiunile ce sînt de luat în interesul serviciului.

Dacă însuşi şeful secţiunei va fi sustras serviciului, atunci pînă la noui dispoziţiuni ale Ministerului de Agricultură, care se va încunoştiinţa despre aceasta, agentul silvic cel mai vechiu în grad, va lua de o cam dată conducerea secţiunei.

§ 10. Corespondenţa

Fie-care secţiune corespunde direct cu autorităţile, oficiile şi agenţii locali precum şi cu particulari, din interiorul ţărei.

Pentru ministere, cele-alte servicii centrale, autorităţile politice, precum şi pentru autorităţile judeţene coprinzînd şi comisiunile cari funcţionează sub conducerea şefului districtului se va păstra forma de raport, alt-fel se va întrebuinţa forma de adresă.

Pentru corespondenţe, cari se repetă des se va întrebuinţa imprimate, cari se vor complecta dupe diferite cazuri.

§ 11. Registrul de intrare şi eşire

Toate hîrtiile, cari sosesc la o secţiune precum şi acelea cari pleacă de la ea, din propria iniţiativă, vor fi trecute în registrul de intrare şi eşire (form. IV). Acest registru se deschide în fie-care an, la 1 Ianuarie şi se închide la 31 Decembre.

Hîrtiile cu conţinutul confidenţial se înregistrează de şeful secţiunei, într'un registru special, ţinut de el însuşi.

§ 12. Lucrarea hîrtiilor (intrate şi eşite).

Lucrarea hîrtiilor se face de diferiţi agenţi technici, ai secţiunei, dupe repartizarea făcută de şeful secţiunei şi cu aprobarea lui.

Hîrtiile se vor lucra pe cît se poate de scurt şi pe cît aceasta e posibilă a se face fără a influenţa fondul şi claritatea.

Ori de cîte ori reţinerea conceptului unei resoluţiuni nu este absolut necesară şi observaţiunea asupra coprinsului resoluţiunei făcută în registrul de intrare şi eşire, pentru mersul mai departe al chestiunei este de ajuns, atunci ea se va face numai de cît în formă de expediat (pe orginal).

§ 13. Înregistrarea.

Hîrtiile resolvate, se vor împărţi în dosare şi anume: Dosarul I pentru circulări. Dosarul II pentru afacerile personalului. Dosarul III pentru afacerile cancelariei şi inventarul secţiunei.

In aceste trei dosare se vor despărţi diferiţi anii prin coperte (învelitori), pe cari se vor însemna anii corespunzători.

Hîrtiile, cari privesc partea administrativă ori financiară sau technică, a unei întreprinderi determinate de corecţiune, se vor aşeza una dupe alta în cîte un dosar special, purtînd numele întreprinderei.

Pentru hîrtiile puse la dosarele I, II şi III se va ţine un index alfabetic pentru cinci ani (formularul V); hîrtiile repartisate la dosarele pentru fie-care întreprindere se vor trece într'o listă de conţinut una după alta, care se ataşează la fie-care dosar (formularul VI).

Hîrtiile confidenţiale, trecute în registrul separat al şefului secţiunei (§ 11 al. 2) se vor pune într'un dosar separat şi se vor trece într'un index alfabetic separat, care se va păstra de şeful secţiunei.

§ 14. **Manipulaţiunea.**

Lucrările de manipulaţiune (înregistrarea, copiarea, expedierea etc.) se vor face de către personalul secţiunei dupe repartisarea şefului de secţiune.

§ 15. **Cheltuelile serviciului şi ale cancelariei.**

Pentru procurarea materialelor de scris obicinuite şi pentru acoperirea cheltuelilor de luminat şi încălzit şeful secţiunei primeşte o sumă potrivită cu trebuinţele secţiunei.

Pentru curăţirea biurourilor şi pentru serviciul dintrînsele, şeful secţiunei va lua o înţelegere corespunzătoare cu o persoană aptă pentru aceasta şi va raporta apoi ministerului de Agr. spre aprobare şi ordonanţarea sumei necesare.

Pentru procurarea imprimatelor şi a rechisitelor de desemn, -- afară de compasuri — şeful secţiunei primeşte de la ministerul Agriculturei un acompt, despre care va da socoteală în luna Ianuarie pentru anul trecut.

Compasurile şi le vor procura agenţii silvici technici singuri şi le vor conserva în stare bună.

§ 16 **Mobilier şi diferite instrumente.**

Obiectele necesare pentru mobilarea biurourilor, precum şi cele pentru equiparea serviciului pe cîmpul de lucru (mobile, instrumente, corturi, scule etc.), se vor procura dupe propunerea făcută de şeful secţiunei şi cu aprobarea ministerului de Agricultură.

Fie-care secţiune va ţine un inventar, despre obiectele carî îl sunt încredinţate, care va fi presentat ministerului de Agricultură, la perioade de cîte cinci anî în Ianuarie 1900, 1905 etc., în intervalele dintre aceste termene se va face ministerului de Agricultură, la sfîrşitul fie-cărui an comunicare de orî-ce creştere orî scădere de inventar provenită în cursul anului. Pentru ştergerea obiectelor usate din inventar se va cere aprobarea Ministerului odată cu înaintarea tabloului anual de schimbarea lor.

§17. **Spese de transport şefilor de secţiuni şi şefilor de lucrări.**

Şefii de secţiune şi de lucrări primesc pe timpul serviciului lor pentru călătoriile făcute în interiorul secţiunei, spese de transport anuale, cari se fixează de ministerul de Agricultură, dupe diferite împrejurări.

Aceste spese se vor da şefilor de secţiuni şi diriginţilor de lucrări în rate lunare, egale, anticipative, pînă cînd cel în drept a le primi părăseşte în mod oficial serviciul.

Pentru alte cheltueli ce vor face şefii de secţiune şi diriginţii de lucrări, în călătoriile lor, în raionul secţiunei, nu vor avea dreptul să ceară nici o rambursare.

Dacă şeful de secţiune saŭ dirigintele de lucrări este sustras serviciului, atunci agentul technic, căruia i s'a încredinţat girarea secţiunei, primeşte pentru călătoriile ce va face în timpul acestei girări, dupe avisul ce se va cere imediat ministerului agriculturei saŭ diurnele şi spesele de transport normale saŭ o diurnă fixă de transport pe tot timpul girărei.

§ 18. **Retribuţiunea diriginţilor de lucrări locale.**

Diriginţii de lucrări locale, de regulă pentru călătoriile făcute în interes de serviciu de la reşedinţa secţiunei pînă la comuna unde se găseşte cîmpul de lucru pentru dus şi întors primesc diurnele şi cheltuelile de transport normale, pentru care se înaintează un borderou dupe formularul VII.

Din ziua intrărei în comuna anumită pentru durata activităţei pe cîmpul de lucru, adică pînă la înapoiarea la reşedinţa secţiunei, diriginţii de lucrări locale în loc de diurne şi cheltueli de transport, primesc suplimente fixe, cari pentru funcţionari cl. IX se urcă la suma lunară de 110 florini, pentru aceia ai cl. X de 90 florini, şi pentru practicanţi de 60 florini.

Dacă timpul, pentru care are să se dea suplimentul, coprinde fracţiuni de lună, se va calcula suplimentul pentru fie-care zi cu a 30-a parte din suma sus arătată.

Dacă un diriginte de lucrări locale este destinat pentru o grupă de cîmpuri de lucru, atunci cheltuelile ocasionate

cu transportarea de la un cîmp la altul se vor acoperi printr'o sumă specială de cheltueli de transport. Această sumă se va fixa de ministerul de agricultură pentru fiecare campanie de lucru, după propunerea şefului secţiunei, luînd în consideraţiune depărtarea cîmpurilor de lucru între dînsele şi mijloacele de transport, ce stau la dispoziţie pentru fie-care campanie. De altmintrelea se pot fixa pentru diriginţii de lucrări locale, în locul retribuţiunilor de mai sus, spese de călătorii anuale.

II. Dispoziţiuni speciale.

A) *Pentru şefii de secţiuni.*

§ 19. Conducerea serviciului interior şi exterior.

Şeful de secţiune, va supraveghea bunul mers al serviciului în secţiune şi esecutarea corectă a tuturor problemelor impuse secţiunei. El este responsabil deopotrivă cu agenţii subordonaţi pentru abaterile de serviciu, ce s'ar putea ivi din causa lipsei acestei supravegheri.

Şeful de secţiune, mai ales la începutul lucrărei de ridicare în plan, va visita personal torenţii cari vor trebui corectaţi şi pe basa observaţiunilor sale va da agenţilor technici însărcinaţi cu lucrările de ridicare în plan, instrucţiile necesare şi potrivite scopului urmărit.

El este responsabil ca devisele diferitelor proecte, ale secţiunei să corespundă în tocmai cerinţelor lucrărei proectate şi să conţină şi o reservă potrivită pentru casuri neprevăzute

Şeful secţiunei, va inspecta executarea lucrărei şi va observa ca această executare şi activitatea pe cîmpul de lucru să se desvolte conform prescripţiunilor date şi corespunzător scopului propus. El va controla starea casei şi comptabilitatea diriginţilor de lucrări.

La cas de necesitate, şeful secţiunei va putea lua asupră'şi şi funcţiunile unui diriginte de lucrări, eventual chiar acelea ale unui diriginte de lucrări locale.

B) *Pentru diriginții de lucrări.*

§ 20. **Obligațiuni generale de serviciu.**

Dirigintele de lucrări, este obligat de a esecuta lucrările pregătitoare și alte studii relative la facerea proectului. El va redacta proectele, le va esplica celor interesați în chestiune conform § 12 al. 2 al legei din 30 Iunie 1884, F. I. i. N. 117, în cas de trebuință va lua parte la alte cercetări ale proectului și în urmă va conduce însuși pe cîmpul de lucru corecțiunea. In cas de trebuință dirigintele de lucrări va îngriji și de afacerile diriginților de lucrări locale.

Dirigintele de lucrări, a cărui reședință pe timpul campaniei de lucru se va determina de ministerul de agricultură, va face o astfel de împărțire în privința duratei șederei sale în fie-care localitate, care 'i este destinată ca prin ajutorul diriginților de lucrări locale să fie pus în posițiune de a începe la timp lucrările și de a urmări cu exactitate mersul lor. In scopul de a putea obține ajutorul menționat, dirigintele de lucrări va instrui cu minuțiositate pe diriginții de lucrări locale, asupra tuturor detaliilor privitoare la corecțiuni și le va da mai cu seamă instrucțiunile necesare de executat în timpul lipsei sale de pe cîmpul de lucru.

Dirigintele de lucrări va urma cu severitate la conducerea corecțiunei prescripțiunile legale, relative la aceasta și afară de casurile prevăzute la § 26, proectul admis va fi executat fără schimbare în limitele cheltuelilor de construire, determinate prin devis și în timpul prescris.

Dirigintele de lucrări va controla în intervale potrivite și cel puțin odată pe lună situația lucrărei (§ 38), prin comparațiunea lucrărilor executate și această controlă de situație va fi trecută cu dată și subscriere, precum și cu observațiunile sale în foaia de situațiunea lucrărilor.

§ 21. **Corespondența dirigintelui de lucrări.**

Pe timpul duratei campaniei de lucru, dirigintele lucrărilor sub titlul «*Corecțiunea torenților I. R. diriginția lucrărilor*» corespunde în afacerile sferei sale de acțiune pe cît

această instrucțiune nu prescrie altfel, sau șeful secțiunei nu ia altă măsură în casuri speciale, direct cu autoritățile locale, oficiale și agenți, precum și cu particulari, în cari casuri se vor observa dispozițiunile § 10 și 12 al. 2 și 3; iar cu dirigintele de lucrări locale, el va comunica pe cît va fi posibil numai verbal.

Dirigintele de lucrări va ține după instrucțiunile date de șeful secțiunei o notiță despre corespondența sa, iar hîrtiile resolvate le va păstra în ordinea cronologică.

La espirarea campaniei de lucru notița se va depune la secțiune și hîrtiile păstrate se vor da registraturei secțiunei, daca aceasta va fi necesară, pentru complectarea unei priviri generale, asupra mersului serviciului.

§ 22. Lucru în regie și pe piese

Dirigintele de lucrări, va executa de regulă lucrările de corecțiunea torenților, în regie. Totuși el poate da la persoane demne de încredere lucrări pe piese, ca săpături, dărîmări de stînci, tăiarea, fasonarea și predarea pietrilor de construcție și alte lucrări de asemenea natură, cari pot fi ușor controlate în privința cantității cît și a calității.

Condițiunile lucrului pe piese, se vor regula prin proces verbal, cu amatorii de lucru. Din cîștigurile de lucrări pe piese, se va reține la facerea plății o suma de cîte 10 % și aceste rețineri se vor plăti tocmai după verificarea definitivă a lucrărei (§ 40).

Dacă la învoiala de muncă pe piese lucrările nu se pot face cu prețurile deja aprobate, dirigintele de lucrări prin șeful va cere secțiunei decisiunea ministerului de agricultură.

§ 23. Abateri de la proecte

Dirigintele de lucrări, poate face abateri de la proectele aprobate :

a) Dacă situațiunea, construcțiunea sau dimensiunea diferitelor lucrări de artă, trebue să fie adaptată schimbărilor de profil ale torentului sau diferitelor împrejurări ale basenului de recepție, cari s'au ivit de la facerea proectului sau chiar în timpul corecțiunei, sau :

b) Dacă situaţiunea, construcţiunea sau dimensiunea diferitelor lucrări de artă, trebue să fie schimbată, din causă că la începutul lucrărei se presinta împrejurări în ceea ce priveşte calitatea terenului şi a materialului stîncos cari erau necunoscute la facerea proectului.

In amîndouă casurile sunt permise abaterile, de la proectul aprobat, numai cu condiţiunea de a nu se întrece suma din devis, sau dacă surplusul ce va resulta din această abatere de proect va putea fi acoperit din alte economii sau din reserva pusă pentru cheltuelile neprăvăzute.

Ori-ce atare schimbare, trebue să fie comunicată ministerului de Agricultură, ori-care altă schimbare a proectului aprobat, care se crede necesară sau este de dorit, va trebui însă să aibă aprobarea ministerului de agricultură.

Intru cît printr'o abatere de la proectul aprobat nu se presintă pretenţiuni prevăzute în sensul § 3 şi 4 ale legei din 30 Iunie 1884 F. l. i. No. 117, dirigintele de lucrări va deschide desbaterea necesară la autoritatea districtuală conform § 17 al aceleaşi legi.

§ 24. **Angajarea şi plata lucrătorilor**

Dirigintele de lucrări, va angaja la începutul campaniei de lucru, lucrători necesari pentru fie care cîmp de lucru şi se va învoi cu dînşii asupra plăţei.

Aceste preţuri se vor plăti numai pe măsură cu lucrările executate. Cu şefi de echipe se poate stabili un preţ fără consideraţiune asupra lucrărilor executate şi asupra Duminicelor şi sărbătorilor.

Dacă din partea justiţiei se vor da arestanţi, pentru a executa lucrările, pe unele din cîmpurile de lucru, atunci se va fixa preţul lucrului pentru aceşti arestanţi, de ministerul agriculturei în înţelegere cu ministerul de justiţie.

(Va urma)

CÂNTECUL PĂDURARULUI

I

Ningă, plouă, tune cerul, de nimic mie nu-'mi pasă,
In pădure ori şi unde, sub copaci găsesc o casă;
Dulce-i traiul la pădure, el se scurge aşa de lin,
Rar se întîmplă la pădure, sufletul se îndure chin.

II

Nu e raiu'n altă parte, la pădure 'l găsesci,
In pădure 's intrupate, fericirile ceresci;
In pădure orî şi cine, află mult dorita pace,
Ce plăcere simţi 'n codru, când în juru-ţi totul tace!

III

Te pătrunzî de adâncî fiorî, când e liniştea vrăjită,
Ţi se pare-a ta fiinţă, că-i cu mult întinerită.....
Saŭ de nu este tăcere, e vr'un murmur de isvoare,
Se aude vre un freamăt, triluri de privighetoare.

IV

Cine e care să spună, că n'ar voea să le asculte. ?
O, pădurea ne-oferă, mulţumiri aşa de multe ? —
Şi de aceea făr' de margini, de nespus eu o 'iubesc,
Am fugit de restul lumei, la pădure să trăiesc.

V

Zică lumea că-s sălbatic, şi cu urşi am locuinţa,
Las să zică nu mă supăr, căci: pădurea mi-e credinţa.
Nu saloane tapetate, pentru mine-au preţuri mari.
Pentru mine sunt mai scumpe, coridoare, de stejari.

VI

Eu intr'insele ca'n Templu, unde merge fie-care.
De 'şi înalţă rugăciunea Dumnezeului ce 'l are.
Merg smerit cu pietate, şi înalţ glasul gurei,
Rugăciunea mea duioasă, Dumnezeului pădurei.

G. Crăciunescu.
Guard General sylvic

INFORMAŢIUNI

Domnul Ion Kalinderu Preşedintele Societaţei noastre s'a întors în Capitală spre a lua parte la lucrările Academiei, după ce a făcut mai multe inspecţiuni la Domeniile Coroanî. D-sa a plecat din nou, în ziua de 17 ale curentei spre a inspecta numeroasele şi importantele lucrări ce se fac la Domenul Gherghiţa, din judeţul Prahova.

* * *

D. inspector silvic Theodor Galeriu, care fusese adus la centru şi însărcinat cu controlul general şi cu lucrările relative la Exposiţiunea din Paris, s'a trecut, se zice după a d-sale cerere, iarăşi ca şef al regiunei a II-a silvice, cu reşedinţa în Bacău, în locul d-luî sub-inspector C. Ionescu, care a fost adus în Bucureşti în locul d-sale şi însărcinat de sigur numaî cu lucrările relative la suscitata exposiţie.

* * *

D. Guard general V. Busuioc, şeful ocolului silvic Issacea, a fost transfert la Sulina în locul d-luĭ N. Puşcariu.

D. guard general N. Puşcariu a fost mutat la ocolul Cerna, în locul d-luĭ guard genaral Th. Tămăşanu, care s'a trecut ca şef al ocolului silvic Issacea.

Aceste transferări s'au făcut în interesul serviciului şi cu consimţimîntul agenţilor suscitaţi.

* * *

D. guard general Silvestru Arieşanu actual şef al ocolului silvico-Domenial Cernavoda, a fost pus în disponibilitate din cauză de boală.

Acest agent silvic, fiind completamente lipsit de mijloace şi ne avînd anii de pensie, pentru nicĭ un termen, din iniţiativa d-luĭ Chihaia şeful Regiuneĭ respective, s'a luat dispositiuni, cu concursul camarazilor numaĭ din acea Regiune, de a 'ĭ se servi un ajutor lunar de 70 (şapte-zeci) leĭ, din salariile fiă-căruĭ agent, putîndu-se mări în casul dacă se va vedea că nu este suficient pentru întreţinerea sa şi a copiilor săĭ.

Acest cas a făcut pe d. Inspector Chihaia, ca să ia de îndată înfiinţarea uneĭ societăţi speciale sylvice de ajutor mutual, care să-şi întinză bine-facerile asupra întregului personal sylvic, fără a esclude pe păduraraĭ şi Brigadieriĭ.

* * *

D. guard general Nicolae Georgescu şeful Ocolului silvic Roman, a fost transferat ca şef al Ocolului Soveja, în locul d-luĭ guard general Voroneanu, trecut ca şef la Ocolul Borleşti; iar d. guard general C. Vasiliu, şeful ocolului Borleşti, a trecut la Ocolul Roman.

* * *

D. Slăvescu, prefectul judeţului Putna, a luat dispositiuni că în grădinele scoalelor din comunele rurale să se planteze meriĭ, periĭ, nucĭ şi alţi arboriĭ de alée, aşa ca să se desvolte gustul culturei arborilor fructiferi şi de umbră printre ţeraniĭ. In acest scop, făcînd apel la d. C. C. Dateulescu, care are o pepinieră la moşia Slobozia-Galbenĭ, din judeţul R.-Sărat, i-a procurat cantitatea cerută cu preţurile reduse la jumătate, din tariful în vigoare. Iniţiativa d-luĭ prefect Slăvescu, meritĭ toată lauda şi credem că se vor găsi imitatoriĭ şi printre cei alţi d-niĭ prefecţi.

* * *

Prin foaia Centrală silvică din Viena pe luna Noembre a. c. ne vine trista ştire despre decesul a doĭ silvicultoriĭ austriacĭ foarte însemnaţi şi adică:

D. Iosef Wessely mort la 10 Octombre a. c. în etate de 85 anĭ şi d. Robert Miklitz la 24 Octombre 1898 în etate de 81 anĭ.

O parte însemnată din istoria silviculturei austriace se leagă de numele ilustre acestor doi silvicultori, — Resquiescant in pacem.

CLIMA LUNEI AUGUST 1898 ST. N.

Luna August a fost aproape normală, atît în ceea ce privește temperatura mijlocie cît și cantitatea lunară de ploae.

Cea mai ridicată temperatură mijlocie a fost 22°6 la Brăila, iar cea mai coborîtă 15°6 la Sinaia. Temperaturile extreme aŭ variat între 34°5 la București oraș, în ziua de 9 și 3°5 la Sinaia în ziua de 24. In 1896 temperatura maximă în August ajunsese pînă la 12°8 la Giurgiu, cea mai mare valoare ce s'u înregistrat pînă acum la noi în țară. Intreaga lună a avut un timp frumos și călduros, afară de ţilele de 1° 12—15, când a fost ploae și timp închis cu vînt zile de vară în mijlocie 27, la Sinaia n'a fost nici una. Cerul în general puțin noros a avut 17 zile senine, 11 noroase și 3 acoperite.

De și cantitatea precipitaţiunilor atmosferice a fost egală cu normala, totuși în a doua jumătate a lunei a fost secetoasă, aceasta din causă că n'a plouat de cît în 3 zile. Cantităţile cele mai mari de ploae a fost în părţile muntoase ale Moldovei, unde mijlociile pe județe aŭ fost aproape de 70 mm. Dobrogea a fost cu totul lipsită de ploi. Rouă s'a observat în 12 ţile și manifestaţii electrice. în 3 ţile.

In cursul acestei luni s'a continuat cu secerișul, porumbul aproape s'a copt, iar la finele lunei se lăceau ogoare pentru semănăturile de toamnă. Parte din păsările călătoare aŭ început a pleca către finele lunei.

Nivelul mijlociu al Dunării a fost aproape cel normal acestei luni.

ERATA

In «Revista Pădurilor din luna Septembre.

La pag. [illegible] rîndul 3 de jos a se citi 3—5 în loc de 31
» » 270 » 1 » » » » » tratamentele în loc de tratamentele
» » 271 în brigadierii din Fraula serviciul sedentar, decorați extra-clasă a se citi 1350 în loc de 1500.
La pag. 272 a se închide parentesa după expresia Gr. or iar nu după cuvîntul religios.
» » 272 rîndul 2 de jos a se citi ocol în loc de ocolo.
» » 272 rîndul 1 de jos a se citi ocol în loc de ocol.
» » 273 rîndul 8 de sus a se citi 9—15000 fr. iar nu 0.
» » 273 rîndul 25 de sus a se citi din serviciul în loc de: dins cerviciul.
» » 273 rîndul 33 și 31 de sus a se citi serviciilor în loc de serviciile.
» » 282 rîndul 19 a se citi brigadieri în loc de brîdadieri.
» » 284 rîndul 7 de jos a se citi revarsă în loc de revărsa.
» » 287 rîndul 3 de jos a se citi 117 în loc de 114.
» » 287 rîndul 6 și 5 de jos a se citi dispune în loc de dispună
» » 293 rîndul 9 de sus cuvîntul rușu a se considera între parente e.
» » 305 rîndul 8 de sus a se citi 1100 în loc de 100.
» » 306 rîndul 19 de sus a se citi șefi de ocoale în loc de brigadieri de ocoale.
» » 308 rîndul 5 de sus a se citi continuată în loc de confirmată
» » 314 rîndul 14 de jos a se citi autorităţile în loc de Forurile.
» » 314 rîndul 7 de jos a se citi în deosebi la în loc de: la deosebi în.
» » 317 rîndul 12 de sus a se cit· Giuvelea în loc de Gîuvelea.
» » 320 rîndul 5 de jos a se citi Iuliu și August în loc de Septembre.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Domnei, 20. — Bucuresci.

PĂDURILE ȘI CLIMA

(Urmare).

In părțile mai depărtate de capitală, s'aŭ conservat intru cît-va pădurile Statului și ale stabilimentelor publice; iar din cele particulare tăiate și retăiate în trecut, s'a oprit defrișarea a cîtor-va cu suprafețe mici, pentru motivul că intră în zona fortificațiunilor. adică ca cestiune strategică, plantându-se în acelaș timp acum cîți-va ani și pe o întindere nu așa mare, o curea de pădure ce înconjoară această zonă de fortificații.

După ce am făcut aceste cîte-va mici observațiuni cu privire la cele arătate de d nul dr. Grecescu în privința climei Bucureștiului, vom continua reproducerea scrierei din importantul d-sale uvragiŭ «Conspectul Florei României», paragraful privitor la influența vegetațiunei asupra climei.

«Dar iarna lucrurile se petrec alt-fel, sub raportul beneficiilor ce trage clima din partea pădurilor.

Făcînd abstracție de influențele bine-făcătoare din partea populației omenești, a vitelor, a locuințelor urbane și rurale și considerînd numai cea ce resultă din populația pădurilor și a plantațiunilor, nu se poate contesta foloasele ce aduce masa arborescentă pentru atenuarea frigului ibernal.

Este știut că părțile descoperite și neînpădurite se răcesc mai mult, pe cînd cele acoperite cu păduri și plantații, se răcesc mai puțin. Aceasta, mulțămită actelor chimice ale fenomenelor intime de respirație ce se petrec în trama acestor corpuri vii, acte — de și minime iarna — care totuș produc oare-care căldură, din care o parte este cedată mediului ambiant și din care părțile răcite mai mult își apro-

priază o parte în virtutea legei generale fisice a equilibrului de temperatură.

Osebit de aceasta, putem oare trece cu vederea şi adăpostul în contra vînturilor, pe care'l procură pădurile şi plantaţiunile?

Importanţa pădurilor şi a plantaţiunilor se referă nu numai asupra îmbunătăţirei climatice: conservarea, replantarea pădurilor abătute şi plantaţiile sînt de cea mai însemnată utilitate pentru higienă şi salubritatea publică pentru economia ţărei şi pentru regimul apelor.

D-l Inginer C. Chiru în lucrarea sa, *Canalisarea rîurilor şi irigaţii*, cu privire la Romînia, demonstrează în modul cel mai evident pagubele însemnate şi relele ce resultă din distrugerea fără cumpătare a pădurilor noastre şi propune măsurile ce trebuesc luate. Eminentul botanist sviţerian, dr. H. Christ, cu un stil mişcător, descrie cu triste culori spectacolul actual al locurilor montane din Francia meridională la Gap şi Maurienne, în Delfinat, acum denudate de pădurile ce le acopereaŭ pînă pe la finele secolului trecut, cînd marele comoţii ale Republicei şi resboaele Imperiului aŭ sacrificat pentru glorie, avuţia forestieră a acestor munţi. Consecinţele au fost şi încă sînt pe alit de înfricoşate, pe cît şi de desastróse proprietăţei publice şi private; frequentele inundaţii ale Ronului sînt destul de cunoscute.»

Dacă am citat în special scrierea D-lui Dr Grecescu, este nu numai în consideraţiunea modului perfect cum tratează cestiunea, dar şi pentru motivul de a veni cum am spus deja cu argumentaţiunea unui bărbat învăţat şi care nu este Silvicultor.

De-ar fi deschis acest foc ori-care alt învăţat din ţară, n'aşi fi simţit atîta durere în suflet. — Cînd văd însă pe D-l St. Hepites pe singurul şi distinsul nostru Meteorolog susţinînd că pădurile nu aŭ nici o influenţă asupra climei,

sau că această influență nu este de loc demonstrată, dator sînt să dau strigătul de alarmă atît țărei cît și confraților mei spre a căuta să înlăturăm această credință ca să nu prindă rădăcini în țara noastră, căci țările unde nu s'au putut înlătura ideile greșite, de rolul pădurilor într'însele, au mers spre piere.

Exemple avem destule în Europa și pe Glob.

D-l Hepites am dis deja că nu poate baza afirmațiunile D-sale pe nimic positiv, de oare-ce observațiunile meteorologice sunt noui în țara noastră și încă odată îl rog să mă ierte dacă nu pot pune mult temeiu pe cele făcute în părțile depărtate de D-sa și de controlul D-sale direct.

Eu nu cred că confrații D-sale din lumea civilisată, unde observațiunile se fac de mai mult timp, au putut să-i spună sub iscălitura lor, acest mare neadevăr că pădurile nu au nici o influență asupra climei, cînd lumea întreaga a început să simtă aceste efecte. — Deja a intrat în credința generală că ruperile de nori, grindină, vînturile uscate etc., bîntue mai mult părțile despădurite, că acțiunea binefăcătoare a pădurilor asupra aerului aduce sănătate, viață, înmulțirea populațiunei, care se adună mai cu seamă în părțile împădurite.

Aș fi dorit să răspund D-lui Hepites cu date locale și mai precise: din nenorocire însă nu posedăm aparate complecte pentru observațiuni meteorologice mai la nici unul din Ocoalele silvice ale țărei și nici nu mai îndrăznim să le cerem, cînd ni se refuză alte fonduri și mai utile pentru binele pădurilor noastre.

Ce ar fi fost oare dacă odată cu înființarea serviciului silvic s'ar fi luat măsuri pentru instalarea în cîte-va puncte a unora asemenea aparate, putînd transmite viitorului acele observațiuni, pentru ca urmașii noștri făcînd comparațiuni între cîmp și pădure să poată trage niște conclusiuni și mai precise.

Şi dacă nu aveam dreptul de a veni cu asemenea pretenţiuni pentru epoca cînd s'a înfiinţat acest serviciu, în tot cazul, ce ar fi costat pe stat dacă înfiinţa asemenea observatoare în o regiune ce a fost complectamente goală din judeţul Dolj, adică aceea de la Ciupercenî etc., unde luindu-se exemplu de la Principele Ştirbeî, s'a plantat şi de stat mai multe mii hectare de salcămî în acele nisipurî sburătoare, fixindu-le pentru fericirea şi salvarea atîtor sate din acea parte a ţăreî?

Ce ar costa pe stat de a instala asemenea aparate meteorologice pe malul Măreî Negre în judeţul Constanţa, unde s'au efectuat împăduriri de vre-o 4 anî încoace?

Înţelegeţî bine că observaţiunile făcute înainte de instalarea şi formarea masivuluî păduros, comparate cu acelea făcute în urmă, ne-ar fi pus şi pe noî şi pe D-l Hepites în poziţiune de a trage oare-carî concluziunî pentru ţara noastră, pe carî puteam să le transmitem şi bărbaţilor din lumea civilizată carî se ocupă cu asemenea cestiunî.

Eŭ cred chiar că pentru aceste din urmă, timpul nu ar fi de loc tîrziu.

In tot cazul, în interesul ştiinţeî, nu ar fi rău ca să se facă asemenea observaţiunî de acum, în porţiunile de teren (din Dobrogea), fie ale statuluî, fie ale comunelor unde urmează a se face întinse plantaţiunî, pentru că din comparaţiunea lor cu acelea ce se vor face în viitor, să se poată trage concluziunî şi mai exacte sau mai bine zis şi mai convingătoare pentru ceî greŭ de convins.

In lipsa de observaţiunî de felul acesta pentru ţara noastră, sîntem datorî a asculta, cum am spus deja, glasul învăţaţilor şi observatorilor din alte ţărî mai înaintate, iar la noî pînă la o altă epocă a asculta afară de scrierile cîtor-va învăţaţî şi vocea poporuluî, vocea bărbaţilor carî trăesc cu natura la cîmp şi la pădurî, făcînd cîte o dată apel şi la slabele noastre observaţiunî personale, în privinţa efectelor

bine-făcătoare ale pădurilor, carĭ, de şi nu datează de mult timp, totuşĭ par a mai adăuga la convincţiunea deja formată, putînd adăuga şi la a acelora ce ar dori să controleze afirmaţiunile noastre. Aşa de exemplu, în cursul a 20 de anĭ, am fixat cîte-va puncte din ţară şi pot cita D-lui Hepites, ca exemplu, unul foarte apropiat şi prin urmare lesne de controlat şi anume: Punctul Poenariĭ din judeţul Ilfov (Gara Periş), unde nu a bătut în cursul acestor 20 de anĭ nicĭ o dată piatră şi oamenĭĭ spun că de mult timp ţin minte de a nu fi bătut, de şi prin părţile vecine la o depărtare oare-care a căzut mai în toţĭ anĭĭ acest flagel. Acea localitate este înconjurată în partea de Nord şi Nord-Est de masivele Cociocu şi Părlita, Ologienĭ, pădurĭ graţie influenţeĭ cărora, moşiile sunt scutite de această calamitate. Şi dacă noĭ silvicultoriĭ şi meteorologiĭ nu vom fi ţinînd mult compt de aceste observaţiunĭ, Societăţile de asigurare, fără a cerceta tablourile în carĭ sînt înregistrate şi publicate diferitele observaţiunĭ, ţin atît de mult seamă de ele, în cît, plata asigurăreĭ diferă mult de la o localitate la alta, chiar din acelaşĭ judeţ şi din aceeaş plasă.

Şi cîte n'ar vedea şi n'ar auzi d-l Hepites dacă 'mĭ a face distinsa onoare să facă cîte-va escursiunĭ în oare-carĭ puncte despădurite din regiunea silvică ce am onoarea de a conduce.

De cîte orĭ în recentele mele drumurĭ făcute în bărăganul Ialomiţeĭ şi în partea desgolită de pădurĭ din centrul Dobrogeĭ nu m'am gîndit la d-sa şi aşi fi dorit să fie alăturĭ de mine şi să vadă efectele lipseĭ de pădurĭ chiar ca simplu drumeţ comparînd aceste părţĭ cu altele nu mult depărtate, dar acoperite cu pădurĭ.

Sînt convins că d-sa va fi tras multe conclusiunĭ din observaţiunile ce i s'au dat de silvicultoriĭ ţărĭĭ (în baza unor circulărĭ adresate lor), în privinţa vegetaţiuneĭ herbacee şi în cazul dacă va fi, cum de sigur crez că, este puţin bo-

tamist va fi văzut că adesea orî pădurea are atîta influenţă asupra climei învecinate pădurei, în cît în giurul lor se văd crescînd plante din alte regiuni spre mirarea oamenilor ce se ocupă cu acea parte a ştiinţelor naturale.

Nu mai vorbesc de creşterea şi cultivarea viei, de îngropatul şi desgropatul ei după localităţile împădurite şi despădurite şi de atîtea şi atîtea cestiuni, carî toate pledează în favoarea teiei noastre şi a protecţiunei date de păduri, localităţilor unde se găsesc.

Să sacrifice d. Hepites cîte-va zile, cînd va fi mai puţin ocupat, să meargă cu mine, fără sgomot, prin cîte-va puncte din ţară, cu păduri şi fără păduri, să discutăm în liniştе această frumoasă cestiune şi sunt convins că auzind şi văzînd efectele lipsei de păduri s'ar putea întîmpla să'mi dea oare care dreptate saŭ, în tot cazul voiu fi fericit dacă îmi va zice: Aĭ dreptate, văd şi eu aceasta cum zicĭ că vede multă lume, dar nu mă lasă instrumentele să admit această teorie a influenţei pădurilor asupra climei.

Şi atunci procesul acesta va fi cîştigat faţă chiar de d-sa, cel puţin la prima instanţă, căci aşi putea să-i spun: N'am necesitate să văd termometrul arătînd că gradele lui — orî cîte ar fi — sînt sub zero, cînd sănătos fiind, 'mi vor clănţăni dinţiĭ în gură de frig.

Ion P. Chihaia
Inspector silvic

(Va urma)

AMENAGIAREA PADURILOR DIN MUNŢI

Studiŭ critic dupe Guinier, Inspector silvic în Franţa

(URMARE)

Alţiĭ din contră, nu vor să vadă în pădurea grădinărită fie, de cît un fel de codru cu două etagie, constituit în aşa chip ca masivul să fie absolut plin şi ca ridicarea unuia saŭ a doi arbori bătrînĭ din acelaş punct să nu facă niciun gol, pentru că la picioarele acestor arbori bătrînĭ se află individzi tinerĭ carî îi iau locul imediat.

Nu suntem cu totul siguri că, nu ar fi şi alte tipuri cari să realiseze în ochii a diferite persoane idealul codrului grădinărit. Dar ori-care ar fi modul de a'l înţelege, este foarte greu de a nu se admite că mai multe esenţe, acele cari nu sufer acoperiş, se împacă rău cu tratamentul codrului grădinărit. Ast-fel acest mod de tratament se va împăca bine cu bradul şi cu fagul, sâu cu moliftul, şi foarte rău cu pinul şi cu melezul.

3) Dacă starea de codru grădinărit adevărată, nu este de cît o abstracţiune, nu este de mirare ca mijloacele cunoscute şi întrebuinţate pînă astăzi pentru a'l constitui, să fie rău determinate şi variabile, după operatorî.

Şi în fapt o tăiere grădinărită este o operaţiune culturală pe care fie-care o înţelege în felul său şi asupra principiilor căreia chiar nu s'a zis ultimul cuvînt.

Aceasta observaţie, evident că nu prevede casul cînd, din causa solului sau altitudinei, exploatabilitatea fisică este singura aplicabilă.

Dar în toate cele alte locuri, şi mai cu seamă în terenurile ferile în care silvicultorii nu par a se teme în present de a introduce acest metod de cultură, în ce va consista grădinăritul ?

Va trebui ca cine-va să se mărginească în a ridica arborii deperisanţi sau pe aceea cari aû atins o circonferenţa determinată prin amenagiament ?

Trebue să ne abţinem a opera lămuriri şi curăţiri cu scopul de a favorisa lemnul de viitor, saû de a degagia semînţişul ? Trebue să extragem arborii foioşi, crăcoşi cari ocupă solul fără folos şi împedică introducerea sau sosirea esenţelor reşinoase ? Trebue în fine a se opri ori-ce tăiere de amelioraţie ? Într'un cuvînt, *grădinăritul brutal* sau *grădinăritul raţional* va trebui adoptat ?

Noi ştim că puţinî amenagişti se vor hotarî a preseri grădinăritul pe care noi îl numim *brutal*, în lipsă de alt termen pentru a'l denumi.

Vor fi încă mai puţinî agenţi dispuşi a aplica în mod sincer asemeni prescripţiuni culturale (sau mai curînd anticulturale !) Dacă le vor fi impuse.

Cît pentru resultatele unui asemenea tratament, presupunînd că va fi urmat timp îndelungat, n'ar fi îndoelnic : nu va resulta ruina sau dispariţia pădurii (căci acest tratament ar fi esenţial conservator al stării împădurite), dar o scădere progresivă a producţiunei în materie şi mai cu seamă în calitate.

Dar dacă am fi recurs la grădinăritul raţional, cari vor fi regulele ce vor presida la operaţiile tăierilor ? Nu numaî că aceste regule nu au fost formulate, dar încă nu este posibil de a trage o linie de urmat şi de a arăta procedeurile

pentru a atinge un scop ce nu se cunoaşte bine. Ar trebui mai întîi să se difinească starea grădinăritâ, şi noi am văzut că aceasta nu se poate face cu înlesnire.

La aceste observaţiuni, respunsul partisanilor gradinăritului este de mai înainte gata, şi noi am fi de rău gust dacă nu l'am avea în băgare de seamă:

Este necesar, ni se zice, *de a nu recunoaşte sub numele de* grădinărit *de cât un singur mod de cultură supus la regule fixe şi nevariabile? Fie-care pădure în particular va suferi un mod special de grădinărit; prin urmare fiecare amenagiament va prescri regulele de cultură comandate de condiţiile în care se operează, şi agenţii cari aplică amenagiamentul nu vor avea de cât a se conforma spiritului acestor prescripţiuni.*

Toate aceste sunt frumoase şi bune în teorie, dar în practică ce se întîmplă?

Şi mai întîi, dacă noi căutăm o metodă de amenagiament destinată de a simplifica munca aplicaţiunei în pădurile de munte, dacă recunoaştem necesitatea acestei simplificări, mijlocul de a ajunge aci nu constă în a multiplica modurile de cultură.

Şi mai la urmă, nimic nu va impedica pe agenţi să înţeleagă grădinăritul fie-care în felul său, şi prescripţiunile amenagiamentelor vor risca mult de a nu fi de loc urmate; ni se va respunde că un asemenea resultat este faptul oamenilor şi nu a metodelor: da; dar, metodele fiind destinate a fi utilisate de oameni, ele trebue să ţie compt, dacă sunt concepute într'un spirit cît de puţin practic, de dispoziţiile ordinare ale oamenilor, sau dacă voiţi. de slăbiciunile şi de defectele lor.

De altmintrelea era convenit pînă acum ca autorul oricărui amenagiament, trebue să se mărginească în a fixa numai scopul de atins prin tăieri, şi să se abţină de a emite prescripţiuni culturale şi de a arăta mijloacele de întrebuinţat pentru a ajunge acest scop. In toate casurile consideraţiunele relative la cultură, sunt considerate numai ca simple consilii a căror inserţiune în procesul verbal de amenagiament nu leagă nici de cum pe agenţii de aplicaţiune: şi această regulă convenţională este înţeleaptă, sau mai bine, este necesară, căci agentul de execuţiune fiind responsabil de scop, nu poate fi mărginit la anume mijloace determinate pentru a'l ajunge.

Dar, dacă se admite diverse moduri de grădinărit, de sigur ar trebui nu numai de a se arăta mijloacele culturale de întrebuinţat, în fie-care din ele dar de a şi impune obligaţiunea de a le aplica cu stricteţă, literalmente, fără care scopul de atins, adecă consistenţa şi modul de a fi al codrului grădinărit de creat fiind rău cunoscut şi imposibil,

de a'l înfăţişa în mod exact, amenagiamentul n'ar avea de obiect şi n'ar fi susceptibil de nici o execuţiune adevărată.

Aşa dar se simte că aplicaţiunea amenagiamentelor prin metoda grădinăritâ, basată pe executarea literală a prescripţiunilor culturale, ar fi în serviciu un isvor nesecat de ordine contradictorii, de neînţelegeri, poate de certe, în un cuvînt de confusiune şi de desordine.

4) Ceea ce este într'un mod manifest defectuos în amenagiamentele în codri grădinăriţi, ceea ce ar fi de ajuns pentru a respinge grădinăritul în pădurile comunale — presupunînd că comunele ar avea domenii şi păduri — (bine înţeles, afară de casurile când este trebuinţă a se aplica exploatabilitatea fisică) este determinarea posibilităţii tăierilor.

. Care ar fi de fapt situaţiunea administraţiei faţă de comunele proprietare?

Presupuind că pădurile sunt în general puţin întinse şi puţin productive: comunele în luptă cu necesităţile carî întrec totdeauna resursele lor, sunt dispuse fără încetare să ceară tăieri exagerate, anticipări etc., etc.

Spre a resista acestor cereri imprudente, spre a putea pune un frîu dorinţei de a folosi a comunelor, trebue ca administraţia forestieră să se sprijine pe o bază solidă: trebue să fie în stare de a demonstra că tăierile acordate răspund posibilităţii reale a pădurii, adică, că nu se lasă a se acumula materialul şi că nu se face asupra ţifrei producţiunei anuale economii carî ar fi intempestive faţă de trebuinţele apăsătoare ale comunei.

Nimic mai uşor în metoda zisă *naturală* cu procedările întrebuinţate: dacă o comună pretinde *că nu i se dă destulă pădure*, i se va da imediat un răspuns ca acesta:

Pădurea d-voastră este împărţită în patru afectaţiuni. Fie-care afectaţie nu este alt-ceva de cît o tăere (parchet) *pentru efectuarea căreia noi punem două-zeci şi cinci de ani. Aşa că la capătul acestor două-zeci şi cinci ani nu va mai rămînea în picioare nici unul din arborii bătrîni carî se află pe suprafaţa afectaţiunei celei mai în vîrstă. Şi vedeţi bine că vi se dă tot lemnul ce vi se póte da, fiind-că lucrăm ca într'un crîng de unde se exploatează în fie-care an tot lemnul ajuns la vîrsta fixată de revoluţiune.*

Putem să afirmăm din experienţă că acest raţionament, care dă la lumină principiul atît de simplu şi de limpede al amenagiamentelor prin metoda naturală, isbeşte totdeauna pe representanţii comunei, încîntaţi de *a vedea clar* în speculaţiunile administraţiei forestiere.

Dacă pădurea ar fi fost amenagiată în codru grădinărit, cum s'ar fi petrecut lucrurile?

Presupun că amenagiamentul determină grosimea arbo-

rilor reputaţi exploatabili şi că comuna a acceptat această bază care ţine locul fixării vîrstei exploatabilităţu imposibil de dererminat (codru grădinărit)

(Va urma). N. Manolescu.

SUB-INSPECTOR SILVIC.

VOIAGIUL UNUI STAGIAR SILVIC LA VIENA [1])

NOTE ŞI IMPRESIUNI

După ce ultimul unghiŭ lu cîtit, ultimuţ crochiu al mîndrilor munţi de la *Cheia* luat, conducătorul nostru, d. sub-inspector P. Antonescu, ne spuse că putem zice adio, ori la revedere Valei Telegjenului O dată cu sfîrşitul verei, a zilelor călduroase, isprăvisem şi noi campania de munte, unde am ridicat în plan pădurile după muntele Babeş, muntele Roşu şi Bălaban (jud. Prahova).

Lăsînd în seama vînturilor cîi vă turilor: semnalele triangulaţiei, prăjinile puse de noi cu atîta trudă, pe stîncile înalte, coborîrăm Carpaţii, în jos, spre Braşov.

Acolo, după o sedere de 2 zile, trebuia, prin Predeal, Sinaia, să revenim la sediul nostru de la Braneşti.

Avînd însă permisiunea de la şefuł nostru, mă putuĭ abate, puţin din drumul indicat, putuĭ rătăci ceva mai departe, spre Viena, unde fama expoziţieĭ mă atrăgea încă de mult.

În urmă, venind în ţară, lusei însărcinat ca coprinsul *memoriului* ce urma să'l fac despre exposiţia forestieră din Viena, să'l expuĭ într'una din conferinţele ce se ţin regulat de 2 orĭ pe săptămînă—Luneа şi Vinerea—de către stagiarii silvicĭ ai şcoaleĭ de la Braneşti.

Alegînd şi ordonînd foile, în care îmĭ scrisesem impresiile de călătorie, putuĭ reconstitui acest drum, în întregimea lui, de la început şi pînă la sfîrşit.

În dimineaţa zilei de 27 August, plecarăm, sub-semnatul şi colegul meu N. Jianu, spre Viena.

De pe fereastra vagonului ce fugea mereŭ, vedeam cum Braşovul cu *Tîmpa*, cu casele lui acoperite de ţiane roşii, respîndite prin pitoreşti văi, rămînea pierdut, tot mai mult în ceaţa zorilor. Pe la cîte-va fabrici, fumuri groase eşeau, cenuşii, după lungile coşuri de cărămidă, iar ferestrele dese, mici, luceau de o lumină roşcată.

Mai departe, cîmpurĭ mărginite de dealurĭ, acoperite de brumă, se întindeaŭ, lucînd de primele raze de soare: lucea luna căzută pe

1) Conferinţă ţinută în ziua de 4 Octombre 1898 în localul şcoaleĭ de Silvicultură de la Braneşti.

miriști, luciri albăstrui, roșietici ori cristaline, limpezi ca locurile nestimatelor.

Și aș fi zis că e un cîmp fermecat, că acolo e o țară ferită, că pămîntul e semănat cu rubine, smaralde, risipite și sfărîmate; m'aș fi visat cu dragă inimă dus de tren, putere infernală, pe alte tărîmuri, prin lumi de basme, de nu aș fi tremurat de frig în colțul meu. — Cînd, încălzit, peste 2—3 ceasuri, mai căutai feerica lucire, bruma se topise: nu rămăsese de cît picăturile de rouă, pe fragedele petale ale florilor de cîmp.

Drumul se îndrepta tot mai mult în inima Transilvaniei: mărginit de dealuri înverzite, acoperite de păduri, străbătute din cînd în cînd de rîuri, cu ape limpezi, cu maluri umbroase, cu sălci cu ramuri plecate, plîngătoare.

Prin zăvoaie, umblau, păzite de vre-un copil, vitele satului: unele pășteau, balăngăind clopotul de aramă de la gîtul lor, altele se odihneau la umbra ce plutea pe verdeața pajiște.

Cositori de fîn înaintau în florile de fîn pînă la brîu, pe cînd înaintea lor, sclipeau regulat și ritmic lucitoare coase, ori drumuri mărginite de arbori, ducînd nu cine-știe ce sat, a cărei turlă eșia dreaptă, înaltă din tufișuri verzui, treceau pe dinaintea ferestrei vagonului, umplînd spațiul dintr'o gară și alta. Într'un lung și nesfîrșit tablou, frumos colorat de un cer senin, luminat de raze calde, ce dă reliefuri adînci peisajului, cîte odată aspru, mărginit de dealuri arde, de cîmp sterp, altă-dată îndulcit de încovoerea vremuri rău, de umbrele unei păduri, de tremurarea unui cîmp de flori de fîn, încă necosit.

Din cînd în cînd, armonia blîndă a întinsului peisaj, era întreruptă de vre-un sat mai mare, de vre-un oraș ce'și și întindea, în toate părțile străzile și casele lui, ce'l atingeam doar în fuga trenului, lăsîndu'l să se piardă în urmă, în arbori ori după dealuri ce ne închideau o priveliște, ce ne desvălea o alta, diferită, nouă....

Unele după altele treceau, aceste orașe românești mai mult, dar cu nume ungurești scrise pe gări.

Dintre toate, *Seghesvar* adică *Seghișoara* mi a rămas încă în minte....

Un vîrf de deal înalt, înconjurat de ziduri, garnisit cu arbori, cu plopi, înalți, catifelați, iar o biserică și un castel medieval, dominînd orașul, se ridică, cu piatra lor înegrită, de timp, de fum, de iarbă, cu metereze învechite, frumoase rume ce se desemna în toată măreția pe albastrul cer. Muschiul de pe pietrele castelului, și bisericei, dădeau toată blîndețea reciilor pereți; iar orașul, strîns în jurul lor, aveau nu știu ce farmec sub umbra ce o arunca plopii catifelați, zidurile învechite ale cetății, sau turnurile castelului, cu piatră învelită de muschiu, cu metereze înegrite de fum, de iarbă, sau de lungul veacurilor.

Părea că un văl de melancolie, poetisat de drăgălașa verdeață zace peste întreg locul ..

Trenul ne dusese departe; cîte-va culmi de dealuri neschim-

base decorurile, dar Seghişoara ne era tot înainte, zărind'o, răsărind mereu din zarea orizontului, cu zidurile ei vechi, medievale.

Luminoasa vedenie nu ne fu ştearsă de cît de farmecul amurgului, de lumina aceea ce se îngina cu noaptea ce colora peisagele cu adormitoare colori.

Trenul se opri puţin la o staţie mică, în mijlocul unei lunci.

Clopotul trist de aramă, cu sunete grele, suna rugăciunea de seară, într'un depărtat sat, umplind, cu vibrările lui metalice întreaga vale, abia luminată. Soarele apusese, iar tăcerea, recele aer ce vine o dată cu noaptea, singurătatea în care eram, streini, singuri, rătăcind pe necunoscute locuri, ne făcu să ne amintim cu drag de ceea-ce iubim, de ţară, de amici, de...

Dar trenul plecă; lunca cu poenile ei risipite, dispăru în noapte

28 August. Un răsărit de soare pe pusta întinsă a Ungariei, pusta aceia ce începe din apropierea Pesteï şi sfîrşeşte în dealurile Dalmaţiei. Cimp întins, nisipos, aurit de primele raze ale zilei.

Sate, oraşele, ogoare presăr întinsul pustiu. Şiruri plantate de salcimi umbresc aridul loc, mărginind între ele culturile de grîu orî de cartofi, de sfeclă, orî de viţă americană.

Prin alte părţi, tinere masive de salcimi, plantaţi în linii drepte, paralele, largi de 2, sau 2 metri şi 50 cent., cresc în nisiposul teren, priindu le aşa de bine, înălţîndu-se, atingîndu-se cu ramurele unii cu alţii, ca şi cum s'ar iubi, ca şi cum ar voi să se îmbrăţişeze.

Iar drumurile ce străbat această *pustă* sînt însemnate cu cîte două rînduri de arbori, alee de plopi şi salcămi, ce merg de-a lungul acelor şosele, făcînd umbră răcoroasă şi bine-făcătoare, în timpul grelelor arşiţe; orî în timpul ernei, în timpul marilor viscole, cînd zăpezile acoperă totul, şirurile acelea de arbori, arată, în mod sigur, rătăciţilor, pe unde le este calea lor.

Spre apus cerul era înorat de o ceaţă grea. Buda-Pesta cu fumul fabricilor ce-i acoperă seninul cer cu o pînză fumurie, întunecată, mirosind a funingine şi a smoală.

Edificii mari, înalte, turnuri ascuţite, gotice, de biserici ieşeaŭ de asupra, se desemnaŭ tot mai mult printre lungile coşuri de cărămidă roşie, prin bruma din ce în ce mai transparentă şi din care răsărea tot mai puternici frumosul oraş, care e capitala Ungariei.

Cîmpul şinelor se lărgea tot mai mult: ne apropiam de gară. Poduri mari, largi, treceaŭ pe d'asupra noastră cu trenuri în fugă; pe dedesubtul trenului nostru trecea asemenea maşini, gîfăind, tărînd după dînsele trenuri greoaie, iar noi ne strecuram printre zeci de şiruri de vagoane, de maşini, printre fabrici şi clădiri înalte, pînă ce frînele Westinghouse pufuiră, oprindu-ne trenul sub bolta înaltă de sticlă şi fer a gării centrale din Pesta. Un palat mare în care trenurile păreaŭ mai mici, iar oamenii se perdeaŭ . . . . . .

. . . . . .

Iată-ne în Buda-Pesta.

Oraşul acesta este despărţit în 2 de Dunăre.

(Va urma)

Virgiliu Stoicescu.
staglar-sylvic.

GESTIUNEA SYLVICA [1])

Ţinerea archiveĭ ocoalelor şi regiunilor sylvice.

Urmărind cu atenţiune importantul studiŭ asupra organisăreĭ serviciuluĭ de stingerea torenţilor din Austria, tratat in coloanele acesteĭ reviste de camaradul nostru d-l Guard general sylvic B. D. Neagoe, in revista de pe luna Noembre/98, paginile : 382 şi 383, se găsesc paragrafele :

a) Corespondenţa, prin care se determină cum are să se facă corespondenţele cu secţiunile de stingerea torenţilor, cu autorităţile oficiale, cu agenţii locali precum şi cu particularii din interiorul ţăreĭ. etc.

b) Ţinerea registrului de intrare şi eşire, arătîndu-se modul cum are să se facă înregistrările hîrtiilor intrate şi eşite in registrul typ şi fixindu se o dată pentru tot-d'a-una că acel registru, are să se deschidă in fie-care an la 1 Ianuarie şi are să se inchidă la 31 Decembrie, etc.

c) Lucrarea hîrtiilor, in care se specifică ce are să conţină o hîrtie lucrată şi să recomande pentru economie de timp şi accelerarea corespondenţeĭ. ca *să se facă corespondenţa pe original*, adică : hîrtia eşită să meargă din secţie in secţie, din autoritate in autoritate, ne mai fiind nevoe de concepte. — după cum esistă şi la noĭ in ţară in : Armată, Direcţiunea C. F. R., Poştă şi telegraf, etc.

d) Clasarea hîrtiilor lucrate, unde se detaliază destul de clar, in care anume dosare trebuesc a fi trecute hîrtiile resolvate, şi in cum are să se aşeze in dosar fie-care hîrtie, pentru ca să se poată găsi cu inlesnire şi urmări cu uşurinţă tot şirul corespondenţeĭ.

Reflectind puţin mi-am reamintit că camarazii Austriaci [2]) au adoptat instrucţiunile ce se găsesc in serviciul de stingerea torenţilor din Francia, pe care le aŭ modificat icĭ-colea potrivit legilor acelei ţări.

Procedeul de a clarifica in cele mai mici detaliurĭ, o dată pentru tot-d'a-una, ce are să facă personalul însărcinat cu stingerea to-

1) Vezĭ revista pe luna Noembre 98.

2) Marele inundaţiuni din toamna anuluĭ 1882, care a adus ruina la două din cele mai frumoase provinciĭ ale Austrieĭ : Tyrol şi Carinthia, ocasionînd pagube peste 62 milioane de leĭ, a îndemnat pe contele de Falkenhayn ministrul Agricultureĭ ca împreună cu profesorul Seckendorff, să visiteze in cursul lunilor Iunie şi Iulie 1883, lucrările de stingerea torenţilor, fixarea terenurilor surpătoare şi împădurirea munţilor din Alpi Francesĭ de pe teritoriul departamentuluĭ Basses-alpes

Constatînd *de visu* avantagiele acestor lucrarĭ grandioase, care fac atîta onoare serviciuluĭ sylvic Francez şi dorind ca să se formeze un personal special pentru stingerea torenţilor, se întoarse in ţară şi imediat in primă-vara anuluĭ 1884, trimise in misiune la Barcelonette „*patria torenţilor*“, 12 agenţi sylvicĭ superiorĭ sub conducerea d-luĭ Salzer Consilier sylvic superior din Viena plus lucrători necesarĭ, spre a fi întrebuinţaţi ca supraveghetorĭ de lucrărĭ. Comisiunea înapoindu-se in ţară, cu cunoştinţe complecte, căpătate după teren, s'aŭ pus pe lucru, esecutînd lucrările, despre a căror gestiune se ocupă d. B. D. Neagoe in coloanele acesteĭ reviste.

renților, însemnează că Direcțiunea pădurilor, dorește și pretinde ca totul să se urmeze după un program bine-stabilit și fixat mai din nainte, pentru ca controlul pe teren și in biurou să se poată face cu inlesnire de cel in drept și pentru ca situatia lucrărilor esecutate și ne esecutate la epocile defipte, să fie uniformă in tot serviciul.

Acolo fără jenă, se aplică principiul ca forma să meargă în armonie cu fondul sciind și cunoscindu-se din experiență, că forma fără fond, nu poate să esiste de cît la acele servicii, care lacome de a face ceva și repede, uită după puțin timp ce ați făcut, cum au făcut și cită cheltuială și timp s'a întrebuințat la vre-o întreprindere începută or terminată.

Dacă ne aruncăm privirile spre serviciul nostru sylvic, lesne vedem cît suntem de înapoiați, — căci în materie de ținerea archivei, n'avem nimic determinat.

Această lipsă de ordine o recunoaștem cu toții, care ese la iveala, cu cît un agent sylvic este mai des transferat și deci are ocasiunea ca să primească archive de ale șefilor de ocoale, de ale regiunilor sylvice.

Ce găsim în acele archive, iarăși știm cu toții, că nimic alt ceva, de cît grupuri de cite-va dosare anuale, destul de voluminoase pînă la 2000 pagini și în greutate de cite-va kilograme, în care sînt amestecate hîrtii de toate felurile de lucrări

Dacă noul titular al unei diviziuni teritoriale sylvice, dorește să urmărească:

a) *Care sînt pădurile pentru care s'au întocmit studii de punerea lor în exploatare și care nu sînt încă vîndute?* In lipsa unui registru imprimat, care ar trebui să se țină la corent, agentul sylvic, dacă pacienta nu-i lipsește, este forțat să răsfoiască voluminoasele dosare, pe un period de cel puțin 4—5 ani, că să vază în ce constă acele studii.

Iară dacă titularul n'are paciență ca să facă aceasta, și deci, a nu se mai interesa de lucrările propuse de predecesorii săi, tace și Ministerul neavînd nici o propunere din partea serviciului esterior, fie în ceea-ce privește modificarea estimațiunei, fie în ceea ce privește revizuirea regimului de esploatare, e nevoit a face publicațiuni peste publicațiuni în «Monitorul oficial» și aceasta pe cîți va ani consecutivi.

2) *Care sunt pădurile în exploatare, pentru care urmează a se efectua operațiunile: predări, recepții, recolmente și rămăsurări generale?* Iarăși în lipsa unui registru imprimat, care ar trebui să se țină permanent și unde totul trebue să fie trecute la corent, agentul e nevoit să răsfoiască dosarele pe un număr de ani, egal cu periodul exploatărei pădurei, plus încă dosarele mai vechi, spre a căuta studiele de exploatarea pădurilor, și deci a fi pus în corent de prescripțiunile acelor studii; așt-fel dară, el este forțat să tot răsfoiască la cîte 10—20 dosare, *spre a găsi ceea-ce trebue să știe*, și aceasta spre a nu se da naștere la neregularități.

Dacă se întîmplă ca antreprenorul să moară și moștenitorul le-

gal să întîrzieze cu cererea garanției, saŭ să nu o ceară de cît cu mult mai tîrziŭ de la data expirărei periodului exploatărei pădurei, atunci cu toții vedem de la biuroul central al exploatărei pădurilor, pînă la șeful de ocol și șeful regiunei, că recepțiele de parchete, parcele, etc., nu s'aŭ făcut la timp și că remăsurarea porțiunei exploatate n'a mai avut loc.

Ministerul spre a putea libera garanția antreprenorului, dă ordin să se facă recepțiele parchetelor, unde lăstarul de multe ori este mai mare de 7—8 ani, etc, și să se facă remăsurarea porțiunilor exploatate, cînd acele porțiuni se confundă cu porțiunile exploatate pe urmă și imediate.

In fața acestor împrejurări, nu trag nici o conclusiune spre a nu se zice că sunt prea îndrăsneț, dar nu încetez de a face întrebarea, dacă actele ce se dresează după o întîrziere atît de mare, vor fi destul de conștiincioase?

c *Care sunt și în ce pădure cad, materialele lemnoase de categoria produselor accesorii, pentru care s'aŭ întocmit acte estimative și se țin licitațiuni?* A arăta pe față cum stăm, este a spune mai mult de cît adevărul, dacă voiŭ afirma că se țin licitațiuni peste licitațiuni, pe un număr de 5—6, etc, ani și că numărul licitațiunilor în cîte-va localități a covîrșit cifrele de 14—20, etc.

Și încă cunosc casuri multe, cînd licitațiunile se urmaŭ, spre a se face forma, pe cînd în realitate materialul lemnos saŭ că putrezise saŭ că se înstrăinase.

Causa acestui abus de formalism, nu se datorește de cît lipsei de ordine în ținerea archivei și lipsei unui registru imprimat și ținut la corent cu tot mersul corespondenței, cari fiind zilnic în fața agentului silvic, îl forțează ca să'și arunce ochiŭ pe el, și deci să se miște și să propună șefului ierarchic tot ce va crede mai nemerit, spre a se putea scăpa de acele materiale lemnoase, a căror presență în pădure nu este necesară nici ca să serve de *adevărate moaște* și nici ca *valoare bănească crescîndă*.

d) *Care sînt ordinile care aŭ rămas neexecutate din anii precedenți?* Aici este mare încurcătură, căci ordinele figurînd pe anul trecut, agentul respectiv conform usului le coase la dosarele din acel an, mulțumindu-se a pune pe ele resolutia: *A se lucra de subsemnatul la prima-vara saŭ toamna anului viitor. — A se lucra cît timpul 'mi va permite*, etc, etc, și a avea grijă de a îndoi filele hîrtiilor, așa ca să iasă afară colțurile lor. Dacă se întîmplă ca hîrtia să se desdoiască și astfel colțul să nu se mai vază, nu se mai urmărește acea hîrtie,—și deci ordinele rămîn ne-esecutate dacă serviciul care le-a dat numai face repetiri.

Cîte din ordine date, care mai de care mai importante și unele chiar cu termene fixe, rămîn ne-executate, după urma cărora de multe ori Statul este prejudiciat.

Cred de prisos a mai arăta, tot ca generalități, ce se întîmplă cu mersul proceselor de delicte sylvice,—cu modul ținerii comptabilității fie ca *situație de bani cheltuiți*, fie ca *situație de lucrări efec-*

tuate în raport cu *devisele presintate și aprobate* în materie de pepinieri, plantațiuni, etc, etc, căci acele lipsuri le cunoascem cu toții!

Cînd aceste neajunsuri le întîmpinăm, în tot momentul, cu ocasiunea primirei spre conducerea vre-uneia din divisiunile teritoriale sylvice, și unde după urma lor, suferim cu toții atîtea nemulțumiri, care formează obiectul de discuție al tutulor. Și cînd, spre a fi în curent cu tot ce s'a propus de predecesorii noștri și cu tot ceea ce este în curs de esecuție, nu facem de cît a ne incrimina unii pe alții și la urma urmelor a fi nevoiți a resfoi toate dosarele pe un period de cel puțin 7—10 ani, spre a se combina *acea mult dorită situațiune care ne va călăuzi la întocmirea programei de lucrări ce 'și propune fie care a executa.* Nu se naște oare întrebarea, dacă pe viitor urmează să stăm indiferenți, adică să fim *sclavi în ceea ce privește gîndirea* și deci din acest punct de vedere *să n'avem deplina posesiune și deplina cunoștință de toate drepturile noastre,*— sau vorbind către camarazi și pentru interesul serviciului executat de acești camarazi să arătăm pe față cum stam și să denunțăm calea cea mai bună de urmat?

Mai toți camarazii noștri sunt tineri și deci născuți și crescuți în timpul cînd, nu se judecă importanța unui serviciu, după voluminoasele dosare care trebuesc mișcate din loc cu roaba și care tapițînd de jur împrejur camerile biurourilor, să pună în mirare pe cei profani ca să aprecieze....., dar un ochiu pătrunzător observînd numai o filă din acele voluminoase dosare ca să vază conținutul unei corespondențe, va esclama că tot meșteșugul facerei corespondenței, se resumă în următoarea maximă: «*Hîrtie îmi dai hîrtie 'ți dau!*» repetate cu multă convingere de d. P....., inspector silvic.

Fiind-că, am avut ocasiunea ca, după un timp de 13 ani în serviciu, să primesc numai la archive, căci din 14 decisiuni Ministeriale de permutare în diverse unghiuri ale țărei, zece din ele și-au avut toată puterea lor;—fiind-că, am avut fericita ocasiune să trec frontiera și să răsfoesc dosarele, registrele din serviciul silvic francez, de la șeful de ocol, șeful inspecției, șeful conservației pînă la direcția pădurilor din Paris și înapoindu-mă în țară grație funcțiunilor ce mi s'au încredințat, să mai pot răsfoi dosarele la cîte-va circumscripții silvice și la peste 20 ocoale.

Prin urmare, cînd cunosc în deajuns cum stăm, nu mi este oare permis să iaŭ condeiul și să arăt care sunt vederile mele obținute după multe observațiuni și în acord cu acele vederi, a denunța regiunea silvică care se *luptă în contra multor neajunsuri*, spre a crea un început de gestiune silvică și deci a forma o pepinieră de agenți, cari cu timpul risipiți prin restul țărei să lupte și ei din răsputeri, nu spre a răsturna vechea ordine de lucrări, dar spre a altoi cu vaccinul ordinei pe camarazii lor ateiști.

(Va urma).

Sub-inspector silvic
B. N. Pretorianu.

JURISPRUDENȚA FORESTIERA

In urma intervenirei, făcută de Grefa înaltei Curți de Casațiune și Justiție, cu adresa No. 11787 din 25 Noembre 1898, prin care semnalează că s'au strecurat mici erori la publicarea decisiunei No. 443 din 31 Iuliu 1896, sub titlul: *Delict silvic. — Recidiva. — Cînd există recidivă în materie de delict silvic.* (Art. 29, alin. I din codul silvic), din această revistă pe luna Noembre 1898, paginile 365—369, o inserăm din nou, conform copiei, primită pe lîngă sus citata adresă; făcîndu-se cunoscut că, acele erori esista și în buletinul Curții de Casație, după care s'a estras copia spre a fi publicată în «Revista pădurilor».

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Secțiunea vacanțelor No. 433

Președința D-lui N. Mandrea Președinte
Membrii presenți D-nii D. Hănțescu Consilier
D. Cuculi »
I. Duca »
Ciru Oeconomu »
M. Poenaru-Bordea »

S'a luat în cercetare recursul făcut de Marin Grigore contra sentinței tribunalului Vlașca, cu No. 860/96;

Recurentul present;

S'a citit raportul făcut de D l Poenaru-Bordea;

S'a ascultat D l I. Brătescu avocatul asistent al recurentului, și D-l Procuror general G. Filitti în conclusiuni;

Deliberînd,

Asupra motivului I de casare:

«Violarea art. 29, aliniatul I-iu, Codul silvic, și exces de putere, «căci am fost condamnat ca recidivist, când legea silvică nu declară «recidivă, de cît atunci, în interval de trei luni, de la primul proces-«verbal, s'a încheiat un alt proces aceloraș indivizi, ori din actele «aflate în dosarul judecătoriei, se constată, că am fost condamnat «pentru delict silvic în 1892 și 1894 și nici o dată în 1895; iar «procesul-verbal prin care sînt condamnat acum. e dresat la 12 «Iunie 1895».

Avînd în vedere că din alin. 1 de sub art. 29 din codul silvic, resultă, că este recidivă, cînd după trecere de 3 luni, s'a dresat asupra aceluiași individ un nou proces-verbal de delict, că este a se ști, ce este a se înțelege prin expresia «după trecerea de trei luni;»

Considerînd că nu se poate lua expresia după modul literal, căci ar fi resultatul cu totul ne logic, că spre a se ști, care e sensul

expresiei «după» rămîne a recurge și la textul legeĭ franceze; că recurgînd la art. 201 din legea franceză, rămîne a înțelege, că expresia «după» nu este a se lua în sensul literal, ci că trebue să însemneze, în interval de inadvertență săvîrșită de legiuitorul nostru, într'aducerea textelor franceze, și în alte casuri, precum art. 1780 cod. civil;

Considerînd, că în specie tribunalul Vlașca prin sentința supusă recursului, constată că recurentul a mai fost condamnat în ultimul rînd de Judecătoria de pace Corbii mari, la 29 August 1895, iar delictul ce 'i se impută lui azi, l'a comis la 12 Iunie 1895, adică după trecere de 3 luni, și aplicîndu-i pedeapsa ca pentru recidivist, a violat textele de lege invocate prin mijlocul de casare, comițînd și exces de putere.

Pentru aceste motive și fără a mai discuta pe cele-l'alte,

Curtea,

În unire cu conclusiunile D-luĭ Procuror general G. Filitti,

În numele legeĭ,

Casează sentința tribunalului Vlașca cu No. 680/96 socotindu-se ca cum n'ar fi fost și fără putere;

Trimite alacerea spre a fi judecată din nou de Tribunalul Ilfov;

Ordonă transcrierea presenteĭ hotăriri în condica de sentințe a Tribunalului Vlașca.

Dată și pronunțată în ședință publică azi 31 Iulie 1896.

Urmează semnăturile D-lor membri și a D-luĭ Grefier.

p. conform. **A. Berceanu.**

No. 703.

Arendașiĭ Statului. ***Introducere de vite spre păsciunare în pădurile Statului. Dacă constitue delict silvic.*** (Art. 47 din condițiunile generale pentru arendarea moșiilor Statului și art. 23 din Codul sylvic.

Prescripțiune ***Delict sylvic.—Prin cît timp se prescriu delictele sylvice.*** (Art. 591 din procedura penală).

1°. ***Arendașiĭ Statului fiind opriți a introduce în pădurile Statului vite spre păsciunare, faptul de a introduce vite la păsciunare constitue un delict sylvic.***

2°. ***Atît acțiunea publică, cît și cea privată, care resultă dintr'un delict sylvic, se prescriu prin trecere de cinci ani din ziua de cînd delictul a fost comis.***

No. 301. ***Respingerea*** recursului făcut de ministerul domeniilor contra sentinței tribunalului Neamțu cu No. 214 din 1895

25 Septembrie 1896.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut în causă de d. consilier N. Predescu;

Pe d. advocat Popovici-Costi în desvoltarea motivelor de casare și pe d. advocat Borcescu în combateri:

Deliberînd,

Asupra mijlocului de casare invocat:

«Greșită aplicare a presumpțiunei prevăzute de art. 594 din «Procedura Codului penal, intru cit în specie fiind vorba de daune «resultînd din nerespectarea unei clause stipulate într'un contract «de drept civil, nu se poate invoca de cît presumpțiunea prevăzută «de Codul civil.

«Împrejurarea că art. 47 din condițiunile generale de arendare «menționează art. 23 din Codul sylvic, nu schimbă cîtuși de puțin «caracterul civil al despăgubirilor, pe care statul e în drept a le «pretinde de la arendașul care nu a respectat condițiunile con«tractului.

«Această clausă prescrie pur și simplu modul de constatare și «de estimațiune al daunelor, lucru ce se invederează și mai mult «din combinarea art. 47 cu art. 46 din condițiunile generale».

Avînd în vedere că din sentința supusă recursului resultă că Vasile S. Calude, intimat, în recurs fiind urmărit de Stat, după legea de urmărire, pentru plata unei sume de bani, ca amende și daune, pentru că în calitate de arendaș al Statului pe anii 1886—1893, ar fi introdus vite la păsiune în pădurile Statului de pe moșia ce ținea în arendă, dînsul a făcut contestație la casierul general.

Că respingîndu-i-se această contestație, Calude a făcut apel și tribunalul în apel, găsind că, pentru anii 1886—1889 de arendare, faptul de a fi introdus vitele în pădure, constituind un delict silvic, a fost prescris prin trecere de cinci ani de la comiterea lui, admite în parte apelul lui Calude și apără pe acesta de daunele și amenda la care fusese condamnat pentru anii 1886—1889;

Avînd în vedere că art. 47 din condițiunile generale pentru arendarea moșielor Statului prescrie că *pășunarea în pădure, de ori ce esență și vîrstă este cu desăvîrșire oprită, conform art. 23 din Codul silvic;*

Că, dar din acest art. 47 resultă că, faptul pentru un arendaș al Statului de a pășuna vite în pădurile Statului, constitue un delict silvic;

Avînd în vedere că, după art. 594 din Procedura penală, atît acțiunea publică cît și cea privată, care resultă dintr'un delict, se prescriu prin trecerea de cinci ani din ziua de cînd a fost comis;

Considerînd că în specie, Calude fiind urmărit pentru amendă și daune, resultînd dintr'un delict silvic, *cu drept cuvînt tribunalul l'a apărat pentru periodul 1886—1889, constatînd în fapt că infracțiunile comise pe acei ani s'au prescris, întru cît, după art. 46 din Codul silvic, în casurile neprevăzute de acel cod, cum este casul cu prescripțiunea, se aplică dispozițiunile dreptului comun;*

Că așa fiind, motivul invocat este neîntemeiat.

Pentru aceste motive:

Respinge, etc.

Bul. C. Cas., volumul XXXV, partea II, pag. 1219, 1220 și 1221.

No. 716.

Delict silvic — *Procesul-verbal de constatarea lui.* — *Nesubscrierea delicventului cu toate că a fost present la constatare.* — *Neconstatarea refusului său.* — *Nulitate* (art. 36 din Codicile silvic).

După art. 36 din Codicile silvic, presența delicventului se cere indispensabil la facerea procesului-verbal de constatarea unui delict silvic, presența care trebue să se constate prin subscrierea lui de către dînsul, saŭ prin mențiunea făcută de către funcționarul ce'l încheie, că delicventul n'a voit a l subscri. Lipsa acestei subscrieri saŭ neconstatări, atrage nulitatea procesului-verbal

No. 522. — **Respingerea** recursului făcut de Stat contra sentinței tribunalului Teleorman No. 794 din 1893, dată în proces cu Vlaicu Marcu și alții pentru delict silvic.

23 Noembrie 1893.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut de d. președinte P. Orbescu, și pe d. procuror de secție, Ciru Economu, în conclusiunile sale.

Deliberînd,

Asupra motivului de casare:

«Tribunalul rău a achitat pe delicvenți, anulînd procesul-verbal, «care nu a fost subscris de dînșii, conform art. 36 din Codul silvic, «în vedere că art. 36 nu prescrie sub nulitate procesul-verbal care «nu conține și această formalitate.»

Avînd în vedere că Vlaicu-Marcu, Ion Marcu și alții, fiind dați în judecată pentru că aŭ tăiat lemne din pădurea Statului, tribunalul, prin sentința atacată cu recurs, a achitat pe delicvenți de faptul imputat pe motiv că procesul-verbal de constatarea delictului este nul din punctul de vedere al art. 36 din Codul silvic, de oare-ce nu este subscris de delicvenți și nici mențiune nu se face într'însul de ce nu este subscris de dînșii ;

Avînd în vedere *că după art. 36 din Codul silvic, presența delicventului se cere indispensabil la facerea procesului-verbal de constatarea delictului, presență care se va constata saŭ prin subscrierea delicventului, saŭ prin mențiunea făcută de funcționar că delicventul n'a voit a subscrie*;

Avînd în vedere că, *această mențiune ce trebue să facă agentul ce instrumentează este o parte integrantă din actul încheiat de dînsul, și lipsind procesul verbal devine defectuos și nul* ;

Considerînd că în specie, tribunalul, examinînd validitatea acestui proces-verbal și găsind *că nici delicvenții nu l'a subscris, nici mențiune de nevoința lui de a'l subscrie este făcută, l'a anulat*

cu drept cuvînt, interpretînd bine legea, şi deci motivul invocat este neîntemeiat.

Pentru aceste motive, şi

In unire cu conclusiunile d-lui procuror C. Oeconomu:

Respinge.

Bul. C. Cas., vol. XXXII, partea II. pag. 1067 şi 1068.

Conform originalului:

Sub-inspector silvic, **B N. Pretorianu.**

(Va urma).

LEGISLAŢIUNEA CORECŢIUNEI TORENŢILOR IN AUSTRIA [1])

(URMARE)

§ 25. Fondul de construcţie.

Dirigintele de lucrări este obligat a ţine gestiunea fondului de lucrări, care îi este acordată pentru acoperirea cheltuelilor cu lucrătorii, cu lucrările în regie şi cu lucrul pe piese pentru fie-care campanie de lucru.

La începutul campaniei de lucru, dirigintele de lucrări va face demersurile necesare pentru a i se ordonanţa fondurile de construcţie şi va face propuneri relativ la mărimea acestor fonduri şi la casieriele de unde trebuesc ridicate. Suma fondurilor de construcţie se determină după lucrările ce sunt de executat. Dirigintele de lucrări va face la timp demersurile necesarii pentru augmentarefondurilor de construcţie. Ridicarea diferitelor sume necesare din aceste fonduri de construcţie, se face de către dirigintele lucrărilor, în schimbul unei chitanţe oficiale.

Dirigintele de lucrări, va ţine pentru fie-care cîmp de lucru un tablou, asupra sumelor primite şi cheltuite din fondul de construcţiuni (formularul VIII),

La sfîrşitul campaniei de lucru, se vor depune spre consemnare resturile, cari vor mai fi rămas din fondurile de construcţie.

---

1) A se veda „Revista pădurilor" pe luna Noembre a c.

§ 26. Facerea plăţei.

Dirigintele de lucrări, va face însuşi, sau prin dirigintele de lucrări locale, plata lucrătorilor, a lucrărilor executate pe piese şi în regie. Pe cît este posibil se vor plăti lucrătorii în termene lunare, la 1-ia Duminecă sau zi de sărbătoare, a lunei care urmează. La plată se vor aduce şi doui membrii din consiliul comunal, sau două persoane independente, carî vor servi ca martorî şi carî vor atesta plata exactă a lucrătorilor, conform cu tablourile lucrătorilor. Plata compturilor resultate din lucrările în regie şi a muncilor pe piese, se va face în schimbul unei chitanţe investită cu timbrul legal.

In privinţa plăţei lucrărilor executate de arestanţi, se va avea în vedere înţelegerea luată între Ministerul de agricultură şi cel de justiţie relativ la admiterea arestanţilor a lucra, sau dispoşiţiunea luată de administraţia penitenciarelor pe basa acelei înţelegerî.

§ 27. Examinarea socotelilor lunare.

Dirigintele de lucrări va examina socotelile lunare ale dirigintelui de lucrări locale (§ 37), cu privire la cifre şi în privinţa lucrărilor executate, le va rectifica şi le va trimite prin şeful secţiunei la ministerul de agricultură, după ce mai întîiu le va fi subscris, în urma observaţiunilor făcute cu ocasiunea verificărei şi rectificărei.

§ 28. Avisare în casul cînd creditele, acordate pentru lucrărî nu vor fi suficiente.

Dacă în cursul corecţiunei, dirigintele de lucrărî ar observa că preţurile unitare coprinse în devis, sînt prea micî şi că din aceasta sau din altă causă, suma totală prevăzută în devis nu va putea fi suficientă, atunci el va comunica aceasta imediat ministerului de agricultură, prin şeful secţiunei.

§ 29. Verificarea lucrărilor.

Dirigintele de lucrărî, prin şeful secţiunei, va face la timpul oportun, ministerului de agricultură, propunerile necesare asupra timpului şi modului verificărei lucrărilor exe-

cutate pe cîmpul de lucru în campania curentă, sau cea trecută, eventual chiar asupra predărei acestor lucrări la acei însărcinați cu întreținerea lor; dirigintele de lucrări, va observa cu această ocasie dispoziţiunile speciale care sînt în vigoare.

§ 30. Raportul final.

La sfîrșitul campaniei de lucru, dirigintele de lucrări, prin șeful secțiunei, va înainta ministerului de agricultură un raport final, asupra corecțiunilor de torenți executate, în campania de lucru trecută. Acest raport va coprinde o descriere pe cît se poate de scurtă și coprinzătoare, a diferitelor lucrări executate în fie-care cîmp de lucru, a resultatelor obținute, a abaterilor ce s'ar fi făcut de la proiecte, a accidentelor naturale precum și a altor împrejurări deosebite, cari au avut influență asupra mersului întreprinderei. In raport se vor arăta de asemenea și motivele, pentru care programul de lucru stabilit, nu a putut fi ținut cu exactitate, în casul cînd prin lucrările executate s'au introdus modificări în acel program.

Pe lîngă acest raport final, se va alătura și o indicațiune tabelară, a lucrărilor executate în campania de lucru trecută, arătînd pe de o parte lucrările prevăzute în proiect, pe de alta, acelea cari într'adevăr au fost executate, precum și asupra cheltuelilor prevăzute în devis și între acelea cari în realitate au fost făcute (formularul IX).

§ 31. Intreținerea corecțiunilor.

La sfîrșitul lucrărei de corecțiune, dirigintele de lucrări la fața locului și pe cît împrejurările vor permite aceasta, va da toate instrucțiunile, cari sînt necesare autorităților chemate a supraveghea și întreține corecțiunea conform, alin. II, § 19 al legei din 30 Iunie 1884, F. l. i., 117.

C) *Pentru diriginții de lucrări locale.*

§ 32. Obligațiuni de serviciu în general.

Dirigintele de lucrări locale, va avea pe dirigintele lucrărilor, la facerea studiilor preparatoare pentru întocmirea proiectului, precum și la executarea lui, după însărcinările

ce 'l-au fost date. El va conduce apoi şi executarea corecţiunilor pe cîmpul de lucru, ce 'i-a fost încredinţat, sub conducerea imediată a dirigintelui de lucrări.

Dirigintele de lucrări locale, va executa lucrările întocmai după instrucţiunile dirigintelui lucrărilor, cu îngrijire şi exactitate technică. Pentru acest scop, el va locui în acele localităţi, unde se află lucrătorii, cari au trebuinţă de o supraveghere technică, în tot timpul, în care alte afaceri urgente nu reclamă presenţa lui.

Dirigintele de lucrări locale, nu poate părăsi cîmpul de lucru sau raionul corespunzător, în timpul campaniei, dacă 'i s'au repartisat mai multe cîmpuri de lucru, fără permisiunea dirigintelui lucrărilor; permisiunea se va da numai în casuri urgente şi numai pentru timpul strict necesar, avînd grije însă ca serviciul pe cîmpul de lucru să meargă în mod regulat.

§ 33. **Corespondenţa diriginţilor de lucrări locale.**

In timpul campaniei de lucru dirigintele de lucrări locale, pentru toate afacerile cari 'i sînt încredinţate, conform acestei instrucţiuni, va ţine corespondenţă sub titlul «Corecţiunea torenţilor, direcţia de lucrări locale i. r.» direct cu autorităţile locale, oficiile şi agenţii precum şi particulari, cînd se vor observa dispoziţiunile §§ 10 şi 12 al. 2 şi 3.

Dirigintele de lucrări locale, va ţine asupra corespondenţei sale o notiţă după indicaţiunea dată de şeful secţiunei şi hîrtiile rezolvate le va păstra în ordinea cronologică.

La sfîrşitul campaniei de lucru, această notiţă se va depune la şeful secţiunei şi hîrtiile păstrate, se vor incorpora la registratura secţiunei, pe cît aceasta este necesar, pentru complectarea tabloului asupra lucrăriilor.

§ 34. **Stricăciuni.**

Dirigintele de lucrări locale, va avea grije la executarea lucrărilor de corecţiune, în special însă la deschiderea şi folosinţa carierelor de peatră, la exploatarea materialului lemnos, la construcţiunea drumurilor Decauville,

zghiaburilor şi a altor căi de transport, să evite pe cît posibil deteriorările pămîntului şi a masivelor păduroase, sau să le reducă la minimum posibil. Stricăciunile cauzate, după casurile ivite se vor constata de către dirigintele de lucrări locale, chemînd de va fi posibil şi pe cei interesaţi şi se vor aduce la cunoştinţa dirigintelui lucrărilor, pentru a lua măsurile necesare conform § 23 al. 4.

Dacă dirigintele de lucrări locale observă stricăciuni aduse construcţiunilor din cîmpul de lucru, sau contravenţiuni la poliţia forestieră, cari ar avea influenţă asupra corecţiunei, atunci el va raporta imediat despre aceasta autorităţei competinte.

§ 35. **Relaţiunile către lucrători de la lucrul în regie.**

Dirigintele de lucrări locale, va repartisa diferiţilor lucrători sau echipelor de lucrători, puse sub conducerea şefilor de echipe, lucrările corespunzătoare, îi va supraveghea şi îi va ţine la lucru, ţinînd şi ordinea între dînşi. Dirigintele de lucrări locale, are dreptul în timpul campaniei de lucru să angajeze sau să depărteze lucrători, să facă din lucrători simpli şefi de echipe şi să ia înţelegerile necesare în privinţa preţurilor resultate din aceste avansări.

Dirigintele de lucrări locale, va primi actele de legitimaţiune ale lucrătorilor, dîndule despre aceasta o chitanţă de primire (formularul X), pe cari le va păstra în tot timpul cît va dura lucrările, la sfîrşitul cărora se vor înapoia actele, luîndu-se înapoi chitanţa dată.

Lucrătorii ocupaţi pe un cîmp de lucru, vor fi trecuţi de către dirigintele de lucrări locale într'un tablou (formularul XI).

Dirigintele de lucrări locale, va impune şefilor de echipe să facă dări de seamă asupra lucrărilor efectuate, de către echipele lor (formularul XII) şi le va controla. El va trece într'un tablou toate lucrările executate de echipe pe cîmpul de lucru (formularul XIII).

Dirigintele de lucrări locale este obligat de a anuncia oficiului comunal competinte, atît sosirea cît şi plecarea lucrătorilor.

§ 36. **Intrebuinţarea arestanţilor.**

In casul cînd ca lucrători sînt orînduiţi arestanţii, administraţia penitenciarelor va îngriji pentru transportul, întreţinerea, locuinţa şi paza lor. Dirigintele de lucrări locale va întrebuinţa pe arestanţi la diferite lucrări, formînd d'într'înşii dupe trebuinţă chiar echipe, sub conducerea arestanţilor mai propriĭ, ca şefi de echipe. Pe cît va fi posibil se vor întrebuinţa arestanţi separaţi de lucrători liberi.

Despre purtarea arestanţilor, dirigintele de lucrări locale va face cunoscut ministerului de agricultură la sfîrşitul fiecărei luni (formularul XIV).

Dacă se vor ivi oare-carĭ incidente şi observaţiuni la întrebuinţarea arestanţilor, dirigintele de lucrări locale, va raporta imediat de-adreptul Ministerului de Agricultură.

§ 37. **Compturile lunare de lucrători.**

Imediat după plata lucrătorilor (§ 26) dirigintele de lucrări locale, va compune, pentru fie-care perimetru de corecţiune, comptul lunar al lucrărilor (formularul XV). Acesta va fi însoţit de însemnările de lucru, de compturile lucrărilor în regie şi de chitanţele şi dovezile relative la plata lucrului pe piese. Aceste acte se vor numerota şi aceste numere se vor raporta la numerile corespunzătoare ale comptului.

Comptul lunar de lucrări se va subscrie de către dirigintele de lucrări locale şi cel mult pînă la 10 ale lunei următoare se va înainta dirigintelui de lucrări.

§ 38. **Darea de seamă despre progresul lucrărilor.**

Darea de seamă, despre progresul lucrărilor, se va face de către dirigintele lucrărilor locale, în conformitate cu dispoziţiunile ordinului Ministerului de Agricultură No. 6226 din 9 Maĭ 1886, respectiv No. 5651 din 16 Aprilie 1889, orientîndu-se după formularul No. XVI.

§ 39. **Administrarea materialului.**

Dirigintele de lucrări locale este obligat a îngriji de procurarea la timp a esplosivelor şi pentru manipularea lor,

conform prescripţiunilor, apoi pentru întreţinerea şi repararea instrumentelor, ce 'i au fost date din inventariul secţiunei.

Asupra sculelor date lucrătorilor, dirigintele de lucrări locale va ţine o notiţă, în urma unei instrucţiuni mai detailate a şefului secţiunei, sau va însărcina pe şefii echipelor de lucrători cu ţinerea acestei notiţe. In această notiţă se va arăta de asemenea şi uzarea saŭ micşorarea de valoare a sculelor saŭ a altor obiecte, produsă prin întrebuinţarea lor.

Instrumentele, cari în campania de lucru viitoare vor fi întrebuinţate pe acelaşi perimetru de corecţiune saŭ pe un altul apropiat, se vor conserva, după finele campaniei de lucru, într'un loc uscat, cît mai aproape posibil de respectivul perimetru de corecţiune, care loc să se poată încuia şi supraveghea. Alte obiecte se vor transporta la un loc unde se conservă inventarul secţiunei.

III. Dispoziţiuni finale.

§ 40. Dacă Ministerul de Agricultură, pe basa § 1 al legei de la 7 Februarie 1888, (foaia legilor imperiale No. 17), permite ca corecţiunea de torenţi să se facă sub conducerea unei secţiuni, a diviziunei technice pentru corecţiunea torenţilor, deşi ca nu este întreprinsă de Stat, ci numai cu ajutorul lui, atunci în locul Ministerului de Agricultură, menţionat în §§ 22, 23, 27, 28, 29 şi 30 ale presentei instrucţiuni, trece acea autoritate (consiliu judeţean, comisiune etc.), căreia 'i se cuvine de drept conducerea reelei întreprinderi de corecţiune.

Dacă într'un asemenea caz, vor trebui să se introducă în dispoziţiunile acestei instrucţiuni alte schimbări saŭ adăogiri, atunci se va face aceasta special cunoscut secţiunei respective.

INFORMAŢIUNI

D-l Ion Kalinderu, Preşedintele societăţii noastre, s'a înapoiat din inspecţiunea ce a făcut Domeniilor Coroanei din Moldova.

* * *

Sîntem informaţi că starea sănătăţii d-lui inspector silvic T. Galeriu este îmbucurătoare. Confratele nostru 'şi fracturase piciorul stîng d'asupra genunchiului, înapoindu-se din nişte lucrări efectuate în munţii judeţului Neamţu.

* *

In urma cererei prefecturei de Argeş adresată Ministerului agriculturei, de a se însărcina o comisiune ca să studieze starea de degradare a terenurilor din basinul văii Topologului, care aduce ruina şi miseria în acele localităţi, datorită despăduririlor, sîntem informaţi că Ministerul a însărcinat pe d-nii D. Patrulius inspector silvic diriginte, I. Pitschak consilier silvic, P. Antonescu sub-inspector silvic, care s'a transportat în localitate în cursul lunei Noembrie 1898, însoţiţi de d. Manolescu prefectul judeţului, în scopul sus citat.

Să sperăm că în urma raportului ce se va depune, onor. minister, va sesiza corpurile legiuitoare, spre a se legifera cestiunea exproprierei terenurilor, în care urmează a se efectua lucrările privitoare la stingerea torenţilor, fixarea terenurilor surpătoare şi împădurirea lor, precum şi a se crea fondul special, cu care să se poată executa lucrările technice silvice de asemenea natură.

* * *

Sub conducerea d-lui guard-general silvic, V. Vlasie, la terenul comasat de plantaţie Comunală «Caraomer» jud. Constanţa, din suprafaţa de 1700 ha., s'a arat şi semănat ghindă în suprafaţă de 400 ha., şi s'a făcut gropile pe o suprafaţă de 300 ha., în vederea plantărei lor cu puieţi de salcîm în primăvara anului viitor.

* * *

In basa propunerei regiunei III silvice, ministerul a decis ca drepturile ce sînt acordate şefilor de regiuni silvice prin decisiunea No. 29.250 din 26 Martie 1896, să se întindă şi asupra isprăvnicilor cari fac serviciul domenial pe lîngă şefii de ocoale din Dobrogea. Aceste drepturi consistă în: numiri, permutări, amendări, avansuri şi destituiri, fiind pe aceeaşi linie ca şi Brigadierii silvici.

Tablou de mutaţiuni în personalul sylvic superior al Statului

No. ord.	Numele şi Prenumele agentului	Gradul şi Clasa	Funcţiunea unde a servit	Funcţiunea unde servesce	Observaţiuni
1	Al. Bulgărianu	G şi cl. I	Ocolul Tergovişte	Ocolul T. Măgur.	
2	D. Danielopolo	» » II	» T.-Măgurele	» Mărginenii	
3	C. Rădulescu	» » »	» Topolog	» Cernavodă	
4	I. G. Ionescu	» » I	» Orezu	» Seaca Opt.	
5	M. Bădescu	» » » II	» S.-Optoşani	» Topolog	
6	G. Gogulescu	» » II	Şc. de Silvicult.	» Tigovişte	
7	A. Grumăzescu		Guard-adjutor	Guard-gen. cl. II av. şi rĕm. pe loc	

Prin decretul Regal No. 3068 98 publicat în «Monitorul Oficial No. 161 98, reşedinţa inspecţiei VII silvice s'a schimbat de la Brănesci la Ploesci, unde s'a şi stabilit.

In ziua de 15 Decembre 1898, s'a ţinut licitaţie în localul ministerului domeniilor, pentru vînzarea spre exploatare a unui mare număr de păduri de ale Statului, şi preţurile eşite sînt foarte avantagioase în raport cu estimările.

Intre pădurile scoase în vînzare, figurează:

1) 6229 stejari din pădurea Rădesci (ocolul silvic Rădesci), care arbore s'a adjudecat cu lei 18.

2) 9057 stejari din pădurea Soracu-Ciomăgesci (ocolul silvic Seaca-Optaşani), care arbore s'a adjudecat cu lei 22 bani 85.

Statul ca şi particularul lacom de cîştig, vede cum dispar din pădure arbori de mai multe ori seculari, martori

la atâtea evenimente. N'ar fi oare util că atît pentru reclama cât şi pentru necesităţile generaţiunilor viitoare, să se păstreze cu ceremonie forestiera şi cu inventariu în regulă, de către serviciu silvic, arborî carî se vor constata că mai pot trăi cîte va decenii de ani ?

CLIMA LUNEI SEPTEMBRE 1898 ST. N.

Ca şi luna precedentă, Septembre a fost aproape normală în ceia ce privesce temperatura şi cantitatea de ploae. Temperatura lunară cea mai ridicată a fost 18°.5 la Constanţa, iar cea mai coborîtă 11°.0 la Sinaia. Temperaturile extreme au atins 32°.8 la Giurgiu şi Comăndăreşti la 13 şi 14 şi — 1°.5 la Sinaia în ziua de 19. Epoca recorosă a avut loc de la 2—8 şi 16—24. In aceste intervale nopţile au fost reci mai ales la 8,18 şi 19 când pe unele locurî a căzut brumă iar pe munţi zăpadă. Aŭ fost in mijlociu 11 zile de vară. La 18 şi 19 la Sinaia şi Câmpulung am avut îngheţ. Cerul in general puţin noros a avut 15 zile senine, 10 noroase şi 5 acoperite.

Precipitaţiunile atmosferice aŭ dat 28 mm. in 4 zile în general cad 33 mm. Epoca de uscăciune ce începuse încă din August a durat pînă în ultima decadă din Septembre când o serie de ploi a inceput de la 24 şi a durat pînă la finele luneî. In regiunea de cimpie şi mai ales in Dobrogea sunt localităţi in care n'a plouat de loc saŭ foarte puţin. Mijlociile pe judeţe au fost coprinse intre 55 mm. in Muscel şi 9 în Constanţa.

Rouă a căzut mai in toate dimineţile din primele două decade La 30 mai pretutindeni s'a lăsat ceaţă.

In cursul acesteî lunî s'a copt porumbul, strugurii, gutuile şi persicele. Culesul porumburilor şi strugurilor a inceput in decadele a doua şi a treia. Arăturile de toamnă se fac cu activitate în urma ploilor ce a căzut, fiind cam întîrziate din causa secetei.

Pasările călătoare aŭ plecat. Nivelul Dunărei a fost pe lungimea sa foarte scăzut, cum n'a fost nici odată in ultimii 20 de ani. Faţă de valorile normale apele aŭ fost mai scăzute cu 1.19 m. la T.-Severin şi 0.61 m. la Tulcea.

TABLA DE MATERIE

coprinsă în Revista pe anul 1898.

A

Pag.

Adunarea generală a Societ. «Progresul silvic» din Maiu 1894.
a) Discursul de deschidere de: *I. Kalinderu* 129
b) Situaţia Casei societăţei de: *N. C. Nădejde* 133
c) Resumatul şedinţelor 138
Amenagiarea pădurilor din munţi de: *N. Manolescu* 273, 374, 393
Anul nou de: *N. C. Nădejde* . . . 1
Arbori întrebuinţaţi la Paris pentru plantarea şoselelor 60
Arbori fructiferi întrebuinţaţi la plantarea şoselelor din Saxonia . . . 315
Austria la Exposiţia de la 1900 . . 27

B

Bibliografia pe luna Ianuariŭ . . . 31
» » Februariŭ . . 62
» » Martie . . . 96
» » Aprilie 127
» pe lunile Maiŭ şi Iuniŭ . 190
Budgetul administraţiei pădurilor din Prusia pe anul 1898 99 . . . 304
Bunurile familiei imperiale din Rusia 311
Budgetul pe 1898—99 (Proiect) . . . 56
Budget pe 1899—1900 (Propuneri la alcătuirea) de: *B. D. Neagoe* . . 268

C.

Cântecul pădurarului (poesie) de *G. Crăciunescu* 389
Cedri giganticĭ 60
Cel mai bătrîn stejar din Franţa . . 69
Circumscripţiele silvice (iarăşi) de: *B. N. Pretorianu* 327
Comerciul de lemne la Galaţi de: *B. D. Neagoe* 243
Conducte de apă în lemn 315
Conferinţe silvice din lunile Februarie şi Martie 1898.

D

Pag.

a) Discursul de deschidere de: *I. Kalinderu* 65
b) Conferinţa asupra pădurilor resinoase din ţară de: *Fl. Davidescu* 81, 102
Conservarea lemnului în contra insectelor. 315
Corecţiunea torenţilor din Austria (legislaţie) de: *B. D. Neagoe* . . 227, 284, 344, 389, 413.
Cultura Richitei de: *Magniel* şi *Radian* 16, 52, 71
Cultura săliciei în scaun de: *Magniel* şi *Radianu* 178

D

Direcţia pădurilor şi piscicultura în Franţa 28
Defrişarea pădurilor din Romania *a* Adresa Preşedintelui Societăţei «Progresul silvic», înaintată Ministeriului Agriculturei de: *I. Kalinderu* 214
Dendometru, invenţie românească . . 314

E

Electricitatea la vînătóre (întrebuinţarea) 311
Escursiune în Bucovina de Asociaţiunea sylvică din Austria de: *Olimpiu Boiul* 119, 152
Escursiune forestieră în Moldova de: *P. Antonescu* 338
Esposiţia universală de la Paris din 1900
a) Apelul ministerului agriculturei 185
b) Clasificarea obiectelor referitóre la secţia forestieră 186

F.

Fragment de program (Corpu sylvic) de: *I. P. Chikaia* 193

Pag.

Făina de hercstreŭ (utilizarea) de: *Olimpiu Bosiul* 308

G

Gestiunea sylvică de: *B. N. Pretorianu* 298, 405
Greutăţile întocmirei amenagiamentelor în pădurile noastre de: *Amicul Pădurilor* 4

I

Imbunătăţirea mijloacelor de producţiune forestieră de: *P. Antonescu* 71
Introducerea de specii noi lemnoase exotice (esperienţe din Germania) de: *Amicul Pădurilor* . . 216, 278

J

Jurisprudenţa sylvică
Recidiva în materie de delict silvic de: *Ar. Eustaţiu* 353
Necesitatea cunoaşterei jurisprudenţei silvice pentru un agent silvic de: *B. N. Pretorianu* 367
Decisiunile naltei Curţi de casaţie privitoare la art. 2 din legea silvică din 1892 de *Alexander* 160
Idem la art. 28, alin. 1 din Codul sil. 1881 368
Idem la art. 22 alin. 3 din Codul silvic 1881 370
Idem la art. 19, Codul silvic 1881 371
Idem la art. 19 din condiţiunile de exploatare pădurilor 372
Idem la art. 47 din condiţiunile de arendarea moşiilor statului combinat cu art 23 din codul sylvic . 410
Idem la art. 36 din codicile sylvic 412

L

Lunura stejarului de: *M. Tănăsescu* 161

M

Maladiele plantelor (apel pentru studiarea lor) de: *D. C. Ionescu* . . 252

O

Ocol model 97
Ocol model (Replica) de: *P. A. Grunau* 197
Organisarea serviciului silvic din România în comparaţie cu cel francez de: *I. Corodeanu* 280

P

Păsciunarea pădurilor (Memoriŭ consiliului technic al pădurilor . . . 210
Pădurile şi clima de: *I. P. Chihaia* 257, 321, 359, 393
Pasul omului (Măsura lungimei) . 315
Petrariu Th. G. de: *M. Tănăsescu* 31
discur. ţinute la înm. de: *M. Tănăsescu* 38
» » » » C.P. Georgescu 39
» » » » G. Hazu . 42
» » » » N. Saegiă . 43
» » » » I. Kalinderu 45
» » » » I. St. Stamatescu 46
» » » » N. C. Nădejde 47
» » » » D. Ionescu Zane 48
poesie » » » G. Crăciunescu 50
Ploaia în păduri de: *D. G. Ionescu* 12
Plutăria pe Bistriţa de: *D. G. Ionescu* 204
Prosper Demontzey (Biografie) de: *N. C. Nădejde* 86

R

Rosellina quercina 123

S

Sylvicultura în Bulgaria . . . 300

T

Taninul din scumpie de: *D. G. Ionescu* 176
Terenurile plantaţiunilor comunale din Dobrogia (situaţiune) de *B. N. Pretorianu* 246, 264

V

Vînarea animalelor stricătoare în România (Memoriŭ asupra) de: *Ernest Gheorghiu* . 293, 341, 377
Voiagiul unui stagiar silvic la Viena (Note şi impresiuni) de: *Virgiliu Stoicescu* 402

Tip GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Doamnei 39. — Bucureşti.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notite economice asupra taierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și rumpie. 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundărilor și depunerilor din bazinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Crugoaia Muștia . . . 8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de pădurî. 1890 . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de șuțar. 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Mormoglav (in colaborație cu B. Pisone și J. Gold) . . . . . 3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor case sf. Spiridon din Iași. —
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg* . . . —
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arboreilor și masivelor lemnoase. 2.—
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei foreturilor din munții «Părinți» cu 11 planșe . . . . . —
Patrescu Marin. — Studiu asupra celor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —
Radian S. P. — Invățământul agriculturei și silviculturei . . . . 1.—
B. D. Neagoe. — Tabele de prețuri, aranjate dupe *Schmidt K* 50
Stamatian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in Romania. 1884 . . 150
Tănăsescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dimbovița —.
Țiițurenu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Seaca-Optașani . . . . . —

CONFERINTE

Antonescu-Remus P. S. — Comparație intre pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea C. V. — Pescuitul, 1894 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară . . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de intreținere și de imbunătățire ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor. 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu C. — Istoria vinătorei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România: —.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea 1893 . . . . . —.—
D. I. Zano. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—